

N125-52
1179(G)
3(C:2)

DIE FRAGMENTE
DER
GRIECHISCHEN HISTORIKER
(F GR HIST)
VON
FELIX JACOBY

DRITTER TEIL
GESCHICHTE VON STAEDTEN UND VOELKERN
(HOROGRAPHIE UND ETHNOGRAPHIE)

C

AUTOREN UEBER EINZELNE LAENDER

Nr. 608a—856

(ZWEITER BAND: ILLYRIEN—THRAKIEN Nr. 709—856)

PHOTOMECHANISCHER NACHDRUCK

希腊历史学家残篇
第3卷 C
第2册
古史 古希腊

LEIDEN
E. J. BRILL
1969

00725

I. Auflage 1958

*Copyright 1958 by E. J. Brill, Leiden, Netherlands.
All rights reserved. No part of this book may be reproduced or
translated in any form, by print, photoprint, microfilm or any other
means without written permission from the publisher.*

PRINTED IN THE NETHERLANDS

X. ILLYRIEN

—, ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35^a

DE ILLYRICO TRACTU

273 F 17.

5

XI. INDIEN

709. SKYLAX VON KARYANDA

Vor 510^a

T

1 (G. G. Min. Ip. XXXIII) SUDA s.v. Σκύλαξ· Καρυανδεύς (πόλις δ' ἐστὶ τῆς Καρίας πλησίον Ἀλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα)· μαθηματικὸς καὶ μουσικὸς.
10 Περίπλουι τῶν ἐκτὸς τῶν Ἑρακλέους στηλῶν· Τὰ κατὰ Ἑρακλείδην τὸν Μυλασσῶν βασιλέα· Γῆς Περίοδον· Ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

2 a) STRABON 14, 2, 20: ἐν δὲ τῷ μεταξὺ (zwischen Myndos und Bargyilia) Καρύανδα λιμὴν καὶ νῆσος <καὶ πόλις> ὁμώνυμος ταύτη, ἣν ὠικουσι
15 Καρυανδεῖς· ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεύς.

b) STEPH. BYZ. s.v. Καρύανδα· πόλις καὶ λιμὴν ὁμώνυμος, πλησίον Μύνδου καὶ Κῶ· Ἑκαταῖος (I F 242) Καρύανδαν αὐτὴν φησι... ἐντεῦθεν ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς λογογράφος. T 4.

3 a) HERODOT. 4, 44: τῆς δὲ Ἀσίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη,
20 ὃς βουλούμενος Ἴνδὸν ποταμὸν, ὃς κροκοδείλου δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται, τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰδέναι τῆι ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, πέμπει πλοίοισι ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθεῖν ἐρεῖν καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα. (2) οἱ δὲ ὀρμηθέντες ἐκ Κασπατύρου (?) τε πόλιος καὶ τῆς

8-12: s. Komm. 8-9 πόλις - Καρύανδα: s. T 2 8 δ' om. A 10-12 τὰ - ἱστορίαν om. F 10 τῶν ἐκτὸς τῶν (τοῦ G) ο τῶν <ἐντὸς καὶ> ἐκτὸς τῶν τοῦ Ἑρ. στηλ. G. J. Vossius τῶν ἐντὸς τῶν Mue, Bernhardy 11 μυλασσῶν V^aGM Μυλασσῶν? 14 λιμὴν Tzschucke λιμνη ο <καὶ πόλις> [b; Ps. Skylax 99 Καρύανδα νῆσος καὶ πόλις καὶ λιμὴν; Plin. N.H. 5, 134 Caryanda [scil. insula] cum oppido] Jac [ταύτη (om. E)] Kramer τούτωι Groskurd ταύτην [ἦν] ὠικουσι Cor 16 λιμὴν Berkel λιμνη ο 17 καὶ (vor Σκ.) om. P 19 ἐξευρέθη <ὅτι περιρρυτά ἐστι> J. E. Powell 21-22 πλοίοισι (πλοίοισι D) ἄλλοισι τε d 22 καὶ δὴ καὶ d καὶ δὴ a 23 κασπατύρου (3, 102, 1) a κασπατύρου (κατύρου R) d cf. Steph. Byz. s.v. Κασπατύρος· πόλις Γανδαρικὴ (= Hekataios I F 295)

Πακτυκῆς γῆς ἐπλεον κατὰ ποταμὸν πρὸς ἡῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ἐς θάλασσαν, διὰ θαλάσσης δὲ πρὸς ἐσπερῆν πλέοντες τριηκοστῶι μηνὶ ἀπικνέονται ἐς τοῦτον τὸν χῶρον ὅθεν ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς τοὺς Φοινίκας τοὺς πρότερον εἶπα (4, 42) ἀπέστειλε περιπλῶειν Λιβύην. (3) μετὰ δὲ τούτους περιπλῶσαντας Ἰνδοῦς τε κατεστρέψατο Δαρεῖος καὶ τῆι θαλάσσει ταύτῃ ἐχράτο. οὕτως καὶ τῆς Ἀσίης πλὴν τὰ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα τὰ ἄλλα ἀνεύρηται ὁμοια παρεχομένη τῆι Λιβύηι. b) STRABON 2, 3, 4 p. 98: μνησθεῖς δὲ (Poseidonios 87 F 28) τῶν περιπλῶσαι λεγομένων τὴν Λιβύην, Ἡρόδοτον μὲν οἴεσθαι φησὶν ὑπὸ Δαρείου πεμφθέντας τινὰς τελέσαι τὸν περίπλουν . . . ἀμάρτυρα δὲ ταῦτ' εἶναι φήσας (es folgt die beweisende geschichte von dem Kyzikener Eudoxos).

4 SCHOL. PS. SKYLAX *Peripl.* § I: Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς ἀρχαιοτάτος μὲν ἐστὶν ἀνὴρ, τῶν δὲ πλείστων ἐτι μερῶν τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης καὶ τῆς ἔνδον Ἡρακλείων στρῶν θαλάσσης παρὰ τῶν πολλῶν ἀγνοουμένων, περίπλουν τῆς οἰκουμένης ἀναγράφαι προεἶλετο. τὰ μὲν γὰρ τῆς ἐώιας Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν δῆλα τοῖς ἀνθρώποις πάντα κατέστησε, τὰ δὲ τῶν ἐσπερίων ἔθνῶν ἢ Ῥωμαίων ἀνδρεία πολέμωι τούτων κρατήσασα. τῆς μὲν οὖν ἀκριβοῦς γνώσεως τῶν τόπων ἀπάντων διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας οὐκ ἴσχυον ἐφικέσθαι, μέρη δὲ πλείστα καλῶς καὶ ἀκολουθῶς περιέπλευσεν, ὥσπερ τὸν Ἴόνιον ἦτοι Ἀδρίαν κόλπον, καὶ προσέειπε τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Πελοπόννησον πᾶσαν μετὰ τῶν ἐνοικούντων ἔθνῶν, ἐτι μὴν ἕτερα μέρη τῆς θαλάσσης καὶ τῶν προσοικούντων αὐτῇ σαφῶς παραστήσας. δοκεῖ δὲ πως καὶ αὐτὸς τῆς ἀγνοίας τῶν πλείστων τόπων τὴν βραχυλογίαν ὥσπερ ἀπολογίαν τινὰ πεποιῆσθαι, δι' ὀλίγων σφόδρα χωρίων τὰ πλείστα τοὺς ἐντυγχάνοντας ἢ ἀναζητεῖν ἢ εἰδέναι βουλόμενος. τῆς δὲ ἀρχαιότητος τοῦ ἀνδρὸς ἐναργὲς γνώρισμα τὸ μῆτε Ἀλέξανδρον εἰδέναι τῶν Μακεδόνων βασιλεῖα μῆτε <τινὰ> τῶν ὀλίγων ἐμπροσθεν ἐκέλευ χρόνου, ὥστε οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι θάυματος ἄξιον ἠγοούμενος τὸν ἀνδρα τῶν πλείστων ἐφικέσθαι δυνηθέντα. Ἀἴλιος Δῖος ἐν τῷ *Περὶ Ἀλεξανδρείας* βιβλίωι πρώτως (629 F I) φησὶν ὅτι Δαρεῖωι προσεφώνησε Σκύλαξ τὸ φρόντισμα.

5 AVIEN. *Or. mar.* 32: *interrogasti, si tenes, Maeotici | situs quis esset aequoris. Sallustium | noram id dedisse . . . ad eius igitur inclutam | descriptionem . . . nulla rerum iunximus |* ⁴¹ *ex plurimorum sumpta commentariis. | Hecataeus istic quiſſe erit Milesius (X) | Hellenicusque Lesbius (A), Phileus quoque | Atheniensis (V), Caryandaeus Scylax, |* ⁴⁵

I πακτυκῆς (cf. 3, 93, I; 102, I) a πακτυκῆς (πακτυκῆς 3, 93, I) d κατὰ τὸν π. d 4 περιπλῶειν Hude 6 τὰ ἄλλα a ἄλλα d 7-10: FGrHist II C p. 175, 22 ff. 12-25: geht auf Ps. Skylax 13 παρὰ Letronne πέρα P ἀγνοουμένων V -ως P 16 κρατήσασα V -σας P μὲν V μὴν P 18 προσέειπε (P?) v 20 προσοικούντων V προει- P 22 ἢ -εἰδέναι Mue ἢ ἅμα ζητεῖν τι εἰδέναι P ἢ ἀναζητεῖν τι ἢ εἰδέναι? 24 μῆτε -ὀλίγον (ο. μῆτε τὸν ὁ. ε. ε. χρόνον) Mue μῆτε τὸν ὀλίγων P 25 Δῖος Mue διὸς P Διονύσιος Hoeschel 28 quis Pithou qui Av 30 iunximus Pithou iunximus Av 31 Hecataeus Pithou haec ad eus Av Milesius Pithou mille suis Av 32 Phileus: Φιλῆας T 6 Caryandaeus Heinsius cariae ditus (caryandynus cf. cariae dictus F 8 O) Av

Pausimachus (V) inde, prisca quem genuit Samos, / quin et Damastus (5) nobili natus Sige, / Rhodoque Bacoris (V) ortus, Euctemon (V) quoque / popularis urbis Atticae, Siculus Cleon (V), / Herodotus ipse Thurius, tum qui decus /⁵⁰ magnum loquendi est Atticus Thucydides.

- 5 6 MARCIAN. *Epit. Peripl. Meniphr.* 2: γράφω δὲ ταῦτα πολλοῖς μὲν ἐντυχῶν περιπλοῖς οἱ γὰρ δὴ δοκοῦντες ταῦτα μετὰ λόγων ἐξητακῆναι Τιμοσθένης ὁ 'Ρόδιος (V) ἐστίν, ἀρχικυβερνήτης τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου γεγονώς, καὶ μετ' ἐκείνων 'Ερατοσθένης (V) . . . , πρὸς δὲ τούτοις Πυθέας τε ὁ Μασσαλιώτης (V) καὶ 'Ισιδωρος ὁ Χαρακηνὸς (781) καὶ Σώσανδρος ὁ κυβερνήτης <ὅ> κατὰ τὴν 'Ινδικὴν γράφας (714)
- 10 Σιμμάας τε (V) ὁ τῆς οἰκουμένης ἐνθελὲς τὸν περιπλοῦν, ἐτι μὴν 'Απελλάς ὁ Κυρηναῖος (V) καὶ Εὐθυμένης ὁ Μασσαλιώτης (V) καὶ Φιλέας ὁ 'Αθηναῖος (V) καὶ 'Ανδρσοσθένης ὁ Θάσιος (711) καὶ Κλέων ὁ Σικελιώτης (V) Εὐδοξὸς τε ὁ 'Ρόδιος (79 T 2) καὶ 'Αντων ὁ Καρχηδόνιος (V), οἱ μὲν μερῶν πινων, οἱ δὲ τῆς ἐντὸς πάσης θαλάττης, οἱ δὲ τῆς ἐκτὸς περιπλοῦν ἀναγράψαντες. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς καὶ † Βω-
- 15 τθαῖος· οὗτοι δὲ ἑκάτεροι διὰ τῶν ἡμερησίων πλῶν, οὐ διὰ τῶν σταδίων τὰ διαστήματα τῆς θαλάσσης ἐδήλωσαν. καὶ ἕτεροι δὲ πλείους εἰσίν, οἷς περιττὸν οἶμαι καταριθμεῖν.

F

I. DER INDIENFAHRER (ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΣΤΗΛΩΝ?)

- 20 (T I? 3-4)
- 1 HERODOT. 4, 44: s. T 3.
- 2 SCHOL. PS. SKYLAX *Peripl.* § I: s. T 4.
- 3 (2) ATHEN. 2, 82 p. 70 A-C: κινάρα. ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι
- 25 (F 323 N²) κυνάραν καλεῖ, ἐν δὲ Φοίνικι (F 651) <<κύναρὸς ἀκανθα πάντα πληθύνει γῆν>>. 'Εκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν 'Ασίας περιηγήσει (I F 291/2) . . . καὶ περὶ τὸν 'Ινδὸν δέ φησι (F 296) ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν. καὶ Σκύλαξ δὲ ἡ Πολέμων (IV) γράφει· <<εἶναι δὲ τὴν γῆν ὑδρηλὴν κρήνησι καὶ ὀχετοῖσιν· ἐν δὲ τοῖς οὖρεσι πέφυκε κυνάρα καὶ βοτάνη
- 30 ἄλλη>>.

1 *inde* Heinsius *ille Av damastus* (F 8): *Damastes* Hudson 2 *Sige* Pithou *signe Av Rhodoque* Pithou *rhodoque Av Bacorus* Hudson 3 *popularis* Pithou *-ri Av ihurius O thyrius* γ 7 δευτεταίου P 9 <ὅ> Jac 10 Σιμ(μ)ίας Hudson; cf. Agatharchides bei Diodor. 3, 18, 4? ἐκθεῖς? Μue 'Απελλάς: 'Οφέλας (Strab. 17, 3, 3) Μue 11 Εὐθυμένης Miller -μόνης (corr. aus -μάνης ο. -μάνης) P 12 Θάσιος Vossius λάσιος P Εὐδοξὸς v -ξιος P 14 καρυανδου P 14-15 βοτθαῖος P βοτθαῖος V Βουθήρας (570 T 1) ο. *Bacorus* (T 5) ο. ** (ὁ δεῖνα) Βοτταῖος Μue 'Εκαταῖος Nenci (*La Parola del Passato* 8, 1953, p. 225 ff.) 15 πλῶν Letronne ἡχῶν P 28 καὶ Πολέμων? Susemihl ὡς Π.? 28-30: εἶναι - ἄλλη am anfang nicht wörtlich; βοτάνη ἄλλη korrupt oder verkürzt (name einer anderen pflanze * καλουμένη ο.ä. ausgefallen)?

4 (2) ATHEN. 2, 82 p. 70 CD: καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· «ἐντεῦθεν δὲ ὄρος παρέτεινε τοῦ ποταμοῦ [τοῦ Ἰνδοῦ] καὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ὑψηλὸν τε καὶ δασύ ἀγρίηι ὕληι καὶ ἀκάνθηι κυνάραϊ». Δίδυμος δ' ὁ γραμματικὸς (p. 88; 242 Schm) ἐξηγούμενος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ 'κύναρος ἀκανθα' 5 «μῆποτε» φησὶν «τὴν κυνόσβατον λέγει διὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ τραχὺ εἶναι τὸ φυτόν· καὶ γὰρ ἡ Πυθία ξυλίνην κύνα αὐτὸ εἶπεν, καὶ ὁ Λοκρὸς χρησμὸν λαβὼν ἐκεῖ πόλιν οἰκίζειν ἔπου ἂν ὑπὸ ξυλίνης κυνὸς δηχθῆι, καταμυχθεὶς τὴν κνήμην ὑπὸ κυνοσβάτου ἔκτισε τὴν πόλιν». ἔστι δὲ ὁ κυνόσβατος μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρου, ὡς φησι Θεόφραστος (*H.P.* 3, 18, 4), καὶ τὸν καρπὸν ἔχει ἐρυθρόν, παραπλήσιον τῆι ροιᾷ· ἔχει δὲ καὶ τὸ φύλλον 10 τὸ ἀγνώδες.

5 (1) ARISTOT. *Pol.* 7, 13, 1 p. 1332b 12: ἐπεὶ δὲ πᾶσα πολιτικὴ κοινωνία συνέστηκεν ἐξ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, τοῦτο δὴ σκεπτέον, εἰ ἑτέρους εἶναι δεῖ τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς ἀρχομένους ἢ τοὺς αὐτοὺς διὰ βίου· δῆλον γὰρ ὡς ἀκολουθεῖν δεήσει καὶ τὴν παιδείαν κατὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην. εἰ μὲν τοίνυν εἴησαν τοσοῦτον διαφέροντες 15 ἄτεροι τῶν ἄλλων ὅσον τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἥρωας ἡγούμεθα τῶν ἀνθρώπων διαφέρειν, εὐθύς πρῶτον κατὰ τὸ σῶμα πολλὴν ἔχοντες ὑπερβολὴν, εἴτα κατὰ τὴν ψυχὴν, ὥστε ἀναμφισβήτητον εἶναι καὶ φανεράν τὴν ὑπεροχὴν τοῖς ἀρχομένοις τὴν τῶν ἀρχόντων, δῆλον ὅτι βέλτιον αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς τοὺς μὲν ἄρχειν τοὺς δ' ἄρχεσθαι καθάπαξ· (2) ἐπεὶ 20 δὲ τοῦτ' οὐ ράϊδιον λαβεῖν οὐδ' ἔστιν ὡς περ ἐν Ἰνδοῖς φησι Σκύλαξ εἶναι τοὺς βασιλέας τοσοῦτον διαφέροντας τῶν ἀρχομένων, φανερόν ἐστι διὰ πολλὰς αἰτίας ἀναγκαῖον πάντας ὁμοίως κοινωνεῖν τοῦ κατὰ μέρος ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι.

6 (3) HARPOKR. s.v. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες· Ἐναντιῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμοιοῦς (*Vorsokr.* 87 [80] B 47). λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περὶ πλωι λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν ᾧ Καταλόγῳ (F 60 25 Rz) Κατουδαίους ὀνομαζομένους. [Ἐναντιῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμοιοῦς].

7 (4-5) a) PHILOSTRAT. *V.A.* 3, 47: τοὺς δὲ Πυγμαίους οἰκεῖν μὲν ὑπογείους, κεῖσθαι δὲ ὑπὲρ τὸν Γάγγην, ζῶντας τρόπον ὃς πᾶσιν εἰρηται. Σκιάποδας δὲ ἀνθρώπους ἢ Μακροκεφάλους ἢ ὀπόσα Σκύλακος 30 ξυγγραφαι περὶ τούτων αἰδουσιν, οὕτε ἄλλοσέ ποι βιοτεύειν τῆς γῆς οὔτε μὴν ἐν Ἰνδοῖς. b) TZETZ. *Chil.* 7, 629: Καρυανδέως Σκύλακος ὑπάρχει τι βιβλίον / 630 περὶ τὴν Ἰνδικὴν γράφον ἀνθρώπους πεφυκέναι, / οὐσπερ φασὶ Σκιάποδας, καὶ γε τοὺς Ὀτόλικνους· / ὧν οἱ Σκιάποδες πλατεῖς ἔχουσιν ἄγαν πόδας, / καιρῶι τῆς μεσημβρίας δὲ πρὸς γῆν καταπεσόντες, / τοὺς πόδας ἀνατείναντες σκιὰν αὐτοῖς ποιούσι· / μεγάλα δ' οἱ Ὀτόλικνοι τὰ 35 ὄτα κεκτημένοι / ὁμοίως σκέπτουσιν αὐτοὺς τρόπῳ τῶν σκιαδείων. / ὁ Σκύλαξ

2 τοῦ Ἰνδοῦ om. E (add. E^m); glosse (des Polemon, des Athenaios, oder eines lesers) 6 χρησμὸν C (-ὸς E^m) χρησμὸς E 12 δῆ: ἤδη ΓΜ* εἶναι (corr. δῆ) P¹ 16 ἔχοντες Richards ἔχοντας ο 16-20 ὑπερβολὴν, «ὡς περ ἐν Ἰνδοῖς - ἀρχομένων» - λαβεῖν [οὐδ' ἔστιν ἀρχομένων], φανερόν (an falscher stelle eingedrungene randnotiz des Aristoteles oder eines lesers)? 22-25 transp. Bkr 24 καταλόγῳ Harp-γου Epit, v 25 Κατουδαίους Epit κατουδέους (κατὰ τοῦ δέους AB) Harp 'A. - ὁμοιοῦς om. Epit καὶ ἐναντιῶν - ὁμοιοῦς B 28 καὶ Μακρ.?

οὗτος γράφει δὲ καὶ ἕτερα μυρία / περί γε Μονοφθάλμων τε καὶ τῶν Ἐνοπι-
 τόντων / καὶ ἔκτραπέλων ἄλλων δὲ μυρίων θεαμάτων. / ⁶⁴⁰ ταῦτα φησὶ δ' ὡς
 ἀληθῆ μηδὲ τῶν ψευσεμένων. / ἐγὼ τῆ ἀπειρία δὲ ταῦτα ψευδῆ νομίζω. / ὅτι δ' εἰσι τῶν
 ἀληθῶν, ἄλλοι φασὶ μυριοί / τοιαῦτα καὶ καινότερα θεάσασθαι ἐν βίῳ, / Κτησίας (688
 5 F 51) καὶ Ἰάμβουλος κτλ.

II. DER PERIPILOGRAPH

(T 2; 5-6)

8 (5) AVIEN. *Or. mar.* 370: *sed ad columnas quidquid interfunditur / undae
 aestuantis stadia septem vix aii / Damastus (5 F 2) esse; Caryandaeus Scylax /
 10 medium fluentium inter columnas adserit / tantum patere quantum
 aestus Bosporo est.*

9 (4) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1215: Νεσταίους τε καὶ Ὀρικοὺς τοὺς Νεσταί-
 οὺς Σκύλαξ φησὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. <<ἀπὸ τούτων παράπλους ἐστὶν εἰς
 τὸν κόλπον * * * >>. καὶ Ἐρατοσθένης ἐν ᾧ Γεωγραφουμένων (p. 356 Berger) φησὶ·
 15 <<μετὰ Ἰλλυριοῦς Νεσταῖοι, καθ' ὅς νῆσος Φάρος, Παρίων ἀποικοῦ>>.

10 (2) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 1177/8a: Κιανίδος ἦθεα γαίης / ἀμφ' Ἀργαν-
 θώνιον δρος προχοάς τε Κίοιο. τοὺς μὲν εὐξείνως Μυσοὶ . . . δεῖδ'εχατ', ἐναεῖται κείνης
 χθονός] περιφραστικῶς τὴν Κίον. ἐστὶ δὲ πόλις Μυσίας ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου
 τῆς Μιλήσιων ἀποικίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ (IV). κατώκησαν
 20 δὲ αὐτὴν πρῶτον Μυσοί, ἔπειτα Κἄρες, τρίτον Μιλήσιοι. καὶ ποταμὸς δὲ ἐστὶν
 οὕτως ὀνομαζόμενος, τὴν πόλιν περιρρέων, οὐ μνημονεύει Σκύλαξ ὁ
 Καρυανδεύς.

11 (1) STRABON 12, 4, 8, p. 566: ὅτι δ' ἦν κατοικία Μυσῶν ἢ Βιθυνία
 πρῶτον μαρτυρῆσαι Σκύλαξ ὁ Καρυανδεύς, φήσας περιοικεῖν τὴν Ἀσ-
 25 κανίαν λίμνην Φρύγας καὶ Μυσοὺς, ἔπειτα Διονύσιος ὁ τὰς Κτίσεις συγγραψίας
 (IV) δ τε Εὐφορίων (F 85 Scheidw) . . . καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος (F 4 Diehl)
 . . . τὸ αὐτὸ ἐκμαρτυροῦσιν, οὐδαμοῦ τῆς Ἀσκανίας λίμνης εὐρισκομένης ἀλλ' ἐναυθα
 μόνον.

12 (3) STRABON 13, 1, 4 p. 582/3: εὐθὺς γὰρ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα τόπων
 30 ὁ μὲν Ὀμηρος (II. B 824/7) ἀπὸ Αἰθήπου τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῆς Τρωάδος. Εὐδοξος
 (V) δὲ ἀπὸ Πριάπου καὶ Ἀρτάκης . . . συστέλλων ἐπ' ἑλαττον τοὺς δρους. Δαμάστης
 (5 F 9) δ' ἐτι μᾶλλον συστέλλει, ἀπὸ Παρίου . . . Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς (262 F 18)

1-2 Ἐνοπιτόντων (Ktesias 688 F 45 § 50) Kiessling Ἐνωτοκοίτων ο 6 ff.: s.
 Komm. 9 *stadia* Pithou *studia* Av *Damastus* (T 5) Pithou -scus Av
Caryandaeus Heinsius *cariae dictus (caryandinus)* O Av *Caryandenus* Mei 13
 παράπλους Keil περίπλους L om. P 14 κόλπον (spat. vac. F): κόλπον <Μάνιον>
 Vossius <Μάνιον> κόλπον Μυε κόλπον <ἡμέρας μιᾶς> Hoelzlin κ. <τὸν Μάνιον ἡμέρας
 15 μιᾶς>? cf. Ps. Skylax 23 Νέστοι] ἀπὸ δὲ Νέστου (*scil.* ποταμοῦ) πλοῦς ἐστὶ κολ-
 πώδης· καλεῖται δὲ Μάνιος ἅπας οὗτος ὁ κόλπος· παράπλους δὲ ἐστὶν ἡμέρας μιᾶς
 15 Παρίων Μυε Φαρίων ο 20-22 ἐστὶ δὲ καὶ ποτ. ὁμώνυμος (Syl -ως A) τῆς
 Μυσίας περιρρέων (Wendel παρα- A) τὴν γῆν (Syl τῆι γῆι A) Et. Gen. s.v. Κιανίς;
 cf. Ps. Skylax 93 Κίος πόλις καὶ Κίος ποταμὸς 23 ἢ Βιθυνία <πρότερον> Cor
 24 πρῶτον: πρότερον ε Καρυανδεύς Cas -δρεὺς D¹ κορυανδρεὺς CD² κ κυριανδρεὺς E
 30 τοῦ Αἰθήπου D 31 τοὺς δρους Xyl τοῦ δρους ο 32 συστέλλει: συστέλλων
 Kramer

τριακοσίους ἄλλους ἀφαιρεῖ σταδίους, ἀπὸ Πρακτίου ἀρχόμενος... Σκύλαξ δὲ ὁ Καρυανδεὺς ἀπὸ 'Αβύδου ἀρχεται· ὁμοίως δὲ τὴν Αἰολίδα Ἐφορος (70 F 163) μὲν λέγει ἀπὸ 'Αβύδου μέχρι Κύμης· ἄλλοι δ' ἄλλως.

13 (6) KONSTANT. PORPH. *De them.* 1, 2: τὸ θέμα τὸ καλούμενον Ἀρμενικὸν οὐ κύριον ἔχει τὸ ὄνομα, οὐδὲ ἀρχαία τις ἐστὶν ἢ τοῦτου προσηγορία... οὔτε γὰρ Στράβων τῆς τοιαύτης ὀνομασίας ἐμνήσθη... οὔτε Μένιππος ὁ τοὺς σταδιασμοὺς τῆς ὅλης κατοικουμένης ἀπογραφάμενος οὔτε μὴν Σκύλαξ ὁ Καρυανδηνὸς οὔτε Παυσανίας οὔτε ἄλλοι τις τῶν ἱστορίας γεγραφότων.

III. TA KATA HPAKΛEIDHΝ TON MYΛAΣΣΩN BACIΛEIA

10 (T 1)

— KTESIAS VON KNIDOS

Nach 398/7

INDIKA A

688 F 45-52.

710. TAURON

(s. IV 1*?)

T

15

1 (-) PLIN. *N.H.* 1, 7: *gentium mirabiles figurae... ex auctoribus... externis... Megasthene (715), Ctesia (688), Taurone, Eudoxo (V), Onesicrito (134), Clitarcho (137)...*

F

20

<INDIKA ?>

1 (-) PLIN. *N.H.* 7, 24: (Megasthenes 715 F 28; Ktesias 688 F 51a) *Choromandarum gentem vocat Tauron silvestrem, sine voce, stridoris horrendi, hirtis corporibus, oculis glaucis, dentibus caninis. Eudoxus (V) in meridianis Indiae viris plantas esse cubitales, feminis adeo parvas, ut Stru- 25 thopodes appellentur.* (Megasthenes 715 F 29).

— NEARCHOS VON KRETA

ca. 315*

<ΠΑΡΑΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΗΣ?>

No. 133.

711. ANDROSTHENES VON THASOS

Nach 325/4*

T

30

1 (*Script. Rer. Al. M.* p. 72) *ARRIAN. Ind.* 18, 4 (= NEARCHOS 133 F 1: die trierarchen der Indusflotte): ἐκ δὲ Ἀμφιπόλεως ἤγον οἰδε· [ἐκ Κρήτης]

2 ἀπὸ Ἀβύδου: anders Ps. Skylax 94/5 32 [ἐκ K.] Schmieder

Νεάρχος Ἀνδροτίμου, δε τὰ ἀμφὶ τῷ παράπλωι ἀνέγραψε, καὶ Λαομέδων Λαρίχου καὶ Ἀνδροσθένης Καλλιστράτου.

2 STRABON 16, 3, 2 p. 766: Ἀνδροσθένη (F 2) λέγειν φησὶ (Eratosthenes) τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχωι συμπλεύσαντα <καὶ τὴν Ἀράβων χώραν
5 παραπλεύσαντα> καθ' αὐτόν.

3 ARRIAN. *Anab.* 7, 20, 7 (= ARISTOBULOS 139 F 55): ταυτὶ ἀπηγγέληθ
'Αλεξάνδρῳι τὰ μὲν πρὸς Ἀρχίῳι (V), δε ξὺν τριακοντόρῳι ἐκπεμφθεὶς ἐπὶ
κατασκοπὴν τοῦ παράπλου τοῦ ὡς ἐπὶ τοὺς Ἀραβας μέχρι μὲν τῆς νήσου τῆς
Τύλου ἦλθε, τὸ πρόσω δε οὐκέτι περαιωθῆναι ἐτόλμησεν. Ἀνδροσθένης δε ξὺν
10 ἄλλῃ τριακοντόρῳι σταλεὶς καὶ τῆς χειρρονήσου τι τῶν Ἀράβων παρέπλευσε.
μακροτάτῳ δε τῶν ἐκπεμφθέντων προὐχώρησεν Ἰέρων ὁ Σολεὺς ὁ κυβερνήτης
(V) . . . (s. 677 F 1).

4 MARCIAN. *Epit. Peripl. Menipp.* 2: (in der aufzählung der periplo-
graphen 709 T 6) Ἀνδροσθένης ὁ Θάσιος.

15

F

ΠΑΡΑΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΗΣ

1 (1) ATHEN. 3, 45 p. 93 A-C: περὶ δε τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γινομένων
δοστρέων — οὐ γὰρ ἄκαιρον καὶ τούτων μνησθῆναι διὰ τὴν τῶν μαργαριτῶν
χρῆσιν — Θεόφραστος μὲν ἐν τῷ Περὶ λίθων (6, 36) γράφει οὕτως· <τῶν
20 θαυμαζομένων δε λίθων ἐστὶν καὶ ὁ μαργαρίτης καλούμενος, διαφανὴς μὲν τῇ
φύσει, ποιοῦσι δ' ἐξ αὐτοῦ τοὺς πολυτελεῖς ὄρμους. γίνεται δ' ἐν ὄστρέωι τινὶ
παραπλησίωι ταῖς πίναις, πλὴν ἐλάττονι· μέγεθος δε ἡλίκον ἰχθύος ὀφθαλμὸς
εὐμεγέθης>. Ἀνδροσθένης δ' ἐν τῷ τῆς Ἰνδικῆς Παράπλωι
γράφει οὕτως· <τῶν δε στρόμβων καὶ χοιρίνων καὶ τῶν λοιπῶν
25 κογχυλίων ποικίλαι αἱ ἰδέαι καὶ πολὺ διάφοροι τῶν παρ' ἡμῖν.
γίνονται δε πορφύραι τε καὶ ὄστρέων πολὺ πλῆθος τῶν λοιπῶν,
ἐν δε ἴδιον ὁ καλοῦσιν ἐκεῖνοι βέρβερι, ἐξ οὗ ἡ μαργαρίτις λίθος
γίνεται. αὕτη δ' ἐστὶ πολυτελής κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ πωλεῖται
περὶ Πέρσας τε καὶ τοὺς ἄνω τόπους πρὸς χρυσίον. ἔστι δ' ἡ
30 μὲν τοῦ ὄστρέου ὄψις παραπλησία τῷ κτενί· οὐ διέγλυπται δε,
ἀλλὰ λεῖον τὸ ὄστρακον ἔχει καὶ δασύ, οὐδε ὧτα ἔχει δύο ὡσπερ
ὁ κτεὶς ἀλλὰ ἓν. ἡ δε λίθος γίνεται ἐν τῇ σαρκὶ τοῦ ὄστρέου

1 Λαομέδων Schmieder λαμπεδων (so!) A 3 φησὶς Cor φασὶ ο 4-5 <καὶ
τ. Ἀ. χώραν (παραλίαν Groskurd) παρ.> Letronne 5 κατ' αὐτὸ x 6 ταυτὶ:
ταῦτ' Sintenis 14 Θάσιος Vossius Ἰάσιος P 20 θαυμαζομένων: σπουδαζομένων
Th(eophr); cf. p. 594, 10 22-23 πλὴν — εὐμεγέθης om. Th φέρει δε ἡ τε Ἰνδικὴ
χώρα καὶ νήσοι τινες τῶν ἐν τῇ Ἐρυθρῇ add. Th 25 ποικίλαι αἱ ἰδέαι Cor αἱ
ποικίλαι ἠδεῖται ο 26 πορφύραις -ρα A 29 παρὰ Πέρσας CE 29-32: cf.
Juba 275 F 71

ὡσπερ ἐν τοῖς συείοις ἢ χάλαζα, καὶ ἐστὶν ἢ μὲν χρυσοειδῆς σφόδρα, ὥστε μὴ ραιδίως διαγνῶναι ὅταν παρατεθῆι παρὰ τὸ χρυσίον, ἢ δὲ ἀργυροειδῆς, ἢ δὲ τελέως λευκῆ, ὁμοία τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἰχθύων». Χάρης δ' ὁ Μιτυληναῖος ἐν ἐβδόμῃ τῶν Περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν (125 F 3) φησι· «θηρεύεται δὲ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν, ὡσαύτως δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀρμενίαν καὶ Περσικὴν καὶ Σουσιανὴν καὶ Βαβυλωνίαν, παρόμοιον ὁστρέω· τὸ δ' ἐστὶν ἄδρον καὶ πρόμηκες, ἔχον ἐν αὐτῷ σάρκα καὶ μεγάλην καὶ λευκὴν, εὐώδη σφόδρα. ἐξ ὧν ἐξαιροῦντες ὅσα λευκὰ προσαγορεύουσι μὲν μαργαρίτην, κατασκευάζουσι δ' ἐξ αὐτῶν ὀρμίσκους καὶ ψέλια περὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· περὶ δὲ σπουδάουσι Πέρσαι καὶ Μῆδοι καὶ πάντες Ἀσιανοὶ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐκ χρυσίου γεγεννημένων». (46) Isidoros von Charax 781 F I.

OHNE BUCHTITEL

2 (2) STRABON 16, 3, 2 p. 765/7: ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ 15 ἢ κατὰ Πέρσας θάλαττα. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ἐρατοσθένης (V) [οὕτως] ὅτι τὸ μὲν στόμα φασὶν εἶναι στενὸν οὕτως ὥστ' ἐξ Ἀρμόζων, τοῦ τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου, τῆς Ἀραβίας ἀφοραῖται τὸ ἐν Μάκαις. ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος ἢ ἐν δεξιᾷ παραλία περιφερῆς οὕσα κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἑω μικρὸν, εἴτα πρὸς ἄρκτον νεύει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἐσπέραν μέχρι 20 Τερηδόνος καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου, περιέχει δὲ τὴν τε Καρμανίαν παραλίαν καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσιῶν καὶ Βαβυλωνίων ἀπὸ μέρους, ὅσον μυρίων οὕσα σταδίων, περὶ ὧν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν (15, 2, 14). τὸ δ' ἐντεῦθεν ἐξῆς ἐπὶ τὸ στόμα πάλιν ἄλλοι τοσοῦτοι, καθάπερ καὶ Ἀνδροσθένη λέγειν φησὶ τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχωι συμπλεύσαντα 25 <καὶ τὴν Ἀράβων χώραν παραπλεύσαντα> καθ' αὐτόν, ὥστε δῆλον ἐκ τούτων εἶναι, διότι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγέθει τῆς κατὰ τὸν Εὐξείνου θάλαττης αὕτη ἢ θάλαττα. λέγειν δὲ φησὶν ἐκείνους περιπεπλευκότα στόλῳ τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ Τερηδόνος ἐξῆς ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἡπειρον ὁ παράπλους ἔχει προκειμένην νῆσον Ἴκαρον· καὶ 30 ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἅγιον ἐν αὐτῇ καὶ μαντεῖον Ταυροπόλου.

I συείοις v συίοις A υείοις CE 9 μαργαρίτην A -τας CEv 15 αὐτῆς: αὐτοῦ F [οὕτως] Jac 16 φασὶν Tzschucke φησὶν ο ἐξαρμοζῶν CEFD^x 20 (cf. Ἀρμόζων ἀκρωτήριο Marcan. *Peripl. M. ext.* 1, 27) ἐξ ἀρμόζων Epit (x^c) ἐναρμόζωντο D^c ἐξ Ἀρμόζοντος (Ammian. 23, 6, 10) Cas ἐξ Ἀρμόζου (Ptolem. 6, 8, 5 Ἀρμουζα πόλις, Ἀρμόζον ἄκρον [Ἀρμόζων Kiessling RE VII col. 2391]) Cor cf. χώρας Ἀρμόζια Nearch. 133 F I c. 33, 2; F 14; Ἀρμουζα πόλις Marcan, Ptol 19 τὴν om. E 22 οὕσα D οὕσαν γ 24 φησὶς Cor φασι ο 25 < > Letronne 27 φασι Tzschucke 29 Ἴκαρον E (Aristobul. 139 F 55 u.a.) ἱερίον γ 30 αὐτῇ: αὐτῷ D ταυροπόλου C

- (3) παραπλεύσαντι δὲ τῆς Ἀραβίας εἰς δισχιλίους καὶ τετρακοσίους σταδίους ἐν βαθεῖ κόλπῳ κεῖται πόλις Γέρρα, Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλώνος οἰκούντων γῆν ἀλμυρίδα καὶ ἐχόντων ἀλίνας τὰς οἰκίας, ἃς ἐπειδὴ λεπίδες τῶν ἄλῶν ἀφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκαισιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, 5 καταρραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι· διέχει δὲ τῆς θαλάττης διακοσίους σταδίους ἢ πόλις. πεζέμποροι δ' εἰσὶν οἱ Γερραῖοι τὸ πλεόν τῶν Ἀραβίων φορτίων [καὶ ἀρωματικῶν]. Ἀριστόβουλος (139 F 57) δὲ τοῦναντίον φησὶ τοὺς Γερραῖους τὰ πολλὰ σχεδίασι εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐμπορεύεσθαι, ἐκείθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θάψακον, εἶτα πεζῆ κομί- 10 ζεσθαι πάντῃ. (4) πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλεόν ἄλλαι νῆσοι Τύρος καὶ Ἀραδός εἰσιν, ἱερὰ ἔχουσαι τοῖς Φοινικικοῖς ὁμοία· καὶ φασὶ γε οἱ ἐν αὐταῖς οἰκούντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινικίων νήσους καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαυτῶν. διέχουσι δὲ αἱ νῆσοι αὗται Τερηδόνος μὲν δεχήμερον πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ στόμα ἄκρας τῆς ἐν Μάκαις ἡμερήσιον. (5) ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι καὶ Νέαρχος 15 (133 F 27) καὶ Ὀρθαγόρας (713 F 5) νῆσον † τυρίνην κεῖσθαι πρὸς νότον πελαγίαν. (6) καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς παραλίαν κατὰ βυθοῦ φύεται δένδρα ὁμοία δάφνη καὶ ἐλαίαι, ταῖς μὲν ἀμπώτεσιν δλα ὑπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε δλα καλυπτόμενα, καὶ ταῦτα τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὐσης, ὥστε ἐπιτείνεσθαι τὸ παράδοξον. 20 περὶ μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης, ἣν ἑώϊαν πλευρὰν ἔφαμεν (16, 3, 1) εἶναι τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας, τοιαῦτα εἴρηκεν Ἐρατοσθένης.
- 3 (3) THEOPHRAST. *De caus. plant.* 2, 5, 5: καὶ τὰ μὲν ἀλυκὰ τοῖς τοιούτοις πρόσφορα διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν. εἰ δ' ἀληθὲς δ' ἔλεγεν Ἀνδροσθένης ὑπὲρ τῶν ἐν Τύλῳ τῆι νήσῳι πῆι περὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν, F 4 25 ὅτι τὰ ναματιαῖα μᾶλλον συμφέρει τῶν οὐρανίων ἀλυκὰ ὄντα καὶ τοῖς δένδροις καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις, δι' ὃ καὶ ὅταν ὕσῃ τούτοις ἀποβρέχειν, αἰτίασαι' ἂν τις τὴν συνήθειαν· τὸ γὰρ ἔθος ὥσπερ φύσις γέγονε. συμβαίνει δὲ τὰ μὲν οὐράνια σπάνια γίνεσθαι, τούτοις δ' ἐκτρέφεσθαι καὶ τὰ δένδρα καὶ τὸν σῖτον καὶ τᾶλλα, δι' ὃ καὶ 30 πᾶσαν ὥραν σπείρουσι. ταῦτα μὲν οὖν ὡς ἐξ ὑποθέσεως εἰρήσθω.

ANHANG

*4 (-) THEOPHRAST. *Hist. Plant.* 4, 7, 3: οἱ δὲ ὅτε ἀνάπλους ἦν τῶν ἐξ

2 φυγάδων om. E 3 γῆν Groskurd τὴν ο [ἄς] ἐπὶ δὲ Cor 7 [καὶ ἄ.] Jac καὶ ἀρωμάτων cv 9 τὰ φορτία om. x 11 φοινικίους CD φοινικίους x οἱ ἐνοικούντες E 15: s. app. p. 602, 29 17 φύεται: φαίνεται E 19 ἐπιτείνεσθαι Cas ἐπιγίνεσθαι o 25-26 [καὶ] τοῖς Wimmer 27 ἀποβρέχειν Schneider εἰ παρέχειν UMald 28 συμβαίνει γάρ? 32-p. 596, 2: § 3-6 s. Nearchos 133 F 34: § 7-8 und F 5 s. Capelle RE XVI 2, 1935, col. 2148; Regenbogen *ibid.* Suppl. VII, 1940, col. 1462 ff.; Strasburger *Herm.* 80, 1952, p. 462 ff.

Ἰνδῶν ἀποσταλέντων ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ φυόμενα
 φασίν (7) ἐν Τύλῳ δὲ τῇ νήσῳ — κεῖται δ' αὕτη ἐν τῷ Ἀραβίῳ
 κόλπῳ τὰ μὲν πρὸς ἕω — τοσοῦτο πλῆθος εἶναι φασὶ δένδρων ὅτ' ἐκβαίνει
 ἢ πλημμυρίς, ὥστ' ἀπηχυρῶσθαι· πάντα δὲ ταῦτα μεγέθη μὲν ἔχειν ἡλίκα συκῆ,
 5 τὸ δὲ ἄνθος ὑπερβάλλον τῇ εὐωδίᾳ, καρπὸν δὲ ἄβρωτων ὁμοιον τῇ ὄψει τῷ
 θέρμῳ. φέρειν δὲ τὴν νῆσον καὶ τὰ δένδρα τὰ ἐριοφόρα πολλά. ταῦτα δὲ
 φύλλον μὲν ἔχειν παρόμοιον τῇ ἀμπέλῳ πλην μικρόν, καρπὸν δὲ οὐδένα φέρειν·
 ἐν ᾧ δὲ τὸ ἔριον ἡλικὸν μῆλον ἑαρινὸν συμμεμυκός· ὅταν δὲ ὥραϊον ἦι, ἐκπε-
 τάνυσθαι καὶ ἐξείρειν τὸ ἔριον, ἐξ οὗ τὰς σινδόνας ὑφαίνουσι, τὰς μὲν εὐτελεῖς
 10 τὰς δὲ πολυτελεστάτας, γίνεται δὲ τοῦτο καὶ ἐν Ἰνδοῖς, ὥσπερ ἐλέχθη, καὶ ἐν
 Ἀραβίᾳ. (8) εἶναι δὲ ἄλλα δένδρα τὸ ἄνθος ἔχοντα ὁμοιον τῷ λευκοίῳ
 πλην ἄοδμον, τῷ μεγέθει καὶ τετραπλάσιον τῶν ἰων. καὶ ἕτερον δὲ τι δένδρον
 πολύφυλλον ὥσπερ τὸ βόδον· τοῦτο δὲ τὴν μὲν νύκτα συμμύειν, ἅμα δὲ τῷ
 ἡλίῳ ἀνιόντι διοίγνυσθαι, μεσημβρίας δὲ τελῶς διεπτύχθαι, πάλιν δὲ τῆς
 15 δειλῆς συνάγεσθαι κατὰ μικρὸν καὶ τὴν νύκτα συμμύειν· λέγειν δὲ καὶ τοὺς
 ἐγχωρίους ὅτι καθεύδει. γίνεσθαι δὲ καὶ φοίνικας ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἀμ-
 πέλους καὶ τᾶλλα ἀκρόδρα καὶ συκᾶς οὐ φυλλορροούσας. ὕδωρ δὲ οὐράνιον
 γίνεσθαι μὲν, οὐ μὴν χρῆσθαι γε πρὸς τοὺς καρπούς, ἀλλ' εἶναι κρήνας ἐν τῇ F 3
 νήσῳ πολλὰς, ἀφ' ὧν πάντα βρέχειν, δ καὶ συμφέρειν μᾶλλον τῷ σίτῳ καὶ
 20 τοῖς δένδρεσιν· δι' ὃ καὶ ὅταν ὕσηι, τοῦτο ἐπαφίναται καθαπερὶ καταπλύνοντας
 ἐκείνο.

*5 (—) THEOPHRAST. *Hist. Plant.* 5, 4, 7: ἐν Τύλῳ δὲ τῇ νήσῳ τῇ περὶ
 τὴν Ἀραβίαν εἶναι τί φασὶ ξύλον, ἐξ οὗ τὰ πλοῖα ναυπηγοῦνται· τοῦτο δὲ ἐν μὲν
 τῇ θαλάττῃ σχεδὸν ἄσχητον εἶναι (διαμένει γὰρ ἔτη πλείω ἢ διακόσια κατα-
 25 βυθιζόμενον)· ἐὰν δὲ ἕξω, χρόνιον μὲν, θᾶττον δὲ σῆπεται. θαυμαστὸν δὲ
 καὶ ἕτερον λέγουσι, οὐδὲν δὲ πρὸς τὴν σῆψιν· εἶναι γὰρ τι δένδρον, ἐξ οὗ τὰς
 βακτηρίας τέμνεσθαι· καὶ γίνεσθαι καλὰς σφόδρα, ποικιλίαν τινὰ ἐχούσας
 ὁμοίαν τῷ τοῦ τίγριος δέρματι. βαρὺ δὲ σφόδρα τὸ ξύλον τοῦτο· ὅταν δὲ τις
 30 ῥίψῃ πρὸς στερεώτερον τόπον, κατάγνυσθαι καθάπερ τὰ κεράμια. (8) καὶ
 τὸ τῆς μυρικής δὲ ξύλον οὐχ ὥσπερ ἐνταῦθα ἀσθενὲς ἀλλ' ἰσχυρὸν ὥσπερ πρί-
 νινον ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν ἰσχυρῶν. τοῦτο μὲν οὖν ἅμα μῆνυει χώρας τε καὶ ἀέρος
 διαφορὰς καὶ δυνάμεις. τῶν δὲ ὁμογενῶν ξύλων οἶον δρυῖνων πευκίνων ὅταν
 ταριχεύωνται — ταριχεύουσι γὰρ οὐκ ἐν ἰσῳ βάθει πάντα δύοντες τῆς θαλάττης,
 ἀλλὰ τὰ μὲν πρὸς αὐτῇ τῇ γῆι τὰ δὲ μικρὸν ἀνωτέρω τὰ δ' ἐν πλείονι βάθει —
 35 ῥέπει κάτω.

2 ἀραβικῶν Ald 9 ἐξείρειν Wimmer ἐξαίρειν Par. 1823 ἐξαίρειν Ald 17
 οὐ φυλλορροούσας Wimmer αἱ φυλλορροοῦσιν Ald 29 κατάγνυσθαι U καταρίγνεσθαι
 M -νησθαι V 35-36 κᾶν -κάτω U καὶ ἐπινεῖ μᾶλλον Ald

712. PATROKLES

Vor 281/0*

T

1 (II 442) DIODOR. 19, 100, 5 (a. 312/1): ὁ μὲν οὖν Δημήτριος (Poliorketes) ὀρμήσας ἐκ Δαμασκοῦ τῆς Συρίας τὸ συνταχθέν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπετέλει μετὰ σπουδῆς, 5 ὁ δὲ καθεσταμένους ὑπὸ Σελεύκου τῆς Βαβυλωνίας στρατηγὸς Πατροκλῆς πυθόμενος περὶ Μεσοποταμίαν εἶναι τοὺς πολεμίους ὑπομείναι μὲν τὴν ἐφοδὸν αὐτῶν οὐκ ἐτόλμησεν, ὀλίγους ἔχων περὶ αὐτόν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄλλοις προσέταξεν ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν διαβάντας τὸν Εὐφράτην φυγεῖν εἰς τὴν ἔρημον, τοὺς δὲ περάσαντας τὸν Τίγριν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Σουσιανὴν πρὸς Εὐτελῆ καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θά- 10 λατταν, (6) αὐτὸς δὲ μεθ' ὧν εἶχε στρατιωτῶν προβολαῖς χρώμενος <φρύμασι> ποταμῶν καὶ διώρουξιν ἀνεστρέφετο περὶ τὴν σατραπείαν, ἅμα μὲν ἐφεδρεύων τοῖς πολεμίους, ἅμα δὲ πέμπων πρὸς Σέλευκον εἰς Μηδίαν περὶ τῶν ἀεὶ συντελουμένων καὶ παρακαλῶν βο- θεῖν τὴν ταχίστην.

2 PLUTARCH. *Demetr.* 47, 4: (Demetrius schreibt a. 286 von Tarsos aus an 15 Seleukos) ἐπικλασθέντος δὲ πῶς Σελεύκου καὶ γράψαντος τοῖς κτεῖ στρατηγοῖς, ὅπως αὐτῷ τε τῷ Δημητρίῳ χορηγίαν βασιλικὴν καὶ τῇ δυνάμει τροφὴν ἄφθονον παρέχωσιν, ἐπελθὼν Πατροκλῆς, ἀνὴρ συνετὸς εἶναι δοκῶν καὶ Σελεύκῳ φίλος πιστός, οὐ τὸ τῆς δαπάνης ἔφη πλείστον εἶναι τῶν Δημητρίῳ στρατιωτῶν τρεφομένων, ἀλλ' ἐνδιαιτρίβοντα τῇ χώρῃ Δημήτριον οὐ καλῶς περιορᾶν αὐτόν, ὃς ἀεὶ βιότατος ὧν καὶ 20 μεγαλοπραγμονέστατος βασιλέων, νῦν ἐν τύχῃσι γέγονεν, αἱ καὶ τοὺς φύσει μετρίους ἐξάγουσι τολμῶν καὶ ἀδικεῖν. (5) ἐκ τούτου παροξυνθεὶς ὁ Σέλευκος, ἐξώρμησεν εἰς Κιλικίαν μετὰ πολλῆς δυνάμεως κτλ.

3 STRABON 2, I, 17 p. 74 (F 4a): ὁ τῶν τόπων ἡγησάμενος τούτων (von Baktrien-Sogdiane? a. 285/1) Πατροκλῆς. b) PLIN. *N.H.* 6, 58: *circum- 25 vectis etiam in Hyrcanium mare et Caspium Seleuco et Antiocho praefectoque classis eorum Patrocle.* Cf. 721 F 7.

4 MEMNON (PHOT. *Bibl.* 224 p. 227a 4) 434 F I c. 9, I (a. 280): ὁ δὲ Σελεύκου Ἄντιοχος πολλοῖς πολέμοις, εἰ καὶ μόλις καὶ οὐδὲ πᾶσαν, ὅμως ἀνασωσάμενος τὴν πατρῶϊαν ἀρχήν, πέμπει στρατηγὸν Πατροκλέα σὺν ἐκστρατεύματι εἰς τὴν 30 ἐπιτάδε τοῦ Ταύρου· ὁ δὲ Ἐρμογένην προσαιρεῖται τὸ γένος Ἀσπένδιον, ὃς ἐπὶ τε πόλεις ἄλλας καὶ ἐπὶ τὴν Ἡράκλειαν ὤρμητο εἰσβαλεῖν. (2) dieser H. schliesst freundschaft mit Herakleia und fällt dann im kampf gegen die Bithynier.

5 a) STRABON 2, I, 2 p. 68 (= Eratosthenes): Πατροκλῆς ὁ μάλιστα πιστεῦσθαι δίκαιος διὰ τε τὸ ἀξίωμα καὶ διὰ τὸ μὴ ἰδιώτης εἶναι τῶν γεωγρα- 35 φικῶν φησὶ (F 2). b) — 2, I, 6 p. 69: καὶ αὐτὴ δὲ ἡ τοῦ Πατροκλέους πίστις ἐκ πολλῶν μαρτυριῶν σύγκειται, τῶν βασιλέων τῶν πεπιστευκότων αὐτῷ· τηλικαύτην ἀρχήν, τῶν ἐπακολουθησάντων αὐτῷ, τῶν ἀντιδοξούντων,

8 διαβάντας Rhodomannus ἐκλιπόντας ο 9 [πρὸς Εὐτελῆ (om. F)] Steph Ἐρυθρὰν: Περσίδα Rhodomannus 10 <φρύμασι> Fischer <φείθρου> ο. <ποταμοῖς> Hertlein χρώμ. ποταμῶν Madvig 12 προσπέμπων εἰς σελ. πρὸς μηδίαν F 24-26: eher missverstanden als korrupt 26 *phatrocle* DF *phatrod(a)s* Ea 30 ἔρμο- γένης c ἀσπένδιον A

ὧν αὐτὸς ὁ Ἰππαρχος κατονομάζει· οἱ γὰρ κατ' ἐκείνων ἑλεγχοὶ πίστεως τῶν ὑπὸ τούτου λεγομένων εἰσίν. (Es folgt F 1). c) — 2, I, 9 p. 70: Πατροκλῆς δὲ ἤμιστος τοιοῦτος (*scil.* ψευδολόγος), καὶ οἱ ἄλλοι δὲ μάρτυρες (*scil.* περὶ τῆς Ἰνδικῆς; s. 717 F 2) οὐκ ἀπίθανοι, οἷς κέχρηται ὁ Ἐρατοσθένης (V).

5 6 PLIN. N.H. I, 6: *situs, gentes, maria... ex auctoribus... externis Judae rege* (275)..... *Timosthene* (V), *Patrocle, Demodamante* (428), *Clitarcho* (137), *Eratosthene*...

F

1 (2) STRABON 2, I, 6 p. 69: οὐδὲ τοῦτο δὲ ἀπίθανον τοῦ Πατροκλέους, 10 ὅτι φησὶ τοὺς Ἀλεξάνδρῳ συστρατεύσαντας ἐπιδρομάδην ἱστοροῦσαι ἕκαστα, αὐτὸν δὲ Ἀλέξανδρον ἀκριβῶσαι, ἀναγραφάντων τὴν ὅλην χώραν τῶν ἐμπειροτάτων αὐτῶν· τὴν δὲ ἀναγραφὴν αὐτῶι δοθῆναι φησὶν ὕστερον ὑπὸ Ξενοκλέους τοῦ γασοφύλακος.

2 (1) STRABON 2, I, 2 p. 68/9: ταῦτα δ' εἰπὼν (*scil.* Ἐρατοσθένης ἐν 15 τῶι τρίτῳ τῶν Γεωγραφικῶν) οἴεται δεῖν διορθῶσαι τὸν ἀρχαῖον γεωγραφικὸν πίνακα· πολὺ γὰρ ἐπὶ τὰς ἄρκτους παραλλάττειν τὰ ἐωθινὰ μέρη τῶν ὄρων κατ' αὐτόν, συνεπισπᾶσθαι δὲ καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἀρκτικωτέραν ἢ δεῖ γινομένην. πίστιν δὲ τούτου φέρει μίαν μὲν τοιαύτην, ὅτι τὰ τῆς Ἰνδικῆς ἄκρα τὰ μεσημβρινώτατα ὁμολογοῦσι πολλοὶ τοῖς κατὰ Μερόην ἀνταίρειν τόποις, ἀπὸ τε τῶν 20 ἄερων καὶ τῶν οὐρανίων τεκμαιρόμενοι· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὰ βορειότατα τῆς Ἰνδικῆς τὰ πρὸς τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι Πατροκλῆς ὁ μάλιστα πιστεύεσθαι δίκαιος διὰ τε τὸ ἀξίωμα καὶ διὰ τὸ μὴ ἰδιώτης εἶναι τῶν γεωγραφικῶν, φησὶ σταδίους μυρίουσιν καὶ πεντακισχιλίους. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸν δι' Ἀθηνῶν παράλληλον 25 τοσοῦτόν πῶς ἐστίν, ὥστε τῆς Ἰνδικῆς τὰ προσάρκτια μέρη συνάπτοντα τοῖς Καυκασίοις ὄρεσιν εἰς τοῦτον τελευτᾶν τὸν κύκλον. (3) ἄλλην δὲ πίστιν φέρει τοιαύτην, ὅτι τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰσσηκοῦ κόλπου διάστημα ἐπὶ τὴν θάλατταν τὴν Ποντικὴν τρισχιλίων πῶς ἐστὶ σταδίων πρὸς ἄρκτον ἰόντι καὶ τοὺς περὶ Ἀμισὸν ἢ Σινώπην τόπους, ὅσον καὶ τὸ πλάτος τῶν ὄρων λέγεται. ἐκ δὲ 30 Ἀμισοῦ πρὸς τὴν ἰσημερινὴν ἀνατολὴν φερομένῳ πρῶτον μὲν ἡ Κολχίς ἐστίν, ἔπειτα ἡ ἐπὶ τὴν Ὑρκανίαν θάλατταν ὑπέρβεις καὶ ἡ ἐφεξῆς [ἡ] ἐπὶ Βάκτρα καὶ τοὺς ἐπέκεινα Σκύθας ὁδὸς δεξιὰ ἔχοντι τὰ ὄρη· αὕτη δ' ἡ γραμμὴ διὰ Ἀμισοῦ πρὸς δύσιν ἐκβαλλομένη διὰ τῆς Προποντιδὸς ἐστὶ καὶ τοῦ Ἑλλησ-

1 ὡν Cas ὡς ο οὗς Cor 12 αὐτῶι δοθῆναι: *scil.* Πατροκλεῖ; missverstanden von Eust. Dion. Per. p. 211, 23 ff. Mue 17 συνεπισπᾶσθαι A συνεπισπᾶσθαι E συνεπισπᾶσθαι Cor καὶ om. E ἢ δεῖ Groskurd ἤθη ο 24 καὶ τὸν AC δ: Ἀθηνῶν Kramer (p. 100) διὰ θινῶν ο 25 τοσοῦτο A 31 ἐπὶ Xyl ὑπὸ ο [ἡ] Kramer

πόντου. ἀπὸ δὲ Μερῶς ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον οὐ πλείους εἰσι τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων σταδίων, ὅσοι καὶ ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ πλευροῦ τῆς Ἰνδικῆς πρὸς τὰ περὶ τοὺς Βακτρίους μέρη, προστεθέντων τρισχιλίων τοῖς μυρίοις καὶ πεντακισχιλίοις, ὧν οἱ μὲν τοῦ πλάτους ἦσαν τῶν ὁρῶν, οἱ δὲ τῆς Ἰνδικῆς.

- 5 (4) πρὸς δὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ Ἰππαρχος ἀντιλέγει, διαβάλλων τὰς πίστεις· οὔτε γὰρ Πατροκλέα πιστὸν εἶναι, δευεῖν ἀντιμαρτυροῦντων αὐτῶι Δημάχου (716) τε καὶ Μεγασθένου (715), οἱ καθ' ὅς μὲν τόπους διαμυρίων εἶναι σταδίων τὸ διάστημα φασὶ τὸ ἀπὸ τῆς κατὰ μεσημβρίαν θαλάττης, καθ' ὅς δὲ καὶ τρισμυρίων· τοῦτους γε δὴ τοιαῦτα λέγειν, καὶ τοὺς ἀρχαίους πίνακας τοῦτους ὁμολογεῖν.
- 10 ἀπίθανον δὴ πού νομίζει τὸ μόνον δεῖν πιστεύειν Πατροκλεῖ, παρέντας † τοσοῦτον ἐπιμαρμυροῦντας αὐτῶι †, καὶ διορθοῦσθαι παρ' αὐτὸ τοῦτο τοὺς ἀρχαίους πίνακας, ἀλλὰ μὴ εἶν οὕτως, ἕως ἄν τι πιστότερον περὶ αὐτῶν γνῶμεν. (5-6: Strabon tritt für Eratosthenes und die πῖστις des Patrokles [T 5b] ein).

- 3 (-) a) STRABON 2, I, 7 p. 69: ἔτι φησὶν ὁ Ἰππαρχος ἐν τῶι δευτέρωι
- 15 ὑπομνήματι αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένην διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατροκλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ βόρειον πλευρόν, τοῦ μὲν Μεγασθένου λέγοντος (715 F 6 d) σταδίων μυρίων ἑξακισχιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίοις λείπειν φαμένου· ἀπὸ γὰρ τινος ἀναγραφῆς σταθμῶν (119 F 6) ὁρμηθέντα τοῖς μὲν ἀπιστεῖν διὰ τὴν
- 20 διαφωνίαν, ἐκείνηι δὲ προσέχειν. εἰ οὖν διὰ τὴν διαφωνίαν ἐνταῦθα ἀπιστος ὁ Πατροκλῆς, καίτοι παρὰ χιλίους σταδίους τῆς διαφορᾶς ὀσης, πόσωι χρῆ μᾶλλον ἀπιστεῖν ἐν οἷς παρὰ ὀκτακισχιλίοις ἡ διαφορά ἐστὶ πρὸς δύο καὶ ταῦτα ἄνδρας συμφωνοῦντας ἀλλήλοισι, τῶν μὲν λεγόντων τὸ τῆς Ἰνδικῆς πλάτος διαμυρίων σταδίων, τοῦ δὲ μυρίων καὶ διοχιλίων; b) - 15, I, II p. 689: s. Megasthenes 715 F 6c.

- 25 4 (3-4) a) STRABON 2, I, 17 p. 74: (in der polemik gegen die hinauf-schiebung Indiens nach Norden: F 2) ἔσται δὲ Βάκτρα καὶ τοῦ στόματος τῆς Κασπίας θαλάττης εἶτε Ἐρκανίας κάμπολύ τι ἀρκτικώτερα, ὅπερ τοῦ μωσοῦ τῆς Κασπίας καὶ τῶν Ἀρμενιακῶν καὶ Μηδικῶν ὁρῶν διέχει περὶ ἑξακισχιλίουσιν σταδίοις, καὶ δοκεῖ τῆς αὐτῆς παραλίας μέχρι τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτικώτερον εἶναι
- 30 σημεῖον καὶ περιπλοῦν ἔχειν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς δυνατόν, ὡς φησιν ὁ τῶν τόπων ἡγησάμενος τούτων Πατροκλῆς b) - II, II, 6 p. 518: μέχρι μὲν δὴ τῆς Σογδιανῆς πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἰόντι ἀπὸ τῆς Ἐρκανίας γῶνιμα ὑπῆρξε τὰ ἔθνη καὶ τοῖς Πέρσαις πρότερον τὰ ἔσω τοῦ Ταύρου καὶ τοῖς Μακεδόσι μετὰ ταῦτα [[καὶ τοῖς Παρθυαίοις]]. τὰ δ' ἐπέκεινα
- 35 ἐπ' εὐθείας ὅτι μὲν Σχυθικὰ ἐστίν, ἐκ τῆς ὁμοειδείας εἰκάζεται, στρατεῖαι δ' οὐ γεγόνασιν ἐπ' αὐτοὺς ἡμῖν γνῶριμοι, καθάπερ οὐδὲ ἐπὶ τοὺς βορειοτάτους τῶν

9 γε δὴ (über μὲν A) ο τε δὴ Cor 10 τοὺς (ἐπὶ del. Cor) τοσοῦτον ἀντιμαρτυροῦντας Cas 14 ἐπὶ Kramer ὅτι ο 15 ἐρατοσθένην ABC -νη γ 18 ἑξακισχιλίων Cas πεντακισχιλίων ο 26 ἔσται Kramer ἔστι ο 26-27 <τὰ> τοῦ στόματος Cas Βάκτρων καὶ τὰ τοῦ στ. τ. Κ. θ. τῆς τε Ἐρκανίας Groskurd 29 αὐτῆς τῆς Groskurd 33 ἔσω Du Theil ἔξω ο 35 ὁμοειδείας Cx 36 ἐπὶ Cas περὶ ο

νομάδων, ἐφ' οὓς ἐπεχείρησε μὲν ὁ Ἀλέξανδρος ἄγειν στρατείαν, ὅτε τὸν Βῆσσον μετήιει καὶ τὸν Σπιταμένην, ζωγρῖαι δ' ἀναχθέντος τοῦ Βῆσσου, τοῦ δὲ Σπιταμένουσ ὑπὸ τῶν βαρβάρων διαφθάρεντος, ἐπαύσατο τῆς ἐπιχειρήσεως. οὐχ ὁμολογοῦσι δ' ὅτι περιεπλευσάν τινες ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν

5 Ὑρκανίαν· ὅτι δὲ δυνατὸν, Πατροκλῆς εἴρηκε.
5 (5) STRABON II, 7, 3 p. 509: διαρρεῖται δὲ καὶ ποταμοῖς ἡ Ὑρκανία τῷ τε Ὠχωὶ καὶ Ὠξωὶ μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς, ὧν ὁ Ὠχος καὶ διὰ τῆς Νησαίας ρεῖ· ἐνιοὶ δὲ τὸν Ὠχον εἰς τὸν Ὠξον ἐμβάλλειν φασίν. Ἀριστόβουλος (139 F 20) δὲ καὶ μέγιστον ἀποφαίνει τὸν Ὠξον ἐμβαλλεῖν φασίν. Ἄριστόβουλος 10 τὴν Ἀσίαν πλὴν τῶν Ἰνδικῶν. φησὶ δὲ καὶ εὐπλοῦν εἶναι καὶ οὗτος καὶ Ἐρατοσθένης παρὰ Πατροκλέους λαβῶν, καὶ πολλὰ τῶν Ἰνδικῶν φορτίων κατάγειν εἰς τὴν Ὑρκανίαν θάλατταν, ἐντεῦθεν δ' εἰς τὴν Ἀλβανίαν περαιουῖσθαι, καὶ διὰ τοῦ Κύρου καὶ τῶν ἐξῆς τόπων εἰς τὸν Εὐξείνιον καταφέρεσθαι. οὐ πάνυ δὲ ὑπὸ τῶν 15 παλαιῶν ὁ Ὠχος ὀνομάζεται· Ἀπολλόδωρος μέντοι ὁ τὰ Παρθικά γράψας (779 F 4) συνεχῶς αὐτὸν ὀνομάζει ὡς ἐγγύτατα τοῖς Παρθυαίοις ῥέοντα.

6 (6) STRABON II, II, 5 p. 518: (Aristobulos 139 F 28) ρεῖν δὲ τὸν Ὠχον οἱ μὲν διὰ τῆς Βακτριανῆς φασίν, οἱ δὲ παρ' αὐτῆν· καὶ οἱ μὲν ἕτερον τοῦ Ὠξου μέχρι τῶν ἐκβολῶν, νοτιώτερον ἐκείνου, ἀμφοτέρων δ' ἐν τῇ 20 Ὑρκανίαι τὰς εἰς τὴν θάλατταν ὑπάρχειν ἐκρύσεις· οἱ δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἕτερον, συμβάλλειν δ' εἰς ἓν τὸ τοῦ Ὠξου ρεῖθρον, πολλαχοῦ καὶ ἐξ καὶ ἐπτά σταδίων ἔχοντα τὸ πλάτος. ὁ μέντοι Ἰαξάρτης ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἕτερός ἐστι τοῦ Ὠξου· καὶ εἰς μὲν τὴν αὐτὴν τελευταίων θάλατταν, αἱ δ' ἐμβολαὶ διέχουσιν ἀλλήλων, ὡς φησι Πατροκλῆς, 25 παρασάγγας ὡς ὀγδοήκοντα. τὸν δὲ παρασάγγην τὸν Περσικὸν οἱ μὲν ἐξήκοντα σταδίων φασίν, οἱ δὲ † τριακοσίων τετταράκοντα.

7 (7) STRABON II, 7, 1 p. 508: τὸ μέντοι πλεόν τῆς περὶ τὴν ὀρεινὴν παραλίαν (scil. ἐν ἀριστεραῖ ἐισπλέοντι τὸ Κάσπιον πέλαγος) Καδοῦσοι νέμονται, σχεδὸν δὲ τι ἐπὶ πεντακισχιλίους σταδίους, ὡς φησι Πατροκλῆς, 30 ὅς καὶ πάρισον ἡγεῖται τὸ πέλαγος τοῦτο τῷ Ποντικῷ.

ANHANG

8 a) STRABON II, 6, 1 p. 507: ἔστι δ' ὁ κόλπος (das Kaspisch-Hyrkanische

4 ἀπὸ τῆς Ἰ. om. E 6 διαρρεῖται ('irrigatur' Guarinus) Cas διαιρεῖται o 7
ὄξωι CE ὄξωι γ 8 (9) ὄξωι C ὄξωι γ 9 ὑπ' αὐτοῦ Ex 11-14: Varro bei
Plin. N.H. 6, 52 19 (23) ὄξωι C(?)E ὄξωι γ 19 ἀμφοτέρους Dx 20 ὑπάρχειν:
ποιεῖν x 21 τῶν τοῦ (om. E) ὄξωι (C?)E ὄξωι γ) ρεῖθρων D 22 ἔχον Cor
23 τελευταίων: τετάσθαι E 25 τὸν περσικὸν om. E 26 τριακοσίων: τριάκοντα η
Xyl, v 28 παραλίαν CD 29 δ' ἐπὶ x [δὲ] Cor 32 ὁ κόλπος ὁ τῆς κασπίας E

meer) ἀνέχων ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ πρὸς μεσημβρίαν, κατ' ἀρχῆς μὲν ἰκανῶς στενός, ἐνδοτέρω δὲ πλατύνεται προίων, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν μυχὸν ἐπὶ σταδίου που καὶ πεντακισχιλίους· ὁ δὲ εἰσπλους μέχρι τοῦ μυχοῦ μικρῶι πλείωνων ἂν εἴη, συνάπτων πως ἤδη τῆι ἀοικήτῳι. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων γνωρίζομενον περίπλουι
 5 τῆς θαλάττης ταύτης τὸν μὲν παρὰ τοὺς Ἀλβανούς καὶ τοὺς Καδουσί-
 οὺς εἶναι πεντακισχιλίων καὶ τετρακοσίων, τὸν δὲ παρὰ τὴν Ἀναριακῶν
 καὶ Μάρδων καὶ Ὑρκανῶν μέχρι τοῦ στόματος τοῦ Ὠξοῦ ποταμοῦ
 τετρακισχιλίων καὶ ὀκτακοσίων, ἐνθεν δὲ ἐπὶ τοῦ Ἰαξάρτου δισχιλίων
 τετρακοσίων. δεῖ δὲ περὶ τῶν ἐν τῆι μερίδι ταύτῃ καὶ τοῖς ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτετοπισ-
 10 μένοις ἀπλούστερον ἀκούειν, καὶ μάλιστα περὶ τῶν διαστημάτων. b) PLIN. N.H.
 6, 36: *nam et inrumpit e Scythico oceano in aversa Asiae pluribus nominibus acco-
 larum appellatum, celeberrimis duobus Caspium et Hyrcanium. non minus hoc esse
 quam Pontum Euxinum Clitarchus (137 F 12) putat. Eratosthenes ponit et
 mensuram: ab exortu et meridie per Cadusiae et Albaniae oram V·*
 15 *CCCC stadia, inde per Anariacos, Amardos, Hyrcanos ad ostium*
† Zoni fluminis IIII· DCCC, ab eo ad ostium Iaxartis MM·CCCC,
quae summa efficit [XV]. LXXV p. (37) Artemidorus (V) hinc detrahit·XXV p.
Agrippa Caspium mare gentesque quae circa sunt et cum iis Armeniam, delerminatas
ab oriente oceano Serico, ab occidente Caucasi iugis, a meridie Tauri, a septentrione
 20 *oceano Scythico, patere, qua cognitum est CCCCLXXX in longitudinem, in latitu-
 dinem CCXC prodidit. non desunt vero qui eius maris uniuersum circuitum a freto*
[XXV] p. tradunt. (38) inrumpit autem artis faucibus et in longitudinem spatiosis;
atque ubi coepit in latitudinem pandi, lunatis obliquatur cornibus, velut ad Maeotium
lacum ab ore descendens, sicilis (ut auctor est M. Varro) similitudine e.g.s.

25

713. ORTHAGORAS

(s. I2?)

F

ΙΝΔΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ (2)

*1 (-) PHILOSTRAT. V.A. 2, 17: τὰ δὲ Νεάρχωι (133 F 12) τε καὶ Ὀρθαγόραι περὶ τοῦ Ἀκεσίνου ποταμοῦ εἰρημένα, ὡς ἐσβάλλει μὲν ἐς τὸν

1 ἐκ: ἀπό D^{ac} 2 τῶν μυχῶν C π' καὶ ,ε E καὶ om. C 3 πλείωνων E πλείων
 C πλείων γ 4 γνωρίζομενον Kramer γνώριμον ο 5-6 καθουσίους Epit κλουσίους γ
 6 Ἀναριακῶν (-άκων Ald) Tzschucke ἀριακῶν CDx -κῶν Epit 7 Μάρδων: Ἀμάρδων
 (11, 8, 8) Cor ὠξοῦ Epit ὄξου γ 12 *celeberrimis v celliberium et o celeberrimum*
est Mayhoff 14 meridie Harduin -em o oram R coram (-um) γ 15 CCC
R(?) per: par R Anariacos (§ 46) v atiacos (ei- R) o Anariacas Salm
Amardos Salm amarbos o 16 zoni o Oxí Salm DCCC v DCCCC o iaxartis ε
laxartis DFE iaxasti R MM ε irim F¹ //·M T i(ε)im M γ 19 serico
(Dicuil. 1, 8, 2) v perico o 20 scythico R² scynycos E scythicos (-thy-) γ
patere qua v latere quā o CCCCLXXXX a CCCXXXX E(?) 20-21 in lati-
tudinem om. Ea hinter CCXC R(?) 21 qui eius: qui(a)etus RFa 23 pandi v
pandit o meotium a macotium DFE 28-p. 602, 3: aus Juba (2, 16 = 275
 F 52)? 29 Ὀρθαγόραι (F 2) Jac πυθαγόραι ο

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III C

39

Ἰνδὸν οὗτος, τρέφει δὲ ὄφεις ἑβδομήκοντα πηχῶν μῆκος, τοιαῦτα εἶναι φασιν ὅποια εἴρηται, καὶ ἀνακείσθω μοι ὁ λόγος ἐς τοὺς δράκοντας, ὧν ὁ Δάμις ἀφηγεῖται τὴν θήραν.

2 (-) PHILOSTRAT. V.A. 3, 53: καὶ μὴν καὶ τὸ τοῦ Ἰνδοῦ στόμα ἰδεῖν φασι, 5 πόλιν δὲ ἐπ' αὐτοῦ κείσθαι Πάταλα περιρρυτον τῷ Ἰνδῷ, ἐς ἣν τὸ ναυτικὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔλθειν, ὧι ναύαρχον ἐπιτετάχθαι Νέαρχον οὐκ ἀγύμναστον τῆς θαλαττίου τάξεως (I33 Γ 7). 2 δὲ Ὁρθαγόραι περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς εἴρηται, [καὶ] ὅτι μῆτε ἡ ἄρκτος ἐν αὐτῇ φαίνεται μῆτε σημαίνονται τὴν μεσημβριανὴν οἱ πλέοντες οἱ τε ἐπίδηλοι τῶν ἀστέρων 10 ἐξαλλάττοιεν τῆς ἑαυτῶν τάξεως, δοκεῖ καὶ Δάμιδι, καὶ χρῆ πιστεύειν ὑγιῶς τε καὶ κατὰ τὸν ἐκεῖ οὐρανὸν εἰρῆσθαι ταῦτα. μνημονεύουσι καὶ νήσου μικρᾶς, ἣ δνομα εἶναι Βίβλον, ἐν ἣι [τὸ τοῦ κογχυλίου μέγεθος καὶ] οἱ μύες ὄστρεά τε καὶ τὰ τοιαῦτα δεκαπλάσια τῶν Ἑλληνικῶν τὸ μέγεθος ταῖς πέτραις προσπέφυκεν. ἀλίσκεται δὲ καὶ λίθος ἐκεῖ μαργαρίς, ἐν ὄστράκωι λευκῷ καρδίας 15 τόπον ἔχουσα τῷ ὄστρέωι. (54) κατασχεῖν δὲ φασι καὶ ἐς Πηγάδας τῆς τῶν Ὀρειτῶν χώρας κτλ.

3 (-) AELIAN. N.A. 16, 35: τί δαί; Ὁρθαγόραν μνήμης ἄμοιρον ἔασομεν; ὅσπερ οὖν ἐν Ἰνδοῖς λόγοις φησὶ Κῶθα μὲν οὕτως εἶναι κώμην τότε δνομα λαχοῦσαν, ταῖς δὲ αἰξὶ ταῖς ἐπιχωριοῖς ἔνδον ἐν τοῖς σηκοῖς 20 παραβάλλειν τοὺς νομέας ἰχθύς ξηροὺς χιλόν.

4 (-) AELIAN. N.A. 17, 6: περὶ δὲ τὴν Γεδρωσίαν χώραν — ἔστι δὲ μοῖρα τῆς γῆς τῆς Ἰνδικῆς οὐκ ἄδοξος — Ὀνησίκριτος (I34 F 31) λέγει καὶ Ὁρθαγόρας γίνεσθαι κήτη ἡμισυ ἔχοντα σταδίου τὸ μῆκος, πλάτος δὲ κατὰ λόγον τοῦ μήκους καὶ τοῦτο δηλονότι. τοσαύτην δὲ φασιν ἔχειν δύναμιν αὐτά, 25 ὡς πολλάκις ὅταν ἀναφουσήσῃ τοῖς μυκτῆρσιν, ἐς τοσοῦτον ἀναρρίπτειν τῆς θαλάττης τὸ κλυδώνιον, ὡς δοκεῖν τοῖς ἀμαθέσι καὶ ἀπειροῖς πρηστῆρας εἶναι ταῦτα.

5 (-) STRABON 16, 3, 5 p. 766: ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι καὶ Νεάρχος (I33 F 27; F I c. 37, 1-3) καὶ Ὁρθαγόρας νῆσον τυρίνην κείσθαι 30 πρὸς νότον πελαγίαν ἐν δισχιλίους σταδίοις, ἐν ἣι τάφος Ἐρύθρα δεικνύται, χῶμα μέγα ἀγρίοις φοῖνιξι κατάφυτον· τοῦτον δὲ βασιλεῦσαι τῶν τόπων καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν θάλατταν ἐπώνυμον καταλιπεῖν. δηλώσει δὲ ταῦτά φησιν (scil. Νεάρχος) αὐτοῖς Μιθρωπάστῃ τὸν Ἀραῖτου τοῦ Φρυγίας σατράκου, φυγόντα μὲν Δαρείων,

6 ξυελθεῖν Phot 8 [καὶ] Jac 10 δοκεῖ καὶ τούτοις Phot 12 [] Kayser
15 πηγάδα Phot Πήγαλα Mue 18 Κῶθα? Gisinger 19 τὸ δνομα λαβοῦσαν
He 23-24 [πλάτος - δηλονότι] He 29 Ὁρθαγόρας: Πυθαγόρας Bernhardy
(falsch) τυρίνη CDFx τυρρηνήν E τυρρηνήν Ald Ὠγυριν Salm, v (Ὠ)γυρίνην
Vossius Ὠγυρον (p. 603, 5) Cor Ὁργάαν Geier; s. Komm. 29-30 κείσθαι:
καλείσθαι D 30 ἐν τ (sol) σταδίοις E δεικνύται: φαίνεται x 31 τούτων x
33 Ἀραῖτου Kramer, Stiehle ἀρήνιου o

διατρίψαντα δ' ἐν τῇ νήσῳ, συμμίζαντα δὲ αὐτοῖς καταχθεῖσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ ζητοῦντα κάθοδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν . . . (7) φησὶ δ' ὁ Νέαρχος (133 F 28) τὸν Μιθραπάστην ἐντυχεῖν αὐτοῖς μετὰ Μαζήνου, τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, καλεῖσθαι δὲ τὴν νήσον Δωράκτα (?)· εἰς ταύτην δὲ τὸν Μιθραπάστην καταφυγόντα ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν ἐξ Ὀγύρου γενομένην ἀφοδόν, καὶ δὴ καὶ συνελθεῖν τῷ Μαζήνῳ συσταθῆσόμενον τοῖς ἐν τῷ στόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Μαζήνην καὶ καθηγεμόνα τοῦ πλοῦ γενέσθαι.

714. SOSANDROS O KYBEPNHTHS

Vor Menippus

T

10 1 (IV 500) MARCIAN. *Epit. Peripl. Men.* 2: γράφω δὲ ταῦτα πολλοῖς μὲν ἐντυχῶν περίπλοις . . . οἱ γὰρ δὴ δοκοῦντες ταῦτα μετὰ λόγων ἐζητακέαι Τιμοσθήνης ὁ Ῥόδιος (V) ἐστίν . . . καὶ μετ' ἐκεῖνον Ἐρατοσθένης (V) . . . πρὸς δὲ τούτοις Πυθέας τε ὁ Μασσαλιώτης (V) καὶ Ἰσιδωρος ὁ Χαρακηνὸς (781) καὶ Σώσανδρος ὁ κυβερνήτης <ὁ> τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γράψας
15 . . . S. 709 T 6.

TA KATA THN INAIKHN (?)

— SPAETERE INDIENFAHRER

No. 721; V.

20

715. MEGASTHENES

c. 300/290

T

1 (II 397) CLEM. AL. *Strom.* I, 72, 5: Μεγασθένης ὁ συγγραφεὺς ὁ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι (312-280) συμβεβιωκῶς (F 3).
2 a) ARRIAN. *Anab.* 5, 6, 2: Μεγασθένης, ὃς ζυῖν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ F 5
25 σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας (a. 325 ff.), πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοτον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα (ca. 321-297). b) — *Ind.* 5, 3: ἀλλ' οὐδὲ Μεγασθένης πολλὴν δοκεῖ μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλὴν γε ὅτι πλεῦνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππῳ ἐπελθόντες· συγγενέσθαι γὰρ Σανδροκότῳ λέγει, τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ Ἰνδῶν, καὶ Πώρου ἐτι τούτῳ μείζονι.
30 c) STRABON 2, I, 9 p. 70 (Eratosthenes): (F 27a) ἐπέμφθησαν μὲν γὰρ εἰς τὰ

4 Δωράκτα: δ6- x Δῶρα Steph. Byz. s.v. Ὀράκτα Arrian. *Ind.* 37, 2 (= Nearch. 133 F 1) (h) *oracia* (Oracia Mayhoff) Plin. *N.H.* 6, 98 (= Juba 275 F 28) Ὀράκθα (ὁ δρακθα P) Marcian. *Peripl. M. ext.* 1, 27 Οὐρόρκθα Ptolem. 6, 8, 15 5 ὠγύρου ὁ Ὀγύριος Salm, v 14 <ὁ> Jac 22 Μεγασθένης Clem (Eus) Ὀνησίκριτος Kyriell. c. Julian. 1, 4 23 Νικάνορι Eus 27 <τῆ> πολλὴν He γε <δῆ> He 28 ἐπῆλθεν He 29 Πώρου ἐτι τούτῳ Schwanbeck πῶρῳ ἐτι τούτου A [καὶ — μείζονι] Lassen

Παλιμβοθρα ὁ μὲν Μεγασθένης πρὸς Σανδρόκοτον, ὁ δὲ Δημάχος (716) πρὸς Ἀμιτροχάτην τὸν ἐκείνου υἱὸν κατὰ πρεσβείαν, ὑπομνήματα δὲ τῆς ἀποδημίας κατέλιπον τοιαῦτα, ὅφ' ἦς δὴ ποτε αἰτίας προαχθέντες. F 12 c. 7, 1; F 18 b; 32 § 53; 717 T 1b; 721 F 6 c; 7 a.

5 3 STRABON 2, 1, 19 p. 76: Μεγασθένει τε ἀντιλέγειν (*scil.* Δημάχον 716 F 3).

4 STRABON 2, 1, 9 p. 70 (= Eratosthenes): ἅπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγόνασι, καθ' ὑπερβολὴν δὲ Δημάχος (716)· τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης... διαφερόντως δ' ἀπιστεῖν
10 ἄξιον Δημάχῳ τε καὶ Μεγασθένει (F 27a). 721 F 2.

5 STRABON 2, 1, 4 p. 68 (= Hipparchos): 712 F 2.

6 a) ARRIAN *Anab.* 5, 5, 1: ἀλλὰ ὑπὲρ Ἰνδῶν ἴδιαι μοι γεγράφεται ὅσα πιστότατα ἔς ἀφήγησιν οἱ τε ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες καὶ ὁ ἐκπεριπλεύσας τῆς μεγάλης θαλάσσης τὸ κατ' Ἰνδοῦς Νέαρχος (133 T 15), ἐπὶ δὲ
15 ὅσα Μεγασθένης τε καὶ Ἐρατοσθένης (V), δοκίμω ἄνδρῳ, ξυνεγραψάτην, καὶ νόμιμα ἄττια Ἰνδοῦς ἐστὶ καὶ εἰ δὴ τίνα ἄτοπα ζῶια αὐτόθι φέται καὶ τὸν παράπλου ἀυτὸν τῆς ἑξω θαλάσσης. b) — *Ind.* 17, 6: ταῦτά μοι ἀπόχρη δεδηλώσθαι ὑπὲρ Ἰνδῶν, ὅσα γνωριμώτατα Νέαρχός τε καὶ Μεγασθένης, δοκίμω ἄνδρῳ, ἀνεγραψάτην, (7) ἐπεὶ οὐδὲ ἡ ὑπόθεσίς μοι τῆσδε τῆς συγγραφῆς
20 τὰ Ἰνδῶν νόμιμα ἀναγράψαι ἦν, ἀλλ' ὅπως γὰρ παρεκομίσθη Ἀλεξάνδρῳ ἐς Πέρσας ἕξ Ἰνδῶν ὁ στόλος. ταῦτα δὲ ἐκβολή μοι ἔστω τοῦ λόγου.

7 a) PLIN. *N.H.* 1, 5: *situs, gentes... ex auclioribus... externis... Juba rege (275).... Artemidoro (V), Megasthene, Isidoro (781), Cleobulo (V), Aristocreonte (667).* b) — 1, 6: *situs, gentes... ex... Juba*
25 *rege... Alexandro Polyhistore (273), Amomelo (645), Metrodoro (184), Posidonio (87), Onesicrito (134), Nearcho (133), Megasthene, Diogneto (120), Aristocreonte....* c) — 1, 7: *gentium mirabiles figurae... ex... Megasthene, Ctesia (688), Taurone (710), Eudoxo (V), Onesicrito, Clitarcho (137)....*

30

F

ΙΝΔΙΚΑ Α — Γ (?)

Α (?)

(4-14?)

*1 (22) a) JOSEPH. *A.J.* 10, 227 (c. *Ap.* 1, 144; EUSEB. *ARM. Chron.* F 11
35 p. 23, 14 ff. K.; [SYNKELL. p. 419, 5 ff.]: (citatenest hinter Berossos 680

1 Σανδρόκοτον v ἀνδρόκο(τ)ον ο (s. Ziegler *Rh. M.* 84, 1935, p. 383) 2 Ἀμιτροχάτην 716 F 6 ἄμιτροχάτην ο Ἀμιτροχάτην (= Bindusāra Amitraghāta) Lassen 14 τὰ κατ' Krüger ἐπὶ c ἐπὶ A 20 ἀνεκομίσθη Rei περιεκομίσθη He

F 8 über die taten Nabuchodonosors) και Μεγασθένης δὲ ἐν τῇ ᾱ τῶν Ἰνδικῶν μνημονεύει αὐτῶν, δι' ἧς ἀποφαίνειν πειρᾶται τοῦτον τὸν βασιλέα τῇ ἀνδρείαι καὶ τῷ μεγέθει τῶν πράξεων ὑπερβεβηκότα τὸν Ἡρακλέα· καταστρέψασθαι γὰρ αὐτὸν φησι Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν. b) EUSEB. 5 (ARM.) Chron. p. 19, 32 Karst (P.E. 9, 41, 1): so vernimm auch den Abdtienos (685 F 6 § 11): <<als Herakles sogar>> sagt er <<war er gewaltiger>>, der denn auch schreibt nach diesem wortlaut <<Megasthenes sagt: Nabukodrossoros, welcher gewaltiger war als Herakles, gelangte, nachdem er ein kriegsheer angesammelt, in das land der Libyer und in das der Iberer, und überwindend 10 niederschmetternd unterwarf er sie seiner hand; und einen teil von ihnen versetzte er auf die rechte seite des Pontos-Meerer, siedelte sie an>>.

B

(F 15-30?)

2 (28) ATHEN. 4, 39 p. 153D: Μεγασθένης δ' ἐν τῇ δευτέραι τῶν Ἰνδικῶν τοῖς Ἰνδοῖς φησιν ἐν τῷ δείπνῳ παρατίθεσθαι ἐκάστῳι τράπεζαν. 15 ταύτην δ' εἶναι ὁμοίαν τοῖς ἐγγυθῆκαις, καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ τρυβλίον χρυσοῦν, εἰς δ' ἐμβάλλειν αὐτοὺς πρῶτον μὲν τὴν δρυζαν ἐφθῆν ὡς ἂν τις ἐψήσειε χόνδρον, ἔπειτα δὲ πολλὰ κειροουργημένα ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις.

Γ

20 (F 31-33?)

3 (41) CLEM. AL. Strom. 1, 72, 4 (EUSEB. P.E. 9, 6, 5; KYRILL. c. Jul. F 33/4 IV p. 136): (die philosophie beginnt bei den barbaren: 721 F 20) τοῦτων ἀπάντων πρεσβύτατον μακρῶι τὸ Ἰουδαίων γένος, καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς φιλοσοφίαν ἐγγραπτον γενομένην προκατάρξαι τῆς παρ' Ἑλλῆσι φιλοσοφίας διὰ πολλῶν ὁ Πυθαγό- 25 ρειος ὑποδείκνυσι Φίλων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστόβουλος ὁ Περιπατητικὸς καὶ ἄλλοι πλείους, ἵνα μὴ κατ' ὄνομα ἐπιὼν διατριβῶ. φανερώτατα δὲ Μεγασθένης ὁ συγγραφεὺς ὁ Σελεύκῳι τῷ Νικάτορι συμβεβιωκῶς (T 1) ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ὧδε γράφει· <<ἅπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλοσοφοῦσι, 30 τὰ μὲν παρ' Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν τῇ Συρίαι ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων>>.

[Δ]

- JOSEPH. A.J. 10, 227 (c. Ap. 1, 144): s. F 1.

1 ᾱ Jac δ̄ (ο. τετάρτη) Jos Eus Synk δ̄(εύτεραι) Mue 3 ὑπερβεβηκότα Niese
7 Μεγασθένης δὲ φησι Eus (P.E.) der grossmächtige, sagt er Eus (Arm) 9 Λιβύην
καὶ Ἰβηρίην P.E. 10 ἀποδασμὸν αὐτῶν P.E. 17 ἐμβάλλειν C -βαλεῖν A
23 Ἰουδαίων Wendland Iouδαῖον L 26 Μεγασθένης Clem Eus Ὀνησίκριτος Kyz
27 Νικάνορι Eus 30 παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς Eus (I) τῇ om. Eus

OHNE BUCHZAHL (BUCHTITEL)

- 4 (1) DIODOR. 2, 35: ἡ τοίνυν Ἰνδική, τετράπλευρος οὕσα τῷ σχήματι, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς νεύουσαν πλευρὰν καὶ τὴν πρὸς μεσημβρίαν ἡ μεγάλη περιέχει Ὀπάττα, τὴν δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους τὸ Ἡμωδὸν ὄρος διείργει τῆς Σκυθίας, ἣν κατοικοῦσι τῶν 5 Σκυθῶν οἱ προσαγορευόμενοι Σάκαι, τὴν δὲ τετάρτην τὴν πρὸς δύσιν ἐστραμμένην διείληφεν ὁ Ἰνδὸς προσαγορευόμενος ποταμὸς, [[μέγιστος ὢν τῶν πάντων μετὰ τὸν Νεῖλον.]]
- (2) τὸ δὲ μέγεθος τῆς δλης Ἰνδικῆς φασιν ὑπάρχειν ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν πρὸς δύσιν 10 δισμυρίων ὀκτακισχιλίων σταδίων, ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν τρισμυρίων δισχιλίων. τηλικαύτη δ' οὕσα τὸ μέγεθος δοκεῖ τοῦ κόσμου μάλιστα περιέχειν τὸν τῶν 10 θερῶν τροπῶν κύκλον, καὶ πολλαχῆ μὲν ἐπ' ἄρκας τῆς Ἰνδικῆς ἰδεῖν ἔστιν ἀσκήσιον ὄντας τοὺς γνῶμονας, νυκτὸς δὲ τὰς ἄρκτους ἀθεωρήτους· ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις οὐδ' αὐτὸν τὸν ἄρκτουρον φαίνεσθαι, καθ' ὃν δὴ τόπον φασὶ καὶ τὰς σκιάς κεκλίσθαι πρὸς μεσημβρίαν.
- (3) ἡ δ' οὖν Ἰνδικὴ πολλὰ μὲν ὄρη καὶ μεγάλα ἔχει δένδρεσι παντοδαποῖς καρπίμοις 15 πλήθοντα, πολλὰ δὲ πεδία καὶ μεγάλα καρποφόρα, τῷ μὲν κάλλει διάφορα, ποταμῶν δὲ πλήθει διαρρεόμενα. τὰ πολλὰ δὲ τῆς χώρας ἀρδεύεται, καὶ διὰ τοῦτο διττοὺς ἔχει τοὺς κατ' ἔτος καρπούς, ζώων τε παντοδαπῶν γέμει διαφόρων τοῖς μεγέθεσι καὶ ταῖς 20 ἀλκαῖς, τῶν μὲν χερσαίων τῶν δὲ καὶ πτηνῶν. (4) καὶ πλείστους δὲ καὶ μεγίστους ἐλέφαντας ἐκτρέφει, χορηγοῦσα τὰς τροφὰς ἀφθόνους, δι' ἃς ταῖς βῶμαις τὰ θηρία ταῦτα πολὺ πρόχειν τῶν κατὰ τὴν Λιβύην γεννωμένων· διὸ καὶ πολλῶν θηρευομένων ὑπὸ τῶν 20 Ἰνδῶν καὶ πρὸς τοὺς πολεμικοὺς ἀγῶνας κατασκευαζομένων, μεγάλας συμβαίνει γίνεσθαι βροπὰς πρὸς τὴν νίκην. (36) ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἡ πολυκαρπία τρέφουσα τοῖς τε ἀναστήμασι τῶν σωμάτων καὶ τοῖς ὄγκοις ὑπερφέροντας κατασκευάζει· εἶναι δ' αὐτοὺς συμβαίνει καὶ πρὸς τὰς τέχνας ἐπιστήμονας, ὡς ἂν ἀέρα μὲν ἔλκοντας 25 καθαρόν, ὕδωρ δὲ λεπτομερέστατον πίνοντας. (2) ἡ δὲ γῆ πάμπορος οὕσα τοῖς ἡμέροις καρποῖς ἔχει καὶ φλέβας καταγείους πολλῶν καὶ παντοδαπῶν μετάλλων· γίνεται γάρ ἐν αὐτῇ πολὺς μὲν ἄργυρος καὶ χρυσός, οὐκ ὀλίγους δὲ χαλκὸς καὶ σίδηρος, ἔτι δὲ καττιτερος καὶ τάλλα τὰ πρὸς κόσμον τε καὶ χρεῖαν καὶ πολεμικὴν παρασκευὴν ἀνήκοντα. (3) χωρὶς 30 τῆς τῶν ποταμίων ναμάτων σαψιλείας, πολὺ δ' ὄσπριον καὶ διάφορον, ἔτι δ' ὄρυζα καὶ ὁ προσαγορευόμενος βόσπορος (?), καὶ μετὰ ταῦτ' ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς διατροφήν χρησίμων· καὶ τούτων τὰ πολλὰ ὑπάρχει αὐτοφυῆ, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ ἄλλους ἐδωδίστους καρποὺς φέρει δυναμένους τρέφειν ζῶια [[περὶ ὧν μακρὸν ἂν εἴη γράφειν]]. (4) διὸ καὶ φασὶ μηδέποτε 3 F 8
- 2 ff. [[]] zusätze und änderungen Diodors 4 τὸ Ἡμωδὸν ὄρος: ἀπείργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν τὸ πρὸς βορρᾶν . . . τὸν Καύκασον τὸ ὄρος ἔσπε ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ἔμβολήν *Arrian*. *Anab.* 5, 6, 3; ὄρει δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς πρὸς μὲν βορέου ἀνέμου ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος· καλέσται δὲ οὐ Ταῦρος ἔτι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ . . . ἄλλο δὲ ἑλληνὶ καλέσται τὸ ὄρος, τῇ μὲν Παραπάμιος, τῇ δὲ Ἡμωδός, ἄλλῃ δὲ Ἰμαον κληίζεται, καὶ τυχὸν ἄλλα καὶ ἄλλα ἔχει οὐνοματα. Μακεδόνες δὲ οἱ εἶν' Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες *Καύκασον αὐτὸ ἐκάλεσαν κτλ.* *Ind.* 2, 1-4 (cf. F 6 c) 5 τὴν om. D μέγιστος ὢν κτλ.: doch s. F 9 6 τῶν πάντων D σχεδὸν τῶν ἀπάντων C 7 πρὸς D ἐπὶ C 12 τόπον Hertlein τρόπον ο 16 διαρρεόμενα D διαιρούμενα γ 18 τῶν δὲ πτηνῶν C(?) 19 ἀφθόνους D -ως γ 21-22 βροπὰς γίνεσθαι D 22-23 τρέφουσα D φέρουσα C 31 (p. 607, 4) ὁ πρ. βόσπορος D τὸ πρ. βόσπορον γ βόσπορον *Strab.* 15, I, 13; 18 (v. l. βῶσ-) = *Onesikritos* 134 F 15 32 πολλὰ D πλείω C(?) καὶ -αὐτοφυῆ om. C 32 φέρει om. C

LAGE
UND
GRÖSSEPREIS
INDIEN

c. 36, 4

F 8

c. 42,

1/2; F 2

- τὴν Ἰνδικὴν ἐπισχεῖν λιμὸν ἢ καθόλου σπάνιν τῶν πρὸς τροφήν ἡμερον ἀνηκόντων· διττῶν γὰρ δμβρων ἐν αὐτῇ γινομένων καθ' ἕκαστον ἔτος, τοῦ μὲν χειμερινοῦ (καθὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις) ὁ σπόρος τῶν πυρίνων γίνεται καρπῶν, τοῦ δ' ἑτέρου κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν [καθ' ἣν] σπείρεσθαι συμβαίνει τὴν δρυῶν καὶ τὸν βόστρον (?), ἔτι δὲ σήσαμον τὴν κέγχρον, κατὰ [δὲ] τὸ πλείστον ἀμφοτέροις τοῖς καρποῖς οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἐπιτυχ-
 5 χάνουσι, πάντων δὲ τελεσφορομένου θατέρου τῶν καρπῶν οὐκ ἀποτυγχάνουσι. (5) οἱ τε αὐτοματίζοντες καρποὶ καὶ αἱ κατὰ τοὺς ἐλώδεις τόπους φυόμεναι ῥίζαι, διάφοροι ταῖς γλυκύτησιν οὔσαι, πολλὴν παρέχονται τοῖς ἀνθρώποις σαψίλειαν· πάντα γὰρ σχεδὸν τὰ κατὰ τὴν χώραν πεδία γλυκεῖαν ἔχει τὴν ἀπὸ τῶν ποταμῶν ἱμάδα καὶ τὴν ἀπὸ τῶν
 10 δμβρων τῶν ἐν τῷ θέρει γινομένων κατ' ἐνιαυτὸν κυκλικῆι τιμῇ περιόδωι [παραδόξως εὐλωτότων γίνεσθαι σαψίλειαι], χλιαρῶν πιπτόντων ὑδάτων ἐκ τοῦ περιέχοντος ἀέρος, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἔλαισι ῥίζαις ἔσποντος τοῦ καύματος, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων. (6) συμβάλλονται δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τὰ νόμιμα πρὸς τὸ μηδέποτε ἐνδειαν τροφῆς παρ' αὐτοῖς εἶναι· παρὰ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις οἱ πολέμιοι καταφθειρόντες τὴν χώραν
 15 ἀγεώργητον κατασκευάζουσι, παρὰ δὲ τούτοις τῶν γεωργῶν ἱερῶν καὶ ἀσύλων ἐωμένων, οἱ πλησίον τῶν παρατάξεων γεωργούντες ἀνεπαίσθητοι τῶν κινδύνων εἰσίν. (7) ἀμφοτέροι γὰρ οἱ πολεμοῦντες ἀλλήλους μὲν ἀποκτείνουσιν ἐν ταῖς μάχαις, τοὺς δὲ περὶ τὴν γεωργίαν ὄντας ἔωσιν ἀβλαβεῖς, ὡς κοινούς ὄντας ἀπάντων εὐεργέτας, τὰς τε χώρας τῶν ἀντιπολεμοῦντων οὐτ' ἐμπυρίζουσιν οὔτε δενδροτομοῦσιν.
 20 (37) ἔχει δὲ καὶ ποταμὸς ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν πολλοὺς καὶ μεγάλους πλωτοὺς, οἱ FLUESSE τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις φέρονται διὰ τῆς (F 9) πεδιάδος, ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίγοντες ἀλλήλοις ἐμβέλλουσιν εἰς ποταμὸν τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην. (2) οὗτος δὲ τὸ πλάτος γινόμενος σταδίων τριάκοντα φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, ἐξερευγεται δ' εἰς τὸν ὠκεανόν, ἀπολαμβάνων εἰς τὸ
 25 πρὸς ἑω μέρος τὸ ἔθνος τὸ τῶν Γανδαριδῶν, πλείστον ἔχον καὶ μεγίστους ἐλέφαντας. [[διὸ καὶ τῆς χώρας ταύτης οὐδεὶς κώποτε βασιλεὺς ἐπηλυσ ἐκράτησε, πάντων τῶν ἄλλο-
 30 εθνῶν φοβουμένων τὸ τε πλῆθος καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν θηρίων. καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν ἀπάσης τῆς Ἀσίας κρατήσας μόνους τοὺς Γανδαρίδας οὐκ ἐπολέμησε· καταντήσας γὰρ ἐπὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως καὶ τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς κατα-
 30 πολεμήσας, ὡς ἐπίθετο τοὺς Γανδαρίδας ἔχειν τετρακισχιλίους ἐλέφαντας πολεμικῶς κεκοσμημένους, ἀπέγνων τὴν ἐπ' αὐτοὺς στρατείαν.]] (4) ὁ δὲ παραπλήσιος τῷ Γάγγηι ποταμὸς, προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδός, ἀρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ἐμβέλλων

2 δμβρων D καρπῶν C <οὐ> καθὰ Eichstaedt 4 [καθ' ἣν] Vogel 5 [δὲ] Rei μὲν Ddf δῆ? 6 πάντως Ddf τελεσφορομένου Ddf -νων ο <μῆ> τελεσφορομένων, θατέρου Mue 10 [γινόμενων] Rei 10-11 σαψίλειαι - ἀέρος om. C [κατ' ἐνιαυτὸν - γίνεσθαι] Wesseling [παραδόξως - σαψίλειαι] Jac 11 σαψίλειαι D -εἶαν Bkr -εἶαι Oldfather 12 ἐψόντων D καὶ om. D 13-14 ἐνδειαν - εἶναι D λιμὸν γενέσθαι παρ' αὐτοῖς C 15 ἐωμένων D θεωμένων C 22 εἰς τὸν ποταμὸν D 23 γινόμενος D γε- γ τριάκοντα (s. F 9a c. 4, 7; 9b): τριάκοντα καὶ δυεῖν Diodor. 17, 93, 2 25 (30) Γανδαριδῶν v γανδαριδῶν D γανδαρικῶν C Γανδαρίδαι Diodor. 17, 91 u.δ. Γανδαρίται Plutarch. *Alex.* 62, 3 (Γανδαρίτις Strab. 15, 1, 26; Γανδαρίς 15, 1, 30) † Γανδρίδαι Plutarch. *Alex. fort.* 1, 2 p. 327B Γανδαρ(h)idae Justin. 12, 8, 1 (v.l. *cantaridae, gantaredi*) *Gangarides* Plin. *N.H.* 6, 65 (v.l. *gar-*); Vergil. *Ge.* 3, 27 26-31 [[]] s. Diodor. 17, 93, 2; 18, 6, 1 30 τετρακισχιλίους: Diodor. 17, 93, 12 *III milium* Curtius 9, 2, 4; 20 ἑξακισχιλίους Plutarch. *Alex.* 62, 3 *DCC* Plin. *N.H.* 6, 66 32 ποταμῶι C

- δὲ εἰς τὸν ὠκεανὸν ἀφορίζει τὴν Ἰνδικήν, πολλὴν δὲ διεξίωδιον πεδιάδα χώραν δέχεται ποταμοὺς οὐκ ὀλίγους πλατοῦς, ἐπιφανεστάτους δ' Ὑπαννίον καὶ Ὑδάσπην καὶ Ἀκεσίον. (5) χωρὶς δὲ τούτων ἄλλο πλῆθος ποταμῶν παντοδαπῶν διαρρεῖ καὶ ποιεῖ κατάφυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν. (6) τοῦ δὲ κατὰ τοὺς ποταμοὺς πλῆθους καὶ τῆς τῶν ὑδάτων υπερβολῆς αἰτίαν φέρουσι οἱ παρ' αὐτοῖς φιλόσοφοι καὶ φυσικοὶ τοιαύτην· τῆς Ἰνδικῆς φασὶ τὰς περικειμένας χώρας, τὴν τε Σκυθῶν καὶ Βακτριανῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἀριανῶν, ὑψηλοτέρας εἶναι τῆς Ἰνδικῆς, ὥστ' εὐλόγως εἰς τὴν ὑποκειμένην χώραν πανταχόθεν συρρεούσας τὰς λιβάδας ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ποιεῖν τοὺς τόπους καθύγρους καὶ γεννᾶν ποταμῶν πλῆθος.
- 10 (7) Ἴδιον δὲ τι συμβαίνει περὶ τινὰ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν τὸν ὀνομαζόμενον <μέν> Σίλλαν, βέοντα δ' ἐκ τίνος ὀμωνύμου κρήνης· ἐπὶ γὰρ τούτου μόνου τῶν ἀπάντων ποταμῶν οὐδὲν τῶν ἐμβαλλομένων εἰς αὐτὸν ἐπιπλεῖ, πάντα δ' εἰς τὸν βυθὸν καταδύεται παραδόξως.
- (38) τὴν δ' ὀλην Ἰνδικὴν οὖσαν ὑπερμεγέθη λέγεται κατοικεῖν ἔθνη πολλὰ καὶ παντο- 15 δαπά, καὶ τούτων μὴδὲν ἔχειν τὴν ἐξ ἀρχῆς γένεσιν ἐπηλυν, ἀλλὰ πάντα δοκεῖν ὑπάρχειν αὐτόχθονα, πρὸς δὲ τούτοις μήτε Ξενικὴν ἀποικίαν προσδέχεσθαι πώποτε μήτ' εἰς ἄλλο ἔθνος ἀπεσταλκένας. (2) μυθολογοῦσι δὲ τοὺς ἀρχαιοτάτους ἀνθρώπους τροφαῖς μὲν κεκρησθαι τοῖς αὐτομάτως φυσομένοις ἐκ τῆς γῆς καρποῖς, ἐσθῆσι δὲ ταῖς δοραῖς τῶν ἐγχωρίων ζώων, καθάπερ καὶ παρ' Ἑλλησιν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν τεχνῶν τὰς εὐρέσεις 20 καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς βίον χρησίμων ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον γενέσθαι, τῆς χρείας αὐτῆς ὑψηλομένης εὐφρεῖ ζώων καὶ συνεργῶν ἔχοντι πρὸς ἅπαντα χεῖρας καὶ λόγον καὶ ψυχῆς ἀγχίνουσαν.
- (3) μυθολογοῦσι δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ λογιώτατοι, περὶ οὗ καθήκον ἂν εἴη συντόμως διελεῖν. φασὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις, παρ' αὐτοῖς ἔτι τῶν ἀνθρώπων κωμηδὸν 25 οἰκούντων, παραγενέσθαι τὸν Διόνυσον ἐκ τῶν πρὸς ἐσπέραν τόπων ἔχοντα δύναμιν ἀξιόλογον, ἐπελθεῖν δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, μηδεμίαν οὐσίας ἀξιολόγου πόλεως [τῆς] δυναμένης ἀντιτάξασθαι. [(4) ἐπιγενομένων δὲ καυμάτων μεγάλων καὶ τῶν τοῦ Διονύσου στρατιωτῶν λοιμικτῆ νόσω διαφθειρομένων, συνέσει διαφέροντα τὸν ἡγεμόνα τοῦτον ἀπαγαγεῖν τὸ στρατόπεδον ἐκ τῶν πεδινῶν τόπων εἰς τὴν ὀρεινὴν· ἐν ταύτῃ δὲ 30 πνεόντων ψυχρῶν ἀνέμων καὶ τῶν ναματιαίων ὑδάτων καθαρῶν βρόντων πρὸς αὐταῖς ταῖς πηγαῖς, ἀπαλλαγῆναι τῆς νόσου τὸ στρατόπεδον. ὀνομάζεσθαι δὲ τῆς ὀρεινῆς τὸν τόπον τοῦτον Μῆρόν, καθ' ὃν ὁ Διόνυσος ἐξέτρεψε τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς νόσου, ἀφ' οὗ δὴ καὶ τοὺς Ἑλληνας περὶ τοῦ θεοῦ τούτου παραδεδωκέναι τοῖς μεταγενεστοτέροις τεθράφθαι τὸν Διόνυσον ἐν μηρῶι.] (5) μετὰ δὲ ταῦτα τῆς παραθέσεως τῶν καρπῶν ἐπιμελη- 35 θέντα μεταδιδόναι τοῖς Ἰνδοῖς, καὶ τὴν εὐρεσιν τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰς τὸν βίον χρησίμων παραδοῦναι. πρὸς δὲ τούτοις πόλεων τε ἀξιολόγων γεννηθῆναι κτίστην, μεταγαγόντα τὰς κώμας εἰς τοὺς εὐθέτους τόπους, τιμᾶν τε καταδείξαι τὸ θεῖον καὶ νόμους εἰσηγήσασθαι καὶ δικαστήρια, καθόλου δὲ πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων εἰσηγήτην γενόμενον

1 ὠκεανόν: ἰνδόν D 2 ὑδάσπην D 3 ἀκεσίον D 4 κατάφυτον Ddf κα-
 τάρρυντον ο 7 Ἀριανῶν: ἀριαίων D 11 <μέν> Hertlein 14-17: c. 39, 4;
 cf. Plin. N.H. 6, 59 14 πολλά: εἰκοσι καὶ ἑκατὸν δυοῖν δέοντα F 12 c. 7, I
 16-17 ἄλλο ἔθνος: ἀλλοεθνείας (c. 39 4) Ddf 23 μυθολογοῦσι - λογιώτατοι: ver-
 wirt (cf. 38, 2; 4; 39 1) oder lückenhaft (δὲ <καὶ ταῦτα> ο. <καὶ περὶ Διονύσου>,
 περὶ οὗ)? 23 περὶ ὧν F 26 [τῆς] om. CD 27-34: zusatz Diodors (cf. 3,
 63, 5)? cf. c. 39, I; F 12 c. 7, 5 ff. 29 τοῦτον C τούτων D ἐν ταύτῃ D ἐνταῦθα C
 34 καταθέσεως C 35 μεταδιδόναι C παραδ- D 38 δικαστήρια καταδείξαι D

- [[θεὸν νομισθῆναι καὶ τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν]]. (6) ἱστοροῦσι δ' αὐτὸν καὶ γυναικῶν πλῆθος μετὰ τοῦ στρατοπέδου περιάγεσθαι, καὶ κατὰ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις παρατάξεις τυμπάνοις καὶ κυμβάλοις κεκρῆσθαι, μήπω σάλπιγγος εὐρημένης. (7) βασιλεύσαντα δὲ πάσης τῆς Ἰνδικῆς ἔτη δύο πρὸς τοῖς πενήκοντα γῆραι τελευτήσασα. διαδεξαμένης δὲ 5 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀεὶ τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν ἀπολιπεῖν τὴν ἀρχήν· τὸ δὲ τελευταῖον πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον καταλυθείσης τῆς ἡγεμονίας δημοκρατηθῆναι τὰς πόλεις.
- (39) περὶ μὲν οὖν τοῦ Διονύσου καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ τοιαῦτα μυθολογοῦσιν [[οἱ τὴν ὄρεινὴν τῆς Ἰνδικῆς κατοικοῦντες]], τὸν δὲ Ἡρακλέα φασὶ παρ' αὐτοῖς γεγενῆσθαι, καὶ παραπλησίως τοῖς Ἑλλήσι τό τε ῥόπαλον καὶ τὴν λεοντὴν αὐτῷ προσάπτουσι. 10 τῆ δὲ τοῦ σώματος ῥώμη καὶ ἀλκῆ πολλῶν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διενεργεῖν, καὶ καθαρὰν (F 1) ποιῆσαι τῶν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. (2) γῆμαντα δὲ πλείους γυναικῶν υἱοὺς μὲν πολλοὺς, θυγατέρας δὲ μίαν γενῆσαι· καὶ τούτων ἐνηλικίων γενομένων, πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν διελόμενον εἰς Ἰσας τοῖς τέκνοις μερίδας, ἅπαντας τοὺς υἱοὺς ἀποδείξει βασιλεῖας, μίαν δὲ θυγατέρα θρέψαντα καὶ ταύτην βασιλίσσαν ἀποδείξει. (3) κτίστην τε πόλεων οὐκ 15 ὀλίγων γενέσθαι, καὶ τούτων τὴν ἐπιφανεστάτην καὶ μεγίστην προσαγορεύσει Παλιβοθρα· κατασκευάσαι δ' ἐν αὐτῇ καὶ βασιλεία πολυτελεῖ, καὶ πλῆθος οὐκ ἐπιτόλιον καθιδρῦσαι, τὴν τε πόλιν ὀχυρῶσαι τάφροις ἀξιολόγοις ποταμίους ὕδασι πληρουμένας. (4) καὶ τὸν μὲν Ἡρακλέα τὴν ἐξ ἀνθρώπων μετὰστασιν ποιησάμενον ἀθανάτου τυχεῖν τιμῆς, τοὺς δ' ἀπογόνους αὐτοῦ βασιλεύσαντας ἐπὶ πολλὰς γενεὰς καὶ πράξεις ἀξιολόγους μετα- 20 χειρισιμένους μήτε στρατεῖαν ὑπερῶριον ποιήσασθαι μήτε ἀποικίαν εἰς ἄλλοθενεῖς ἀποστεῖλαι. ὕστερον δὲ πολλοῖς ἔτεσι τὰς πλείστας μὲν τῶν πόλεων δημοκρατηθῆναι, τινῶν δ' ἐθνῶν τὰς βασιλείας διαμεῖναι μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου διαβάσεως.
- (5) Νομίμων δ' ὄντων παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐνίων ἐξήλλαγμα, θαυμασιώτατον ἂν τις ἠγήσασθαι τὸ καταδειχθῆναι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παρ' αὐτοῖς φιλοσόφων· νομοθετῆται 25 γὰρ παρ' αὐτοῖς δοῦλον μὲν μηδὲνα εἶναι τὸ παράπαν, ἐλευθέρους δ' ὑπάρχοντας τὴν ἰσότητά τιμῶν ἐν πᾶσι. τοὺς γὰρ μαθόντας μὴθ' ὑπερέχειν μὴθ' ὑποπίπτειν ἄλλοις κρᾶτιστον ἔξιν βίον πρὸς ἀπάσας τὰς περιστάσεις· εὐθες γὰρ εἶναι νόμους μὲν ἐπ' Ἰσῆς πένειν πᾶσι, τὰς δ' ἐξουσίας ἀνωμάλους κατασκευάζειν.
- (40) τὸ δὲ πᾶν πλῆθος τῶν Ἰνδῶν εἰς ἑπτὰ μέρη διήρηται, ὧν ἔστι τὸ μὲν πρῶτον 30 σύστημα φιλοσόφων, πλῆθει μὲν τῶν ἄλλων μερῶν λειπόμενον, τῆ δ' ἐπιφανείας πάντων πρωτεύον. ἀλειτούργητοι γὰρ ὄντες οἱ φιλόσοφοι πάσης ὑπουργίας οὐθ' ἑτέρων κυριεύουσιν οὐθ' ὑφ' ἑτέρων δεσπόζονται. (2) παραλαμβάνονται δ' ὑπὸ μὲν τῶν ἰδιωτῶν εἰς τε τὰς ἐν τῷ βίῳ θυσίας καὶ εἰς τὰς τῶν τετελευτηκότων ἐπιμελείας, ὡς θεοῖς γεγονότες προσφιλέστατοι καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄιδου ἀμίστ' ἐμπείρως ἔχοντες, ταύτης τε τῆς ὑπουργίας δῶρά τε καὶ τιμὰς λαμβάνουσιν ἀξιολόγους. τῷ δὲ κοινῶι τῶν Ἰνδῶν μεγάλας παρέ- 35 χονται χρεῖας, παραλαμβάνόμενοι μὲν κατὰ τὸ νέον ἔτος ἐπὶ τὴν μεγάλην σῦνοδον, προλέγοντες δὲ τοῖς πλῆθει περὶ αὐμῶν καὶ ἐπομβρίας, ἔτι δ' ἀνέμων ἐπινοίας καὶ βῶσων καὶ τῶν ἄλλων τῶν δυναμένων τοὺς ἀκούοντας ὠφελεῖσαι. (3) τὰ μέλλοντα γὰρ προακούσαντες οἱ τε πολλοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς εκπληροῦσιν ἀεὶ τὸ μέλλον ἐκλείπειν καὶ προ- 40 κατασκευάζουσιν ἀεὶ τι τῶν χρησίμων. ὁ δ' ἀποτυχῶν τῶν φιλοσόφων ἐν ταῖς προρρη-
- I [[]] cf. c. 39, 4 3-4 βασ. - τελευτήσασα: flüchtig und falsch excerptiert; s. F 12 c. 8, 1-3 8 [[]] s. zu p. 608, 27 ff. δὲ Jac τε ο 17 πληρουμένας Rhodomannus -νοις C -νῆι οἷς D 18-21: cf. c. 38, 1 20 εἰς ἄλλο ἔθνος (38, 1) C 25 μὲν D om. γ ἐλεύθερον δ' ὑπάρχοντα C 27 εὐθες Rhodomannus εὐήθεις ο 28 ἐξουσίας Ddf οἰσίας ο 30 <τὸ τῶν> φιλοσόφων? 32 ἰδιωτῶν D ἰδίων γ 33 τε om. D τε καὶ C 37 τοῖς πλῆθει om. C τῆς ἐπομβρίας D 40 δ δεῖ γ ἀποτυχῶν (F 19) ο. flüchtigkeit Diodors?

NOMIMA

(c. 36, 6;

F 15/6;

32)

KASTEN

(F 19)

- οισι ἀλλην μὲν οὐδεμίαν ἀναδέχεται τιμωρίαν ἢ βλασφημίαν, ἀφῶνος δὲ διατελεῖ τὸν λοιπὸν βίον. (4) δεῦτερον δ' ἐστὶ μέρος τὸ τῶν γεωργῶν, οἱ τῷ πλήθει τῶν ἄλλων πολὺ προέχουσιν δοκοῦσιν. οὗτοι δὲ πολέμων καὶ τῆς ἄλλης λειτουργίας ἀφαιμένοι περὶ τὰς γεωργίας ἀσχολοῦνται, καὶ οὐδεὶς ἂν πολέμιος περιτυχῶν γεωργῶν κατὰ τὴν χώραν ἀδικήσῃεν, ἀλλ' ὡς κοινοὺς εὐεργέτας ἡγούμενοι πάσης ἀδικίας ἀπέχονται. διόπερ 5 ἀδιάφορος ἡ χώρα διαμένουσα καὶ καρποῖς βριθούσα πολλὴν ἀπόλαυσιν παρέχεται τῶν ἐπιτηδίων τοῖς ἀνθρώποις. (5) βιοῦσι δ' ἐπὶ τῆς χώρας μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν οἱ γεωργοί, καὶ τῆς εἰς τὴν πόλιν καταβάσεως παντελῶς ἀφαστήκασιν. τῆς δὲ χώρας μισθὸς τελοῦσι τῷ βασιλεῖ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν βασιλικὴν εἶναι, ἰδιώτηι δὲ μη- 10 δὲν γῆν ἐξεῖναι κεκτῆσθαι· χωρὶς δὲ τῆς μισθώσεως τετάρτην εἰς τὸ βασιλικὸν τελοῦσι. (6) τρίτον δ' ἐστὶ φύλον τὸ τῶν βουκόλων καὶ ποιμένων καὶ καθόλου πάντων τῶν νομέων, οἱ πόλιν μὲν ἢ κώμην οὐκ οἰκοῦσι, σκηνίτηι δὲ βίωι χρώνται. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ κληρονομοῦντες καθαρὰν ποιοῦσι τὴν χώραν ὀρνέων τε καὶ θηρίων· εἰς ταῦτα δ' ἀσκοῦντες καὶ φιλοτεχνούντες ἐξημεροῦσι τὴν Ἰνδικὴν, πλήθουσιν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν θηρίων τε καὶ 15 ὀρνέων τῶν κατεσθιόντων τὰ σπέρματα τῶν γεωργῶν. (41) τέταρτον δ' ἐστὶ μέρος τὸ τῶν τεχνιτῶν, καὶ τούτων οἱ μὲν εἰσὶν ὄπλοιοι, οἱ δὲ τοῖς γεωργοῖς ἢ πῖσιν ἄλλοις τὰ χρήσιμα πρὸς ὑπηρεσίαν κατασκευάζουσιν. οὗτοι δ' οὐ μόνον ἀτελεῖς εἰσιν, ἀλλὰ καὶ σιτομετρίαν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ λαμβάνουσι. (2) πέμπτον δὲ <τ> στρατιωτικόν, εἰς τοὺς πολέμους εὐθετοῦν, τῶν μὲν πλήθει δεῦτερον, ἀνέσει δὲ καὶ παιδιᾷ πλειστοῦν καὶ 20 τῶν πολεμιστῶν ἵππων τε καὶ ἐλεφάντων. (3) ἕκτον δ' ἐστὶ τὸ τῶν ἐφόρων. οὗτοι δὲ πολυπραγμονοῦντες πάντα καὶ ἐφορῶντες τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἀπαγγέλλουσι τοῖς βασιλεῦσιν· ἐὰν δ' ἡ πόλις αὐτῶν ἀβασίλευτος ἦ, τοῖς ἄρχουσιν. (4) ἑβδομον δ' ἐστὶ μέρος τὸ βουλευῶν μὲν καὶ συνεδρεῶν τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν βουλευομένων, πλήθει 25 μὲν ἐλάχιστον, εὐγενεῖα δὲ καὶ φρονήσει μάλιστα θαυμαζόμενον· ἐκ τούτων γὰρ οἱ τε σύμβουλοι τοῖς βασιλεῦσιν εἰσὶν οἱ τε διοικηταὶ τῶν κοινῶν καὶ οἱ δικασταὶ τῶν ἀμφοβητομένων· καὶ καθόλου τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐκ τούτων ἔχουσι. C. 42, 3/4; F 3
- (5) τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς διηρημένης καὶ πολίτειας παρ' Ἰνδοῖς σχεδὸν ταῦτ' ἔστιν. οὐκ ἔξεστι δὲ γαμῆν ἐξ ἄλλου γένους ἢ <πλείους> προαιρέσεις ἢ τέχνας μεταχειρίζεσθαι, 30 οἷον στρατιώτην ὄντα γεωργεῖν ἢ τεχνίτην ὄντα φιλοσοφεῖν. (42) ἔχει δ' ἡ τῶν Ἰνδῶν χώρα πλείστους καὶ μεγίστους ἐλεφάντας, ἀλκῆ τε καὶ μεγέθει πολὺ διαφέροντας. ὀχεύεται δὲ τοῦτο τὸ ζῷον [[οὐχ, ὡς περ τινὲς φασιν, ἐξηλαγμένως ἀλλ']] ὁμοίως ἵπποις καὶ τοῖς ἄλλοις τετράποσι ζώοις. κυοῦσι δὲ τοὺς μὲν ἐλαχίστους μῆνας ἑκατάδεκα, τοὺς δὲ πλείστους ὀκτωκαίδεκα. (2) τρίτουσι δὲ καθάπερ 35 ἵπποι κατὰ τὸ πλεῖστον ἓν, καὶ τρέφουσι τὸ γεννηθὲν <α> μητέρες ἐπ' ἑτη ἕξ. ζῶσι δ' οἱ πλεῖστοι καθάπερ ὁ μακροβιώτατος ἄνθρωπος, οἱ δὲ μάλιστα γηράσαντες ἑτη διακόσια. (3) εἰσὶ δὲ παρ' Ἰνδοῖς καὶ ἐπὶ τοὺς ἔθνους ἄρχοντες τεταγμένοι, καὶ φροντίζοντες ὅπως μηδεὶς ἔθνους ἀδικῆται. τοῖς δ' ἀρρωστοῦσι τῶν ξένων ἰατροὺς εἰσάγουσι, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν ποιοῦνται, καὶ τελευτήσαντας θάπτουσι, ἐπὶ δὲ τὰ καταλειφθέντα χρή-

5 ἀδικήσῃεν ἂν D 10 χωρὶς δὲ τῆς μισθώσεως: missverständnis Diodors (s. F 19b § 40)? 12-15 κληρονομοῦντες - γεωργῶν D κληρονομοῦντες (so) καὶ ζωοῦντες καὶ φιλοσοφοῦντες C 13 τε καὶ D καὶ γ 13-14 φιλοτεχνοῦντες D φιλοπονοῦντες F 18 <τ> Hertlein 19 πολεμίους D 29 γένους D μέρους C <πλείους> (F 19b c. 49) Wesseling <δύο> (F 19a c. 12, 8) Rhodomannus καὶ τέχνας Rhodomannus 32 διαφέροντας <τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ο.ἱ.> (c. 35, 4)? 35 <α> Kei ἕξ: F 20b § 43 εἰς ἔτος ἑβδομον F 20a c. 14, 7 39 τελευτήσαντα C

ματα τοῖς προσήκουσιν ἀποδιδάσιν. (4) οἱ τε δικασταὶ τὰς κρίσεις παρ' αὐτοῖς ἀκριβῶς F 32 § 54 διαγινώσκουσι, καὶ πικρῶς τοῖς ἀμαρτάνουσι προσφέρονται.

[[περὶ μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀρχαιολογουμένων ἀρεσθησόμεθα τοῖς ῥηθεῖσιν]].

5 5 (2) a) ARRIAN. *Anab.* 5, 6, 2: Μεγασθένης, ὃς ξυνην μὲν Σιβυρτίῳ τῷ T 2 σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας, πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα. b) - *Ind.* 5, 3: συγγενέσθαι γὰρ Σανδρόκοττω λέγει, τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ Ἰνδῶν, καὶ Πώρου ἔτι τούτῳ μεῖζονι.

6 (2-6) a) ARRIAN. *Anab.* 5, 6, 2: τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῆι 10 αὐτὴν τεμονομένης, μεγίστην μὲν μοῖραν τὴν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένης (p. 227 Berger) τε καὶ Μεγασθένης, ὃς (F 5a) b) ARRIAN. *Ind.* 3, 6: (1-5 Eratosthenes p. 227 f. Be) Κτησίης δὲ ὁ Κνίδιος (688 F 49) τὴν Ἰνδῶν γῆν ἴσῃ τῇ ἄλλῃ Ἀσίῃ λέγει, οὐδὲν λέγων, οὐδὲ Ὀνησίκριτος (134 F 6), τρίτην μοῖραν τῆς πάσης γῆς· Νέαρχος (133 F 5) δὲ μῆνῶν 8 ὁδὸν τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου τῆς Ἰνδῶν γῆς.

15 (7) Μεγασθένης δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν ἕς ἑσπέρην πλάτος ἔστι τῆς Ἰνδῶν γῆς 8 F 4 c. 35, 1/2 τι περὶ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιέουσι· καὶ λέγει Μεγασθένης μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων 1/2 σταδίων εἶναι Ἰναπερ τὸ βραχύτατον αὐτοῦ. (8) τὸ δὲ ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίην, τοῦτο δὲ αὐτῷ μῆκος γίνεται, καὶ ἔπχει <σταδίου> τρηκοσίου καὶ δισχιλίου καὶ δισμυρίου Ἰναπερ τὸ στενότατον αὐτοῦ. c) STRABON

20 15, I, II-12 p. 689/90: τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτου τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα ἀπὸ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἑώιας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν καὶ Ἴμαον καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ δὲ τῆς ἑσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ προσεῶιον πλευρόν, πολὺ μεῖζον τῶν ἑτέρων ὄντα, προπέπτωκεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος· καὶ γίνεται ῥομ-

25 βοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα, τῶν μεζόνων πλευρῶν ἑκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρῶν καὶ τρισχιλίοις σταδίοις, ὅσων ἔστι τὸ κοινὸν ἄκρον τῆς τε ἑσθινηῆς παραλίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς, ἔξω προπεπτωκὸς ἐξ ἴσης ἐφ' ἑκάτερον παρὰ τὴν ἄλλην ἡύνα. τῆς μὲν οὖν ἑσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὄρων ἐπὶ τὴν νότιον θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχιλιοὶ παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν

30 αὐτοῦ, ὥστ' ἀπεναντίον ἡ ἑσθινή, προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους, ἔσται μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων. τοῦτο μὲν οὖν πλάτος τῆς χώρας τὸ π' ἐλάχιστον καὶ τὸ μέγιστον. μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ἐπὶ τὴν ἑω· τοῦτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβόθρων ἔχει τις ἂν βεβαιωτέρας εἰπεῖν (καταμεμέτρηται γὰρ σχοινοῖς, καὶ ἔστιν ὁδὸς βασιλικῆ σταδίων [δισ]μυρίων), τὰ δ' ἐπέκεινα στοχασμῶι λαμβάνεται διὰ τῶν ἀνάπλων τῶν ἐκ 35 θαλάττης διὰ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Παλιβόθρων· εἴη δ' ἂν τι σταδίων ἑξακισχιλίων. ἔσται δὲ τὸ πᾶν, ἦι βρα-

| d) STRABON 2, I, 7 p. 69: ἔτι φησὶν ὁ Ἴππαρ-

8 Πώρου ἔτι τούτῳ Schwanbeck πῶρῳ ἔτι τούτου A [καὶ - μεζόνι] Lassen 15 γῆς (F 6c; Plin. *N.H.* 6, 59) Cas ἀσίης A [γῆς] Schmieder 18 <σταδίου> Castiglioni 22 Παραπάμισος Arrian. *Ind.* 2, 3 Ἴμαον (Arrian): μᾶον (μάον) CxDF ἱμαῖον E 23 ἀπὸ δὲ τῆς EF ἀπὸ τῆς Γ προσεῶιον: ἑῶον x πρὸς ἑω ς 24 καὶ om. ς, Tzschucke, Cor 26 ὅσων Fv ὅσων Γ 31 σταδίων om. E 33 ἔχει CD σχοινοῖς (Arrian. *Ind.* 3, 4) Cor 34 [δισ]μυρίων Cas 35 δ' ἀντὶ CDF δ' ἂν x 36 ἔσται δὴ ?

χύτατον, μυρίων ἑξακισχιλίων, ὡς ἐκ τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταθμῶν τῆς πεπιστευμένης μάλιστα 5 (119 F 6) λαβεῖν Ἐρατοσθένους (p. 225 f. Be) φησὶ καὶ ὁ Μεγασθένης οὕτω συναποφαίνεται, Πατροκλῆς (714 F 3) 10 δὲ χιλίους ἑλαττόν φησι.

τούτῳ δὴ πάλιν τῷ διαστήματι προστεθὲν τὸ τῆς ἄκρας διάστημα τὸ προπίπτον ἐπὶ πλεον πρὸς τὰς ἀνατολάς, οἱ τρισχίλιοι στάδιοι ποιήσουσι τὸ μέγιστον μῆκος· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἐξῆς ἠίονα μέχρι τῆς λεχθείσης ἄκρας καὶ τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς θερμώνων· οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα οἱ Κωλιακοὶ καλούμενοι. 15 (12) ἐκ δὲ τούτων πάρεσθιν ὄραν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησιχρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μῆνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου, Μεγασθένης δὲ καὶ Δημάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίου τοῦ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον, Δημάχος (716 F 20 2a) δ' ὑπὲρ τοῦς τρισμυρίους κατ' ἐνίους τόπους· πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις (2, 1, 2 ff. = Patrokles 714 F 2) εἴρηται.

7 (7-8) a) STRABON 2, I, 19-20 p. 76/7: πάλιν δ' ἐκείνου (Eratosth. p. 178 ff. Berger) τὸν Δημάχον ἰδιώτην ἐνδείξασθαι βουλομένου καὶ ἄπειρον τῶν τοιοούτων — οἰεσθαι γὰρ (716 F 3) τὴν Ἰνδικὴν μεταξὺ κείσθαι τῆς τε φθινοπωρινῆς ἰση- 25 μερίας καὶ τῶν τροπῶν τῶν χειμερινῶν, Μεγασθένει τε ἀντιλέγειν φησὶ — 2 F 4c. 35 σάντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τὰς τε ἄρκτους ἀποκρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν· μῆδερον γὰρ τούτων μῆδαμου τῆς Ἰνδικῆς συμβαίνει —, ταῦτα δὴ φάσκοντος ἀμαθῶς λέγεσθαι (in der abweisung von Hipparchs polemik gegen Eratosthenes) εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ ἄρκτοι 30 ἐκεῖ ἀμφοτέραι, ὡς οἴονται, ἀποκρύπτονται, πιστεύοντες τοῖς περὶ Νεάρχου (133 F 16), μὴ δυνατόν εἶναι ἐπὶ ταύτου παραλλήλου κείσθαι τὴν τε Μερὸν καὶ ταῦτα τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς. εἰ μὲν τοίνυν περὶ τῶν ἄρκτων ἀμφοτέρων ὅτι ἀποκρύπτονται, συναποφαίνεται τοῖς εἰποῦσιν Ἐρατοσθένους, πῶς περὶ τοῦ ἐν τῇ Ἰνδικῇ κλίματος οὐδεὶς ἀποφαίνεται, οὐδ' αὐτὸς Ἐρατοσθένης; οὗτος γὰρ ὁ λόγος περὶ τοῦ κλίματος ἔστιν. εἰ δ' οὐ συναπο- 35 φαίνεται, ἀπηλλάχθω τῆς αἰτίας, οὐ συναποφαίνεται τὰς ἄρκτους μῆτ' ἀντιπίπτειν τὰς σκιάς, ἄπερ ὑπέλιθφεν ὁ Μεγασθένης, ἀπειρίαν αὐτοῦ καταγινώσκει, τὸ συμπλεγμένον νομίζων ψεύδος, ἐν ᾧ ὁμολογουμένως καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Ἰππαρχον τό γε μὴ ἀντιπίπτειν τὰς σκιάς ψεύδος ἐμπέλεκται. b) PLIN. N.H. 6, 69: ab his

14 Κωλιακοὶ (Mela 3, 67/8; Plin. N.H. 6, 86; Dion. Per. 1148) Salm κωνιακοὶ ο
15 ὅσα D¹ 17 δι' αὐτοῦ τοῦ ο (cf. b) διὰ τοῦ Cor 28 δὴ Cas δὲ ο 30 οἰεται
Cor πιστεῖων ABC Cor 31 [τῆτα] Cor 39 ab in (del. F) his in DFE

(den Prasii - Palibothri) in interiore situ Monaedes et Suari, quorum mons Maleus, in quo umbrae ad septentrionem cadunt hieme, aestate in austrum per senos menses. septentriones eo tractu semel anno adparere, nec nisi quindecim diebus, Baeton (119 F 4) auctor est. hoc idem pluribus locis Indiae fieri Megasthenes.

5 8 (9) STRABON 15, I, 20 p. 693: Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς F 4 c. 35,
 Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται τῷ δίκαιον εἶναι καὶ δίφορον, καθάπερ καὶ Ἐρατο- 3:36,4/5
 σθένης (p. 235 Be) ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινὸν τὸν δὲ θερινόν, καὶ 721 F 7a
 ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὐρίσκεισθαι φησὶ πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς
 ἄνομβρον, ὥστ' εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς
 10 οὐσης. τοὺς τε ξυλίνους καρποὺς γενᾶσθαι πολλοὺς καὶ τὰς ῥίζας τῶν φυτῶν, καὶ
 μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει καὶ ἐψῆσει, χλαινομένου
 τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίους τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς καὶ τοῦ ποταμίου. τρόπον
 δὴ τινα λέγειν βούλεται, διότι ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις λεγομένη πέψις καὶ καρπῶν
 καὶ χυμῶν παρ' ἐκείνοις ἐψῆσις ἐστὶ, καὶ κατεργάζεται τοσοῦτον εἰς εὐστομίαν
 15 ὅσον καὶ ἡ διὰ πύρρος. διὸ καὶ τοὺς κλάδους φησὶν εὐκαμπεῖς εἶναι τῶν δένδρων,
 ἐξ ὧν οἱ τροχοί· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐνίοις καὶ ἐπανθεῖν ἔριον. (Es folgt
 Nearchos 133 F 19).

9 (18) a) ARRIAN. *Ind.* 4, 2: αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖν τοῦ τε F 4 c. 37
 Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν Μεγασθένης
 20 ἀνέγραψε [[καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν (721 F 16)].] (3)
 αὐτὸν τε γὰρ μέγαν ἀνίσχειν ἐκ τῶν πηγῶν, δέχεσθαι τε ἐς ἑωυτὸν τὸν τε Καινὰν
 ποταμὸν καὶ τὸν Ἐρανοβοᾶν καὶ τὸν Κοσσάανον πάντας πλωτοὺς, ἐπὶ δὲ
 Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ Σιττόκατιν καὶ Σολόματιν καὶ τούτους πλωτοὺς, ἐπὶ δὲ
 25 Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγόρατιν καὶ Ὡμαλιν. (4)
 ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κομμινάσης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ
 Ἀνδώματις ἐξ ἔθνεος Ἰνδικοῦ τοῦ Μαδυανδινῶν βέων. (5) καὶ ἐπὶ τούτοις
 Ἀμυστις παρὰ πόλιν Καταδοῦπην καὶ Ὀξύμαγος ἐπὶ <τοῖσι> Παζάλαις καλου-
 μένοισι· καὶ Ἐρέννεσις ἐν Μάθαις ἔθνη Ἰνδικῶν συμβάλλει τῷ Γάγγη.
 (6) τούτων λέγει Μεγασθένης οὐδένα εἶναι τοῦ Μαιάνδρου
 30 ἀποδέοντα, Ἰναπερ ναυσιπόρος ὁ Μαιάνδρος.

(7) εἶναι ὧν τὸ εὖρος | b) STRABON 15, I, 35 p. 702: (Ps. Krateros

3-4 *sicut auctor est Baeton, qui perhibet hoc in plurimis Indiae locis evenire*
 Solin. 52, 13 7-8 εἰπὼν - φησὶ: wohl sicher M., nicht Eratosthenes 8 ὄμ-
 βρων D 11 τῶν καλ. τῶν μεγάλων E 12 ἐκ θεοῦ E 13 δὴ: δὲ Cor διότι:
 ἔτι x 14 εὐστομίαν: εὐδοκίαν F 20 ὅσοι ἄλλοι: Ps. Krateros 153 F 2? 21
 καταν (so) A *cainnas* (*camna* a) Plin. N.H. 6, 64 22 Ἐρανοβοᾶν (c. 10, 5)
 Vulcanius ἔρανοβοᾶν A *Rhamnumbouam* Plin. N.H. 6, 65 cf. Strab. 15, I, 36
 ἐπὶ δὲ τῆς συμβολῆς τούτου (*scil.* τοῦ Γάγγου) καὶ † τοῦ ἄλλου ποταμοῦ (Ἐρανοβοᾶ
 Schmieder Ἰσάμου Altheim *Weltgesch.* Asiens I p. 326) τὰ Παλιβοθρα ἰδρῦσθαι?
 27 Ὀξύματις Schwanbeck ἐν <τοῖσι> He 28 <δὲ> ἐν He
 31 ὧν (u. οὐ) apogr. ὧν A³

τῶι Γάγγηι, ἔνθαπερ αὐ-
τὸς ἑωυτοῦ στεινότατος,
ἐς ἑκατὸν σταδίου· πολ-
λαχῆ δὲ καὶ λιμνάζειν,
5 ὡς μὴ ἀποπτον εἶναι τὴν
πέρην χώρην, ἵναπερ
χθαμαλή τέ ἐστι καὶ οὐ-
δαμῆ γηλόφοισιν ἀνε-
στηκυῖα.

153 F 2 = 721 F 11) ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν
μνημονευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἠπείρους (der
Ganges), καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἴνδός, τρίτος δὲ καὶ τέ-
ταρτος ὁ Ἴστρος καὶ ὁ Νεῖλος, ἱκανῶς συμφωνεῖται·
τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν,
οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τοῦλάχιστον πλάτος, οἱ
δὲ καὶ τριῶν (?). Μεγασθένης δὲ ὅταν ᾖ με-
τριος καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ
εἴκοσι ὀργυιῶν τοῦλάχιστον.

- 10 (8) τῶι δὲ Ἴνδῶι ἐς ταῦτὸν ἔρχεται. Ὑδραυτῆς μὲν ἐν Καμβισθόλοις, παρ-
εὐληφῶς τὸν τε Ὑφασιν ἐν Ἀστρύβαις καὶ τὸν Σαράγγην ἐκ Κηκαίων καὶ τὸν
Σύδρον ἐξ Ἀττακηνῶν, ἐς Ἀκείνην ἐμβάλλει. (9) Ὑδάσπτης δὲ ἐν Συ-
δράκαις, ἄγων ἅμα οἱ τὸν Σίναρον ἐν Ἀρίσπρισιν, ἐς τὸν Ἀκείνην ἐκδιδοῖ
καὶ οὗτος. [ὁ δὲ Ἀκείνης ἐν Μαλλοῖς ζυμβάλλει τῶι Ἴνδῶι] καὶ Τούταπος
15 δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀκείνην ἐκδιδοῖ. (10) τούτων ὁ Ἀκείνης ἐμ-
πλησθεὶς καὶ τῆι ἐπικλήσει ἐκνικήσας, αὐτὸς τῶι ἑωυτοῦ ᾗδῃ ὀνόματι ἐν
Μαλλοῖς ἐσβάλλει ἐς τὸν Ἴνδόν. (11) Κωφὴν δὲ ἐν Πευκελαίτιδι, ἅμα οἱ
ἄγων Μαλάμαντὸν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαροῖαν, ἐκδιδοῖ ἐς τὸν Ἴνδόν. (12)
καθύπερθε δὲ τούτων Πάρενος καὶ Σάπαρνος οὐ πολὺ διέχοντες ἐμβάλλουσιν
20 ἐς τὸν Ἴνδόν. Σόανος δὲ ἐκ τῆς ὄρεινῆς τῆς Ἀβισσαρέων ἔρημος ἄλλου ποτα-
μοῦ ἐκδιδοῖ. ἐς αὐτόν. καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς Μεγασθένης λέγει
ὅτι πλωτοὶ εἰσιν. [(13-16) οὐκ οὐκ ἀπιστίαν χρῆ ἔχειν ὑπὲρ τε τοῦ Ἴνδου καὶ
τοῦ Γάγγηω μὴδὲ συμβλητοὺς εἶναι αὐτοῖσι τὸν τε Ἴστρον καὶ τοῦ Νεῖλου τὸ ὕδωρ κτλ.
(5) τὸ δὲ αἴτιον ὅστις ἐθέλει φράζειν τοῦ πλήθεός τε καὶ μεγέθους τῶν Ἴνδῶν ποταμῶν,
25 φραζέτω· ἐμοὶ δὲ καὶ ταῦτα ὡς ἀκοῆ ἀναγεγράφω.] ἐπεὶ καὶ ἄλλων πολ-
λῶν ποταμῶν οὐνόματα Μεγασθένης ἀνέγραψεν, οἱ ἔξω τοῦ

3-4 καὶ - Νεῖλος: s. zu lin. 22/3 5
αὐτοῦ F αὐτῶν Γ 7 καὶ om. E x
καὶ τριῶν?

11 Σαράγγην v σαράγγιν ο Κηκαίων Marquart, Roos κηκῶν A cf. Plin. N.H.
6, 77 *Umbriatē Caeaque* (Cecaeaque Marquart) 12 Σύδρον (Plin. N.H. 6, 63)
νεύδρον (so) A ἐξ Ἀττ. <βρόντα> Roos ἐς <τὸν> He ἐμβάλλει Vulcanius
ἐμβάλλ/ A ἐμβάλλουσιν v 12-13 Συδράκαις Marquart, Roos οὐδράκαις A Ὀξυ-
δράκαις (iv) v; cf. Συδράκαι (ὄξυδράκαι E) Strab. 15, 1, 33 (= Nearchos o. Aristo-
bulos? Ὑδρακαις 15, 1, 6 = F 11a); *Sudracae* Curtius 9, 4, 15; 24; 26; *Sudraci*
Plin. N.H. 6, 92 (Sieglin *syndraci* o); 12, 24; Justin. 12, 9, 3 (? *sugambri* o
Sudracae Gutschmid) Ὀξυδράκαι Arrian. Anab. 5, 22, 2 u.δ.; Strab. 15, 1, 8
(σῦδρακαις F) = Eratosthenes(?) 13 Σίναρον: Κουσίναρον Marquart Σίνδον?
Kiessling 14 [ὁ - Ἴνδῶι] Marquart; cf. § 10 Τούταπος: Οὐτάσπος Marquart
16-17 ἐν Μαλλοῖς Jac; cf. § 9 20 Ἀβισσαρέων Lassen βισσαρέων A² σαβισσαρέων
apogr. 22-23: Arrian. *Ind.* 3, 9-10; *Anab.* 5, 6, 7-8

Γάγγεώ τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδοῦσιν ἐς τὸν ἑῷόν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἕξω πόντον, ὥστε τοὺς πάντας ὀκτώ καὶ πεντήκοντα λέγει ὅτι εἰσὶν Ἰνδοὶ ποταμοί, ναυσίποροι πάντες. (§ 3 = T 2b).

5 10 (19) a) ARRIAN. *Ind.* 6: ταῦτα μὲν μοι ἐκβολὴ ἔστω τοῦ λόγου ἐς τὸ μὴ πιστὰ φαίνεσθαι ὅσα ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος ποταμοῦ Ἰνδῶν μετεξέτεροι ἀνέγραψαν (721 F 6d) . . . (2)

10 ἐπεὶ καὶ τόδε λέγει Μεγασθένης ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ ὄνομα, βέειν δὲ ἀπὸ κρήνης ἐπωνύμου τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλαίων, καὶ τούτων ἐπωνύμων
15 τοῦ ποταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης, τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοιούδε· (3) οὐδὲν εἶναι ὅτῳ ἀντέχει τὸ ὕδωρ, <καὶ> οὔτε τι νήχεσθαι ἐπ' αὐτοῦ οὔτε τι ἐπιπλεῖν, ἀλλὰ πάντα γὰρ ἐς βυσσὸν
20 δύνειν· οὕτω τι ἀμενιγνότερον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο καὶ ἡεροειδέστερον.

11 (20-21) a) STRABON 15, I, 6-7 p. 686/7: (721 F 5) συναποφαινεταὶ δὲ πῶς καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ τούτῳ, κελεύων ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὔτε γὰρ παρ' Ἰνδῶν ἕξω σταλῆναι ποτε στρατιᾶν οὔτ' ἐπελθεῖν ἕξωθεν καὶ κρατῆσαι, πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους

b) STRABON 15, I, 38: ἐν δὲ τῇ F 4c.37, ὀρεινῇ Σίλαν ποταμὸν εἶναι 7 (scil. Μεγασθένης φησί), ὧι μηδὲν ἐπιπλεῖ. Δημόκριτον (VORSOKR.⁶ 68 [55] A 12) μὲν οὖν ἀπιστεῖν, ἅτε πολλὴν τῆς Ἀσίας πεπλανημένον· καὶ Ἀριστοτέλης (-) δὲ ἀπιστεῖ, καίπερ καὶ ἀέρων ὄντων λεπτῶν, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖται πτηνόν· ἐτι δὲ τῶν ἀναφερομένων ἀμῶν ἐπισπαστικοὶ τινὲς εἰσι πρὸς ἑαυτοὺς καὶ οἶον ῥοφητικοὶ τοῦ ὑπερπετοῦς, ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου καὶ ἡ σιδηρίτις τοῦ σιδήρου· τάχα δὲ καὶ καθ' ὕδατος τοιαῦτα τινες εἶεν ἂν δυνάμεις. [[ταῦτα μὲν οὖν φυσιολογίας ἔχεται τινος καὶ τῆς περὶ τῶν ὀχουμένων πραγματείας, ὥστε ἐν ἐκεῖνοις ἐπισκεπτεόν κτλ.]].

b) ARRIAN. *Ind.* 5, 4: οὗτος ὧν ὁ F 4c.38, Μεγασθένης λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπιστρατεῦσαι οὐδαμοῖσιν ἀνθρώποισιν οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους, (5) ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον τῆς Ἀσίας καταστρεψάμενον τὴν πολλήν, ἔστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιῇ

1 ἐκδιδοῦσιν v ἐκδιδωσιν A 2 [τὸν ἕξω] He 2-3: Plin. *N.H.* 6, 60 *Seneca* (644 F 2) . . . *LX amnes eius prodidit*

11 Σίλαν (cf. b?; Ktesias 688 F 47) Σίλας F 4 c. 37, 7 Σίλλη *Paradox. Vat.* 36 (= *Hellanikos* 4 F 190) 14 Σιλαίων *Rei silæan* (so) A³ σιλέων *apogr.* cf. *Silæa* (*silei* a) Plin. *N.H.* 6, 77 17 <καὶ> He 18 ἐπ' αὐτοῦ: ἐν αὐτῷ He 29-30 στρατεία CD στρατιάν F

6 σίλαν *Epit* σίλαν 1 9-11 οὖν <οὐ> ἀπιστεῖν - [καὶ] Ἀριστοτέλης δὲ *Cor* πεπλανημένον, <οὐδαμοῦ δὲ τοιοῦτόν τι εὐρηκότα ο.ἀ.> *Groskurd* 12 καὶ om. D¹Fv 19-22 [[]] *zusatz* Strabons 28 ἀσίας A 29 <καὶ> ἔστω He

- καὶ Διονύσου (F 12/3) καὶ τῆς νῦν μετὰ Μακεδόνων. καίτοι Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον καὶ Τεάρκωνα τὸν Αἰθίοπα ἕως Εὐρώπῃς προελθεῖν, Να-
 5 βοκοδρόσορον δὲ τὸν παρὰ Χαλδαίους εὐδοκμήσαντα Ἡρακλέους μᾶλλον καὶ ἕως Στηλῶν ἐλάσαι (F 1)· μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρκωνα ἀφικέσθαι, ἐκείνων δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν
 10 Θράκιην καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν· Ἰδάνθουρον δὲ τὸν Σκυθὴν ἐπιδραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου. τῆς δὲ Ἰνδικῆς μηδένα τούτων ἀφασθαι· καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν
 15 πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως. Πέρσας δὲ μισοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι Ὑδρακας, ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι (F 14a c. 9, 10), ἀλλ' ἐγγὺς ἔλθεῖν μόνον, ἥνικα Κύρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγάτας. [[(7) καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους δὲ καὶ Διονύσου Μεγασθένης μὲν μετ' ὀλίγων πιστὰ ἡγείται κτλ. (s. 721 F 3a)]].
- 20 12 (23) ARRIAN. *Ind.* 7: ἔθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τὰ F 4 c. 3 πάντα λέγει Μεγασθένης δυοῖν δέοντα. [[καὶ πολλὰ μὲν εἶναι ἔθνεα 1 Ἰνδικὰ καὶ αὐτὸς συμφέρομαι Μεγασθένη, τὸ δὲ ἀπρεκὲς οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅπως ἐκμαθῶν ἀνέγραψεν, οὐδὲ πολλοῦτον μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς ἐπελθῶν οὐδὲ ἐπιμειξίης πᾶσι τοῖς γέ- T 2 νεσιν ἐούσης ἐς ἀλλήλους.]]
- 25 (2) πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰνδοὺς καθάπερ Σκυθῶν τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, F 4 c. 3 οἱ ἐπὶ τῆσιν ἀμάξῃσι πλανώμενοι ἄλλοτε ἄλλην τῆς Σκυθίης ἀμείβουσιν, οὔτε 2/3 πόλῃας οἰκόντες οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβοντες· (3) οὕτω μὴδὲ Ἰνδοῖσι πόλῃας εἶναι μὴδὲ ἱερὰ θεῶν δεδομημένα, ἀλλ' ἀμπίσχεσθαι μὲν δορὰς θηριεῖος [ὅσων κατακάνοιεν], σιτέεσθαι δὲ τῶν δενδρέων τὸν φλοῖον· καλέεσθαι δὲ τὰ δένδρα
 30 ταῦτα τῆι Ἰνδῶν φωνῇ τάλα, καὶ φύεσθαι ἐπ' αὐτῶν κατάπερ τῶν φοινίκων ἐπὶ τῆσιν κορυφήσιν οἷάπερ τολύπας. (4) σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα

3 τεάρκων F cf. 1, 3, 21 Τεαρκῶ τοῦ Αἰθίοπος (ο) 9 [καί] ς Cor

1-2 Ἰδάνθουρον He Ἰδάνθουρον (v.l. Herodt. 4, 76, 6) A; s. zu Arrian. (Parth.) 156 F 30a II μὲν ἀρογρ. B (Suda s.v. πολλός) om. A² ἀρογρ. 14 [Ἰνδοῦς] Jac

16 Ὑδρακας: Ὀξυδράκας Groskurd; cf. zu p. 614, 12/3 20-21: Seneca 644 F 2 τὰ πάντα He τι ἅπαντα A τὰ ἅπαντα v 21. δυοῖν v δυεῖν A 23 οὔτε - οὔτε He οὐδὲ - κούδὲ? Roos 23-24 γένεσιν: ἔθνεσιν? 24 ἐς ἄλλα He 25-27 καθάπερ - σέβοντες: cf. Arrian. (*Bithym.*) 156 F 72 27 (p. 617, 2) πόλῃας ed. Venet. 28 δορὰς θηρίων (cf. § 4) v 28-29 [δ. κ.] Jac

ἔλοιεν ὠμοφαγέοντας, πρὶν γε δὴ Διόνυσον ἔλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν.

- (5) Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὡς καρτερὸς ἐγένετο Ἰνδῶν, πόληάς τε οἰκίσαι καὶ νόμους θέσθαι τῆσι πόλεσιν, οἴνου τε δοτῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι κατάπερ Ἑλλησι, καὶ σπεῖρειν διδάξαι τὴν γῆν, δίδόντα αὐτὸν σπέρματα [(6) ἢ οὐκ ἐλάσανκος ταύτην 5 Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐστάλη σπεῖρειν τὴν γῆν πᾶσαν, ἢ πρὸ Τριπτολέμου τις οὗτος Διόνυσος ἐπελθὼν τὴν Ἰνδῶν γῆν σπέρματά σφισιν ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέρου]]. (7) βόας τε ὑπ' ἄροτρον ζευῆσαι Διόνυσον πρῶτον, καὶ ἄροτῆρας ἀντι νομάδων ποιῆσαι Ἰνδῶν τοὺς πολλοὺς, καὶ ὀπλίσει ὀπλοισι τοῖσιν ἀρηίοισι. (8) καὶ θεοὺς σέβειν ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε καὶ μάλιστα δὴ ἑαυτὸν κυμβα- 10 λίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκδιδάξαι τὴν σατυρικὴν, τὸν κόρδακα παρ' Ἑλλησι καλούμενον· (9) καὶ κομᾶν [Ἰνδοῦς] τῷ θεῷ μιτρηφορέειν τε ἀναδειῆσαι, καὶ μύρων ἀλοιφᾶς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλων τε καὶ τυμπάνων ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὶ καθίσταντο.
- (8) ἀπίοντα δὲ ἐκ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὡς οἱ ταῦτα κεκοσμέατο, καταστήσαι 15 βασιλέα τῆς χώρας Σπατέμβαν, τῶν ἑταίρων ἓνα τὸν βακχωδέστατον· τελευτήσαντος δὲ Σπατέμβαν, τὴν βασιληίην ἐκδέξασθαι Βουδῶαν τὸν τούτου παῖδα· (2) καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτεα βασιλεύσαι Ἰνδῶν τὸν πατέρα, τὸν δὲ παῖδα εἴκοσιν ἔτεα. (3) καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιληίην Κραδεύαν, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμείβειν τὴν βασιληίην, παῖδα F 14 20 παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενον· εἰ δὲ ἐκλείποι τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστίνδην καθίστασθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας.

- 13 (23-24; 33) a) ARRIAN. *Ind.* 8, 4: Ἡρακλέα δὲ ὄντινα ἐς Ἰνδοῦς F 4 c. 39, ἀφικέσθαι λόγος κατέχει, παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι. (5) τοῦτον I-4 τὸν Ἡρακλέα μάλιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεραίρεσθαι, Ἰνδικοῦ ἔθνεος, ἓνα δύο 25 πόλεις μεγάλαι, Μέθορα τε καὶ Κλεισόβορα· καὶ ποταμὸς Ἰωμάνης πλωτὸς διαρρεῖ τὴν χώραν αὐτῶν. (6) τὴν σκευὴν δὲ οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἦντινα ἐφόρει, Μεγασθένης λέγει ὅτι ὁμοίη τῷ Θηβαίῳ Ἡρακλεῖ, ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ ἀπηγέονται. καὶ τούτῳ ἄρσενας μὲν *b) PLIN. *N.H.* 6, 76: *gens Pandae, sola Indorum regnata feminis: unam*

I πρὶν γε δὴ He πρὶν ἐ δὴ A ('incertum utrum A² voluerit ε delere an τ, non γ, superscripserit' Roos) τὴν Ἰνδῶν Rei 4-6 ([] Zusatz Arrians oder (eher) interpolation 7 ἄροτρον He ἄροτρον (so) A 11-13 [Ἰνδοῦς] Roos (ὥστε - καθίσταντο] (aus c. 5, 9) He; verwirrung in dem stark gekürzten excerpt (καὶ κομᾶν - ἐκδιδάξαι nachtrag Arrians an falscher stelle)? II τῷ θεῷ: ὦ διον^υ A²⁶ (m. 1?) 12 καταδειξαι Rei 15 [ἓνα] He τῶν βακχωδεστάτων? Castiglioni 16 Βουδῶαν Vulcanius βοιδῶαν A 18-19 Κραδεύαν: Πραρεύαν o.ä. Lassen (*I.A.*³ I p. 610) 25 πόλιες ed. Bas. Ἰωμάνης (Plin. *N.H.* 6, 69; cf. 6, 63) Roos Iωβάρης A Διαμούνας Ptolem. 7, 1, 29; 42 27 ὁμοίη Jac ὁμοίην Av ὁμοίη ἦν? Castiglioni; cf. c. 5, 12 27-p. 618, 8: cf. Polyæn. *Strat.* 1, 3, 4?

28 *Pandaea gens* Solin. 52, 15 29
<nam> unam?

- Ἰνδῶν γῆι - πολλῆισι γάρ δὴ γυναῖξιν
 ἔς γάμον ἔλθειν καὶ τοῦτον τὸν Ἡρα-
 κλέα -, θυγατέρα δὲ μουνογενήν. (7)
 οὔνομα δὲ εἶναι τῆι παιδί Πανδαίην,
 5 καὶ τὴν χώραν ἵνα τε ἐγένετο καὶ
 ἦστινος ἐπέτρεψεν αὐτῇ ἄρχειν Ἡρακλῆς, Πανδαίην <καλεῖσθαι> τῆς παιδὸς
 ἐπώνυμον. καὶ ταύτηι ἐλέφαντας μὲν γενέσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς ἔς πεντακοσίους,
 ἵππων δὲ ἔς τετρακισχίλιον, πεζῶν δὲ ἔς τὰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας.
 (8) καὶ τάδε μετεξέτεροι Ἰνδῶν περὶ Ἡρακλέους λέγουσιν, ἐπελθόντα
 10 αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ καθήραντα δ τι περ κακόν, καινὸν εἶδος F 4
 ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσσει κόσμου γυναικείου [(9) ὄντινα καὶ εἰς τοῦτο ἐτι οἱ τε
 ἔξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγώγιμα παρ' ἡμέας ἀγίνοντες σπουδῆι ὠνεόμενοι ἐκομιζέουσι,
 καὶ Ἑλλήνων δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίων νῦν ὅσοι πολυκτέανοι καὶ εὐδαίμονες μέζονοι ἐτι
 σπουδῆι ὠνεοῦνται]], τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώσσει
 15 καλεόμενον. (10) τὸν γάρ Ἡρακλέα ὡς καλὸν οἱ ἐφάνη τὸ φόρημα, ἐκ πάσης
 τῆς θαλάσσης ἔς τὴν Ἰνδῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῆι
 θυγατρὶ τῆι ἑωυτοῦ εἶναι κόσμον. (11) καὶ λέγει Μεγασθένης θηρεύ-
 εσθαι τὴν κόγχην αὐτοῦ δικτύοισι, νέμεσθαι δ' ἐν τῇ θαλάσσει
 κατὰ ταῦτό πολλὰς κόγχας κατὰπερ τὰς μελίσσας· καὶ εἶναι γάρ
 20 καὶ τοῖσι μαργαρίτησι βασιλέα ἢ βασίλισσαν ὡς τῆισι μελί-
 σσισι. (12) καὶ ὅστις μὲν ἐκεῖνον κατ' ἐπιτυχίην συλλάβοι,
 τοῦτον δὲ εὐπετέως περιβάλλειν καὶ τὸ ἄλλο σμῆνος τῶν μαργα-
 ριτῶν· εἰ δὲ διαφύγοι σφᾶς ὁ βασιλεὺς, τούτῳ δὲ οὐκέτι θη-
 ρατοὺς εἶναι τοὺς ἄλλους. (13) τοὺς ἐλόντας δὲ περιορᾶν κα-
 25 τασαπῆναί σφισι τὴν σάρκα, τῷ δὲ ὀστέωι ἔς κόσμον χρῆσθαι·
 καὶ εἶναι γάρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριστάσιον κατὰ
 τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἀπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδῶν γῆι
 ὄρουσόμενον.
 (9) ἐν δὲ τῇ χώρῃ ταύτῃ
 30 ἵνα ἐβασίλευσεν ἡ θυγάτηρ τοῦ
 Ἡρακλέος, τὰς μὲν γυναῖκας
 ἑπταετείς ἐούσας ἔς ὥρην γά-

*Herculi sexus eius genitam ferunt ob
 idque gratiorem praecipuo regno dona-
 tam; ab ea deducentes originem impe-
 riant CCC oppidis, peditum CL, ele-
 phantis D.*

c) PHLEGON *Mir.* 33 (257 F 36): F 27
 Μεγασθένης δὲ φησιν τὰς ἐν
 Πανδαίαι κατοικοῦσας γυναῖκας ἐξαε-
 τεῖς γενομένας τίττειν.

5 τῆι χώρῃ Haupt
 6 αὐτῆι He αὐτῆν A [Πανδαίην] He
 τρεῖς: πέντε (b)? 10-11 καινὸν εἶδος - κόσμου γυναικείου
 γυναικίον A 16 [τῆς] He [γῆν] He
 κατὰ ταῦτό Rei κατὰντὸ A κατὰ τωυτό He
 apogr. (BL) 23 τούτῳι: τούτοις He

4 CCC: cf. F 13d?
 <καλεῖσθαι> Roos 8 [τὰς] Boehner
 Sinentis κιναιδος - κόσμου
 17-21: cf. Plin. *N.H.* 9, 111 19
 20-21 μελίσσει A² (und A¹?) μελίσεισι
 24 ἐλόντας (ο. ἀλιεύοντας) He ἀλόντας A
 31 Πανδαίαι Mue παλαιαῖ P 32 γε-
 νομένας Nauck γυν. P

μου ίέναι, τούς δὲ ἄνδρας τεσσαράκοντα ἕτεα τὰ πλείεστα βιώσκεισθαι. (2) καὶ ὑπὲρ τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρὰ Ἰνδοῖσιν· Ἡρακλέα ὀψιγόνου οἱ γενομένης τῆς παιδός, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγύς ἔμαθεν ἑαυτῷ ἐοῦσαν τὴν τελευταίην, οὐκ ἔχοντα δῖωι ἀνδρὶ ἐκδῶι τὴν παῖδα ἐωυτοῦ ἐπαξίωι, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἐπατέει ἐοῦσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε κάκεινης ὑπολείπεσθαι Ἰνδῶν βασιλέας. (3) ποιῆσαι ὦν αὐτὴν Ἡρακλέα ὠραίην γάμου, καὶ ἐκ τοῦδε ἅπαν τὸ γένος τοῦτο δῖου ἢ Πανδαίῃ ἐπῆρξε, ταῦτὸν τοῦτο γέρας ἔχειν παρὰ Ἡρακλέος. [[4-7 kritik Arrians]]. (8) καὶ γὰρ τούς καρπούς ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ πεπαίνεσθαι τε ταχύτερον μὲν τῆς ἄλλης αὐτὸς οὗτος Μεγασθένης ἀνέγραψεν, καὶ φθίνειν ταχύτερον.

*14 (23) ARRIAN. *Ind.* 9, 9: ἀπὸ μὲν δὴ Διονύσου βασιλέας ἠρίθμεον Ἰνδοὶ ἐς Σανδρόκοτον τρεῖς καὶ πενήκοντα καὶ ἑκατόν, ἕτεα δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα (?) καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τούτοις τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίην *** , τὴν

d) PLIN. *N.H.* 7, 28: *Crates Pergamenus* (F 13 Mette) *Indos qui centenos annos excedant Gymnetas appellat; non pauci Macrobios. Ctesias* (688 F 52) *gentem ex his, quae appellatur Pandarae, in convallibus sitam annos duccenos vivere...* (29) *contra alios quadragenos non excedere annos, iunctos Macrobiis, quorum feminae semel pariant. idque et Agatharchides* (86 F 22) *trahit; praeterea locustis eos alii et esse pernices. Mandorum (?) nomen iis dedit Clitarchus* (137 F 23); *et Megasthenes trecentos <sexaginta quin>que eorum vicos adnumerat; feminas septimo aetatis anno parere, senectam quadragesimo accidere.*

10 [τὴν παῖδα]? 14-15 ὦν αὐτὴν Vulcanius ὠναντὴν A 15 ὠραίην Vulcanius ὠραῖν A 22 [μὲν] τῶν παρ' ἄλλοις Rei [μὲν] τῶν ἄλλῃ (cf. F 18a c. 10, 5) He ἢ ἐν τῆσι ἄλλῃσι Sykutris 23 ὠτὸς He αὐτὸς Roos οὗτος <ὄ>?

3 *Gymnetas* (Strab. 15, 1, 70) v *gymnastas* (-stos R¹) o 6 *Pandarae* v -are DRa¹ -ere Fa³ *Pandae* (N.H. 6, 76) Mayhoff 13 *Mandorum*: *Pandarum* Pintianus 15-16 *trecentos <sexaginta quin>que* (cf. Polyaen. *Strat.* 1, 3, 4) Jac *trecentosque* (cf. F 13b) o *trecentos quoque* Detleisen *trecentos* Mayhoff

25-27: cf. Plin. *N.H.* 6, 59 (Solin. 52, 5) 26 ἐς Σανδρόκοτον Gronov ἐς ἀνδρόκοτον A *ad Alexandrum Magnum* Plin 26-27 τεσσαράκοντα: τεσσαρακόσια Bunsen *annis VI·CCCCLII* (-LI R? Solin); *adiciunt et menses III* Plin. 27 ***Vulcanius <μεταβαλέειν τὴν πολιτείην· καὶ ἐς ἕτεα μὲν *τὴν πρώτην ὑπάρξει ἐλευθερίην ο.ἄ.> Gutschmid

δὲ καὶ ἐς τριακόσια, τὴν δὲ εἰκοσὶν τε ἐτέων καὶ ἑκατόν· πρεσβύτερόν τε Διόνυσον Ἡρακλῆος δέκα καὶ πέντε γενεῆσιν Ἴνδοὶ λέγουσιν. (10) ἄλλον δὲ οὐδένα ἐμβαλεῖν ἐς γῆν τὴν Ἰνδῶν ἐπὶ πολέμῳ, οὐδὲ Κύρον τὸν Καμβύσεω, καίτοι ἐπὶ Σκύθας ἐλάσαντα καὶ τᾶλλα πολυπραγμονέστατον δὴ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδοῦ βασιλέων γενόμενον τὸν Κύρον. (11) ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ ἔλθειν τε καὶ κρατῆσαι [πάντων] τοῖς ὅπλοις, ὅσους γε δὴ ἐπῆλθε· καὶ ἂν καὶ πάντων κρατῆσαι, εἰ ἡ στρατιὴ ἤθελεν. (12) οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδῶν τινα ἔξω τῆς οἰκείης σταλῆναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ δικαιοσύνην.

*15 (26) **ARRIAN.** *Ind.* 10, 1: λέγεται δὲ καὶ τὰδε μνημεῖα ὅτι Ἰνδοὶ τοῖς τελευταῖοις οὐ ποιεῖουσιν, ἀλλὰ τὰς ἀρετὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθανοῦσι, καὶ τὰς ὠιδὰς αὐτοῖσιν ἐπάιδονται.

*16 (26) **ARRIAN.** *Ind.* 10, 8: (F 18a) εἶναι δὲ καὶ τότε μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῆν, πάντας Ἰνδοὺς εἶναι ἐλευθέρους, οὐδὲ τινα δούλων εἶναι Ἰνδόν. τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίοισιν ἐς ταῦτό συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσι. [(9) Λακεδαιμονίοις μὲν γε οἱ εἰλωτες δούλοι εἰσιν καὶ τὰ δούλων ἐργάζονται, Ἰνδοῖσι δὲ οὐδὲ ἄλλος δούλος ἐστὶ, μήτι γε Ἰνδῶν τις.]

*17 (26) **ARRIAN.** *Ind.* 10, 2: (F 15) πόλεων δὲ καὶ ἀριθμὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀτρεκέως ἀναγράψαι τῶν Ἰνδικῶν ὑπὸ πλήθεος. (3) ἀλλὰ γὰρ ὅσαι ποταμίαι αὐτέων ἢ παραθαλάσσιαι, ταύτας μὲν ξυλίνας ποιεῖσθαι· οὐ γὰρ εἶναι ἐκ πλίνθου ποιεομένης διαρκέσαι ἐπὶ χρόνον τοῦ τε ὕδατος ἕνεκα τοῦ ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτοῖσιν ὑπερβάλλοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας ἐμπιπλάσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία. (4) ὅσαι δ' ἐν ὑπερδεξιῶσι τε καὶ μετεώροις τόποισι καὶ τούτοις φιλοῖσιν ὠικισμένοι εἰσὶ, ταύτας δὲ ἐκ πλίνθου τε καὶ πηλοῦ ποιεῖσθαι.

18 (25-26) a) **ARRIAN.** *Ind.* 10, 5: (F 17) μεγίστην δὲ πόλιν <ἐν> Ἰνδοῖσιν εἶναι <τὴν> Παλίμβοθρα καλεομένην ἐν τῇ Πρασίῳ γῆν, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσὶ τοῦ τε Ἐρανοβόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγεω· τοῦ μὲν Γάγγεω τοῦ μεγίστου ποταμῶν, ὃ δὲ Ἐρανοβόας

b) **STRABON** 15, 1, 36 p. 702: (F 9b) ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τούτου (des Ganges) τε καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ τὰ Παλίμβοθρα ἰδρῦσθαι, σταδίων ὀγδοήκοντα τὸ μῆκος, πλάτος δὲ πεντεκαίδεκα, ἐν παραλληλογράμμῳ σχήματι, ξύλινον περίβολον ἔχουσαν

3 ἐς <τὴν> γῆν He 6 [πάντων] He 14-16 [()] randnotiz Arrians oder (eher) eines lesers 15 μέντοι γε Rei 17 καὶ om. k (He) 18 ἀτρεκέως He ὑπὸ πλήθεος ** He; cf. Plin. *N.H.* 6, 59? 19 εἶναι A ἂν He εἶναι <ἂν>? Roos 22-23 τούτοις φιλοῖσιν He τούτοις ὠηλοῖσιν A 23 ταύτας kv ταῦτα A 25 <ἐν> v 26 <τὴν> He 27 Πρασίῳ (b) Salm γρασίων A 26 καὶ τοῦ ἄλλου (scil. τοῦ Ἰωμάου) Cor καὶ τοῦ Ἐρανοβόα Schmieder καὶ τοῦ <Ἐρ.> ἄλλου Groskurd κ. τ. ἄ. π. <Ἐρ.> Mei καὶ τοῦ <Ἰσάμου Altheim (*Weltgesch. Asiens* I p. 325 f.) 30 ἔχουσα CEκ

τρίτος μὲν ἀνεῖη τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν,
 μέζων δὲ τῶν ἄλλῃ καὶ οὗτος, ἀλλὰ
 ζυγῶρει αὐτὸς τῷ Γάγγῃ, ἐπειδὴν
 ἐμβάληι ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ. (6) καὶ
 5 λέγει Μεγασθένης μῆκος μὲν
 ἐπέχειν τὴν πόλιν καθ' ἑκατέρ-
 ρην τὴν πλευρῆν, ἵνα περ μα-
 κροτάτη αὐτῆ ἐωυτῆς ὠικι-
 σται, ἐς ὀγδοήκοντα σταδίους,
 10 τὸ δὲ πλάτος ἐς πεντεκαίδεκα.
 τάφρον δὲ περιβεβλήσθαι τῇ
 πόλει τὸ εὖρος ἐξάπλεθρον, τὸ
 δὲ βάθος τριήκοντα πήχεων·
 πύργους δὲ ἐβδομήκοντα καὶ
 15 πεντακοσίους ἔχειν τὸ τεῖχος
 καὶ πύλας τέσσαρας καὶ ἐξή-
 κοντα.

*19 (35-36) a) ARRIAN. *Ind.* II:
 νεμένηγτα δὲ οἱ πάντες Ἰνδοὶ ἐς ἑπτὰ
 20 μάλιστα γένεα. (2) ἐν μὲν αὐτοῖσιν
 οἱ σοφισταὶ εἰσι, πλήθει μὲν μείους
 τῶν ἄλλων, δόξει δὲ καὶ τιμῇ γεραρώ-
 τατοι· οὔτε γὰρ τι τῷ σώματι ἐργά-
 ζεσθαι ἀναγκαίη σφιν προσκείται οὔτε
 25 τι ἀποφέρειν ἀφ' ὧτων πονέουσιν ἐς τὸ
 κοινόν. οὐδὲ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς
 ἐπεῖναι τοῖς σοφιστῆσι, ὅτι μὴ θύειν
 τὰς θυσίας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ κοι-
 νοῦ <τῶν> Ἰνδῶν. (3) καὶ ὅστις δὲ
 30 ἰδίαι θύει, ἐξηγητῆς αὐτῷ τῆς θυσίας
 τῶν τις σοφιστῶν τούτων γίνεται, ὡς
 οὐκ ἂν ἄλλως κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς

κατατετρημένον, ὥστε διὰ τῶν ὀπῶν
 τοξεύειν· προκειῖσθαι δὲ καὶ τάφρον
 φυλακῆς τε χάριν καὶ ὑποδοχῆς τῶν ἐκ
 τῆς πόλεως ἀπορροϊῶν. τὸ δ' ἔθνος ἐν
 ᾧ ἡ πόλις αὕτη, καλεῖσθαι Πρασίους,
 διαφορώτατον τῶν πάντων τὸν δὲ
 βασιλευόντα ἐπώνυμον δεῖν τῆς πό-
 λεως εἶναι, Παλίβοθρον καλούμενον
 πρὸς τῷ ἰδίῳ τῷ ἐκ γενετῆς ὀνό-
 ματι, καθάπερ τὸν Σανδρόκοτ-
 τον, πρὸς ὃν ἦκεν ὁ Μεγασθέ-
 νης πεμφθεῖς (I 2). τοιοῦτο δὲ καὶ
 τὸ παρὰ τοῖς Παρθαίοις κτλ. (F 782 F 5)

b) STRABON 15, I, 39 ff. p. F 4 c.
 703/7: (F 10b) φησὶ δὴ τὸ τῶν 40/1;
 Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διημερῆ- F 34
 σθαι· καὶ πρώτους μὲν τοὺς φιλοσό-
 φους εἶναι κατὰ τιμῆν, ἐλαχίστους δὲ
 κατ' ἀριθμόν. χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίαι
 μὲν ἐκάστῳ τοὺς θύοντας ἢ τοὺς ἐνα-
 γίζοντας, κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας
 κατὰ τὴν μεγάλῃν λεγομένην σύνοδον,
 καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φι-
 λόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ
 θύρας ὅτι ἂν αὐτῶν ἕκαστος συντάξει
 τῶν χρησίμων ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετη-
 ρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων καὶ περὶ
 πολιτείας, προφέρει τοῦτ' εἰς τὸ μέσον.

12 ἐξάπλεθρον: ἐνάπλεθρον Timmer
 13 τριήκοντα ἀρογ. τριάκοντα A² 15
 ἔχειν He ἐπέχειν A 20 γένεα [c. 12,
 1; 2; 7-9] He γενεάς A ἐν He ἐν A
 πρώτων? 22 δόξει ν δόξα A 22-23
 γεραρώτατοι kv -τατον A 25 ὧτων c
 (Mue) ὧτω A ὧτου Vulcanius 26
 ἀναγκαίης He 29 <τῶν> Vulcanius

5 αὕτη om. E 6-12: fraglich, ob
 M. direkt (s. Komm.) 7 δεῖν F δεῖ r
 10-11 σαδρόκοττον CDF 19 φασί xE
 26 σύνοδον: πρόοδον F 29 θύρας:
 θήρας x 29-30 συντάξει - τηρήσει E
 συντάξει - τηρήσει F 31-32 ζώων καὶ
 περὶ πολ. Cas περὶ ζώων καὶ πολ. o
 32 προφέρει Cor προσ- o

θύσαντας. (4) εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς
 οὔτοι μῶνοι Ἴνδῶν δαήμονες, οὐδὲ
 ἐφεῖται ἄλλωι μαντεύεσθαι ὅτι μὴ
 σοφιστῆ ἀνδρῶν. (5) μαντεύουσι δὲ
 5 ὅσα ὑπὲρ τῶν ὥρων τοῦ ἔτους, καὶ εἴ-
 τις ἐς τὸ κοινὸν συμφορὰ καταλαμ-
 βάνει· τὰ <δ> ἴδια ἐκάστοισιν οὐ σφιν
 μέλει μαντεύεσθαι, ὡς οὐκ ἐξικνεομέ-
 νης τῆς μαντικῆς ἐς τὰ μικρότερα ἢ ὡς
 10 οὐκ ἄξιον ἐπὶ τούτοιςι πονέεσθαι. (6)
 ὅστις δὲ ἀμάρτοι ἐς τρεῖς μαντευσάμε-
 νος, τούτῳ δὲ ἄλλο μὲν κακὸν γίνεσθαι
 οὐδέν, σιωπᾶν δὲ εἶναι ἐπάναγκες τοῦ
 λοιποῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἐξαναγ-
 15 κάσει τὸν ἄνδρα τοῦτον φωνῆσαι, ὅτου
 ἢ σιωπῆ κατακέκριται. [[(7) οὔτοι
 γυμνοὶ δικαίωνται οἱ σοφισταί, τοῦ μὲν
 χειμῶνος ὑπαίθριοι ἐν τῷ ἡλίῳ, τοῦ
 δὲ θέρεος ἐπὴν ὁ ἥλιος κατέχη, ἐν
 20 τοῖς λεμῶσι καὶ τοῖσιν ἔλεσιν ὑπὸ δέν-
 δροσι μεγάλοισιν, ὧν τὴν σκίην Νέαρχος
 (I 33 F 6) λέγει ἐς πέντε πλέθρα ἐν κύκλῳ
 ἐξικνεέσθαι, καὶ ἂν καὶ μυρίους ἀνθρώπους
 ὑπὸ ἐνὶ δένδρῳ σκιάζεσθαι· τηλικαῦτα
 25 εἶναι ταῦτα τὰ δένδρα. (8) σιτέονται
 δὲ <τὰ> ὠραῖα καὶ τὸν φλοιὸν τῶν δέν-
 δρων, γλυκύν τε ἦντα τὸν φλοιὸν καὶ
 τρόφιμον οὐ μείον ἤπερ οἱ βάλανοι τῶν
 φοινίκων]].
 30 (9) δεῦτεροι δ' ἐπὶ τούτοισιν οἱ
 γεωργοὶ εἰσιν, οὔτοι πλήθει πλείστοι

ὅς δ' ἂν τρεῖς ἐψευσμένος ἀλῶι, νόμος
 ἐστὶ σιγᾶν διὰ βίου· τὸν δὲ κατορθώ-
 σαντα ἄφορον καὶ ἀτελῆ κρῖνουσι.

(40) δεῦτερον δὲ μέρος εἶναι τὸ τῶν
 γεωργῶν, οἱ πλείστοί τε εἰσι καὶ ἐπιει-

1 θύσαντι He θύσαντα Castiglioni 4
 σοφιστῆ He σοφῶι A μαντεύονται Rei
 5 ὥρων kv ὠραίων A 6-7 καταλαμ-
 βάνει He 7 τὰ <δ> I. ed. Ven. τὰ I.
 <δ> Vulcanius 8 <ῆ> ὡς Vulcanius
 10 ἄξιον <δν> (ἐδν He) Roos 11 τρεῖς
 Rei τρεῖς A; cf. F 4 c. 40, 3 16
 [ῆ] He 16-29: ganz aus Nearch? s.
 Komm. 19 ἐπιάν He 26 <τὰ> He

3 ἄφορον x

Ἰνδῶν ἐόντες. καὶ τούτοισιν οὔτε ὄπλα
 ἐστὶν ἀρήια οὔτε μέλει τὰ πολεμῆια
 ἔργα, ἀλλὰ τὴν χώραν οὗτοι ἐργάζον-
 ται, καὶ τοὺς φόρους τοῖς τε βασιλεῦσι
 5 καὶ τῆσι πόλεσιν, ὅσαι αὐτόνομοι,
 οὗτοι ἀποφέρουσι. (10) καὶ εἰ πό-
 λεμος ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσι
 τύχοι, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ
 θέμις σφιν ἀπτεσθαι οὐδὲ αὐτὴν τὴν
 10 γῆν τέμνειν, ἀλλὰ οἱ μὲν πολεμοῦσι,
 καὶ κατακαίνουσιν ἀλλήλους ὅπως
 τύχοιεν, οἱ δὲ πλησίον αὐτῶν κατ' ἡσυ-
 χίαν ἀροῦσιν ἢ τρυγῶσιν ἢ κλαδῶσιν ἢ
 θερίζουσιν.

15 (11) τρίτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ
 νομέες, οἱ ποιμένες τε καὶ βουκόλοι.
 καὶ οὗτοι οὔτε κατὰ πόλης οὔτε ἐν
 τῆσι κώμησιν οἰκέουσι, νομάδες δὲ
 εἰσι καὶ ἀνά τὰ ὄρεα βιοτεύουσι. φόρον
 20 δὲ καὶ οὗτοι ἀπὸ ἰῶν κτηνῶν ἀποφέ-
 ρουσι, καὶ θηρεύουσιν οὗτοι ἀνά τὴν
 χώραν ὀρνιθῶν τε καὶ ἄγρια θηρία.

25

(12) τέταρτον δὲ ἐστὶ τὸ δημιουρ-
 γικὸν τε καὶ καπηλικὸν γένος. καὶ
 οὗτοι λειτουργοὶ εἰσι, καὶ φόρον ἀπο-
 30 φέρουσιν ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σφετέ-
 ρων, πλην γε δὴ ὅσοι τὰ ἀρήια ὄπλα
 ποιέουσιν· οὗτοι δὲ καὶ μισθὸν ἐκ τοῦ
 κοινοῦ προσλαμβάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ
 τῷ γένει οἱ τε ναυπηγοὶ καὶ οἱ ναῦται
 35 εἰσιν, ὅσοι κατὰ τοὺς ποταμούς πλώ-
 ουσι.

κέστατοι [οἱ] ἀστρατεῖαι καὶ ἀδεῖαι τοῦ
 ἐργάζεσθαι, πῶλοι μὴ προσιόντες μὴδ'
 ἄλληι χρειᾷ μὴδ' ὀχλήσει κοινή· πολ-
 λάκις γοῦν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ
 τόπῳ τοῖς μὲν παρατετάχθαι συμ-
 βαίνει καὶ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς
 πολεμίους, οἱ δ' ἀροῦσιν ἢ σιάπτουσιν
 ἀκινδύνως, προμάχους ἔχοντες ἐκεί-
 νους. ἔστι δ' ἡ χώρα βασιλικὴ πᾶσα,
 μισθοῦ δ' αὐτὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργά-
 ζονται τῶν καρπῶν.

(41) τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ
 θηρευτῶν, οἱς μόνοις ἔξεστι θηρεύειν
 καὶ θρεμματοφορεῖν, ὡνά τε παρέ-
 χειν καὶ μισθοῦ ζεύγη. ἀντὶ δὲ τοῦ τὴν
 γῆν ἐλευθεροῦν θηρίων καὶ τῶν σπερ-
 μολόγων ὀρνέων μετροῦνται παρὰ τοῦ
 βασιλέως σίτον, πλάνητα καὶ σκηνίτην
 νερόμενοι βίον. ἵππον δὲ καὶ ἐλέφαντα
 τρέφειν οὐκ ἔξεστιν ἰδιώτη· βασιλικὸν
 δ' ἐκάτερον νενόμισται τὸ κτῆμα, καὶ
 εἰσιν αὐτῶν ἐπιμεληταί. (42-44: F
 20b; 23).

(45) ... περὶ μὲν οὖν τῶν θηρίων
 τοσαῦτα λέγεται· ἐπανιόντες δ'
 ἐπὶ τὸν Μεγασθένη λέγωμεν τὰ
 ἐξῆς, ὧν ἀπελίπομεν. (46) μετὰ γὰρ
 τοὺς θηρευτὰς καὶ τοὺς ποιμένας τέ-
 τартόν φησιν εἶναι μέρος τοὺς ἐργα-
 ζομένους τὰς τέχνας καὶ τοὺς καπηλι-
 κούς καὶ οἱς ἀπὸ τοῦ σώματος ἢ ἐργα-
 σία. ὧν οἱ μὲν φόρον τελοῦσι, καὶ λει-
 τουργίας παρέχονται τακτάς, τοῖς

2 πολεμῆια Nauck πολέμια A 12
 τύχοι He 13 κλαδῶσιν (ο. κλαδεύ-
 ουσιν) Rei κλαδοῦσιν A 18 δὲ He τί A

1 [οἱ] Xyl οἱ ἀστρατεῖαι CD οἷα στρ.
 Fx ὡς ἐν ἀ. ς 2 μήτε πῶλοι πρ. E
 17 τε: δὲ CD 30 ἀπελείπομεν F

5

(2) πέμπτον δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖ-
σιν οἱ πολεμισταί, πλήθει μὲν δεύτερον
μετὰ τοὺς γεωργούς, πλείστη δὲ ἐλευ-
10 θερῆι τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον.

(3) καὶ οὗτοι ἀσκηταὶ μόνων τῶν πο-
λεμικῶν ἔργων εἰσὶν, τὰ δὲ ὄπλα ἄλλοι
αὐτοῖς ποίεουσι, καὶ ἵππους ἄλλοι παρ-
έχουσι, καὶ διακονοῦσιν ἐπὶ στρατο-
15 πέδου ἄλλοι, οἱ τοὺς τε ἵππους αὐτοῖς
θεραπεύουσι, καὶ τὰ ὄπλα ἐκκαθαί-
ρουσι, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἀγούσι, καὶ
τὰ ἄρματα κοσμέουσι τε καὶ ἡνιοχεύ-
ουσιν. (4) αὐτοὶ δὲ ἔστ' ἂν μὲν πο-
20 λεμῆν δέη, πολεμοῦσιν, εἰρήνης δὲ
γενομένης εὐθυμέονται· καὶ σφινμισθὸς
ἐκ τοῦ κοινοῦ τοσούδε ἔρχεται, ὡς καὶ
ἄλλους τρέφειν ἀπ' αὐτοῦ εὐμαρέως.

(5) ἔκτοι δὲ εἰσὶν Ἰνδοῖσιν οἱ ἐπί-
25 σκοποὶ καλεόμενοι. οὗτοι ἐφορῶσι τὰ
γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν καὶ κατὰ
τὰς πόλεις, καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι
τῷ βασιλεῖ, Ἰναπερ βασιλεύονται
Ἰνδοί, ἢ τοῖς τέλεσιν, Ἰναπερ αὐτόνο-
30 μοὶ εἰσι. καὶ τούτοις οὐ θέμις ψεῦδος
ἀγγεῖλαι οὐδέν, οὐδέ τις Ἰνδῶν αἰτίην
ἔσχε ψεύσασθαι.

10 διαχρεόμενον Rei χρεόμενον (cf. F 4
c. 41, 2) He 20 δέηι αποgr. (FH)
δεῖ A³ αποgr. (BGL) 23 ἄλλους: δια-
κόνους?

δ' ὄπλοποιούς καὶ ναυπηγοὺς μισθοὶ καὶ
τροφαὶ παρὰ βασιλέως ἔκκεινται· μό-
ναι γὰρ ἐργάζονται. παρέχει δὲ τὰ μὲν
ὄπλα τοῖς στρατιώταις ὁ στρατοφύλαξ,
τὰς δὲ ναῦς μισθοῦ τοῖς πλέουσιν ὁ
ναύαρχος καὶ τοῖς ἐμπόροις.

(47) πέμπτον ἐστὶ τὸ τῶν πολε-
μιστῶν, οἷς τὸν ἄλλον χρόνον ἐν σχολῇ
καὶ πότοις ὁ βίος ἐστίν, ἐκ τοῦ βασι-
λικοῦ διαιτωμένοις, ὥστε τὰς ἐξόδους,
ὅταν ᾖ χρεια, ταχέως ποιεῖσθαι, πλὴν
τῶν σωμάτων μηδὲν ἄλλο κομίζοντας
παρ' ἑαυτῶν.

(48) ἔκτοι δ' εἰσὶν οἱ ἔφοροι. τού-
τοις δ' ἐποπτεύειν δέδοται τὰ πρατ-
τόμενα καὶ ἀναγγέλλειν λάθρα τῷ
βασιλεῖ, συνεργούς ποιουμένους τὰς
ἐταίρας, τοῖς μὲν ἐν τῇ πόλει τὰς ἐν
τῇ πόλει, τοῖς δὲ ἐν στρατοπέδῳ τὰς
αὐτόθι. καθίστανται δ' οἱ ἀριστοὶ καὶ
πιστότατοι.

1 ναυπηγοὺς CD⁶ -γιας D⁶⁰F 2 βα-
σιλέως v -των ο 3 (παρέχει)-6: zu-
satz aus F 31 § 52? 5-6 ὁ ναύαρχος
om. x 6 ἐμποροῖς F [καὶ τ. ἐμ.]?
7 <δ> ἐστὶ Mei 9 πότοις: τόποις Cx
11 ἢ εν ειη ο 24-25 τούτους CD
27 ποιουμένους CDF

(6) εβδομοι δέ εἰσιν οἱ ὑπὲρ τῶν κοινῶν βουλευόμενοι ὁμοῦ τῷ βασιλεῖ ἢ κατὰ πόλης ὅσαι αὐτόνομοι σὺν τῆσιν ἀρχῆσι. (7) πλήθει μὲν ὀλίγον τὸ γένος τοῦτό ἐστι, σοφίῃ δὲ καὶ δικαιοσύτῃ ἐκ πάντων προκεκριμένοι. ἔνθεν οἱ τε ἀρχοντες αὐτοῖσιν ἐπιλέγονται καὶ ὅσοι νομάρχαι καὶ ὑπαρχοὶ καὶ θησαυροφύλακες τε καὶ στρατοφύλακες, ναύαρχοὶ τε καὶ ταμίαι καὶ τῶν κατὰ γεωργίην ἔργων ἐπιστάται.

(8) γαμείν δὲ ἐξ ἑτέρου γένους οὐ θέμις, ὅσον τοῖσι γεωργοῖσιν ἐκ τοῦ δημιουργικοῦ ἢ ἔμπαλιν. οὐδὲ δύο τέχνας ἐπιτηδεύειν τὸν αὐτὸν οὐδὲ τοῦτο θέμις· οὐδὲ ἀμείβειν ἐξ ἑτέρου γένους εἰς ἕτερον, ὅσον γεωργικὸν ἐκ νομέως γενέσθαι ἢ νομέα ἐκ δημιουργικοῦ. (9) μούνον σφισιν ἀνεῖται σοφιστὴν ἐκ παντὸς γένους γενέσθαι, ὅτι οὐ μαλθακὰ τοῖσι σοφιστῆσιν εἰσι τὰ πρήγματα ἀλλὰ πάντων τάλαιπωρότατα.

25 20 (37-38) *a) *ARRIAN. Ind. 13*: (F 19a) θηρώσι δὲ Ἴνδοι τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία κατάπερ καὶ Ἕλληνες, ἢ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφιν θήρα οὐδέν τι ἄλλη ἔοικεν, ὅτι καὶ ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμοῖσιν ἄλλοισι θηρίοις ἐπέοικεν.

30 (2) ἀλλὰ τόπον γὰρ ἐπιλεξάμενοι ἄπεδον καὶ καυματώδεα ἐν κύκλῳ τάφρον ὀρύσσουσιν, ὅσον μεγάλῳ στρατοπέδῳ ἐναυλίσασθαι· τῆς δὲ τάφρου τὸ εὖρος ἐς πέντε ὀργύας ποιέονται, βάθος δὲ ἐς τέσσαρας. (3) τὸν δὲ χοῦν ὄντινα ἐκβάλλουσιν ἐκ

(49) εβδομοι δ' οἱ σύμβουλοι καὶ (F 32) σύνεδροι τοῦ βασιλέως, ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα καὶ δικαστήρια καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὄλων.

οὐκ ἔστι δ' οὔτε γαμείν ἐξ ἄλλου γένους οὐτ' ἐπιτήδευμα οὐτ' ἐργασίαν μεταλαμβάνειν ἄλλην ἐξ ἄλλης, οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν, πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· ἔασθαι γὰρ τοῦτον δι' ἀρετῆν. (Es folgt F 31).

b) *STRABON 15, I, F 4c.42, 42/3 p. 704/6*: (F 19b 1-2 §§ 39-41) θήρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιάδε. χωρίον ψιλὸν δσον τεττάρων ἢ πέντε σταδίων τάφρω περιχαράξαντες βαθεῖαι γεφυροῦσι τὴν εἰσοδὸν στενωτάτῃ γεφύρῃ· εἰτ' εἰσαφίᾳσι

6 [ἐκ] Castiglioni 17-18 ἀμείβειν ἕτερον ἐξ ἑτέρου γένους Ἡε ἀμείβεσθαι? Roos 19 (21) γίνεσθαι Ἡε 32 ἐναυλίσασθαι Ἡε ἐπ. A 33 ὀργυῖας (Vulc.) Duebner βάθος δὲ Castiglioni β. τε A

2-3 ἀρχαῖα E 27-28: cf. 15, I, 45 ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν θηρευτῶν λόγῳ καὶ περὶ τῶν θηρίων ἐμνήσθημεν, ὧν τε Μεγασθένης εἶπε καὶ ἄλλοι 34 εἰσαφίῳσι CD⁶F

τοῦ δρύγματος, ἐπὶ τὰ χεῖλεα ἐκάτερα τῆς τάφρου ἐπιφορήσαντες ἀντὶ τείχεος διαχρόνται, (4) αὐτοὶ δὲ ὑπὸ τῷ χώματι τῷ ἐπὶ τοῦ χεῖλεος τοῦ ἔξω τῆς τάφρου σιγῆνός σφιν ὀρυκτάς ποιέονται, 5 καὶ διὰ τουτέων ὁπὰς ὑπολείπονται, δι' ὧν φῶς τε αὐτοῖσιν εἰσέρχεται, καὶ τὰ θηρία προσάγοντα καὶ ἐσελαύνοντα ἐς τὸ ἔρκος σκέπτονται. (5) ἐνταῦθα ἐντὸς τοῦ ἔρκους καταστήσαντες τῶν τινας θηλέων τρεῖς ἢ τέσσαρας ὄσαι μάλιστα τὸν θυμὸν χειροήθεις, μιαν 10 εἰσοδοὺν ἀπολιμπάνουσι κατὰ τὴν τάφρον, γεφυρώσαντες τὴν τάφρον, καὶ ταῦτη χοῦν τε καὶ πῶαν πολλὴν ἐπιφέρουσι τοῦ μὴ ἀρίθην εἶναι τοῖσι θηρίοισι τὴν γέφυραν, μὴ τινα δόλον δισθῶσιν. (6) αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκποδῶν σφᾶς κποιέουσι, κατὰ τῶν 15 σκηνέων τῶν ὑπὸ τῆς τάφρου δευκότες, οἱ δὲ ἄγριοι ἐλέφαντες ἡμέρης μὲν οὐ πελάζουσι τοῖσιν οἰκουμένοισι, νύκτωρ δὲ πλανῶνται τε πάντη, καὶ ἀγεληδὸν νέμονται, τῷ μεγίστωι καὶ γενναιοτάτω σφῶν ἐπόμενοι κατὰπερ αἱ βόες τοῖσι ταύροισιν. 20 (7) ἐπεὰν ὧν τῷ ἔρκει πελάσῃσι, τὴν τε φωνὴν ἀκούοντες τῶν θηλέων καὶ τῆς ὀδμῆς αἰσθόμενοι, δρόμωι ἵενται ὡς ἐπὶ τὸν χώρον τὸν πεφραγμένον· ἐκπεριελθόντες δὲ τῆς τάφρου τὰ χεῖλεα εὐτ' ἂν τῆι γεφύρῃ ἐπιτύχωσιν, κατὰ ταύτην ἐς τὸ ἔρκος 25 ὠθέονται. (8) οἱ δὲ ἄνθρωποι αἰσθόμενοι τὴν εἰσοδοὺν τῶν ἐλεφάντων τῶν ἀγρίων, οἱ μὲν αὐτῶν τὴν γέφυραν ὀξέως ἀφείλον, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς πέλας κώμας ἀποδραμόντες ἀγγέλλουσι τοὺς ἐλέφαντας ὅτι ἐν τῷ ἔρκει ἔχονται. (9) οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐπιβαί- 30 νοῦσι τῶν κρατίστων τε τὸν θυμὸν καὶ τῶν χειροθεσταίων ἐλεφάντων, ἐπιβάντες δὲ ἐλαύνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ ἔρκος· ἐλάσαντες δὲ οὐκ αὐτίκα μάχης ἀπ-

θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς ἢ τέσσαρας, αὐτοὶ δ' ἐν καλυβίοις κρυπτοῖς ὑποκᾶθηται λοχῶντες. ἡμέρας μὲν οὖν οὐ προσλασιν οἱ ἄγριοι, νύκτωρ δ' ἐφ' ἓνα ποιοῦνται τὴν εἰσοδοὺν· εἰσιόντων δέ, κλείουσι τὴν εἰσοδοὺν λάθρα, εἶτα τῶν ἡμέρων ἀθλητῶν τοὺς ἀλκιμωτάτους εἰσάγοντες διαμάχονται πρὸς αὐτούς, ἅμα καὶ λιμῶι καταπονοῦντες. ἤδη δὲ καμνόντων, οἱ εὐθαρσέστατοι τῶν ἡνιόχων λάθρα καταβαίοντες ὑποδύουσιν ἕκαστος τῆι γαστρὶ τοῦ οἰκείου ὀχήματος, ὀρμώμενος δ' ἐνθένδε ὑποδύει τῷ ἀγρίωι, καὶ συμποδοδεσμεῖ. γενομένου δὲ τούτου, κελεύουσι τοῖς τιθασσοῖς τύπτειν τοὺς συμποδισθέντας, ἕως ἂν πέσωσιν εἰς τὴν γῆν· πεσόντων δ' ὠμοβοῖνοις ἱμάσι προσλαμβάνονται τοὺς αὐχένας αὐτῶν πρὸς τοὺς τῶν τιθασσῶν. ἵνα δὲ μὴ σειόμενοι τοὺς

3 ὑπὸ Roos ἐπὶ A τῷ ἐπὶ Rei τοῦ ἐπὶ A 6 αὐτοῖσιν εἰσέρχεται He αὐτοῖσιν εἰσέρχεται (so) A (aus -sun- cog. m. 1) 14 ποιέουσι Castiglioni ἔουσι A ἔχουσι Raphelius, v 15 οἱ γάρ? 21 τῆς ὀδμῆς He τῆι ὀδμῆι A 30 [τὸν θυμὸν] καὶ [τῶν] He

22-23 συμποδοδεσμεῖ Cas σύμποδα δεσμεῖ ο 24-25 τοὺς τιθασσοὺς D

τονται, ἀλλ' ἕωςι γὰρ λιμῶι τε ταλαιπωρηθῆναι
 τοὺς ἀγρίους ἐλέφαντας καὶ ὑπὸ τῶι δίψει δουλω-
 θῆναι. (10) εὐτ' ἂν δέ σφισι κακῶς ἔχειν δοκέωσι,
 5 τηνικαῦτα ἐπιστήσαντες αὐθις τὴν γέφυραν ἐλαύ-
 νουσί τε ὡς ἐς τὸ ἔρκος· καὶ τὰ μὲν πρῶτα μάχη
 ἴσταται κρατερῇ τοῖσιν ἡμέροισι τῶν ἐλεφάντων
 πρὸς τοὺς ἐαλωκότας, ἔπειτα κρατέονται μὲν κατὰ
 τὸ εἰκὸς οἱ ἄγριοι, ὑπὸ τε τῆι ἀθυμίῃ καὶ τῶι λιμῶι
 10 ταλαιπωρούμενοι. (11) οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων
 καταβάντες παρειμένοισιν ἤδη τοῖσιν ἀγρίοισι
 τοὺς πόδας ἄκρους συνδέουσιν, ἔπειτα ἐγκλεύονται
 τοῖσιν ἡμέροισι πληγαῖς σφᾶς κολάζειν πολλαῖς,
 ἔστ' ἂν ἐκεῖνοι ταλαιπωρούμενοι ἐς γῆν πέσωσι·
 15 παραστάντες δὲ βρόχους περιβάλλουσιν αὐτοῖσι
 κατὰ τοὺς αὐχένας, καὶ αὐτοὶ ἐπιβαίνουσι κειμέ-
 νοισι. (12) τοῦ δὲ μὴ ἀποσεῖσθαι τοὺς ἀμβάτας
 μηδὲ τι ἄλλο ἀτάσθαλον ἐργάζεσθαι, τὸν τράχηλον
 αὐτοῖσιν ἐν κύκλωι μαχαιρίωι ὀξεῖ ἐπιτέμνουσι, καὶ
 τὸν βρόχον κατὰ τὴν τομῆν περιδέουσιν, ὡς ἀτρέμα
 20 ἔχειν τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὸν τράχηλον ὑπὸ τοῦ
 ἔλκος· (13) εἰ γὰρ περιστρέφονται ὑπὸ ἀτασθα-
 λῆς, τρίβεται αὐτοῖσι τὸ ἔλκος ὑπὸ τῶι κάλωι·
 οὕτω μὲν ὦν ἀτρέμα ἴσχουσι, καὶ αὐτοὶ γνωσιμα-
 χέοντες ἤδη ἄγονται κατὰ τὸν δεσμὸν πρὸς τῶν
 25 ἡμέρων. (14) ὅσοι δὲ νήπιοι αὐτῶν ἢ διὰ κα-
 κότητα οὐκ ἀξιοὶ ἐκτῆσθαι, τοὺτους ἐῷσιν ἀπαλλάτ-
 τεσθαι ἐς τὰ σφέτερα ἦθεα. (2) ἀγκυρόντες δὲ
 εἰς τὰς κόμας τοὺς ἀλόντας, τοῦ τε χλωροῦ καλάμου
 καὶ τῆς πόας τὰ πρῶτα ἐμφαγεῖν ἔδοσαν· (3) οἱ δὲ
 30 ὑπὸ ἀθυμῆς οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι, τοὺς δὲ
 περιεστώμενοι οἱ Ἴνδοι ὠιδάσι τε καὶ τυμπάνοισι
 καὶ κυμβάλουσιν ἐν κύκλωι κρούοντές τε καὶ ἐπάι-
 δοντες κατευνάζουσι. (4) θυμόσοφον γὰρ εἶπερ
 τι ἄλλον θηρίον ὁ ἐλέφας, καὶ τινες ἤδη αὐτῶν τοὺς

ἀναβαίνειν ἐπ' αὐτοὺς
 ἐπιχειροῦντας ἀποσει-
 οιντο, τοῖς τραχήλοισι αὐ-
 τῶν ἐμβάλλονται κύκλωι
 τομάς, καὶ κατ' αὐτάς
 τοὺς ἰμάντας περιτιθέα-
 σιν, ὥστ' ὑπ' ἀλγηδόνων
 εἴκειν τοῖς δεσμοῖς καὶ
 ἡσυχάζειν. τῶν δ' ἀλό-
 ντων ἀπολέξαντες τοὺς
 πρεσβυτέρους ἢ νεω-
 τέρους τῆς χρείας, τοὺς
 λοιποὺς ἀπάγουσιν εἰς
 τοὺς σταθμούς, δῆσαντες
 δὲ τοὺς μὲν πόδας πρὸς
 ἀλλήλους, τοὺς δὲ αὐχέ-
 νας πρὸς κίονα εὐ πεπη-
 γότα δαμάζουσι λιμῶι·
 ἔπειτα χλόηι καλάμου
 καὶ πόας ἀναλαμβάνουσι.
 μετὰ δὲ ταῦτα πειθαρχεῖν
 διδάσκουσι, τοὺς μὲν διὰ
 λόγου, τοὺς δὲ μελισμῶι
 τινι καὶ τυμπανισμῶι
 κηλοῦντες. σπάνιοι δ'
 οἱ δυστιθάσσευτοι· φύσει
 γὰρ διάκεινται πρᾶϊως
 καὶ ἡμέρως, ὥστ' ἐγγὺς
 εἶναι λογικῶι ζῶωι· οἱ
 δὲ καὶ ἐξαίμους τοὺς
 ἠνιόχους ἐν τοῖς ἀγῶσι
 πεσσόντας ἀνελόμενοι σώ-
 ζουσιν ἐκ τῆς μάχης,
 τοὺς δὲ ὑποδύντας με-

6 κρατερῇ A^a apogr. (BGL) καρτερὰ
 apogr. (FH) 10 τοῖσιν ἀγρίοισι Duebner
 τοῖς τ' ἀγρίοισι A 23 ὦν Duebner
 ἂν (so) A 24 [κατὰ τ. δ.] He 27
 ἀγαγόντες Castiglioni ἄγοντες A

1 ἐπ' αὐτῶν π 8 εἴκειν: ἦκειν D
 22-23 δι' ὀλίγου F 25 κηλοῦντες: κατ-
 αυλοῦντες D¹ 29-30 οἱ δε: τινὲς γὰρ ε
 (Cor) 34 τοὺς: οἱ ε (Tzschucke) καὶ
 ὑποδύντας D

ἀμβάτας σφῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας ἄραντες αὐτοὶ ἐξήνεγκαν ἐς ταφὴν, οἱ δὲ καὶ ὑπερήσπισαν κειμένους, οἱ δὲ καὶ πεσόντων προεκινδύνευσαν, ὃ δέ τις πρὸς ὀργὴν ἀποκτείνας τὸν ἀμβάτην ὑπὸ μετα-
5 νοίης τε καὶ ἀθυμίας ἀπέθανεν. [[(5-6) εἶδον δὲ ἔγωγε καὶ κυμβαλλίζοντα ἤδη ἐλέφαντα καὶ ἄλλους ὄρχειομένους κτλ.]].

ταξὺ τῶν προσθίων πο-
δῶν ὑπερμαχόμενοι διέ-
σωσαν· τῶν δὲ χορτο-
φόρων καὶ διδασκάλων
εἰ τινα παρὰ θυμὸν ἀπέ-
κτειναν, οὕτως ἐπιπο-
θοῦσιν, ὥσθ' ὑπ' ἀνίας
ἀπέχεσθαι τροφῆς, ἔστι
δ' ὅτε καὶ ἀποκαρτερεῖν.

10 (7) βαίνεται δὲ ἐλέφας ἥρος ὥρη
κατάπερ βουῖς ἢ ἵππος, ἐπεὰν τῆσι
θηλέησιν αἱ παρὰ τοῖσι κροτάφοισιν
ἀναπνοαὶ ἀνοιχθεῖσαι ἐκπνέωσιν. κύει
15 δὲ τοὺς ἐλαχίστους μὲν ἑκαταίδεκα μῆ-
νας, τοὺς πλείστους δὲ ὀκτωκαίδεκα.
τίκτει δὲ ἐν κατάπερ ἵππος, καὶ τοῦτο
ἐκτρέφει τῷ γάλακτι ἐς ἔτος ὄγ-
δοον (?). (8) ζῶσι δὲ ἐλεφάντων οἱ
20 πλείοστα ἔτη ζῶντες ἐς διηκόσια, πολ-
λοι δὲ νόσῳ προτελευτῶσιν αὐτῶν·
γῆραι δὲ ἐς τόσον ἔρχονται. (9) καὶ
ἔστιν αὐτοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ἴαμα
τὸ βόειον γάλα ἐγγεόμενον, πρὸς δὲ
τὰς ἄλλας νόσους ὁ μέλας οἶνος πινό-
25 μενος, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔλκει τὰ ὕεα
κρέα ὀπτώμενα καὶ καταπλασσομένα·
ταῦτα παρ' Ἰνδοῖσιν ἔστιν αὐτοῖσιν
ἰάματα.

(43) βιβάζονται δὲ καὶ τίκτουσιν
ὡς ἵπποι τοῦ ἔαρος μάλιστα. καιρὸς δ'
ἔστι τῷ μὲν ἄρρην, ἐπειδὴν οἰστρω
κατέχεται καὶ ἀγριαίνῃ - τότε δὴ καὶ
λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀνίησιν, ἣν
ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους -, ταῖς δὲ
θηλείαις ὅταν ὁ αὐτὸς οὗτος πόρος
ἀνεωιγῶς τυγχάνῃ. κύουσι δὲ τοὺς μὲν
πλείστους ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλα-
χίστους δ' ἑκαταίδεκα· τρέφει δ' ἢ
μήτηρ ἕξ ἔτη. ζῶσι δ' ὅσον μακρο-
βιώτατοι ἄνθρωποι οἱ πολλοί, τινὲς δὲ
καὶ ἐπὶ διακόσια διατείνουσιν ἔτη. πολ-
λύνοσοι δὲ καὶ δυσίατοι· ἄκος δὲ πρὸς
ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα προσκλυ-
ζόμενον, τοῖς πλείστοις δὲ τῶν νοση-
μάτων ὁ μέλας οἶνος πινόμενος, τραύ-
μασι δὲ ποτὸν μὲν βούτυρον - ἐξάγει
γὰρ τὰ σιδήρια -, τὰ δ' ἔλκη σαρξίν
ὑδαίαις πυριῶσιν.

30 21 (10-12) a) STRABON 15, I, 37 p. 702/3: (F 18b; 72I F 6b)
ἀρίστη δ' ὀμολογεῖται πᾶσα ἡ τοῦ Ὑπάνος πέραν· οὐκ ἀκριβοῦται δέ, ἀλλὰ διὰ τὴν
ἀγωνίαν καὶ τὸν ἐκτοπισμὸν λέγεται πάντ' ἐπὶ τὸ μείζον ἢ τὸ τερατωδέστερον, οἷα τὰ
τῶν χρυσαυρῶν μυρμηκῶν (F 23) καὶ ἄλλων θηρίων τε καὶ ἀνθρώπων ἰδιομόρφων καὶ
δυνάμεσι πῶν ἐξηλλαγμένων (cf. F 27/30)· ὡς τοὺς Σήρας μακροβίου φασί, πέρα καὶ

17-18 ὄγδοον: ἕξ ἔτη b; F 4 c. 42, 2
26 καταπλασσομένα Bernardus καταπασ-
σομένα A

I ἐμπροσθίων x 10 [καὶ τίκτουσιν]?
13 δῆ: δὲ CD om. x 15 ἴσχει F
16 οὗτος om. D¹ 18-19 ἐλάχιστοι x
26-27 τραῦμα x^{aa} πρὸς τραῦμα x^c τραύ-
μασι μὲν D

31 Ὑπάνος: i.e. Hyp(h)asis ἀκριβοῦται E -οῦνται g

διακοσίων ἐτῶν παρατείνοντας. λέγουσι δὲ καὶ ἀριστοκρατικὴν τινα σύνταξιν πολιτείας αὐτόθι ἐκ πεντακισχιλίων βουλευτῶν συνεστῶσαν, ὧν ἕκαστον παρέχεσθαι τῷ κοινῷ ἔλεφαντα. καὶ τρίγρεις δ' ἐν τοῖς Πρασίοις φησὶν ὁ Μεγασθένης μεγίστους γίνεσθαι, σχεδὸν δὲ τι καὶ διπλασίους λέοντων, δυνατοὺς δὲ ὥστε τῶν ἡμέρων 5 τινά, ἀγόμενον ὑπὸ τεττάρων <ἀνδρῶν>, τῷ ὀπισθίῳ σκέλει δραξάμενον ἡμιόνου βιάσασθαι καὶ ἐλκύσαι πρὸς ἑαυτόν.

κερκοπιθήκους δὲ μείζους τῶν με-
γίστων κυνῶν, λευκοὺς πλὴν τοῦ προ-
σώπου· τοῦτο δ' εἶναι μέλαν· παρ'
10 ἄλλοις δ' ἀνάπαλιν· τὰς δὲ κέρκους
μείζους δισεῖν (?) πήχεων· ἡμερωτά-
τους δὲ καὶ οὐ κακοήθεις περὶ ἐπιθέ-
σεις καὶ κλοπάς.

λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιβανόχρους,
15 γλυκυτέρους σύκων ἢ μέλιτος. ἀλλα-
χοῦ δὲ διτῆχεις ὄφεις ὑμενοπτέρους
ὥσπερ αἱ νυκτερίδες· καὶ τούτους δὲ
νύκτωρ πέτεσθαι, σταλαγμοὺς ἀφ-
ιέντας οὖρων, τοὺς δὲ ἰδρώτων, δια-
20 σήποντας τὸν χρώτα τοῦ μὴ φυλα-
ξαμένου. καὶ σκορπίους εἶναι πτηνοὺς,
ὑπερβάλλοντας μεγέθει. φύεσθαι δὲ
καὶ ἔβενον. εἶναι δὲ καὶ κύνας ἀλκί-
μους οὐ πρότερον μεδιέντας τὸ δηχθέν,
25 πρὶν εἰς τοὺς ῥώθωνας ὕδωρ καταχυ-
θῆναι· ἐνίοις δ' ὑπὸ προθυμίας ἐν τῷ
δήγματι διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλ-
μους, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν· κατασχε-
θῆναι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνός καὶ
30 ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀποθανεῖν,
κρατούμενον τοῦ ῥύγχους, πρότερον ἢ
ἀφθῆναι.

22 (14) PLIN. N.H. 8, 36: *Megasthenes scribit in India serpentes* F 27a

2 βουλευτῶν Ex βουλευμάτων γ 5 <ἀνδρῶν> Jac

11 δισεῖν: πέντε b 11-12 ἡμερωτέ-
ρους D 12 οὐκ ἀθηεῖς x 16 ὑμε-
νοπτερώτους Epit 18 πέτεσθαι om. E
19 τοὺς δὲ: οἱ δὲ x (richtig? sach-
variante?) 19-20 διακόπτοντας E
26 ἐνίοις C(?)

b) AELIAN. N.A. 17, 39: ἐν τῇ F 27b?
Πρασιακῆι χώραι (Ἰνδῶν δὲ αὕτη
ἐστὶ) Μεγασθένης φησὶ πιθήκους
εἶναι τῶν μεγίστων κυνῶν οὐ μείους,
ἔχειν δὲ οὐράς πηχῶν πέντε (?). προσ-
πεφυκέναι δὲ ἄρα αὐτοῖς καὶ προ-
κόμια καὶ πώγωνας καθεμίμενους καὶ
βαθεῖς, καὶ τὸ μὲν πρόσωπον πᾶν εἶναι
λευκοὺς, τὸ σῶμα δὲ μέλανας ἰδεῖν.
ἡμέρους δὲ καὶ φιλανθρωποτάτους, καὶ
τὸ τοῖς ἀλλαχόθι πιθήκοις συμφυεῖς
οὐκ ἔχειν τὸ κακότηδες.

c) AELIAN. N.A. 16, 41: Μεγα-
σθένης φησὶ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σκορ-
πίους γίνεσθαι πτερωτοὺς μεγέθει με-
γίστους, τὸ κέντρον δὲ ἐγχρίπτειν
τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς παραπλησίως. γί-
νεσθαι δὲ καὶ ὄφεις αὐτόθι καὶ τούτους
πτηνοὺς, ἐπιφοιτᾶν δὲ οὐ μεθ' ἡμέραν
ἀλλὰ νύκτωρ, καὶ ἀφιέναι ἐξ αὐτῶν
οὖρον, ὅπερ οὖν ἐὰν κατὰ τινος ἐπι-
στάξῃ σώματος, σῆψιν ἐργάζεται πα-
ραχρῆμα. καὶ τὰ μὲν τοῦ Μεγα-
σθένης ταῦτα.

8 Πρασιακῆι Schneider πραξιακῆι ο
Πρασιανῆι? 11 πέντε: δισεῖν a 14-15
σῶμα πᾶν - τὸ πρόσωπον δὲ (a)? 22
ἐγχρίπτειν He

in tantam magnitudinem adolescere, ut solidos hauriant cervos taurosque.

23 (39) a) **ARRIAN.** *Ind.* 15, 4: ἐπει καὶ ὑπὲρ τῶν μυρμηκῶν λέγει Νέαρ-
χος (133 F 8) μύρμηκα μὲν αὐτὸς οὐκ
5 ἰδεῖν, ὅποιον δὴ τινα μετεξέτεροι διέγρα-
ψαν γίνεσθαι ἐν τῇ Ἰνδῶν γῆι, δορὰς δὲ
καὶ τούτων ἰδεῖν πολλὰς ἐς τὸ στρατόπεδον
κατακομισθείσας τὸ Μακεδονικόν. (5)
Μεγασθένης δὲ καὶ ἀτρεκέα
10 εἶναι ὑπὲρ τῶν μυρμηκῶν τὸν
λόγον ἱστορεῖ· τούτους εἶναι τοὺς
τὸν χρυσὸν ὀρύσσοντας, οὐκ αὐτοῦ τοῦ
χρυσοῦ ἔνεκα, ἀλλὰ φύσι γὰρ κατὰ τῆς
γῆς ὀρύσσουσιν ἕνα φωλεύσαιεν, κα-
15 τάπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ σμικροὶ μύρμηκες
ὀλίγον τῆς γῆς ὀρύσσουσιν. (6) ἐκεί-
νους δὲ — εἶναι γὰρ ἄλωπεκέων μέζονας
— πρὸς λόγον τοῦ μεγέθους σφῶν καὶ
τὴν γῆν ὀρύσσειν· τὴν δὲ γῆν χρυσίτιν
20 εἶναι, καὶ ἀπὸ ταύτης γίνεσθαι Ἰνδοῖσι
τὸν χρυσόν. (7) ἀλλὰ Μεγασθέ-
νης τε ἀκοὴν ἀπηγγέεται, καὶ ἐγὼ
ὅτι οὐδὲν τούτου ἀτρεκέτερον ἀναγράψαι
ἔχω, ἀπίημι ἐκὼν τὸν ὑπὲρ τῶν μυρμηκῶν
25 λόγον.

24 (15) **AELIAN.** *N.A.* 8, 7: Μεγασθένους ἀκοῦα λέγοντος περὶ
τὴν τῶν Ἰνδῶν θάλατταν γίνεσθαι τι ἰχθύδιον· καὶ τοῦτο μὲν ὅταν ζῆι, ἀθέατον
εἶναι, κάτω που νηχόμενον καὶ ἐν βυθῶι, ἀποθανόν δὲ ἀναπλεῖν. οὐ τὸν ἀψάμενον
30 λειποθυμεῖν καὶ ἐκθνήσκειν τὰ πρῶτα, εἶτα μέντοι καὶ ἀποθνήσκειν.

10-11 τὸν λόγον <λέγων> 13 φύσι
Geier σφίσι A 14 φωλεύσαιεν Roos
-σοῖεν A² αρογρ. φωλεύουεν k

b) **STRABON** 15, I, 44 p. 705/6: F 27
τῶν δὲ μυρμηκῶν τῶν χρυσορῦκων δέρ-
ματα ἰδεῖν φησιν οὗτος (Nearchos) παρ-
δαλέας ὅμοια. Μεγασθένης δὲ περὶ
τῶν μυρμηκῶν οὕτω φησίν, ὅτι
ἐν Δέρδαις, ἔθνη μεγάλοι τῶν προσε-
ῶων καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὀροπέδιον
εἰη τρισχιλίων πῶς τὸν κύκλον στα-
δίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσο-
ρυκίων, οἱ μεταλλεύοντες εἰεν μύρ-
μηκες, θηρία ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττω,
τάχος ὑπερφυῆς ἔχοντες καὶ ζῶντες
ἀπὸ θήρας. ὀρύττει δὲ χειμῶνι τὴν γῆν,
σωρεῖει τε πρὸς τοῖς στομίους καθάπερ
οἱ ἀσφάλακες· ψῆγμα δ' ἐστὶ χρυσοῦ
μικρᾶς ἐψήσεως δεόμενον. τοῦθ' ὑπο-
ζυγίους μετίσιν οἱ πλησιόχωροι λά-
θρα· φανερῶς γὰρ διαμάχονται καὶ
διώκουσι φεύγοντας, καταλαβόντες δὲ
διαχρῶνται καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ ὑποζύ-
για. πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν κρέα θήρεια προ-
τιθέασι κατὰ μέρος· περισπασθέντων δ'
ἀναιροῦνται τὸ ψῆγμα, καὶ τοῦ τυχόν-
τος τοῖς ἐμπόροις ἀργὸν διατίθεται,
χωνεύειν οὐκ εἰδότες.

7 Δέρδαις: *Dardae* Plin. *N.H.* 6, 67;
11, 111; *Dionysios* ἐν ᾧ Βασσαρικῶν
(*Steph. Byz.* s.v.; cf. s.v. *Δαρσανία?*);
Nonnos Dion. 26, 61 10 τούτων D
τούτῳ <τῶν>? 10-11 χρυσορυκίων CDF
12 θηρία *Kramer* θηρίων 14-15 ὀρύ-
τουσι — σωρεῖουσι E 22-23 προστιθέασι
DF 23 περισπασθέντων κ (Cor)

28 ἰχθύδιον, <καὶ τοῦτο μέλαν> (*Philes* 81 βραχὺς τις ἰχθύς μέλας)? *Jacobs* 30
[λειπ. καὶ] He

25 (17) ANTIGON. *Hist. mir.* 132: Μεγασθένην δὲ τὸν τὰ Ἰνδικὰ γεγραφότα ἱστορεῖν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θαλάττῃ δένδρεα φύεσθαι (*scil.* Καλλιμαχός φησιν [F 407 Pf]).

26 (16) PLIN. *N.H.* 6, 81: *Onesicritus* (I34 F I3) ... *elephantos ibi* 3 (in Taprobane: 721 F 10) *maiores bellicosioresque quam in India gigni scripsit; Megasthenes flumine dividi, incolasque Patæogonos appellari, auri margaritarumque grandium fertiliores quam Indos. Eratosthenes* (p. 235 Be) *et mensuram prodidit* ...

27 (13; 29-30) a STRABON 2, 1, 9 p. 70: (721 F 2) διαφερόντως δ' F 13a c.
 10 ἀπιστεῖν ἄξιον Δηιάχῳ (716 F 5) τε καὶ Μεγασθένει· οὗτοι γάρ 9, 1 ff.;
 εἰσιν οἱ τοὺς Ἐνωτοκοίτας καὶ τοὺς Ἀστόμους (F 30) καὶ Ἄρρινας (F 29) F 22/3
 ἱστοροῦντες, Μονοφθάλμους τε καὶ Μακροσκελεῖς καὶ Ὀπισθοδακτύλους
 (F 28). ἀνεκαίνισαν δὲ καὶ τὴν Ὀμηρικὴν τῶν Πυγμαίων γερανομαχίαν (*Il.*
 Γ 1 ff.), τριspiθάμους εἰπόντες. οὗτοι δὲ καὶ τοὺς χρυσορύχους μύρμηκας
 15 (F 23) καὶ Πάνας σφηνοκεφάλους ὄφεις τε καὶ βοῦς καὶ ἐλάφους σὺν κέρασι
 καταπίνοντας (F 22)· περὶ ὧν ἕτερος τὸν ἕτερον ἐλέγχει, ὅπερ καὶ Ἐρατοσθένης
 (p. 77 Be) φησίν. (Es folgt Γ 2c). b) - 15, 1, 56/7 p. 710/1: (F 34) ἔχει
 μὲν οὖν καὶ ταῦτα πολλὰ ἀθήθειαν πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν, ἔτι μέντοι μᾶλλον τὰ
 20 τοιάδε. φησὶ γάρ (Megasthenes) τοὺς τὸν Καύκασον οἰκοῦντας ἐν τῷ
 φανερωῖ γυναιξὶ μίσεσθαι, καὶ σαρκοφαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα, πε-
 τροκυλιστάς δ' εἶναι κερκοπιθήκους (F 21?), οἱ λίθους κατακυλίουσι κρηνο-
 βατοῦντες ἐπὶ τοὺς διώκοντας. τὰ τε παρ' ἡμῖν ἡμερα ζῶια τὰ πλεῖστα παρ'
 25 ἐκείνοις ἄγρια εἶναι. Ἴππους τε λέγει μονοκέρωτας ἐλαφοκράνους. καλάμους δὲ
 μήκος μὲν τριάκοντα ὀργυῶν τοὺς ὀρθίους, τοὺς δὲ χαμαικλινεῖς πεντήκοντα·
 πάχος δέ, ὥστε τὴν διάμετρον τοῖς μὲν εἶναι τρίπηχυν, τοῖς δὲ διπλασίαν.
 (57) ὑπερεκπίπτων δ' ἐπὶ τὸ μυθῶδες πενταspiθάμους ἀνθρώπους λέγει F 29
 τριspiθάμους, ὧν τινὰς ἀμύκτηρας, ἀναπνοὰς ἔχοντας μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ
 στόματος. πρὸς δὲ τοὺς τριspiθάμους πόλεμον εἶναι ταῖς γεράνοις (ὄν καὶ
 "Ὀμηρον δηλοῦν) καὶ τοῖς πέριξιεν, οὓς χηνομεγέθεις εἶναι· τούτους δ' ἐκλέγειν
 30 αὐτῶν τὰ ὠὰ καὶ φθειρεῖν· ἐκεῖ γὰρ ὠτοκεῖν τὰς γεράνους· διόπερ μηδαμοῦ
 μήτ' ὠὰ εὐρίσκεσθαι γεράνων μήτ' οὐδ' νεόττια· πλειστάκις δ' ἐκπίπτειν γέρανον
 χαλκῆν ἔχουσαν ἀκίδα ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν πληγμάτων. ὅμοια δὲ καὶ τὰ περὶ

6 *Palaeogonos* Pintianus -leo-ς-gonis ο; cf. Marcian. *Peripl. M. ext.* 1, 1 Ταπρο-
 βάνη... τῇ † παλλιγεμούνδου (Παλαισιμούνδου Hoeschel; cf. *ibid.* 1, 8; Plin. *N.H.*
 6, 85; Ptolem. *Geogr.* 7, 4, 1; Steph. Byz. s.v. Ταπροβάνη) λεγομένη πρότερον?
 11 ἄρρινας B 18 ἀθήειαν F ἀπίθειαν F^{ms} (m. 1) 20 μίγνυσθαι D 23 ἐλαφο-
 κράνους μονοκέρωτας D 25 περίμετρον x τρίπηχυν CF τριπήχυν x 26
 ὑπερεκπιπτόντων DF -πίπτοντες C 29 καὶ τοῖς -εἶναι κορυπεῖ; cf. 718 F 1
 31 μήτ' Cor μηδ' ο

τῶν Ἐνωτοκοιτῶν καὶ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ἄλλων τερατωδῶν. τοὺς
 μέν οὖν ἀγρίους μὴ κομισθῆναι παρὰ Σανδρόκοτον (ἀποκαρτερεῖν γάρ), F 28
 ἔχειν δὲ τὰς μὲν πτέρνας πρόσθεν, τοὺς δὲ ταρσοὺς ὀπισθεν καὶ τοὺς δακτύλους.
 Ἄστόμους δὲ τινὰς ἀχθῆναι, ἡμέρους ἀνθρώπους· οἰκεῖν δὲ περὶ τὰς πηγὰς τοῦ F 29
 5 Γάγγου, τρέφεσθαι δ' ἀτμοῖς ὀπτῶν κρεῶν καὶ καρπῶν καὶ ἀνθέων ὁσμαῖς,
 ἀντὶ τῶν στομάτων ἔχοντας ἀναπνοάς· χαλεπαίνειν δὲ τοῖς δυσώδεσι, καὶ διὰ
 τοῦτο περιγίνεσθαι μόλις, καὶ μάλιστα ἐν στρατοπέδῳ. περὶ δὲ τῶν ἄλλων
 διηγείσθαι τοὺς φιλοσόφους (F 32), Ὠκύποδάς τε ἱστοροῦντας ἔππων μᾶλλον
 ἀπόντας· Ἐνωτοκοίτας τε ποδήρη τὰ ὦτα ἔχοντας, ὡς ἐγκαθεύδειν, ἰσχυροὺς δ'
 10 ὥστ' ἀνασπᾶν δένδρα καὶ ῥήττειν νευράν· Μονομάτους τε ἄλλους, ὦτα μὲν
 ἔχοντας κυνός, ἐν μέσῳ δὲ τῷ μετώπῳ τὸν ὀφθαλμόν, ὀρθοχαίτας, λασίους τὰ
 στήθη. τοὺς δὲ Ἀμύκτηρας εἶναι παμφάγους, ὠμοφάγους, δλιγοχρονίους, πρὸ
 γήρας θνήσκοντας· τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω προχειλότερον εἶναι πολὺ. περὶ δὲ
 τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγει Σιμωνίδης (F 197 Bgk⁴) καὶ Πιν-
 15 δάρῳ (Ol. 3, 16 u.ö.) καὶ ἄλλοις μυθολόγοις. [[μῦθος δὲ καὶ τὸ ὑπὸ Τιμαγένους
 (88 F 12) λεχθέν, [ὡς] ἐτι χαλκὸς βοῖτο σταλαγμοῖς χαλκοῖς καὶ σῦροίτο]]. ἐγγυτέρῳ
 δὲ πίστεώς φησιν ὁ Μεγασθένης, ἐτι οἱ ποταμοὶ καταφέρουσι
 ψῆγμα χρυσοῦ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ φόρος ἀπάγοιτο τῷ βασιλεῖ·
 [[τοῦτο γὰρ καὶ ἐν Ἱβηρίαι συμβαίνει]]. (Es folgt F 32).

20 28 (31-32) PLIN. N.H. 7, 22 (SOLIN. 52, 26): *in monte, cui nomen est* F 27
 † *Nulo, homines esse aversis plantis, octonos digitos in singulis habentes*
auctor est Megasthenes. (Es folgt Ktesias 688 F 45 pa).

29 (33) PLIN. N.H. 7, 25: *Megasthenes gentem inter Nomadas Indos* F 27
narium loco foramina tantum habentem, anguim modo loripedem, vocari
 25 *Sciritas. ad extremos fines Indiae ab oriente circa fontem Gangis Astomorum*
gentem sine ore, corpore toto hirtam, vestiri frondium lanugine, halitu tantum
viventem et odore, quem naribus trahant. nullum illis cibum nullumque
polum, radicum tantum florumque varios odores et silvestrium malorum, quae
secum portant longiore itinere, ne desit olfactus; graviore paulo odore haud
 30 *difficuller exanimari.* (26) *super hos extrema in parte montium Trispithami*
Pygmaei que narrantur, ternas spithamas longitudine [[hoc est ternos do-
 drantes]] *non excedentes, salubri caelo semperque vernante montibus ab*
aquilone oppositis, quos a gruibus infestari Homerus quoque prodidit. fama

2 σανδρόκοτον CF σαδρόκοτον x 6 τὰς ἀναπνοάς x 9 τε Groskurd δὲ ο
 ὦτα om C 10 τε Kramer δὲ ο 16 [ὡς] ε (Cor) 19 τοῦτο δὲ D 21
 nullo D¹F nulo, nullo, nilo Solin (u.l.) Imao Marquart in plantis singulis.
 Megasthenes . . . scribit nationes capitibus caninis e.g.s. Solin 25 scyritas FT
 Σκυρίται Aelian. N.A. 16, 23 30-31 Trispithami (F 27) Harduin Trispitami
 d spithami, sphitami, sphithami x

est insidentes arietum caprarumque dorsis, armatos sagillis, veris tempore universo agmine ad mare descendere et ova pullosque earum alitum consumere. ternis expeditionem eam mensibus confici; aliter futuris gregibus non resisti. casas eorum luto finnisque et ovorum putaminibus construi.

5 30 (34) PLUTARCH. *De fac. lun.* 24 p. 938C: τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικὴν ῥίζαν, F 27 ἦν φησι Μεγασθένης τοὺς μήτ' ἐσθίοντας μήτε πίνοντας ἀλλ' ἀστόμους ὄντας ὑποτῦφειν καὶ θυμῶν καὶ τρέφεσθαι τῇ ὀσμῇ.

31 (36a) STRABON 15, I, 50/2 p. 707/9: (F 19b § 49) τῶν δ' ἀρχόντων F 4 c. 42, οἱ μὲν εἰσιν ἀγορανόμοι, οἱ δ' ἀστυνόμοι, οἱ δ' ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, ὧν οἱ 3/4
10 μὲν ποταμούς ἐξεργάζονται καὶ ἀναμετροῦσι τὴν γῆν ὡς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰς κλειστάς διώρυγας, ἀφ' ὧν εἰς τὰς ὀχετείας ταμιεύεται τὸ ὕδωρ, ἐπισκοποῦσιν, ὅπως ἐξ ἴσῃσι τῶν ὑδάτων παρείη χρήσις. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τῶν θηρευτῶν ἐπιμελοῦνται, καὶ τιμῆς καὶ κολάσεώς εἰσι κύριοι τοῖς ἐπαξίοις. καὶ φορολο-
15 γοῦσι δέ, καὶ τὰς τέχνας τὰς περὶ τὴν γῆν ἐπιβλέπουσιν — ὑλοτόμων, τεκτόνων, χαλκίων, μεταλλευτῶν. ὁδοποιοῦσι δέ, καὶ κατὰ δέκα στάδια στήλην τιθέασιν, τὰς ἐκτροπὰς καὶ τὰ διαστήματα δηλοῦσαν.

(51) οἱ δ' ἀστυνόμοι εἰς ἐξ πεντάδας διήρηνται. καὶ οἱ μὲν τὰ δημιουργικὰ σκοποῦσιν, οἱ δὲ ξενοδοχοῦσιν· καὶ γὰρ καταγωγὰς νέμουσι, καὶ τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι παρέδρους δόντες, καὶ προπέμπουσιν ἢ αὐτοὺς ἢ τὰ χρήματα
20 τῶν ἀποθανόντων, νοσοῦντων τε ἐπιμελοῦνται, καὶ ἀποθανόντας θάπτουσι. τρίτοιο δ' εἰσίν, οἱ τὰς γενέσεις καὶ θανάτους ἐξετάζουσι πότε καὶ πῶς, τῶν τε φόρων χάριν καὶ ὅπως μὴ ἀφανεῖς εἰεν αἱ κρείττους καὶ χεῖρους γοναὶ καὶ θάνατοι. τέταρτοιο <δ'> οἱ περὶ τὰς κατηλείας καὶ μεταβολάς, οἷς μέτρων μέλει καὶ τῶν ὠραίων, ὅπως ἀπὸ συσσήμου πωλοῦτο· οὐκ ἔστι δὲ πλείω τὸν αὐτὸν μετα-
25 βάλλεσθαι, πλὴν εἰ διττοὺς ὑποτελοῖη φόρους. πέμπτοιο δ' οἱ προσετώτες τῶν δημιουργουμένων καὶ πωλοῦντες ταῦτ' ἀπὸ συσσήμου, χωρὶς μὲν τὰ καινὰ, χωρὶς δὲ τὰ παλαιὰ· τῷ μινύντι δὲ ζημία. ἕκτοιο δὲ καὶ ὕστατοιο οἱ τὰς δεκάτας ἐκλέγοντες τῶν πωλουμένων· θάνατος δὲ τῷ κλέψαντι τὸ τέλος. ἰδίοιο μὲν ἕκαστοιο ταῦτα, κοινῇ δ' ἐπιμελοῦνται τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν πολιτικῶν, καὶ τῆς
30 τῶν δημοσίων ἐπισκευῆς, τιμῶν (?) τε καὶ ἀγορᾶς καὶ λιμένων καὶ ἱερῶν.

(52) μετὰ δὲ τοὺς ἀστυνόμους τρίτη ἐστὶ συναρχία ἢ περὶ τὰ στρατιωτικά, καὶ αὕτη ταῖς πεντάσιν ἐξαχθῆ διωρισμένη. ὧν τὴν μὲν μετὰ τοῦ ναυάρχου

6 τοὺς add. BE ἀστόμους v εὐστόμους ο (?) 9 ἀγορανόμοιο ο ἀγρονόμοιο ο. <πρῶτοιο?> 11 διώρυγας CD 17-20: cf. F 4 c. 42, 3 20 ἀποθανόντων (νογ θαπτ.) x 23 <δ'> Mei τὰς μεταβολάς D 24 ὠραίων: ὄριων CDF πωλοῖντο x οὐκ ἔστι: οὐκέτι CD 26 καὶ πωλοῦσι (ἵνα π.) καὶ ταῦτ' 29 πολιτῶν DF [καὶ] τῆς? 30 τιμῶν: τειχῶν Kramer 32 διηρημένη (lin. 17)? ναυάρχου: cf. F 19b § 45

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

τάττουσι, τὴν δὲ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν βοικῶν ζευγῶν, δι' ὧν ὄργανα κομίζεται καὶ τροφή αὐτοῖς τε καὶ κτήνεσι καὶ τὰ ἄλλα τὰ χρήσιμα τῆι στρατιάι. οὗτοι δὲ καὶ τοὺς διακόνους παρέχουσι, τυμπανιστάς, κωδωνοφόρους, ἔτι δὲ καὶ ἵπποκόμους καὶ μηχανοποιούς καὶ τοὺς τούτων ὑπηρετάς· ἐκπέμπουσί τε πρὸς 5 κώδωνα τοὺς χορτολόγους, τιμῆι καὶ κολάσει τὸ τάχος κατασκευαζόμενοι καὶ τὴν ἀσφάλειαν. τρίτοι δὲ εἰσὶν οἱ τῶν πεζῶν ἐπιμελούμενοι, τέταρτοι δὲ οἱ τῶν ἵππων, πέμπτοι δ' ἀρμάτων, ἕκτοι δὲ ἐλεφάντων. βασιλικοὶ δὲ σταθμοὶ καὶ ἵπποις καὶ θηρίοις, βασιλικὸν δὲ καὶ ὄπλοφυλάκιον· παραδίδωσι γὰρ ὁ στρατιώτης τὴν τε σκευὴν εἰς τὸ ὄπλοφυλάκιον καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἱππῶνα καὶ τὸ 10 θηρίον ὁμοίως. χρωῶνται δ' ἀχαλινώτοις· τὰ δ' ἄρματα ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἔλκουσιν, οἱ δὲ ἵπποι ἀπὸ φορβειᾶς ἄγονται τοῦ μὴ παρεμπίπρασθαι τὰ σκέλη, μηδὲ τὸ πρόθυμον αὐτῶν [τὸ] ὑπὸ τοῖς ἄρμασιν ἀμβλύνεσθαι. δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἄρματι παραβάται πρὸς τῷ ἡνίοχῳ· ὁ δὲ τοῦ ἐλεφάντος ἡνίοχος τέταρτος, τρεῖς δ' οἱ ἀπ' αὐτοῦ τοξεύοντες.

15 32 (27) STRABON 15, I, 53/5 p. 709/10: (F 31) εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν F 4 C δίαιταν Ἴνδοι πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς στρατείαις. οὐδ' ὄχλων περιττῶι χαί- 5; F 1 ρουσι· διόπερ εὐκομοῦσι. πλείστη δ' ἐκεχειρία περὶ τὰς κλοπὰς· γενόμενος γοῦν ἐν τῷ Σανδροκόττου στρατοπέδῳ φησὶν ὁ Μεγασθένης, 20 τετταράκοντα μυριάδων πλήθους ἰδρυμένου, μηδεμίαν ἡμέραν ἰδεῖν ἀνηγεγμένα κλέμματα πλειόνων ἢ διακοσίων δραχμῶν ἄξια, ἀγράφους καὶ ταῦτα νόμοις χρωμένους. οὐδὲ γὰρ γράμματα εἰδέναι αὐτούς, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἕκαστα διοικεῖσθαι. εὐπραγεῖν δ' ὁμοῦς διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν· οἶνον τε γὰρ οὐ πίνειν ἀλλ' ἐν θυσαῖς μόνον, πίνειν δ' ἀπ' ὀρύζης ἀντὶ κριθῶν συντιθέντας. καὶ 25 τὴν ἀπλότητα ἐλέγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυδίκους εἶναι· οὔτε γὰρ ὑποθήκης οὔτε παρακαταθήκης εἶναι δίκας· οὐδὲ μαρτύρων οὐδὲ σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιστεύειν παραβαλλομένους. καὶ τὰ οἴκοι δὲ τὸ πλεον ἀφρουρεῖν.

ταῦτα μὲν δὴ σωφρονικά, τάλλα δ' οὐκ ἂν τις ἀποδέξειτο· τὸ μόνους διαιτᾶσθαι ἀεὶ καὶ τὸ μὴ μίαν εἶναι πᾶσιν ὥραν κοινήν δείπνου τε καὶ ἀρίστου, ἀλλ' 30 ὅπως ἕκαστῳ φίλον· πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικὸν καὶ τὸν πολιτικὸν βίον ἐκείνως κρεῖττον.

2 τοῖς κτήνεσι D τῆι στρατιάι Cor τῆς στρατείας (-εἰς F) ο 3 καὶ τοὺς κωδωνοφόρους D 5 κώδωνα Cor -ας ο κατασφαλιζόμενοι D 8 βασ. δε Jac βασ. τε ο 10 ἀχαλινώτοις: scil. τοῖς ἵπποις 11 φορβειᾶς D φορβείας F 12 [τὸ] v (vor Kramer) 12-13 ἐπὶ τ. ἀ. om. x 13 ἀναβάται x τῷ ἡνίοχῳ F τῷ om. γ 16 στρατείας Cor στρατιαῖς (-εἰαῖς F) ο οὐχ ὄχλων F 17 γενόμενος Cas -μένος ο 18 γοῦν F δ' οὖν γ 21 χρωμένους? Mei 22 εὐπραγεῖν F εὐ πράττειν γ 23 κριθῶν Kramer κριθῶν ο κριθῶν Cor 25 ὑποθήκης Tug-whitt ἐπι- ο 26 οὐδὲ μαρτύρων om. x 27 τὰ πλεονα φρουρεῖν C τὰ πλεον ἀφρουρεῖν D 28 τάλλα δ' οὐκ x τάλλα δ' οὐδ' γ 29 πᾶσιν om. D

(54) γυμνασίων δὲ μάλιστα τρῖψιν δοκιμάζουσι, καὶ ἄλλως καὶ διὰ σκυταλίδων ἐβενίνων λείων ἐξομαλίζονται τὰ σώματα. λιταὶ δὲ καὶ αἱ ταφαί, καὶ F 15
 μικρὰ χώματα. ὑπεναντίως δὲ τῆς ἄλλης λιτότητι κοσμοῦνται· χρυσοφοροῦσι γάρ, καὶ διαλιθῶσι κόσμῳ χρώνται, σινδόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς, καὶ
 5 σκιάδια αὐτοῖς ἔπεται. τὸ γὰρ κάλλος τιμῶντες ἀσκοῦσιν ὅσα καλλωπίζει τὴν
 ὄψιν. ἀλήθειαν τε ὁμοίως καὶ ἀρετὴν ἀποδέχονται· διόπερ οὐδὲ τῆς ἡλικίας
 τῶν γερόντων προνομίαν διδῶσιν, ἀν μὴ καὶ τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι. πολ-
 λὰς δὲ γαμοῦσιν ὠνητὰς παρὰ τῶν γονέων, λαμβάνουσι τε ἀντιδιδόντες ζευγος
 βοῶν, ὧν τὰς μὲν εὐπειθείας χάριν, τὰς δ' ἄλλας ἡδονῆς καὶ πολυτεκνίας. εἰ δὲ
 10 μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσαιεν, πορνεύειν ἔξεστι. θύει δὲ οὐδεὶς ἐστεφανωμένος
 οὐδὲ θυμιάει οὐδὲ σπένδει· οὐδὲ σφάττουσι τὸ ἱερεῖον, ἀλλὰ πνίγουσιν, ἵνα μὴ
 λελωβημένον ἄλλ' ὀλόκληρον διδῶται τῷ θεῷ. ψευδομαρτυρίας δ' ὁ ἀλόους F 4c. 42,
 ἀκρωτηριάζεται· ὅ τε πηρώσας οὐ τὰ αὐτὰ μόνον ἀντιπάσχει, ἀλλὰ καὶ χειρο- 4
 κοπεῖται· ἐὰν δὲ τεχνίτου χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν ἀφέληται, θανατοῦται. δοῦλοις F 4c. 39,
 15 δὲ οὗτος (Megasthenes) μὲν φησι μηδένα Ἴνδῶν χρῆσθαι [[Ὀνησι- 5; F 16
 κριτος (134 F 24/5) δὲ τῶν ἐν τῆ Μουσικανῷ τοῦτ' Ἴδιον ἀποφαίνει]], καὶ ὡς
 κατόρθωμά γε, καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει τῆς χώρας ταύτης
 κατορθώματα ὡς εὐνομωτάτης.

(55) τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τοῦ σώματος θεραπεία διὰ γυναικῶν ἐστίν, ὧνητῶν
 20 καὶ αὐτῶν παρὰ τῶν πατέρων· ἔξω δὲ τῶν θυρῶν οἱ σωματοφύλακες καὶ τὸ
 λοιπὸν στρατιωτικόν. μεθύοντα δὲ κτείνασα γυνὴ βασιλέα γέρας ἔχει συνεῖναι
 τῷ ἐκείνῳ διαδεξαμένῳ· διαδέχονται δ' οἱ παῖδες, οὐδ' ὑπνοῖ μεθ' ἡμέραν ὁ
 βασιλεύς, καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ὥραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην ἀλλάττειν διὰ τὰς
 ἐπιβουλὰς. τῶν δὲ μὴ κατὰ πόλεμον ἐξόδων μία μὲν ἐστίν ἢ ἐπὶ τὰς κρίσεις,
 25 ἐν αἷς διημερεῖε διακοῦον οὐδὲν ἤττον, κἂν ὥρα γένηται τῆς τοῦ σώματος
 θεραπείας (αὕτη δ' ἐστίν ἢ διὰ τῶν σκυταλίδων τρῖψις)· ἅμα γὰρ καὶ διακοῦει
 καὶ τρίβεται, τεττάρων περιστάντων τριβέων. ἑτέρα δ' ἐστίν ἢ ἐπὶ τὰς θυσίας
 ἔξοδος· τρίτη δ' ἐπὶ θήραν βακχική τις, κύκλῳ γυναικῶν περικεχυμένων,
 ἔξωθεν δὲ τῶν δορυφόρων. περιεσχοίνισται δ' ἡ ὁδός, τῷ δὲ παρελθόντι ἐντὸς
 30 μέχρι γυναικῶν θάνατος· προηγούνται δὲ τυμπανισταὶ καὶ κωδωνοφόροι. κυνη-
 γετῆ δ' ἐν μὲν τοῖς περιφράγμασιν, ἀπὸ βήματος τοξέων (παρεστᾶσι δ'
 ἑνοπλοὶ δύο ἢ τρεῖς γυναῖκες), ἐν δὲ ταῖς ἀφράκτοις θήραις ἀπ' ἐλέφαντος· αἱ δὲ
 γυναῖκες αἱ μὲν ἐφ' ἀρμάτων, αἱ δ' ἐφ' ἵππων, αἱ δὲ καὶ ἐπ' ἐλεφάντων, ὡς καὶ
 συστρατεύουσιν, ἡσχημένοι παντὶ ὄπλῳ. (Es folgt F 27b).

I γυμνασίων Cor -σιον O 5 σκιάδεια D 9 εὐπαθείας ε (Cor) II ἄλλ'
 ἀποπνίγουσιν C 12 διδῶται ἄλλ' ὀλόκληρον D 14 <καὶ> τεχνίτου v 17-18
 καὶ - εὐνομωτάτης nicht sicher, ob M. oder Onesikritos (περὶ τῆς Μουσικανῷ χώρας...
 ἐγκωμιάζων αὐτήν) 22 μεθ' ἡμέρας D 23 καὶ om. D 24 τῶν δὲ μὴ Jac
 τῶν γε μὴν O τῶν τε μὴ Cor τῶν γε μὴ Groskurd 26 γάρ: δὲ D [καὶ] διακοῦει Cor
 29 περιεσχοίνισται Jac παρε- O ἐκτὸς CDF 30 μέχρι: δὲχα x

33 (40) STRABON 15, I, 58/60 p. 711/4: (F 27b) περι δὲ τῶν φιλο- F 3:
 σόφων λέγων (Megasthenes) τοὺς μὲν ὀρεινοὺς αὐτῶν φησιν ὀρηγὰς εἶναι (721 F
 τοῦ Διονύσου, δεικνύοντας τεκμήρια τὴν ἀγρίαν ἀμπελον παρὰ μόνους αὐτοῖς) 20
 φουμένην καὶ κιττὸν καὶ δάφνην καὶ μυρρίνην καὶ πύξον καὶ ἄλλα τῶν ἀειθαλῶν, (F 4 c
 5 ὧν μὴδὲν εἶναι πέραν τοῦ Εὐφράτου, πλὴν ἐν παραδείσοις σπάνια καὶ μετὰ
 πολλῆς ἐπιμελείας σωζόμενα. Διονυσιακὸν δὲ καὶ τὸ σινδονοφορεῖν καὶ τὸ μιτροῦ-
 σθαι καὶ μυροῦσθαι καὶ βάπτεσθαι ἀνθίνα καὶ τοὺς βασιλέας κωδωνοφορεῖ- F 32 f
 σθαι (?) καὶ τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους, τοὺς δὲ πεδιασίους τὸν Ἡρακλέα
 τιμᾶν. [[ταῦτα μὲν οὖν μυθῶδη καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐλεγχόμενα, καὶ μάλιστα τὰ περὶ τῆς
 10 ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου· πέραν γὰρ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐστὶ πολλὴ καὶ ἡ
 Μεσοποταμία ὅλη καὶ ἡ Μηδία ἐξῆς μέχρι καὶ Περσίδος καὶ Καρμανίας· τούτων δὲ τῶν
 ἐθνῶν ἐκάστου πολὺ μέρος εὐάμπελον καὶ εὐοῖνον λέγεται.]]

(59) ἄλλην δὲ διαίρεσιν ποιεῖται [περὶ] τῶν φιλοσόφων, δύο γένη φάσκων,
 ὧν τοὺς μὲν Βραχμαῖνας καλεῖ, τοὺς δὲ Γαρμαῖνας. τοὺς μὲν οὖν Βραχμαῖνας
 15 εὐδοκιμεῖν <μᾶλλον>. μᾶλλον γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἐν τοῖς δόγμασιν. ἤδη δ' εὐθύς
 καὶ κυομένους ἔχειν ἐπιμελητὰς λογίους ἀνδρας, οὓς προϊόντας λόγῳ μὲν
 ἐπαίδειν δοκεῖν καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸν κυόμενον εἰς εὐτεχνίαν, τὸ δ' ἀληθές
 σωφρονικὰς τινὰς παραινέσεις καὶ ὑποθήκας δίδοναι· τὰς δ' ἥδιστα ἀκρω-
 μένας μάλιστα εὐτέκνους εἶναι νομίζεσθαι. μετὰ δὲ τὴν γένεσιν ἄλλους καὶ
 20 ἄλλους διαδέχεσθαι τὴν ἐπιμέλειαν, αἰετῆς μείζονος ἡλικίας χαριεστέρων
 τυγχανούσης διδασκάλων. διατρίβειν δὲ τοὺς φιλοσόφους ἐν ἄσει πρὸ τῆς
 πόλεως ὑπὸ περιβόλῳ συμμετρῶι, λιτῶς ζῶντας ἐν στιβάσει καὶ δοραῖς,
 ἀπεχομένους ἐμψύχων καὶ ἀφροδισίων, ἀκρωμένους λόγων σπουδαίων, μετα-
 δίδοντας καὶ τοῖς ἐθέλουσι· τὸν δ' ἀκρωόμενον οὐτε λαλῆσαι θέμις οὐτε χρέμ-
 25 ψασθαι, ἀλλ' οὐδὲ πτίσαι, ἢ ἐκβάλλεσθαι τῆς συνουσίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὡς
 ἀκολασταίνοντα. ἔτη δ' ἑπτὰ καὶ τριάκοντα οὕτως ζήσαντα ἀναχωρεῖν εἰς τὴν
 ἑαυτοῦ κτῆσιν ἕκαστον, καὶ ζῆν ἀδεῶς καὶ ἀνεμιένους μᾶλλον, σινδονοφοροῦντα
 καὶ χρυσοφοροῦντα μετρίως ἐν τοῖς ὡσί καὶ ταῖς χερσί, προσφερόμενον σάρκας
 τῶν μὴ πρὸς τὴν χρεῖαν συνεργῶν ζώων, δριμέων καὶ ἀρτυτῶν ἀπεχόμενον.
 30 γαρμῶν δ' ἐστὶ πλείστας εἰς πολυτεχνίαν· ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω

I-12: s. Komm. 3 τεκμήριον D μόνους αὐτοῖς F (?) αὐτοῖς om. r 5
 τοῦ om. DF 7-8 κωδωνοφορεῖσθαι? Mei 9 [τά] Kramer 13 [περὶ] Cor
 14 Γαρμαῖνας: γερμαῖνας x Epit (cf. zu p. 637, 23) Πράμνας 15, 1, 70 (721 F 15)
 Σαρμάναι (-μᾶνες Cobet -μᾶναι Stählin) Clem. Al. Strom. 1, 71, 5 (721 F 20) Σαμα-
 καῖοι (Clem. l.l. § 4) Bardesanes 719 F 2 Brähmanas und Samanas (gramanas):
 s. Hultzsck C.I. Ind. I 5, 15 u.ö.; Timmer Megasthenes, 1930, p. 84 ff. 15
 <μᾶλλον> Cor 16 καὶ om. D λόγῳ Tyrtwhitt λόγων CDF λόγον r 17 [δοκεῖν]?
 19-20 καὶ ἄλλας D 21 <τούτους> τοὺς φιλ. (cf. § 60)? 22 πόλεως: i.e. Pali-
 bothra? περιβόλιον συμμετρῶν D 27 κτῆσιν: κοίτην F 28 καὶ χρυσ. om. D
 29 τῶν μὴ ε μὴ τῶν o

γίνεσθαι ἄν, ἀδουλοῦσί τε τὴν ἐκ τέκνων [μὴ ἔχουσι δούλους] ὑπηρεσίαν ἐγγυτάτω
οὔσαν πλείω δεῖν παρασκευάζεσθαι. ταῖς δὲ γυναιξὶ ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφι-
λοσοφεῖν τοὺς Βραχμᾶνας· εἰ μὲν μοχθηραὶ γένοιτο, ἵνα μὴ τι τῶν οὐ θεμιτῶν
ἐκφέρουσι εἰς τοὺς βεβήλους, εἰ δὲ σπουδαῖαι, μὴ καταλείποιεν αὐτούς. οὐδένα
3 γὰρ ἡδονῆς καὶ πόνου καταφρονοῦντα, ὡς δ' αὐτως ζωῆς καὶ θανάτου, ἐθέλειν
ὑφ' ἐτέρω εἶναι· τοιοῦτον δ' εἶναι τὸν σπουδαῖον καὶ τὴν σπουδαίαν. πλείστους
δ' αὐτοῖς εἶναι λόγους περὶ τοῦ θανάτου· νομίζειν γὰρ δὴ τὸν μὲν ἐνθάδε βίον
ὡς ἂν ἀκμὴν κυομένων εἶναι, τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον καὶ τὸν
εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφῆσαι· διὸ τῆι ἀσκήσει πλείστη χρῆσθαι πρὸς τὸ
10 ἐτοιμοθάνατον. ἀγαθὸν δὲ ἢ κακὸν μὴδὲν εἶναι τῶν συμβαινόντων ἀνθρώποις· οὐ
γὰρ ἂν τοῖς αὐτοῖς τοὺς μὲν ἀχθεσθαι, τοὺς δὲ χαίρειν, ἐνυπνιώδεις ὑπολήψεις
ἔχοντας· καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν ἀχθεσθαι, τοτὲ δ' αὖ χαίρειν
μεταβαλλομένους. τὰ δὲ περὶ φύσιν τὰ μὲν εὐήθειαν ἐμφαίνειν φησὶν (ἐν ἔργοις
γὰρ αὐτοῦς κρείττους ἢ λόγους εἶναι, διὰ μύθων τὰ πολλὰ πιστουμένους), περὶ
15 πολλῶν δὲ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοδοξεῖν. ὅτι γὰρ γενητὸς ὁ κόσμος καὶ φθαρτός,
λέγειν ἀκείνους· καὶ ὅτι σφαιροειδῆς, ὃ τε διοικῶν αὐτὸν καὶ ποιῶν θεὸς δι'
ὄλου διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ· ἀρχαὶ δὲ τῶν μὲν συμπάντων ἕτεραι, τῆς δὲ κοσμο-
ποιίας τὸ ὕδωρ· πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι στοιχείοις πέμπτη τίς ἐστὶ φύσις, ἕξ ἧς ὁ
οὐρανὸς καὶ τὰ ἄστρα· γῆ δ' ἐν μέσῳ ἴδρυται τοῦ παντός· καὶ περὶ σπέρματος
20 δὲ καὶ ψυχῆς ὁμοία λέγεται, καὶ ἄλλα πλείω. παραπλέκουσι δὲ καὶ μύθους, ὥσπερ
καὶ Πλάτων περὶ τε ἀφθαρσίας ψυχῆς καὶ τῶν καθ' Ἄιδου κρίσεων, καὶ ἄλλα
τοιαῦτα. περὶ μὲν τῶν Βραχμᾶνων ταῦτα λέγει.

(60) τοὺς δὲ Γαρμᾶνας, τοὺς μὲν ἐντιμοτάτους Ἰγλοβίου φησὶν ὀνομά-
ζεσθαι, ζῶντας ἐν ταῖς ὕλαις ἀπὸ φύλλων καὶ καρπῶν ἀγρίων, ἴεσθητος φλοίων
25 δενδρείων, ἀφροδισίων χωρὶς καὶ οἴνου· τοῖς δὲ βασιλεῦσι συνεῖναι, δι' ἀγγέλων
πυθνανομένοις περὶ τῶν αἰτίων, καὶ δι' ἐκείνων θεραπεύουσι καὶ λιτανεύουσι τὸ
θεῖον. μετὰ δὲ τοὺς Ἰγλοβίους δευτερεύειν κατὰ τιμὴν τοὺς ἱατρικούς καὶ ὡς
περὶ τὸν ἄνθρωπον φιλοσόφους, λιτοὺς μὲν, μὴ ἀγραύλους δέ, ὀρύζην καὶ
ἀλίφιτοις τρεφομένους, ἀ παρέχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα καὶ ὑποδεξάμενον
30 ξενίαι. δύνασθαι δὲ καὶ πολυγόνους ποιεῖν καὶ ἀρρενογόνους καὶ θηλυγόνους διὰ
φαρμακευτικῆς. τὴν δὲ ἱατρείαν διὰ σιτίων τὸ πλέον, οὐ διὰ φαρμάκων ἐπιτε-

1-2 ἄν - παρασκευάζεσθαι om. x 1 ἄν, ἀδουλοῦσί τε Kramer ἀναδουλοῦσί τε ο
ἄν, ἀδούλοις οὔσι Tyrwhitt τὴν - ὑπηρεσίαν: cf. Onesikritos 134 F 24 [μὴ ἔ.
δ.] Tyrwhitt 4 καταλίπειν Dx 6-7 πλείστον - λόγον E 8 καὶ om. x (Cg)
14 διὰ μύθων: cf. 721 F 18; Bardesanes 719 F 1 § 2? ἀπιστουμένους DF 15
γεννητὸς C 17 διαπεφοίτηκεν (-φω- F) ο διαπέφωκεν Cg 20 καὶ ψυχῆς F καὶ
om. r (?) 23 γαρμᾶνας F γερμᾶνας r; s. zu p. 636. 14 ἐντιμοτάτους D -τιμω- r
24-25 ἐσθητος δ' ἔχειν ἀπὸ φλ. δ. ς ἐσθητος <ούσης>? Kramer ἐσθητοὺς φλοίωι
δενδρείωι? Mei 25 δένδρων x δενδρίων CF 28 ἀγραύλους E ὑγραύλους r 30-31
δύνασθαι - φαρμακευτικῆς zusatz oder hinter μετέχειν (p. 638, 2)? 30 δὲ om. D

- λείσθαι· τῶν φαρμάκων δὲ μάλιστα εὐδοκιμεῖν τὰ ἐπίχριστα καὶ τὰ κατα-
πλάσματα, τᾶλλα δὲ κακουργίας πολὺ μειέχειν. ἀσκεῖν δὲ καὶ τούτους κάκείνους
καρτερίαν, τὴν τε ἐν πόνους καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπιμοναῖς, ὥστ' ἐφ' ἑνὸς σχήματος
ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην. ἄλλους δ' εἶναι τοὺς μὲν μαντικούς καὶ
5 ἐπαιδοὺς καὶ τῶν περὶ τοὺς κατοικομένους λόγων καὶ νομίμων ἐμπείρους,
ἐπαιτοῦντας καὶ κατὰ κόμας καὶ πόλεις· τοὺς δὲ χαριεστέρους μὲν τούτων καὶ
ἀστειοτέρους, οὐδ' αὐτοὺς δὲ ἀπεχομένους τῶν καθ' "Αἰδηγ θρυλουμένων, ὅσα
δοκεῖ πρὸς εὐσέβειαν καὶ ὁσιότητα. συμφιλοσοφεῖν δ' ἐνίοις καὶ γυναῖκας,
ἀπεχομένας καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων.
- 10 34 (42-43) a) STRABON 15, I, 68 p. 718: τῆς δ' ἀνομολογίας τῶν συγ-
γραφῶν ἔστω παράδειγμα καὶ ὁ περὶ τοῦ
Καλάνου λόγος. ὅτι μὲν γὰρ συνῆλθεν Ἀλε-
ξάνδρῳ καὶ ἀπέθανεν ἐκὼν παρ' αὐτῷ διὰ
15 πύρος, ὁμολογοῦσι· τὸν δὲ τρόπον οὐ τὸν
αὐτὸν φασιν οὐδὲ κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας·
Μεγασθένης δ' ἐν μὲν τοῖς φιλοσό-
φοις οὐκ εἶναι δόγμα φησὶν ἑαυτοὺς
ἐξάγειν, τοὺς δὲ ποιοῦντας τοῦτο νεα-
20 νικούς κρίνεσθαι, τοὺς μὲν σκληροὺς
τῆι φύσει φερομένους ἐπὶ πληγῆν ἢ
κρημνόν, τοὺς δ' ἀπόνους ἐπὶ βυθόν,
τοὺς δὲ πολυπόνους ἀπαγχομένους,
τοὺς δὲ πυρώδεις εἰς πῦρ ὠθουμένους,
25 οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλανος, ἀκόλαστος
ἄνθρωπος καὶ ταῖς Ἀλεξάνδρου τρα-
πέζαις δεδουλωμένος. τοῦτον μὲν οὖν
ψέγεσθαι, τὸν δὲ Μάνδανιν (?) ἐπαι-
νεῖσθαι, ὅς τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγ-
30 γέλων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱόν,
πειθομένῳ τε δῶρα ἔσσεσθαι ὑπισ-

b) ARRIAN. *Anab.* 7, 2, 2: οὕτω τοι
οὐ πάντῃ ἐξω τοῦ ἐπινοεῖν τὰ κρείττω ἦν
'Αλέξανδρος, ἀλλ' ἐκ δόξης γὰρ δεινὸς
ἐκρατεῖτο. ἐπεὶ καὶ ἐς Τάξιλα αὐτῷ
ἀφικομένῳ καὶ ἰδόντι τῶν σοφιστῶν
'Ἰνδῶν τοὺς γυμνοὺς πόθος ἐγένετο
ξυνεῖναι τινὰ οἱ τῶν ἀνδρῶν τούτων,
ὅτι τὴν καρτερίαν αὐτῶν ἐθαύμασε.
καὶ ὁ μὲν πρεσβύτατος τῶν σοφιστῶν,
ὅτου ὁμιλεῖται οἱ ἄλλοι ἦσαν, Δάνδαμις
ὄνομα, οὔτε αὐτὸς ἔφη παρ' Ἀλέξαν-
δρον ἤξειν, οὔτε τοὺς ἄλλους εἶα. (3)
ἀλλὰ ὑποκρίνασθαι γὰρ λέγεται, ὡς
Διὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς εἶη, εἴπερ οὖν καὶ
'Αλέξανδρος, καὶ ὅτι οὐτε δέοιτό του
τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου· ἔχειν γὰρ οἱ εὖ
τὰ παρόντα, καὶ ἅμα ὄραν τοὺς ξύν
αὐτῷ πλανωμένους τοσαύτην γῆν καὶ
θάλασσαν ἐπ' ἀγαθῷ οὐδενί, μηδὲ
πέρας τι αὐτοῖς γινόμενον τῶν πολλῶν
πλανῶν. οὐτ' οὖν ποθεῖν τι αὐτός, ὅτου
κύριος ἦν Ἀλέξανδρος δοῦναι, οὔτε αὐ

6 καὶ (νοτ κατὰ) om. ε (Cor u. a.)
(e copi.) θρυλουμένων D θρυλλ- γ

17 ἐν τοῖς μὲν DFv 22-23 ἄπνους -
πολύπνους F 25 κάλλανος DF 28
Μάνδανιν (auch 15, I, 64 = Onesikritos
134 F 17) ο Δάνδαμις B; Plutarch. *Alex.*
8; 65 *Dindimus Alex. M. et Dind. regis*
Bragmanorum Coll. p. 169 ff. Kuebler
29 τοῦ om. E

7 ἀστειοτέρους: λογιωτέρους F^m m. 1

14-15 <τῶν> Ἰνδῶν Sintenis [*Ἰνδῶν*]
23-24 [καὶ] Ἀλ. 25 ἔχειν Vulcanius
ἔχει A 28 μηδὲ Ellendt μήτε A 31
ἦν: εἴη Krueger

χνουμένων, ἀπειθοῦντι δὲ κόλασιν, μήτ' ἐκείνον φαίη Διὸς υἱόν, ὃν γε ἄρχειν μηδὲ πολλοστοῦ μέρους τῆς γῆς, μήτε αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, 5 ὧν οὐδεὶς ἴκóρος, μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, ὧι ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη τροφὸς ἢ Ἰνδική, ἀποθανόντων δὲ ἀπαλλάξαιτο τῆς τετραχωμένης ἀπὸ γήρωσ σαρκός, μεταστάς εἰς βελτίω καὶ 10 καθαρώτερον βίον, ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι.

δεδιέναι, ὅτου κρατοίη ἐκεῖνος, ἔστιν οὐ εἴργεσθαι. (4) ζῶντι μὲν γάρ οἱ τὴν Ἰνδῶν γῆν ἐξαρκεῖν, φέρουσαν τὰ ὠραῖα, ἀποθανόντα δὲ ἀπαλλαγῆσθαι οὐκ ἐπιεικοῦς ξυνοίκου τοῦ σώματος. οὐκουν οὐδὲ Ἀλέξανδρον ἐπιχειρῆσαι βιάσασθαι, γνόντα ἐλεύθερον ὄντα τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ Κάλανον γὰρ ἀναπεισθῆναι τῶν ταύτη σοφιστῶν, ὄντινα μάλιστα δὴ αὐτοῦ ἀκράτορα Μεγασθένης ἀνέγραψεν αὐτοὺς τοὺς σοφιστάς λέγειν κακίζοντας τὸν Κάλανον, ὅτι ἀπολιπὼν τὴν παρά σφίσι εὐδαιμονίαν ὁ δὲ δεσπότην ἄλλον ἢ τὸν θεὸν ἐθεράπευε.

15

716. DAIMACHOS (DEI-) VON PLATAIAI

Nach 297 (293?)

T

1 (II 440) STRABON 2, I, 9 p. 70 (= Eratosthenes): ἅπαντες μὲν τοῖ- 20 νυν οἱ περὶ τῆς Ἰνδικῆς γράψαντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγόνασι, καθ' ὑπερβολὴν δὲ Δημάχος, τὰ δὲ δεύτερα λέγει Μεγασθένης (715 T 4; 721 F 2) (F 5). ἐπέμφθησαν μὲν γὰρ εἰς τὰ Παλίμβοθρα ὁ μὲν Μεγασθένης πρὸς Σανδρόκοτον, ὁ δὲ Δημάχος πρὸς Ἀμιτροχάτην τὸν ἐκείνου υἱὸν κατὰ πρεσβείαν, ὑπομνήματα δὲ τῆς ἀποδημίας κατέλιπον τοιαῦτα, ὕφ' ἧς δὴ ποτε αἰτίας 25 προαχθέντες.

2 STRABON 2, I, 19 p. 76: πάλιν δ' ἐκείνου (Eratosthenes p. 178 ff. Be) τὸν Δημάχον ἰδιώτην ἐνδείξασθαι βουλομένου καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων . . . (F 3)

3 STRABON 2, I, 4 p. 68/9: von Hipparchos benutzt (712 F 2 § 4)?

2 ὃς γε ἄρχει x 3 μήτε Cor μηδὲ ο
5 ὧν: ὧι ε κόρος: πόθος? Cor 7
τροφή E ἀποθανόντων E -νόν F -νόντι Γ
8 ὑπὸ γήρωσ Cor

1-2 ἔστιν οὐ Krueger ἐς τὸ A

17 Δαίμαχος Harp. (F 1) Athen. (F 4) Δημάχος Strab. (T 1-2; F 2) 23
Σανδρόκοτον v ἀνδρόκοτ(τ)ον ο διήμαχος C Ἀμιτροχάτην F 6 ἀμιτροχάδην ο
'Αμιτροχάδην (= Bindusāra Amitraghāta) Lassen

F

ΠΕΡΙ ΙΝΔΙΚΗΣ (ΙΝΔΙΚΑ) Α - Β (?)

1 (4) HARPOKR. s.v. ἔγγυθήκη. . . εἴη δ' ἂν σκευῶς τι πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας ἢ τι τούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπιχειῖσθαι ἐπιτήδειον [εἶναι], ὡς Καλλι-
5 ξενός τε ἐν δ' Περὶ Ἀλεξανδρείας (627 F 2b) ὑποσημαίνει καὶ Δαίμαχος ὁ
Πλαταιεύς ἐν β' Περὶ Ἰνδικῆς.

OHNE BUCHZAHL (BUCHTITEL)

2 (1) a) STRABON 15, I, 12 p. 690 (= Eratosthenes): (Ktesias 688
F 49; Onesikritos 134 F 6; Nearchos 133 F 5) Μεγασθένης (715 F 6c) δὲ
10 καὶ Δημάχου μετριασάντων μᾶλλον· ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίους
τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον, Δημάχος δ' ὑπὲρ τοὺς
τρισμυρίους κατ' ἐνίους τόπους· πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις
(2, I, 2 ff. = Patrokles 714 F 2) εἴρηται. b) - 2, I, 14 p. 72: εἰ δὲ τοῦτο
(scil. die auf 3000 stadien geschätzte breite von Taprobane zuzüglich
15 der entfernung der insel von Indien) προσθεῖη τις τοῖς τρισμυρίοις,
οἷς φησιν ὁ Δημάχος μέχρι τῆς εἰς Βακτρίους καὶ Σογδιανούς
ὑπερθέσεως, ἐκπέσοι ἂν πάντα ταῦτα τὰ ἔθνη (scil. nördlich vom Tauros)
τῆς οἰκουμένης καὶ τῆς εὐκράτου. c) - 2, I, 17 p. 74: οἱ δέ γε περὶ Δη-
μαχὸν τοῖς τρισμυρίοις ἔαν προσλάβωσι τὸ ἐπὶ τὴν Ταπροβάνην
καὶ τοὺς ὄρους τῆς διακεκαυμένης, οὓς οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακισ-
20 χιλίων θετέον, ἐκτοπιούσι τὰ τε Βάκτρα καὶ τὴν Ἀρίαν κτλ.

3 (2) STRABON 2, I, 19 p. 76: πάλιν δ' ἐκείνου (scil. Ἐρατοσθένους) τὸν
Δημάχον ἰδιώτην ἐνδείξασθαι βουλομένου καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων - οἰεσθαι
γὰρ τὴν Ἰνδικὴν μεταξὺ κεῖσθαι τῆς τε φθινοπωρινῆς ἰσημερίας
25 καὶ τῶν τροπῶν τῶν χειμερινῶν, Μεγασθένει τε ἀντιλέγειν
φήσαντι (715 F 7a) ἐν τοῖς νοτίοις μέρεσι τῆς Ἰνδικῆς τὰς τε
ἄρκτους ἀποκρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιας ἀντιπίπτειν· μηδέτερον
γὰρ τούτων μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς συμβαίνειν - ταῦτα δὲ φάσκοντος
ἀμαθῶς λέγεσθαι κτλ.

30 4 (3) ATHEN. 9, 51 p. 394 E: Δαίμαχος δ' ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς ἱστορεῖ
περιστερὰς μελίνας γίνεσθαι ἐν Ἰνδοῖς.

5 (-) STRABON 2, I, 9 p. 70 (= Eratosthenes): (T I) διαφερόντως δ'
ἀπίστεϊν ἄξιον Δημάχῳ τε καὶ Μεγασθένει (715 F 27)· οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ τοὺς
'Ἐνωτοκοίτας καὶ τοὺς Ἀστόμους καὶ Ἄρρινας ἱστοροῦντες, Μονοφθαλμοὺς τε
35 καὶ Μακροσκελεῖς καὶ Ὀπισθοδακτύλους. ἀνεκαίνισαν δὲ καὶ τὴν Ὀμηρικὴν

4 [εἶναι] Sauppe

10 (11) Δημάχου F

28 δὲ Cas δὲ ο

34 ἄρινας B

τῶν Πυγμαίων γερανομαχίαν, τρισπιθᾶμους εἰπόντες. οὗτοι δὲ καὶ τοὺς χρυσα-
 ρύχους μύρμηκας καὶ Πᾶνας σφηνοκεφάλους ὄφεις τε καὶ βοῦς καὶ ἐλάφους σὺν
 κέρασι καταπίνοντας· περὶ ὧν ἕτερος τὸν ἕτερον ἐλέγχει, ἕπερ καὶ Ἐρατοσθένης
 φησίν.

5

ANHANG

6 (-) ATHEN. 14, 67 p. 652 F: ὡς καὶ Ἀμιτροχάτην τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα
 γράψαι Ἀντιόχῳ ἀξιούντά φησιν Ἡγήσανδρος (IV), πέμψαι αὐτῷ γλυκὺν καὶ ἰσχάδας
 καὶ σοφιστὴν ἀγοράσαντα. καὶ τὸν Ἀντιόχον ἀντιγράψαι· «ἰσχάδας μὲν καὶ γλυκὺν
 ἀποστελούμέν σοι, σοφιστὴν δ' ἐν Ἑλλήσιν οὐ νόμιμον πωλεῖσθαι».

10

— . DEMODAMAS VON HALIKARNASS-MILET

c. 300/280*

<INDIKA ?>

428 F 2-3.

717. DIONYSIOS

285/47*

T

- 15 1 (II 442) a) PLIN. N.H. 6, 58: *etenim profacta est (Indien) . . . et aliis auctoribus Graecis, qui cum regibus Indicis morati, sicut Megasthenes (715 T 2) et Dionysius a*
 20 *Philadelpho missus, ex ea causa vires quoque gentium prodidere. Cf. 721 F 7.* | b) SOLIN. Coll. 52, 3: *Megasthenes sane apud Indicos reges aliquantisper moratus res Indicas scripsit, ut fidem, quam oculis subiecerat, memoriae daret. Dionysius quoque, qui et ipse a Philadelpho rege spectator missus est, gratia periclitandae veritatis paria prodidit.*

F

<INDIKA ?>

- 25 1 (-) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 904/10a: ὄκα δὲ Καλλιγόροιο παρὰ προχοᾶς ποταμοῦ / ἤλυθον, ἐνθ' ἐπέπουσι Διδὸς Νυσήμιον υἱα / Ἰνδῶν ἠνίκα φύλα λιπῶν κατε-
 νάσσατο Θήβας / ὀργιάσαι | ποταμὸς Παφλαγονίας ἱερὸς Διόνυσου περὶ Ἡράκλειαν, οὐ
 μένηται καὶ Καλλιμαχος (F 600 Pf) . . . οὕτω δὲ κέκληται . . . ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον
 30 αὐτόθι στήσαι χορόν, ὅτε ἀπὸ Ἰνδῶν ὑπέστρεφε. τοῦτον δὲ πάλιν Ὀξύνοντα ἐκάλουν.
 30 ὅτι δὲ ἐπολέμησεν Ἰνδοῦς ὁ Διόνυσος, Διονυσίως φησι καὶ Ἀριστόδημος ἐν ᾧ Θηβαϊκῶν

16-17 *conversatus inter r. i. aliqu. moratus P¹ conv. aliquantisper (aliquantis conv. A) inter i. r. SA 18 oculi subiecerant? Mommsen 20-21 spectatus G -tur N 21 gratia: grecie A*

29 Ὀξ(ε)ἰαν (Arrian. *Peripl. Pont. Eux.* 13) Hoelzlin Ὀξύνον Mue 30 κατε-
 πολέμησεν F Ἰνδοῖς P Διονυσίως: doch wohl Skytobrachion 32 F 13 (vgl. F
 1-5; 9-10; 12?); der verfasser der Βασσαρικά (Schol. 3, 350?) Lobeck, M. Schneider;
 der Indiensfahrer Schwartz (*De Dion. Scyt.* 1880 p. 49 n. 1)

ἐπιγραμμάτων (383 F 1) και Κλειταρχος ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίας (137 F 17).....

718. BASILIS

T

- 5 1 (IV 346) AGATHARCH. *De M. Rubr.* 64 (PHOT. *Bibl.* 250 p. 454b): τῆς
 ἑλης οἰκουμένης ἐν τέτταρσι κυκλιζομένης μέρεσιν . . . τὰ μὲν πρὸς ἐσπέραν
 ἐξείργασται Λύκος (570) τε και Τίμαιος (566), τὰ δὲ πρὸς ἀνατολὰς Ἑκαταῖος
 (1) τε και Βάσιλις, τὰ δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους Διόφαντος (805 T 1) και Δημή-
 10 2 PLIN. *N.H.* 1, 6: *situs, gentes . . . ex auctoribus . . . externis Juba*
rege (275) . . . *Alexandro Polyhistore* (273), *Isidoro* (781), *Amomelo* (645),
 . . . *Onesicrito* (134), *Nearcho* (133), *Megasthene* (715), *Diogneto* (120),
Aristocreonte (667), *Bione* (668), *Dalione* (666), *Simonide minore* (669),
Basile, *Xenophonite Lampsaceno* (V).

15

F

1. ΙΝΔΙΚΑ Α-?

- 1 ATHEN. 9, 43 p. 390 B: Βάσιλις δ' ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰνδικῶν «οἱ
 μικροὶ» φησὶν «ἄνδρες οἱ ταῖς γεράνοις διαπολεμοῦντες πέρδιξιν
 ὀχήματι χρῶνται».

20

«2. ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ?»

- 2 PLIN. *N.H.* 6, 183: *simili modo et de mensura eius* (Aethiopiens oder
 der strecke Syene-Meroe) *varia prodidere primus Dalion ultra Meroen longe*
subvectus, mox Aristocreon et Bion et Basilis; Simonides minor etiam quin-
quennio in Meroe moratus, cum de Aethiopia scriberet.

25

— ALEXANDROS POLYHISTOR

ΙΝΔΙΚΑ

237 F 18.

c. 80/35

— L. ANNAEUS SENECA

DE SITU INDIAE

c. 31/2

30 644 F 2-3.

7 ἑκαταῖος ς (B?) ἄκταῖος A 8 βάσιλις ς (B?) βασιλεύς A 13 dallone F
 dallone Ea 22 Meroen: melon DFR a 23 bion et E'p om. r

719. BARDESANES VON EDESSA

154/222^p

T

I (V 2 p. 68) 679 F 12 c. 63.

F

5

I. <ΙΝΔΙΚΑ?>

218/22

1 STOB. *Flor.* I, 3, 56: Πορφυρίου ἐκ τοῦ Περί Στυγός. (I) Ἴνδοι οἱ περὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἀντωνίνου τοῦ ἐξ Ἑμισῶν † εἰς τὴν Συρίαν ἀφικόμενου Ἰνδοῦ Βαρδισάνη τῶι ἐκ τῆς Μεσοποταμίας εἰς λόγους ἀφικόμενοι ἐξηγήσαντο, ὡς ὁ Βαρδισάνης ἀνέγραψεν, εἶναι τινα λίμνην
10 ἔτι καὶ νῦν παρ' Ἰνδοῖς δοκιμαστηρίου λεγομένην, εἰς ἣν ἂν τις τῶν Ἰνδῶν αἰτίαν ἔχων τινὸς ἀμαρτίας ἀρῆται, <εἰσάγεται>. τῶν δὲ Βραχμάνων τινὲς δοκιμάζουσι αὐτὸν τοῦτον τὸν τρόπον· πυνθάνονται τοῦ ἀνθρώπου, εἰ θέλει διὰ τοῦ ὕδατος γενέσθαι τὴν ἐξέτασιν, καὶ μὴ θέλοντα μὲν ὡς ὑπεύθυνον ἀποπέμψουσι τὴν δίκην ἀποτίσσοντα, παραδεχόμενον δὲ τὴν βάσανον εἰσάγουσι μετὰ
15 τῶν κατηγορῶν· καταβαίνουσι γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὸ ὕδωρ, δοκιμασθησόμενοι μὴ συκοφαντῶσι. διέρχονται τοίνυν οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ ὕδατος εἰς ἕτερον μέρος τῆς λίμνης· τὸ βάθος δ' ἐστὶν ἄχρι τῶν γονάτων παντὸς ὄπου οὖν εἰς αὐτὴν ἐπιβάντος. ὅταν δ' <ὁ> κατηγορούμενος ἐπιβῆι, ἀναμάρτητος μὲν ὢν ἀδεῶς διέρχεται ἄχρι τῶν γονάτων ἔχων τὸ ὕδωρ, ἀμαρτῶν δὲ ὀλίγων προβάς βαπτίζεται μέχρι
20 κεφαλῆς· οἱ δὲ Βραχμᾶνες ἀνασπῶντες αὐτὸν ἐκ τοῦ ὕδατος παραδιδόασι τοὺς ἐνάγουσι ζῶντα, καὶ ἀξιούσι παιδευθῆναι χωρὶς θανατικῆς καταδίκης. γίνεσθαι δὲ τοῦτο σπανίως τῶι μηδένα τολμᾶν ἀρνεῖσθαι τὸ ἀμάρτημα διὰ τὸν ἐκ τοῦ ὕδατος γιγνόμενον ἔλεγχον.

(2) ἔκουσίων τοίνυν ἀμαρτημάτων δοκιμαστήριον Ἰνδοῦς τοῦτ' ἔχειν τὸ
25 ὕδωρ, ἄκουσίων δὲ ὁμοῦ καὶ ἔκουσίων καὶ ὄλων ὀρθοῦ βίου ἕτερον εἶναι, περὶ οὗ ὁ Βαρδισάνης τάδε γράφει (θήσω γὰρ τάκεινον κατὰ λέξιν)· <<ἔλεγον δὲ καὶ σπηλαιον εἶναι αὐτόματον μέγα ἐν ὄρει ὑψηλοτάτῳ σχεδὸν κατὰ μέσον τῆς γῆς, ἐν ᾧ σπηλαίῳ ἐστὶν ἀνδριάς, δν εἰκάζουσι πηχῶν δέκα ἢ δώδεκα, ἐστὼς ὀρθός, ἔχων τὰς χεῖρας ἠπλωμένας
30 ἐν τύπῳ σταυροῦ. καὶ τὸ μὲν δεξιὸν τῆς ὄψεως αὐτοῦ ἐστὶν

3: s. Komm. 6 Στυγός Schott στυγός ο (= FP) Ἰνδοὶ P^m (m. 2) Ἰδοῦ P Ἰδοῦ F 7 ἀντωνίου P Ἑμισῶν Wa(chsmuth) [εἰς τὴν Συρίαν] Mei ἐν τῇ Συρίᾳ Wa 7-8 [ἀφικόμενου] Heeren, Wa εἰς τ. Ῥώμην ἀφικόμενου ο. εἰς τ. Συρίαν ἀφικόμενοι? 8 (26) I. Βαρδισάνης (F 2 p. 645, 30) 10 δοκιμαστήριον ς (Wa) δοκιμαστηρίαν Mei 11 <εἰσάγεται> Mei 17 ὄπου οὖν Wa ὄτου οὖν ο 18 δ' ὁ Mei δὲ ο μὲν ὢν Holste μόνων ο 21 ἐνάγουσι Schott ἀν- ο 29 ὀπλωμένας P

ἀνδρικόν, τὸ δ' εὐώνυμον θηλυκόν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ βραχίων ὁ
 δεξιὸς καὶ ὁ δεξιὸς ποῦς καὶ ὄλον τὸ μέρος ἀρσενικόν καὶ τὸ
 εὐώνυμον θηλυκόν, ὡς ἰδόντα τινὰ ἐκπλαγῆναι τὴν σύγκρασιν,
 * * πῶς ἀδιαίρετως ἔστιν ἰδεῖν τὴν ἀνομοιοῦτητα * * τῶν δύο πλευ-
 5 ρῶν ἐν ἐνὶ σώματι. ἐν τούτῳ τῷ ἀνδριάντι λέγουσι γεγλύφθαι
 περὶ τὸν μαζὸν τὸν δεξιὸν ἥλιον καὶ περὶ τὸν ἀριστερόν σελήνην,
 καὶ κατὰ τῶν δύο βραχιόνων * * τέχνηι γεγλύφθαι ἀγγέλων ἀριθ-
 μὸν καὶ ὅσα ἔστιν ἐν τῷ κόσμῳ, τούτεστιν οὐρανὸν καὶ ὄρη καὶ
 10 θάλασσαν καὶ † ποταμὸν καὶ ὠκεανὸν καὶ φυτὰ καὶ ζῶια καὶ
 θεὸν τῷ υἱῷ, ὀπηνίκα τὸν κόσμον ἐκτιζεν, ἵνα θεατὸν ἔχη
 παράδειγμα. ἐξήτασα δὲ (φησί) ποίας ἔστιν ὕλης, καὶ διεβε-
 βαιούτο ὁ Σανδάλης, ἐμαρτύρουν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ἄλλοι, μηδένα
 εἰδέναι ποίας ὕλης ἔστιν ὁ ἀνδριάς ἐκεῖνος· οὔτε γὰρ χρύσεός
 15 ἔστιν οὔτε ἀργύρεος οὔτε χάλκεος οὔτε λίθινος οὔτε ἄλλης
 ὕλης, ἀλλὰ μᾶλλον παραπλήσιός ἐστι ξύλῳ στερροτάτῳ καὶ
 ἀσηπτοτάτῳ, μὴ εἶναι δὲ ξύλον. προσετίθεσαν δὲ λέγοντες,
 20 ὅτι τῶν βασιλέων τις ἠθέλησεν ἀφελεῖσθαι τρίχα ἐκ τῶν περὶ τὸν
 τράχηλον αὐτοῦ, καὶ αἷμα ρεῦσαι, καὶ φοβηθῆναι τὸν βασιλέα
 ἐκεῖνον, ὡς μόλις εὐξαμένων τῶν Βραχμάνων ἀνακτήσασθαι
 25 ἐαυτόν. ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλῇ τούτου λέγουσι θεοῦ ἄγαλμα εἶναι
 ὡς ἐπὶ θρόνου τινὸς καθήμενον. λέγουσιν δὲ καὶ ἐν τοῖς καύμα-
 σιν ἰδροῦν ὄλον τὸν ἀνδριάντα τοῦτον, καὶ ῥιπίζεσθαι ὑπὸ ἰῶν
 Βραχμάνων, καὶ παύεσθαι τοὺς ἰδρώτας· καὶ εἰ μὴ ῥιπίζοιεν,
 30 πολὺν φέρειν ἰδρώτα, ὡς βρέχεσθαι τὴν περὶ αὐτὸν γῆν. ἐνδο-
 τέρῳ δὲ αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ μετὰ πολὺ διάστημα εἶναι
 σκότος, ἐνθα μετὰ λαμπάδων εἰσέρχονται οἱ βουλόμενοι, καὶ
 εὐρίσκουσι θύραν τινά, ἐξ ἧς θύρας προέρχεται ὕδωρ, καὶ
 λιμνάζει περὶ τὰ τελευταῖα τοῦ σπηλαίου, καὶ ὡς δοκιμάζοντες

4-5 [πῶς - σώματι] ('lectoris adnotatio')? Wa 4 vor πῶς lücke (9 buchst.
 F, 3 in P) ο ἀδιαίρετον Mei τῶν F <τῆνδε> τῶν Usener 6 ἥλιον
 καὶ om. P¹ δὲ σελήνην P 7 vor τέχνηι lücke (8 buchst. F, 3 in P) ο
 <θαυμαστοῦ> τ. Heeren <ταύτῃ> τ. Hense <zauber>kunst Reitzenstein (*Studien zum*
antiken Synkretismus, 1926, p. 91) 9 ποταμὸν τὸν ὠκεανὸν Heeren [ποταμὸν καὶ]
 ('glossen zu ὠκ.') Hense ποταμούς Mei [meer] der strom ('natürlich der Ganges')
 Reitzenstein 10 ὅσα F lücke (7 buchst.) P 11 θεατὸν (ο. τυθόν) Heeren
 θεατὸν ο αλοθητόν Mei 12 ἐξήτασα ο. ἐζήτησα v 13 (p. 645, 10) Σανδάλης:
 Σανδάνης Mei Δάνδαλις Wa cf. F 2 p. 645, 32 15 ἀργύρεος P^o (m. 1) -ριος
 P^o F 16-17 καὶ ἀσηπτοτάτῳ om. P 24 τοῦ ἰδρώτος Heeren 25 πολὺν
 βεῖν Mei τοσόνδε βεῖν Wa 28 θύρας FP om. c

ἑαυτοὺς εἰσέρχονται διὰ τῆς θύρας ἐκείνης. καὶ ὄσοι εἰσὶ
καθαροὶ ἀπὸ τῆς φουλότῃτος τοῦ βίου εἰσέρχονται ἀνεμποδί-
τως εὐρυνομένης τῆς θύρας, καὶ εὐρίσκουσι πηγὴν μεγίστην
ὕδατος πάνυ διαυγεστάτου καὶ ποτιμωτάτου, ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ
5 ἐκεῖνο προέρχεται. οἱ δὲ ἐν καταγνώσει ὄντες πολὺ θλίβουσι
εἰσελθεῖν διὰ τῆς θύρας ἐκείνης, καὶ οὐ δύνανται στενομένης
αὐτῆς· οἵτινες βιαζόμενοι ἐξομολογοῦνται ἐπὶ τῶν ἐτέρων εἴ-
τι ἤμαρτον, <καὶ> δέησιν ποιοῦνται, ἵνα οἱ λοιποὶ εὐξωνται
περὶ αὐτῶν, καὶ νηστεύουσι χρόνον τινὰ ἱκανόν». ἐκεῖ φησὶν
10 εἰρηκέναι <τούς> περὶ τὸν Σανδάλην συναγεσθαι τοὺς Βραχυμᾶνας ἡμέραι μὲν
τινι τεταγμένη· ἀλλὰ εἶναι μὲν τινὰς ἐκεῖ ἔχοντας τὴν διατριβήν, τοὺς δὲ
ἀλλαχόθεν συνίεναι θέρουσ' ὥραι καὶ περὶ τὸ φθινόπωρον πλεοναζούσης τῆς
ὀπώρας ἐπὶ τε τὴν θέαν τοῦ ἀνδριάντος καὶ ἐπὶ τὸ ἀλλήλοισι συμμῖξαι καὶ εἰς
τὸ πῦραν ἑαυτῶν λαβεῖν, εἰ δύνανται εἰσελθεῖν διὰ τῆς εἰρημένης θύρας.
15 <γίγνεσθαι δὲ ἐκεῖ ζητήσεις λέγουσι περὶ τῆς ἐν τῷ σώματι
ἐκείνῳ γλυφῆς· οὐδὲ γὰρ ἔστι βραϊδίας πάσῃ τῇ ἀνατυπώσει
ἐπιστῆσαι διὰ τε τὸ πολλὰ εἶναι καὶ διὰ τὸ μὴ πάντα τὰ ζῶια
καὶ φυτὰ ἐν πάσῃ χώρῃ ὑπάρχειν».

[[(3) & μὲν οὖν Ἴνδοι ἱστοροῦσι περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δοκιμαστηρίου ὕδατος ἔστι ταῦτα.
20 οἶμαι δὲ τούτου καὶ Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα μεμνησθαι τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ
λέγω· γράφων γὰρ τοῖς Βραχυμᾶσιν ὄρκον τινὰ ὁμνυῖαι <<οὐ μὰ τὸ Ταντάλειον ὕδωρ, οὐ με
ἐμνήσατε»· οἶμαι γὰρ Ταντάλειον λέγειν τοῦτο διὰ τὸ ἀεὶ τῇ προσδοκίᾳ κολάζειν τοὺς
ἐπὶ τοῦτο ἔλθειν ἐσπουδακτάς καὶ τούτου ποτὸν ἀρύσασθαι.]]

2 (V 2 p. 70) PORPHYR. *De abst.* 4, 17 (HIERONYM. *Adv. Jou.* 2, 14): (I)
25 Ἴνδῶν γὰρ τῆς πολιτείας εἰς πολλὰ νενεμημένης ἔστι τι γένος παρ' αὐτοῖς τὸ
τῶν θεοσόφων, οὗς γυμνοσοφιστὰς καλεῖν εἰώθαοι Ἕλληνας. τούτων δὲ δύο
αἰρέσεις, ὧν τῆς μὲν Βραχυμᾶνες προΐστανται, τῆς δὲ Σαμαναῖοι. ἀλλ' οἱ μὲν
Βραχυμᾶνες ἐκ γένους διαδέχονται ὡς περὶ ἱερατεῖαν τὴν τοιαύτην θεοσοφίαν,
Σαμαναῖοι δὲ λογάδες εἰσὶν καὶ τῶν βουληθέντων θεοσοφεῖν συμπληρούμενοι.
30 ἔχει δὲ τὰ κατ' αὐτοὺς τοῦτον τὸν τρόπον, ὡς Βαρδησάνης ἀνὴρ
Βαβυλώνιος ἐπὶ τῶν πατέρων ἡμῶν γεγινώς καὶ ἐντυχῶν τοῖς
περὶ † Δαδάμανιν πεπεμμένους Ἴνδοῖς πρὸς τὸν Καίσαρα ἀνέ-

7 αὐτῆς Heeren αὐτοῖς ο βιαζόμενοι F P 8 <καὶ> Holste om.
P . . . F 9 νηστεύουσι Heeren -ωσι P -ωσι F φησιν Holste φασιν ο 10
<τούς> P^a . . . ο ἡμέραι P . . . μεραι F 10-11 μὲν τινι Wa μέντοι ο μὲν τῇ
Usener 12 φθινόπωρον FP^{ms} (m. 2) φθινόμενον P 19-23: zusatz des Por-
phyrios 21 Ταντάλειον Mei -λιον ο 22 ἐμνήσατε F ἐμνήσατε P Ταντάλειον:
τάνταλον ο Ταντάλου Mei 23 ἐπὶ Mei ὑπὸ ο 25 πολλὰ <γένη> ο νενεμημένης
<μέρη>? 27 Σαμαναῖοι: Γαρμᾶνες (Γερμᾶνες) Megasthenes 715 F 33 § 59; 60
32 v.l. δαδάμανιν, δαμάδαμιν, δάμαλιν; Σανδάλης F † Δάνδαμιν Fabricius, v Καί-
σαρα: Elagabal s. p. 643, 7

γραφεν. (2) «πάντες γὰρ Βραχμᾶνες ἐνός εἰσι γένους· ἐξ ἐνός γὰρ πατρός καὶ μιᾶς μητρὸς πάντες κατάγουσιν· Σαμαναῖοι δὲ οὐκ εἰσι τοῦ γένους αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ παντὸς τοῦ τῶν Ἴνδῶν ἔθνους, [[ὡς ἔφαμεν]], συνειλεγμένοι. (3) οὔτε δὲ βασιλεύεται 5 Βραχμᾶν οὔτε συντελεῖ τι τοῖς ἄλλοις· τούτων δὲ [οἱ φιλόσοφοι] οἱ μὲν ἐν ὄρει οἰκοῦσιν, οἱ δὲ περὶ Γάγγην ποταμόν. σιτοῦνται δὲ οἱ μὲν ὄρειοι τὴν τε ὀπώραν καὶ γάλα βόειον βοτάναις παγόν, οἱ δὲ περὶ τὸν Γάγγην ἐκ τῆς ὀπώρας, ἢ πολλὴ περὶ τὸν ποταμόν γεννᾶται. φέρει δὲ ἡ γῆ σχεδὸν καρπὸν ἀεὶ νέον καὶ μέντοι καὶ 10 τὴν δρυζαν πολλὴν τε καὶ αὐτόματον, ἣι χρῶνται ὅταν τὸ τῆς ὀπώρας ἐπιλείπηι· τὸ δ' ἄλλου τινὸς ἀψασθαι ἢ ὄλωσ θιγεῖν ἐμψύχου τροφῆς ἴσον τῆι ἐσχάτῃ ἀκαθαρσίαι τε καὶ ἀσεβείαι νενόμισται. καὶ τοῦτο αὐτοῖς τὸ δόγμα † θρησκεύουσι τε τὸ θεῖον καὶ εὐσεβοῦσι περὶ αὐτὸ καθορῶνται † τὸν τοῖνον χρόνον 15 τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς τὸν πλεῖστον εἰς ὕμνους τῶν θεῶν ἀπένειμαν καὶ εὐχάς, ἐκάστου ἰδίαν καλύβην ἔχοντος καὶ ὡς ἐνὶ μάλιστα ἰδιαίχοντος· κοινῆι γὰρ Βραχμᾶνες μένειν οὐκ ἀνέχονται οὐδὲ πολλὰ διαλέγεσθαι· ἀλλ' ὅταν τοῦτο συμβῆι, ἀναχωρήσαντες ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας οὐ φθέγγονται· πολλάκις δὲ καὶ 20 νηστεύουσιν. (4) Σαμαναῖοι δὲ εἰσὶ μὲν [[ὡς ἔφαμεν]] λογάδες· ὅταν δὲ μέλλῃ εἰς τὸ τάγμα τις ἐγγράφεσθαι [ἄρχεσθαι], πρόσσει τοῖς ἄρχουσι τῆς πόλεως, ὅπου [δ'] ἂν τύχη [τῆς πόλεως], ἢ τῆς κώμης, καὶ τῶν κτημάτων ἐξίσταται <καὶ> πάσης τῆς ἄλλης οὐσίας, ξυράμενος δὲ τοῦ σώματος τὰ περιττὰ λαμβάνει 25 στολὴν, ἀπεισὶ τε πρὸς Σαμαναῖους, οὔτε πρὸς γυναῖκα οὔτε πρὸς τέκνα (εἰ τύχοι κεκτημένος) ἐπιστροφὴν ἢ τινα λόγον ἐτι ποιούμενος ἢ πρὸς αὐτὸν ὄλωσ νομίζων. καὶ τῶν μὲν τέκνων ὁ βασιλεὺς κήδεται, ὅπως ἔχωσι τὰ ἀναγκαῖα, τῆς δὲ γυναικὸς οἱ οἰκεῖοι. ὁ δὲ βίος τοῖς Σαμαναῖοις ἐστὶ τοιοῦτος· ἔξω τῆς πό- 30 λεως διατρίβουσι, διημερεύοντες ἐν τοῖς περὶ τοῦ θεοῦ λόγοις, ἔχουσι δὲ οἴκους καὶ τεμένη ὑπὸ τοῦ βασιλέως οἰκοδομηθέντα, ἐν οἷς οἰκονόμοι εἰσὶν, ἀπότακτόν τι λαμβάνοντες παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς τροφήν τῶν συνιδόντων. ἢ δὲ παρασκευὴ γίνεται

3 τοῦ αὐτοῦ γένους He, Nauck 4 (20) [[]] zusatz des Porphyrios (p. 645, 19 ff.) 5 [οἱ φιλ.] Nauck τῶν φιλοσόφων Rei 11 ἐπιλίπηι? Nauck 12 v.l. καὶ τῆι ἐσχάτῃ 13-14 * * καθορῶνται Rei καθορᾶται Valentin δόγμα. θρησκεύουσι δὲ - εὐσεβοῦντες - καθορῶνται? 21 [ἄρχεσθαι] Valentin 22 [δ'] - [τῆς πόλεως] Nauck 23 ἐξίσταται Rei -ανται ο <καὶ> Langlois πάσης <τε> Abresch 27 αὐτὸν Rei αὐτὸν ο νομίζων <εἶναι> Rei

δρύζης και ἄρτων και ὀπώρας και λαχάνων. και εισελθόντων εἰς τὸν οἶκον ὑπὸ σημαίνοντι κώδωνι, οἱ μὴ Σαμαναῖοι ἐξίσιασιν, οἱ δὲ προσεύχονται· εὐξαμένων δὲ πάλιν διακωδωνίζει, και οἱ ὑπηρέται ἐκάστωι τρυβλίον δόντες (δύο γὰρ ἐκ ταυτοῦ οὐκ ἐσθίουσιν) τρέφουσιν αὐτούς τῆι δρύζηι, τῶι δὲ δεομένωι ποι-
 5 κιλίας προστίθεται [τὸ] λάχανον ἢ τῆς ὀπώρας τι· τραφέντες δὲ συντόμως ἐπὶ τὰς αὐτὰς διατριβὰς ἐξίσιασιν. (5) ἀγύνοιοι δ' εἰσὶ πάντες και ἀκτῆμονες, και τοσοῦτον αὐτῶν τε και τῶν Βραχ-
 10 μάνων σέβας ἔχουσιν οἱ ἄλλοι, ὥστε και τὸν βασιλέα ἀφικνεῖ-
 τῶν καταλαμβανόντων τὴν χώραν ἢ συμβουλευσαι τὸ πρακτέον.

(18) αὐτοὶ δὲ οὕτω πρὸς θάνατον διάκεινται, ὡς τὸν μὲν τοῦ ζῆν χρόνον ὥσπερ ἀναγκαίαν τινὰ τῆι φύσει λειτουργίαν ἀκου-
 σίως ὑπομένειν, σπεύδειν δὲ τὰς ψυχὰς ἀπολύσαι τῶν σωματίων.
 15 και πολλαχίς ὅταν εὖ ἔχειν σκέψωνται, μηδενὸς αὐτούς ἐπει-
 γοντος κακοῦ μηδὲ ἐξελαύνοντος, ἐξίσιασι τοῦ βίου, προειπόντες
 μέντοι τοῖς ἄλλοις· και ἔστιν οὐδεὶς ὁ κωλύσων, ἀλλὰ πάντες
 αὐτούς εὐδαιμονίζοντες πρὸς τοὺς οἰκείους [τῶν τεθνηκότων]
 ἐπισκήπτουσί τινα· οὕτως βεβαίαν και ἀληθεστάτην αὐτοὶ τε
 20 και οἱ πολλοὶ ταῖς ψυχαῖς τὴν μετ' ἀλλήλων εἶναι διαίταν πε-
 πιστεύκασιν. οἱ δ' ἐπειδὴν ὑπακούσωσι τῶν ἐντεταλμένων
 αὐτοῖς, πυρὶ τὸ σῶμα παραδόντες, ὅπως δὴ καθαρωτάτην ἀπο-
 κρίνωσι τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν, ὑμνούμενοι τελευτῶσιν· ῥᾶιον
 γὰρ ἐκείνους εἰς τὸν θάνατον οἱ φίλτατοι ἀποπέμπουσιν ἢ τῶν
 25 ἄλλων ἀνθρώπων ἕκαστοι τοὺς πολίτας εἰς μηκίστας (?) ἀπο-
 δημίας, και σφᾶς μὲν αὐτούς δακρύουσιν ἐν τῶι ζῆν διαμεί-
 ναντας, ἐκείνους δὲ μακαρίζουσιν τὴν ἀθάνατον λῆξιν ἀπολαμ-
 βάνοντας».

1-2 εἰς τίνα οἶκον? 2 ὑπὸ σημαίνοντι Abresch ὑποσημαίνοντι ο οἱ «μὲν» μὴ Rei
 3 διακωδωνίζει Rei -ζειν ο 5 τρέφουσιν Rei τρέφοντες ο 6 [τὸ] He 7
 αὐτὰς: αὐτῶν Nauck 8-9 [τε και τῶν Βραχμάνων] Zusatz des Porphyrios?
 9-11 *cum rex ad eos venerit, adorare illos solitus sit, pacemque suae provinciae in
 illorum precibus arbitrari sitam* Hier 10 τε Nauck τι ο 11 v.l. ἢ om. Ald τί
 πρακτέον? 15 σκέψωνται Valentin 16 [μηδὲ ἐξελ.] Felicianus 18 [τῶν
 τεθν.] Jac τοὺς τεθνηκότας Nauck 21 ἐπακούσωσι Nauck 25 «μὴ» μηκίστας
 Felicianus 26-27 διαμένοντας He 28: hier schließt das excerpt aus B.; was
 folgt ist Porphyrios

ANHANG

2. BUCH DER GESETZE DER LAENDER (ΠΕΡΙ ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΣ) nach 19

3 [V 2 p. 73] a) SYR. TEXT C. 16:

- 5
- 10
- 15 *homines quidem non ita agunt (wie die
tiere, die gemäss ihrer natur leben),
sed in operationibus corporum suorum
naturam servant sicut animalia, in ope-
rationibus mentis vero quidquid volunt*
- 20 *agunt, tamquam libertate et imperio prae-
ditis et tamquam dei imago.*
- 25
- 30 *sunt enim ex eis qui carnem manducant
et ad panem non appropinquant; et sunt
qui distinguunt alimenta carnis; et sunt
ex eis qui carnem animalis, anima in quo
est, non manducant. sunt ex eis qui se*
- 35 *coniungunt cum suis matribus et cum
suis sororibus et cum suis filiis; et sunt*

b) EUSEB. P.E. 6,9, 32: . . . Ὡρα καὶ τῶν ἐξ ἀστρολογίας πρὸς τοὺς Χαλδαίωντας τῶν τὴν κακότεχνον ταύτην γοητεῖαν ὡς ἐν μέρει μαθήματος ἐπαγγελομένων τοὺς λόγους ἐπισκέψασθαι. παραθήσομαι δὲ σοι καὶ τῶνδε τὰς ἀποδείξεις ἐξ ἀνδρὸς Σύρου μὲν τὸ γένος, ἐπ' ἄκρον δὲ τῆς Χαλδαικῆς ἐπιστήμης ἐλληλακτός. Βαρδησάνης ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, ὃς ἐν τοῖς Πρὸς τοὺς ἐπαίρους διαλόγοις τὰδε πη μνημονεύεται φάναι.

(10) (4) . . . ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ζῶια κατὰ τὴν κοινότητα καὶ τὴν διαφορὰν κατὰ φύσιν δοθεῖσαν ἐκάστω ἐξ ἀνάγκης ἡδέως φέρεται, (5) ἄνθρωποι δὲ μόνοι, τὸ ἐξαίρετον ἔχοντες τὸν τε νοῦν καὶ τὸν ἐκ τούτου προφερόμενον λόγον, κατὰ μὲν τὴν κοινότητα ἔπονται τῇ φύσει, ὡς προεῖπον, κατὰ δὲ τὸ ἐξαίρετον οὐ κατὰ φύσιν πολιτεύονται. (6) οὐδὲ γὰρ μία βρῶσις ἢ τῶν ἀπάντων . . . οὐκ ἔθος ἐν, οὐχ εἰς νόμος πολιτείας ἐν αὐτοῖς, οὐ μίαν κίνησιν ἐπιθυμίας τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὴν ἰδίαν θέλησιν αἰρεῖται ἐαυτῷ βίον, τὸν πλησίον μὴ μιμούμενος, πλὴν ἐν οἷς βούλεται . . .

(8) πόσοι τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα τῶν Ἀλαναίων, ὡς τὰ ἄγρια ζῶια κρεοβοροῦσιν, ἄρτου μὴ γευόμενοι, καὶ οὐ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ θέλειν. ἄλλοι κρεῶν οὐ γεύονται, ὡς τὰ ἡμερὰ ζῶια· ἄλλοι

3 Cod. Mus. Brit. Add. 14658 nach der Übertragung von Nau (-Nöldeke) *Patrol. Syr.* 12, 1907, p. 536 ff. (s. auch *Eusebius Werke VIII* 1 ed. Mras, 1954, p. 335 und Kommentar) 33 quo: qua Nau

4 τῶν: τὴν B 11-12 βαρδησάνης I -ιάνης BO 12-13 πρὸς τοὺς ἐν τοῖς O 13-14 τὰδε πη B τὰδ' ἔπη IO 23 γάρ om. I 25 ἐν αὐτοῖς om. I 31-32 κρέα τρεφόμενοι I κρεωβοροῦσιν O κρεωβοροῦσιν B 32 μὴ γευόμενοι Vigier μὴ γευόμενα BO οὐ γεύονται I 32 καὶ I om. BO 33-34 κρεῶν οὐ γεύονται I οὐχ οὕτως B δ' οὐχ οὕτως, ἀλλ' O

qui ad feminam ipsimet non appropinquant. sunt qui ulciscuntur sicut leones et sicut tigres; et sunt qui sicut scorpiones nocent eis, qui ipsis nihil fecerunt; et
 5 sunt qui trahuntur sicut oves et eorum ducibus non nocent. sunt qui secundum bonitatem trahuntur, alii vero secundum iustitiam, alii autem secundum malitiam (17) quoniam est ergo natura hominis?

15

20

(25) Bardesanes inquit: legistine libros Chaldaeorum Babylonis, in quibus describitur quid faciant stellae cum coniunctionibus suis in horoscopio
 25 hominum, et libros Aegyptiorum, in quibus describitur quidquid hominibus accidere potest? . . . audi ergo et intellige non simili modo, quidquid decernunt stellae in fato et in partibus eorum agere
 30 homines, qui sunt super terram. posuerunt enim homines leges in quacumque regione secundum illam libertatem, quae a Deo eis data est . . . incipiam dicere quantum memini, incipiens ab oriente,
 35 qui est caput totius mundi.

(26) sunt leges SERIBUS, ne occidant

ιχθυοφαγοῦσαι μόνον· ἕτεροι δὲ ἰχθύων οὐ γέονται, οὐδ' ἂν λιμώσωσιν. οἱ μὲν ὕδροποτοῦσιν, οἱ δὲ οἰνοποτοῦσιν, οἱ δὲ σίκερα πίνουσι. καὶ ἀπλῶς πολλὴ διαφορὰ βρωμάτων καὶ πομάτων ἐν τῇ ἀνθρωπότητι, μέχρι καὶ ἐν τῇ τῶν λαχάνων καὶ ὕπαρων βρώσει διαφερόμενοι. (9) ἀλλὰ καὶ οἱ μὲν ὡς σκορπίοι καὶ ὡς ἀσπίδες μὴ ἀδικηθέντες ἀδικοῦσιν· οἱ δὲ ὡς τὰ ἄλλα ζῶια ἀδικούμενοι ἀμύνονται· ἕτεροι δὲ ὡς λύκοι ἀρπάζουσι, καὶ ὡς γαλαῖ κλέπτουσιν· ἄλλοι δὲ ὡς ἀμνάδες καὶ μηκάδες ὑπὸ τῶν ὁμοιοπαθῶν ἐλαύνονται, καὶ τοὺς ἀδικούντας οὐκ ἀδικοῦσι. καὶ οἱ μὲν λέγονται ἀγαθοί, οἱ δὲ κακοί, οἱ δὲ δίκαιοι. (10) εἶθεν ἔστι νοεῖν μὴ πάντως κατὰ φύσιν ἄγεσθαι τὸν ἄνθρωπον — ποῖαν γὰρ αὐτοῦ ἐροῦμεν φύσιν; — ἀλλὰ πῆ μὲν φέρεται κατὰ φύσιν, πῆ δὲ κατὰ προαίρεσιν . . . >>.

(11) καὶ ἐξῆς φησι· «νόμους εἶηεντο διαφορῶς οἱ ἄνθρωποι ἐν ἐκάστηι χώρῃ, τινὰς γεγραμμένους, τινὰς δὲ ἀγράφους, ἐξ ὧν διηγῆσομαι, ὡς οἶδα καὶ ὧν μὲνημαι, ἀρξάμενος ἐκ τῆς τοῦ κόσμου ἀρχῆς.

(12) νόμος ἐστὶ παρὰ ΣΗΡΑΙΣ μηδένα

I-2 ἕτεροι — γέονται I ἕτεροι οὐδὲ τοῦτο BO 2-3 οἱ μὲν ὕδρ. om. BO 3-4 σίκερα πίνουσι I σικερατίζουσι BO 5 τε καὶ O 6 τῶν om. O 8 ὡς I ὡσεὶ BO 9 ἀλλὰ ο ἄλογα Steph 23 sive scriptura sive etiam usu durante, quas nemo facile transgreditur Clem (= Ps. Clemens Recogn. 9, 19 f.) 36 ff.: überschüsse einer der fassungen sind durch unterstreichen gekennzeichnet 36 Seres, qui initio orbis terrae habitant Clem οἱ τὸ ἄκρον τοῦ χέρσου οἰκοῦντες Kais (= Kaisarios Πέσους καὶ ἀποκρίσεις Migne Patr. Gr. 38) οἱ τ. ἄ. τῆς γῆς οἱκ. Ge (= Georgios Hamartolos A.O. IV p. 236 f.)

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III C

42

nec scortum faciant nec idolis serviant. et in tota regione Serum idola non sunt nec meretrices, nec est qui occidat aut occidatur, etsi etiam quacumque die et quacumque hora nascantur; et non impedit libertatem Serum Mars terribilis, etsi positus sit in medio caeli, ita ut vir occurrat socio suo cum gladio ferri; et non cogit Venus in coniunctione cum Marte ullum e Seribus, ut coinquinetur cum muliere socii sui aut cum alia muliere.

(27) *ita apud INDOS sunt leges Brahminarum, qui sunt milia et myriades, ne occisionem committant, et idola ne adorent, et scortum ne faciant, et ne carnem manducant, et vinum ne bibant; et inter eos nulla ex eis fiunt, et milia annorum sunt, ex quo illi homines hac lege, quam sibi posuerunt, ducuntur. (28) est alia lex in India et in eodem climate, quae pertinet ad eos qui non sunt e tribu Brahminarum et doctrinam eorum non servant, ut idolis serviant et scortentur et occidant et committant alia horrenda, quae Brahminis displicent. et in eodem climate Indiae sunt homines, qui solent carnem hominum manducare*

4-11: die astrologischen stücke sind im folgenden fortgelassen II alia: aliena? cf. άλλοτριαι b alienum matrimonium Clem

φονεύειν μήτε πορνεύειν μήτε κλέπτειν μήτε ξόανα προσκυνοῦν, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ μεγίστῃ χώρῃ οὐ ναὸν ἔστιν ἰδεῖν, οὐ γυναῖκα πορνικὴν, οὐ μοιχαλίδα ὀνομαζομένην, οὐ κλέπτῃν ἐλκόμενον ἐπὶ δίκῃν, οὐκ ἀνδροφόνον, οὐ πεφονευμένον. (13) οὐδενὸς γάρ τὸ αὐτεξούσιον ἠνάγκασεν ὁ τοῦ πυριλαμπέος Ἄρεος ἀσθηρ μεσουρανῶν ἄνδρα σιδήρῳ ἀνελεῖν, οὐ Κύπρις σὺν Ἄρει τυχοῦσα ἄλλοτρίαι γυναικὶ μιγῆναι τινα παρ' ἐκείνοις, πάντως πάσῃ ἡμέρῃ μεσουρανοῦντος τοῦ Ἄρεος, καὶ πάσῃ ὥρῃ καὶ ἡμέρῃ γεννωμένων τῶν Σηρῶν.

(14) παρὰ ἸΝΔΟΙΣ καὶ ΒΑΚΤΡΟΙΣ εἰσὶ χιλιάδες πολλαὶ τῶν λεγομένων Βραχμάνων, οἵτινες κατὰ παράδοσιν τῶν προγόνων καὶ νόμων οὔτε φονεύουσιν οὔτε ξόανα σέβονται, οὐκ ἐμψόχου γεύονται, οὐ μεθύσκονται ποτε, οἴνου καὶ σίκερος μὴ γεύομενοι, οὐ κακίαι τινὶ κοινωνοῦσι, προσέχοντες τῷ θεῷ, τῶν ἄλλων Ἰνδῶν φονευόντων καὶ ἐταιρευόντων καὶ μεθυσκομένων καὶ σεβομένων ξόανα, καὶ πάντα σχεδὸν καθ' εἰμαρμένην φερομένων. (15) ἔστι δ' ἐν τῷ αὐτῷ κλίματι τῆς Ἰνδίας φυλὴ τις Ἰνδῶν, οἵτινες τοὺς ἐμπύπτοντας ξένους ἀγρεύοντες καὶ θύοντες ἐσθλοῦσι

I ἢ κλέπτειν ἢ λοιδορεῖν Ge 4 πορνικὴν BO πρακτικὴν I 7 γάρ om. I 8 πυριλαμπέος B 9 ἀνελεῖν I 14 apud Bacinos in regionibus Indorum Clem παρὰ Βακτριανοῖς ἦτοι Βραγμανοῖς Kais παρὰ Βακτριανοῖς ἦτοι Βραχμάνες καὶ Γησιῶτες Ge; cf. p. 652 b 10 16 οἵτινες I ol BO 19 (a 18) καὶ σίκερος (s. p. 649 b 3/4) ἢ οἰνοποτεῖν ἢ λαγνεύειν Ge 25-28 ἐν δὲ τοῖς ἐσωτέροις μέρεσι τούτων ἀνθρωποβοροῦντες μάλιστα καὶ κατεσθλοντες ἀλλήλους ὡς οἱ κύνες Ge 21 τῷ om. BO 25 αὐτοῦ B 26 οἵτινες I ol BO 27 καὶ τούτους I

(29) *pariter PERSAE sibi leges posuerunt, ut uxores sumerent et sorores et filias et filias filiarum; addunt aliqui, ut ducerent etiam matres suas. aliqui ex*

5 *his Persis dispersi fuerunt et vixerunt in Media et in Aderbidian et in Parthia et in Aegypto et in Phrygia, et magi vocantur; in quacumque regione . . . secundum hanc legem, quae posita est eorum*
10 *patribus, reguntur.*

nullae sunt regiones in regno PARTHORUM, ubi homines occidunt uxores suas et fratres et filios, et poenas nullas accipiunt, dum apud Romanos et Graecos,
15 *qui occidit unum ex illis, poenam maximam vindictae subiit.*

(30) *apud GELAS mulieres metunt, seminant, aedificant, faciunt omnia opera artificum; ac vestibus coloratis non vestiuntur, calceamenta non sumunt, suavis odoribus non utuntur. at nemo est qui eas reprehendat, dum scortantur cum extraneis aut dum coniunguntur cum servis*
20 *suarum domorum. viri autem Gelae vestibus coloratis induti sunt, auro et gemmis ornantur, suavis odoribus ungun-*

(16) *παρὰ ΠΕΡΣΑΙΣ νόμος ἦν γαμεῖν τὰς θυγατέρας καὶ τὰς ἀδελφάς καὶ τὰς μητέρας· καὶ οὐ μόνον ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ κλίματι τούτους τοὺς ἀνοσίους γάμους οἱ Πέρσαι ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι αὐτῶν τῆς Περσίδος ἐξεδήμησαν, ὅτινες καλοῦνται Μαγουσαῖοι, τὴν αὐτὴν ἀθεμιστίαν διαπράσσονται, παραδιδόντες τοὺς αὐτοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθῃ τοῖς τέκνοις κατὰ διαδοχὴν.*

(17) *ἔξ ὧν εἰσι μέχρι νῦν πολλοὶ ἐν Μῆδιαι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Φρυγίαι καὶ ἐν Γαλατίαι . . . s. p. 653 b 1 ff.*

(18) *παρὰ ΓΗΛΑΙΟΙΣ νόμος ἐστὶ τὰς γυναῖκας γεωργεῖν καὶ οἰκοδομεῖν καὶ πάντα τὰ ἐργατικά πράσσειν καὶ κοινωνεῖν οἷς ἂν βούλωνται, καὶ μὴ ἔγκλεισθαι ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, μήτε καλεῖσθαι τινα μοιχαλίδα τῷ πάσαις ἐργατικῆς εἶναι καὶ πᾶσι*

1 Πέρσαις: Καλδαίους τε καὶ Βαβυλωνίους Kais Ge 4 ἐκείνῃ om. BO ἐν-κλίματι I τῷ κλ. ἐκ. BO τούτους om. BO 5 γάμους om. B 7 ὅτινες I οἱ BO 9 τοὺς - καὶ om. BO τὰ αὐτὰ BO 12 ἐν (vor Αἰγ.) om. BO 12-13 ἀλλὰ καὶ ἐν Φρυγίαι I ἐν Μῆδοις καὶ Πάρθοις καὶ Ἐλαμίταις καὶ Αἰγυπτίοις, ἐν Φρυγίαι καὶ Γαλάταις Kais alii in Media, alii in Parthia, sed et in Aegypto nonnulli, plures autem in Galatia et Phrygia Clem 13 ἐν (vor Γαλ.) om. BO 17 παρὰ Γήλοις (περὶ I) Eus Clem παρὰ Γήλαις 2 Kais παραγαλαίους Ge 19 πάντα τὰ ἐργ. πράσσειν: omne opus virile (τὰ τῶν ἀνδρῶν ἔργα) Clem Kais Ge 19-20 κοινωνεῖν (πορνεύειν Ge) οἷς ἂν βούλωνται τῶν ἐπιπλῦδων (τ. ἐπ. om. Ge) Kais 22 τῷ: τῶν O

itur. non autem quia effeminati sunt, ita agunt, sed propter legem quae eis posita est; et omnes homines venationem diligunt et bellum agunt

5

- 10 (31) apud BACTRIANOS, qui CUSCIANI vocantur, ornantur mulieres pulchris hominum vestibus et auro multo et gemmis pretiosis, et serviunt eis servi et servae plus quam maritis. ipsae in iumentis
 15 equitant, et ornantur vestibus aureis et gemmis pretiosis. at illae mulieres honestatem non servant, sed coinquinantur cum servis suis et cum extraneis, qui in haec loca veniunt; mariti autem eas non obiurgant, nec timor est eis, quia sicut dominas Cusciani uxores suas habent

- (32) apud RACAMOS, EDESSENOΣ, ARABAS non tantum illa quae moechatur occiditur, sed etiam ea cui nomen infertur
 25 adulterae poenam accipit. s. p. 651 a 11/6.

10-11 Cusciani: cf. 653 a 15/6
 ornantur: scil. iumenta (b)

15

κοινωνεῖν, μάλιστα δὲ τοῖς ξένοις. (19) καὶ οὔτε μυρίζονται Γήλισαι γυναῖκες οὐθ' ἰμάτια βαπτὰ φοροῦσιν, ἀνυπόδετοι δὲ εἰσι πᾶσαι, καίτοι τῶν Γήλων ἀνδρῶν κοσμομένων ἐν φορήμασι μαλακοῖς καὶ διαφόροις χρώμασι, καὶ χρυσοφορούντων καὶ μυριζομένων· καὶ οὐ κατὰ τινα ἄλλην μαλακίαν· εἰσὶ γὰρ ἀνδρεῖοι καὶ πολεμικώτατοι καὶ κνηγετικώτατοι. (20) . . .

(21) παρὰ ΒΑΚΤΡΙΟΙΣ αἱ γυναῖκες παντὶ κόσμῳ διαφέροντι καὶ παντὶ μύρῳ χρώνται, ὑπηρετοῦμεναι ὑπὸ παιδίσκων καὶ νεανίσκων μᾶλλον ἢ οἱ ἄνδρες, προερχόμεναι μετὰ πολλῆς φαντασίας ἐφιπποῖ, κοσμοῦσαι πολλῶι χρυσῶι καὶ λίθοις βαρυτίμοις τοὺς ἵππους. καὶ οὐ σωφρονοῦσιν, ἀλλ' ἀδιαφόρως κοινοῦσι τοῖς δούλοις καὶ τοῖς ξένοις, ἄδειαν ἔχουσαι τοιαύτην, καὶ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν μὴ ἐγκαλοῦμεναι σχεδὸν κυριεύουσιν αὐτῶν

(22) ἐν τῇ ΑΡΑΒΙΑΙ δὲ καὶ ἐν τῇ ὈΣΠΟΗΝΗΙ οὐ μόνον αἱ μοιχαλίδες φονεύονται, ἀλλὰ καὶ αἱ ὑποπτευόμεναι οὐκ ἀφίενται ἀτιμώρητοι.

1-9 αἱ ὑπάρχουσαι καὶ πολεμικώταται (ὑπάρχουσι δ' ἐν αὐταῖς καὶ πολεμικώταται † καὶ ἀνοβοβάφωι Kais) καὶ θηρῶσαι τὰ μὴ λίαν ἰσχυρώτατα (ἰσχυρὰ Kais) τῶν θηρίων· ἄρχουσι δὲ καὶ τῶν ἰδίων ἀνδρῶν καὶ κυριεύουσιν (ἀρχ. - κυρ. steht bei Kais richtig am schluss des nächsten §, der bei Ge übersprungen ist und in den vielleicht dieses stück ganz gehört) 2 μυρίζονται O 3 οὐθ' Ddī οὐχ ο ἀνυπόδετοι BI -ητοι O 4 γηλίων O 5-6 *indumentis mollibus et variis* Clem ἐσθῆτι μαλακῆι περιβολῆι Kais 6 ἐν διαφόροις I 10 Βάκτριος (cf. p. 650 b 14): ἐν δὲ Σούσοις τῆς Βαβυλωνος Kais ἢ Susis Clem 11 διαφέρων τὲ O διαφέρονται? 15 πολλῶι χρυσῶι BO χρ. π. I 17 ἀλλὰ διαφόρως I 22 δὲ u. ἐν om. BO 23 ὄσποινῆι BO

5

10

(33) *posita est lex in HATRA, ut omniscilicet qui aliquid furatus est, parvi licet pretii, reus sit lapidationis; apud CUSCIANOS illius, qui tale furtum commisit, inspuunt in faciem; apud ROMANOS is qui committit aliquod parvum furtum flagellatur et in exilium mittitur.*

(34) *ab Euphrate usque ad orientem ille qui contumeliose laeditur sive ut latro sive ut occisor non multum irascitur; sed si cui conviciatus fuerit ut dormienti cum masculis, ulciscitur usque ad occisionem. [* * *] iterum in omni regione orientis illi qui convicio accepti fuerunt et cognoscuntur, a patribus et fratribus suis occiduntur. quinimo sepulchrum illis non agnoscunt. [leges Orientalium].*

(35) *apud septentrionem vero et in re-*

(23) παρά ΠΑΡΘΟΙΣ και ΑΡΜΕΝΙΟΙΣ οι φονεὺς ἀναιροῦνται ποτὲ μὲν ὑπὸ τῶν δικαστῶν, ποτὲ δὲ ὑπὸ τῶν καθ' αἶμα τῶν φονευθέντων. και ἕαν τις φονεῦσθι γυναίκα αὐτοῦ ἢ ἀδελφὸν ἄτεκνον ἢ ἀδελφὴν ἀγαμον ἢ υἱὸν ἢ θυγατέρα, οὐκ ἐγκαλεῖται ὑπὸ του, νόμου τοιοῦτου ὑπάρχοντος ἐν ταῖς χώραις ἐκεῖναις. παρ' ΕΛΛΗΣΙ δὲ και ΡΩΜΑΙΟΙΣ μεῖζον τιμωρίαι ὑποβάλλονται οἱ τῶν οὐκίων και συγγενῶν φονεῦται.

(24) ἐν ΑΤΡΟΙΣ ὁ κλέπτων τι ἄξιον ὀβολοῦ λιθάζεται· παρὰ ΒΑΚΤΡΟΙΣ ὁ ὀλίγα κλέπτων ἐμπύεται· παρὰ ΡΩΜΑΙΟΙΣ πληγαῖς παιδεύεται. τοιοῦτοι γὰρ οἱ νόμοι.

(25) ἀπὸ Εὐφράτου ποταμοῦ και μέχρι τοῦ ὠκεανοῦ ὡς ἐπὶ ἀνατολᾶς ὁ λοιδοροῦμενος ὡς φονεὺς ἢ ὡς κλέπτης οὐ πάνυ ἀγανακτεῖ, ὁ δὲ ὡς ἀρσενοκοίτης λοιδοροῦμενος ἐαυτὸν ἐκδικεῖ μέχρι και φόνου. [παρ' Ἑλλησι οἱ σοφοὶ ἐρωμένους ἔχοντες οὐ ψέγονται]. (26) ἐν τῇ αὐτῇ ἀνατολῇ ὕβριζόμενοι ἕαν γνωσθῶσιν, ὑπὸ ἀδελφῶν ἢ πατέρων και συγγενῶν φονεῦνται, και ταφῆς προδῆλου οὐκ ἀξιοῦνται.

(27) παρὰ δὲ ΓΑΛΛΟΙΣ οἱ νέοι γα-

13-14 *parvi pretii*: 'wörtlich dem was-ser gleich' Merx 14-15 *Cuscianos*: s. p. 652 a 10/I 24 * * * Nau * * * *boys * and are not * * Cureton bei . . . knaben . . . uns und nicht wird ge** ('in der rasur stand nichts von hellenischer paederastie; der schreiber war zu früh auf § 35 übersprungen') Merx 25 *convicio*: scil. *ut dormiens cum masculis* 28 [] Langlois; nicht subscriptio des ersten abschnitts (*die gesetze der Orientalen sind zu ende*) Merx] *quinimo leges Orientalium* Nau

2 οἱ: οὐ I 3 ὑπὸ τοῦ B ὑπὸ τιμος O. ὑπὸ του (lin. 7)? καθ' αἶμα BO συγγενῶν I 4 φονευομένων I 6 οὐκ BO οὐδ' I 7 του BO τινος I 9-10 παραβάλλονται I 10 οὐκίων και om. BO 15 παιδεύεται I αἰκίζεται BO 19 ἐφράτου BO 24-25 παρ' - ψέγονται om. Clem Kais; zusatz Eusebs? <δὲ και> οἱ σοφοὶ Vigier 26 ὕβριζόμενοι: οἱ ἀρρενοφθοροῦντες οἱ παρὰ Χριστιανοῖς Kais ἕαν I ἂν BO 27 και (I. ἢ) συγγενῶν: *vel quibuslibet aliis* Clem ὑπὸ τῶν ὀμείμων (für ὑπὸ - συγγενῶν) Kais

gione GERMANORUM et eorum vicinorum illi iuvenes, qui pulchri sunt, viris sunt sicut mulieres, atque etiam nuptias eis faciunt; et illud tamquam dedecus et con-
5 vicium eis non apparet propter legem quae est eis

(36) apud BRITANNOS plures homines sumunt unam uxorem; (37) apud PAR- THOS unus vir sumit plures uxores, et
10 omnes oboediunt illi cum honestate ob legem quae ibi eis posita est. (38) VIRAGINIBUS, populum quae constituunt, mariti non sunt, sed sicut animalia tem- pore uno anni, tempore verno, exeunt
15 e finibus suis, flumen transeunt, et illo transmisso faciunt in monte festivitatem magnam. et veniunt homines e regionibus illis, et manent cum eis quattuordecim diebus, et coniunguntur cum eis; et ab eis
20 concipiunt, et redeunt iterum ad suas regiones. et postquam pepererunt, eos qui masculi sunt proiciunt et feminas ser- vant. patet eas secundum praeceptum na- turae, quia in eodem mense concipiunt,
25 omnes in eodem mense parturire, aliquan- tulo citius et aliquantulo serius. et sicut narratum est nobis, omnes strenuae sunt et bellicosae

(39) scriptum est in libro Chaldaeo-
30 rum, quando positus est Hermes cum Venere in domo Hermetis, fieri sculp- tores, pictores, nummularios; quando au-

μούνται μετὰ παρρησίας, οὐ ψόγον τοῦτο ἡγούμενοι διὰ τὸν παρ' αὐτοῖς νόμον

(28) ἐν ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΙ πολλοὶ ἄνδρες μίαν γυναῖκα ἔχουσιν, ἐν δὲ τῇ ΠΑΡΘΙΑΙ πολλὰι γυναῖκες ἓνα ἄνδρα, καὶ πᾶσαι σωφρο- νοῦσι, περθόμεναι αὐτῶι κατὰ τὸν νόμον.

(29) αἱ δ' ΑΜΑΖΟΝΕΣ πᾶσαι ἄνδρας οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ὡς τὰ ἄλογα ζῶια ἅπαξ τοῦ ἔτους περὶ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν ὑπερ- βαίνουσαι τοὺς ἰδίους ὄρους κοινωνοῦσι τοῖς πλησιοχώροις, ἑορτὴν τινα ταύτην ἡγούμεναι· ἐξ ὧν συλλαμβάνουσαι ὑπο- στρέφουσι, καὶ ἀναγκαιῶς ἐν ἐνὶ καιρῶι ἀποκρίσκουσι κατὰ τὸν τῆς φύσεως νό- μον. καὶ τοὺς μὲν γεννωμένους ἀρρενας ῥίπτουσι, τὰς δὲ θηλείας ἀνατρέφουσι. πολεμικαὶ τε εἰσι καὶ γυμνασίων προνοοῦ- μεναι.

(30) Ἑρμῆς μετὰ Ἀφροδίτης ἐν οἴ- κους Ἑρμοῦ ποιεῖ πλάστας καὶ ζωγράφους καὶ τραπεζῖτας, ἐν οἴκοις δὲ Ἀφροδίτης μυρφεφούς ἢ φωνάσκους καὶ ὑποκριτάς

1-2 apud Gallos lex prisca constituit
nuptium tradi publice pueros Clem 8
ἐν Παρθίαι 8 Eus (παρθία I πανθία O)
Clem ὡσαύτως Kais om. Ge 13-14
ὑποβαίνουσαι I 16 ἡγούμεναι (Jac-
-μένους Eus): *finitimae gentis viris mis-
centur, solemnitate[m] quandam per hoc
observantes* Clem μοιγόμεναι τοῖς γειτιω-
σιν ἄνδράσιν οἷον πανήγυριν τινα καὶ
(μεγάλην add. Ge) ἑορτὴν τὸν καιρὸν τῆς
ἑταιρείας ἡγούμεναι Kais 18 ἀπο-
κρίσκουσι I κρίσκουσι BO 19 μὲν om. I
20 ἀναστρέφουσι O

tem sunt in domo Veneris, fieri unguentarios, saltatores, cantatores, poetas. in tota regione ARABUM et SARACENORUM et in LIBYA SUPERIORE et apud MAURITANOS et in regione NUMIDARUM, quae est in ostio oceani, et in GERMANIA EXTERIORE et in SARMATIA SUPERIORE et in HISPANIA et in omnibus regionibus SEPTENTRIONIS PONTI et in tota regione ALANORUM et apud ALBANOS et apud SASSOS et in BRUSA, quae est trans Douro, nemo vidit sculptores nec pictores nec nummularios nec poetas, sed impotens est mandatum Hermetis et Veneris in circuitu totius mundi.

in tota MEDIA omnes homines cum moriuntur, etiamsi vita in eis permaneat, canibus prociuntur, et canes manducant mortuos totius Mediae . . . INDI omnes, cum moriuntur, igne consumuntur, et nullae eorum mulieres cum eis cremantur, cum sint vivae . . . GERMANI omnes per suffocationem moriuntur, exceptis illis qui in bellis moriuntur . . .

(40) sed in omnibus regionibus quocumque die, quocumque hora nascuntur

2 saltatores om. Renan, Nau 8-9 Hispania: i.e. Iberia? to the north of the Pontus Cureton 10-11 Albanos?

ποιημάτων. (31) και παρά ΤΑΗΝΟΙΣ και ΣΑΡΑΚΗΝΟΙΣ και ἐν τῇ ΑΝΩΤΕΡΑΙ ΛΙΒΥΗΙ και παρά ΜΑΥΡΟΙΣ και παρά τοῖς περὶ τὸ στόμα τοῦ ὠκεανοῦ ΝΟΜΑΣΙ και ἐν τῇ ΕΞΩΤΕΡΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑΙ και ἐν τῇ ΑΝΩΤΕΡΑΙ ΣΑΡΜΑΤΙΑΙ και ἐν τῇ ΣΚΥΘΙΑΙ και ἐν πᾶσι τοῖς ἐξ ἀρκτικῶν μερῶν τοῦ ΠΟΝΤΟΥ ἔθνεσι και ὅλη τῇ ΑΛΑΝΙΑΙ και ΑΛΒΑΝΙΑΙ ΚΑΙ ΩΤΗΝΗΙ και ἐν ΣΑΥΝΙΑΙ και ἐν ΧΡΥΣΗΙ οὐκ ἔστιν ἰδεῖν οὐ τραπεζίτην, οὐ πλάστην, οὐ ζωγράφον, οὐκ ἀρχιτέκτονα, οὐ γεωμέτρην, οὐ φάνασκον, οὐκ ὑποκριτὴν ποιημάτων, ἀλλ' ἐστέρηται ὁ τῆς τοῦ Ἑρμοῦ και τῆς Ἀφροδίτης ἐνεργείας τρόπος ἐν ὅλοι τῶι κύκλῳ τούτῳ τῆς οἰκουμένης.

(32) οἱ ΜΗΔΟΙ πάντες τοῖς μετὰ σπουδῆς τρεφομένοις κυοῖ τοὺς νεκροὺς ἔτι ἐμπνέοντας παραβάλλουσι . . . (33) ἸΝΔΟΙ τοὺς νεκροὺς καίουσι, μετ' ὧν συγκαίουσιν ἐκούσας τὰς γυναῖκας . . . (34) ΓΕΡΜΑΝΩΝ οἱ πλείστοι ἀχνομαίω μὲν ἀποθνήσκουσι . . .

(35) παντὶ ἔθνει και πάσῃ ἡμέρῃ και παντὶ τόπῳ τῆς γενέσεως γεννῶνται ἄν-

1 Ταηνοῖς Holste ταηνοῖς BIO Ἡλείοις Kais om. Clem 2 Σαρακηνοῖς ἢ σαρρα- BO σαρακηνοῖς I 4 και om. Kais 5 Νομάσι om. Clem Kais 7-9 sub axe septentrionis Pontici litoris Clem τοῖς ἐξωτικῶν μερῶν τοῦ Πόντου ἔθνεσιν Kais 7 Σκυθίαι Eus (σκύθη O) Clem Kais 9-11 και ὅλη - Χρύση om. Kais και δ. - Σαυνοῖαι om. Clem ἢ Γερμανῶν χώραι ἢ Σαρματίαι ἢ ὅποσοι ἐν τοῖς Δαύσιον ἢ παρά Ζιχοῖς Eriphan II et in Chrysea insula Clem 12 τραπεζίτην: κολλυβιστήν Kais 13-14 geometres (om. Kais) αὐτὶ τραγοῦδον αὐτὸς ποιητὴ Clem 22 ἐκούσας om. Kais 23 πλείστοι: plurimi Clem οἱ πλείους Kais 28 τρόπῳ Vigier γεννήσεως O

homines sub horoscopiis ab invicem discretis, et superant fatum leges hominum, qui ducuntur secundum suam consuetudinem. et non cogit fatum Seras occisionem committere, cum nolint, nec Brahminas carnem manducare

(42) *dixit mihi (scil. Bardesanes): scito prius, fili mi Philippe, ut in errorem inducerent, Chaldaeos hanc vocem*
10 *(über die 7 κλίματα und die sie beherrschenden planeten) invenisse*

(43) *cogitate quot sint homines sapientes . . . quot reges . . . aboleverunt leges . . . et posuerunt leges, quae eis placuerunt*

15 *. finitimum est vobis exemplum, quod videatis: heri Romani Arabiam subegere et abolvere omnes leges, quae ante eos erant, et praesertim circumcisionem (über die jüdischen νόμοι)*

20 (45) *in Syria et Edessae solebant homines virilitatem suam praecidere in honorem Tarathae; sed cum credidisset Abgar rex, iussit ut ei cuicumque sibi virilitatem rescaret, manus rescaretur, et ex illo die usque ad hoc tempus nemo in regione Edessae sibi virilitatem resc-*
25 *cat*

θρωποι, κρατεῖ δὲ ἐν ἐκάστη μοίρῃ τῶν ἀνθρώπων νόμος καὶ ἔθος διὰ τὸ αὐτεξούσιον τοῦ ἀνθρώπου. καὶ οὐκ ἀναγκάζει ἢ γένεσις τοῦ Σήρας μὴ θέλοντας φουεῦειν ἢ τοὺς Βραχμῆνας κρεοφαγεῖν

(37) ἀπεκρίνατο· οὐκ ἀληθὴς ἢ διάκρισις αὕτη, ὦ Φίλιππε

(40) πόσοι, νομίζετε, σοφοὶ ἄνδρες παρήγαγον τοὺς κακῶς κειμένους νόμους; πόσοι δὲ νόμοι ὑπὸ τῆς ἀπορίας κατελύθησαν; πόσοι βασιλεῖς κρατήσαντες ἐθνῶν παρήγαγον τοὺς πρὸ αὐτῶν νόμους, καὶ ἔθεντο τοὺς ἰδίους; (41) χθὲς οἱ Ῥωμαῖοι τῆς Ἀραβίας κρατήσαντες τοὺς τῶν βαρβάρων νόμους ἤλλαξαν (42/3) νόμοι der Juden. (44) ἐν τῇ Συρίᾳ καὶ ἐν τῇ Ὀσρονηίᾳ ἀπεκόπτοντο πολλοὶ τῆς Ῥέαι, καὶ ἐν τούτῳ μιᾷ ῥοπήῃ ὁ βασιλεὺς Ἀβγαρος ἐκέλευσε τῶν ἀποκοπτομένων τὰ αἰδοῖα ἀποκόπτεσθαι καὶ τὰς χεῖρας· καὶ ἐκ τότε οὐδεὶς ἀπεκόψατο ἐν τῇ Ὀσρονηίᾳ

GEFAELSCHTES

3. ARMENISCHE GESCHICHTE

30 4 (V 2 p. 63 ff.) MOSES VON KHOREN H.A. 2, 58-63: s. 679 F 12.

— CHRYSERMOS VON KORINTH — KLEITOPHON VON RHODOS

INDIKA

287 F 3; 293 F 2.

720. KAIMARON

INDIKA

35

1 (II 441; IV 352) [PLUTARCH.] *De fluu.* 4, 3: παράκειται δὲ αὐτῷ (scil. τῷ Γάγγη) ὄρος Ἀνατολή καλούμενον δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἀναξίβιαν νόμφην Ἥλιος

16 *Arabiam*: 'das syrische wort bezeichnet regio deserta Mesopotamiae ab *Arabibus habitata*' Nau

12 σοφοὶ ἄνδρες I ἄ. σ. O 20-26 om.
Clem Kais 21 (25) ἔσρονη Ὀ 23
αὔγαρος O 25 ἐκ τότε I ἐκ om. O

θεασάμενος χορείαις προσευκαιρούσαν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῆς ἐπέπεσον, καὶ μὴ στέγων τῶν ἐρώτων <τὴν ἐπίτασιν (?)> ἐπεδίωξε τὴν προειρημένην βιάσασθαι βουλόμενος. ἡ δὲ περικατάληπτος γενομένη κατέφυγεν ἐπὶ τὸ τῆς Ὁρθίας Ἀρτέμιδος τέμενος, ὅπερ ἦν ἐν ὄρει Κορύφῃ καλουμένῳ, καὶ ἀφανῆς ἐγένετο. κατόπιν δ' ἀκολουθήσας ὁ θεὸς καὶ 5 μῆδαιμὸς τὴν ἀγαπωμένην εὐρῶν διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἐκεῖθεν ἀνέτειλεν. οἱ δ' ἐγχώριοι τὴν ἀκρόρειαν Ἀνατολὴν μετωνόμασαν ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος, καθὼς ἱστορεῖ Καϊμάρων ἐν δεκάτῳ Ἰνδικῶν.

721. ANHANG

1 STRABON I, 2, 35 p. 43: Θεόπομπος (I15 F 381) δὲ ἐξομολογεῖται, LITERA-
10 φήσας ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἔρει κρείττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτη- TUR
σίας (688) καὶ Ἑλλάνικος (4) καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες.

2 STRABON 2, I, 9 p. 70 (= Eratosthenes): ἅπαντες μὲν τοίνυν οἱ περὶ
τῆς Ἰνδικῆς γράψαντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδολόγοι γεγονάσι, καθ' ὑπερβολὴν
δὲ Δηίμαχος (716 T I)· τὰ δὲ δευτέρα λέγει Μεγασθένης (715 T 6). Ὀνησίκρι-
15 τος (I34) δὲ καὶ Νέαρχος (I33) καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παραφελλίζοντες ἤδη . . .
Πατροκλῆς (712) δὲ ἤκιστα τοιοῦτος· καὶ οἱ ἄλλοι δὲ μάρτυρες οὐκ ἀπίθανοι,
οἷς κέχρηται ὁ Ἐρατοσθένης.

3 a) STRABON I5, I, 7 p. 687/8: καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους δὲ καὶ Διονύσου
Μεγασθένης (715 F II) μὲν μετ' ὀλίγων πιστὰ ἡγεῖται, τῶν δ' ἄλλων οἱ
20 πλείους, ὧν ἔστι καὶ Ἐρατοσθένης (p. 77 Be), ἄπιστα καὶ μυθώδη, καθάπερ
καὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλῆσιν (8) ἐκ δὲ τῶν τοιούτων Νυσαίους δὴ τινὰς
ἔθνος προσωνόμασαν καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νύταν, Διονύσου κτίσμα, καὶ ὄρος
τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρόν, αἰτιασάμενοι καὶ τὸν αὐτόθι κισθὸν καὶ ἄμπελον
(οὐδὲ ταύτην τελεσίκαρπον· ἀπορρεῖ γὰρ ὁ βότρυς πρὶν περκάσαι διὰ τοὺς ὀμ-
25 βρους τοὺς ἄδην), Διονύσου δ' ἀπογόνους τοὺς Ὀξυδράκας ἀπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς
παρ' αὐτοῖς καὶ τῶν πολυτελῶν ἐξόδων, βακχικῶς τὰς τε ἐκστρατείας ποιου-
μένων τῶν βασιλέων καὶ τὰς ἄλλας ἐξόδους μετὰ τυμπανισμοῦ καὶ εὐανθοῦς
στολῆς (ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς). Ἄορον δὲ τινὰ πέτραν,
ἣς τὰς ρίζας ὁ Ἰνδὸς ὑπορρεῖ πλησίον τῶν πηγῶν, Ἀλεξάνδρου κατὰ μίαν
30 προσβολὴν ἐλόντος, σεμνύοντες ἔφασαν τὸν Ἡρακλέα τρὶς μὲν προσβαλεῖν
τῇ πέτρῃ ταύτῃ, τρὶς δ' ἀποκρουσθῆναι· τῶν δὲ κοινωνησάντων αὐτῷ τῆς
στρατείας ἀπογόνους εἶναι τοὺς Σίβας, σύμβολα τοῦ γένους σώζοντας τὸ τε
δορὰς ἀμπέχεσθαι καθάπερ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸ σκυταληφορεῖν καὶ ἐπιχε-
καῦσθαι βουσί καὶ ἡμιόνους ῥόπαλον. βεβαιοῦνται δὲ τὸν μῦθον τοῦτον καὶ ἐκ

1 χορείαις Wytttenbach χωριοῖς (so!) P 2 <τὴν ἐπίτασιν> Maussac ἐπεδίωξε
Wytttenbach ἀπ- P ἐπεδίωκε He 4 Κορύφῃ He κορυφή P 6 ἱστορεῖ <* *
μὲνμηται δὲ τούτων> καὶ Μάρων? 22 νύσαν D Νύσαν Kramer 25 ἄδην
Tygwhitt ἄρδην ο Ὀξυδράκας: σὺδρακας C(?)F; s. zu 715 F 9 c. 4, 9 33-34
καὶ ἐπ. - ῥόπαλον om. x

τῶν περὶ τὸν Καύκασον καὶ τὸν Προμηθέα· καὶ γὰρ ταῦτα μετενηνόχασιν ἐκ τοῦ Πόντου δεῦρο ἀπὸ μικρᾶς προφάσεως, ἰδόντες σπήλαιον ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις ἱερὸν· τοῦτο γὰρ ἐνεδείξαντο Προμηθέως δεσμοκτήριον, καὶ δεῦρο ἀφιγμένον τὸν Ἑρακλέα ἐπὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ Προμηθέως, καὶ τοῦτον 5 εἶναι τὸν Καύκασον, ὃν Ἕλληνες Προμηθέως δεσμοκτήριον ἀπέφηναν. (9) δι' ὅτι ἐστὶ πλάσματα ταῦτα τῶν κολακευόντων Ἀλέξανδρον, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλήλοις τοὺς συγγραφέας δῆλον, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέγειν, τοὺς δὲ μὴδ' ἀπλῶς μεμῆσθαι· οὐ γὰρ εἰκὸς τὰ οὕτως ἔνδοξα καὶ τύφου πλήρη μὴ πεπύσθαι, ἢ πεπύσθαι μὲν, μὴ ἀξία δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν, καὶ ταῦτα 10 τοὺς πιστοτάτους αὐτῶν· ἔπειτα ἐκ τοῦ μὴδὲ τοὺς μεταξύ, δι' ὧν ἐχρῆν τὴν ἐς Ἰνδοὺς ἀφιξίν γενέσθαι τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ἑρακλέα, μὴδὲν ἔχειν τεκμήριον δεικνύναι τῆς ἐκείνων ὁδοῦ διὰ τῆς σφετέρας γῆς. καὶ ἡ τοῦ Ἑρακλέους δὲ στολῆ ἢ τοιαυτὴ πολὺ νεώτερα τῆς Τρωικῆς μνήμης ἐστὶ, πλάσμα τῶν τὴν Ἑρακλείαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν εἴτ' ἄλλος τις· τὰ δ' 15 ἀρχαῖα ζόανα οὐχ οὕτως δισκεύασται. (10) ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν ἀποδέχεσθαι δεῖ πᾶν τὸ ἐγγυτάτω πίστεως. b) ARRIAN. *Anab.* 5, 3: οὐ γὰρ ἔγωγε Ἑρατοσθένει τῷ Κυρηναίῳ πάντῃ ξυμφέρομαι, ὃς λέγει πάντα ὅσα ἐς τὸ θεῖον ἀναφέρεται ἐκ Μακεδόνων πρὸς χάριν τὴν Ἀλεξάνδρου ἐς τὸ ὑπέρογκον ἐπιφημισθῆναι. (2) καὶ γὰρ καὶ σπήλαιον λέγει ἰδόντας ἐν Παραπαμισάδαις τοὺς Μακεδόνας καὶ τινα μῦθον ἐπιχώριον ἀκούσαντας ἢ καὶ αὐτοὺς ξυθέντας φημίσαι. (4) . . . ὁμοῖα δὲ καὶ ὑπὲρ Διονύσου τῆς 20 πλάνης ἀπίσται Ἑρατοσθένης, ἔμοι δ' ἐν μέσῳ κείσθω οἱ ὑπὲρ τούτων λόγοι. STRABON II, 5, 5; ARRIAN. *Ind.* 5, 8-13.

4 a) STRABON I, 2, 32 p. 39: τὴν μὲν οὖν Ἰνδικὴν οὐκ οἶδεν Ὀμηρος· ENTDECKUNGSGESCHICHTE 25 εἰδῶς δὲ ἐμέμνητο ἄν. b) HERODOT. 4, 44: entdeckungsfahrt des Skylax (709 T 3).

5 a) STRABON I 5, 1, 2 p. 685/6: δεῖ δ' εὐγνωμόνως ἀκούειν περὶ αὐτῆς (scil. τῆς Ἰνδικῆς). καὶ γὰρ ἀπιωτάτω ἐστὶ, καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατήπτευσαν αὐτήν· οἱ δὲ καὶ ἰδόντες μέρη τινὰ εἶδον, τὰ δὲ πλείω λέγουσιν ἐξ 30 ἀκοῆς· καὶ ἂ εἶδον δέ, ἐν παρόδῳ στρατιωτικῇ καὶ δρόμῳ κατέμαθον. διόπερ οὐδὲ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐξαγγέλλουσι, καὶ ταῦτα συγγράψαντες ὡς ἂν πεφροντισμένως ἐξητασμένα, τινὲς δ' αὐτῶν καὶ συστρατεύσαντες ἀλλήλοις καὶ συνεπιδημήσαντες, καθάπερ οἱ Ἀλεξάνδρῳ συγκαταστρεψάμενοι τὴν Ἀσίαν, ἀλλ' ἕκαστος ἐκάστωι τάναντία λέγει πολλάκις. ὅπου δὲ περὶ τῶν 35 ὀραθέντων οὕτω διαφέρονται, τί δεῖ νομίζειν περὶ τῶν ἐξ ἀκοῆς; (3) καὶ μὴ οὐδ' οἱ [πολλοί] πολλοῖς χρόνοις ὕστερον συγγράψαντές τι περὶ

2-3 παραπαμισάδαις CD παραμισάδαις x 19 ἐπιφημισθῆναι Lobbeck ἐπευφημηθῆναι o 22 κείσθωσαν Exc. De Sent. p. 62, 29 Boiss. 36 [πολλοί] Cor οἱ ἄλλοι Ald

- τούτων οὐδ' οἱ νῦν πλείοντες ἐκεῖσε ἀποφαίνονται τι ἀκριβές. Ἄπολλόδωρος γοῦν ὁ τὰ Παρθικά ποιήσας (779 F 7b) . . . οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ. . . . (4) καὶ οἱ νῦν δὲ ἐξ Αἰγύπτου πλείοντες ἐμπορικοὶ τῷ Νείλῳ καὶ τῷ
- 5 Ἄραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς σπάνιοι μὲν καὶ περιπεπλευκάσι μέχρι τοῦ Γάγγου· καὶ οὗτοι δ' ἰδιῶται καὶ οὐδὲν πρὸς ἱστορίαν τῶν τόπων χρήσιμοι. κάκειθεν δὲ ἀφ' ἑνὸς τόπου καὶ παρ' ἑνὸς βασιλέως Πανδίουος † καὶ ἄλλου Πύρου ἦκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεῖα καὶ ὁ κατακαύσας ἑαυτὸν Ἀθήνησι σοφιστῆς Ἰνδός, καθάπερ καὶ ὁ Κάλανος Ἀλε-
- 10 ξάνδρῳ τὴν τοιαύτην θῆαν ἐπιδειξάμενος. (5) εἰ τοίνυν ταῦτ' ἀφεί τις τὴν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατείας ἐπιβλέποι μνήμην, πολὺ ἂν εὔροι τούτων τυφλότερα. (Es folgen Nearchos 133 F 3b; Megasthenes 715 F 11a; [Eratosthenes] 721 F 3a). b) - 15, 1, 72 p. 719: Ἀρτεμίδωρος (V) δὲ τὸν Γάγγην φησὶν ἐκ τῶν Ἡμῶδων ὄρων καταφερόμενον πρὸς νότον ἐπειδὴν κατὰ
- 15 τὴν Γάγγην γένηται πόλιν, ἐπιστρέφειν πρὸς ἑω μέχρι Παλιβόθρων καὶ τῆς εἰς τὴν θάλατταν ἐκβολῆς· τῶν δὲ συρρέοντων εἰς αὐτὸν Οἰδάνην (?) τινὰ καλεῖ· τρέφειν δὲ καὶ κροκοδείλους καὶ δελφίνας. λέγει δὲ καὶ ἄλλα τινὰ, συγκεχυμένως δὲ καὶ ἀργῶς, ὧν οὐ φροντιστέον. c) PLIN. N.H. 6, 52: *adicit idem (scil. Varro) Pompei ductu exploratum, in Bactros septem diebus ex India*
- 20 *perveniri ad Bactrum flumen, quod in Oxum influat, et ex eo per Caspium in Cyrum subvectos, et V non amplius dierum terreno itinere ad Phasim in Pontum Indicas posse devehī merces.* d) α) MELA 3, 45: *sed praeter physicos Homerumque universum orbem mari circumfusum esse disserit Cornelius Nepos* (F 47 Halm) *ut recentior, auctoritate sic certior; testem*
- 25 *autem rei Quintum Metellum Celerem adicit eumque ita rettulisse commemorat: cum Galliae pro consule praecesset (62*), Indos quosdam a rege Botorum dono sibi datos; unde in eas terras devenissent requirendo cognosse, vi tempestatiūm ex Indicis aequoribus abreptos emensosque quae intererant, tandem in Germaniae litora exisse.* β) PLIN. N.H. 2, 170:
- 30 *idem Nepos de septentrionali circuitu tradit Quinto Metello Celeri, Afrani in*

1 ἀκριβῶς D^a 2 οὐδὲν δὲ πλείον (11, 6, 4) Behr 3 «πλείον» τῶν? 5 καὶ om. Cx 8 ἦ καὶ δ. Πύρου ο. ἦ κατ' ἄλλους Πύρου Groskurd; cf. ἐπιστολὴν δηλοῦσαν διὰ Πύρου εἰς ὁ γράψας 15, 1, 73 = Nikol. v. Damaskos 90 F 100 16 τὴν om. E Οἰμάνην Cor Ἰομάνην (I) Kramer *Diardines* Curtius 8, 9, 9; cf. O. Stein RE XVII 2 col. 2102 f. καλεῖ Cas καλεῖν ο 18 δὲ CF om. r 18-22: cf. Solin. Coll. 19, 4-5 19 *ductu: dicta* Ea 20 *Bactrum Ritter iachrum (iacrum R ycarā a alierum, dalierum u. ä. Sol)* o 21 *subvectos R v (-tas Tarn) subiectos r V non amplius dierum (diebus non amplius quinque Sol) v unum pluris* Plin 22-p. 660, 3: s. zu Patrokles 712 F 4? 23 *disserit C. Wachsmuth diserunt A* 28 *Indicis A² indicis A¹*

consulatu collegae (60), sed tum Galliae proconsuli Indos a rege Sueorum dono datos, qui ex India commercii causa navigantes tempestatibus essent in Germaniam abrepti.*

6 a) STRABON 15, I, 27 p. 697/8: περαιτέρω (scil. τοῦ Ὑπάνιος) γὰρ προελθεῖν ἐκωλύθη (Alexandros) . . . ταῦτ' οὖν ἐγένετο γνώριμα ἡμῖν τῶν ἑθνητῶν τῆς Ἰνδικῆς μερῶν ὅσα ἐντὸς τοῦ Ὑπάνιος καὶ εἰ τινα προσιστόρησαν οἱ μετ' ἐκείνων περαιτέρω τοῦ Ὑπάνιος προελθόντες μέχρι τοῦ Γάγγου καὶ Παλιβόθρων (cf. F 16). b) - 15, I, 37 p. 702: ἀρίστη δ' ὁμολογεῖται: πᾶσα ἡ τοῦ Ὑπάνιος πέραν, οὐκ ἀκριβοῦναι δέ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγνοίαν καὶ τὸν ἐκτοπισμὸν λέγεται πάντ' ἐπὶ τὸ μεῖζον ἢ τερατωδέστερον, ὅλα τὰ τῶν χρωσφύχων μυρμηκῶν (cf. 715 F 23) καὶ ἄλλων θηρίων τε καὶ ἀνθρώπων ἰδιομόρφων (715 F 27) καὶ δυνάμεισι τισιν ἐξηλλαγμένων (cf. 715 F 21; 27). c) ARRIAN. *Ind.* 2, 8: τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίας κατὰ Πάταλά τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς ὤφθη πρὸς τε Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων καὶ πολλῶν Ἑλλήνων, τὰ δὲ πρὸς ἑω 15 Ἀλέξανδρος μὲν οὐκ ἐπῆλθε ἰὰ [δὲ] πρόσω ποταμοῦ Ὑφάσιος, (9) ὀλίγοι δὲ ἀνέγραψαν τὰ μέχρι ποταμοῦ Γάγγου καὶ ἴνα τοῦ Γάγγου αἱ ἐκβολαὶ καὶ πόλις Παλιμβροθα μεγίστη Ἰνδῶν πρὸς τῷ Γάγγη. (3) ἐμοὶ δὲ Ἐρατοσθένης ὁ Κυρηναῖος πιστότερος ἄλλου ἔστω, ὅτι γῆς περιόδου περὶ ἔμελεν Ἐρατοσθένη. d) - - 6, I: ταῦτα (715 F 9; cf. 721 F 3) μὲν μοι ἐκβολὴ ἔστω τοῦ λόγου ἐς τὸ μὴ 20 πιστὰ φαίνεσθαι ὅσα ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Ὑφάσιος ποταμοῦ Ἰνδῶν μετεξέτεροι ἀνέγραψαν (ἔσθε γὰρ ἐπὶ τὸν Ὑφασιν οἱ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατηλασίης μετασχόντες οὐ πάντῃ ἀπιστοὶ εἰσιν). ἔπει καὶ τὸδε λέγει Μεγασθένης κτλ. (715 F 10). 715 T 2b; F 12 c. 7, I; 721 F 7b.

7 a) PLIN. *N.H.* 6, 58 (SOLIN. 52, 3): (Poseidonios 87 F 100) *alia illi* 25 *(scil. Indiae) caeli facies, alii siderum ortus* (cf. 715 F 7); *binas aestates in anno, binas messes* (cf. 715 F 8); *media inter illas hieme etesiarum flatus, nostra vero bruma lenes ibi auras, mare navigabile. gentes ei urbesque innumerae, si quis omnes persequi velit* (cf. 715 F 12). *etenim patefacta est non modo Alexandri Magni armis regumque qui successere ei, circumvectis etiam in Hyrcanium mare et Caspium* 30 *Seleuco et Antiocho praefectoque classis eorum Patrocle* (712), *verum et aliis auctoribus Graecis, qui cum regibus Indicis morati, sicut Megasthenes* (715) *et Dionysius a Philadelpho missus* (717), *ex ea causa vires quoque gentium*

I *sueborum* FRA *sueuorum* r (?) 7-8 ol - Παλιβόθρων: d. h. Megasthenes 9
 Ὑπάνιος: Kiessling RE IX col. 230, 55 ff.; irrig Tarn *Alex. The Great* II p. 32
 n. 3 ἀκριβοῦνται E - οὖνται r 13 κατὰ Schmieder καὶ τὰ A 14 τὰ δὲ: τῶν
 δὲ? Roos 15 [δὲ] Roos 18 γῆς Schmieder τῆς A 24 *illius* R(?) *illis?*
 26 *etesiarum* R(?) Sol Beda *ethensinarum* r *flatus* Mayhoff *flatu* o 27 *aurae* c
auras R² Beda *auras* r 27 ei F²R² et r *innumerae* F² *numerare* (inn- R) r
innumerales c 29 ei Detlefsen om. R et r 30 *Seleuco - Patrocle* miss-
 verständnis? *eorum* R² *ereum* R¹ *eroum* r *phatrocle* DF *phatrod(a)*e Ea

prodidere. non tamen est diligentiae locus: adeo diversa et incredibilia traduntur. b) -- 6, 61: *verum ut terrena demonstratio intellegatur, Alexandri Magni vestigiis insistimus. Diognetus et Baeton (119 F 2), itinerum eius mensores, scripsere a Portis Caspiis ad Hypasim . . . qui fuit*
 5 *Alexandri itinerum terminus, exuperato tamen amne arisque in adversa ripa dicatis. epistulae quoque regis ipsius consentiunt his. (63) reliqua inde Seleuco Nicatori peragrata sunt: ad Sydrum CLXVIII, Iomanem amnem tantundem (aliqua exemplaria adiciunt V passus), inde ad Gangen CXII·D, ad Rodasan DLXVIII (alii CCCXXV in hoc spatio produnt), ad Callini-*
 10 *paza oppidum CLXVII·D (alii CCLXV), inde ad confluentem Iomanis et Gangis DCXXV (plerique adiciunt XIII·D), ad oppidum Palibothra CCCCXXV, ad ostium Gangis DCXXXVII·D.*

8 STRABON 2, 5, 12 p. 118: τῶν τε Ῥωμαίων καὶ εἰς τὴν Εὐδαίμονα Ῥαββίαν ἐμβαλόντων μετὰ στρατιᾶς νεωστὶ (677 F 6) . . . καὶ τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐμπόρων (F 5a) στόλοις ἤδη πλεόντων διὰ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ῥαββίου κόλπου μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, [ἀ] πολὺ μᾶλλον καὶ ταῦτα ἐγνωσται τοῖς νῦν ἢ τοῖς πρὸ ἡμῶν. ὅτε γοῦν Γάλλος ἐπῆρχε τῆς Αἰγύπτου (30-27*), συνόντες αὐτῶι . . . ἱστοροῦμεν, ὅτι καὶ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι νῆες πλείοιεν ἐκ Μυδῶν ὄρμου πρὸς τὴν Ἰνδικήν, πρότερον ἐπὶ τῶν Πτολεμαϊκῶν βασιλείων ὀλίγων παντάπασι θαρ-
 20 ρούντων πλεῖν . . . STRABON 17, 1, 13; PLIN. N.H. 6, 101 ff.; F 21.

9 PTOLEM. Geogr. I, 17, 3: καὶ πάλιν τὰ Σήμυλλα τὸ τῆς Ἰνδικῆς ἐμπόριον μὴ μόνον τοῦ Μαρέρως (?) ἀκρωτηρίου δυτικώτερον ὑπ' αὐτοῦ (scil. Μαρίνου) τεθειμένον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ· μόνον γὰρ μεσημβρινώτερον ὁμολογεῖται τῶν στομάτων εἶναι τοῦ ποταμοῦ παρά τε τῶν ἐντεῦθεν εἰσπλευσάντων
 25 καὶ χρόνον πλεῖστον ἐπελθόντων τοὺς τόπους καὶ παρὰ τῶν ἐκεῖθεν ἀφικομένων πρὸς ἡμᾶς, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Τίμουλα. (4) παρ' ὧν καὶ τὰ τε ἄλλα τὰ περὶ τὴν Ἰνδικὴν μερικώτερον καὶ κατ' ἐπαρχίας ἐμάθομεν καὶ τὰ ταύτης τῆς χώρας ἐνδοτέρω μέχρι τῆς Χρυσῆς χερσονήσου καὶ ἐντεῦθεν ἕως τῶν Καττιγάρων, τὸ μὲν ὅτι πρὸς ἀνατολάς ἐστὶν ὁ πλοῦς εἰσπλεόντων καὶ πάλιν
 30 ἐξιόντων πρὸς δυσμὰς συνιστορούντων . . . καὶ ὅτι ὑπέρχεται τῶν Σινῶν ἢ τε τῶν Σηρῶν χώρα καὶ ἡ μητρόπολις, καὶ τὰ ἀνατολικώτερα τούτων ἄγνωστός ἐστι γῆ . . . καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τὴν Βακτριανὴν ἐντεῦθεν ἐστὶν ὁδὸς διὰ τοῦ Λιθίνου πύργου ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν διὰ Παλιμβόθρων.

10 PLIN. N.H. 6, 81: *Taprobanen alterum orbem terrarum esse diu*

2 *terrena* R -no r 4 *ypasym* a *Hypasim* Solin. 52, 7 7 *ad Tr ab r* 8
 CXII·D DFT CXII REa 9 *Rhodaphan* (-am) v 10 CCXLV DF *iomanis* s
iohannis (*iomannis* R³) *amnis* R¹ *ioamnis* r 11 *ad s et o* 14 ἐμβαλόντων BC
 15 στόλοις Tygwhitt στόλος o Ῥαββίου: ἀδρίου AC 16 [ἀ] Paetz 22 v.l.
 κουμάρως 26 v.l. καλουμένων v.l. τιμουλα, τίμουλλα

existimatum est Antichthonum appellatione; ut insulam liqueret esse, Alexandri Magni aetas resque praestitere (Onesikritos 134 F 13; Megasthenes 715 F 26; Eratosthenes p. 235 Be) . . . (82) *incipit ab Eo mari inter ortum occasumque solis Indiae praetenta et quondam credita XX 5 dierum navigatione a Prasiana gente distare; mox quia papyraceis navibus armamentisque Nili peteretur, ad nostrarum navium cursus VII dierum intervallo taxata* (84) *hactenus a priscis memorata. nobis diligentior notitia Claudii principatu contigit, legatis etiam ex ea insula advectis* (beschreibung der insel bis § 88). *cetera eadem quae nostri negotiatores . . .*

10 11 STRABON 15, I, 35 p. 702: (34 ex. ταῦτα μὲν οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου στρατεύσαντες λέγουσιν) ἐκδέδοται δὲ τις καὶ Κρατεροῦ πρὸς τὴν μητέρα Ἀριστοπάτρην ἐπιστολή (153 F 2), πολλά τε ἄλλα παράδοξα φράζουσα καὶ οὐχ ὁμολογοῦσα οὐδενί, καὶ δὴ καὶ τὸ μέχρι τοῦ Γάγγου προελθεῖν τὸν Ἀλέξανδρον· αὐτὸς τέ φησιν ἰδεῖν τὸν ποταμὸν καὶ κήτη τὰ ἐν αὐτῷ καὶ με-
15 γέθους καὶ πλάτους καὶ βάθους πόρρω πίστεως μᾶλλον ἢ ἐγγύς. (Es folgt Megasthenes 715 F 9b). PHLEGON 257 F 36 c. 32?

12 STRABON 15, I, 18 p. 692: τὴν δ' ὄρυζαν φησιν ὁ Ἀριστόβουλος (327*? (139 F 35) ἐστάναι ἐν ὕδατι κλειστῷ . . . θερρίζεσθαι δὲ περὶ δύσιν Πληιάδος . . . Μέγιλλος δὲ τὴν ὄρυζαν σπεύρεσθαι μὲν πρὸ τῶν δμβρων φησίν, 20 ἀρδείας δὲ καὶ φυτείας <μη> δεῖσθαι, ἀπὸ τῶν κλειστῶν ποτιζομένην ὑδάτων. περὶ δὲ τοῦ βοσμόρου [δν] φησὶν Ὀνησίκριτος (134 F 15) . . .

13 STRABON 15, I, 30 p. 700: (Onesikritos 134 F 21) ἴδιον δὲ τῶν Καθαίων 327*? καὶ τοῦτο ἱστορεῖται, τὸ ἀρεῖσθαι νυμφίον καὶ νύμφην ἀλλήλους καὶ τὸ συγκατακαίεσθαι 25 τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι τὰς γυναῖκας . . . φασὶ δ' ἐν τῇ Σωπεύθους χώρῃ ὄρυκτῶν ἀλῶν ἄρος εἶναι, ἀρκεῖν δυνάμενον ὅλην τὴν Ἰνδικῆν. καὶ χρυσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν ἄλλοις ὄρεσιν ἱστορεῖται καλὰ, ὡς ἐδήλωσε Γόργος ὁ μεταλλευτής. οἱ δ' Ἰνδοὶ μεταλλείας καὶ χωνείας ἀπείρωσ ἐχόντες οὐδ' ὦν εὐποροῦσιν ἴσασιν, ἀλλ' ἀπλούστερον μεταχειρίζονται 30 τὸ πρᾶγμα.

14 STRABON 15, I, 67 p. 717: (Nearchos 133 F 23) τῶν δὲ περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγομένων καὶ τοῦτ' ἐστίν, ὅτι ἀντὶ τοῦ προσκυνεῖν προσεύχεσθαι τοῖς βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἐξουσίαι καὶ ὑπεροχῇ νόμος. φέρει δὲ καὶ λιθίαν ἢ χώρα πολυτελῆ κρυστάλλων καὶ ἀνθράκων παντοίων καθάπερ τῶν 35 μαργαριτῶν.

1 an(t)ichthonum DEF 3 eo v eo 7 nobis F³ nos 1 diligentior c. -ter o
14 <τὰ κήτη (cf. F 5b) o. λέγει Kramer ἐν Cor ἐπ' ο 14-15 μέγεθος κτλ. Cor
<λέγει περὶ> μεγέθους Γροσκυρδ 20 <μη> Cor 21 [δν] Cor 23 Καθαίων v καθέων o
24 ἀλλήλους <κατὰ κάλλος>? 26 χρυσία DF 26-27 ἀργύρια CDF 34 λιθίαν x

15 STRABON 15, I, 69 p. 718/9: λέγεται δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων, ὅτι σέβονται μὲν τὸν Ὀμβριον Δία Ἴνδοι καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν καὶ τοὺς ἐγγωρίους δαίμονας. ὅταν δὲ βασιλεὺς λούῃ τὴν τρίχα, μεγάλην ἑορτὴν ἄγουσι, καὶ μεγάλα δῶρα πέμπουσι, τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον
 5 ἕκαστος ἐπίδεικνύμενος κατὰ ἀμίλλαν. τῶν τε μυρμήκων τινὰς καὶ πτερωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσορύχων· ψήγματά τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμοὺς καθάπερ τοὺς Ἰβηρικοὺς. ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἑορτάς πομπαῖς πολλοὶ μὲν ἑλέφαντες πέμπονται χρυσῶι κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳι, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ
 10 βοικὰ ζεύγη· εἴθ' ἢ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα δὲ τῶν μεγάλων λεβήτων καὶ κρατήρων ὀργυιαίων· καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ χαλκοῦ † καὶ τράπεζαι δὲ καὶ θρόνοι καὶ ἐκπώματα καὶ λουτήρες, λιθοκόλλητα τὰ πλεῖστα σμαράγδοις καὶ βηρύλλοις καὶ ἄνθραξιν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικίλῃ χρυσοπάστος· καὶ
 <βόν>ασοι καὶ παρδάλεις καὶ λέοντες τιθασσοὶ καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφρόγγων πλῆθος. (Kleitarchos 137 F 20).

15 (70) φιλοσόφους τε τοῖς Βραχμᾶσιν ἀντιδιαίρουνται Πράμνας, ἐριστικούς τινας καὶ ἐλεγκτικούς. τοὺς δὲ Βραχμᾶνας φυσιολογίαν καὶ ἀστρονομίαν ἀσκεῖν, γελωμένους ὑπ' ἐκείνων ὡς ἀλαζόνας καὶ ἀνοήτους. τούτων δὲ τοὺς μὲν ὀρεινοὺς καλεῖσθαι, τοὺς δὲ γυμνήτας, τοὺς δὲ πολιτικούς καὶ προσχωρίους. καὶ τοὺς μὲν ὀρεινοὺς δοραῖς ἐλάφων χρῆσθαι, πῆρας δ' ἔχειν ῥιζῶν καὶ φαρ-
 20 μάκων μεστάς, προσποιουμένους ἰατρικὴν μετὰ γοητείας καὶ ἐπαιδιῶν καὶ περιάπτων. τοὺς δὲ γυμνήτας κατὰ τοῦνομα γυμνοὺς διαζῆν, ὑπαιθρίου τὸ πλεόν, καρτερίαν ἀσχοῦντας ἢν ἔφαμεν πρότερον (§§ 60-61 = Megasthen. 715 F 33; Aristobulos 139 F 41) μέχρι ἐπτὰ ἐτῶν καὶ τριάκοντα· καὶ γυναῖκας δὲ συνεῖναι, μὴ μιγνυμένας αὐτοῖς· τούτους δὲ θαυμάζεσθαι διαφερόντως.
 25 (71) τοὺς δὲ πολιτικούς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν ἢ καὶ κατ' ἀγρούς, καθημ- μένους νεβρίδας ἢ δορκάδων δοράς.

ὡς δ' εἰπεῖν, Ἰνδοὺς ἐσθῆτι λευκῇ χρῆσθαι καὶ σινδόσι λευκαῖς καὶ καρ-
 πάσοις, ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν (Megasthen. 715 F 32 § 54) εὐανθέστατα αὐτοὺς ἀμπέχεσθαι φορήματα. κομᾶν δὲ καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας, ἀναπλε-
 30 κομένους δὲ μιτροῦσθαι τὰς κόμας.

16 a) ARRIAN. *Ind.* 4,2: αὐτοῖν δὲ τοῖν μεγίστοιν ποταμοῖν τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν Μεγασθένης (715 F 9a) ἀνέγραψε, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν·

2 δμβρον F Δία: ἰθία DF 4 πλοῦτον: βίον D 10 [καὶ] τράπεζαι τε Cor
 * * καὶ τρ. δέ? Groskurd 12-13 καὶ <βόν>ασοι Tzschucke καὶ (α)σοι CDF
 13 καὶ θηρία παρδάλεις x 15 τε: δέ? Πράμνας: = prāmāna 'sich auf beweise stützend' Lassen Σράμναι O. Stein 17 τούτων: s. Komm. 19 καὶ (vor τοῦς) om. DFv ἐλάφων: ἐλεφάντων E 23 ἐτῶν E om. 1 ε. καὶ τρ. ἐτῶν Cor ἐτῶν ε. καὶ τρ.? καὶ om. DFv 25 ἢ καί: καὶ om. DE 25-26 καθεμμένους CDEF x 26 δοράς ἔχοντας x 27 Ἰνδοὺς om. E

(3) αὐτὸν τε γὰρ μέγαν ἀνίσχειν ἐκ τῶν πηγέων, δέχεσθαι τε ἐς ἐωυτὸν (es folgen 17 flussnamen). b) PLIN. N.H. 6,65: *hunc (den Ganges) alii incertis fontibus ut Nilum rigantemque vicina eodem modo, alii in Scythicis montibus nasci dixerunt. influere in eum XVIII annes; ex iis 5 navigabiles praeter iam dictos Crenaccam, Rhamnumbovam, Casuagum, Sonum. alii cum magno fragore ipsius statim fontes erumpere, deiectumque per scopulosa et abrupta, ubi primum molles planities contingat, in quodam lacu hospitari; inde lenem fluere, ubi minimum VIII p. latitudine, ubi modicum stadiorum C, altitudine nusquam minore passuum XX, novissima 10 gente Gangaridum Calingarum e.g.s.*

17 PAUSAN. 3, 12, 4: οἱ δὲ ἐς τὴν Ἰνδικὴν ἐσπλέοντες φορτίων φασὶν Ἑλληνικῶν τοὺς Ἰνδοὺς ἀγώγιμα ἄλλα ἀναλλάσσεσθαι, νόμισμα δὲ οὐκ ἐπίστασθαι, καὶ ταῦτα χρυσοῦ τε ἀφθόνου καὶ χαλκοῦ παρόντος σφίσι.

18 AELIAN. N.A. 16, 5: ἀκούω δὲ ἔγωγε καὶ Ἰνδῶν ἔποπα διπλασιόνα τοῦ 15 παρ' ἡμῖν καὶ ὠραιότερον ἰδεῖν. . . ὁ δὲ ἔποψ οὗτος Ἰνδῶν βασιλεῖ ἄθυρμά ἐστι, καὶ διὰ χειρῶν αὐτὸν φέρει, καὶ ἡδεται αὐτῷ. . . ἐπαίδουσι δὲ ἄρα τῷδε τῷ ὀρνέωι καὶ μῦθον Βραχμᾶνες, καὶ ὁ γε μῦθος ὁ αἰδόμενος οὗτός ἐστιν. παῖς ἐγένετο Ἰνδῶν βασιλεῖ, καὶ ἀδελφούς εἶχεν, οἵπερ οὖν ἀνθρω- 20 θέντες ἐκδικώτατοί τε γίνονται καὶ λεωργότατοι. καὶ τούτου μὲν ὡς νεωτάτου καταφρονοῦσι, τὸν δὲ πατέρα ἐκερτόμουν καὶ τὴν μητέρα, τὸ γῆρας αὐτῶν ἐκφαιλοῦσαντες. ἀναίνονται οὖν ἐκεῖνοι τὴν σὺν τούτοις διατριβήν, καὶ ὠχοντο φεύγοντες ὁ τε παῖς καὶ οἱ γέροντες. συντόνου δὲ ἄρα αὐτοὺς πορείας διαδε- 25 ξαμένης, οἱ μὲν ἀπέπνον καὶ ἀποθνήσκουσιν, ὁ δὲ παῖς οὐκ ὠλιγόρησεν αὐτῶν, ἀλλ' ἔθαψεν αὐτοὺς ἐν ἑαυτῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν διατεμῶν. ἀγασθέντα δὲ τὸν 30 πάντ' ἐφορῶντα Ἥλιον οἱ αὐτοὶ φασὶ τῆς εὐσεβείας τὴν ὑπερβολήν, ὄρνιν αὐτὸν ἀποφῆναι, κάλλιστον μὲν ὄψει, μακραιῶνα δὲ τὸν βλον. ὑπανέστηχε δὲ οἱ καὶ λόφος ἐκ τῆς κορυφῆς, οἶονεῖ μνημεῖον τοῦτο ἰῶν πεπραγμένων ὅτε ἐφευγεν. τοιαῦτα ἅττα καὶ Ἀθηναῖοι ὑπὲρ τοῦ κορύδου τερατευόμενοι προσεῖχον μύθωι τινί, ὥπερ οὖν ἀκολουθῆσαι μοι δοκεῖ καὶ Ἀριστοφάνης. . . ἐν Ὀρνισὶ λέγων 30 (471 ff.). . . . ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνιθος, ἐπιρρεῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἑλλησιν. ὠγύγιον γάρ τι μῆκος χρόνου λέγουσι Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ ταῦτα τῷ ἐποπὶ τῷ Ἰνδῷ ἔτι ἀνθρώπωι ὄντι καὶ παιδί τὴν γε ἡλικίαν ἐς τοὺς γειναμένους πέπραχται.

19 PHILOSTRAT. V.A. 2, 9: (die reisenden kommen nach Nysa und

3-4 in Scythicis montibus: cf. 6, 64 a montibus Hemodis e.g.s. 4 influere R^a fluere r 6 fontes R fontem a fontes r 7 scopulos E 8 VIII (Solin. 52, 7): VII F^a V a 9 altitudinem - minorem DFE XXV a ubi vadossissimus est, mensuram centum pedum Sol 10 Calingarum om. Sol; cf. § 64 gentes Caling[n]ae mari proximi 11 πλεόντες? 17 μῦθον: cf. Megasth. 715 F 33 § 59

sehen das kultbild des dortigen Dionysos) διαφέρονται δὲ περὶ τοῦ Διονύσου
 τούτου καὶ Ἑλληνες Ἴνδοις καὶ Ἴνδοι ἀλλήλοις. ἡμεῖς μὲν γὰρ τὸν Θηβαῖον
 ἐπ' Ἴνδούς ἐλάσαι φαμέν στρατεύοντά τε καὶ βακχεύοντα, τεκμηρίους χρώμενοι
 τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῷ Πυθοῖ ἀναθήματι, ἃ δὴ ἀπόθετον οἱ ἐκεῖ θησαυροὶ Ἰσχυ-
 5 σιν· ἔστι δὲ ἀργύρου Ἴνδικοῦ δίσκος, ὃν ἐπιγέγραπται «Διόνυσος ὁ Σεμέλης
 καὶ Διὸς ἀπὸ Ἴνδῶν Ἀπόλλωνι Δελφῶν». Ἴνδῶν δὲ οἱ περὶ Καύκασον
 καὶ Κωφῆνα ποταμὸν ἐπηλύτην Ἀσσύριον αὐτὸν φασιν ἔλθειν, τὰ τοῦ
 Θηβαίου εἰδόμενα· οἱ δὲ τὴν Ἴνδοῦ τε καὶ Ὑδραῶτου μέσσην νεμό-
 10 μενοι καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἤπειρον, ἣ δὴ ἐς ποταμὸν Γάγγην τελευτᾷ,
 Διόνυσον γενέσθαι ποταμοῦ παῖδα Ἴνδοῦ λέγουσιν, ὃν φοιτήσαντα τὸν ἐκ
 Θηβῶν ἐκεῖνον θύρσου τε ἄψασθαι καὶ δοῦναι ὄργιους, εἰπόντα δὲ ὡς εἶη Διὸς καὶ
 τῷ τοῦ πατρὸς ἐμβιωτῆι μηρῶι τόκου ἕνεκα, Μηρὸν τε εὐρέσθαι παρ' αὐτοῦ ὄρος,
 ὃν προσβέβηκεν ἡ Νῦσα, καὶ τὴν Νῦσαν τῷ Διονύσῳ ἐκφυτεῦσαι ἀπάγοντα ἐκ
 15 Θηβῶν τὸ γόνυ τῆς ἀμπέλου, οὗ καὶ Ἀλέξανδρος ὀργιάσαι. οἱ δὲ τὴν Νῦσαν
 οἰκοῦντες οὐ φασὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀνελθεῖν ἐς τὸ ὄρος, ἀλλ'
 ὀρμηῆσαι μὲν, ἐπειδὴ φιλοτιμὸς τε ἦν καὶ ἀρχαιολογίας ἤτταν, δείσαντα δὲ μὴ ἐς
 ἀμπέλου παρελθόντες οἱ Μακεδόνες, ἅς χρόνου ἤδη οὐχ ἐωράκεσαν, ἐς πόθον
 τῶν οἴκοι ἀπενεχθῶσιν . . . , παρελάσαι τὴν Νῦσαν, εὐξάμενοι τῷ Διονύσῳ
 καὶ θύσαντα ἐν τῇ ὑπῳρεῖαι. καὶ γινώσκω μὲν οὐκ ἐς χάριν ταῦτα ἐνίοις
 20 γράφων, ἐπειδὴ οἱ ζῦν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες οὐδὲ ταῦτα ἐς τὸ ἀληθὲς
 ἀνέγραψαν κτλ.

20 CLEM. AL. *Strom.* I, 71, 3: φιλοσοφία . . . πάλοι μὲν ἤκμασε παρὰ
 βαρβάρους . . . (4) προσέστησαν δ' αὐτῆς Αἰγυπτίων τε οἱ προφήται καὶ
 Ἀσσυρίων οἱ Χαλδαῖοι καὶ Γαλατῶν οἱ Δρυῖδαι καὶ Σαμαναῖοι Βάκτρων καὶ
 25 Κελτῶν οἱ φιλοσοφῆσαντες καὶ Περσῶν οἱ Μάγοι . . . Ἴνδῶν τε οἱ γυμνοσο-
 φισταί, ἄλλοι τε φιλόσοφοι βάρβαροι. (5) διττὸν δὲ τούτων τὸ γένος, οἱ μὲν
 Σαρμᾶναι αὐτῶν, οἱ δὲ Βραχμᾶναι καλούμενοι. καὶ τῶν Σαρμανῶν οἱ ὑλόβιοι
 προσαγορευόμενοι οὔτε πόλεις οἰκοῦσιν οὔτε στέγας ἔχουσιν, δένδρων δὲ
 ἀμφιέννυνται φλοιοῖς, καὶ ἀκρόδρυα σιτοῦνται, καὶ ὕδωρ ταῖς χερσὶ πίνουσιν, οὐ
 30 γάμον, οὐ παιδοποιῶν ἴσασι (ὡσπερ οἱ νῦν Ἑγκρατῆται καλούμενοι). (6)
 εἰσὶ δὲ τῶν Ἴνδῶν οἱ τοῖς Βούττα πειθόμενοι παραγγέλμασιν, ὃν δι' ὑπερβολὴν
 σεμνότητος ὡς θεὸν τιμηῆσαι κτλ. (Skythen; Hyperboreer; Germanen;
 Megasthenes 715 F 3).

21 DIO CHRYS. *Or.* 35, 22: τούτων δὲ τοιοῦτων ὄντων (*scil.* ἐν Ἴνδοῖς)
 35 καὶ τοσοῦτων ὑπαρχόντων ἀγαθῶν, ὅμως εἰσὶν ἄνθρωποι καλούμενοι Βραχ-
 μᾶνες, οἱ χάλειν ἐάσαντες τοὺς τε ποταμοὺς ἐκείνους καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς

26 ἄλλοι γε Stählin 27 Σαρμᾶναι v Σαρμᾶνες ο. Γαρμᾶνες (715 F 33 § 59-60)
 Cobet Βραχμᾶναι v Βραχμᾶνες Ddf ὑλόβιοι (715 F 33 § 60) v ἀλλόβιοι L
 29 φλοιοῖς Syl φλοιῖς L 31 Βούττα v 32 ὡς Potter εἰς L 34 ὄντων) Attnim
 Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

ἔρριμμένους ἔκτραπέντες ἰδία τε ξυλλογίζονται καὶ φροντίζουσι, πόνους τε θυμαστούς ἀναλαβόμενοι τοῖς σώμασιν, οὐδενὸς ἀναγκάζοντος, καὶ καρτερήσεις δεινὰς ὑπομένοντες. φασὶ δὲ ἐξαίρετον αὐτοῖς εἶναι μίαν πηγὴν τὴν τῆς ἀληθείας, πολὺ πασῶν ἀρίστην καὶ θειοτάτην, ἧς οὐδέποτε τοὺς γευσάμενους 5 ἐμπίμπλασθαι. τὰ μὲν οὖν ἐκείθεν λόγος ἐστὶν ἀψευδής. ἤδη γὰρ τινες τῶν ἀφικνουμένων ἔφασαν· ἀφικνοῦνται δὲ οὐ πολλοὶ τινες ἐμπορίας ἔνεκεν· οὗτοι δὲ ἐπιμίγνυνται τοῖς πρὸς θαλάττην. τοῦτο δὲ ἀτιμόν ἐστιν Ἰνδῶν τὸ γένος, οἳ τε ἄλλοι φεύγουσιν αὐτούς.

— ISAURIEN

10 S. u. Kilikien.

XII. JUDEN

722. DEMETRIOS

T

1 JOSEPH. c. Ap. I, 218: s. 723 T 3; 737 F 1.

15

F

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΙΟΥΔΑΙΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

1 (III 214, 8) EUSEB. P.E. 9, 21: ἀπίωμεν δὲ πάλιν ἐπὶ τὸν Πολύστορα (273 F 19). Δημήτριός φησι τὸν Ἰακῶβ γενόμενον ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε φυγεῖν εἰς Χαρρὰν τῆς Μεσοποταμίας, ἀποσταλέντα ὑπὸ τῶν γονέων 20 διὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν κρυφίαν ἐχθρὰν Ἡσαῦ, διὰ τὸ εὐλογῆσαι αὐτὸν τὸν πατέρα δοκοῦντα εἶναι τὸν Ἡσαῦ, καὶ ὅπως λάβῃ ἐκείθεν γυναῖκα. (2) ἀφορμησαὶ οὖν τὸν Ἰακῶβ εἰς Χαρρὰν τῆς Μεσοποταμίας, τὸν μὲν πατέρα καταλιπόντα Ἰσαὰκ ἐτῶν ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ, αὐτὸν δὲ ὄντα ἐτῶν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ. (3) διατρίψαντα οὖν αὐτὸν ἐκεῖ ἑπτὰ ἔτη Λάβαν τοῦ μητρῷου δύο 25 θυγατέρας γῆμαι Λείαν καὶ Ῥαχήλ, ὄντα ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων. καὶ γενέσθαι ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν ἄλλοις αὐτῷ παιδία δώδεκα· ὀγδῶμι μὲν ἔτει μὴν δεκάτῳ Ῥουβὶν, καὶ τῷ ἔτει δὲ τῷ ἐνάτῳ μὴν ὀγδῶμι Συμεῶν, καὶ τῷ ἔτει δὲ

1 ἰδία π? Arnim 4-5 οὐδέποτε - ἐμπίμπλασθαι Rei οὐ. γεύσασθαι τοὺς ἐμπίμπλαμένους οὐ. ψεύσασθαι τοὺς ἐ. Cobet 5 τινι M 8 οἳ τε UBT οὔτε M οἳ δὲ Geel, v φεύγουσιν Lobeck φέγουσιν ο 17 ff.: lesungen der Eusebius-Hss nach Eusebius Werke (Gr. Christl. Schriftst.) VIII i her. von K. Mras (Berlin 1954); (?) bedeutet zweifel an seinenangaben 18 φασι I 19 πέντε: ἑπτὰ (v. 24) Vigier 21 δοκοῦντα εἶναι τὸν IO ὡς B 21-22 ἀφορμησαί - Μεσοποταμίας om. B 22 οὖν Ἰακῶβ I καὶ τὸν μὲν B 22-23 καταλιπεῖν B 23 ἐτῶν ὄντα B ὄντα (nach δι) om. B 24 ἑπτὰ ἔτη I ἔτη ζ BO 27 Ῥουβην Sept (Gen. 29, 32)

τῷ δεκάτῳ μηνὶ ἔκτωι Λευίν, τῷ δὲ ἑνδεκάτῳ ἔτει μηνὶ τετάρτῳ Ἰουδάν.
 Ῥαχὴλ τε μὴ τίκτουσαν ζηλωσαι τὴν ἀδελφὴν καὶ παρακοιμίσαι τῷ Ἰακώβ
 τὴν ἑαυτῆς παιδίσκην * * Ζελφάν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὧι καὶ Βάλλαν συλλαβεῖν
 τὸν Νεφθαλεῖμ, τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει μηνὶ πέμπτῳ, καὶ τεκεῖν τῷ δωδεκάτῳ
 5 ἔτει μηνὶ δευτέρῳ υἱόν, ὃν ὑπὸ Λείας Γὰδ ὀνομασθῆναι· καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ
 αὐτοῦ ἔτους καὶ μηνὸς δωδεκάτου ἕτερον τεκεῖν, ὃν καὶ αὐτὸν προσαγορευθῆναι
 ὑπὸ Λείας Ἀσήρ. (4) καὶ Λείαν πάλιν ἀντὶ τῶν μήλων τῶν μανδραγόρου, ἃ
 Ῥουβὴν (?) εἰσενεγκεῖν παρὰ Ῥαχὴλ, συλλαβεῖν ἐν γαστρὶ – τῷ αὐτῷ χρόνῳ
 καὶ τὴν παιδίσκην αὐτῆς Ζελφάν – τῷ δωδεκάτῳ ἔτει μηνὶ τρίτῳ, καὶ
 10 τεκεῖν τοῦ αὐτοῦ ἔτους μηνὸς δωδεκάτου υἱόν, καὶ ὄνομα αὐτῷ θέσθαι Ἰσάχαρ.
 (5) καὶ πάλιν Λείαν τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει μηνὶ δεκάτῳ υἱόν ἄλλον τεκεῖν,
 ὧι ὄνομα Ζαβουλών, καὶ τὴν αὐτὴν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει μηνὶ ὀγδόῳ
 τεκεῖν † υἱόν ὄνομα Δάν· ἐν ὧι καὶ Ῥαχὴλ λαβεῖν ἐν γαστρὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ,
 ὧι καὶ Λείαν τεκεῖν θυγατέρα Δείναν, καὶ τεκεῖν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει
 15 μηνὶ ὀγδόῳ υἱόν, ὃν ὀνομασθῆναι Ἰωσήφ, ὥστε γεγονέναι ἐν τοῖς ἑπτὰ ἔτεσι
 τοῖς παρὰ Λάβαν δώδεκα παιδιά. (6) θέλοντα δὲ τὸν Ἰακώβ πρὸς τὸν
 πατέρα εἰς Χαναάν ἀπιέναι, ἀξιωθέντα ὑπὸ Λάβαν ἄλλα ἔτη ἐξ μείναι, ὥστε τὰ
 πάντα αὐτὸν μείναι ἐν Χαρρὰν παρὰ Λάβαν ἔτη εἰκοσι.

(7) πορευομένῳ δὲ αὐτῷ εἰς Χαναάν ἄγγελον τοῦ θεοῦ παλαῖσαι, καὶ
 20 ἀψασθαι τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ τοῦ Ἰακώβ, τὸν δὲ ναρκήσαντα ἐπισκάζειν,
 ὅθεν οὐκ ἐθίσθηαι τῶν κτηνῶν τὸ ἐν τοῖς μηροῖς νεῦρον· καὶ φάναι αὐτῷ τὸν
 ἄγγελον ἀπὸ τοῦδε μηκέτι Ἰακώβ ἄλλ' Ἰσραὴλ ὀνομασθήσεσθαι. (8) καὶ
 ἔλθειν αὐτὸν τῆς Χαναάν γῆς εἰς ἑτέραν πόλιν Σικίμων, ἔχοντα παιδιά Ῥουβὴν
 ἑτῶν δώδεκα μηνῶν δυοῖν, Συμεῶνα ἑτῶν ἰα μηνῶν τεσσάρων, Λευὶν ἑτῶν ἰ μη-

3 παιδίσκην <Βαλλάν, ἣν τεκεῖν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει μηνὶ τετάρτῳ Δάν καὶ τῷ δωδεκάτῳ ἔτει μηνὶ δευτέρῳ Νεφθαλεῖμ. Λείαν δὲ καὶ αὐτὴν παρακοιμίσαι τῷ Ἰακώβ τὴν ἑαυτῆς παιδίσκην> Ζελφάν (*Gen.* 30, 1-13) Freu(denthal *Hellenistische Studien I: Alexander Polyhistor und die von ihm erhaltenen Reste jüdischer und samaritanischer Geschichtswerke*, Breslau 1874/5) 5 δευτέρῳ: ὡι B Γὰδ I 7-8 ἃ Ῥουβὴν Steph ἀρουβήλ B10 ἃ Ῥουβήλ Gifford, Mras ἃ Ῥουβην *Gen.* 30, 14 8 ἐν γαστρὶ om. I 8-9 τ. αὐ. χρ. καὶ τὴν παιδ. αὐ. Z. BO καὶ τὴν παιδ. Z. τ. αὐ. χρ. I χρόνῳ <ὧ>? Freu 'parenthesis' Gifford [τῷ – Ζελφάν]? 9 ἔτει om. O 10 Ἰσ(σ)άχαρ B (I) Ἰσσαχάρ O cf. p. 668, 2 13 υἱόν δ. Δάν: θυγατέρα δ. Δείναν (*Gen.* 30, 21; p. 668, 3; 5)? Freu 14 Λείαν: λίναν B 15 ὧι ὄνομα θέσθαι B ὥστε IO ὡς B 16 ἰβ παιδιάς B 17 Χαναάν IB χαρρὰν O τὰ om. B 18 αὐτὸν om. B 19 παλλεῦσαι I 21 οὐ καθίσθαι I αὐτῷ om. B 22 μηκέτι IO μὴ B ὀνομασθῆναι B 23 τῆς X. γῆς om. B ἑτέραν om. B 24 πόλιν (π. om. I) Σικίμων (*Gen.* 33, 17/8 καὶ Ἰακώβ ἀπαίρει εἰς Σικηνός καὶ ἦλθεν Ἰακώβ εἰς Σαλημ πόλιν Σικίμων, ἣ ἔστιν ἐν γῆι Χανααν): 'strange variant' Bickermann; folge von verkürzung? 23 ρουβὴν O ρουβίμ BI 24-668, 9 Συμεῶνα – ἑπτὰ om. B 24 ια' O δώδεκα I ι' O δώδεκα I

νῶν ἕξ, Ἰούδαν ἐτῶν ἑνέα μηνῶν ὀκτώ, Νεφθαλεὶμ ἐτῶν ὀκτώ μηνῶν δέκα,
 Γὰδ ἐτῶν ὀκτώ μηνῶν δέκα, Ἀσὴρ ἐτῶν ὀκτώ, Ἰσάχαρ ἐτῶν ὀκτώ, Ζαβουλὼν
 ἐτῶν ἑπτὰ μηνῶν δυοῖν, Δείναν ἐτῶν ἕξ μηνῶν τεσσάρων, Ἰωσήφ ἐτῶν ἕξ
 μηνῶν τεσσάρων. (9) παροικῆσαι δὲ Ἰσραὴλ παρὰ Ἐμμώρ ἔτη δέκα, καὶ
 5 φθαρῆναι τὴν Ἰσραὴλ θυγατέρα Δείναν (?) ὑπὸ Συχέμ τοῦ Ἐμμώρ υἱοῦ,
 ἐτῶν οὖσαν δεκαἕξ μηνῶν τεσσάρων. ἐξαλλομένους δὲ τοὺς Ἰσραὴλ υἱούς,
 Συμεῶνα μὲν ὄντα ἐτῶν εἴκοσι ἑνὸς μηνῶν τεσσάρων, Λευὶν δὲ ἐτῶν εἴκοσι
 μηνῶν ἕξ, ἀποκτεῖναι τὸν τε Ἐμμώρ καὶ Συχέμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πάντας
 τοὺς ἄρσενας διὰ τὴν Δείνας φθοράν· Ἰακώβ δὲ τότε εἶναι ἐτῶν ἑκατὸν ἑπτὰ.
 10 (10) ἐλθόντα τε οὖν αὐτὸν εἰς Λουζὰ τῆς Βαιθήλ, φάναι τὸν θεὸν μηκέτι
 Ἰακώβ ἀλλ' Ἰσραὴλ ὀνομάζεσθαι. ἐκείθεν δὲ ἐλθεῖν εἰς Χαφραθά, ἔθuben
 παραγενέσθαι εἰς Ἐφραθά, ἣν εἶναι Βηθλεέμ, καὶ γενῆσαι αὐτὸν ἐκεῖ Βενιαμίν,
 καὶ τελευτῆσαι Ῥαχὴλ τεκοῦσαν τὸν Βενιαμίν, συμβιώσαι δ' αὐτῇ τὸν Ἰακώβ
 ἔτη εἴκοσι τρία. (11) αὐτόθεν δὲ ἐλθεῖν τὸν Ἰακώβ εἰς Μαμβρὶ τῆς Χεβρών
 15 πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα. εἶναι δὲ τότε τὸν Ἰωσήφ ἐτῶν δεκαεπτὰ, καὶ πρα-
 θῆναι αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ μείναι ἔτη δεκατρία, ὥστ'
 εἶναι αὐτὸν ἐτῶν τριάκοντα, Ἰακώβ δὲ ἐτῶν ρκ, ἐν ᾧ καὶ τελευτῆσαι τὸν
 Ἰσαὰκ ἔπει ἐνὶ ἔμπροσθεν, ἐτῶν ὄντα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.
 (12) κρίναντα δὲ τῷ βασιλεῖ τὸν Ἰωσήφ τὰ ἐνύπνια ἄρξαι Αἰγύπτου ἔτη
 20 ἑπτὰ, ἐν οἷς καὶ συνοικῆσαι Ἀσενέθ, Πεντεφρῆ τοῦ Ἥλιουπόλεως ἱερέως
 θυγατρὶ, καὶ γενῆσαι Μανασσῆν καὶ Ἐφραῖμ. καὶ τοῦ λιμοῦ ἐπιγενέσθαι ἔτη
 δύο. (13) τὸν δὲ Ἰωσήφ ἔτη ἑνέα εὐτυχίσαντα πρὸς τὸν πατέρα μὴ πέμψαι
 διὰ τὸ ποιμένα αὐτὸν τε καὶ τοὺς ἀδελφούς εἶναι· ἐπονείδιστον δὲ Αἰγυπτίους
 εἶναι τὸ ποιμαίνειν. ὅτι δὲ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπεμψεν, αὐτὸν δεδηλωκένας· ἐλθόντων
 25 γὰρ αὐτοῦ τῶν συγγενῶν, φάναι αὐτοῖς, ἐὰν κληθῶσιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ
 ἐρωτῶνται τί διαπράσσονται, λέγειν κτηνοτρόφους αὐτοὺς εἶναι. (14) δια-
 πορεῖσθαι δὲ διὰ τί ποτε ὁ Ἰωσήφ Βενιαμίν ἐπὶ τοῦ ἀρίστου πενταπλασίονα
 μερίδα ἔδωκε, μὴ δυναμένου αὐτοῦ τὸσαῦτα καταναλώσαι κρέα. τοῦτο οὖν
 αὐτὸν πεποιηκένας διὰ τὸ ἐκ τῆς Λείας τῷ πατρὶ αὐτοῦ γεγονέναι υἱούς ἕξ,
 30 ἐκ δὲ Ῥαχὴλ τῆς μητρὸς αὐτοῦ δύο· διὰ τοῦτο τῷ Βενιαμίν πέντε μερίδας

I ὀκτώ, <Δάν ἐτῶν ἑνέα μηνῶν ὀκτώ> Freu δέκα I γ' O 2 Ἰσάχαρ O
 Ἰσάχαρ I cf. p. 667, 10 3 Δείναν (cf. p. 669, 12): Δάν Mras 4 'post Ἰσραὴλ
 plura exciderunt' Freu 6 ἐξαλλομένους Freu 10 καὶ ἐλθόντα B τε οὖν
 αὐτὸν om. B Βαιθήλ (-ἦλ) BO Βαιθήλ I 11 εἰς Ἰσραὴλ I 11-12 χαφραθά -
 ἐφραθά B 13 τελευτῆσαι: θνήξαι B αὐτῇ om. B 14 μαβρῆ B 15 τὸν
 om. I 17 ρκ' BO ἑκατὸν δέκα I ρκ * * Freu 18 ὄντα om. B 19 τὸν Ἰ.
 τῷ βρο. O 20 Ἀσενέθ θυγατέρα Πεντεφρῆ Gen. 41, 45 πεντεφρῆ I 23-24
 δι' ὀνειδούς εἶναι Αἰγυπτίους B 25 γὰρ (BO) om. I αὐτοῖς: πρὸς αὐτούς B
 26 εἶναι * * Freu (p. 45) 27 δήποτε B 6 om. B πενταπλασίονα I -άσιον
 BO 29 (p. 669, 1) ἕξ Freu (cf. § 3-5; 10) ἑπτὰ ov

παρθεῖναι, καὶ αὐτὸν λαβεῖν μίαν (?)· γενέσθαι οὖν ἔξ, ὄσας καὶ τοὺς ἐκ τῆς
 Λείας υἱοὺς λαβεῖν. (15) ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τὰς στολάς δοῦναι ἐκάστωι
 διπλᾶς, τῶι δὲ Βενιαμὴν πέντε καὶ τριακοσίους χρυσοῦς, καὶ τῶι πατρὶ δὲ
 ἀποστεῖλαι κατὰ ταῦτά, ὥστε τὸν οἶκον αὐτοῦ τῆς μητρὸς εἶναι ἴσον. (16)
 5 οἰκῆσαι δὲ αὐτοὺς ἐν γῆι Χαναάν, ἀφ' οὗ ἐκλεγῆναι Ἄβραάμ ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ
 μετελθεῖν εἰς Χαναάν, Ἄβραάμ ἐτῶν εἴκοσι πέντε, Ἰσαὰκ ἐτῶν ἐξήκοντα,
 Ἰακώβ ἐτῶν ἑκατὸν τριάκοντα· <καὶ> γίνεσθαι τὰ πάντα ἔτη ἐν γῆι Χαναάν σιε.
 (17) καὶ τῶι τρίτῳ ἔτει λιμοῦ οὐσῆς ἐν Αἰγύπτῳ, ἔλθεῖν εἰς Αἰγύπτον
 τὸν Ἰακώβ ὄντα ἐτῶν ἑκατὸν τριάκοντα, Ῥουβὴν ἐτῶν με, Συμεῶνα ἐτῶν μδ,
 10 Λευὴν ἐτῶν μγ, Ἰούδαν ἐτῶν μβ μηνῶν δύο, <Δάν ἐτῶν μβ μηνῶν δ>, Νεφθα-
 λεὶμ ἐτῶν μα μηνῶν ζ, Γὰδ ἐτῶν μα μηνῶν τριῶν, Ἀσῆρ ἐτῶν μ μηνῶν ὀκτώ,
 Ἰσσαχάρ ἐτῶν μ μηνῶν ὀκτώ, Ζαβουλὼν ἐτῶν μ, Δείναν (?) ἐτῶν λθ,
 Βενιαμὴν ἐτῶν κη.

(18) τὸν δὲ Ἰωσήφ φησι γενέσθαι ἐν Αἰγύπτῳ ἔτη λθ. εἶναι δὲ ἀπὸ Ἀδάμ
 15 ἕως τοῦ εἰσελθεῖν εἰς Αἰγύπτον τοὺς τοῦ Ἰωσήφ συγγενεῖς ἔτη γγκδ, ἀπὸ δὲ
 τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς Ἰακώβ παρουσίας εἰς Αἰγύπτον ἔτη ατζ· ἀφ' οὗ δὲ
 ἐκλεγῆναι Ἄβραάμ ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ἔλθεῖν ἐκ Χαρρὰν εἰς Χαναάν ἕως εἰς
 Αἰγύπτον τοὺς περὶ Ἰακώβ ἔλθεῖν ἔτη σιε. (19) Ἰακώβ δὲ εἰς Χαρρὰν πρὸς
 Λάβαν ἔλθεῖν ἐτῶν ὄντα π, καὶ γεννῆσαι Λευὴν· Λευὴν δὲ ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιγε-
 20 νέσθαι ἔτη ιζ, ἀφ' οὗ ἐκ Χαναάν αὐτὸν ἔλθεῖν εἰς Αἰγύπτον, ὥστε εἶναι αὐτὸν
 ἐτῶν ζ, καὶ γενῆσαι Καάθ· τῶι αὐτῶι δὲ ἔτει ὧι γενέσθαι Καάθ, τελευτῆσαι
 Ἰακώβ ἐν Αἰγύπτῳ, εὐλογῆσαντα τοὺς Ἰωσήφ υἱοὺς, ὄντα ἐτῶν ρμζ, κατα-
 λιπόντα Ἰωσήφ ὄντα ἐτῶν νς. Λευὴν δὲ γενόμενον ἐτῶν ρλζ τελευτῆσαι, Καάθ
 δὲ ὄντα ἐτῶν μ γενῆσαι Ἀμράμ, ὄντα ἐτῶν εἶναι ιδ, ἐν ὧι τελευτῆσαι Ἰωσήφ
 25 ἐν Αἰγύπτῳ ὄντα ρι ἐτῶν· Καάθ δὲ γενόμενον ἐτῶν ἑκατὸν λγ τελευτῆσαι.
 Ἀμράμ δὲ λαβεῖν γυναῖκα τὴν τοῦ θείου θυγατέρα Ἰωχαβέτ, καὶ ὄντα ἑνιαυτῶν
οε γενῆσαι Ἀαρὼν [καὶ Μωσῆν]· γενῆσαι δὲ Μωσῆν τὸν Ἀμράμ ὄντα ἐτῶν
οη, καὶ γενόμενον Ἀμράμ ἐτῶν ἑκατὸν λς τελευτῆσαι.

I μίαν ο (Freu) δύο Vigier, Mras 4 ταῦτα O εἶναι: λαβεῖν? Freu 7 ἐτῶν
 om. BO <καὶ> Freu 8 οὐσῆς Iv ὄντος BO 9 ἐτῶν (vor ἐκ.) om. B 9-13
 Ῥουβὴν - κη om. B 10 δύο Mras δ. (so!) O τριῶν I <Δάν - δ> Freu; s. zu v. 12
 11 τριῶν: ἔξ Freu Ἀσῆρ - ὀκτώ: vor Νεφθαλεὶμ I 12 Ἰσσ. - ὀκτώ Freu
 Δείναν (cf. p. 668, 3): Δάν Mras 14 ἀπὸ τοῦ ἀδάμ I 17 ἐκ (vor Χαρρ.) IO
 ἢ (ἐν? Mras) B 18 εἰς Freu (cf. § 1-2) ἐκ IO ἐν B 21 (23; 25) Καάθ (Gen.
 46, 11) Freu κλάθ ον γενέσθαι IO γενῆσαι B 22 εὐλογῆσαντας I 24-28
 Ἀμράμ Gaisford Ἀμβραν Freu Ἀμβράμ Mras 24 ἄμβραν B ἀβραάμ IO^{oo} ἀβράμ O^o
 (m. 1?) ὧι ἔτει? 25 ἐτῶν ρι' O 26 ἄμβραν (ἀμβράν O) δὲ BO ἀβραάμ I
 26-28 ἑνιαυτῶν - Ἀμράμ om. B 27 [καὶ M.] Mras ἄμβραν O ἀβραάμ I 28
 ἄμβραν O ἀβραάμ I τελευτῆσαι * * Freu (p. 49)

(20) ταῦτά μοι κείσθω ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυίστορος γραφῆς· ἐξῆς δ' ἐπισυνήφθω καὶ ταῦδε (Theodotos 732 F 1).

- 2 (III 224, 16) EUSEB. P.E. 9, 29: Δημήτριος δὲ περὶ τῆς ἀναίρεσεως τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τῆς διαφορᾶς τῆς πρὸς τὸν μηνύσαντα τὸν τελευτήσαντα ὁμοίως 5 τῶι τὴν Ἱερὰν βίβλον γράψαντι (Exod. 2, 11 ff.) ἰστόρησε. φυγεῖν μέντοι γε τὸν Μωσῆν εἰς Μαδιάμ, καὶ συνοικῆσαι ἐκεῖ τῇ Ἰοθῶρ θυγατρὶ Σεπφώραι, ἣν εἶναι (ὅσα στοχαζέσθαι ἀπὸ τῶν ὀνομάτων) τῶν γενομένων ἐκ Χεττούρας, τοῦ Ἀβραάμ γένους, ἐκ τοῦ Ἰεζάν τοῦ γενομένου Ἀβραάμ ἐκ Χεττούρας· ἐκ δὲ τοῦ Ἰεζάν γενέσθαι Δαδάν, ἐκ δὲ Δαδάν Ραγουήλ, ἐκ δὲ Ραγουήλ Ἰοθῶρ καὶ 10 Ὀβάβ, ἐκ δὲ τοῦ Ἰοθῶρ Σεπφώραν, ἣν γῆμαι Μωσῆν. (2) καὶ τὰς γενεὰς δὲ συμφωνεῖν· τὸν γὰρ Μωσῆν εἶναι ἀπὸ Ἀβραάμ ἑβδομον, τὴν δὲ Σεπφώραν ἕκτην. συνοικοῦντος γὰρ ἤδη τοῦ Ἰσαάκ, ἀφ' οὗ Μωσῆν εἶναι, γῆμαι Ἀβραάμ τὴν Χεττούραν ὄντα ἐτῶν ρμ, καὶ γενῆσαι Ἰσαὰρ ἐξ αὐτῆς δεύτερον, τὸν δὲ Ἰσαάκ ὄντα ἐτῶν ἑκατὸν γενῆσαι, ὥστε μβ ἐτῶν ὕστερον γεγονέαι τὸν 15 Ἰσαὰρ, ἀφ' οὗ τὴν Σεπφώραν γεγενεαλογῆσθαι. (3) οὐδὲν οὖν ἀντιπίπτει τὸν Μωσῆν καὶ τὴν Σεπφώραν κατὰ τοὺς αὐτοὺς γεγονέαι χρόνους. κατοικεῖν δ' αὐτοὺς Μαδιάμ πόλιν, ἣν ἀπὸ ἐνὸς τῶν Ἀβραάμ παιδῶν ὀνομασθῆναι. φησὶ γὰρ τὸν Ἀβραάμ τοὺς παῖδας πρὸς ἀνατολὰς ἐπὶ κατοικίαν πέμψαι· διὰ τοῦτο δὲ καὶ Ἀαρῶν καὶ Μαριάμ εἰπεῖν ἐν Ἀσηρῶθ Μωσῆν Αἰθιοπίδα γῆμαι γυναῖκα.
- 20 3 (III 207) EUSEB. H.E. 6, 13, 7: μνημονεύει τε (Clem. Al.) . . . Φίλωνος (729 T 2; F 4) καὶ Ἀριστοβούλου Ἰωσήπου τε καὶ Δημητρίου καὶ Εὐπολέμου (723 T 2), Ἰουδαίων συγγραφέων, ὡς ἀν' αὐτῶν ἀπάντων ἐγγράφως πρεσβύτερον τῆς παρ' Ἑλλήσιν ἀρχαιογονίας Μωυσῆα τε καὶ τὸ Ἰουδαίων γένος ἀποδειξάντων.
- 25 4 (-) EUSEB. P.E. 9, 29, 15: (§ 4-14 auszüge aus Ἐzekiῆλος ἐν τῇ Ἐξαγωγῇ) καὶ πάλιν μετ' ὀλίγα· ἐκεῖθεν ἦλθον ἡμέρας τρεῖς, ὡς αὐτός τε ὁ Δημήτριος λέγει καὶ συμφώνως τούτῳ ἡ Ἱερά βίβλος (Exod. 15, 22/7). μὴ ἔχοντα δὲ ὕδωρ ἐκεῖ γλυκὺ ἀλλὰ πικρὸν, τοῦ θεοῦ εἰπόντος ξύλον τι ἐμβαλεῖν εἰς τὴν πηγὴν, καὶ γενέσθαι γλυκὺ τὸ ὕδωρ. ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἐλεῖμ ἐλθεῖν, 30 καὶ εὐρεῖν ἐκεῖ δώδεκα μὲν πηγὰς ὑδάτων, ἑβδομήκοντα δὲ στελέχη φοινίκων. (Es folgt wieder Ezechiel peri tούτων καὶ τοῦ φανέντος ὄρνου).
- 5 (-) EUSEB. P.E. 9, 29, 16: καὶ μετὰ βραχέα· ἐπιζητεῖν δὲ τινα, πῶς

2 τὸδε O 6 μωσῆα B Μαδιάμ Steph Ιοθῶρ O Ιοθῶρ I^o (m. 1?)
 μωθῶ (so!) B 8 (9) Ιεζάν I (Gen. 25, 2-3) 9 Ιοθῶρ O Ιοθῶρ I Ιωθῶρ B
 10 Ἰβῶβ BO ὀβῶβ I Ἰωβῶβ Freu Ιοθῶρ BO -θῶρ I 12-15 συνοικ. - γεγεν. om. B
 12 (14) Ισαάκ O 13 (15) Ἰασῶρ: Ἰεζάν (lin. 8; 9) Freu 15 τὸίνυν οὐδὲν B
 οὖν I ἄν O om. B ἀντιπίπτειν? Freu 23 τῶν Ιουδαίων ATER 26 ἦλθεν (so!)
 ἐκεῖθεν B αὐτός τε om. B 29 καὶ om. B ἔλεῖμ I ἐλίμ B ἐλεῖν O Αἰλίμ
 Sept ἦλιν (R ἦλιν O ἦλιν, λῖν, ὄλιν r elim Lat) Joseph. A.J. 3, 9 30 ἱβῶ.
 δὲ IO καὶ ἱβῶ. B

οἱ Ἰσραηλιῖται ἔπλα ἔσχον, ἀνοπλοὶ ἐξεληθόντες· ἔφασαν γὰρ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἐξεληθόντας καὶ θυσιάσαντας πάλιν ἀνακάμψειν. φαίνεται οὖν τοὺς μὴ κατακλυσθέντας τοῖς ἐκείνων ὄπλοις χρήσασθαι.

6 (III 208) CLEM. AL. *Strom.* I, 141, 1: Δημήτριος δέ φησιν ἐν 5 τῶι Περὶ τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ βασιλέων τὴν Ἰούδα φυλὴν καὶ Βενιαμὴν καὶ Λευὶ μὴ αἰχμαλωτισθῆναι ὑπὸ τοῦ Σαναχρειμ, ἀλλ' εἶναι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης εἰς τὴν ἐσχάτην, ἣν ἐποιήσατο Ναβουχοδονόσορ ἐξ Ἱεροσολύμων, ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτῶ μῆνας ἔξ. (2) ἀφ' οὗ δὲ αἱ φυλαὶ αἱ δέκα ἐκ Σαμαρείας αἰχμάλωτοι γέγονασιν ἕως Πτολεμαίου τετάρτου (221-204) 10 ἔτη πεντακόσια ἑβδομήκοντα τρία μῆνας ἐνέα· ἀφ' οὗ δὲ ἐξ Ἱεροσολύμων ἔτη τριακόσια τριάκοντα ὀκτῶ μῆνας τρεῖς.

OHNE AUTORNAMEN

*7 (-) EUSEB. *P.E.* 9, 19, 4: τοσαῦτα (Molon 728 F 1) ὁ Πολύστωρ, οἷς μεθ' ἑτερα ἐπιφέρει λέγων· μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον τὸν θεὸν τῶι Ἀβραάμ 15 προστάξει Ἰσαάκ τὸν υἱὸν ὀλοκαρπῶσαι αὐτῶι. τὸν δὲ ἀναγαγόντα τὸν παῖδα ἐπὶ τὸ ὄρος πυρὰν νῆσαι, καὶ ἐπιθεῖναι τὸν Ἰσαάκ, σφάζειν δὲ μέλλοντα κωλυθῆναι ὑπὸ ἀγγέλου, κριὸν αὐτῶι πρὸς τὴν κάρπωσιν παραστήσαντος. τὸν δὲ Ἀβραάμ τὸν μὲν παῖδα καθελεῖν ἀπὸ τῆς πυρᾶς, τὸν δὲ κριὸν καρπῶσαι.

— PSEUDO-HEKATAIOS

c. 167*

20 ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ — ΚΑΤ ΑΒΡΑΜΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥΣ

264 F 21-24.

723. EUPOLEMOS

158/7*

T

1 I. ΜΑΚΚ. 8, 17: καὶ ἐπελέξατο Ἰούδας τὸν Εὐπόλεμον υἱὸν Ἰωάννου (a. 161 25 τοῦ Ἀκχωσ καὶ Ἰάσονα υἱὸν Ἐλεαζάρου, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς Ῥώμην στήσαι φιλίαν καὶ συμμαχίαν . . . (19) καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ῥώμην, . . . καὶ εἰσήλθοσαν εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον· (20) << Ἰούδας ὁ καὶ Μακκαβαῖος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἀπέστειλαν ἡμᾶς πρὸς ὑμᾶς στήσαι μεθ' ὑμῶν συμμαχίαν καὶ εἰρήνην καὶ γραφῆναι ἡμᾶς

2 ἐξεληθόντες καὶ θυσιάσαντες Steph, Mras φαίνεται Steph φαίνονται ο 4-11: zahlen korrupt und nicht sicher herzustellen; s. Komm. 9 τετάρτου: τοῦ τρίτου Freu ἐβδόμου Mendelssohn 10 δὲ <αἱ>? Mendelssohn 13-18: D. vermutlich mit recht zugewiesen von Freu 13 ὁ Πολύστωρ IO οὗτος B 14-18 οἷς - καρπῶσαι om. B 24 ἐπελέξατο SV⁺ -ξεν γ 25 ακχωσ A 26 στήσαι S¹La⁺ στήσαι αὐτοῖς γ 27 καὶ εἶπον om. A⁺ 28 ἀπέστειλεν S⁺

συμμάχους και φίλους ὑμῶν». (21) και ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον αὐτῶν. (22) και τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, ἧς ἀντέγραψαν ἐπὶ δέλτοις χαλκαῖς, και ἀπέστειλαν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἶναι παρ' αὐτοῖς ἐκεῖ μνημόσυνον εἰρήνης και συμμαχίας. (23-32 das aktenstück). II. Makk. 4, 11; Joseph. A.J. 12, 5 415 ff.

2 EUSEB. H.E. 6, 13, 7: μνημονεύει τε (Clemens) . . . και Εὐπόλεμου, Ἰουδαίων συγγραφέων, . . . S. 722 F 3.

3 JOSEPH. c. Ap. I, 218 (EUSEB. P.E. 9, 42, 3): ὁ μέντοι [Φαληρεὺς] Δημήτριος (722 T I) και Φίλων ὁ πρεσβύτερος (729) και Εὐπόλεμος οὐ πολὺ 10 τῆς ἀληθείας διήμαρτον· οἷς συγγιγνώσκειν ἄξιον· οὐ γὰρ ἐντὴν αὐτοῖς μετα πάσης ἀκριβείας τοῖς ἡμετέροις γράμμασι παρακολουθεῖν. S. 737 F 1.

F

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΙΟΥΔΑΙΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

1 (III 220, 13) a) EUSEB. P.E. 9, 25, 4: και περὶ Μωσέως δὲ ὁ αὐτὸς 15 (Alex. Pol. 273 F 19a) πάλιν πλείστα παρατίθεται, ὧν και αὐτῶν ἐπακουῖσαι ἄξιον· (26, 1) Εὐπόλεμος δὲ φησι τὸν Μωσῆν πρῶτον σοφὸν γενέσθαι, και γράμματα παραδοῦναι τοῖς Ἰουδαίοις πρῶτον, παρὰ δὲ Ἰουδαίων Φοινίκας παραλαβεῖν, Ἑλληνας δὲ παρὰ Φοινίκων νόμους τε πρῶτον Μωσῆν γράψαι τοῖς Ἰουδαίοις. b) CLEM. AL. Strom. I, 153, 4: Εὐπόλεμος δὲ ἐν τῷ 20 Περὶ τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ βασιλέων τὸν Μωσῆ φησι πρῶτον σοφὸν γενέσθαι, και γραμματικὴν πρῶτον τοῖς Ἰουδαίοις παραδοῦναι, και παρὰ Ἰουδαίων - Φοινίκων.

2 (III 225, 18) a) CLEM. AL. Strom. I, 130, 3: Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Πολυίστωρ ἐπικληθεὶς ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων συγγράμματι (273 F 19b) 25 ἀνέγραψεν τινὰς ἐπιστολάς Σολομῶνος μὲν πρὸς τε Οὐάφρην τὸν Αἰγύπτου βασιλέα πρὸς τε τὸν Φοινίκης Τυρίων τὰς τε αὐτῶν πρὸς Σολομῶντα, καθ' ἃς δεικνυταὶ ὁ μὲν Οὐάφρης ὀκτώ μυριάδας ἀνδρῶν Αἰγυπτίων ἀπεσταλκέναι αὐτῷ εἰς οἰκοδομὴν τοῦ νεῶ, ἄτερος δὲ τὰς Ἰσας σὺν ἀρχιτέκτονι Τυρίῳ ἐκ μητρὸς Ἰουδαίας ἐκ τῆς φυλῆς Δαβὶδ, ὡς ἐκεῖ γέγραπται, Ἐπέρων τούνομα. 30 b) EUSEB. P.E. 9, 30: Εὐπόλεμος δὲ φησιν ἐν ἴ τινι περὶ τῆς Ἡλίου προφη-

1 ἐνώπιον: ἐνάντιον SV 2 ἐπιστολῆς: γραφῆς A 8-11: 'interpolation' Th. Reinach 10 οἷς - ἄξιον om. Eus (BO) 13 ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων 724 F 1 § 2 14-19: Cram. A.O. IV p. 245, 20 (Georgios Hamartolos) 15 πάλιν om. IO 16 μωσῆν I μωσῆν B μωσῆ G ('O undeutlich' Mras) 18 Μωσῆν γράψαι BO γρ. M. I 19 τοῖς Ἰουδαίοις B 20 τῶν ἐν L'mg τῇ Ἰουδαίᾳ L¹ τῆς Ἰουδαίας L* 25-27 Οὐάφρην - Οὐάφρης Syl οβαφρην - οβαφρης L 29 Δαβὶδ (L Eus) ΔΑΔ (cf. p. 673, 5) alter fehler für ΔΑΝ' Stählin Ἐπέρων: 'missverständnis der worte ὑπὲρ ὧν ἂν αὐτὸν ἐρωτήσης' (b c. 34, 2) Stählin 30 ἐν ἴ τινι (buchzahl) πρὸ τῆς Ἡλεί? ἡλεί BI ἡλιού O

τείας Μωσῆν προφητεῦσαι ἔτη μ̄· εἷτα Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ υἱὸν ἔτη λ̄·
 βιώσαι δὲ αὐτὸν ἔτη ρι, πῆξαι τε τὴν ἱερὰν σκηνὴν ἐν Σιλοῖ. μετὰ δὲ ταῦτα
 προφήτην γενέσθαι Σαμουὴλ. (2) εἷτα τῆι τοῦ θεοῦ βουλήσει ὑπὸ Σαμουὴλ
 Σαοῦλον βασιλέα αἰρεθῆναι, ἀρξάντα δὲ ἔτη κᾱ τελευτῆσαι. (3) εἷτα
 5 Δαβὶδ τὸν τούτου υἱὸν δυναστεῦσαι, ὃν καταστρέψασθαι Σύρους τοὺς παρὰ τὸν
 Εὐφράτην οἰκοῦντας ποταμὸν καὶ τὴν Κομμαγηνήν καὶ τοὺς ἐν Γαλαδηνῆι
 Ἀσσυρίους καὶ Φοίνικας· στρατεῦσαι δ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ Ἰδουμαίους καὶ Ἀμ-
 μανίτας καὶ Μωαβίτας καὶ Ἰτουραίους καὶ Ναβαταίους καὶ Ναβδαίους.
 (4) αὐθις δὲ ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ Σούρωνα βασιλέα Τύρου καὶ Φοινίκης, οὓς καὶ
 10 ἀναγκάσαι φόρους Ἰουδαίους ὑποτελεῖν· πρὸς τε Οὐαφρῆν τὸν Αἰγυπτίων
 βασιλέα φίλαν συνθέσθαι. (5) βουλόμενόν τε τὸν Δαβὶδ οἰκοδομῆσαι ἱερὸν
 τῶι θεῶι, ἀξιοῦν τὸν θεὸν τόπον αὐτῶι δεῖξαι τοῦ θυσιαστηρίου. ἔνθα δὴ
 ἄγγελον αὐτῶι ὀφθῆναι ἐστῶτα ἐπάνω τοῦ τόπου, οὗ τὸν βωμὸν ἰδρῦσθαι ἐν
 15 Ἱεροσολύμοις, καὶ κελεύειν αὐτὸν μὴ ἰδρῦσαι τὸ ἱερὸν διὰ τὸ αἵματι ἀνθρω-
 πίνωι πεφύρθαι καὶ πολλὰ ἔτη πεπολεμηκέναι· εἶναι δ' αὐτῶι ὄνομα Διαναθάν.
 (6) προστάξαι τε αὐτῶι τοῦτον ὅπως τῶι υἱῶι ἐπιτρέψῃ τὴν οἰκοδομίαν,
 αὐτὸν δὲ εὐτρεπίζειν τὰ πρὸς τὴν κατασκευὴν ἀνήκοντα — χρυσίον, ἀργύριον,
 χαλκόν, λίθους, ξύλα κυπαρίσσινα καὶ κέδρινα. (7) ἀκούσαντα δὲ τὸν Δαβὶδ
 20 πλοῖα ναυπηγήσασθαι ἐν Ἑλλάοις πόλει τῆς Ἀραβίας, καὶ πέμψαι μεταλλευτὰς
 εἰς τὴν Οὐρφεῆ νῆσον κειμένην ἐν τῆι Ἐρυθραῖι θαλάσσει, μέταλλα χρυσικά
 ἔχουσαν· καὶ τὸ χρυσίον ἐκείθεν μετακομίσει τοὺς μεταλλευτὰς εἰς τὴν Ἰου-
 δαίαν. (8) βασιλεύσαντα δὲ τὸν Δαβὶδ ἔτη μ̄ Σολομῶνι τῶι υἱῶι τὴν ἀρχὴν
 παραδοῦναι ὄντι ἐτῶν ἰβ̄ ἐνώπιον Ἡλεί τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν ἰβ̄ φυλάρχων,
 καὶ παραδοῦναι αὐτῶι τὸν τε χρυσὸν καὶ ἀργυρον καὶ χαλκὸν καὶ λίθον καὶ
 25 ξύλα κυπαρίσσινα καὶ κέδρινα. καὶ αὐτὸν μὲν τελευτῆσαι, Σολομῶνα δὲ βα-
 σιλεύειν, καὶ γράψαι πρὸς Οὐαφρῆν τὸν Αἰγύπτου βασιλέα τὴν ὑπογεγραμμένην
 ἐπιστολήν.

(31) Βασιλεὺς Σολομῶν Οὐαφρῆι βασιλεῖ Αἰγύπτου φίλωι πατρικῶι χαίρειν.
 γίνωσκέ με παρελιηφότα τὴν βασιλείαν παρὰ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς διὰ τοῦ θεοῦ

2 σηλοῖ I Σηλοῖ * * Freu (verkürzung Alexanders) 4 σαοῦλον OI σαοῦλ B
 5 Δαβιδ: Δαδ Hss (stets) υἱὸν OI ('irrtum des Eupol.-Alex.' Mras) γαμβρὸν B
 6 ἐφράτην BO οἰκ. ποτ. om. B ἐν τῆι Γαλαδηνῆι BO cf. F 5 p. 678, 4 7
 Ἰδουμαίους OI Ἰουδαίους B 8 μωαμίτας I 10 ὑποτελεῖν I ἐπιτελεῖν O τελεῖν B
 οὐαφρῆν O (öfter) Αἰγυπτίων v -ιον O 14 ἰδρῦσαι Freu ἰδρῦσθαι o ἰδρῦσθαι
 Ddf ἰδρῦσθαι Mras ἰδρῦσασθαι? 15-22 εἶναι - Ἰουδαίαν om. B 15 Διαναθάν:
 (ἄγγελον αὐτῶι ἐπεμφε) διὰ Νάθαν (cf. p. 675, 13) Freu ('missverständnis Alex-
 anders' Herzfeld) 16 ἐπιτρέψῃ I -ψαι O 19 Ἑλλάοις: Ἀλλῶοις Holste 20
 οὐρφεῆ I οὐρφεῖ O Οὐρφεῆ? Freu 24 τὰν τε I τὸν ἀργυρον καὶ τὸν χαλκόν B
 25 κυπαρίττινα B 25-26 Σολομῶνα - γράψαι OI ἐπὶ Σολομῶνι βασιλεῖ γράφαντι B
 26 τῆνδε τὴν (om. ὑπογ.) B 28 οὐαφρῆ BI οὐαφρῆ O 29 διὰ θεοῦ B

τοῦ μεγίστου, καὶ ἐπιτεταχότος μοι οἰκοδομῆσαι ἱερὸν τῷ θεῷ, ὃς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἔκτισεν· ἅμα δὲ σοὶ γράψαι ἀποστεῖλαι μοι τῶν παρὰ σοῦ λαῶν, οἱ παραστήσονται μοι μέχρι τοῦ ἐπιτελέσαι πάντα κατὰ τὴν χρεῖαν, καθότι ἐπιτέτακται.

5 (32) Βασιλεὺς Οὐαφρῆς Σολομῶν βασιλεῖ μέγαλω χαίρειν. ἅμα τῷ ἀναγνῶναι τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολὴν σφόδρα ἐχάρην, καὶ λαμπρὰν ἡμέραν ἤγαγον ἐγὼ τε καὶ ἡ δύναμίς μου πᾶσα ἐπὶ τῷ παρεληφέναι σε τὴν βασιλείαν παρὰ χρηστοῦ ἀνδρὸς καὶ δεδοκιμασμένου ὑπὸ τηλικούτου θεοῦ. περὶ δὲ ὧν γράφεις μοι περὶ τῶν κατὰ τοὺς λαοὺς τοὺς παρ' ἡμῖν, ἀπέσταλκά σοι μυριάδας ὀκτώ, 10 ὧν καὶ τὰ πλήθη ἐξ ὧν εἰσι διασεσάφηκά σοι· ἐκ μὲν τοῦ Σεθρωίτου νομοῦ μυρίου, ἐκ δὲ τοῦ Μενδησίου καὶ Σεβεννίτου δισμυρίου, <ἐκ δὲ τοῦ> Βουσιρίτου, Λεοντοπολίτου καὶ Ἀθριβίτου ἀνά μυρίου. φρόντισον δὲ καὶ τὰ δέοντα αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλλα ὅπως εὐτακτῆι, καὶ ἴνα ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὴν ἰδίαν ὡς ἀν ἀπὸ τῆς χρεῖας γενόμενοι.

15 (33) Βασιλεὺς Σολομῶν Σούρων τῷ βασιλεῖ Τύρου καὶ Σιδῶνος καὶ Φοινίκης φίλωι πατρικῶι χαίρειν. γίνωσκέ με παρεληφῶτα τὴν βασιλείαν παρὰ Δαβίδ τοῦ πατρὸς διὰ τοῦ θεοῦ τοῦ μεγίστου, ἐπιτεταχότος μοι οἰκοδομῆσαι ἱερὸν τῷ θεῷ, ὃς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἔκτισεν, ἅμα δὲ καὶ σοὶ γράψαι ἀποστεῖλαι μοι τῶν παρὰ σοῦ λαῶν, οἱ συμπαραστήσονται ἡμῖν μέχρι 20 τοῦ ἐπιτελέσαι τὴν τοῦ θεοῦ χρεῖαν, καθότι μοι ἐπιτέτακται. γέγραφα δὲ καὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ Σαμαρείτιν καὶ Μωαβίτιν καὶ Ἀμμανίτιν καὶ Γαλαδίτιν χορηγεῖσθαι αὐτοῖς τὰ δέοντα ἐκ τῆς χώρας, κατὰ μῆνα κόρους σίτου μυρίου (ὁ δὲ κόρος ἐστὶν ἀρταβῶν ἕξ) καὶ οἴνου κόρους μυρίου (ὁ δὲ κόρος τοῦ οἴνου ἐστὶ μέτρα δέκα). τὸ δὲ ἔλαιον καὶ τὰ ἄλλα χορηγηθήσεται αὐτοῖς ἐκ τῆς 25 Ἰουδαίας, ἱερεῖα δὲ εἰς κρεοφαγίαν ἐκ τῆς Ἀραβίας.

(34) Σούρων Σολομῶν βασιλεῖ μέγαλω χαίρειν. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὃς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἔκτισεν, ὃς εἴλετο ἄνθρωπον χρηστὸν ἐκ χρηστοῦ ἀνδρὸς, ἅμα τῷ ἀναγνῶναι τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολὴν σφόδρα ἐχάρην, καὶ εὐλόγησα τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ παρεληφέναι σε τὴν βασιλείαν. περὶ δὲ ὧν γράφεις μοι περὶ τῶν 30 κατὰ τοὺς λαοὺς τοὺς παρ' ἡμῖν, ἀπέσταλκά σοι Τυρίων καὶ Φοινίκων ὀκτακισμυρίους, καὶ ἀρχιτέκτονά σοι ἀπέσταλκα ἄνθρωπον Τύριον ἐκ μητρὸς Ἰουδαίας

1 [καὶ] (cf. lin. 17) Mras ἐπιτεταχότος BI -τι O 5 οὐαφρῆς I -ρῆν B
 οὐααφρῆς O ἅμα τὸ I 8-9 γράφεις - ἡμῖν OI ἔγραψάς μοι λαῶν B 10
 <καὶ> ἐξ ὧν? Mras Σεθρωίτου Kuhlmeys σεβριθίτου (συ- B) ο νόμου O 11
 <ἀνά> δισμυρίου? <ἐκ δὲ τοῦ> Mue 12 Ἀθριβίτου Holste βαθριβίτου O βα-
 θριβίτου O βαθριβίτου B 13 καὶ ἴνα OI ἴνα τε B 14 γενόμενοι Vigier -ένης o
 17 διὰ θεοῦ τοῦ μεγάλου B διὰ θεοῦ μεγίστου O <καὶ> ἐπιτεταχότος (N; cf.
 lin. 1) Ddf 21 ἀμμανίτιν I 21-22 καὶ Γαλαδίτιν om. B 22 κατὰ κόρους O
 25 κρεοφαγίαν B κρεω- I' O 26 σολομῶν I -ντι BO 26-27 τὴν γ. καὶ τ. οὐ. I
 28 περὶ σοῦ B

ἐκ τῆς φυλῆς τῆς Δάν· ὑπὲρ ὧν ἂν αὐτὸν ἐρωτήσης τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν πάντων [καὶ ἀρχιτεκτονίαν], ὑψηγήσεται σοὶ καὶ ποιήσει. περὶ δὲ τῶν δεόντων καὶ ἀποστελλομένων σοὶ παιδῶν, καλῶς ποιήσεις ἐπιστείλας τοῖς κατὰ τόπον ἐπάρχοις, ὅπως χορηγῆται τὰ δέοντα.

- 5 (2) διελθὼν δὲ Σολομῶν, ἔχων τοὺς πατρικοὺς φίλους, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ τοῦ Λιβάνου μετὰ τῶν Σιδωνίων καὶ Τυρίων, μετήνεγκε τὰ ξύλα τὰ προκεκομμένα ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Ἴόππην, ἐκεῖθεν δὲ πῆξῃ εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἀρξασθαι οἰκοδομεῖν τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ὄντα ἐτῶν τρισκαίδεκα. ἐργάζεσθαι δὲ τὰ ἔθνη τὰ προειρημένα, καὶ φυλάς δώδεκα τῶν Ἰουδαίων
- 10 [καὶ] παρέχειν ταῖς ἐκκαίδεκα μυριάσι τὰ δέοντα πάντα, κατὰ μῆνα φυλὴν μίαν. θεμελιῶσαι τε τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ μῆκος πηχῶν ξ, πλάτος πηχῶν ξ, τὸ δὲ πλάτος τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν θεμελίων πηχῶν δέκα· οὕτω γὰρ αὐτῶι προστάξαι Νάθαν τὸν προφῆτην τοῦ θεοῦ. (3) οἰκοδομεῖν δὲ ἐναλλάξ δόμον λίθινον καὶ ἐνδεσμον κυπαρίσσινον, πελεκίνοις χαλκοῖς ταλαντιαίοις καταλαμ-
15 βάνοντα τοὺς δύο δόμους· οὕτω δ' αὐτὸν οἰκοδομήσαντα ξυλῶσαι ἔσωθεν κεδρίνοις ξύλοις καὶ κυπαρίσσινοις, ὥστε τὴν λιθίνην οἰκοδομὴν μὴ φαίνεσθαι. χρυσῶσαι τε τὸν ναὸν ἔσωθεν χωνεύοντα πλινθία χρυσᾷ πενταπήχη, καὶ προστιθέναι προσηλθόντα ἥλοις ἀργυροῖς, ταλαντιαίοις τὴν ὄλκην, μαστοειδέσι τὸν ῥυθμὸν, τέσσαρσι δὲ τὸν ἀριθμὸν. (4) οὕτω δ' αὐτὸν χρυσῶσαι ἀπὸ
20 ἐδάφους ἕως τῆς ὀροφῆς· τό τε ὀρόφωμα ποιῆσαι ἐκ φατνωμάτων χρυσῶν, τὸ δὲ δῶμα ποιῆσαι χαλκοῦν ἀπὸ κεραμίδων χαλκῶν, χαλκὸν χωνεύσαντα καὶ τοῦτον καταχέαντα. ποιῆσαι δὲ δύο στύλους χαλκοῦς, καὶ καταχρυσῶσαι αὐτοὺς χρυσίω ἀδόλωι, δακτύλου τὸ πάχος. (5) εἶναι δὲ τοὺς στύλους τῶι ναῶι ἰσομεγέθεις, τὸ δὲ πλάτος κύκλωι ἑκαστον κίονα πηχῶν δέκα· στήσαι
25 δὲ αὐτοὺς τοῦ οἴκου ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ εὐωνύμων. ποιῆσαι δὲ καὶ λυχνίας χρυσᾶς δέκα, τάλαντον ἑκάστην ὄλκην ἀγούσας, ὑπόδειγμα λαβόντα τὴν ὑπὸ Μωσέως ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τεθεῖσαν. στήσαι δ' ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ σηκοῦ τὰς μὲν ἐκ δεξιῶν, τὰς δὲ ἐξ εὐωνύμων. (6) ποιῆσαι δ' αὐτὸν καὶ λύχνους χρυσοῦς ὁ, ὥστε καίεσθαι ἐφ' ἑκάστης λυχνίας ἑπτὰ. οἰκο-

1 Δάν Freu δαβίδ ον 2 [καὶ ἀρχ.] Freu <τῶν> κατ' ἀρχ. Vigier κατ' ἀρχ. Mras δεόντων τῶν Freu [δ. καὶ]? 3 ἐπιστείλας I ἀπέστείλας B ἀποστείλας O 5 σολομῶν εἰς λίβανον ἀπελθὼν κεκόμικεν εἰς Ἴλημ τὰ ξύλα ἃ ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρότεμεν. διελθὼν B τὸ ὄρος τοῦ I 7 Ἴόππην O 9 φυλῆς I 10 [καὶ] Vigier 11 ff.: s. Mras p. 542 zu den abweichungen von der Bibel 11 τε om. B πλάτος πηχῶν ξ (I) om. BO ὕψος π. ξ ο. πλάτος π. ξ Freu 13 Νάθαν: cf. p. 673, 15; 676, 30 14-15 καταλαμβάνοντα Freu -τας ο 15 ἔσωθεν BO (cf. I. Kōn. 6, 15) ἔσωθεν I ἔσωθεν Steph 17 χωνεύοντα Freu χωνύοντα ο 18 ταλαντιαίοις ἀργυροῖς O 19 τεσσ. - ἀριθμὸν (10) om. B 23 δακτύλου Freu -λοι ο 24 ἰσομεγέθει I στήναι I 26 χρυσᾶς δέκα, τάλαντον Freu χρ. δ. τάλαντα ο δέκα, <δέκα> τάλαντα Segulier

- δομησαι δε και τας πύλας του ιεροῦ, και κατακοσμησαι χρυσειω και αργυριω, και καταστεγασαι φατνωμασι κεδρινοις και κυπαρισσινοις. (7) ποιησαι δε και κατα το προς βορραν μέρος του ιεροῦ στοαν, και στυλους αυτηι υποστησαι χαλκουσ μη. κατασκευασαι δε και λουτηρα χαλκουν μηκος πηχων κ και πλατος πηχων κ, το δε υψος πηχων ε· ποιησαι δε επ' αυτωι στεφανην προς την βασιν εξω υπερεχουσαν πηχυν ενα προς το τους ιερεϊς τους τε ποδας προσκλυζεσθαι και τας χειρας νιπτεσθαι επιβαινοντας· ποιησαι δε και τας βασεις του λουτηρος τορευτας (?) χωνευτας δωδεκα [και] τωι υψει ανδρομηκεις, και σθησαι εξ υστερου μερους υπο τον λουτηρα εκ δεξιων του θυσιαστηριου. (8) ποιησαι δε και βασιν χαλκην τωι υψει πηχων δυοιν κατα τον λουτηρα, εν' εφεστηκη επ' αυτης ο βασιλευς, δταν προσευχηται, δπως οπτανηται τωι λαωι των Ιουδαιων. οικοδομησαι δε και το θυσιαστηριον πηχων κ επι πηγεις κ, το δε υψος πηχων δωδεκα. (9) ποιησαι δε και δακτυλους δυο χαλκουσ αλυσιδωτους, και σθησαι αυτους επι μηχανηματων υπερεχοντων τωι υψει τον ναον πηγεις κ, και σκιαζειν επανω παντος του ιεροῦ· και προσκρεμασαι εκαστη δικτυ κωδωνας χαλκουσ ταλαντιαλους τετρακοσιους· και ποιησαι δλας τας δικτυας προς το ψοφειν τους κωδωνας και αποσοβειν τα θρνεα, δπως μη καθιζηι επι του ιεροῦ, μηδε νοσσευηι επι τοις φατνωμασι των πυλων και στοαν, και μολυνηι τοις αποπατημασι το ιερον.
- 20 (10) περιβαλειν δε και τα Ιεροσολυμα την πολιν τειχεσι και πυργοις και ταφροις. οικοδομησαι δε και βασιλεια εαυτωι. (11) προσαγορευθηηαι δε το ανακτορον πρωτον μεν ιερον Σολομωνος, υστερον δε παρεφθαρμενωσ την πολιν απο του ιεροῦ Ιερουσαλημ ονομασθηηαι, υπο δε των Ελληνων φερωνομωσ Ιεροσολυμα λεγεσθαι.
- 25 (12) συντελεσαντα δε το ιερον και την πολιν τειχισαντα ελθειν εις Σηλωμ, και θυσιαν τωι θεωι εις ολοκαρπωσιν προσαγαγειν βοϋσ χιλιους. λαβοντα δε την σκηνην και το θυσιαστηριον και τα σκευη, α εποηησε Μωσης, εις Ιεροσολυμα ενεγκειν, και εν τωι οικωι θειναι. (13) και την κιβωτον δε και τον βωμον τον χρυσοῦν και την λυχνιαν και την τραπεζαν και τα αλλα σκευη εκει καταθεσθαι, καθωσ προσταξει αυτωι τον προφητην. προσαγαγειν δε τωι θεωι θυσιαν μυριαν, προβατα δισχιλια, μδσχους τρισχιλιους πεντακοσιους. (14)

2 κυπαρισσινοις B 8 ταύρους χωνευτούς Freu [και] Jac 8-21 και σθησαι - εαυτωι om. B 10 δυειν I 12 πηχων κ Kuhlmeij (cf. II. Chron. 4, 1; Joseph. c. Ap. 1, 198 = Ps. Hekat. 264 F 21; A. J. 8, 88) πηχων κ ο 13 δωδεκα: δεκα II. Chron. 4, 1; Joseph. I. I. δακτυλους: δικτυα Seguiet 14-15 * * και σκιαζειν Freu ως σκ. ? 15-16 κωδωνας χρυσοῦσ τετρακ. εις τα δυο δικτυα II. Chron. 4, 13 16 δλους τους δικτους O κοιλας τ. δ. ? Freu 17 επικαθηθη O 21-22 πρωτον μεν το ανακτορον (i.e. der tempel) I τα ανακτορα B 24 λεγεσθαι om. B 30 καταθεσθαι BO κατατιθεσθαι I προσεταξεν αυ. ο προφητης (§ 2) B

τὸ δὲ σύμπαν χρυσίον τὸ εἰς τοὺς δύο στόλους καὶ τὸν καιὸν καταχρησθὲν εἶναι
 τάλαντα μυριάδων ὡς· εἰς δὲ τοὺς ἥλους καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ἀργυρίου
 τάλαντα χίλια διακόσια τριάκοντα δύο· χαλκοῦ δὲ εἰς τοὺς κίονας καὶ τὸν
 λουτήρα καὶ τὴν στοὰν τάλαντα μυρία ὀκτακισχίλια πενήκοντα. (15) ἀπο-
 5 πέμψαι δὲ τὸν Σολομῶνα καὶ τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τοὺς Φοίνικας, ἐκάστους
 εἰς τὴν ἑαυτῶν, ἐκάστωι χρυσοῦ σίκλους δόντα δέκα· τὸ δὲ τάλαντον εἶναι
 σίκλον. (16) καὶ τῶι μὲν Αἰγύπτῳ βασιλεῖ Οὐαφρῆι ἐλαίου μετρητάς
 μυρίους, φοινικοβαλάνων ἀρτάβας χιλίας, μέλιτος δὲ ἀγγεῖα ἑκατὸν καὶ
 ἀρώματα πέμψαι· τῶι δὲ Σούρωνι εἰς Τύρον πέμψαι τὸν χρυσοῦν κίονα τὸν ἐν
 10 Τύρῳ ἀνακειμένον ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Διός. (Es folgen Theophilus 733 F I und
 Eupolemos F 3).

3 (III 228, 20) EUSEB. P.E. 9, 34, 20: ποιῆσαι δὲ φησὶν ὁ Εὐδόλεμος
 τὸν Σολομῶνα καὶ ἀσπίδας χρυσᾶς χιλίας, ὧν ἐκάστην πεντακοσίων εἶναι
 χρυσῶν. βιώσαι δὲ αὐτὸν ἔτη πενήκοντα δύο, ὧν ἐν εἰρήνῃ βασιλεῦσαι ἔτη μ.
 15 4 (III 208) CLEM. AL. Strom. I, 141, 4: (Philon 729 I 2) ἔτι δὲ καὶ
 Εὐδόλεμος ἐν τῇ ὁμοίᾳ πραγματεῖαι τὰ πάντα ἔτη φησὶν ἀπὸ
 Ἀδάμ ἄχρι τοῦ πέμπτου ἔτους Δημητρίου βασιλείας (158/7), Πτολεμαίου τὸ δω-
 δέκατον βασιλεύοντος Αἰγύπτου (159/8), συνάγεσθαι ἔτη ἐρμῆ· ἀφ' οὗ δὲ
 χρόνου ἐξήγαγε Μωυσῆς τοὺς Ἰουδαίους ἐξ Αἰγύπτου ἐπὶ τὴν προεირημένην
 20 προθεσμίαν, συνάγεσθαι ἔτη [δισ]χίλια πεντακόσια ὀγδοήκοντα. ἀπὸ δὲ τοῦ χρό-
 νου τούτου ἄχρι τῶν ἐν Ῥώμῃ ὑπάτων † γαίου δομετιανοῦ κασιανοῦ συναθροίζεται ἔτη
 ἑκατὸν εἰκοσι.

OHNE AUTORNAMEN

*5 (III 229, 24) EUSEB. P.E. 9, 39: (Aristeas Ep. ad Phil. 88-90) ἐπὶ τούτοις
 25 καὶ τῆς Ἱερεμίου προφητείας τοῦ Πολύστορος (273 F 19a) μνήμην πεποιημένου . . .
 κείσθω τοίνυν καὶ αὕτη·

(2) εἶτα Ἱωναχεῖμ· ἐπὶ τούτου προφητεῦσαι Ἱερεμίαν τὸν προφήτην. τοῦτον ὑπὸ τοῦ
 θεοῦ ἀποσταλέντα καταλαβεῖν τοὺς Ἰουδαίους θυσιάζοντας εἰδῶλωι χρυσῶι, ὧι εἶναι ὄνομα
 Βαάλ. (3) τοῦτον δὲ αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν ἀτυχίαν δηλῶσαι· τὸν δὲ Ἱωναχεῖμ ζῶντα
 30 αὐτὸν ἐπιβαλέσθαι κατακαῦσαι· τὸν δὲ φάναι τοῖς ξύλοις τούτοις Βαβυλωνίους ὀψοποιή-
 σαι, καὶ σκάψειν τὰς τοῦ Τίγριδος καὶ Εὐφράτου διώρυγας αἰχμαλωτισθέντας. (4) τὸν
 δὲ τῶν Βαβυλωνίων βασιλέα ἀκούσαντα Ναβουχοδονόσορ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἱερεμίου προ-

1 δύο om. O καταχρισθὲν BO 2 μυριάδων ὡς: μυριάδων τετρακισμυρίων ἐξή-
 κοντα B μυρία καί? Mue [μυριάδων] oder ὡς' missdeutet in ὡς Freu 4 μυρία B
 μύρια OI 6 χρυσοῦ σίκλας B 7 οὐα(α)φρῆ I(O) οὐασφρῆ B 13 ὧν I ὧν BO
 17-18 [Πτολ. - Αἰγ.] (zusatz des Clemens aus Julius Cassianus) Gutschmid 20
 [δισ]χίλια Clinton 21 Καίσαρος Δομετιανοῦ καὶ Σαβίνου Syl Γναίου Δομετίου καὶ
 Ἀσινίου (40*) Freu Γναίου Δομετίου καὶ Ἀσινίου ὑπὸ Κασσιανοῦ Gutschmid 26
 αὕτη I αὕτη O 27-p. 678, 8: Eup. zugewiesen in den überschritten von BIO,
 Freu u.s. 29 βάαλ BI βαάλ O 30-31 ὀψοποιῆσαι B 31 ἐφράτου BO

μαντευθέντα παρακαλέσαι Ἀστιβάρην τὸν Μήδων βασιλέα συστρατεύειν αὐτῷ. (5) παραλαβόντα δὲ Βαβυλωνίους καὶ Μήδους, καὶ συναγαγόντα πεζῶν μὲν ὀκτωκαίδεκα, ἵππων δὲ μυριάδας δώδεκα καὶ [πεζῶν] ἄρματα μυρία, πρῶτον μὲν τὴν Σαμαρείτην καταστρέψασθαι καὶ Γαλιλαίαν καὶ Σκυθόπολιν καὶ τοὺς ἐν τῇ Γαλαδίτιδι οἰκούντας 5 Ἰουδαίους, αὐθις δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα παραλαβεῖν, καὶ τὸν Ἰουδαίων βασιλέα Ἰωναχεὶμ ζωγῆσαι. τὸν δὲ χρυσὸν τὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἄργυρον καὶ χαλκὸν ἐκλέξαντα εἰς Βαβυλῶνα ἀποστεῖλαι χωρὶς τῆς κιβωτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πλακῶν· ταύτην δὲ τὸν Ἱερεμίαν κατασχεῖν (es folgen citate aus Josephos [= Berossos 680 F 8] und Abydenos).

724. ANONYMOS (PSEUDO-EUPOLEMOS)

s. II^a?

10 1 (III 2II, 3) EUSEB. P.E. 9, 17: ταῦτα ὁ Ἰώσηπος (*A.J.* I, 158 ff. = 737 F 2). συνάδει δὲ τούτοις καὶ ὁ Πολύιστωρ Ἀλέξανδρος (273 F 19a) . . .
 δς ἐν τῇ Περὶ Ἰουδαίων συντάξει τὰ κατὰ τὸν Ἀβραάμ τοῦτον ἱστορεῖ κατὰ
 λέξιν τὸν τρόπον. (2) Εὐπόλεμος δὲ ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων τῆς Ἀσσυρίας
 φησὶ πόλιν Βαβυλῶνα πρῶτον μὲν κτισθῆναι ὑπὸ τῶν διασωθέντων ἐκ τοῦ
 15 κατακλυσοῦ. εἶναι δὲ αὐτοὺς γίγαντας, οἰκοδομεῖν δὲ τὸν ἱστορούμενον
 πύργον· πεσόντος δὲ τούτου ὑπὸ τῆς τοῦ θεοῦ ἐνεργείας, τοὺς γίγαντας δια-
 σπαρῆναι καθ' ὅλην τὴν γῆν. (3) δεκάτη δὲ γενεᾷ φησὶν ἐν πόλει τῆς Βαβυ-
 λωνίας Καμαρίνη, ἣν τινὰς λέγειν πόλιν Οὐρίην (εἶναι δὲ μεθερμηνευομένην
 Χαλδαίων πόλιν), [ἐν τρισκαίδεκάτῃ] γενέσθαι Ἀβραάμ [γενεᾷ], εὐγενεῖαι
 20 καὶ σοφίαι πάντας ὑπερβεβηκότα, ὃν δὴ καὶ τὴν ἀστρολογίαν † καὶ Χαλδαικὴν
 εὐρεῖν, ἐπὶ τε τὴν εὐσέβειαν ὀρμήσαντα εὐαρεστῆσαι τῷ θεῷ. (4) τοῦτον δὲ
 διὰ τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ εἰς Φοινίκην ἐλθόντα κατοικήσαι, καὶ τροπὰς
 ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα διδάξαντα τοὺς Φοινίκας εὐαρεστῆσαι τῷ
 βασιλεῖ αὐτῶν. ὕστερον δὲ Ἀρμένιους ἐπιστρατεύσαι τοῖς Φοινίξι· νικησάντων
 25 δὲ καὶ αἰχμαλωτισαμένων τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ, τὸν Ἀβραάμ μετὰ οἰκετῶν
 βοηθήσαντα ἐγκρατῆ γενέσθαι τῶν αἰχμαλωτισθέντων, καὶ τῶν πολεμίων
 αἰχμαλωτίσαι τέκνα καὶ γυναῖκας. (5) πρέσβων δὲ παραγενομένων πρὸς
 αὐτόν, ὅπως χρήματα λαβῶν ἀπολυτρώσῃ ταῦτα, μὴ προελεσθαι τοῖς δυσ-
 τυχοῦσιν ἐπεμβαίνειν, ἀλλὰ τὰς τροπὰς λαβόντα τῶν νεανίσκων ἀποδοῦναι τὰ

3 [πεζῶν] Vigier 4 γαλαδίτιδι I γαλαδίτιδι B γαλατίδι O; cf. Γαλαθῆν F 2
 P. 673, 6 5 ἰωναχεῖμ B ἰωναχεῖμ IO 6 ἐκλέξαντα Freu -τας o 13 Ἐυπ. —
 Ἰουδ.: s. Komm. 14 φησὶ I φησὶν (hinten δὲ lin. 13) BO 17 δεκάτη: cf.
 Berossos 680 F 6 18 καμαρίνη ἣν B 19 [ἐν τρισκ.] γ. Ἀ. [γενεᾷ] Jac ἐν τοῖνον
 δεκάτη Freu <ῆ> ἐν τρισκαίδεκάτῃ Mgras 20 τὴν Χαλδαικὴν Daehne καὶ X. (*scil.*
 ἐπιστήμην o.ä. Freu) Gifford [καὶ X.] glossem zu ἀστρολογίαν (cf. § 4; 8; F 2)?
 21 τῷ om. B 22 <εὐεῖ> κατοικήσῃσι? 24 Ἀρμένιους: Ἀσσυρίους Joseph. *A.J.*
 I, 171 ff. 25 ἀδελφιδοῦν B ἀδελφιδὸν IO ἀδελφὸν (cf. *Gen.* 14, 16) ε συγγενῆς Jos
 26 αἰχμαλωτισθέντων Jac -τισαμένων o 26-p. 679, I καὶ τῶν — αἰχμάλωτα om. B

αἰχμάλωτα. Ξενισθῆναι τε αὐτὸν ὑπὸ πόλεως ἱερὸν Ἀργαρίζιν, δ εἶναι μεθερμηνευόμενον ὄρος ὕψιστου, παρὰ δὲ τοῦ Μελχισεδὲκ ἱερέως ὄντος τοῦ θεοῦ καὶ βασιλεύοντος λαβεῖν δῶρα. (6) λιμοῦ δὲ γενομένου, τὸν Ἀβραάμ ἀπαλλαγῆναι εἰς Αἴγυπτον πανοικίαι, κάκει κατοικεῖν, τὴν τε γυναῖκα αὐτοῦ τὸν βασιλέα τῶν Αἴγυπτίων γῆμαι, φάντος αὐτοῦ ἀδελφὴν εἶναι. (7) περισσότερον δ' ἰσθόρησεν, ὅτι οὐκ ἠδύνατο αὐτῆι συγγενέσθαι, καὶ ὅτι συνέβη φθειρεσθαι αὐτοῦ τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον. μάντις δὲ αὐτοῦ καλέσαντος, τοῦτο φάναι, μὴ εἶναι χήραν τὴν γυναῖκα· τὸν δὲ βασιλέα τῶν Αἴγυπτίων οὕτως ἐπιγῶναι, ὅτι γυνὴ ἦν τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ἀποδοῦναι αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ. (8) συζήσαντα δὲ τὸν Ἀβραάμ ἐν Ἡλιουπόλει τοῖς Αἴγυπτίων ἱερεῦσι πολλὰ μεταδιδάξει αὐτούς, καὶ τὴν ἀστρολογίαν καὶ τὰ λοιπὰ τοῦτον αὐτοῖς εἰσηγήσασθαι, φάμενον Βαβυλωνίους ταῦτα καὶ αὐτὸν εὐρηκέναι, τὴν δὲ εὑρεσιν αὐτῶν εἰς Ἐνώχ ἀναπέμπειν, καὶ τοῦτον εὐρηκέναι πρῶτον τὴν ἀστρολογίαν, οὐκ Αἴγυπτίους. (9) Βαβυλωνίους γὰρ λέγειν πρῶτον γενέσθαι Βῆλον, ὃν εἶναι Κρόνον· ἐκ τούτου δὲ γε-
 5
 10
 15
 20
 25

2 (III 212, 4) EUSEB. P.E. 9, 18, 2: (Artapanos 726 F 1) ἐν δὲ ἀδελφοῖς εὐρομεν τὸν Ἀβραάμ ἀναφέροντα εἰς τοὺς γίγαντας. τούτους δὲ οἰκοῦντας ἐν τῇ Βαβυλωνίαι διὰ τὴν ἀσέβειαν ὑπὸ τῶν θεῶν ἀναιρεθῆναι, ὧν ἓνα Βῆλον ἐκφεύγοντα τὸν θάνατον ἐν Βαβυλῶνι κατοικῆσαι, πύργον τε κατα-
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995

1 <εἰς> ἱερὸν? Gifford Ἱερὸν? ἀργαρίζειν B 1-2 μεθερμηνευόμενον I -θὲν BO 2-3 παρὰ - δῶρα om. B 4-5 τῶν αἰγυπτίων OI αἰγύπτου B 5-6 περισσότερον - αὐτῆι OI οὐκ ἠδύνατο δ' αὐτῆι B 6-7 καὶ ὅτι - φάναι OI φθειρομένου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου, μάντις δ' αὐτοῦ κεκληκόςτος εἶπον B 7 τοῦτο I τούτους O χήραν εἶναι B 8-9 τῶν - ἀνδρὶ OI γνόνα γαμετὴν αὐτὴν ἀβραάμ ἀποδοῦναι τούτῳι B 12 αὐτὸν Steph αὐτὸν OI 9-13 συζήσαντα - Αἴγυπτίους om. B 14-15 δν - Βῆλον om. B 15 βῆλον I βῆλον (om. B) εἰς αἴγυπτον (B)O Χάμ Bochart χαναάν o τὸν <Χάμ> Χαναάν Gutschmid 16 τοῦτον B Χοῦμ I χοῦν BO καὶ Χοῦν Bochart Χοῦς Gutschmid 17 τοῦτου Μεστραεῖμ Gutschmid πατρός ε πατέρα o 19 μαθουσάλαν I -σάλα BO 21-24 ἐν - θάνατον om. B 24 ἓνα - τε OI τίς βῆλος ὀνόματι κατοικῆσαι ἐν βαβ. π. τε B 27 ἀστρολογίαν διδάξει I ἀστρολογεῖν διδ. O οὐς καὶ διδ. ταύτην B

725. ARISTEAS

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

1 (III 220) EUSEB. P.E. 9, 25: ἄκουε δὲ οἷα καὶ περὶ τοῦ Ἰώβ ὁ αὐτὸς (Alex. Pol. 273 F 19a) ἱστορεῖ. Ἀριστεάς δὲ φησιν ἐν τῷ Περὶ 5 Ἰουδαίων τὸν Ἡσαῦ γήμαντα Βασσάραν ἐν Ἐδώμ γεννησάιναι Ἰώβ· κατοικεῖν δὲ τοῦτον ἐν τῇ Αὐσίτιδι χώρῃ ἐπὶ τοῖς ὄρεσι τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας. (2) γενέσθαι δ' αὐτὸν δίκαιον καὶ πολύκτηνον· κτήσασθαι γὰρ αὐτὸν πρόβατα μὲν ἑπτακισχίλια, καμήλους δὲ τρισχίλιας, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, ὄνουσ 10 τῆς οἰκίας· αὐθημερὸν δὲ αὐτοῦ καὶ τὸ σῶμα ἐλκῶσαι. (4) φαύλως δὲ αὐτοῦ διακειμένου, ἐλθεῖν εἰς ἐπίσκεψιν Ἐλίφαν τὸν Θαιμανιτῶν βασιλέα καὶ Βαλδάδ τὸν Σαυχαίων τύραννον καὶ Σωφάρ τὸν Μινναίων βασιλέα· ἐλθεῖν δὲ καὶ Ἐλιοῦν τὸν Βαραχιήλ τὸν Ζωβίτην. παρακαλούμενον δὲ φάναι καὶ χωρὶς 15 παρακλήσεως ἐμμενεῖν αὐτὸν ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τοῖς δεινοῖς. τὸν δὲ θεὸν ἀγασθέντα τὴν εὐψυχίαν αὐτοῦ τῆς τε νόσου αὐτὸν ἀπολύσαι, καὶ πολλῶν κύριον ὑπάρξεων ποιῆσαι.

τοσαῦτα καὶ περὶ τούτων ὁ Πολύιστωρ.

726. ARTAPANOS

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ (ΙΟΥΔΑΙΚΑ)

Vor Alex. P.

25 1 (III 212, 4) EUSEB. P.E. 9, 18, 1: (Anonymos 724 F I) Ἀρτάπανος δὲ φησιν ἐν τοῖς Ἰουδαϊκοῖς τοὺς μὲν Ἰουδαίους ὀνομάζεσθαι Ἑρμιούθ, ὃ εἶναι μεθερμηνευθὲν κατὰ τὴν Ἑλληνίδα φωνὴν Ἰουδαῖοι· καλεῖσθαι δὲ

1-2: verfasser identisch mit dem Ἀριστεάς (Mrs Aristoteles B Aristaios IO), aus dessen βιβλίον Περὶ τῆς ἐρμηνείας τοῦ τῶν Ἰουδαίων νόμου Euseb. P.E. 9, 38 einen abschnitt Ἀρισταίου (so BIO) Περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ ὕδατων ausschreibt? 3-4 οἷα - ἱστορεῖ ΟΙ καὶ τὰ περὶ Ἰώβ μετὰ Ἰωσήφ Β 5 Ἡσαῦ Ι Βασσάραν Β -ρας Ο -ρας υἱόν Ι; cf. Gen. 36; Job 42, 17c Ἰώβ υἱόν Ι 6 Ἰδουμαίας Ι Ἰουδαίας ΒΟ 10 Ἰωβάβ (Job 42, 17d) ΒΟ Ἰωβάμ Ι 11-12 τὰς τε ὄνουσ? 12 ἀπελαθῆναι Ι ἀπολέσθαι ΒΟ 12-13 ὑπὸ - πεσόνοτος ΟΙ ὑπουρανίου πυρός Β 15-18 φαύλως - Ζωβίτην ομ. Β Ἐλιφας τῶν Ἡσαυ υἱῶν Θαιμανων βασιλεύς Job 42, 17e 16 θεμα- νιτῶν Ο 17 σαυχείων Ο σοφάρ Ο 18 Ζωβίτην ο Βωζίτην ο Βωζίτην Εφευ (cf. Βουζίτης Job 32, 2; 6) 18-19 καὶ ὑπὸ τῶν φίλων παρακαλούμενον ἐμμενεῖν Β 19 ἐμμενεῖν v ἐμμένειν ο αὐτὸν Steph. v

αυτοὺς Ἑβραίους ἀπὸ Ἀβραάμου. τοῦτον δὲ φησι πανοικίαι ἔλθεῖν εἰς Αἴγυπτον πρὸς τὸν τῶν Αἴγυπτίων βασιλέα Φαρεθῶθην, καὶ τὴν ἀστρολογίαν αὐτὸν διδάξαι. μειναντα δὲ ἔτη ἐκεῖ εἰκοσι πάλιν εἰς τοὺς κατὰ Συρίαν ἀπαλλαγῆναι τόπους· τῶν δὲ τούτῳ συναλθόντων πολλοὺς ἐν Αἴγυπτῳ καταμεῖναι διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς χώρας. (Anonymos 724 F 2).

2 (III 219, 10) EUSEB. P.E. 9, 23: τούτοις καὶ τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ Ἰωσήφ ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ Πολύστορος γραφῆς (273 F 19a) ἐπισυνήφθω.
 Ἀρτάπανος δὲ φησιν ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων τῷ Ἀβραάμ Ἰωσήφ ἀπόγονον γενέσθαι, υἱὸν δὲ Ἰακώβου. συνέσει δὲ καὶ φρονήσει παρὰ τοὺς ἄλλους διενεχόντα ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἐπιβουλεύθηται· προειδόμενον δὲ τὴν ἐπισύστασιν δεηθῆναι τῶν ἀστυγαιτόνων Ἀράβων εἰς τὴν Αἴγυπτον αὐτὸν διακομίσαι, τοὺς δὲ τὸ ἐντυγχάνομενον ποιῆσαι· εἶναι γὰρ τοὺς τῶν Ἀράβων βασιλεῖς ἀπογόνους Ἰσραὴλ, υἱοὺς τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ δὲ ἀδελφούς. (2) ἔλθοντα δὲ αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ συσταθέντα τῷ βασιλεῖ διοικητῆν τῆς 15 ἄλλης γενέσθαι χώρας. καὶ πρότερον ἀτάκτως τῶν Αἴγυπτίων γεωμορούντων διὰ τὸ τὴν χώραν ἀδιαίρετον εἶναι καὶ τῶν ἑλασσόνων ὑπὸ τῶν κρείσσονων ἀδικουμένων, τοῦτον πρῶτον τῆν τε γῆν διελεῖν, καὶ ὄρους διασημῆνασθαι, καὶ πολλὴν χερσευομένην γεωργήσιμον ἀποτελέσαι, καὶ τινὰς τῶν ἀρουρῶν τοῖς 20 ἱερεῦσιν ἀποκληρῶσαι. τοῦτον δὲ καὶ μέτρα εὐρεῖν, καὶ μεγάλως αὐτὸν ὑπὸ τῶν Αἴγυπτίων διὰ ταῦτα ἀγαπηθῆναι. (3) γῆμαι δ' αὐτὸν Ἥλιουπόλιτου ἱερέως Ἀσενῆθ θυγατέρα, ἐξ ἧς γεννησάι παιδας. μετὰ δὲ ταῦτα παραγενέσθαι πρὸς αὐτὸν τὸν τε πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς κομίζοντας πολλὴν ὑπαρξιν, καὶ κατοικισθῆναι ἐν τῇ Ἥλιου πόλει καὶ Σαίν (?), καὶ τοὺς Σύρους πλεονάσαι ἐν τῇ Αἴγυπτῳ. τούτους δὲ φησι καὶ τὸ ἐν Ἀθῶς καὶ τὸ ἐν Ἥλιουπόλει ἱερὸν 25 κατασκευάσαι τοὺς Ἑρμιοῦθ ὀνομαζομένους. (4) μετὰ δὲ ταῦτα τελευτῆσαι τὸν τε Ἰωσήφ καὶ τὸν βασιλέα τῶν Αἴγυπτίων. τὸν οὖν Ἰωσήφ κρατοῦντα τῆς Αἴγυπτου τὸν τῶν ἐτῶν ἑπτὰ σῆτον γενόμενον κατὰ τὴν φορὰν ἄπλετον παραθέσθαι, καὶ τῆς Αἴγυπτου δεσπότην γενέσθαι.

2 Φαρεθῶθην: -ώνην Steph 4 τούτων I 6 ἐξῆς om. BO 6-7 τοῦ, τῆς αὐτῆς, γραφῆς om. B 7 ἐπισυνήφθαι I 8 ἀρτάπανος O 10 προειδόμενον: προειδ- Ddf 11 δεηθῆναι BO^o (?) δεθῆναι I δειχθῆναι O¹ 12 δὲ τὸ ἐντ.: δ' οὕτω B 13 Ἰσραὴλ - ἀδελφούς (cf. Molon 728 F 1 § 2?): Ἰσμαήλ, υἱοῦ - ἀδελφοῦ (cf. Gen. 16, 15) Gaisford 15-19 καὶ - εὐρεῖν om. B 20 ἡλιουπόλιτου om. B 21 Ἀσενῆθ v ἀσενῆθ OI ἀσενῆθ B^o ἀσεκεθέμ B¹ ἐξ - ταῦτα om. B παραγενέσθαι δὲ B 23 τῇ om. B ἡλίου πόλει BO πόλει I καὶ σαίν I καὶ σαεί O om. B Καισάν Steph καὶ Σάει Gifford, Mras καὶ Σάν (= Tanis) Freu ἐν πόλει καλουμένη Σάν (o. Καισάν)? cf. F 3 § 2 24 τούτους OI τοῦτον B ἐν Ἀθῶς καὶ τὸ om. B ἐν Πειθῶι (cf. v.l. Exod. 1, 11) Seguiet 25-26 τοὺς Ἑ. - Αἴγυπτίων om. B 26 τὸν Ἰωσήφ I τὸν τε Ἀβραάμ o. Ἰακώβ (F 3 § 1)? Αἴγυπτίων * * Freu 27-28 τὸν τῶν - παραθέσθαι om. B 27 ἐτῶν om. I ἀπλητα O

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III C

3 (III 220, 14) a) EUSEB. P.E. 9, 27 (ΕΚΛ. ΙΣΤ. Cram. A.P. II 180, 19 ff.): (Eupolemos 723 F 1a) Ἀρτάπανος δὲ φησιν ἐν τῇ Περὶ Ἰουδαίων, Ἀβραάμ τελευτήσαντος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ [Μεμφασθενῶθ], ὁμοίως δὲ καὶ <Μεμφασθενῶθ> τοῦ βασιλέως τῶν Αἰγυπτίων, τὴν δυναστείαν 5 παραλαβεῖν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Παλμανῶθην. (2) τοῦτον δὲ τοῖς Ἰουδαίοις φαύλως προσφέρεσθαι· καὶ πρῶτον μὲν τὴν † Τέσσαν οἰκοδομῆσαι, τό τε ἐπ' αὐτῇ ἱερὸν καθιδρῦσασθαι, εἶτα τὸν ἐν Ἡλιοπόλει ναὸν κατασκευάσαι. (3) τοῦτον δὲ γενῆσαι θυγατέρα Μέρριν, ἣν Χενεφρῆ τινη κατεγγυῆσαι, τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων βασιλεύοντι (πολλοὺς γὰρ τότε τῆς Αἰγύπτου βασιλεύειν)· 10 ταύτην δὲ στεῖραν ὑπάρχουσαν ὑποβαλέσθαι τινὸς τῶν Ἰουδαίων παιδίον, τοῦτο δὲ Μώυσον ὀνομάσαι· ὑπὸ δὲ τῶν Ἑλλήνων αὐτὸν [ἀνδρωθέντα] Μουσαῖον προσαγορευθῆναι. (4) γενέσθαι δὲ τὸν Μώυσον τοῦτον Ὀρφέως διδάσκαλον. ἀνδρωθέντα δ' αὐτὸν πολλὰ τοῖς ἀνθρώποις εὐχρηστα παραδοῦναι· καὶ γὰρ πλοῖα καὶ μηχανὰς πρὸς τὰς λιθοθεσίας καὶ τὰ Αἰγύπτια ὄπλα καὶ τὰ ὄργανα 15 τὰ ὑδρευτικά καὶ πολεμικά καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐξευρεῖν. ἔτι δὲ τὴν πόλιν εἰς ἅς νόμους διελεῖν, καὶ ἐκάστῳ τῶν νομῶν ἀποτάξαι τὸν θεὸν σεφθῆσθαι, τὰ τε ἱερὰ γράμματα τοῖς ἱερεῦσιν· εἶναι δὲ καὶ αἰλούρους καὶ κύνας καὶ ἴβεις· ἀπονεῖμαι δὲ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐξαίρετον χώραν. (5) ταῦτα δὲ πάντα ποιῆσαι χάριν τοῦ τὴν μοναρχίαν βεβαίαν τῷ Χενεφρῆ διαφυλάξαι· πρότερον γὰρ 20 ἀδιατάκτους ὄντας τοὺς ὄχλους ποτὲ μὲν ἐκβάλλειν, ποτὲ δὲ καθιστάνειν βασιλεῖς, καὶ πολλάκις μὲν τοὺς αὐτοὺς, ἐνιακίς δὲ ἄλλους. (6) διὰ ταῦτα οὖν τὸν Μώυσον ὑπὸ τῶν ὄχλων ἀγαπηθῆναι, καὶ ὑπὸ τῶν ἱερέων ἰσοθέου τιμῆς καταξιωθέντα προσαγορευθῆναι Ἐρμῆν διὰ τὴν τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἑρμηνείαν. (7) τὸν δὲ Χενεφρῆν ὄρωντα τὴν ἀρετὴν τοῦ Μώυσου φθονῆσαι αὐτῷ, 25 καὶ ζητεῖν αὐτὸν ἐπ' εὐλόγῳ αἰτίαι τινὶ ἀνελεῖν· καὶ δὴ ποτε τῶν Αἰθιοπῶν ἐπιστρατευσαμένων τῇ Αἰγύπτῳ τὸν Χενεφρῆν ὑπολαβόντα εὐρηκέναι καιρὸν εὖθετον πέμψαι τὸν Μώυσον ἐπ' αὐτοὺς στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως· τὸ δὲ τῶν γεωργῶν αὐτῷ συστῆσαι πλῆθος, ὑπολαβόντα ραϊδίως αὐτὸν διὰ τὴν τῶν στρατιωτῶν ἀσθένειαν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθῆσθαι. (8) τὸν δὲ Μώυσον 30 ἔλθοντα ἐπὶ τὸν Ἐρμπολίτην ὀνομαζόμενον νομόν, ἔχοντα περὶ δέκα μυριάδας γεωργῶν, αὐτοῦ καταστρατοπεδεῦσαι· πέμψαι δὲ στρατηγούς τοὺς προκαθηδουμένους τῆς χώρας, οὓς δὴ πλεονεκτεῖν ἐπιφανῶς κατὰ τὰς μάχας. λέγειν δὲ φησιν Ἡλιοπολίτας γενέσθαι τὸν πόλεμον τοῦτον ἔτη δέκα. (9)

2-p. 686, 21 om. B 3-4 Μεμφασθενῶθ transp. Freu 6 τέσσαν IO Κεσσάν
 Steph τε Σάν (cf. F 2 § 3) Mras 8 Μερρι u. Μερρινη Chron. Pasch. p. 116
 Χενεφρῆ: cf. Manetho 609 F 2-3 (Dyn. II 9)? Χενεφρών u. Χενεφρών Chron.
 Pasch. 11 [ἀνδρ.] Freu 15 πόλιν: s. 342 F 18 16 νόμους und νόμων ο
 17 καὶ (vor αἰλούρους) om. O ἴβεις I ἴβεις O 19 γὰρ om. I 23 ἀξιωθέντα O
 25 τινὶ αἰτίαι O 28 γεωργῶν O γόνων I 30 νόμον IO 31 καταστρατεῦσαι I

τούς οὖν περὶ τὸν Μῶυσον διὰ τὸ μέγεθος τῆς στρατιάς πόλιν ἐν τούτῳ κτίσαι τῷ τόπῳ, καὶ τὴν Ἴβιν ἐν αὐτῇ καθιερωσαὶ διὰ τὸ ταύτην τὰ βλάπτοντα ζῶια τοὺς ἀνθρώπους ἀναιρεῖν· προσαγορευσαὶ δὲ αὐτὴν Ἐρμοῦ πόλιν. (10) οὕτω δὴ τοὺς Αἰθιοπας καίπερ ὄντας πολεμίους στέρξαι τὸν Μῶυσον, ὥστε καὶ 5 τὴν περιτομὴν τῶν αἰδοίων παρ' ἐκείνου μαθεῖν· οὐ μόνον δὲ τούτους ἀλλὰ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἅπαντας.

(11) τὸν δὲ Χενεφρῆν λυθέντος τοῦ πολέμου, λόγῳ μὲν αὐτὸν ἀποδέξασθαι, ἔργῳ δὲ ἐπιβουλεύειν. παρελόμενον γοῦν αὐτοῦ τοὺς δόλους τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ ὄρια τῆς Αἰθιοπίας πέμψαι προφυλακῆς χάριν, τοῖς δὲ προστάξει τὸν ἐν Διὸς 10 πόλει ναὸν ἐξ ὀπτῆς πλίνθου κατασκευασμένον καθαιρεῖν, ἕτερον δὲ λίθινον κατασκευάσαι, τὸ πλησίον ὄρος λατομήσαντας· τάξει δὲ ἐπὶ τῆς οἰκοδομίας ἐπιστάτην Ναχέρωτα. (12) τὸν δὲ ἐλθόντα μετὰ Μωύσου εἰς Μέμφιν πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ, εἴ τι ἄλλο ἐστὶν εὐχρηστον τοῖς ἀνθρώποις, τὸν δὲ φάναί γένος τῶν βοῶν διὰ τὸ τὴν γῆν ὑπὸ τούτων ἀρούσθαι· τὸν δὲ Χενεφρῆν προσαγορευ- 15 σαντα ταῦρον Ἴπιν, κελεύσαι ἱερὸν αὐτοῦ τοὺς δόλους καθιδρύσασθαι, καὶ τὰ ζῶια τὰ καθιερωθέντα ὑπὸ τοῦ Μωύσου κελεύειν ἐκεῖ φέροντας θάπτειν, κατακρύπτειν θέλοντα τὰ τοῦ Μωύσου ἐπινοήματα. (13) ἀποξενωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν Αἰγυπτίων, ὀρκωμοτῆσαι τοὺς φίλους, μὴ ἐξαγγεῖλαι τῷ Μωύσῳ τὴν ἐπισυνισταμένην αὐτῷ ἐπιβουλὴν, καὶ προβαλέσθαι τοὺς ἀναιρήσοντας 20 αὐτόν. (14) μηδενὸς δ' ὑπακούσαντος, ὄνειδισαὶ τὸν Χενεφρῆν Χανεθῶθην τὸν μάλιστα προσαγορευόμενον ὑπ' αὐτοῦ, τὸν δὲ ὄνειδισθέντα ὑποσχέσθαι τὴν ἐπίθεσιν, λαβόντα καιρὸν. (15) ὑπὸ δὲ τούτων τὸν καιρὸν τῆς Μέρριδος τελευτησάσης, ὑποσχέσθαι τὸν Χενεφρῆν τῷ τε Μωύσῳ καὶ τῷ Χανεθῶθι τὸ σῶμα διακομίσαντας εἰς τοὺς ὑπὲρ Αἴγυπτον τόπους θάψαι, ὑπολαβόντα τὸν 25 Μῶυσον ὑπὸ τοῦ Χανεθῶθου ἀναιρεθήσεσθαι. (16) πορευομένων δὲ αὐτῶν, τὴν ἐπιβουλὴν τῷ Μωύσῳ τῶν συνειδότην ἐξαγγεῖλαι τινα, τὸν δὲ φυλάσσοντα αὐτὸν τὴν μὲν Μέρριν θάψαι, τὸν δὲ ποταμὸν καὶ τὴν ἐν ἐκείνῳ πόλιν Μερὸν προσαγορευσαὶ· τιμᾶσθαι δὲ τὴν Μέρριν ταύτην ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων οὐκ ἔλαττον ἢ τὴν Ἴσιν. (17) Ἀάρωνα δὲ τὸν τοῦ Μωύσου ἀδελφὸν τὰ περὶ 30 τὴν ἐπιβουλὴν ἐπιγνόντα συμβουλευσαὶ τῷ ἀδελφῷ φυγεῖν εἰς τὴν Ἀραβίαν, τὸν δὲ πεισθέντα, ἀπὸ Μέμφεως τὸν Νεῖλον διαπλεύσαντα, ἀπαλλάσσεσθαι εἰς τὴν Ἀραβίαν. (18) τὸν δὲ Χανεθῶθην πυθόμενον τοῦ Μωύσου τὴν φυγὴν,

1 στρατιάς Steph στρατίας I στρατείας O 2 ἐν αὐτῷ O 6 ἱερεῖς: περίε Diels, Wendland 9 προφυλακῆς Steph πρὸς φυλακῆς IO 10 λίθινον ὄρος O 16 ὑπὸ ν ἀπὸ ο (Mras) 17 θέλοντα Vigier -τας IO ἀποξενωσάντων Steph -ώσαντας IO 18 Μωύσῳ ν μωυσῆ IO 19 προβάλλεσθαι I 21 προσαγόμενον O 22 μερίδος I 25 χανεθῶθου I -θη O 26 Μωύσῳ ν μωυσεῖ IO 28 Μερὸν IO Dionys. Telm. p. 6 S-G Merpin Chron. Pasch. p. 117 29 ἔλαττον ν ἔλαχίστως IO Mras

- ἐνεδρεύειν ὡς ἀναιρήσοντα· ἰδόντα δὲ ἐρχόμενον σπάσασθαι τὴν μάχαιραν ἐπ' αὐτόν, τὸν δὲ Μώυσον προκαταταχίσαντα τὴν τε χεῖρα κατασχεῖν αὐτοῦ, καὶ σπασάμενον τὸ ξίφος φονεῦσαι τὸν Χανεθῶθην. (19) διεκδράναι δὲ εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ Ῥαγουήλῳ τῷ τῶν τόπων ἄρχοντι συμβιοῦν, λαβόντα τὴν
- 5 ἐκείνου θυγατέρα. τὸν δὲ Ῥαγουήλον βούλεσθαι στρατεῦειν ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους, κατὰγειν βουλόμενον τὸν Μώυσον, καὶ τὴν δυναστείαν τῇ τε θυγατρὶ καὶ τῷ γαμβρῷ κατασκευάσαι, τὸν δὲ Μώυσον ἀποκωλύσαι, στοχαζόμενον τῶν ὁμοφύλων· τὸν δὲ Ῥαγουήλον διακωλυθέντα στρατεῦειν, τοῖς Ἀραψι προστάξαι ληιστεῦειν τὴν Αἴγυπτον.
- 10 (20) ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ τὸν Χενεφρῆν πρῶτον ἀπάντων ἀνθρώπων ἐλεφαντιάσαντα μεταλλάξαι· τούτῳ δὲ τῷ πάθει περιπεσεῖν διὰ τὸ τοὺς Ἰουδαίους προστάξαι σινδόνας ἀμφιένυσθαι, ἔρεᾶν δὲ ἐσθῆτα μὴ ἀμπέχεσθαι, ὅπως ὄντες ἐπίσημοι κολάζωνται ὑπ' αὐτοῦ. (21) τὸν δὲ Μώυσον εὐχεσθαι τῷ θεῷ, ἤδη ποτὲ τοὺς λαοὺς παῦσαι τῶν κακοπαθειῶν· Ἰασκομένου δ' αὐτοῦ,
- 15 αἰφνιδίως φησὶν ἐκ τῆς γῆς πῦρ ἀναφθῆναι, καὶ τοῦτο κάεσθαι, μῆτε ὕλης μῆτε ἄλλης τινὸς ξυλείας οὐσης ἐν τῷ τόπῳ· τὸν δὲ Μώυσον δείσαντα τὸ γεγονός φεύγειν, φωνὴν δ' αὐτῷ θεῖαι εἰπεῖν στρατεῦειν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ τοὺς Ἰουδαίους διασώσαντα εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγαγεῖν πατρίδα. (22) τὸν δὲ θαρρήσαντα δύναμιν πολεμίαν ἐπάγειν διαγῶναι τοῖς Αἰγυπτίοις, πρῶτον δὲ
- 20 πρὸς Ἀάρωνα τὸν ἀδελφὸν ἐλθεῖν. τὸν δὲ βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων πυθόμενον τὴν τοῦ Μώυσου παρουσίαν καλέσαι πρὸς αὐτόν, καὶ πυνθάνεσθαι ἐφ' ὃ τι ἔχοι· τὸν δὲ φάναί, διότι προστάσσειν αὐτῷ τὸν τῆς οἰκουμένης δεσπότην ἀπολύσαι τοὺς Ἰουδαίους. (23) τὸν δὲ πυθόμενον εἰς φυλακὴν αὐτὸν καθεῖρξαι.
- 25 νυκτὸς δ' ἐπιγενομένης τὰς τε θύρας πάσας αὐτομάτως ἀνοιχθῆναι τοῦ δεσμοτηρίου, καὶ τῶν φυλάκων οὐδὲ μὲν τελευτήσαι, τινὰς δὲ ὑπὸ τοῦ ὕπνου παρεθῆναι, τὰ τε ὅπλα κατεαγῆναι.
- 30 (24) ἐξελθόντα δὲ τὸν Μώυσον ἐπὶ τὰ βασίλεια ἐλθεῖν, εὐρόντα δὲ ἀνεωιγμέναις τὰς θύρας εἰσελθεῖν, καὶ ἐνθάδε

3 χακισθῶθην Ekl Chanamatum Dionys. Telm. 4 τῷ om. O 5 θυγατέρα πρὸς γάμον Ekl Σεφώραν τὴν θυγ. Ῥαγουήλ πρὸς γάμον Chron. Pasch. 8 Ῥαγουήλον O διακωλυθέντα Jac -ύοντα o 12 ἔρεᾶν Steph ἔρεᾶν o 15 φασὶν? κάεσθαι I καί- O 16 γεγονός O γένος I 21 ἐκ τοῦ I αὐτὸν Steph αὐτὸν o ἐφ' ὅτῳ Steph

27 νεχεφρέους (χε i. ras.) L¹ (cf. Necherwōfēs Manetho 609 F 2-3 [Dyn. III 1]?) Χενεφρέους Potter, v

τῶν φυλάκων παρειμένων, καὶ τὸν βασιλέα ἐξεγεῖραι. τὸν δὲ ἐκπλαγέντα ἐπὶ τῷ γεγονότι κελεύσαι τῷ Μώυσῳ τὸ τοῦ πέμψαντος αὐτὸν θεοῦ εἰπεῖν ὄνομα, διαχλευάσαντα αὐτόν. (25) τὸν δὲ προσκύψαντα πρὸς τὸ οὐς εἰπεῖν, ἀκούσαντα δὲ τὸν βασιλέα πεσεῖν ἄφρωνον, διακρατηθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ Μώυσου πάλιν ἀναβιῶσαι. (26) γράψαντα δὲ τοῦνομα εἰς δέλτον κατασφραγίσασθαι, τῶν τε ἱερέων τὸν φαυλίσαντα ἐν τῇ πινακίδι τὰ γεγραμμένα μετὰ σπασμοῦ τὸν βίον ἐκλιμπάνειν. (27) εἰπεῖν τε τὸν βασιλέα σημειῖν τι αὐτῷ ποιῆσαι, τὸν δὲ Μώυσον ἣν εἶχε ῥάβδον ἐκβαλόντα ὄφιν ποιῆσαι· πτοηθέντων δὲ πάντων, ἐπιλαβόμενον τῆς οὐρᾶς ἀνελέσθαι, καὶ πάλιν ῥάβδον ποιῆσαι. (28) προσελθόντα δὲ μικρὸν τὸν Νεῖλον τῇ ῥάβδῳ πατάξαι, τὸν δὲ ποταμὸν πολύχουον γενόμενον κατακλύζειν ὅλην τὴν Αἴγυπτον· (ἀπὸ τότε δὲ καὶ τὴν κατάβασιν αὐτοῦ γίνεσθαι·) συναγαγὼν δὲ τὸ ὕδωρ ἐποξέσαι, καὶ τὰ ποτάμια διαφθεῖραι ζῶια, τοὺς τε λαοὺς διὰ τὴν δίψαν φθείρεσθαι. (29) τὸν δὲ βασιλέα τούτων γενομένων τῶν τεράτων, φάναι μετὰ μῆνα τοὺς λαοὺς ἀπολύσειν, ἐὰν ἀποκαταστήσῃ τὸν ποταμὸν· τὸν δὲ Μώυσον πάλιν τῇ ῥάβδῳ πατάξαντα τὸ ὕδωρ συστεῖλαι τὸ ρεῦμα. (30) τούτου δὲ γενομένου, τὸν βασιλέα τοὺς ἱερεῖς τοὺς ὑπὲρ Μέμφιν καλέσαι, καὶ φάναι αὐτοὺς ἀναιρήσειν καὶ τὰ ἱερά κατασκάψειν, ἐὰν μὴ καὶ αὐτοὶ τερατουργήσωσι· τοὺς δὲ τότε διὰ τινων μαγγάνων καὶ ἐπαοιδῶν δράκοντα ποιῆσαι, καὶ τὸν ποταμὸν μεταχρῶσαι. (31) τὸν δὲ βασιλέα φρονηματισθέντα ἐπὶ τῷ γεγονότι πάσῃ τιμωρίᾳ καὶ κολάσει καταικίζειν τοὺς Ἰουδαίους. τὸν δὲ Μώυσον ταῦτα ὁρῶντα ἄλλα τε σημεῖα ποιῆσαι, καὶ πατάξαντα τὴν γῆν τῇ ῥάβδῳ ζωιὸν τι πτηνὸν ἀνεῖναι λυμάνεσθαι τοὺς Αἴγυπτίους, πάντας τε ἐξεγκλωθῆναι τὰ σώματα. τῶν δὲ ἱατρῶν μὴ δυναμένων ἰᾶσθαι τοὺς κάμνοντας, οὕτως πάλιν ἀνέσεως τυχεῖν τοὺς Ἰουδαίους. (32) πάλιν δὲ τὸν Μώυσον βάτραχον διὰ τῆς ῥάβδου ἀνεῖναι, πρὸς δὲ τούτοις ἀκρίδας καὶ σκνίφας· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τοὺς Αἴγυπτίους τὴν ῥάβδον ἀνατιθένα εἰς πᾶν ἱερόν, ὁμοίως δὲ καὶ τῇ Ἰσιδι, διὰ τὸ τὴν γῆν εἶναι Ἰσιν, παιομένην δὲ τῇ ῥάβδῳ τὰ τέρατα ἀνεῖναι. (33) τοῦ δὲ βασιλέως ἐτι ἀφρονουμένου, τὸν Μώυσον χάλαζαν τε καὶ σεισμούς διὰ νυκτὸς ἀποτελέσαι, ὥστε τοὺς τὸν σεισμόν φεύγοντας ἀπὸ τῆς χαλάζης ἀναιρεῖσθαι, τοὺς τε τὴν χάλαζαν ἐκ-

1-2 καὶ τὸν βασιλέα O καὶ om. I

10 τὰ ἐν τ. π. γεγραμμένα Steph [τὰ γεγρ.]? 13-14 προσελθόντα O 16 συναγαγὼν Steph -γῶν IO ἐποξέσαι IO; cf. Exod. 7, 18 19 τῇ ῥάβδῳ om. O 26 ὁ λυμάνεσθαι Steph 27 πάντας O πάντα I 29 τὸν om. O 30 σκνίφας IO σκνίπας Steph σκνίπας Gifford 34 ἀπὸ I ὑπὸ O

κλίνοντας ὑπὸ τῶν σεισμῶν διαφθείρεσθαι. συμπεσεῖν δὲ τότε τὰς μὲν οἰκίας πάσας τῶν τε ναῶν τοὺς πλείστους. (34) τελευταῖον τοιαύταις συμφοραῖς περιπεσόντα τὸν βασιλέα τοὺς Ἰουδαίους ἀπολύσαι· τοὺς δὲ χρησαμένους παρὰ τῶν Αἰγυπτίων πολλὰ μὲν ἐκπτώματα, οὐκ ὀλίγον δὲ ἱματισμὸν ἄλλην τε 5 παμπληθῆ γάζαν, διαβάντας τοὺς κατὰ τὴν Ἀραβίαν ποταμούς καὶ διαβάντας ἱκανὸν τόπον ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν τριταίους ἐλθεῖν θάλασσαν. (35) Μεμφίτας μὲν οὖν λέγειν ἔμπειρον ὄντα τὸν Μῶυσον τῆς χώρας, τὴν ἄμπωτιν τηρήσαντα διὰ ξηρᾶς τῆς θαλάσσης τὸ πλῆθος περαιώσαι· Ἡλιουπόλιτας δὲ λέγειν ἐπικαταδραμεῖν τὸν βασιλέα μετὰ πολλῆς δυνάμεως, <ἄμα> καὶ τοῖς καθιερω- 10 μένοις ζώοις, διὰ τὸ τὴν ὑπαρξίν τοὺς Ἰουδαίους τῶν Αἰγυπτίων χρησαμένους διακομίζειν. (36) τῶι δὲ Μῶσῳι θεῖαν φωνὴν γενέσθαι πατάξει τὴν θάλασσαν τῇ βάρβῳι, † καὶ διαστῆναι· τὸν δὲ Μῶυσον ἀκούσαντα ἐπιθίγειν τῇ βάρβῳι τοῦ ὕδατος, καὶ οὕτως τὸ μὲν νᾶμα διαστῆναι, τὴν δὲ δύναμιν διὰ ξηρᾶς ὁδοῦ πορεύεσθαι. (37) συνεμβάντων δὲ τῶν Αἰγυπτίων καὶ διωκόντων φησὶ 15 πῦρ αὐτοῖς ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἐκλάμψαι, τὴν δὲ θάλασσαν πάλιν τὴν ὁδὸν ἐπικλύσαι· τοὺς δὲ Αἰγυπτίους ὑπὸ τε τοῦ πυρὸς καὶ τῆς πλημμυρίδος πάντας διαφθαρῆναι. (38) τοὺς δὲ Ἰουδαίους διαφυγόντας τὸν κίνδυνον μὲ ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳι διατριῦσαι, βρέχοντος αὐτοῖς τοῦ θεοῦ κρῖνον ὁμοιον ἐλύμῳι, χιόνι παραπλήσιον τὴν χροάν. (39) γεγονέναι δὲ φησὶ τὸν Μῶυσον μακρὸν, πυρ- 20 ρακῆ, πολίον, κομήτην, ἀξιωματικόν. ταῦτα δὲ πράξει περὶ ἔτη ὄντα ὀγδοή- κοντα ἑννέα.

727. KLEODEMOS-MALCHOS

Vor Alex. Pal

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ (?)

1 (III 214, 7) JOSEPH. A.J. I, 238 (EUSEB. P.E. 9, 20): γαμει δ' 25 αὐτὸς (Abraham) Κατοῦραν βοτερον, ἐξ ἧς αὐτῶι παῖδες ἐξ γίνονται. . . φύονται δὲ καὶ τούτοις παῖδες. . . (239) τούτοις ἅπασι τοῖς παισι καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀβραμὸς ἀποικίων στόλους μηχανάται, καὶ τὴν τε Γρωγλοῦτιν καταλαμβάνουσι καὶ τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας ὄσον ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν καθῆκει θάλασσαν. λέγεται δὲ ὡς οὗτος ὁ Ἐῶφρη (?) στρατεύσας ἐπὶ τὴν Λιβύην κατέσχευ αὐτήν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατοικήσαντες ἐν αὐτῇ τῇ

2 πλείστους * * Freu 4 ἐκπτώματα I 5 παμπληθεῖ I διαβῆναι τοὺς ο. καὶ [διαβάντας]? 7 οὖν om. I 9 <ἄμα> Steph 10 ζώοις I ζῳῆς O 11 μωσῆ O 12 [καὶ διαστῆναι] Steph καὶ διαστῆσαι Mras καὶ διαστῆσειν? ἐπιθι- γείν Ddf -θίγειν I -θήγειν O 14 φασὶ (scil. τοὺς Ἡλιουπόλιτας § 35)? 17 μ' O (e conii.?) τριάκοντα I 19 φησι (Artapanos?) I φασὶ O 20 ὄντα om. O 25 κατοῦραν SPE (= Epitome) χω- M ^{χε} κατοῦραν L *cethuram* Lat χεττοῦραν Eust (Hexaem.) 25 φύονται ROML 27 τῆς E τὴν τῆς γ εὐδαιμονίας RO 27-28 ἀραβίαν R 28 Ἐῶφρη O ὠφρῆν SP ὠφρης (ὠφρης) ML *apher* Hier (*Quaest. Gen.*) ἄφρη EEus (I) σωφρῆν Eus (BO) Eust

ἦν ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ὀνόματος Ἀφρικὰ προσηγόρευσαν. (240) μαρτυρεῖ δέ μου τῶι λόγῳ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ (273 F 102) λέγων οὕτως· «Κλεόδημος δέ φησιν ὁ προφήτης ὁ καὶ Μάλχος (?) ἱστορῶν τὰ περὶ Ἰουδαίων, καθὼς καὶ Μωυσῆς (cf. *Gen.* 25, 1-6) ἰστόρησεν ὁ νομοθέτης αὐτῶν, 5 ὅτι ἐκ τῆς Κατούρας Ἀβράμῳ ἐγένοντο παῖδες ἱκανοί. (241) λέγει δὲ αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα, ὀνομάζων τρεῖς· Ἀφέραν, Σούρην, Ἰαφράν. καὶ ἀπὸ Σούρου μὲν τὴν Ἀσσυρίαν κεκληῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῶν δύο Ἰαφρὰ τε καὶ Ἀφέρου πόλιν τε Ἐφρᾶν καὶ τὴν χώραν Ἀφρικὰ ὀνομασθῆναι. τούτους γὰρ Ἡρακλεῖ συστρατεῦσαι ἐπὶ Λιβύην καὶ Ἀνταῖον, γήμαντά τε τὴν Ἀφράνου θυγατέρα 10 Ἡρακλεῖα γεννήσαι υἱὸν ἐξ αὐτῆς Δίδωρον· τούτου δὲ γενέσθαι Σόφωνα, ἀφ' οὗ τοὺς βαρβάρους Σόφακας λέγεσθαι.»

728. APOLLONIOS MOLON

s. I 1*

T

1 a) STRABON 14, 2, 13 p. 655: Ποσειδώνιος δ' ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ καὶ 15 ἐσοπίστεισεν (87 T 2) . . . καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακὸς καὶ Μόλων· ἦσαν γὰρ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλέους μαθηταὶ τοῦ ῥήτορος. ἐπεδήμησε δὲ πρότερον Ἀπολλώνιος, ὅψε δὲ ἔχεν ὁ Μόλων, καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος 'ὄψε μολῶν', ἀντὶ τοῦ ἐλθῶν. b) - 14, 2, 26 p. 661: ἄνδρες δ' ἐγένοντο λόγου ἄξιοι (aus Alabanda) δύο ῥήτορες ἀδελφοὶ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλῆς τε . . . καὶ Ἰεροκλῆς καὶ οἱ μετοικῆσαντες εἰς τὴν Ῥόδον δ τε 20 Ἀπολλώνιος καὶ ὁ Μόλων. CIC. *Brutus* 245; 307; 312; 316; QUINTILIAN. *Inst.* 3, 1, 16; 12, 67; PLUTARCH. *Caes.* 3, 1 u.a.

2 ALEX. POL. bei EUSEB. *P.E.* 9, 19, 1: ὁ δὲ τὴν συσκευὴν τὴν κατὰ Ἰουδαίων γράψας Μόλων (F 1).

1 ἀφρικὰ REEus ἀφρικα M ἀφρικαν SP ἀφρικὴν OLEust *affricam* Lat *aphricam* Hier 2 καὶ Ἀλέξανδρος E 3 μάλχος O μαλχᾶς MSP μαλχᾶς Eus ὁ ἱστορῶν MS 4 μωσῆς Eus ἰστόρηκεν Eus 5 χατούρας MSPE καττούρας L *cethura* Lat χεττούρας Eus ἀβραάμῳ Eus (IO ἀβραάμ B) 6 ἀφέραν SP ἀφεραν ML ἀφεράν E *apheran* Lat λαφέραν RO ἀφέρ (ἄ-) Eus σούριν (σουρίν) OSP σουρεῖμ MLE *surim* Lat ἀσούρ (I), ἀσουρί (O), ἀσσουρί (B) Eus Ἀσουρεῖμ Freu Σουρεῖμ? Ἰαφραν M λαφράμ E ἀφράν (ἄ-) Eus καὶ ἀπὸ Eus καὶ om. Jos Σούρου: σουρεῖμ MLE *surim* Lat σουρεῖ S ἀσσυρί (-συρί I) Eus ἀσούρ Eust 7 κεκληῖσθαι om. Eus ἀφρά τε καὶ λαφράμῳ E *iaphram* et *apheran* Lat ἀφρά τε καὶ ἀφέρ Eus 8 Ἐφρᾶν: ἀφράν MEEus (I ἄ- BO) ἀφραν SPL *abran* Lat ἀφρικὰ ROEus ἀφρικα M ἀφρικαν SPE ἀφρικὴν L *africam* Lat τούτους δὲ Eus 9 ἄνταῖον (-τεον) SLM *haetam* Lat γήμαντα δὲ Eus τε om. Lat Ἀφράνου: ἀφρα SP ἀφρά (ἄ- BO) Eus ἀφραν L ὄφραν M *iaphram* Lat ὀαφρῆ Eust 10 Δίδωρον: δέδωρον M δὲ δῶρον L *dodorim* Lat διόδωρον (διώ- I) Eus Βόδωρον Eust σοφῶνα M σῶφωνα SP¹ *sonon* Lat σοφωνᾶν Eus σωφονά Eust Σοφῶκα (cf. Σόφαξ, v.l. Σῶφαξ, Plutarch. *Sertor.* 9, 8) Freu 11 Σόφακας: σόφωνα O *osofhaci* Lat σοφᾶς Eus σοφιστᾶς Eust 15 καὶ Μόλων om. D 23 μόλων BO μήλων I

- 3 a) JOSEPH. c. Ap. 2, 145: ἐπεὶ δὲ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων καὶ Λυσίμαχος (621 F 4) καὶ τινες ἄλλοι τὰ μὲν ὑπ' ἀγνοίας, τὸ πλεῖστον δὲ κατὰ δυσμένειαν περὶ τοῦ νομοθετήσαντος ἡμῖν Μωσέως καὶ περὶ τῶν νόμων πεποιήνται λόγους οὔτε δικαίους οὔτε ἀληθεῖς, τὸν μὲν ὡς γόητα καὶ ἀπατεῶνα 5 διαβάλλοντες, τοὺς νόμους δὲ κακίας ἡμῖν καὶ οὐδεμιᾶς ἀρετῆς φάσκοντες εἶναι διδασκάλους, βούλομαι συντόμως καὶ περὶ τῆς ὄλης ἡμῶν καταστάσεως τοῦ πολιτεύματος ... εἰπεῖν (148) ἄλλως τε καὶ τὴν κατηγορίαν ὁ Ἀπολλώνιος οὐκ ἄθροον ὥσπερ ὁ Ἀπίων (616) ἔταξεν, ἀλλὰ σποράδην (F 3a) . . . b) -- 236: εἶτα Λυσίμαχοι καὶ Μόλωνες καὶ τοιοῦτοὶ τινες ἄλλοι συγγραφεῖς, ἀδόκιμοι 10 σοφισταί, μειρακίων ἀπατεῶνες, ὡς πάνυ ἡμᾶς φαυλοτάτους ἀνθρώπων λοιδοροῦσιν. c) -- 255: Ἀπολλώνιος μὲν οὖν ὁ Μόλων τῶν ἀνοήτων εἰς ἦν καὶ τετυφωμένων, τοὺς μέντοι κατ' ἀλήθειαν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς φιλοσοφῆσαντας οὔτε τῶν προειρημένων οὐδὲν διέλαθεν οὔτε τὰς ψυχρὰς προφάσεις τῶν ἀλληγοριῶν ἠγνόησαν κτλ. (s. F 3b) d) -- 295: ταῦτ' εἰ μὲν παρ' ἐτέ- 15 ροις ἢ ἐγράφη πρότερον ἢ ἐφυλάχθη βεβαιότερον, ἡμεῖς ἂν ἐκείνοις χάριν ὠφείλομεν . . . εἰ δὲ καὶ χρώμενοι μάλιστα πάντων βλεπόμεθα, καὶ τὴν πρώτην εὔρεσιν αὐτῶν ἡμετέραν οὖσαν ἐπεδείξαμεν, Ἀπίωνες μὲν καὶ Μόλωνες καὶ πάντες ὅσοι τῷ ψεύδεσθαι καὶ λοιδορεῖν χαίρουσιν ἐξεληλέγχθωσαν.
- 4 KOSMAS Topogr. Christ. 12 p. 327, 11 Wi: οἱ δὲ τὰ Αἰγύπτια συγγραψάμενοι, 20 τοῦτῃσιν Μανεθῶν (609 F 10b) καὶ Χαϊρήμων (618) καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων καὶ Λυσίμαχος (621) καὶ Ἀπίων ὁ γραμματικὸς (616), μέμνηται Μωυσέως καὶ τῆς ἐξέδου κτλ.
- 5 JOSEPH. c. Ap. 2, 79: *ammiror autem etiam eos, qui ei (dem Apion) huiusmodi somitem praeberunt, id est Posidonium (87 F 69) et Apollonium 25 Molonis.*

F

I. KATA IOYΔΑΙΩΝ

- 1 (III 213, 5) EUSEB. P.E. 9, 19: ὁ δὲ τὴν συσκευὴν τὴν κατὰ Ἰουδαίων γράφας Μόλων μετὰ τὸν καταλυσμὸν φησὶ ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ἀπελθεῖν τὸν 30 περιλειφθέντα ἄνθρωπον μετὰ τῶν υἱῶν, ἐκ τῶν ἰδίων ἐξελαυνόμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων· διανύσαντα δὲ τὴν μεταξύ χώραν ἔλθειν εἰς τὴν ὄρεινὴν τῆς Συρίας οὖσαν ἔρημον. (2) μετὰ δὲ τρεῖς γενεὰς Ἀβραάμ γενέσθαι, ὃν δὴ μεθερμηνεύεσθαι πατὴρ φίλον, ὃν δὴ σοφὸν γενόμενον τὴν ἔρημιαν μεταδιώκειν. λα-

1 ἐπεὶ δὲ Ddf *quoniam vero* Lat ἐπειδὴ L 3 δυσμένειαν: *insaniam* Lat 9 Μόλωνες (Lat) v ὄλωνες L 12 τοῖς ἑλληνικοῖς L *graeco* Lat τοῖς Ἑλλησι Niese 13 ψυχρὰς (Lat) v ψυχρὰς L 14 ταῦτ' εἰ (Lat) v ταυτὶ L 15 πρότερον Ddf πρῶτον LLat 16 ὠφείλομεν Ddf ὁφ- LLat εἰ - βλεπόμεθα: <si> *vero nequaquam primitius extiterunt his praecipue nos uidentes agnoscimus* Lat 18 τῷ (Lat) v τῶν L 29 μῆλων I

βόντα δὲ δύο γυναῖκας, τὴν μὲν ἐντοπίαν συγγενῆ, τὴν δὲ Αἰγυπτίαν θερά-
 παιναν, ἐκ μὲν τῆς Αἰγυπτίας γεννησάμενος δώδεκα υἱούς, οὓς δὴ εἰς Ἀραβίαν
 ἀπαλλαγέντας διελέσθαι τὴν χώραν, καὶ πρώτους βασιλεύσαι τῶν ἐγχωρίων,
 ὅθεν ἕως καθ' ἡμᾶς δώδεκα εἶναι βασιλεῖς Ἀράβων ὀνομαζόμενοι. (3)
 5 ἐκ δὲ τῆς γαμετῆς υἱὸν αὐτῶι γενέσθαι ἕνα, ὃν Ἑλληνιστὶ Γέλωτα ὀνομασθῆναι.
 καὶ τὸν μὲν Ἀβραάμ γήραι τελευτήσασαι, Γέλωτος δὲ καὶ γυναικὸς ἐγχωρίου
 υἱὸς ἕνδεκα γενέσθαι καὶ δωδέκατον Ἰωσήφ, καὶ ἀπὸ τοῦδε τρίτον Μωσῆν.
 τοσαῦτα ὁ Πολυίστωρ· οἷς μεθ' ἕτερα ἐπιφέρει λέγων (<Demetrios>

722 F 7).

10 2 (III 208) JOSEPH. c. *Ap.* 2, 16: Μανθεῶς (609 F 9b) μὲν γὰρ κατὰ
 τὴν Τεθμῶσιος βασιλείαν ἀπαλλαγῆναι φησιν ἐξ Αἰγύπτου τοὺς Ἰουδαίους πρὸ
 ἑτῶν τριακοσίων ἐνετήκοντα τριῶν τῆς εἰς Ἄργος Δαναοῦ φυγῆς, Λυσίμαχος
 (621 F 2) δὲ κατὰ Βόκχοριν τὸν βασιλέα, τουτέστι πρὸ ἑτῶν χιλίων ἑπτακοσί-
 ων, Μόλων δὲ καὶ ἄλλοι τινὲς ὡς αὐτοῖς ἔδοξεν. (17) . . . Ἀπίων (616 F 4a)
 15 . . . κατὰ τὴν ἐβδόμην ὀλυμπιάδα (752/48).

3 (III 208) a) JOSEPH. c. *Ap.* 2, 148: (T 3a) καὶ δὴ εἶπας ποτὲ μὲν ὡς
 ἀθέους καὶ μισανθρώπους λοιδορεῖ, ποτὲ δ' αὖ δειλίαν ἡμῖν ὀνειδίζει, καὶ
 τοῦμπαλιν ἔστιν ὅπου τόλμαν κατηγορεῖ καὶ ἀπόνοιαν. λέγει δὲ καὶ ἀφυσ-
 20 βλῆσθαι μόνους. b) -- 258: (T 3c) ὧν οὐδὲν λογιζάμενος ὁ Μόλων
 Ἀπολλώνιος ἡμῶν κατηγορήσεν, ὅτι μὴ παραδεχόμεθα τοὺς ἄλλαις προκα-
 τεῖλαι μὲν τοὺς δόξαις περὶ θεοῦ μηδὲ κοινωνεῖν ἐθέλομεν τοῖς καθ' ἑτέραν
 συνήθειαν βίου ζῆν προαιρουμένοις. Cf. 87 F 69.

2. KATA PHILOSOPHON

25 4 (-) SCHOL. ARISTOPH. *Nub.* 144: Χαιρεφῶντα] . . . τούτωι καὶ ἡ Πυθία
 δοκεῖ τὸν περὶ τοῦ Σωκράτους χρησμὸν εἰπεῖν «σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐρι-
 πίδης, / ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος». τοῦτον Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων ἐν τῷι
 Κατὰ φιλοσόφων ἐψεῦσθαι φησι· τοὺς γὰρ Πυθικούς χρησμούς ἐξαμέτρους εἶναι.

729. PHILON DER AELTERE

Vor 63*

30

T

1 JOSEPH. c. *Ap.* 1, 218 (EUSEB. *P.E.* 9, 42, 3): ὁ μέντοι [Φαληρεὺς] Δημήτριος
 (722 T 1; 737 F 1) καὶ Φίλων ὁ πρεσβύτερος καὶ Εὐπόλεμος (723 T 3) οὐ πολὺ
 τῆς ἀληθείας διήμαρτον· οἷς συγγινώσκειν ἄξιον· οὐ γὰρ ἐνῆν αὐτοῖς μετὰ πάσης ἀκρι-
 βείας τοῖς ἡμετέροις γράμμασι παρακολουθεῖν.

16 δὴ εἶπας: διὰ πάσης τῆς συγγραφῆς v (vor Niese) καὶ δὴ εἶπας ποτὲ μὲν <δαισιδαί-
 μονεστάτους πάντων, ἄλλοτε> ὡς ἀθέους Niese 21 *apollonius moloni* Lat 25
 τοῦτο V 27 σοφὸς (σοφώτερος R) δ' ἀπάντων Σωκράτης ὁ Θηβαῖος V 27-28
 τοῦτον - εἶναι om. R 31-34 'interpolation' Th. Reinach 31 [Φαληρεὺς] (cf.
 T 2) Jac 33 οἷς - ἄξιον (Ios, Eus I) om. Eus (BO)

2 CLEM. AL. *Strom.* I, 141, 3: Φίλων δὲ καὶ αὐτὸς ἀνέγραψε τοὺς βασιλεῖς τοὺς Ἰουδαίων διαφώνως τῷ Δημητρίῳ (722 F 6). ἔτι δὲ καὶ Εὐπόλεμος (723 F 4) . . .

F

ΠΕΡΙ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ Α - ?

- 5 1 (III 213, 6) EUSEB. *P.E.* 9, 20: (Demetrios 722 F 7) φησὶ δὲ περὶ τούτου (scil. τοῦ Ἀβραάμ) καὶ Φίλων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Περὶ Ἱεροσόλυμα·
- <<ἐκλυον ἀρχεγόνοισι τὸ μυρίον ὡς ποτε θεσμοῖς Ἀβραάμ κλυτοχῆς ὑπέρτερον ἄμματι δεσμῶν, παμφαῆς πλήμμυρε μεγαυχητοῖσι λογισμοῖς,
- 10 θειοφιλῆ θέλγητρα· λιπόντι γὰρ ἀγλαὸν ἔρκος αἰνοφύτων, ἔκκαυμα βρήπιος αἰνετὸς Ἰσχων, ἀθάνατον ποιῆσεν ἐπὶ φάτιν, ἐξ ὅτ' ἐκείνου ἔκγονος αἰνογόνοιο πολύμνιον ἔλλαχε κύδος>>
- καὶ τὰ ἐξῆς. οἷς μετ' ὀλίγα ἐπιφέρει·
- 15 <<ἀρτίτερος θηκτοῖο ξιφηφόρον ἐντύνοντος λήμματι, καὶ σφαράγιο παρακλιδὸν ἀθροισθέντος· ἄλλ' ὁ μὲν ἐν χεῖρεσσι κερασφόρον ὥπασε κριόν>>
- καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα.
- ταῦτα μὲν δὴ ἀπὸ τῆς προειρημένης τοῦ Πολυύστορος γραφῆς (273 F 19a).
- 20 2 (III 229, 23) EUSEB. *P.E.* 9, 37: φησὶ δὲ [ὁ] Φίλων ἐν τοῖς Περὶ Ἱεροσολύμων κρήνη εἶναι· ταύτην δὲ ἐν μὲν τῷ χειμῶν. ζηραίνεσθαι, ἐν δὲ τῷ θερεὶ πληροῦσθαι. λέγει δὲ ἐν τῇ πρώτῃ οὕτως·
- <<νηχόμενος δ' ἐφύπερθε τὸ θαμβηστάτον ἔλλο δέρκηθρον † σὺν αἰδιᾷ μεγιστούχοιο λοετροῖς βρύματος ἐμπίπλησι βαθὺν ῥόον ἐξανείσεως>>
- 25 καὶ τὰ ἐξῆς. (2) οἷς πάλιν ὑποβάς περὶ τῆς πληρώσεως ἐπιλέγει·
- <<βρέυμα γὰρ ὑψιφάεννον, ἐν ὑετίοις νιφετοῖσιν ἴμενον, πολυγηθές, † ὑπὲρ πύργοισιν ὄροισιν στρωφᾶται, καὶ ξηρὰ πέδωι κεκονιμένα, κρήνης τηλεφαῆ δεικνύσιν ὑπέρτατα θάμβεα λαῶν>>
- 30 καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα. (3) εἶτα πάλιν περὶ τῆς τοῦ ἀρχιερέως κρήνης καὶ τῆς ἀποχετεύσεως διέξεισιν οὕτως·
- <<αἰπὺ δ' ἀρ' ἐκπτύουσι διὰ χθονὸς ὕδροχοῖσι σωλῆνες>>
- καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ἔπεται.
- 6 περὶ τὰ I 7-18: zu den versen s. Mras app. p. 506 9 μεγαυχητοῖσι IO ἦτοις B 10 θέλγητρα Steph -θρα ο 12 ἐξ ὅτ' ἐκείνου BI ἐξέτε κείνου O 13 ἔκγονος B ἔγγονος I ἔγγονο O 14-16 οἷς - ἀθροισθέντος om. B 15 ἀρτίτερος Gaisford ἀρτι χερὸς O ἀρτι χειρὸς I θηκτοῖο I θηητοῖο O 16 λήμματι Mras 17 καὶ ὁ μὲν B 20 [ὁ] Jac 24-26 σὺν - ὑποβάς om. B 24 σὺν αἰδιᾷ: σοι αἰιδῶ? Mue συνακιδᾷ Gifford 25 ἐξανείσει Vossius 27 ὑψιφάεννον O 28 ὕπαι (Vigier) πύργους συνόροισιν Gifford 31-34 καὶ - ἔπεται om. B

τοσαῦτα μὲν δὴ τὰ ἀπὸ τῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυίστορος. (Es folgt c. 38 Aristeeas [?] περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ ὕδατων aus dem βιβλίον Περί τῆς ἐρμηνείας τοῦ τῶν Ἰουδαίων νόμου; s. ob. p. 680 app. v. 1-2).

3 (III 219, 11) EUSEB. P.E. 9, 24: μαρτυρεῖ δὲ ταῖς ἱεραῖς βίβλοις καὶ Φίλων ἐν 5 τῇ [ι]δ' τῶν Περί Ἱεροσόλυμα λέγων οὕτως:

«τοῖσιν ἔδος μακαριστὸν ὄλης μέγας ἔκτισεν ἄκτωρ
ὕψιστος καὶ πρόσθεν ἀφ' Ἀβραάμοιο καὶ Ἰσάκ,
Ἰακώβ εὐτέκνοιο τόκος Ἰωσήφ, δὲ ὄνειρων
θεσπιστῆς, σκηπτούχος ἐν Αἰγύπτωιο θρόνοισι,
διενέσας λαθραῖα χρόνου πλημμυρίδι μοίρης»

10 καὶ τὰ ἐξῆς.

4 (-) EUSEB. H.E. 6, 13, 7 (über Moses): s. 722 F 3.

— ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35*

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

15 273 F 19.

— TEUKROS VON KYZIKOS

c. 100/50*

ΙΟΥΔΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Α - Β̄

274 T 1.

730. DAMOKRITOS

s. I/P?

20

F

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

1 (IV 377) SUDA s.v. Δαμόκριτος· ἱστορικός· Τακτικὰ ἐν βιβλίοις β̄·
Περί Ἰουδαίων, ἐν ᾧ φησιν ὅτι χρυσὴν ὄνου κεφαλὴν προσεκύουν, καὶ κατὰ
ἑπταετίαν ξένον ἀγρεύοντες προσέφερον, καὶ κατὰ λεπτὰ τὰς σάρκας διέξαινον,
25 καὶ οὕτως ἀνήρουν.

— APION DER OASITE

s. I/P

ΚΑΤΑ ΙΟΥΔΑΙΩΝ (= ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΩΝ Δ)

616 T 11.

731. NIKARCHOS O AMMONIOY

s. I/P?

30

F

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

1 (III 335) PHOT. BEROL. Lex. p. 83, 10 Rei (ΣΥΝΑΓ. ΑΕΣ. ΧΡΗΣ.

4 μαρτυροῖ Ο ταῖς ι. β. om. Β 5 [ι]δ' Freu [ι]α? 6 δλωσ μέσας Β
7 ἀβράμοιο Ο 8 τόκος Vigier τόθεν ΒΙΟ 10 λαθραῖα Steph λατραῖα ο 22-25
Suda s.v. Ἰούδας καὶ Ἰουδαῖος = Sud^a (om. F i. mg.V) 22 Δημόκριτος Sud^a (GI)
23 περὶ τῶν ἰουδ. V περὶ ἰουδαίου Sud^a (GI; comp. MV) περὶ Ἰουδαίων· Αἰθιοπικὴν
ἱστορίαν καὶ ἄλλα Eudok 24 ἑπταετίαν· τριετίαν Sud^a καὶ om. Sud^a (GVM)

ρ. 381, 27 Bkr): ἄλφα· τοῦτο ὑπὸ Φοινίκων βοδὸς κεφαλὴ ἐκαλεῖτο, καὶ Μωυσῆς δὲ ὁ νομοθέτης ὑπὸ Ἰουδαίων διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ἄλφους ἐν τῷ σώματι οὕτως ἐκαλεῖτο· ἀλλὰ καὶ τοῦτο Νίκαρχος ὁ τοῦ Ἀμμωνίου ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων φλυαρεῖ. οὕτως καὶ 5 ὁ σὺς ὁ πλήξας τὸν Ἀδωνιν· ἐκλήθη δὲ οὕτως ὑπὸ Ἀσβωτῶν τῶν ἐν Φοινίκῃ. παρὰ Φοίνιξι δὲ καλεῖται καὶ ἀπηνῆς καὶ ἄγγριος. Ἄλφα δὲ καλεῖται καὶ ὁ Ὅσιρις ὑπὸ Βυβλίων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλάχιστον.

732. THEODOTOS

Vor AL Pol.

T

- 10 1 (JOSEPH. c. Ap. I, 216: s. 737 F 1?)
2 (TATIAN. Πρ. Ἑλλ. 37: s. 794 F 5)

F

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ (ΣΙΚΙΜΩΝ ΚΤΙΣΙΣ ?)

- 1 (III 217, 9) EUSEB. P.E. 9, 22: (Demetrios 722 F 1 § 20) τὰ δὲ Σικιμὰ φησὶ
15 Θεόδοτος ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων ἀπὸ Σικιμίου τοῦ Ἑρμοῦ λαβεῖν τὴν ὀνομασίαν·
τοῦτον γὰρ καὶ κτίσαι τὴν πόλιν. κτισθαι δ' αὐτὴν φησιν † ἐν τῇ Περὶ Ἰουδαίων οὕτως·

- «ἡ δ' ἄρ' ἔην ἀγαθὴ τε καὶ αἰγιόμοσος καὶ ὕδρηλῆ,
οὐδὲ μὲν ἔσκεν ὁδὸς βολιχὴ πόλιν εἰσαφικέσθαι
ἀγρόθεν· οὐδέ ποτε θρία λαχνηέντα πονεῦσιν.
20 ἔξ αὐτῆς δὲ μάλ' ἄρχι δὴ οὐρεα φαίνεται ἔρυμνά,
ποιῆς τε πλήθοντα καὶ ἕλης· τὸν δὲ μεσηγῶ
ἀτράπιτος τέμνηται, ἀραιὴ [αὐλώπις]· ἐν δ' ἑτέρωθι
ἡ διερὴ Σικιμῶν καταφαίνεται, ἱερὸν ἄστυ,
νέρθεν ὑπὸ ρίζῃ δεδμημένον, ἀμφὶ δὲ τεῖχος
25 λισσὸν ὑπώρειαν, ὑπὸ δ' Ἑβραίων αἰπίθεν ἔρκος».

(2) ὕστερον δὲ φησιν αὐτὴν ὑπὸ Ἑβραίων κατασχεθῆναι, δυναστεύοντος Ἑμμῶρ· τὸν γὰρ Ἑμμῶρ υἱὸν γεννησάι Συχεμ· φησὶ δέ·

1 Hesych. s.v. ἄλφα· βοδὸς κεφαλὴ· Φοινίκης 1-4: Phot. Bibl. 190 p. 151b 9 ff.
ἐπὶ φλυαρῶν οὗτος ὁ μυθογράφος «Μωσῆς» φησὶν (φασιν A) «ὁ τῶν Ἑβραίων νομο-
θέτης ἄλφα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἄλφους ἔχειν ἐπὶ τοῦ σώματος [subjekt Ptolemaios Hephai-
stionos (Chennos)]; cf. ebd. 279 p. 529 b 27 ἐπὶ φλυαρεῖ καὶ οὗτος (Helladios) τὸν
Μωσῆν ἄλφα καλεῖσθαι, διότι ἄλφοις τὸ σῶμα κατάστικτος ἦν, καὶ καλεῖ τοῦ ψεύδους
τὸν Φλωῶνα μάρτυρα] 4 οὕτως: ἄλφα δὲ ἐκαλεῖτο Syn 5 ὑπὸ Syn ἀπὸ Berol
'Ασβωτῶν: Ἀσβωτίων ('Αλωτίων) E. Schwartz φοινικῶν Berol 6 καλεῖται
δὲ π. Φ. ὁ ἄπ. καὶ ἄ. Syn 7 βιβλίων Syn Berol 10-11: beide zeugnisse zweifel-
haft; s. Komm. 14 σικιμα Ο σίχημα Ι σικιμι Β 15 Ἑρμοῦ: Ἑμμῶρ Ludwich,
Gifford, Mras 16 ἐν τῇ: [περὶ] Ἰουδ. Gaisford, Gifford ἐν τῇ * (buchzahl; cf. no.
729) Π. Ἰουδ. (ο. τῶν Π. Ἰ.)? 19 πονεῦσιν: ἀπόρρην H. Grotius 20-p. 693, 7
ἔξ - ἔκτο om. B 22 [αὐλώπις] Gaisford γλυφίς Ludwich 23 ἡ διερὴ Grotius
ἡδ' ἱερὴ IO 25 ὑπὸ δ' Ἑβραίων IO ὑποδέδραμεν Grotius λισσόν, ὑπώρειαν ὑπο-
δέδραμεν? αἰπίθεν: αἰπίων Scal αἰπίων Grotius 26-27 τὸν δέ - φησὶ γάρ?

<<ἐνθένδε, ξένε, ποιμενόθι (?) πόλιν ἤλυθ' Ἰακώβ
εὐρείαν Σικίμων· ἐπὶ δ' ἀνδράσι τοῖσιν ἔτησι
ἀρχὸς Ἐμῶρ σὺν παιδί Συχέμ, μάλ' ἀτειρέε φῶτε>>.

(3) εἶτα περὶ Ἰακώβ καὶ τὴν εἰς Μεσοποταμίαν αὐτοῦ παρουσίαν καὶ τὸν τῶν δύο γυναικῶν γάμον καὶ τὴν τῶν τέκνων γένεσιν καὶ τὴν παρουσίαν τὴν ἐκ Μεσοποταμίας ἐπὶ τὰ Σίκιμα· ἐπεὶ δὲ

10 <<Ἰακώβ Συρίην κτηνοτρόφον ἴκτο, καὶ εὐρὸ
βειθρον Ἐυφρήταο λίπεν ποταμοῦ κελάδοντος.
ἤλυθε γὰρ κάκειθι λιπῶν δριμεῖαν ἐπιτήν
αὐτοκασιγνήτοιο· πρόφρων ὑπέδεκτο δόμονδε
15 Λάβαν, ὃς οἱ ἦν μὲν ἀνεψιός, ἀλλὰ τότε οἷος
ἦνασεν Συρίας, νειηγενὲς αἶμα λελογχώς.
τῷ δὲ γάμον κούρης μὲν ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
ὀπλοτάτης· οὐ μὴν τελέθειν ἐπειμαίετο πάμπαν,
20 ἀλλὰ δόλον τολύπευσε, καὶ εἰς λέχος ἀνέρι πέμπε
Δεῖαν, ἣ οἱ ἦν προγενεστέρα· οὐδὲ μιν ἔμπης
ἔλλαθεν, ἀλλ' ἐνόησε κακορραφίην, καὶ ἔδεκτο
παῖδ' ἐτέρην, ἀμφοῖν δ' ἐμίγη σὺν ὀμαίμοσιν ἦσι.
τῷ δ' υἱεὶς ἐγένοντο νόαι πεπνυμένοι αἰνῶς
25 ἔνδεκα, καὶ κούρη Δεῖνα περικαλλὲς ἔχουσα
εἶδος, ἐπίστρεπτον δὲ δέμας καὶ ἀμύμονα θυμόν>>.

(4) ἀπὸ δὲ τοῦ Εὐφράτου φησὶ τὸν Ἰακώβ ἔλθειν εἰς τὰ Σίκιμα πρὸς Ἐμῶρ, τὸν δ' ὑποδέξασθαι αὐτόν, καὶ μέρος τι τῆς χώρας δοῦναι· καὶ αὐτὸν μὲν τὸν Ἰακώβ γεωμορεῖν, τοὺς δὲ υἱοὺς αὐτοῦ ἔνδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντας ποιμαίνειν, τὴν δὲ θυγατέρα Δεῖναν καὶ τὰς
30 γυναικὰς ἐριουργεῖν. καὶ τὴν Δεῖναν παρθένον οὖσαν εἰς τὰ Σίκιμα ἔλθειν πανηγύρεως οὔσης, βουλομένην θεάσασθαι τὴν πόλιν, Συχέμ δὲ τὸν τοῦ Ἐμῶρ υἱὸν ἰδόντα ἐραστήναι αὐτῆς, καὶ ἀρπάσαντα ὡς ἑαυτὸν διακομίσει, καὶ φθεῖραι αὐτήν. (5) αὐθις δὲ σὺν τῷ πατρὶ ἔλθόντα πρὸς τὸν Ἰακώβ αἰτεῖν αὐτὴν πρὸς γάμου κοινωνίαν· τὸν δὲ οὐ φάναϊ δῶσαι, πρὶν ἂν ἦ πάντας τοὺς οἰκοῦντας τὰ Σίκιμα περιτεμνομένους ἰουδαίαι· τὸν δὲ
35 Ἐμῶρ φάναϊ πείσειν αὐτούς. (6) φησὶ δὲ περὶ τοῦ δεῖν περιτέμνεσθαι αὐτούς ὁ Ἰακώβ·

<<οὐ γὰρ δὴ θεμιτόν γε τόδ' Ἐβραίοισι τέτυκται,
γαμβροὺς ἄλλοθεν εἰς γε νοοὺς ἀγέμεν ποτὶ δῶμα,
ἀλλ' ὅστις γενεῆς ἐξεύχεται εἶναι ὁμοίης>>.

1 ξένε: ξὺν Kuiper ποίμνηθεν Vigier ποιμενόθεν Heinichen ποιμινόφιν Kuiper ποιμενόφι (= ποιμένων) Mras 3 Ἐμῶρ Steph ἐμῶρ IO ἀτειρέε Scal ἀτηρέε IO 4 δυοῖν I 6-7 ἐπεὶ δέ: εἰς δ' Ἰακώβ Vigier εἶπε δὲ Mras 7 ἴκτο Vigier ἴκτο I εἶατο O 8 ἀφρήταο I om. B λίπεν I λείπεν BO 10 πρόφρων <δ'>? 11 ἦν Scal ἔτας BIO τότε οἷος B τότε οἷος I τότε οἷος O 12 ἦνασσε ο νειηγενὲς Steph νειη-ο 15 λέχος I 17 ἔλλαθεν BI(?) 20 δεῖνα (auch lin. 24; 25) B 21 ἐπίστρεπτον Heinichen -πρεπον B -πρεπτον O-πρεπτον I 22 ἐφράτου B 24 υἱοὺς-ὄντας IO ἔνδεκα υἱοὺς αὐτοῦ B θυγατέρα om. B 26 βουλομένη B υἱὸν om. B 26-27 ἰδόντα καὶ τρωθέντα ἀρπάσαι (!) καὶ B 27 αὐτὴν om. B 28 πρὸς γάμου κοινωνίαν IO εἰς γυναῖκα B 28-29 φησὶ δοῦναι B 29 ἂν om. B τοὺς ἐν Σικίμοις B περιτεμηθέντας B 30 φησὶ-αὐτούς om. B καὶ δὴ ὁ B 32 καὶ ἄλλοθεν B γενουοὺς IO γένοιος B ἀγέμεν ποτὶ Steph τεταγμένη δτι BO -νης δτι I

(7) εἶτα ὑποβάς περι τῆς περιτομῆς·

«ὄς ποθ' ἔης πάτρης ἐξήγαγε διὸν Ἀβραάμ
αὐτὸς ἀπ' οὐρανὸθεν κάλεσ' ἀνέρα παντὶ σὺν οἰκῶι
σάρκ' ἀποσυλῆσαι πόσθης ἄπο, καὶ β' ἐτέλεσσαν·
ἀστεμφές δὲ τέτυκται, ἐπεὶ θεὸς αὐτὸς ἔειπε».

5

(8) πορευθέντος οὖν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἐμμώρ, καὶ τοὺς ὑποτασσομένους παρακαλοῦντος
περιτέμνεσθαι, ἕνα τῶν Ἰακώβ υἱῶν τὸ ὄνομα Συμεῶνα διαγῶναι, τὸν τε Ἐμμώρ
καὶ τὸν Συχέμ ἀνελεῖν, τὴν ὕβριν τῆς ἀδελφῆς μὴ βουληθέντα πολιτικῶς ἐνεργεῖν· ταῦτα
δὲ διαγῶντα Λευὶν τῷ ἀδελφῶι κοινώσασθαι. λαβόντα δ' αὐτὸν συγκάταινον ἐπὶ τὴν
10 πρᾶξιν παρορμηῆσαι, λόγιον προφερόμενον τὸν θεὸν ἀνελεῖν, φάμενον τοῖς Ἀβραάμ ἀπο-
γόνους δέκα ἔθνη δώσειν. (9) φησὶ δὲ οὕτως ὁ Συμεὼν πρὸς τὸν Λευὶν·

«ἐγὼ γάρ ἐγὼ μῦθόν <γ> πεπυσμένος εἰμι θεοῦ·
δώσειν γάρ ποτ' ἔρησε δέκ' ἔθνεα παισὶν Ἀβραάμ».

τὸν δὲ θεὸν αὐτοῖς τοῦτον τὸν νοῦν ἐμβαλεῖν διὰ τὸ τοὺς ἐν Σικίμοις ἀσεβεῖς εἶναι. φησὶ δὲ·

15

«βλάπτε θεὸς Σικίμων οἰκήτορας· οὐ γάρ ἔτιον
εἰς αὐτοὺς ὄστις κε μὴ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλός·
οὐδὲ δίκας ἐδίκαζον ἀνά πτόλιν οὐδὲ θέμιστας,
λοΐγια δ' ὠρώρει τοῖσιν μεμελημένα ἔργα».

(10) τὸν οὖν Λευὶν καὶ τὸν Συμεῶνα εἰς τὴν πόλιν καθωπλισμένους ἐλθεῖν, καὶ πρῶτα
20 μὲν τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀναιρεῖν, ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἐμμώρ καὶ τὸν Συχέμ φονεῦσαι.
(11) λέγει δὲ περὶ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῶν οὕτως·

«ὡς τότε δὴ Συμεὼν μὲν Ἐμμώρ ὠρουσεν ἐπ' αὐτόν,
πληξέ τε οἱ κεφαλὴν, δειρὴν δ' ἔλεν ἐν χειρὶ λαίῃ,
λειψε δ' ἔτι σπαίρουσαν, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ὠρώρει.
25 τόφρα δὲ καὶ Λευὶν μένος ἄσχετος ἔλλαβε χαίτης
γούνων ἀπτόμενον Συχέμ, ἄσπετα μαργήναντα·
ἤλασε δὲ κληῖδα μέσση, δῦ δὲ ξίφος δέξυ
σπλέγχεα διὰ στέρνων, λίπε δὲ ψυχὴ δέμας εὐθύς».

(12) πυθομένους δὲ καὶ τοὺς ἐτέρους ἀδελφοὺς τὴν πρᾶξιν αὐτῶν ἐπιβοηθῆσαι, καὶ τὴν
30 πόλιν ἐκπορθῆσαι, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἀναρυσσομένους μετὰ τῶν αἰχμαλώτων εἰς τὴν
πατρῴϊαν ἑπαυλιν διακομίσει.

733. THEOPHILOS

T

1 JOSEPH. c. Ap. I, 216: s. 737 F I.

2-5 om. B 2 ποθ' ἔης Steph ποτ' ἐπὶ IO ποτ' ἐπεὶ Mras ἐξή I 3 κάλεσ'
IO κέλετ' Vigier 6 τοῦ om. O 9 διαγῶντα om. B σὺν κατ' αἶνον I 10
δρμηῆσαι B 12 <γ> Steph πεπυσμένος Steph πεπεισμένος o 13 δέκ' ἔθνεα
om. B 15 ἔτιον O αἶτιον BI 16 κε O καὶ BI μόλη BI μόλοι O μολοι Gifford
κακὸς BO καλὸς I 17 πτόλιν O πόλιν BI 18-23 λοΐγια - οἱ om. B 22
Ἐμμώρ Steph ἐμμώρ IO αὐτόν Steph αὐτῶν I αὐτῶ O 23 χειρὶ B 25 ἔλλαβε BI
26 μαργήναντα B μάργην ὄντα IO 28 εὐθύς Steph αὐθὺς BIO 30 ἀναρυσσομένους O

F

1 (III 228, 19) EUSEB. *P.E.* 9, 34, 19: (Eupoletos 723 F 2) Θεόφιλος
 δέ φησι τὸν περισσεύσαντα χρυσὸν τὸν Σολομῶνα τῷ Τυρίων βασιλεῖ πέμψαι,
 τὸν δὲ εἰκόνα τῆς θυγατρὸς Ζῶιον ὀλοσώματον κατασκευάσαι, καὶ ἔλυτρον τῷ
 5 ἀνδριάντι τὸν χρυσοῦν κίονα περιθεῖναι.

734. IUSTUS VON TIBERIAS

s. I 2°

T

1 (III 523) HIERON. *De vir. ill.* 14 (*Texte u. Unters.* XIV 1 p. 16;
 PSEUDO-SOPRONIOS *ebd.* 17; SUDA s.v. 'Ιουῆτος Τιβερεῦς): *Justus Tibe-*
 10 *riensis de provincia Galilaeae conatus est et ipse Judaicarum rerum historiam*
texere et quosdam commentarios de Scripturis. sed hunc Josephus arguit men-
dacii. constat autem illum eo tempore scripsisse, quo et Josephus. EUSEB.
H.E. 3, 10, 8.

2 PHOT. *Bibl.* 31 p. 6 b 23: ἀνεγνώσθη 'Ιουῆτου Τιβεριέως χρονικόν, οὗ ἡ
 15 ἐπιγραφὴ "Ιουῆτου Τιβεριέως 'Ιουδαίων βασιλέων τῶν ἐν τοῖς στέμμασιν".
 (2) οὗτος ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Γαλιλαίᾳ Τιβεριάδος ὠρμάτο. (3) ἀρχεται δὲ
 τῆς ἱστορίας ἀπὸ Μωυσέως, καταλήγει δὲ ἕως τελευτῆς 'Αγρίππα τοῦ ἐβδόμου
 μὲν τῶν ἀπὸ τῆς οἰκίας 'Ηρώδου, ὑστάτου δὲ ἐν τοῖς 'Ιουδαίων βασιλεῦσιν, δς
 παρέλαβε μὲν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ Κλαυδίου, ἠῤῥήθη δὲ ἐπὶ Νέρωνος καὶ ἔτι μᾶλλον
 20 ὑπὸ Οὐεσπασιανοῦ, τελευτᾷ δὲ ἔτει τρίτῳ Τραιανοῦ (100°), οὗ καὶ ἡ ἱστορία
 κατέληξεν. (4) ἔστι δὲ τὴν φράσιν συντομώτατός τε καὶ τὰ πλεῖστα τῶν
 ἀναγκαιοτάτων παρατρέχων. ὡς δὲ τὰ 'Ιουδαίων νοσῶν, 'Ιουδαῖος καὶ αὐτὸς
 ὑπάρχων τὸ γένος, τῆς Χριστοῦ παρουσίας καὶ τῶν περὶ αὐτὸν τελεσθέντων καὶ
 τῶν ὑπ' αὐτοῦ τερατουργηθέντων οὐδὲν ὄλωσ μνήμην ἐποίησατο. (5) οὗτος
 25 παῖς μὲν ἦν 'Ιουδαίου τινὸς ὄνομα Πίστου, ἀνθρώπων δέ, ὡς φησι 'Ιώσηπος,
 κακουργότατος, χρημάτων τε καὶ ἡδονῶν ἤττων. ἀντεπολιτεύετο δὲ 'Ιωσήπῳ,
 καὶ πολλὰς κατ' ἐκείνου λέγεται ἐπιβουλὰς ῥάψαι, ἀλλὰ τὸν γε 'Ιώσηπον,
 καίτοι ὑπὸ χεῖρα πολλὰκις λαβόντα τὸν ἐχθρόν, λόγους μόνον διειδίσαντα ἀπαθῆ
 κακῶν ἀφεῖναι. (6) καὶ τὴν ἱστορίαν δὲ ἦν ἐκεῖνος ἔγραψε, πεπλασμένην τὰ
 30 πλεῖστά φησι τυγχάνειν, καὶ μάλιστα οἷς τὸν 'Ρωμαικὸν πρὸς 'Ιουδαίους
 διέξεισι πόλεμον καὶ τὴν 'Ιεροσολύμων ἄλωσιν.

3 περιτεύσαντα B τὸν Σολομῶνα I τ. -ντα B τῷ -ντι O τυρίων BI τύριων O
 4 Ζῶιον om. B 9 Τιβερεῦς (zu T 5) Sud v.l. *Justinus* 10 v.l. *galilea*
 15 <περὶ> 'Ιουδαίων J. G. Vossius στέμμασιν <ἀναγραφὴ ο.ἄ.>? 18 ὑστατον ε
 20 τελευτᾷ - Τραιανοῦ: s. Komm. 22 Ιουδαῖός τε καὶ ε 23 τὸ om. A 24
 οὐδὲν A οὐδενὸς γ οὐδ' Bkr 25 πιστοῦ ε 29 πεπλασμένη ἦν ἐκ. ε. A
 30 φησι? Bkr φασι ο

- 3 a) JOSEPH. *Vita* 40: και γὰρ οὐδ' ἄπειρος ἦν (Justus) παιδείας τῆς παρ' Ἑλλήσιν, ἣι θαρρῶν ἐπεχείρησεν και τὴν ἱστορίαν τῶν πραγμάτων τούτων (Vespasians Judenkrieg) ἀναγράφειν, ὡς τῷ λόγῳ τούτῳ περιεσόμενος τῆς ἀληθείας. b) -- 336: γεγονῶς δ' ἐνταῦθα τῆς διηγῆσεως βούλομαι πρὸς Ἰουστον και αὐτὸν τὴν περὶ τούτων πραγματείαν γεγραφότα πρὸς τε τοὺς ἄλλους τοὺς ἱστορίαν μὲν γράφειν ὑπισχνουμένους, περὶ δὲ τὴν ἀλήθειαν ὀλιγώρους και δι' ἔχθραν ἢ χάριν τὸ ψεῦδος οὐκ ἐντροπομένους μικρὰ διελθεῖν . . . (338) Ἰουστος γοῦν συγγράφειν τὰς περὶ τούτων ἐπιχειρήσας πράξεις [τὸν πόλεμον] ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν φιλόπονος εἶναι ἐμοῦ μὲν κατέψευσταί, ἡλήθευσε δὲ οὐδὲ περὶ τῆς πατρίδος· ὅθεν ἀπολογῆσασθαι γὰρ νῦν ἀνάγκην ἔχω καταψευδομαρτυρούμενος, ἐρῶ τὰ μέχρι νῦν σεσιωπημένα. (339) και μὴ θαυμάσῃ τις, ὅτι μὴ πάλαι περὶ τούτων ἐδήλωσα· τῷ γὰρ ἱστορίαν ἀναγράφοντι τὸ μὲν ἀληθεῖν ἀναγκαῖον, ἔξεστιν δ' ὁμως μὴ πικρῶς τὰς τινῶν πονηρίας ἐλέγχειν, οὐ διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνους χάριν ἀλλὰ διὰ τὴν αὐτοῦ μετριότητα. (340) πῶς οὖν, ἵνα φῶ πρὸς αὐτὸν ὡς παρόντα, Ἰουστὸς δεινότητα συγγραφένων, τοῦτο γὰρ αὐχεῖς περὶ σεαυτοῦ, αἵτιοι γεγόναμεν ἐγὼ τε και Γαλιλαῖοι τῇ πατρίδι σου τῆς πρὸς Ῥωμαίους και πρὸς τὸν βασιλέα στάσεως (es folgt F 5; T 6 f) . . . (345) βούλομαι δ' εἰπεῖν και πρὸς τοὺς ἄλλους Τιβεριεῖς ὀλίγα διὰ σέ, και παραστῆσαι τοῖς ἐντυγχάνειν μέλλουσιν ταῖς ἱστορίαις, ὅτι μήτε φιλωρῶμαιοι μήτε φιλοβασιλεῖς γεγόνατε. c) -- 359: (357-358: s. T 6 g) εἰ δὲ θαρρεῖς ἄμεινον ἀπάντων συγγεγραφέναι (F 4), διὰ τί ζώντων Οὔεσπασιανοῦ και Τίτου τῶν αὐτοκρατόρων τῶν τὸν πόλεμον κατεργασαμένων και βασιλέως Ἀγρίππα περιόντος ἔτι και τῶν ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ πάντων, ἀνδρῶν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἡκόντων, τὴν ἱστορίαν οὐκ ἔφερες εἰς μέσον; (360) πρὸ γὰρ εἶχουσιν ἐτῶν εἶχες γεγραμμένην, και παρ' εἰδόντων ἔμελλες τῆς ἀκριβείας τὴν μαρτυρίαν ἀποφέρεισθαι· νῦν δ' ὅτ' ἐκεῖνοι μὲν οὐκέτ' εἰσὶν μεθ' ἡμῶν, ἐλεγχθῆναι δ' οὐ νομίζεις, τεθάρρηκας.
- 4 STEPH. BYZ. s.v. Τιβεριάς· πόλις τῆς Ἰουδαίας . . . ἐκ ταύτης ἦν Ἰουστος ὁ τὸν Ἰουδαϊκὸν πόλεμον τὸν κατὰ Οὔεσπασιανοῦ ἱστορήσας.
- 5 EUSEB. *Chron.* a. Abg. 2113 (97°): *Justus a Tiberiade Judaeorum scriptor agnoscitur.*
- 6 a) JOSEPH. *Vita* 32: στάσεις τρεῖς ἦσαν κατὰ τὴν πόλιν (Tiberias)· μία μὲν ἀνδρῶν εὐσημῶνων . . . (34) πάντες οὖν . . . κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐμμένειν
- 6 τὴν ἄλλους R 7-8 μικρὰ διελθεῖν om. RPMW 8 γοῦν: οὖν MW περὶ τούτου W; Niese 9 [τὸν π.] Jac τῶν πολέμων R και τὸν πόλεμον A 10 οὐδὲ om. RP ὁ M 13 πονηρίας: τιμωρίας RPA 14 αὐτοῦ: ἐαυτοῦ MW 17 τῆς -στάσεως: τῆ -στάσει R τῆ -στάσεως P 20. γεγόνασι R 22 τῶν τ. π. κατεργασαμένων: τοῦ πολέμου γενομένων (-νου M) PAMW 23 περιόντος aus παρ- R^o τοῦ γένους W τοῦ om. r 30-31: unter Nerva Hier, Arn; unter Trajan Synkell. p. 655. 7 Ddf 30 der Tiberier Arn τιβεριεύς (zu T 1) Synk

- συνεβούλευον τῆι πρὸς τοὺς Ῥωμαίους καὶ τὸν βασιλέα πίστει. τῆι γνώμῃ δ' οὐ συνήρκετο Πίστος, παραγόμενος ὑπὸ Ἰούστου τοῦ παιδὸς· καὶ γὰρ ἦν φύσει πως ἐπιμαυής. (35) ἢ δευτέρα δὲ στάσις ἐξ ἀσηματοῦν συνεστηκυῖα πολέμειν ἔκρινεν. (36) Ἰούστος δ' ὁ Πίστου παῖς ὁ τῆς τρίτης μερίδος πρῶτος ὑπεκρίνετο μὲν ἐνδοιάζειν πρὸς τὸν πόλεμον, 5 νεωτέρων δ' ἐπεθύμει πραγμάτων, ἐκ τῆς μεταβολῆς οὐόμενος δύναμιν ἐαυτῶι περιποιήσιν. (37-39 er reizt das Volk durch eine Rede zum Kriege gegen die römisch gesinnten Sepphoriten und zur Wiedergewinnung der vormachtstellung in Galilaea auf). (40) ἦν γὰρ ἱκανὸς δημαγωγεῖν καὶ τῶν ἀντιλεγόντων τὰ βελτίω περιεῖναι γοητεία καὶ ἀπάτηι τῆι διὰ λόγων (T 3a) . . . (41) ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου τοῦ ἀνδρὸς ὡς 10 φάυλος τὸν βίον ἐγένετο, καὶ ὡς σὺν τῶι ἀδελφῶι μικροῦ δεῖν καταστροφῆς αἴτιος ὑπῆρξεν, προϊόντος τοῦ λόγου δηλώσομεν. (42) τότε δὲ πείσας ὁ Ἰούστος τοὺς πολίτας ἀναλαβεῖν τὰ ὅπλα, πολλοὺς δὲ καὶ μὴ θελήσαντας ἀναγκάσας, ἐξελθὼν σὺν πᾶσιν τούτοις ἐμπύρην τὰς τε Γαδαρηνῶν καὶ Ἰππηγῶν κώμας (T 6 f), α) δὲ μεθῆριοι τῆς Τιβερίδος καὶ τῆς τῶν Σκυθοπολιτῶν γῆς ἐτύγγανον κείμεναι. b) -- 62-65: Josephus, 15 der in Galilaea angekommen, bescheidet die Tiberiēan Bουλὴ und die πρῶτοι τοῦ δήμου vor sich εἰς κώμην τιὰ Βηθμαοῦς λεγομένην, ἀπέχουσαν Τιβερίδος στάδια τέσσαρα. καὶ παραγενομένων (ἐλλήλυθε δὲ σὺν αὐτοῖς καὶ Ἰούστος), bestimmt er sie zur Zerstörung des mit tierbildern geschmückten Hauses des tetrarchen Herodes. Während dessen plündert Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σαπρία παῖς, δν τῆς τῶν ναυτῶν καὶ τῶν 20 ἀπόρων στάσεως πρῶτων ἔφαμεν ἄρξαι (-), das Haus und lässt die ἐνοικοῦντες Ἑλληγες niedermetzeln. c) -- 87: ὁ δὲ Ἰωάννης (von Gischala) ἀρικόμενος εἰς τὴν Τιβερίων πόλιν ἐπειθε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστάντας τῆς πρὸς με πίστεως προστιθεσθαι αὐτῶι· καὶ πολλοὶ τὴν παράκλησιν ἠθέως ἐδέξαντο, νεωτέρων ἐπιθυμοῦντες αἰεὶ πραγμάτων καὶ φύσει πρὸς μεταβολὰς ἐπιτηδείως ἔχοντες καὶ στάσει χαίροντες. (88) μά- 25 λιστα δὲ Ἰούστος καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Πίστος ὠρμήκεσαν ἀποστάντες ἐμοῦ προσθέσθαι τῶι Ἰωάννῃ. d) -- 174: Τιβεριεῖς δὲ ὡς εἰς τὰς Ταριχέας ἀρικόμην . . . ἀπεθαύμαζον ὅτι χωρὶς φόνων ἔπαυσαν τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτῶν. (175) ἐγὼ δὲ τοὺς ἐκ τῆς εἰρκτῆς μεταπεμπάμενος τοῦ πλήθους τῶν Τιβερίων (ἦν δὲ σὺν αὐτοῖς Ἰούστος καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Πίστος) συνδείκνυον ἐποησάμην· καὶ παρὰ τὴν ἐστίασιν ἔλεγον, ὅτι τὴν 30 Ῥωμαίων δύναμιν οὐδ' αὐτοὺς ἀγνοῶ πασῶν διαφέρουσαν, σιγώην μέντοι περὶ αὐτῆς διὰ τοὺς ληιστάς (i. e. die Anhänger des Johannes). (176) καὶ αὐτοῖς δὲ ταῦτα συνεβούλευον ποιεῖν, τὸν ἐπιτήθειον περιμένουσι καιρὸν, καὶ μὴ δυσανασχετεῖν ἐμοὶ στρατηγῶι· μηδενὸς γὰρ αὐτοὺς ἐτέροιο δυνησέσθαι ραϊδίως ἐπικεικοῦς ὁμοίως τυχεῖν. (177) τὸν Ἰούστον δὲ καὶ ὑπεμίμνησκον, ὅτι πρόσθεν ἤ με παραγενένσθαι ἐκ τῶν Ἱεροσολύμων οἱ 35 Γαλιλαῖοι τὰ δελφοῦ τὰς χεῖρας ἀποκόψειαν αὐτοῦ πρὸ τοῦ πολέμου, πλαστῶν αὐτῶι γραμμῶν κακουργίαν ἐπικαλέσαντες, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τὴν Φιλίππου Γαμαλίται πρὸς Βαβυλωνίους στασιάζοντες ἀνέλοιεν Χάρητα (συγγενῆς δ' ἦν οὗτος τοῦ Φιλίππου), καὶ ὡς Ἰησοῦν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς Ἰούστου, σωφρόνως κολάσειαν. (178) ταῦτα παρὰ τὴν ἐστίασιν διαλεχθεὶς τοῖς περὶ τὸν Ἰούστον, ἔωθεν

1 τῆι om. MW 'fort. corruptela subest' Niese 2 Πίστος: πιστός Hss γρ-
 πρίσκος A^{ms} παραγόμενος Ddf παραγενομένος ο ἐπιφανής MW 4 πίστου A¹ γρ-
 πρίσκου A^{ms} πιστοῦ γ II ὁ om. RAMW 13 ἐμπύρην R καὶ Ἰοπηγῶν R
 19 σαφία R ἀφία A 25 πιστός ο 26 ταριχέας RA^c 29 πίστος M πιστός γ
 30 μέντοι: μὲν RPMW 31 αὐτοῖς: αὐτοῦ (so) R τοῖς MW ταῦτα A 32 μὴ
 om. R 34 ἢ ἐμέ (cf. p. 698, 4)? 36 ἀποκαλέσαντες RPMW 38 σῶφρονος
 RA^{ms} 39 τοῖς: τοὺς R

- ἐκέλευσα πάντας τῆς φυλακῆς ἀπολυθῆναι. e) -- 276-278: die Tiberienser und ihr archon Jesus wünschen Jonathes als strategen statt des Josephus. (279) ταῦτ' εἰπόντα τὸν Ἰησοῦν ἐπήνει παρελθὼν Ἰουστός, καὶ τινὰς ἐκ τοῦ δήμου συνέπειθεν. f) -- 341: (T 3b; F 5) πρότερον γὰρ ἢ ἐμὲ τῆς Γαλιλαίας στρατηγὸν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν χειροτονηθῆναι σὺ καὶ πάντες Τιβεριεῖς οὐ μόνον ἀνελήφατε τὰ ὄπλα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν τῇ Συρίᾳ δέκα πόλεις ἐπολεμεῖτε· σὺ γοῦν τὰς κόμας αὐτῶν ἐνέπρησας (T 6a), καὶ ὁ σὸς οἰκέτης ἐπὶ τῆς παρατάξεως ἐκείνης ἔπεσεν. (342) ταῦτα δὲ οὐκ ἐγὼ λέγω μόνος, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Οὔεσπασιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος ὑπομνήμασιν (F I Peter) οὕτως γέγραπται, καὶ τίνα τρόπον ἐν Πτολεμαίδι Οὔεσπασιανοῦ κατεβόησαν οἱ τῶν δέκα
- 10 πόλεων ἔνοικοι, τιμωρίαν ὑποσχέιν σε τὸν αἴτιον ἀξιοῦντες. (343) καὶ δεδώκεις ἂν δισχην Οὔεσπασιανοῦ κελύσαντος, εἰ μὴ βασιλεὺς Ἀγρίππας λαβὼν ἐξουσίαν ἀποκτεῖναι σε, πολλὰ τῆς ἀδελφῆς Βερενίκης δεηθείσης, οὐκ ἀνελὼν δεδεμένος ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐφύλαξεν. (344) καὶ αἱ μετὰ ταῦτα δὲ πολιτεῖα σου σαφῶς ἐμφανίζουσιν τὸν τε βίον τὸν ἄλλον, καὶ ὅτι σὺ τὴν πατρίδα Ῥωμαίων ἀπέστησας, ὡς λέγεις, ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰεροσολυμιτῶν
- 15 ὄλιγον. (345) s. T 3b. g) -- 355: κἀγὼ μὲν πονηρός, ὡς λέγεις, ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀγρίππας ὁ τὴν ψυχὴν σοι συγχωρήσας ὑπὸ Οὔεσπασιανοῦ θανεῖν κατακριθῆντι, ὁ τοσοῦτος δωρησάμενος χρήμασιν, τίνος ἔνεκεν ὕστερον δις μὲν ἔδησε, τοσαυτάκις δὲ φυγεῖν τὴν πατρίδα προσέταξεν, καὶ ἀποθανεῖν δὲ κελύσας ἀπαξ τῇ ἀδελφῇ Βερενίκῃ πολλὰ δεηθείση τὴν σὴν σωτηρίαν ἐχαρίσατο; (356) καὶ μετὰ τοσαῦτα δέ σου κακουρήματα τάξιν ἐπιστολῶν σοι πιστεύσας, ὡς καὶ ταύταις εὖρε ραδιουργόν, ἀπῆλασε τῆς
- 20 ὄψεως. (357) ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐλέγχειν ἐπ' ἀκριβὲς ἐῷ, θαυμάζειν δ' ἔπειτα μοι τὴν σὴν ἀναίδειαν, ὅτι τολμᾷς λέγειν (F 4) ἀπάντων τῶν τὴν πραγματείαν ταύτην γεγραφότων αὐτὸς ἄμεινον ἐξηγγελῆναι, μῆτε τὰ πραχθέντα κατὰ τὴν Γαλιλαίαν ἐπιστάμενος - ἦς γὰρ ἐν Βηρυτῶν τότε παρὰ βασιλεῖ - μῆθ' ὅσα κατ' ἐμαυτὸν ἔπραξα πολιορκούμενος δυνηθεὶς πυθέσθαι· πάντες γὰρ οἱ ἀπαγγειλαντες ἂν διεφθάρησαν ἐπὶ τῆς παρατάξεως ἐκείνης. (358) ἀλλ' ἴσως τὰ κατὰ τὴν Ἱερσόλυμα πραχθέντα μετὰ ἀκριβείας φήσεις συγγεγραφέναι. καὶ πῶς οἶόν τε; οὔτε γὰρ τῷ πολέμῳ παρέτυχες οὔτε τὰ Καίσαρος ἀνέγνως ὑπομνήματα. μέγιστον δὲ τεκμήριον· τοῖς γὰρ Καίσαρος ὑπομνήμασιν
- 30 ἐναντίαν πεποίησαι τὴν γραφήν. (359 f.: T 3c). h) -- 390: (381-389 Josephus rettet Tiberias, dessen vornehme mit Agrippa gezettelt haben, und Agrippas boten Krispos vor dem zorn der Galilaeer) κατὰ τοῦτον δὲ τὸν καιρὸν Ἰουστός ὁ Πίστου καὶ λαθὼν ἐμὲ διαδιδράσκει πρὸς τὸν βασιλεῖ· τὴν αἰτίαν δὲ δι' ἣν τοῦτ' ἔπραξεν, ἀφηγήσομαι. (391) λαβόντος ἀρχὴν Ἰουδαίους τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου, Τιβεριεῖς δι- γνώσκεις ὅτι ὄπλα χωρῆσαι, νεώτερον αὐτὸς ἐφιέμενος πραγμάτων, καὶ δι' ἐλπίδος ἔχων ἀρξεν Γαλιλαίαν τε καὶ τῆς ἐκταυτοῦ πατρίδος. (392) οὐ μὴν τῶν προσδοκῶντων

3 καὶ παρελθὼν ὁ MW δήμου: πλήθους MW 6 τῆς om. R 9-13: kürzer, aber mit dem zusatz ἐπικυρηχόμενος τοῦτο Οὔεσπασιανόν und erklärung von Vespasians verhalten (παρέδωκεν τῷ βασιλεῖ κολασθησόμενον ὑπὸ τῶν τῆς βασιλείας ὑποτελῶν) Vita 410 12 βερενίκης RMW 16 σοι: σου MW 18 βερονίκη P βερονίκη RMW 19 σὴν om. MW 20 σοι om. R καὶ ταύταις: καὶ ταύτης R x. ταύτας σὲ M x. ταῦτα σὲ W κἀν ταύταις Niese ραδιουργοῦντα MW 22-23 γεγραφηκότων MW 24 Ἰωταπατῶν P Ἰωταπατῶν A 26 ἂν om. R 27 κατὰ τὰ R Ἱεροσολυμιτῶν AMW 29 ἀναγνούς RPMW μέγιστον ὄν MW μέγ. (om. δὲ) P γὰρ om. PAMW 32 πιστοῦ o 35 αὐτοῖς: αὐτὸν R

ἐπέτυχεν· Γαλιλαῖοι τε γὰρ ἐχθρῶς ἔχοντες πρὸς τοὺς Τιβεριεῖς διὰ μῆνιν ὧν ὑπ' αὐτοῦ πρὸ τοῦ πολέμου πεπόνθεισαν, οὐκ ἠείχοντο στρατηγούτους αὐτῶν Ἰουστοῦ· (393) καὶ γὰρ δὲ τὴν προστασίαν τῆς Γαλιλαίας πιστευθεὶς ὑπὸ τοῦ κοινου τῶν Ἱεροσολυμιτῶν πολλὰκις εἰς τοσαύτην ἦκον ὀργήν, ὡς ὀλίγου δεῖν ἀποκτεῖναι τὸν Ἰουστον, φέρειν 5 αὐτοῦ τὴν μοχθηρίαν οὐ δυνάμενος. θείσας οὖν ἐκείνος μὴ καὶ λάβῃ τέλος ἀπαξ ὁ θυμὸς, ἔπεμψε πρὸς βασιλέα Κρίσπον, ἀσφαλέστερον οὐκ ἔσειεν παρ' ἐκείνῳ νομίζων.

F

1. IOYΔΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΟΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΤΕΜΜΑΣΙΝ

(T 1-2)

10 1 DIOG. LAERT. 2, 41: κρινόμενου δ' αὐτοῦ (*scil.* Σωκράτους), φησὶν Ἰουστός ὁ Τιβεριεύς ἐν τῷ Στέμματι Πλάτωνά ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ εἰπεῖν ἑνώτατος ὧν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβάντων, τοὺς δὲ δικαστὰς ἐκβοῆσαι 'κατάβα, κατάβα'.

*2 EUSEB. *Chron.* p. 7b Helm (SYNKELL. p. 122, 3 Ddf; EUSTATH. 15 ANT. *Hexaem.* 18 p. 707 Mi): Μωυσῆα γένος Ἑβραῖον, προφητῶν ἀπάντων πρῶτον . . . ἀμφὶ τε τῆς τῶν ἔθνῶν δι' αὐτοῦ θεογνωσίας χρησιμοῦς καὶ λόγια θεῖαι γραφῆι παραδεδωκότα, τοῖς χρόνοις ἀκμάσαι κατὰ Ἰναχον εἰρήκασιν ἄνδρες ἐν παιδεύσει γνῶριμοι Κλήμη (Strom. I, 101), Ἀφρικανός, Τατιανός τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου (Πρ. Ἑλλ. 38), τῶν τε ἐκ περιτομῆς Ἰωσήπος (-) καὶ 20 Ἰουστός, ἰδίως ἕκαστος τὴν ἀπόδειξιν ἐκ παλαιᾶς ὑποσχῶν ἱστορίας.

*3 SYNKELL. p. 116, 17 (= Africanus): οἱ τε γὰρ ἐκ περιτομῆς πάντες, Ἰωσήπος τε καὶ Ἰουστός, οἱ τε ἐξ Ἑλλήνων, Πολέμων (IV) φημί καὶ Ἀπίων (616 F 2), Ποσειδώνιος (87 F 69/70) καὶ Ἡρόδοτος (-) τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ Φορωνέα καὶ Ἀπίδα τοὺς Ἀργείων 25 βασιλεῖς συνέγραψαν, Ἀμώσεως Αἰγυπτίων βασιλεύοντος

2. IOYΔΑΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (Ο ΚΑΤΑ ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ)

4 JOSEPH. *Vita* 357; 358/9: T 3c; 6 g.

5 JOSEPH. *Vita* 340 (u. 350): πῶς οὖν, ἔνα φῶ πρὸς αὐτὸν ὡς παρόντα, Ἰουστε δεινότατε συγγραφέων (τοῦτο γὰρ αὐχεῖς περὶ σεαυτοῦ) αἰτίοι γεγό- 30 ναμεν ἐγὼ τε καὶ Γαλιλαῖοι τῆι πατρίδι σου τῆς πρὸς Ῥωμαίους καὶ πρὸς τὸν βασιλέα στάσεως; (Es folgt T 6f).

3. ZWEIFELHAFTES

6 SUDA s.v. Φλέγων: s. 737 F 3.

1 μῆνιν: μνήμη Ghelen (?) 5 καὶ om. MW 6 ἔπεμψε: ἐπέσωσε W ἐπέωσε M κρῖσπον ὡς R κρεῖσπον καὶ A κρεῖσπον MW 15 Ἑβραῖον Scal ἑβραίων Synk *gentis hebraeae* Hier 17 θεῖαι Goar θεῖα A θεῖα B *sacris litteris* Hier 22 πολέμῳ B

735. ANTONIUS JULIANUS

(70/71 o.) 135

T

DE JUDAEIS

1 (-) MINUC. FELIX Octav. 33, 2: sed Judaeis nihil profuit, quod unum et ipsi
 5 deum aris atque templis maxima superstitione coluerunt: ignorantia laberis, si pri-
 orum aut oblitus aut inscius posteriorum recordaris. (3) nam et ipsi deum nostrum -
 idem enim omnium deus est - quamdiu [enim eum] caste innoxie religioseque coluerunt,
 quamdiu praeceptis salubribus obtemperaverunt, de paucis innumeri facti, de egentibus
 divites, de servientibus reges; modici multos, inermi armatos, dum fugiunt insequentes,
 10 dei iussu et elementis adnitentibus obruerunt. (4) scripta eorum relege vel si
 Romanis magis gaudes - ut transeamus veteres - [Flavi Josephi vel] Antonii Juliani
 de Judaeis require: iam scies nequitia sua hanc eos meruisse fortunam nec quid-
 quam accidisse quod non sit iis, si in contumacia perseverarent, ante praedictum.

— ARISTON VON PELLA

132/5°

(BARKOCHBA-AUFSTAND?)

15

No. 201.

— PHILON VON BYBLOS

(Hadrian?)

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

790 F 9-II.

20

— IUDAS

202/3°

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΔΑΝΙΗΛ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

No. 261.

— IASON VON KYRENE

167/1°

ΤΑ ΚΑΤΑ ΙΟΥΔΑΝ ΤΟΝ ΜΑΚΚΑΒΑΙΟΝ Α - Ε

25 No. 182.

736. IOHANNES HYRKANOS I

135/04°

T

1 (-) I. MAKKAB. 16, 23: και τὰ λοιπά τῶν λόγων Ἰωάννου και τῶν πολέμων
 αὐτοῦ και τῶν ἀνδραγαθιῶν αὐτοῦ ὧν ἠνδραγάθησεν και τῆς οἰκοδομῆς τῶν τειχῶν ὧν
 30 ὠκοδόμησεν, και τῶν πράξεων αὐτοῦ, (24) ἰδοῦ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ ἡμερῶν
 ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ἐγενήθη ἀρχιερεὺς μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ.

— PTOLEMAIOS

37/4°

ΠΕΡΙ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

No. 199.

7 [enim eum] Boenig
 veteres, Flavi Josephi vel,
 antonii P^o antonini P^{ac}

11 [Flavi Josephi vel] J. Davies vel, ut transeamus
 si Romanis magis gaudes, Antonii - require Lindner
 13 iis Heumann his P 30 ἐπὶ βιβλίου Α

—. HERODES I VON JUDAEA

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

37/4*

No. 236.

737. ANHANG

- 5 1 JOSEPH. c. *Ap.* 1, 2: ἐπεὶ δὲ συχνούς ὄρω ταῖς ὑπὸ δυσμενείας ὑπὸ τινων εἰρημέναις AUTOREN προσέχοντας βλασφημίας, καὶ τοῖς περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ὑπ' ἐμοῦ γεγραμμένοις ἀπιστοῦντας, τεκμηρίον τε ποιούμενους τοῦ νεώτερον εἶναι τὸ γένος ἡμῶν τὸ μηδεμιᾶς παρὰ τοῖς ἐπιφανέσι τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριογράφων μνήμης ἕξιῶσθαι, (3) περὶ τούτων ἀπάντων ὠτίθηεν δεῖν γράψαι συντόμως <καὶ> τῶν μὲν λοιδορούντων τὴν δυσμενείαν καὶ τὴν ἐκούσιον ἐλέγξαι ψευδολογίαν, τῶν δὲ τὴν ἀγνοίαν ἐπανορθώσασθαι, διδάξαι δὲ πάντας, ὅσοι τάληθές εἰδένασι βούλονται, περὶ τῆς ἡμετέρας ἀρχαιότητος. (58) ἰκανῶς δὲ φανερόν, ὡς οἶμαι, πεποικῶς, [ὡς] ὅτι πάτριός ἐστιν ἡ περὶ τῶν παλαιῶν ἀναγραφῇ τοῖς βαρβάροις μᾶλλον ἢ τοῖς Ἑλλήσι, βούλομαι μικρὰ πρότερον διαλεχθῆναι πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας νέαν ἡμῶν ἀποφασίαν τὴν κατάστασιν ἐκ τοῦ μηδὲν περὶ ἡμῶν
- 15 (ὡς φασιν ἐκεῖνοι) λελέχθαι παρὰ τοῖς Ἑλληνικοῖς συγγραφεῦσιν. (60-69: gründe, warum die Juden — wie die Römer, Galater, Iberer — den Griechen später bekannt geworden sind als Aegypter, Phoiniker, Meder, Perser, Thraker und Skythen). (69) φέρε τοίνυν ἡμᾶς ἀξιοῦν τεκμηρίω χρῆσθαι περὶ τῶν Ἑλλήνων ὅτι μὴ παλαιόν ἐστιν αὐτῶν τὸ γένος, τῶι μηδὲν ἐν ταῖς ἡμετέραις ἀναγραφαῖς περὶ αὐτῶν εἰρησθαι. 20 ἀρ' οὐχὶ πάντως ἀν κατεγέλων αὐτὰς οἶμαι τὰς ὑπ' ἐμοῦ νῦν εἰρημένας κομιζόντες αἰτίας καὶ μάρτυρας ἀν τοὺς πλησιοχώρους παρείχοντο τῆς αὐτῶν ἀρχαιότητος; (70) καὶ γὰρ τοίνυν πειράσομαι τοῦτο ποιεῖν. Αἰγυπτίους γὰρ καὶ Φοινίξει μάλιστα δὴ χρῆσομαι μάρτυσιν, οὐκ ἂν τινος ὡς ψευδῆ τὴν μαρτυρίαν διαβάλλειν δυνηθέντος· φαίνονται γὰρ καὶ δὴ μάλιστα πρὸς ἡμᾶς δυσμενῶς διατεθέντες κοινῇ μὲν ἀπαντες Αἰγύπτιοι, Φοινίκων δὲ 25 ὄριοι. (71) περὶ μέντοι Καλδαίων οὐκέτι ταῦτο τοῦτο δυναμῆν ἀν λέγειν, ἐπεὶ καὶ τοῦ γένους ἡμῶν ἀρχῆγοι καθεστήκασιν καὶ διὰ τὴν συγγένειαν ἐν ταῖς αὐτῶν ἀναγραφαῖς Ἰουδαίων μνημονεύουσιν. (72) ὅταν δὲ τὰς περὶ τούτων πίστει παράσχω, τότε καὶ τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ἀποφανῶ τοὺς μνήμην Ἰουδαίων πεποικῶστας, ἵνα μηδὲ ταύτην ἐτι τὴν πρόφασιν οἱ βασκαίνοντες ἔχωσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀντιλογίας.
- 30 (73) ἀρξομαι δὲ πρῶτον ἀπὸ τῶν παρ' Αἰγυπτίους γραμμάτων. αὐτὰ μὲν οὖν οὐχ οἶόν τε παρατίθεσθαι τάκλειων, Μανεθῶν δὲ (609 F 1; 8; 9) (106) βούλομαι τοίνυν ἀπὸ τούτων ἤδη μετελθεῖν ἐπὶ τὰ παρὰ τοῖς Φοινίξειν ἀναγεγραμμένα (794 F 1) (128) λέξω δὲ νῦν ἤδη τὰ παρὰ Καλδαίους ἀναγεγραμμένα καὶ ἱστορούμενα περὶ ἡμῶν, ἅπερ ἔχει πολλὴν ὁμολογίαν καὶ περὶ τῶν ἄλλων τοῖς ἡμετέροις 35 ἀναγραφαῖς. (129) μάρτυς δὲ τούτων Βηρωῶσος (680 T 3; F 8a; 9a) (161) δεῖ δ' ἄρα καὶ τῶν ἀπιστούντων μὲν ταῖς βαρβάροις ἀναγραφαῖς, μόνους δὲ τοῖς Ἑλλήσι πιστεύειν ἀξιοῦντων ἀποπληρῶσαι τὴν ἐπιζήτησιν, καὶ παρασχεῖν πολλοὺς καὶ τούτων ἐπισταμένους τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ καθ' ὃ καιρὸς ἦν αὐτοῖς μνημονεύοντας παραθέσθαι ἐν ἰβίοις αὐτῶν συγγράμμασι. (162) Πυθαγόρας τοίνυν οὐ μόνον

9 <καὶ> τῶν (Lat) Bkr [γράψαι] συντόμως τῶν? Niese 10-11 διδάξας πάντας Gutschmid 12 [ὡς] ὅτι (quia Lat) Gutschmid 25 ταῦτο τοῦτο L hoc Lat 27 παράσχω: et blasphemias falsas ostendero add. Lat 30 δὲ Eus (P.E. 10, 13, 1) autem Lat δὴ L 30-31 οὐχ οἶόν τε Eus οὐχ οἶοντε L non arbitrariur Lat 32 ἤδη Eus ἐτι L rursus Lat 36 τοῖς β. ἀναγραφαῖς L barbaricis conscriptionibus Lat <ταῖς ἐν> τοῖς β. ἀ. v [ἀναγραφαῖς]? Niese 39 παραθέσθαι 'suspectum' Niese

- ἐγνωκώς τὰ παρ' ἡμῖν δηλός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ζηλωτῆς αὐτῶν ἐκ πλείστου γεγενημένος. (163) αὐτοῦ μὲν οὐδὲν ὁμολογεῖται σύγγραμμα, πολλοὶ δὲ τὰ περὶ αὐτὸν ἱστορήκασιν, καὶ τούτων ἐπισημωτάτος ἐστὶν Ἑρμιππος (IV) ... (164) λέγει τοίνυν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Περὶ Πυθαγόρου βιβλίων ... (165) ... «ταῦτα δὲ ἔπραττεν καὶ ἔλεγε τὰς
- 5 Ἰουδαίων καὶ Θρακικῶν δόξας μιμούμενος καὶ μεταφέρων εἰς αὐτὸν. λέγεται γὰρ ὡς ἀληθῶς ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος πολλὰ τῶν παρὰ Ἰουδαίους νομίμων εἰς τὴν αὐτοῦ μετενεγκεῖν φιλοσοφίαν». (166) ἦν δὲ καὶ κατὰ πόλεις οὐκ ἄγνωστον ἡμῶν πάλαι τὸ ἔθνος, καὶ πολλὰ τῶν ἔθῶν εἰς τινὰς ἤδη διαπεφοιτῆται ... δηλοῖ δὲ ὁ Θεόφραστος (IV) ἐν τοῖς Περὶ νόμων· λέγει γὰρ ὅτι καλοῦσιν οἱ Τυρίων νόμοι ξενικούς ἄλλοι δὲ οὐνοῦν, 10 ἐν οἷς ... καὶ τὸν καλούμενον ὄρκον κορβάν καταριθμεῖ· παρ' οὐδενὶ δ' ἂν οὗτος εὐρεθείη πλὴν μόνοις Ἰουδαίοις, δηλοῖ ... δῶρον θεοῦ. (168) καὶ μὴν οὐδὲ Ἡρόδοτος ... ἠγγλῶκεν ἡμῶν τὸ ἔθνος, ἀλλὰ τρόποι τινα φαίνεται μεμνημένος ... (169) «μοῦνοι δὲ πάντων» φησὶ (2, 104) «Κόλχοι καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες περιτέμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα, Φοίνικες δὲ καὶ Σύριοι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καὶ οὗτοι ὁμολογοῦσι παρ'
- 15 Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι ...». (171) ... τῶν δὲ τὴν Παλαιστίνῃ κατοικούντων μόνοι τοῦτο ποιοῦσιν Ἰουδαῖοι. τοῦτο ἄρα γινώσκων εἴρηκε περὶ αὐτῶν. (172) καὶ Χοιρίλος δὲ ἀρχαιότερος γενόμενος ποιητῆς μὲνηται τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ὅτι συνεστράτευται Σέρξῃ ... ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα (696 F 34e) ... (175) ἐτι δὲ οὐ μόνον ἠπίσταντο τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ ἐθαύμαζον ὄσοις αὐτῶν ἐντύχοιεν οὐχ οἱ φαυλότατοι τῶν 20 Ἑλλήνων ... ράδιον γυνῶναι. (176) Κλέαρχος γὰρ ... ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ὄνου βιβλίου (F 6 Wehrli) φησὶν Ἀριστοτέλῃ ... περὶ τίνος ἀνδρὸς Ἰουδαίου ταῦτα ἱστορεῖν, αὐτῷ τε τὸν λόγον Ἀριστοτέλει περιτίθησι (F 7) ... (183) Κλέαρχος μὲν οὐδὲν ἐν παρεκβάσει ταύτ' εἰρηκώς ... οὕτως ἡμῶν ἐμνημόνευσεν. Ἐκαταῖος δὲ ὁ Ἀβδηρίτης ... οὐ παρέργως ἡμῶν ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν Ἰουδαίων συγγέγραφε 25 βιβλίον (264 F 21/3) ... (205) οὐκ ὀκνήσω δὲ καὶ τὸν ἐπ' εὐθελείας διασυρμῶι, καθάπερ αὐτὸς οἰεταί, μνήμην πεποιημένων ἡμῶν Ἀγαθαρχίδῃν ὀνομάσαι. (206) F 13 διηγοῦμενος γὰρ τὰ περὶ Στρατονίκην ... (208) καὶ ἐπισκώπτων τῇ Στρατονίκῃ τὴν δευσταίμονιαν παραδείγματι χρεῖται τῷ περὶ ἡμῶν λόγῳ καὶ γέγραπεν οὕτως (86 F 20) ...
- 30 (213) ἐτι δὲ οὐκ ἀγνοοῦντες ἐνιοὶ τῶν συγγραφέων τὸ ἔθνος ἡμῶν ἀλλ' ὑπὸ φόβου τινὸς ἢ δι' ἄλλας αἰτίας οὐχ ὑγιεῖς τὴν μνήμην παρέλιπον, τεκμήριον οἶμαι παρέξειν. Ἰερώνυμος (154 F 6) γὰρ ... (214) ... οὐδαμοῦ κατὰ τὴν ἱστορίαν ἐμνημόνευσεν, καίτοι σχεδὸν ἐν τοῖς τόποις διατετριφώς (312/1*) ... (215) ἀρκοῦσι δὲ ὁμοῦ εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀρχαιότητος αἱ τε Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων καὶ Φοινίκων ἀναγραφαί, πρὸς 35 ἐκείνας τε τοσοῦτοι τῶν Ἑλλήνων συγγραφεῖς. (216) ἐτι δὲ καὶ πρὸς τοῖς εἰρημόνοις Θεόφιλος (733 T 1?) καὶ Θεόδοτος (732?) καὶ Μνασκάς (V) καὶ Ἀριστοφάνης

1 ἐκ πλείστου L *ex multis apparet* Lat 2 αὐτὸν (aus αὐτῶν) L° 3-4 ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ νομοθετῶν Origen. *c. Cels.* 1, 15 8 ἔθῶν L *nationes* Lat 10 οὐδέτις Niese 11 οὐδὲ ν οὐτε L 13 πάντων ἀνθρώπων Her 14 *syri* Lat Σύριοι Her (a) καὶ αὐτοὶ Her 17 ἀρχαιότερος L ἀρχαῖος (Lat) Eus 20-23 (Κλέαρχος): F 7; Clem. Al. *Strom.* 1, 70, 2 22 περιτίθησι Gutschmid παρατίθει L ἀνατίθησι Eus *ascribit* Lat 23 εἰρηκώς Niese εἴρηκεν L ἐμνημόνευσεν Anon μνημονεύσαι L 24 <ἦ. ἐ.> Jac * Niese 25 ἐπ' εὐθελείας ν ἐπευθελεία L 31 τὴν μνήμην L *memoriam nostri* Lat τ. μν. <ἡμῶν>? 33 *in ipsius locis* Lat ἐν τ. τόπ. <τούτοις>? 34 Αἰγυπτίων: Σύρων Eus 35 ἐτι δὲ (om. καὶ) Eus *adhuc enim (etiam Niese)* Lat 36 Θεόδοτος L Eus *theodorus Lat manaseas* Lat

(VI) και Ἐρμογένης (851?) Εὐήμερός τε (63 F 11) και Κόνων (26 F 4) και Ζωπυρίων (VI) και πολλοί τινες ἄλλοι τάχα — οὐ γὰρ ἔγωγε πᾶσιν ἐντετύχηκα τοῖς βιβλίοις — οὐ παρέργως ἡμῶν ἐμνημονεύκασιν. (217) οἱ πολλοὶ δὲ τῶν ἐρμημένων ἀνδρῶν τῆς μὲν ἀληθείας τῶν ἐξ ἀρχῆς πραγμάτων διήμαρτον, ὅτι μὴ ταῖς ἱεραῖς ἡμῶν βίβλοις ἐνέτυχον, 5 κοινῶς μέντοι περὶ τῆς ἀρχαιότητος ἅπαντες μαμαρτυρήκασιν, ὑπὲρ ἧς τὰ νῦν λέγειν προεθέμην. (218) ὁ μέντοι [Φαληρεὺς] Δημήτριος (722 T 1?) και Φίλων ὁ πρεσβύτερος (729 T 1) και Εὐπόλεμος (723 T 3) οὐ πολὺ τῆς ἀληθείας διήμαρτον. οἷς συγγιγνώσκω ἀξιόν· οὐ γὰρ ἐνῆν αὐτοῖς μετὰ πάσης ἀκριβείας τοῖς ἡμετέροις γράμμασι παρακολουθεῖν.

10 (219) ἔν ἐτι μοι κεφάλαιον ὑπολείπεται... τὰς διαβολὰς και τὰς λοιδορίας, αἷς κέχρηται τινες κατὰ τοῦ γένους ἡμῶν, ἀποδείξει ψευθεῖς... (227 ff.: Manethos [609]; 288 ff.: Chairemon [618]; 304 ff.: Lysimachos [621]; 2, 1 ff.: Apion [616] und Molon [728]).

2 JOSEPH. A. J. I, 158: μνημονεύει δὲ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβράμου Βηρωσός, οὐκ 15 ὀνομάζων, λέγων δ' οὕτως (680 F 6)... (159) Ἐκαταῖος (264 T 8) δὲ και τοῦ μνησθῆναι πλέον τι πεποίηκε· βιβλίον γὰρ περὶ αὐτοῦ συναξάμενος κατέλιπε. Νικόλαος δὲ ὁ Δαμασκηνός ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἱστοριῶν λέγει οὕτως (90 F 19)....

3 SUDA s.v. Φλέγων· τούτου τοῦ Φλέγοντος, ὡς φησι Φιλοστόργιος (H.E. I, 1), 20 ὅσον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπέσοντα διὰ πλειονος ἐπεξελεῖν τοῦ πλάτους, Φλέγοντος (257 F 34) και Δίωνος (zu 737 F 23) βραχέως ἐπιμνησθέντων και παρενήχην αὐτὰ τοῦ οικείου λόγου ποιησάμενων. ἐπεὶ τῶν γε εἰς εὐστέβειαν και τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἐλκόντων οὐδ' ὅτιοῦν οὐδ' οὕτως δεικνύται πεφροντικῶς, ὅπερ οὐδ' ἐκεῖνοι τρόπον. τούναντιον μὲν οὖν ὁ Ἰώσηπος και δεδοικότε ἔοικε και εὐλαβουμένωι, ὡς μὴ προσκρού- 25 σαιεν Ἕλλησι.

4 EUSEB. P.E. 9, 28-29 (= Alex. Polyhistor): Ἐξεκιῆλος ὁ τῶν τραγωιδῶν ποιητῆς ἐν τῇ Ἐξαγωγῇ. (S. Ezechielis Judaei... fabulae quae inscribitur Ἐξαγωγῇ fragmenta rec. et enarr. J. Wienke, diss. Münster 1931.)

5 [ARISTEAS] Epist. ad Philocr. 6: και πρότερον δὲ διεπεμψάμην σοι περὶ ὧν 30 ἐνόμιζον ἀξιομνημονεύτων εἶναι τὴν ἀναγραφὴν, ἣν μετελάβομεν παρὰ τῶν κατὰ τὴν [λογιωτάτην] Αἴγυπτον λογιωτάτων ἀρχιερέων περὶ τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων.

6 PORPHYR. De abst. 2, 26 (EUSEB. P.E. 9, 2): καιτοι Σύρων μὲν Ἰουδαῖοι διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς θυσίαν (?) ἔτι και νῦν, φησὶν ὁ Θεόφραστος (IV), ζωιοθυοῦντες, εἰ τὸν αὐτὸν ἡμᾶς <τρόπον> κελούειν θύειν, ἀποσταίημεν ἀν τῆς πράξεως. οὐ γὰρ ἐστιώμενοι 35 τῶν τυθέντων, ὀλοκαυτοῦντες δὲ ταῦτα νοκτὸς και κατ' αὐτῶν πολὺ μέλι και οἶνον λείβοντες, ἀνήλισκον τὴν θυσίαν θᾶττον, ἵνα τοῦ δεινοῦ μὴ ὁ πανόπτης γένοιτο θεατῆς. και

I κόνων L *cinim* Lat κόμων Eus 5 ὑπὲρ οὗ Eus 6-9: 'interpoliert' Th. Reinach 6 [Φαλ.] Jac 16 πλείον RSPL Eus 19-20 <περὶ τούτου τ. Φλ. [ὡς] φ. Φλ. Ἰουστον (oder eher Ἰώσηπον) Val (cf. Gutschmid *Kl. Schr.* IV p. 349) τούτου τοῦ Φλ. <μνημονεύων> φ. Φιλ. Bernhardy 29 διεπεμψάμεθα περὶ V 31 [λογ.] Wil 32-33 καιτοι <καθότι> Σ. μὲν Ἰ. — ζωιοθυοῦσιν Bernays 32 [Ἰουδαῖοι] Nauck <ὧν> μὲν Ἰουδαῖοι Mras 33 θυσίαν Porph. Eus. κατὰ τ. ἐ. ἀ. συνήθειαν Nauck ζωιοθυοῦντων Eus εἰ Eus εἰς Porph 34 τρόπον τις κελούοι (-ει B) Eus 36 ἀναλίσκουσι Bernays μὴ Porph μὴδ' Eus μὴ <Ἡλιος> Bernays, Nauck

τοῦτο δρῶσιν νηστεύοντες τὰς ἅνὰ μέσον τούτων ἡμέρας· καὶ κατὰ πάντα τούτων τὸν χρόνον, ἅτε φιλόσοφοι τὸ γένος ὄντες, περὶ τοῦ θεοῦ μὲν ἀλλήλοις λαλοῦσι, τῆς δὲ νυκτὸς τῶν ἄστρον ποιοῦνται τὴν θεωρίαν, βλέποντες εἰς αὐτὰ καὶ διὰ τῶν εὐχῶν θεοκλυτοῦντες. κατήρξαντο γὰρ οὗτοι πρῶτοι τῶν τε λοιπῶν ζώων καὶ σφῶν αὐτῶν, ἀνάγκη καὶ οὐκ ἐπιθυμῆσαι τοῦτο πράξαντες.

7 a) JOSEPH. *c. Ap.* I, 176 (EUSEB. *P.E.* 9, 5): (F I p. 702, 22) ἔστι δὲ οὗτω γεγραμμένον· (177) «ἀλλὰ τὰ μὲν πολλὰ μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, ὅσα δ' ἔχει τῶν ἐκείνου θαυμασιότητά τινα καὶ φιλοσοφίαν ὁμοίως διελεῖν οὐ χεῖρον. . . . (179) κἀκεῖνος τοῖσιν τὸ μὲν γένος ἦν Ἰουδαῖος ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας. οὗτοι δὲ εἰσιν ἀπόγονοι τῶν ἐν 10 Ἰνδοῖς φιλοσόφων· καλοῦνται δέ, ὡς φασιν, οἱ φιλόσοφοι παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Καλανοί, παρὰ δὲ Σύροις Ἰουδαῖοι, τούνομα λαβόντες ἀπὸ τοῦ τόπου· προσαγορεύεται γὰρ ἢν κατοικοῦσι τόπον Ἰουδαία. τὸ δὲ τῆς πόλεως αὐτῶν ὄνομα πάνυ σκολιὸν ἔστιν· Ἰερουσαλήμην γὰρ αὐτὴν καλοῦσιν κτλ.» b) DIOG. LAERT. I, 9: Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεύς ἐν τῷ Περὶ παιδείας (F 13 Wehrli) καὶ τοὺς Γυμνοσοφιστὰς ἀπογόνους εἶναι τῶν 15 μάγων φησὶν· ἐνιοὶ δὲ καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τούτων εἶναι.

8 CLEM. AL. *Strom.* I, 72, 5 (EUSEB. *P.E.* 9, 6, 5): φανερώτατα δὲ Μεγασθένης (715 F 3) . . . ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν ὧδε γράφει· «ἅπαντα μέντοι τὰ περὶ φύσεως εἰρημένα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος φιλοσοφοῦσι, τὰ μὲν παρ' Ἰνδοῖς ὑπὸ τῶν Βραχμάνων, τὰ δὲ ἐν τῇ Συρίᾳ ὑπὸ τῶν καλουμένων Ἰουδαίων».

9 CLEM. AL. *Strom.* I, 72, 4: τούτων ἀπάντων πρεσβύτατον μακρῶι τὸ Ἰουδαίων γένος, καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς φιλοσοφίαν ἐγγραπτον γενομένην προκατάρξει τῆς παρ' Ἑλλῆσι φιλοσοφίας διὰ πολλῶν ὁ Πυθαγόρειος ὑποδείκνυσι Φίλων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστόβουλος ὁ Περιπατητικὸς καὶ ἄλλοι πλείους, ἵνα μὴ κατ' ὄνομα ἐπιὼν 20 διατρίβω.

10 CLEM. AL. *Strom.* 5, 97, 7: Ἀριστοβούλωι δὲ τῷ κατὰ Πτολεμαῖον γενομένῳ τὸν Φιλομήτορα, οὗ μὲν ηἰτα ὁ συνταξάμενος τὴν τῶν Μακκαβαϊκῶν ἐπιτομήν (II. *Maakk.* I, 10), βιβλία γέγονεν ἱκανά, δι' ἃν ἀποδείκνυσι τὴν Περιπατητικὴν φιλοσοφίαν ἐκ τε τοῦ κατὰ Μωυσέα νόμου καὶ τῶν ἄλλων ἠρτησθαι προφητῶν.

11 PLUTARCH. *De Is.* 31 p. 363 CD: (Dion 690 F 21) οἱ δὲ λέγοντες ἐκ τῆς μάχης 30 ἐπ' ὄνου τῷ Τυρῶνι τὴν φυγὴν ἐπτά ἡμέρας γενέσθαι, καὶ σωθέντα γεννησάι παῖδας Ἰερουσόλυμον καὶ Ἰουδαῖον, αὐτόθεν εἰσι κατάδηλοι τὰ Ἰουδαϊκὰ παρέλκοντες εἰς τὸν μῦθον.

12 PHOT. *Bibl.* 244 p. 380 a 7 ff. = HEKATAIOS V. ABDERA (264 F 6): (F 19) ἐκ τοῦ μὲ λόγου περὶ τὸ μέσον (Diodor. 40, 3). ἡμεῖς δὲ μέλλοντες ἀναγράφειν τὸν πρὸς Ἰουδαίους πόλεμον (des Pompeius), οἰκείον εἶναι διαλαμβάνομεν προδιελθεῖν ἐν κεφα- 35 λαίοις τὴν τε τοῦ ἔθνους τούτου ἐξ ἀρχῆς κτίσιν καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς νόμιμα. ὁτῶς μὲν κἀνταῦθ' αὖ φησιν περὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίους ἔθων τε καὶ νομίμων καὶ αὐτῶν

I τὰς - ἡμέρας: hinter ὄντες (lin. 2) Th. Reinach τούτων Eus τούτου Porph [τούτου]? καὶ κατὰ πάντα Porph κατὰ δὲ πάντα Eus 3 εὐχῶν Porph, Eus (IO) νυκτῶν B 4 ἀνάγκη: s. c. 27 7 ἂν εἴη Eus ἂν om. L τῶν Eus τὴν L 8 οὐ χεῖρον Eus οὐχεῖρον L *operae pretium est* Lat κἀκεῖνος L κείνος Eus *ille* Lat 9 γένος «ἔφη (ο. εἶπεν *scil.* Aristoteles bei Klearchos)» Niese 10 κάλλανοι L καλανοί Eus 12 Ἰουδαία L Eus *iuda* Lat 12-13 Ἰερουσαλήμ Eus *hierosolyma* Lat 20 Ἰουδαίων Wendland Ἰουδαίων L 23(25) Ἀριστόβουλος: s. Komm. 26 Φιλομήτορα (*Strom.* I, 150, 1; Euseb. *Chron.* δι. 151, 1 = 176/5) ν φιλάδελφον (cf. Anatolios bei Euseb. *H.E.* 7, 32, 16) L 27 γέγονεν Syl - νέναι L πεπόνθηται Valck 30 ἡμέρας Markland - ραις ο 36 αὐτῆς? Bkr

ἐκείνων τῆς ἐξ Αἰγύπτου ἀπαλλαγῆς καὶ τοῦ θείου Μωυσέως, ψευδολογῶν τὰ πλεῖστα καὶ διερχόμενος πρὸς τοὺς ἐλέγχους πάλιν ὡν κατεψεύσατο τῆς ἀληθείας ἀναχώρησιν ἐαυτῶι μεθοδευσάμενος εἰς ἕτερον καὶ νῦν ἀναφέρει τῶν εἰρημένων τὴν παριστορίαν. ἐπάγει γάρ· περὶ μὲν τῶν Ἰουδαίων Ἐκαταῖος ὁ † Μιλήσιος ταῦτα ἰστορήκεν.

- 5 13 a) JOSEPH. A. J. 11, 317-345: Alexander d. Gr. in Jerusalem und Samaria. b) - c. Ap. 1, 209 (A. J. 12, 5) = AGATHARCHIDES 86 F 20: οἱ καλούμενοι Ἰουδαῖοι πόλιν οἰκοῦντες ὀχυρωτάτην πασῶν, ἣν καλεῖν Ἱεροσόλυμα συμβαίνει τοὺς ἐγχωρίους, ἀργεῖν εἰθισμένοι δι' ἑβδόμησ ἡμέρας... (210) εἰσιόντος εἰς τὴν πόλιν Πτολεμαίου τοῦ Λάγου μετὰ τῆς δυνάμεως (320/19*), καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀντὶ τοῦ φυλάττειν τὴν πόλιν διατηρούντων τὴν ἄνοιαν, ἣ μὲν πατρὶς εὐχόμενος πικρόν, ὁ δὲ νόμος ἐξη-
10 λέγθη φαῦλον ἔχων ἐθισμόν. Marm. Par. B 12; Ps. Aristeas 4; 22; 35/6; Diodor. 18, 43; Appian. Syr. 264/5; (Mithr. 27).

- 14 JOSEPH. A. J. 12, 135: Πολύβιος... ἐν γὰρ τῇ ἑξαιδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν αὐτοῦ (16, 39 a. 201/0*) φησιν οὕτως· «ὁ δὲ τοῦ Πτολεμαίου στρατηγὸς Σκόπας ὀρημάσας
15 εἰς τοὺς ἄνω τόπους κατεστρέψατο ἐν τῷ χειμῶνι τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος». (136) λέγει δὲ ἐν τῇ αὐτῇ βίβλῳ, ὡς τοῦ Σκόπα νικηθέντος ὑπ' Ἀντιόχου, τὴν μὲν Βατανάϊαν καὶ Σαμαρείαν καὶ Ἀβίλα καὶ Γάδαρα παρέλαβεν Ἀντιόχος, «μετ' ὀλίγον δὲ προσεχώρησαν αὐτῶι καὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ περὶ τὸ ἱερὸν τὸ προσαγορευόμενον Ἱεροσόλυμα κατοικοῦντες, ὑπὲρ οὗ καὶ πλεῖω λέγειν ἔχοντες καὶ μάλιστα περὶ τῆς γενομένης περὶ τὸ ἱερὸν ἐπιφανείας,
20 εἰς ἕτερον καιρὸν ὑπερθησόμεθα τὴν διήγησιν (-)».

- 15 EUSEB. P. E. 9, 35: Τιμοχάρης (165 F I) δὲ φησιν ἐν τοῖς Περὶ Ἀντιόχου (Eriphanes o. Sidetes) τὰ Ἱεροσόλυμα τὴν μὲν περίμετρον ἔχειν σταδίου μ, εἶναι δ' αὐτὴν δυσάλωτον, πάντοθεν ἀπορρώξει περικλειομένην φάραγγιν. ὀλην δὲ τὴν πόλιν ὕδασι καταρρεῖσθαι, ὥστε καὶ τοὺς κήπους ἐκ τῶν ἀπορρέοντων ὑδάτων ἐκ τῆς πόλεως ἄρδασθαι·
25 τὴν δὲ μετὰ τὴν πόλεως ἄχρι τεσσαράκοντα σταδίων ἀνυδρον εἶναι, ἀπὸ δὲ τῶν μ σταδίων πάλιν κάθυδρον ὑπάρχειν.

- 16 JOSEPH. c. Ap. 2, 79-96; STRABON 16, 2, 34-45; DIODOR. 34, 1: (Antiochos Sidetes erobert Jerusalem a. 135/4) s. Poseidonios 87 F 69; 70; 109.

- 17 a) POMPEIUS TROGUS Prolog. 36 (= Timagenes? cf. 88 F 4-6): ut Antiochus
30 † interfecto Hyrcano Judaeos subegit. repetita inde in excessu origo Judaeorum. b) -- 39: (in Aegypten Ptolemaios Nothos) ut Syriam Judaei et Arabes ter-
restribus latrocinii infestaverint, mari Cilices piraticum bellum moverint... ut in Syria Heracleo post mortem regis (a. 96) occupavit imperium. c) JUSTIN. 36, 1,
10: Judaeos quoque, qui in Macedonico imperio sub Demetrio patre (I Soter) armis
35 se in libertatem vindicaverant, subegit (scil. Antiochos Sidetes). quorum vires tantae fuere, ut post haec nullum Macedonum regem tulerint domesticisque imperiis usi Syriam magnis bellis infestaverint.

4 ὁ Μιλήσιος: irrutum Diodors 9 καὶ τῶν L et multis Lat 11 φαῦλον L unam Lat 13 ἑξαιδεκάτη: XII Lat 16 bataniam Lat Βατανάϊαν Niese 17 ἔβηλα L¹A^o ἄβουλα V abella Lat 18 καὶ om. A 18-19 τὸ - μάλιστα περὶ om. PWLat 19 περὶ τῆς γεν. - ἐπιφανείας: διὰ τὴν - ἐπιφάνειαν FLV περὶ τῆς δὲ - ἐπιφανείας PWLat 20 εἰς ὕστερον A 21 αἰμοχάρης B 25 ἀπὸ om. O τεσσαράκοντα: ἐξήκοντα Poseidonios 87 F 70 p. 264, 34/5? 29 Antiochus: scil. Sidetes 30 interfecto: eher irrutum als corruptel 33-p. 706, 29 sacerdotes: Μπ fehlen 34 qui in τΓ qui a C qui i 35 subegit C 36 post haec τ post hunc ιC Macedonem? 36-37 usi syriam τι ut siriam et C

- (2) namque Judaeis origo Damascena, Syriae nobilissima civitas, unde et Assyriis regibus genus ex regina Samirami fuit. (2) nomen urbi a Damasco rege inditum, in cuius honorem Syri sepulcrum † Arathis, uxoris eius, pro templo coluere, deamque exinde sanctissimae religionis habent. (3) post Damascum Azelus, mox Adores et 5 Abrahames et Israhel reges fuere. (4) sed Israhel felix decem filiorum proventus maioribus suis clariorem fecit. (5) itaque populum in decem regna divisum filiis tradidit, omnesque ex nomine Judae, qui post divisionem decesserat, Judaeos appellavit, colique memoriam eius ab omnibus iussit, cuius excellent ingenium fratres veriti clam 10 interceptum peregrinis mercatoribus vendiderunt. (7) a quibus deportatus in Aegyptum, cum magicas ibi artes sollerti ingenio percepisset, brevi ipsi regi percarus fuit. (8) nam et prodigiorum sagacissimus erat, et somniorum primus intelligentiam condidit, nihilque divini iuris humanique ei incognitum videbatur, (9) adeo ut etiam sterilitatem agrorum ante multos annos providerit, perissetque omnis Aegyptus 15 fame, nisi monitu eius rex edicto servari per multos annos fruges iussisset, (10) tantaque experimenta eius fuerunt, ut non ab homine sed a deo responsa dari viderentur. (11) filius eius Moyses fuit, quem praeter paternae scientiae hereditatem etiam formae pulchritudo commendabat. (12) sed Aegyptii cum scabiem et vitiliginem paterentur, responso moniti eum cum aegris, ne pestis ad plures sequeretur, terminis Aegypti pellunt. 20 (13) dux igitur exulum factus sacra Aegyptiorum furto abstulit, quae repentes armis Aegyptii domum redire tempestatibus compulsi sunt. (14) itaque Moyses Damascena antiqua patria repetita montem Sinam occupat, in quo septem dierum ieiunio per deserta Arabiae cum populo suo fatigatus cum tandem venisset, septimum diem more gentis Sabbata appellatum in omne aevum ieiunio sacraavit, quoniam illa dies famem 25 illis erroremque finierat. (15) et quoniam metu contagionis pulsos se ab Aegypto meminerant, ne eadem causa invisus apud incolas forent, caverunt, ne cum peregrinis conviverent, quod ex causa factum paulatim in disciplinam religionemque convertit. (16) post Moysen etiam filius eius Arruas sacerdos sacris Aegyptiis, mox rex creatur; semperque exinde hic mos apud Judaeos fuit, ut eosdem reges et sacerdotes haberent, 30 quorum iustitia religione permixta incredibile quantum coaluere.
- (3) opes genti ex vectigalibus opobalsami crevere, quod in his tantum regionibus gignitur. (2) est namque vallis, quae continuis montibus velut muro quodam ad inslar castrorum clauditur. spatium loci ducenta iugera, nomine † Aricus dicitur. (3) in

2 ex regina semirami (seminarum Q) τ et reginae samirami (-mis LE)ι et reginae samiramidis C 3 arathis τ arales ι ariarathes C Athares (cf. 'Αθάρα Strab. 14, 2, 27 = Poseidonios 87 F 105b) v Atarathes Gutschmid 4 azelus τ zelus C et abramas

4-5 et abrahames et israhel τ et preius C 5 decem: 'quelque confusion avec les dix tribus' Th. Reinach 14 agrorum ante om. C 16 dari om. C 17 moyses C (stets) 18 sed hic cum aegyptii C 21-22: missverständnis; richtig etwa Damascenam antiquam patriam repelens 22 sinam (v.l. synan, sinan, sina) τ syneum C sinay ε Sinaeum (cf. Apion 616 F 40 ὅρος δ καλεῖται Σίναϊον) Nöldeke 23-25 septimum - finierat: sachlicher Irrtum; cf. Strab. 16, 2, 40 (= Poseidonios 87 F 70) u.a. 25 [ab] Ruehl 28 etiam om. C 30 religione τπι -ni C 33 castrorum τπι ortorum C θεατροεὶδῶς Strab. 16, 2, 41 horiorum Ruehl nomen C aricus π a. hierics Γ (coni.) arcus τ ricis (EF ricus L om. S) ι eruchis C Jericho ε 'Ιερικουῖς (-χουῖς E) Strab Ericus Gutschmid

ea silva est et ubertate et amoenitate insignis, siquidem palmeto et opobalsameto distinguitur. (4) et arbores opobalsami similem formam piceis arboribus habent, nisi quod sunt humiles magis et in vinearum morem excoluntur: hae certo anni tempore balsamum sudant. (5) sed non minor loci eius apricitatis quae ubertatis admiratio est, quippe cum toto orbe regionis eius ardentissimus sol sit, ibi tepidi aeris naturalis quaedam ac perpetua opacitas inest. (6) in ea regione latus lacus est, qui propter magnitudinem aquae et immobilitatem Mortuum Mare dicitur. (7) nam neque ventis movetur, resistente turbinibus bitumine, quo aqua omnis stagnatur, neque navigationis patiens est, quoniam omnia vita carentia in profundum merguntur, nec materiam ullam sustinet, nisi quae alumine incrustatur.

(8) primum Xerxes, rex Persarum, Judaeos domuit; postea cum ipsis Persis in dicionem Alexandri Magni venire, diuque in potestate Macedonici imperii subiecti Syriae regno fuisse. (9) a Demetrio cum descivissent, amicitia Romanorum petita primi omnium ex Orientalibus libertatem acceperunt, facile tunc Romanis de alieno largientibus.

18 JOSEPHUS A.J. 1; 12-16 (passim); c. Ap. 2, 83; Exc. Const. (passim): Nikolaos von Damaskos 90 F 17-20; 72; 81; 91-93; 96-98; 101-102; 131-136.

19 a) LIVIUS Perioch. 102: Cn. Pompeius Judaeos subegit, janum eorum Hierosolyma inviolatum ante id tempus cepit. b) EXC. CONST. De sent. p. 404, 19 (= DIODOR. 40, 2): ὅτι περὶ Δαμασκὸν τῆς Συρίας διατρίβοντος Πομπηίου, ἤκε πρὸς αὐτὸν Ἀριστόβουλος ὁ τῶν Ἰουδαίων βασιλεὺς καὶ Ὑρκανὸς ὁ ἀδελφός, ἀμφισβητοῦντες περὶ τῆς βασιλείας. οἱ δὲ ἐπιφανέστατοι πλείους ὄντες τῶν διακοσίων κατήντησαν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, καὶ ἀπεφάνησαν τοὺς προγόνους αὐτῶν † ἀφροσθηκῶτας τοῦ ἱεροῦ † πεπρσβευκῆναι πρὸς τὴν σύγκλητον, καὶ παρειληφῆναι τὴν προστασίαν τῶν Ἰουδαίων 25 ἐλευθέρων καὶ αὐτονόμων, οὐ βασιλέως χρηματιζόντος ἀλλ' ἀρχιερέως προεστηκῶτος τοῦ ἔθνους· τοῦτους δὲ νῦν δυναστεύειν καταλελυκῶτας τοῦ πατρίους νόμου, καὶ καταδεδουλώσθαι τοὺς πολίτας ἀδίκως· μισθοφόρων γὰρ πλήθει καὶ αἰκίας καὶ πολλοῖς φόνοις ἀσεβεῖσι περιπεποιηθῆσαι τὴν βασιλείαν. ὁ δὲ περὶ μὲν τῶν ἀμφισβητήσεων εἰς ὕστερον ὑπερεβέλετο καιρὸν, περὶ δὲ τῆς παρανομίας τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν εἰς Ῥωμαίους ἀδικημάτων πικρῶς ἐπιτιμήσας τοῖς περὶ τὸν Ὑρκανόν, ἀξίους μὲν αὐτοὺς ἐφησεν εἶναι καὶ 30 μείζονος καὶ πικροτέρας ἐπιστροφῆς, ὅμως δὲ διὰ τὴν πάτριον ἐπιείκειαν τῶν Ῥωμαίων, εἰ ἀπὸ τῆς νῦν πείθονται, συγγνώμης αὐτοὺς ἀξιώσειν. c) CASSIUS DION 37, 15, 2: κάλυψεν ἐπὶ τὴν Συρίαν τὴν Παλαιστίνην ὡς καὶ τὴν Φοινίκην κακώσαντας ὥρμησεν (Pompeius). ἤρχον δὲ αὐτῶν Ὑρκανός τε καὶ Ἀριστόβουλος ἀδελφοί, καὶ ἐτύγγανον 35 ὑπὲρ τῆς τοῦ σφετέρου θεοῦ (δοτικὸς ποτὲ οὗτός ἐστιν) ἱερωσύνης (οὕτω γὰρ τὴν βασιλείαν σφῶν ὀνόμαζον) αὐτοὶ τε διαφερόμενοι καὶ τὰς πόλεις στασιάζοντες. (3) ὁ οὖν Πομπήιος Ὑρκανὸν μὲν οὐδέμην ἀξιώσων ἰσχὴν ἔχοντα ἀμαχεῖ εὐθὺς προσέθετο, Ἀριστό-

2 et om. πC et piceis πG*C picias u. specie(s) τ [arboribus] Ruehl 5 aeris <flatu> Walter 'locus vix sanatus' Seel aeris <et>? 6 latus om. VQRC ἡ δὲ Σερβωνίς λίμνη πολλὴ μὲν ἐστὶ Strab. 16, 2, 42 7 et aquae C atque Jeep 10 alumine τ lumine πC bitumine ε incrustatur Jeep illustratur (-antur) ELS) ο illinatur ε 18-19 ierusalyma P hierosolymam Lovel. 2 in hierosolyma L 22 ἐπιφανέστατοι <τῶν Ἰουδαίων> Herw 23 αὐτῶν: αὐτῶν Ddf προεστηκῶτας τοῦ ἱεροῦ Ddf ἀφροσθηκῶτας τοῦ Συριοῦ ('debebat Σύρου') Boissevain; τοῦ Σ. βασιλέως? Herw 29 <τῆς κατὰ τῶν Ἰουδαίων> Herw 32 τοῦ νῦν Ddf 33 Παλαιστίνην <καὶ Ἰουδαίους?> ὡς τοὺς τὴν Rei 37 ἀμαχεῖ Steph -χι L

βουλον δὲ ἐς χωρίον τι κατακλείσας ὁμολογήσαι οἱ ἠνάγκασε· καὶ ἐπειδὴ μήτε τὰ χρήματα
 μήτε τὸ φρούριον παρεδίδου, ἔδωκεν αὐτόν. (16) καὶ τοῦτου τοὺς μὲν ἄλλους βῆιον
 προσποιήσατο, τὰ δὲ Ἱεροσόλυμα πολιορκῶν πράγματα ἔσχε. τὴν μὲν γὰρ ἄλλην πόλιν
 ἐσθεζαμένων αὐτὸν τῶν τὰ τοῦ Ὑρκανοῦ φρονούντων, ἀπραγμόνως ἔλαβεν, αὐτὸ δὲ τὸ
 5 ἱερὸν προκατασχόντων τῶν ἐτέρων οὐκ ἀπόνως εἶλεν· ἐπὶ τε γὰρ μετεώρου ἦν, καὶ περι-
 βόλοι ἰδίωι ὠχύρωτο. (2) καὶ εἰ γε ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ὁμοίως ἡμύοντο, οὐκ ἂν
 αὐτὸ ἐχειρώσατο· νῦν δὲ τὰς τοῦ Κρόνου δὴ ὀνομασμένας διαλείποντες, καὶ οὐδὲν τὸ
 παράπαν ἐν αὐταῖς δρῶντες, παρέδωκεν τοῖς Ῥωμαίοις καιρὸν ἐν τῷ διακένωι τούτῳ τὸ
 ταίχος διασεισαι. (3) μαθόντες γὰρ τὴν πτόησιν αὐτῶν ταύτην τὸν μὲν ἄλλον χρόνον
 10 οὐδὲν σπουδῆι ἐπραττον, ταῖς δὲ δὴ ἡμέραις ἐκείναις, ὅποτε ἐκ τῆς περιτροπῆς ἐπέλθοιεν,
 ἐνονοματά οἱ προσέβαλλον. (4) καὶ οὕτως ἐάλωσάν τε ἐν τῇ τοῦ Κρόνου ἡμέρῃ μηδ'
 ἀμυρόμενοι, καὶ πάντα τὰ χρήματα διηπάσθη· ἢ τε βασιλεῖα τῷ Ὑρκανῷ ἐδόθη, καὶ ὁ
 Ἀριστόβουλος ἀνηρέθη.

(5) ταῦτα μὲν τότε ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐγένετο· οὕτω γὰρ τὸ σύμπαν ἔθνος, ὅσον ἀπὸ
 15 τῆς Φοινίκης μέχρι τῆς Αἰγύπτου παρὰ τὴν θάλασσαν τὴν ἔσω παρήκει, ἀπὸ παλαιοῦ
 ἐκλήθηται. ἔχουσι δὲ καὶ ἕτερον ὄνομα ἐπίκτητον· ἢ τε γὰρ χώρα Ἰουδαία καὶ αὐτοὶ
 Ἰουδαῖοι ὀνομάζονται. (17) ἢ δὲ ἐπίκλησις αὕτη ἐκείνοις μὲν οὐκ οἶδ' ὅθεν ἤρξατο
 γενέσθαι, φέροι δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὅσοι τὰ νόμιμα αὐτῶν καίπερ ἄλλοεθ-
 νεῖς ὄντες ζηλοῦσι. καὶ ἔστι καὶ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις τὸ γένος τοῦτο, κολουσθὲν «μὲν»
 20 πολλὰκις, αὐξήθην δὲ ἐπὶ πλείστον, ὥστε καὶ ἐς παρρησίαν τῆς νομίσεως ἐκινῆσαι. (2)
 κεχωριζαταὶ δὲ ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἐς τε τὰλλα τὰ περὶ τὴν δαιταν πᾶνθ' ὡς
 εἶπειν, καὶ μάλισθ' ὅτι τῶν μὲν ἄλλων θεῶν οὐδένα τιμῶσιν, ἓνα δὲ τινα ἰσχυρῶς σέβουσι·
 οὐδ' ἄγαλμα οὐδὲν «οὐδ'» ἐν αὐτοῖς ποτε τοῖς Ἱεροσολύμοις ἔσχον, ἄρρητον δὲ δὴ καὶ
 ἀειδῆ αὐτὸν νομιζόντες εἶναι περισσότατα ἀνθρώπων θρησκείουσι. (3) καὶ αὐτῶι νεῶν
 25 τὴν μέγιστον καὶ περικαλλέστατον, πλην καθ' ὅσον ἀχανῆς τε καὶ ἀνώροφος ἦν, ἐξέποιήσαν,
 καὶ τὴν ἡμέραν τὴν τοῦ Κρόνου καλουμένην ἀνέθεσαν, καὶ ἄλλα τε ἐν αὐτῇ ἰδιαιτάτα
 πολλὰ [δ] ποιούσι, καὶ ἔργου οὐδενὸς σπουδαίου προσάπτονται. (18) καὶ τὰ μὲν κατ'
 ἐκείνον τίς τε ἔστι καὶ ὅθεν οὕτως ἐτιμήθη, ὅπως τε περὶ αὐτὸν ἐπτόγηται, πολλοῖς τε
 εἴρηται, καὶ οὐδὲν τῆδε τῆς ἱστορίας προσήκει· τὸ δὲ δὴ ἐς τοὺς ἀστέρας τοὺς ἐπτά
 30 τοὺς κλανήτας ὀνομασμένους τὰς ἡμέρας ἀνακειῖσθαι κατέστη μὲν ὑπ' Αἰγυπτίων

20 a) JOSEPH. B. J. I, I: ἐπειδὴ τὸν Ἰουδαίων πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον συστάτα
 μέγιστον οὐ μόνον τῶν καθ' ἡμᾶς, σχεδὸν δὲ καὶ ὧν ἀκοῆι παρειλήφαμεν . . . οἱ μὲν οὐ
 παρατυχόντες τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' ἀκοῆι συλλέγοντες εἰκαῖα καὶ
 ἀσύμφωνα διηγήματα σοφιστικῶς ἀναγράφουσι, (2) οἱ παραγενόμενοι
 35 δὲ ἢ κολακαίαι τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἢ μίσει τῷ πρὸς Ἰουδαίους κατα-
 ψεύδονται τῶν πραγμάτων, περιέχει δὲ αὐτοῖς ὅπου μὲν κατηγορίαν
 ὅπου δὲ ἐγκώμιον τὰ συγγράμματα, τὸ δὲ ἀκριβὲς τῆς ἱστορίας οὐδαμοῦ,
 (3) προυθέμην ἐγὼ τοῖς κατὰ τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν Ἑλλάδι γλώσση μεταβαλὼν δ
 τοῖς ἄνω βαρβάρους τῆς πατρίωι συντάξας ἀνέπεμψα πρότερον ἀφηγγῆσθαι, Ἰώσηπος
 40 Ματθίου παῖς ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεύς, αὐτὸς τε Ῥωμαίους πολεμήσας τὰ πρῶτα καὶ

9 πτόησιν Madvig ἐμποίησιν L 13 ἀνηρέθη Turn 19 «μὲν» Steph 23
 «οὐδ'» Herw ἄρρητον: ἀόρατον Wakefield 27 [δ] (om. Xiph.) Rei [πολλὰ δ] Ddf
 29-30 ἀστέρας κτλ.: cf. 737 F 21 c. 4, 4 31 τῶν - συστησάντων C 32 τινὲς μὲν M
 39 ἄνω om. PM *retro* Lat ἀνεπέμψατο (ἀπ. V^c) πρότερον V 40 Ματθίας (Vil.
 5): ματ^{ατ}.ίου P ματθίου M ματθίου u. ματταθίου Eus (H.E. 3, 9) παῖς PEus παῖς
 γένει ἑβραῖος rLat Ῥωμαίους PC Eus -οις r

τοῖς ὑστερον παρατυχῶν ἐξ ἀνάγκης. b) - c. Ap. I, 46: ἀμέλει καὶ περὶ τοῦ γενομένου νῦν ἡμῖν πολέμου τινὲς ἱστορίας ἐπιγράψαντες ἐξηγηθήσασιν οὐτ' εἰς τοὺς τόπους παραβαλόντες οὔτε πλῆσιον τούτων πραττομένων προσελθόντες, ἀλλ' ἐκ παρακουσμάτων ὀλίγα συνθέντες τῷ τῆς ἱστορίας ὀνόματι λίαν ἀναιδῶς ἐνεπαρολίσσαν.

5 21 TACITUS Hist. 5, 1: *eiusdem anni (70°) principio Caesar Titus, perdomandae Judaeae delectus a patre haud procul Hierosolymis castra facit.*

(2) *sed quoniam famosae urbis supremum diem tradituri sumus, congruens videtur primordia eius aperire. Judaeos Creta insula profugos novissima Libyae insedissememorant, qua tempestate Saturnus vi Jovis pulsus cesserit regnis. argumentum e*
 10 *nomine petitur: inclutum in Creta Idam montem, accolae Idaeos aucto in barbarum cognomento Judaeos vocitari. (2) quidam regnante Iside exundantem per Aegyptum multitudinem ducibus Hierosolymo ac Juda proximas in terras exoneratam; plerique Aethiopum prolem, quos rege Cepheo metus atque odium mulare sedes perpulerit. sunt qui tradant Assyrios convenas, indigum agrorum populum, parte Aegypti potilos,*
 15 *mox proprias urbes Hebraeasque terras et propiora Syriae coluisse. (3) clara alii Judaeorum initia: Solymos, carminibus Homeri celebratam gentem, conditae urbi Hierosolyma nomen e suo fecisse. (3) plurimi auctores consentiunt orta per Aegyptum tabe, quae corpora foedaret, regem Bocchorim adito Hammonis oraculo remedium petentem purgare regnum et id genus hominum ut invisum deis alias in*
 20 *terras avehere iussum. (2) sic conquistum collectumque vulgus postquam vastis locis relictum sit, ceteris per lacrimas torpentibus, Moysen unum exulum monuisse, ne quam deorum hominumve opem exspectarent utrisque deserti et sibimet duce caelesti crederent, primo cuius auxilio [credentes] praesentes miseras pepulissent. (3) adsensere atque omnium ignari fortuitum iter incipiunt. sed nihil aequae inopia*
 25 *aquae fatigabat, iamque haud procul exilio totis campis procubuerant, cum grex asinorum agrestium e pastu in rupem nemore opacam concessit. secutus Moysens conjectura herbidi soli largas aquarum venas aperit. id levamen, et continuum sex dierum iter emensi septimo pulsus cultoribus obtinere terras, in quis urbs et templum dicata.*

(4) *Moyses quo sibi in posterum gentem firmaret, novos ritus contrariosque ceteris*
 30 *mortalibus indidit. profana illic omnia quae apud nos sacra, rursum concessa apud illos quae nobis incesta. (2) effigiem animalis, quo monstrante errorem sitimque depulerant, penetrati sacravere, caeso ariete velut in contumeliam Hammonis; bos quoque immolatur, quoniam Aegyptii Apin colunt. suae abstinent memoria cladis, quod ipsos scabies quondam turpaverat, cui id animal obnoxium. (3) longam olim*
 35 *famem crebris adhuc ieiuniis valentur, et rapularum frugum argumentum panis Judaicus nullo fermento detinetur. septimo die otium placuisse ferunt, quia is finem laborum tulerit; dein blandiente inertia septimum quoque annum ignaviae datum. (4) alii honorem eum Saturno haberi, seu principia religionis tradentibus Idaeis, quos cum*

6 hierosolimis M (nur hier) 7 quoniam c q̄ M 10 Idaeos c iudeos M 17
 hierosolymā (ö.) M nomen e Rhenanus nomine M 21 mosen (nur hier) M¹
 22 utrisque deserti om. Orosius (Hist. I, 10) et (aus ex) M¹ sed Or duce M
 duci Or <et> duci Weissenborn et sib. ducem caelestem Andreson 23 [credentes]
 (om. Or) v 26 e pastu M pastum Damsté 30 illic M illis Acidalius 32
 <in> penetrati Ritter 33 quoniam Orelli q̄ M quia Bipontina sue (aus sues) M¹
 memoria M^c (super scr. m. post.) meria M 34 quod M qua M^a 36 die M^a diu M
 38 Idaeis Lipsius iudeis M

Saturno pulsos et conditores gentis accepimus, seu quod de septem sideribus, quis mortales reguntur, altissimo orbe et praecipua potentia stella Saturni feratur, ac pleraque caelestium viam suam et cursus septenos per numeros commear. (5) hiritus quoquo modo inducti antiquitate defenduntur; cetera instituta, sinistra foeda, 5 pravitate valuer. nam pessimus quisque spretis religionibus patriis tributa et stipes illuc congeriebant, unde auctae Judaeorum res, et quia apud ipsos fides obstinata, misericordia in promptu, sed adversus omnes alios hostile odium. (2) separati epulis, discreti cubilibus, proiectissima ad libidinem gens alienarum concubitu abstinent; inter se nihil illicitum. circumcidere genitalia instituerunt, ut diversitate 10 noscantur. transgressi in morem eorum idem usurpant, nec quidquam prius imbuuntur quam contemnere deos, exuere patriam, parentes liberos fratres vilia habere. (3) augendae tamen multitudini consulitur; nam et necare quemquam ex agnatis nefas, animosque proelio aut suppliciis peremptorum aeternos putant; hinc generandi amor et moriendi contemptus. (4) corpora condere quam cremare e more Aegyptio, eademque 15 cura et de infernis persuasio, caelestium contra: Aegyptii pleraque animalia effigiesque compositas venerantur, Judaei mente sola unumque numen intellegunt; profanos, qui deum imaginibus mortalibus materiis in species hominum effingant; summum illud et aeternum neque imitabile neque interiturum; igitur nulla simulacra urbibus suis, nedum templis sistunt. non regibus haec adulatio, non Caesaribus <is> honor. (5) 20 sed quia sacerdotes eorum tibia tympanisque concinebant, hedera vinciebantur, vitisque aurea templo reperta, Liberum patrem coli, domitorem Orientis, quidam arbitrati sunt, nequaquam congruentibus institutis: quippe Liber festos laetosque ritus posuit, Judaeorum mos absurdus sordidusque.

(6) terra finesque qua ad orientem vergunt Arabia terminantur, a meridie Aegyptus 25 obiacet, ab occasu Foenices et mare, septemtrionem e latere Syriae longe prospectant. corpora hominum salubria et ferentia laborum. vari imbres, uber solum, [exuberant] fruges nostrum ad morem praeterque eas balsamum et palmae. palmetis proceritas et decor, balsamum modica arbor: ut quisque ramus intumuit, si vim ferri adhibeas, pavent venae; fragmine lapidis aut testa aperiuntur; umor in usu medentium est. 30 (2) praecipuum montium Libanum erigit, mirum dictu tantos inter ardores opacum fidumque nividus; idem amnem Jordanen alii funditque. nec Jordanes pelago accipitur, sed unum atque alterum lacum integer perfluit, tertio retinetur. (3) lacus immenso ambitu, specie maris, sapore corruptior, gravitate odoris accolis pestifer, neque vento impellitur neque pisces aut suetas aquis volucres patitur; inertes undae superiacta 35 ut solido ferunt, periti imperitique nandi perinde attolluntur. certo anni bitumen egerit, cuius legendi usum ut ceteras artes experientia docuit. ater suapte natura liquor

1 de: e Novák 2 mortalia Nipperdey mortales <res> Wurm <res> mortales Halm
3 viam Bezenberger vim M septenos Halm septimos M commear (aus -rent) M¹
commeent Wölfflin (vim -) compleant Halm (vim -) comparent Madvig hi v is M
6 congeriebant & gerebant M 8 alienigenarum Heinsius 12 agnatis: natis
Lipsius 14 condire Triller 14-15 Aegyptio cura, eademque et Heraeus [cura]
Prammer 19 sistunt Doederlein sunt M sinunt Gronov statuunt Gudeman <is>
Doederlein 20 concinebant & continebantur M 21 <in> templo Ritter 25
Phoenices v 26 [exuberant] (exuperant corr. M¹) Lipsius [uber] solum exuberans
Wurm 31 amnem M² agn M 34 inertes Heinsius incertes (s eras.) M 35
anni tempore (s. lin.) M²

et sparso aceto concretus innatal; hunc manu captum, quibus ea cura, in summa navis trahunt; inde nullo iuvante influit onerataque, donec abscindas. nec abscindere aere ferrove possis: fugit cruorem vestemque infectam sanguine, quo feminae per menses exsolvuntur. (4) sic veteres auctores, sed gnari locorum tradunt undantes
 5 bitumine moles pelli manere trahi ad litus, mox ubi vapore terrae vi solis inaruerint, securibus cuneisque ut trabes aut saxa discindi. (7) haud procul inde campi, quos ferunt olim uberes magnisque urbibus habitatos fulminum iactu arsisse; et manere vestigia terramque ipsam specie torridam vim frugiferam perdidisse: nam cuncta sponte edita aut manu sata, sive herba tenuis aut flore seu solidam in speciem adolevere,
 10 atra et inania velut in cinerem vanescunt. (2) ego sicut inclitas quondam urbes igne caelesti flagrasse concesserim, ita halitu lacus infici terram, corrumpi superfusum spiritum, eoque felus segetum et autumnii putrescere reor, solo caeloque iuxta gravi. (3) et Belus amnis Judaico mari inlabitur, circa cuius os lectae harenae admixto nitro in vitrum excocuntur. modicum id litus et egerentibus inexhaustum.
 15 (8) magna pars Judaeae vicis dispergitur, habent et oppida. Hierosolyma genti caput: illic immensae opulentiae templum, et primis munimentis urbs, dein regia, templum intimis clausum. ad fores tantum Judaeo aditus, limine praeter sacerdotes arcebantur. (2) dum Assyrios penes Medosque et Persas Oriens fuit, despectissima pars servientium; postquam Macedones praepolluere, rex Antiochus demere super-
 20 stitionem et mores Graecorum dare adnitus, quominus taeterrimam gentem in melius mutaret, Parthorum bello prohibitus est; nam ea tempestate Arsaces desciverat. (3) tum Judaei Macedonibus invalidis, Parthis nondum adultis - et Romani procul erant - sibi ipsi reges imponere; qui mobilitate vulgi expulsi, resumpta per arma dominatione fugas civium, urbium eversiones, fratrum coniugum parentum neces
 25 aliaque solita regibus ausi superstitionem jovebant, quia honor sacerdotii firmamentum potentiae adsumebatur. (9) Romanorum primus Cn. Pompeius Judaeos domuit (63^a) templumque iure victoriae ingressus est: inde volgatum nulla intus deum effigie vacuam sedem et inania arcana. muri Hierosolymorum diruti, delubrum mansit. mox civili inter nos bello postquam in dicionem M. Antonii <Orientis> provinciae cesserant,
 30 rex Parthorum Pacorus Judaeae potitus interfectusque a P. Ventidio (39/8^a), et Parthi trans Eufraten redacti: Judaeos C. Sossius (37^a) subegit. (2) regnum ab Antonio Herodi datum victor Augustus auxit. post mortem Herodis nihil expectato Caesare Simon quidam regium nomen invaserat: is a Quintilio Varo obtinente Syriam punitus (4^a), et gentem coercitam liberi Herodis tripartito rexere. (3) sub Tiberio quies; dein

5 trahi M^a trai M 7 iactu: ictu (BP^e Oros. Hist. 1, 5, 2) et: sed Or
 8 torridam ꝛ torrida M solidam Or 9 herba - flore Rhenanus herbas tenues aut
 flores M solidam Salm solitam M 10 atra: qualra (q eras.) M inclitas Or
 (R incensas R^{na} inditas r) indicas M inclutas ꝛ 11 alitu M 11-12 infici
 terram et corrumpi reor Or 12 autupni M^a atuni M 13 Belus (Plin. N.H.
 5, 75; 36, 190; Steph. Byz. s.v. "Αξη) Rhenanus bel Ius M bellus Mª Belius v
 Βήλεος Joseph. B.J. 2, 189 14 et: set Rhenanus 16 dein regia Mercier
 de ingia M 18 Persas M^a persaxas M 19 praepolluere Halm praepotuerē M
 21 [nam - desciverat] Ernesti 23 sibi M^a si M volgi expulsi ꝛ volgis epulsi M
 volgi depulsi (o. puls) Andresen 29 inter nos Agricola, v interno M [civili] o.
 [interno] Ernesti <Orientis> prov. Ritter prov. <Or.> Heraeus 30 a P. v ap M
 33 simon M simo (c. 12, 3) Ernesti, v

- iussi a C. Caesare effigiem eius in templo locare arma potius sumpsere, quem motum Caesaris mors (41^p) diremit. Claudius defunctis regibus aut ad modicum redactis Judaeam provinciam equitibus Romanis aut libertis permisit, e quibus Antonius Felix per omnem saevitiam ac libidinem ius regium servili ingenio exercuit, Drusilla
- 5 Cleopatrae et Antonii nepte in matrimonium accepta, ut eiusdem Antonii Felix progener, Claudius nepos esset. (10) duravit tamen patientia Judaeis usque ad Gessium Florum procuratorem: sub eo bellum ortum (66^p). et comprimere coepantem Cestium Gallum Syriae legatum varia proelia ac saepius adversa exceperere. qui ubi fato aut
- 10 daedio occidit, missu Neronis Vespasianus fortuna famaque et egregiis ministris intra duas aestales (67/68^p) cuncta camporum omnesque praeter Hierosolyma urbes victore exercitu tenebat. (2) proximus annus (69^p) civili bello intentus quantum ad Judaeos per otium transiit; pace per Italiam parta et externae curae rediere: augebat iras, quod soli Judaei non cessissent; simul manere apud exercitus Titum ad omnes principatus
- 15 novi eventus casusve utile videbatur. (11) igitur castris, ut diximus (c. I), ante moenia Hierosolymorum positae instruitas legiones ostentavit; Judaei sub ipsos muros struxere aciem . . . missus in eos eques cum expeditis cohortibus ambigue certavit; mox cessere hostes et sequentibus diebus crebra pro portis proelia serebant, donec assiduis damnis intra moenia pel-
- 20 lerentur. (2) Romani ad obpugnandum versi: neque enim dignum videbatur famem hostium opperiri . . . (3) sed urbem arduam situ opera molesque firmaverant, quis vel plana satis munirentur. nam duos colles in immensum editos claudabant muri per artem obliqui aut introrsus sinuati, ut latera obpugnantium ad ictus palescerent; extrema rupis abrupta, et turres, ubi mons iuvisset, in sexagenos pedes, inter devexa
- 25 in ceteros vicinosque attollebantur mira specie ac procul intuentibus pares. alia intus moenia regiae circumiecta, conspicuoque fastigio turris Antonia, in honorem M. Antonii ab Herode appellata. (12) templum in modum arcis propriique muri, labore et opere ante alios; ipsae porticus, quis templum ambidatur, egregium propugnaculum. fons perennis aquae, cavati sub terra montes, et piscinae cisternaeque servandis imbribus. . . . (13) venerant prodigia . . . (2) quae pauci in metum
- 30 trahebant: pluribus persuasio inerat antiquis sacerdotum litteris contineri, eo ipso tempore fore ut valeret Oriens profectique Judaea rerum potirentur. quae ambages Vespasianum ac Titum praedixerat, sed vulgus more humanae cupidinis sibi tantam factorum magnitudinem interpretati ne adversis quidem ad vera mutabantur . . .
- 22 EUSEB. H.E. 4, 2: καὶ τὰ μὲν τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν διδασκαλίας τε καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐπαλλήλων ἡκμαζεν. ἤδη γοῦν τοῦ αὐτοκράτορος (scil. Τραϊανοῦ) εἰς ἐνιαυτὸν διακρίθειται. (2) ἔν τε γὰρ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ Αἰγύπτῳ καὶ προσέτι κατὰ Κυρήνην . . . ὤρμητο πρὸς τοὺς συνοίκους Ἕλληνας στασιαστέον, αὐξήσαντές τε εἰς
- 40 μέγα τὴν στάσιν τῷ ἐπιόντι ἐνιαυτῷ πόλεμον οὐ μικρὸν συνήψαν, ἡγουμένω τῆς καυτῆς

1 a C. v aḡ M 4 omnem (aus -nia) M¹ 5 matrimonium accepta c -nia
 accepta M 8 exceperere c excipere M 9 intra Rhenanus inter M 12 parta c
 parata M [et] Acidalius rediere c redire M 14 utile c utilis (aus -li) M¹
 16 sub ipso muro Ph. Wagner 23 sexagenos Bkr sexaginta M 24 vicenos
 Haase 27 opere c opera M 28 cavati - montes, fons - aquae Nipperdey
 38 v.l. διαφθειρεν

Λούπου τῆς ἀπάσης Αἰγύπτου. (3) καὶ δὴ ἐν τῇ πρώτῃ συμβολῇ ἐπικρατήσαι αὐτοὺς συνέβη τῶν Ἑλλήνων, οἱ καὶ καταφυγόντες εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τοὺς ἐν τῇ πόλει Ἰουδαίους ἐξώγησάν τε καὶ ἀπέκτειναν· τῆς δὲ παρὰ τούτων συμμαχίας ἀποτυχόντες οἱ κατὰ Κυρήνην τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου λεηλατοῦντες . . . διετέλου, ἡγουμένου αὐτῶν
 5 Λουκούα, ἐφ' οὗς ὁ αὐτοκράτωρ ἐπεμψεν Μάρκιον Τούρβωνα . . . (4) ὁ δὲ πολλὰς μάχαις οὐκ ὀλίγωι τε χρόνῳ τὸν πρὸς αὐτοὺς διαπονήσας πόλεμον, πολλὰς μυριάδας Ἰουδαίων οὐ μόνον τῶν ἀπὸ Κυρήνης ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπ' Αἰγύπτου συναιρομένων Λουκούαι τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀναιρεῖ. (5) ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ὑποπεύσας καὶ τοὺς ἐν Μεσοποταμίαι Ἰουδαίους ἐπιθήσασθαι τοῖς αὐτόθι, Λουσίωι Κυήτῳ προσέταξεν ἐκκαθᾶραι τῆς ἐπαρχίας
 10 αὐτοῦς, ὅς καὶ παραταξάμενος πάμπολυ πλῆθος τῶν αὐτόθι φονεύει, ἐφ' ᾧ κατορθώματι Ἰουδαίας ἡγεμῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἀνεδείχθη. ταῦτα καὶ Ἑλλήνων οἱ τὰ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γραφῆι παραδόντες αὐτοῖς ἱστῶρησαν ῥήμασιν. CASSIUS DION 68, 32; APPIAN. B.C. 2, 380.

23 EUSEB. H.E. 4, 6: καὶ δῆτα τῆς Ἰουδαίων ἀποστασίας αὐτὸς εἰς μέγα καὶ πολὺ
 15 προελθούσης (132/5^ρ). Ρούφος ἐπάρχων τῆς Ἰουδαίας, στρατιωτικῆς αὐτῷ συμμαχίας ὑπὸ βασιλείῳς πεμφθείσης, ταῖς ἀπονοίαις αὐτῶν ἀφειδῶς χρόμενος ἐπεξήκει, μυριάδας ἀθρόως ἀνδρῶν ὄμοι καὶ παιδῶν καὶ γυναικῶν διαφθεῖρων πολέμου τε νόμῳ τὰς χώρας αὐτῶν ἐξανδραποδιζόμενος. (2) ἐστρατήγει δὲ τότε Ἰουδαίων Βαρχαχεβας ὄνομα, ὁ δὲ ἀστέρα δηλοῖ . . . (3) ἀκμάσαντος δὲ τοῦ πολέμου ἔτους ὀκτωκαι-
 20 δεκάτου τῆς ἡγεμονίας κατὰ Βηθθηρα (πολίχνη τις ἦν ὀχυρωτάτη, τῶν Ἱεροσολύμων οὐ σφόδρα πόρρω διεστώσα) . . . καὶ τοῦ τῆς ἀπονοίας αὐτοῖς αἰτίου τὴν ἀξίαν ἐκτίσαντος δίκην, τὸ πᾶν ἔθνος ἐξ ἐκείνου καὶ τῆς περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα γῆς κάμπαν ἐπιβαίνειν εἰργεται νόμου δόγματι καὶ διατάξεσιν Ἀδριανοῦ, ὡς ἂν μῆδ' ἐξ ἀπόπτου θεωροῖεν τὸ πατρῷον ἔδαφος ἐγκλευσαμένου· Ἀρίστων ὁ Πιελλαῖος (201 F I) ἱστορεῖ. (4) οὕτω δὲ τῆς
 25 πόλεως εἰς ἐρημίαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους παντελῆ τε φθορὰν τῶν πάλαι οἰκητόρων ἐλθούσης ἐξ ἀλλοφύλου τε γένους συνοικισθείσης, ἡ μετέπειτα συστάσα Ῥωμαικὴ πόλις τὴν ἐπινομίαν ἀμείψασα εἰς τὴν τοῦ κρατούντος Αἰλίου Ἀδριανοῦ τιμὴν Αἰλία προσαγορεύεται. (5) καὶ δὴ τῆς αὐτόθι ἐκκλησίας ἐξ ἔθνῶν συγχροτηθείσης, πρῶτος μετὰ τοὺς ἐκ περιτομῆς ἐπισκόπους τὴν τῶν ἐκεῖσε λειτουργίαν ἐγχειρίζεται Μάρκος. CASSIUS DIO 69,
 30 12-14; APPIAN. Syr. 252; LYDUS De mens. I, 18.

— IBERER

s. Spanien.

XIII. KAPPADOKIEN

738. EUSTOCHIOS VON KAPPADOKIEN

Um 350^ρ

35

T

1 (IV 3) SUDA s.v. Εὐστόχιος Καππαδόκης· σοφιστής. ἔγραψε τὰ κατὰ

5 τούρβωνα ΑΤΕΡΒ¹ (COPT.) ΔΜΛ τοῦνομα Β¹ den tribunen Σ 9 Λουσίωι: (cf. Cassius Dio 68, 32, 3) λουκίω ΠΣΑ *Lysiae* Hier. Chron. ol. 223, 3 Λυσίαι Synk. p. 657, 9 κυήτω Α *Quieto* Rufin, Hier κόντω, κόντω, κόντω γ 18 τότε Ἰουδαίων ΒΔ τ. ἰ. δεῦτερος τμηκαῦτα Μ ἰ. τῆν. ΑΤΕΡ 20 ἡγεμονίας ἀδριανοῦ Α πολίχνην ἤτις Μ πόλιν ἤτις Α 23 νόμου ΠΣ *divinae legis* Rufin *Romanis interdictionibus* Hier. Chron. ol. 228 δόγμασι TERM 24 πελλαῖος ΑΒΕ Rufin παλαιὸς TERDM 25 τε OM. TER καὶ παντελῆ Α

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III C

46

Κώνσταντα τὸν βασιλέα (337-350)· καὶ Ἀρχαιολογίαν Καππαδοκίας καὶ λοιπῶν ἐθνῶν.

F

1. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

5

2. OHNE BUCHTITEL

1 STERH. BYZ. s.v. Παντικάπαιον· πόλις μεγίστη, τῶν κατὰ Βόσπορον μητρόπολις. ὠκίσθη δὲ παρὰ Αἰήτου παιδός, λαβόντος τὸν τόπον παρ' Ἀγαήτου Σκυθῶν βασιλέως καὶ καλέσαντος τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ Παντικάπου. ὁ πολίτης Παντικαπαιεύς· λέγεται καὶ Παντικαπαιάτης· ἔστι δὲ Παντικαπεύς ὡς ἀπὸ τοῦ Παντικάπη, ὡς τοῦ Σινώπη τὸ Σινωπεύς. τὸ δὲ Παντικάπη (?) κεῖται παρὰ Εὐστοχίῳ.

XIV. KARIEN

739. ALEXANDROS DER CHERSONHSITE (KARIEN)

T

15 1 (III 206) SCHOL. APOLL. RHOD. I, 925: ἔστι καὶ ἑτέρα Χερσονήσος Καρίας, ἐνθεν ἦν Ἀλέξανδρος ὁ περὶ Καρίας γράψας.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΙΑΣ (?)

— ALEXANDROS (POLYHISTOR) VON MILET

20

ΠΕΡΙ ΚΑΡΙΑΣ (ΚΑΡΙΚΑ)

273 F 21-28; 97 (?); II3; I22.

740. APOLLONIOS VON APHRODISIAS (KARIEN)

T

1 (IV 310) SUDA s.v. Ἀπολλώνιος Ἀφροδισιεύς· ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικός. γέγραφε Καρικὰ· Περὶ Τράλλεων· Περὶ Ὀρφέως καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ (T 232 Kern).

1 Κώνσταντα: κωνσταντῖνον F; s. Komm. 2 λοιπῶν: ἄλλων? Mue 6-9: kürzer Eust. Dion. Per 311 ὁ παντικάπιον R 7 'excidit nomen filii; nec Αἰήτου sanum videtur' Mei ἀγαήτου τοῦ R 9 παντηκάπου R ἀντικάπου P παντικάπα Pal (Salm?) παντηκαπαιεύς R παντηκαπαιάτης R Παντικαπαιάτης Xyl Παντικαπαιάτης Eckhel (cf. Head H.N.³ p. 281) δὲ <καβ>? Mei 10 παντικαπεύς Pal (Salm?) ἀντικαπαιεύς P om. RV ἀπὸ τοῦ Π. ὡς τοῦ om. P 11 παντικάπη RV παντικαπαιάτης P 25 καὶ ε κατὰ τῶν ο

Hellenis
Zeit?

c. 80/3

Kaiserzeit

F

ΚΑΡΙΚΑ

Α

1 (1) STERH. BYZ. s.v. Κουρόπολις· πόλις Καρίας· Ἀπολλώνιος Καρι-
5 κῶν ἄ. τὸ ἔθνικὸν Κουροπολίται.

Δ

*2 (2) STERH. BYZ. s.v. Βάργασα· πόλις Καρίας· ἀπὸ Βαργάσου τοῦ υἱοῦ
Βάργης καὶ Ἑρακλέους, ὃν ἐδίωξε Λάμος ὁ Ὀμφάλης καὶ Ἑρακλέους, ὡς
Ἀπολλώνιος Καρικῶν δ. τὸ ἔθνικὸν Βαργασηνός, ὡς αὐτὸς (F 12) ις (?).

10 3 (4) STERH. BYZ. s.v. Ὑδη· πόλις Λυδίας, ἐν ἧι ὠικεῖ Ὀμφάλη δυ-
ναστεύουσα Λυδῶν, Ἰορδάνου θυγάτηρ, ὡς Ἀπολλώνιος Καρικῶν δ. Ὀμηρος
(Il. H 221) διὰ τοῦ ἄ <<κυκιοτόμων δ'χ' ἄριστος, Ὑλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων>> . . .
Λεάνδρος (492 F 11) δ', ὃν Νικάνωρ παρατίθησιν ἐν Μετονομασίαις (IV), τὴν
αὐτὴν Ὑδην καὶ Σάρδεις φησίν.

15 4 (5) STERH. BYZ. s.v. Ὑδισσός· πόλις Καρίας· ἀπὸ Ὑδίσσου παιδὸς
Βελλεροφόντου καὶ Ἀστερίας θυγατρὸς Ὑδέου, ὡς Ἀπολλώνιος Καρικῶν δ·
<<ἐξ ὧν ἐγεννήθη Ὑδης (?), ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις Ὑδισσός>>. ὁ πο-
λίτης Ὑδισσεύς, ὡς αὐτὸς Ἀπολλώνιος φησίν.

5 (3) STERH. BYZ. s.v. Κύον· πόλις Καρίας· Ἀπολλώνιος δ Καρικῶν·
20 ἢ πρότερον Κανήβιον. τὸ ἔθνικὸν Κυίτης.

Ε

6 (6) STERH. BYZ. s.v. Ὑλλούαλα· δῆμος Καρίας. Ἀπολλώνιος ε
Καρικῶν <<Κᾶρες δὲ τόπον ἐκεῖνον, ἐνθα Ὑλλος ἀπώλετο, Ὑλ-
λούαλαν ὠνόμασαν, καὶ ἔδος ἐνταῦθα ἐδείμαντο Ἀπόλλωνος·
25 καὶ νῦν ἔτι περὶ τὸν θεὸν δῆμός ἐστιν Ὑλλούαλα λεγόμενος>>. ἄλλα γὰρ οἱ Κᾶρες τὸν ἔππον ἔλεγον>>, ὡς καὶ πρότερον (s.v. Ἀλάβανδα)
εἴρηται.

7 Βάργασα ο (Strab. 14, 2, 15; Head HN³ p. 612): Βάργαζα Ptolem. 5, 2, 15
8 ὃν - Ἑρακλέους om. R 9 ἀπολλώνιος RV ἀπολλῶ^H P δ RV β P ις RV ιγ P
11 Ἰορδάνου ο Ἰαρδάνου Holste, v ἀπολλ' P 13 Λεάνδρος VP νέανδρος (? aus
le- corr.) R ὃν Νικάνωρ Mei ὃν Ἰκάνωρ R ὁ νικάνωρ VP 15 Ὑδισσοῦ Mei
16 Ὑδέου (aus -αίου corr. R¹) ο Ὑδέως Salm ἀπολλῶ^H (auch lin. 18) P 17
ἐγενήθη VP ὕδης R ὕδης VP Ὑδισσός Salm, v ὕδης R 19 κύων R
23 Κᾶρες Salm κάρης (cf. Steph. Byz. s.v. Κρυασσός?) ο <τὸν τόπον v ἐκεῖνοι P
23-24 ὕλλ' αλαν R¹ ὕλλούαλαν P 24 ὠνόμασεν P ἐδείματο ἀπόλλωνι P 25
παρὰ τὸν θεὸν Pν περὶ τὸ ἔδος Salm περὶ τὸν νεὼν Mei 26 ἄλλα (R s.v. Ἀλά-
βανδα) v ἄλλα ο

Z

7 (7) STEPH. BYZ. s.v. Ἀρκόνησος· νῆσος Καρίας. Ἀπολλώνιος ζ Καρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἀρκονήσιος.

8 (8) a) STEPH. BYZ. s.v. Χρυσασορίς· πόλις Καρίας, ἡ ὕστερον Ἰδριάς ὀνομασθεῖσα. Ἀπολλώνιος ἐν ζ Καρικῶν· «καὶ πρώτη πόλις τῶν ὑπὸ Λυκίων κτισθεισῶν», τὸ ἐθνικὸν Χρυσασορεύς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτοῖς· «Ταυροπολιταὶ μὲν συνεμάχουν <καὶ Χρυσασορεῖς> καὶ Πλαρασεῖς». ἔστι καὶ Χρυσασορεῖς δῆμος. Ἐπαφρόδιτος δὲ τὴν Καρίαν πᾶσαν Χρυσασορίδα λέγεσθαι. b) – s.v. Ἰδριάς· πόλις τῆς Καρίας, ἡ πρότερον Χρυσασορίς, ἀπὸ Ἰδρίεω παιδὸς 10 Καρός. ὁ οἰκῶν Ἰδριεὺς, καὶ Ἰδριάς τὸ θηλυκόν. c) – s.v. Πιλάρασα· πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Πιλαρασεύς. d) – s.v. Ταυρόπολις· πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικὸν Ταυροπολίτης.

Θ

*9 (9) STEPH. BYZ. s.v. Τάβαι· πόλις Λυδίας, περὶ ὧν ὁ χρησμός φησι πρὸς Πισίδας «ἄστὺ Ταβῶν ἐρικυδὲς ἐλεύθερον οἰκίζεσθαι». καὶ Ἀπολλώνιος 15 θ «ἐδέηθησαν ὅπως αὐτοὺς εἰς Τάβας καταγάγωσι» . . . ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Τάβου· ὁ δὲ Τάβος ἤρωος. οἱ δὲ φασὶ (742 F 3) τὸν Κιβύραν καὶ Μαρσῶν ἀδελφούς τὸν μὲν κτίσαι Κιβύραν πόλιν, τὸν δὲ Τάβας, καὶ καλέσαι ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πέτρας οἰκεῖσθαι· τάβαν γὰρ τὴν πέτραν Ἑλληνες ἐρμηνεύουσιν. ἔνιοι 20 Περαιάς, ἣν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περί Συρίας (273 F 71) ἐρμηνεύει ἀγαθὴν.

I

10 (10) STEPH. BYZ. s.v. Νάρκασος· πόλις καὶ δῆμος Καρίας. Ἀπολλώνιος ι Καρικῶν. ὁ δημότης καὶ ὁ πολίτης Ναρκασεύς.

II

25 (F 2?)

IE

11 (10a) a) ET. M. p. 147, 57; Ἄρπασος· ποταμὸς Καρίας, πρότερον

2 ἀρκόνησος (Strab. 14, 2, 16) Pal (?) 4 ἡ ὕστερον P ὅ. ἡ RV Ἰδριάς (b) Holste ἀδριάς ο 5 καὶ ᾱ RP πόλις τῶν V π. τὴν RP 6 κτισθεισῶν Mei κτισθεισῶν P κατὰ R om. V 7 <καὶ Χρ.> Mei Πλαρασεῖς (c) Mei πλαρασεῖς P πλαρασεῖς V παρασεῖς R 8 ἔστι om. V δῆμος Mei μες R(?) δὲ VP δὲ 9-10: Steph. Byz. s.v. Εὐρωπος (richtig Εὐρωμος)· Καρίας, ἣν δὲ τὴν V 9-10: Steph. Byz. s.v. Εὐρωπος (richtig Εὐρωμος)· Καρίας, ἣν Ἰδριάδα ἀπὸ Ἰδριεῶς (Holste Ἰδριος ο) τοῦ Χρυσάορος u.s.v. Εὐρωμος (F 15) 14 παιδίας P τάβων ο ἐρικυδεὺς P , ἀπολλῶ P 22 νάρκασος (zwischen Ναισός u. Νακολία) ο Νάρκασος Holste Νάρκασος? Mei 23 ναρκασεύς P ναρκα- νασεύς R ναρκανασεύς V

Δαφνοῦς καλούμενος. εἴρηται δὲ διὰ τὸ δέξυτατον τοῦ ροῦ, καὶ ὅτι ἀρπάζει τοὺς παριόντας αὐτῷ· οὕτως ἱστορεῖ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ τῶν Καρικῶν. b) STEPH. BYZ. s.v. Ἄρπασα· πόλις Καρίας· ἀπὸ Ἄρπασου ποταμοῦ. τὸ ἔθνικόν Ἄρπασεύς.

5

IF

12 (2) STEPH. BYZ. s.v. Βάργασα: s. F 2.

*13 (II) a) STEPH. BYZ. s.v. Λάγινα· πολίχνιον Καρίας. Ἀπολλώνιος Καρικῶν ἰς. τὸ ἔθνικόν Λαγιναῖος καὶ Λαγινίτης, καὶ θηλυκῶς Λαγινίτις. ἔστι καὶ Λαγίνεια Βιθυνίας. b) STEPH. BYZ. s.v. Ἐκατήσια· οὕτως ἡ Ἰδριάς (F 8) 10 πόλις ἐκαλεῖτο Καρίας. ναὸν γὰρ τεύξαντες οἱ Κἄρες τὴν θεὸν Λαγινίτιν ἐκάλεσαν ἀπὸ τοῦ φυγόντος ζώου ἐκεῖ, καὶ τὰ Ἐκατήσια τελούντες οὕτως ἀνόμασαν.

IZ

14 (13) STEPH. BYZ. s.v. Ἄγκυρα (ET. M. p. 184, 36): Ἄγκυρα· πόλις c. 275* 15 Γαλατίας· οἱ δὲ Φρυγίας αὐτὴν ἀναγράφουσιν. . . . οἱ γὰρ ἀπὸ Κελτικῆς Γαλάται, ὡς Στράβων φησὶ ἰβ (5, 1) εἰς τούτους πλανηθέντες τοὺς τόπους τριμερεῖς τε γενόμενοι εἰς τοσαύτας μοίρας διενείμαντο τὴν χώραν. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν ἰζ Καρικῶν ἱστορεῖ Μιθριδάτη καὶ Ἀριοβαρζάνη νηή- 20 λυδας τοὺς Γαλάτας συμμαχήσαντας διώξει τοὺς ὑπὸ Πτολεμαίου σταλέντας Αἰγυπτίους ἄχρι θαλάσσης, καὶ λαβεῖν τὰς ἀγκύρας τῶν νεῶν αὐτῶν, καὶ μισθὸν τῆς νίκης εἰς πολισμόν λαβόντας χώραν κτίσαι, καὶ ὀνομάσαι οὕτως.

15 (12) STEPH. BYZ. s.v. Εὐρωμος· πόλις Καρίας· ἀπὸ Εὐρώμου τοῦ Ἰδριάς Καρός. τὸ ἔθνικόν Εὐρωμεύς. Ἀπολλώνιος ἰζ Καρικῶν.

IH

25 16 (14) STEPH. BYZ. s.v. Χωλὸν τεῖχος· πόλις Καρίας, ὡς Ἀπολλώνιος ἰη Καρικῶν. τὸ ἔθνικόν Χωλοτειχίτης.

2. ΠΕΡΙ ΤΡΑΛΛΕΩΝ 3. ΠΕΡΙ ΟΡΦΕΩΝ

(T 1)

1 δέξυτερον (Epit.) V ἢ ὅτι V [καὶ] ὅτι? 2 αὐτὸν V 2-3 οὕτως - Καρικῶν om. V 3 ἄρπασα - ποτ. om. P ἄρπασα V 7 Λάγινα (τὰ Λάγινα Strab. 14, 2, 25; 29 [λαγνίνων ο]) Mei λάγινα V λάγινα (?) R λαγινία P καρία P Ἀπολλώνιος Mei ἀπόλλωνος RV ἀπολλόδωρος P 8 θηλυκὸν R 9 Ἐκατήσια Mei ἐκατήσια ο Ἰδριάς Mei Ἰδρίας ο 10 Λαγινίτιν (a) Mei λαγινίτιν (corr. m. 1) R λαγινίτην PV 11 Ἐκατήσια Berkel ἐτήσια ο οὕτως Mei οὐ (s.l.) R (m. 1?) om. PV 14 Γαλατίας P Et om. (lac. indic.) RV 15-16 τριμερεῖς P 21 16-21 ἱστορεῖ Μιθριδάτη καὶ Ἀριοβαρζάνη, νηήλυδας τοῖς Γαλάταις συμμαχήσαντας, διώξας τοὺς - πολισμόν δούς χώραν - οὕτως Et 17-18 Μιθριδάτη - Γαλάτας Γροπον μιθριδάτην κ. ἀριοβαρζάνη νηήλυδας (-τας P) τοῖς γαλάταις ο 19 λαβεῖν Xyl λαβῶν ο 23 Ἰδριάς P

— LEON VON ALABANDA

Nicht vor s. I

ΚΑΡΙΚΑ Α - Δ

278 T I.

741. PHILIPPOS VON THEANGELA

(s. III?)

5

ΚΑΡΙΚΑ

- 1 (IV 474, 2) STRABON 14, 2, 28 p. 662: (diskussion von Καρῶν βαρβαροφώνων II. B 867) οὐδὲ γε ὅτι τραχυτάτη ἢ γλῶττα τῶν Καρῶν· οὐ γάρ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα Ἑλληνικὰ ὀνόματα ἔχει καταμειγμένα, ὡς φησι Φίλιππος ὁ τὰ Καρικὰ γράψας.
- 10 2 (I) ATHEN. 6, 101 p. 271 B: Φίλιππος ὁ Θεαγγελεὺς ἐν τῷ Περὶ Καρῶν καὶ Λελέγων συγγράμματι καταλέξας τοὺς Λακεδαιμονίων ἐλωτας καὶ τοὺς Θετταλικούς πενέστας καὶ Κᾶράς φησι τοῖς Λέλεξιν ὡς οἰκέταις χρῆσασθαι πάλαι τε καὶ νῦν.
- 3 (3) SCHOL. EURIP. *Rhes.* 509: κακῶι δὲ μερμέρωι] μήποτε πρὸς τὸ
15 χεῖρον μετέστραπται ἀπὸ τοῦ τερμέρου, ἔν' ἦι παρὰ τὴν παροιμίαν 'Τέρμερια κακά', ὑπὲρ ὧν Φίλιππος ἐν τῷ Περὶ Καρῶν συγγράμματι φησιν οὕτως· «Τέρμερον καὶ Λύκον Λέλεγας γενέσθαι θηριώδεις τὴν φύσιν (τοῦτον δὲ τὸν Τέρμερον πόλιν οἰκίσαι, ἣν δὴ ἀπ' αὐτοῦ Τέρμερον ὠνομάσθαι)· τούτους δὲ φασὶ πρῶτους ληιστεῦσαι,
20 καὶ οὐ μόνον τὰ περὶ Καρίαν, ἀλλὰ καὶ σχεδίας ἐκ ῥιπῶν ποιήσαντας εἰς Κῶ ἐκπλεῖν».

ZWEIFELHAFTES

- *4 (4) PLUTARCH. *Alex.* 46, 1: ἐνταῦθα δὲ πρὸς αὐτὸν (*scil.* Ἀλέξανδρον τὸν Ὀρεξάρτην διαβάντα ποταμόν) ἀρικήσθαι τὴν Ἀμαζόνα οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ὧν καὶ
25 Κλείταρχος ἐστίν (137 F 15) καὶ Πολύκλειτος (128 F 8) καὶ Ὀνησίκριτος (134 F 1) καὶ Ἀντιγένης (141 F 1) καὶ Ἰστρος (334 F 26). (2) Ἀριστόβουλος (139 F 21) δὲ καὶ Χάρης ὁ εἰσαγγελεὺς (125 F 12), πρὸς δὲ τούτοις Ἐκαταῖος ὁ Ἐρετριεὺς (VI) καὶ Πτολεμαῖος (138 F 28) καὶ Ἀντικλείδης (140 F 12) καὶ Φίλων ὁ Θηβαῖος (VI) καὶ
30 F 46) πλάσμα φασὶ γεγονέναι τοῦτο.
- 5 STEP. Byz. s.v. Κασταλία· πόλις Κιλικίας. Θεαγένης ἐν Καρικοῖς (774 F 16). τὸ θινικὸν Κασταλιώτης.

7 βραχυτάτη Cx 7-9: cf. Schol. B II. B 867 ἢ βαρβαροφωνεῖν ἐστὶ τὸ τοὺς ἐπιμυνημένους Ἑλλῆσι βαρβάρους ἐλληνίζειν μὲν διδάσκεισθαι, τῆι φωνῇ δὲ μὴ καθαρεύειν 17-21: verkürzt; s. Komm. 18 τοῦτον A τούτων Schwartz οὐκίσει A (?) 20 Καρίαν * * Schwartz ἐκ Cobet καὶ A 21 ἐκπλεῖν ν ἐξπλεῖν A διαπλεῖν Wil 27 πρὸς - Ἐρετριεὺς C; hinter Φίλ. ὁ εἰσαγγελεὺς γ 29 εἰσαγγελεὺς: Θεαγγελεὺς Reinesius, v 31 ὁ Θεαγγελεὺς ἐν Καρικοῖς Hecker, Wil (*Hyp.*) <Φίλιππος ὁ Θεαγγελεὺς ἐν Κ. (s. Komm.)?

— THEAGENES

ΚΑΡΙΚΑ

S. 741 F 5.

— SKYLAX VON KARYANDA

(s. III/II·?)

5 ΤΑ ΚΑΤΑ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΝ ΤΟΝ ΜΥΛΑΣΣΩΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

S. 709 T 1.

— DEMODAMAS

c. 300/280^a

ΠΕΡΙ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΟΥ

No. 428.

10

— ARISTOTELES

s. IV 2^a

(ΙΑΣΕΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ)

IV.

— APOLLONIOS VON RHODOS

s. III^a

ΚΑΥΝΟΥ ΚΤΙΣΙΣ

15 IV.

— CHRISTODOROS VON KOPTOS

491/518^b

ΠΑΤΡΙΑ ΤΡΑΛΛΕΩΝ — ΠΑΤΡΙΑ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΔΟΣ

No. 283.

742. ANHANG

20 1 STEPH. BYZ. s.v. 'Αλικαρνασσός· πόλις Καρίας. † Ἄνθης φησιν ἀπὸ τοῦ ἀλλ' περιέχεσθαι τὴν Καρίαν. αὐτὸς δὲ ὁ Ἄνθης ἐκ Τροιζῆνος μετώκησε, λαβὼν τὴν Δύμαιναν φυλὴν, ὡς Καλλίμαχος (F 703 Pf)· ἢ ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν ἀπὸ Τροιζῆνος, ὡς Ἀπολλόδωρος (244 F 291). ἐκαλεῖτο δὲ Ἴσθμὸς καὶ Ζεφύριον, ὡς Φίλων (790 F 23), καὶ Ζεφυρία.

25 2 STEPH. BYZ. s.v. Σύρνα· πόλις Καρίας. ἔκτισται δὲ ὑπὸ Ποδαλεiriου <ὡς * >· ἐκπεσόντα γὰρ αὐτὸν εἰς Καρίαν σωθῆναι ὑπὸ τινος αἰγοβοσκοῦ, καὶ ἀχθῆναι πρὸς Δαμαίθδον Καρίας βασιλέα, οὗ τὴν θυγατέρα Σύρναν ἀπὸ στέγους πεσοῦσαν ὑπ' αὐτοῦ θεραπευθῆναι. φησι δὲ οὕτως· <ἀθυμοῦντος δὲ τοῦ Δαμαίθου, τὸν Ποδαλεiriον ἀφ' ἑκατέρου τῶν βραχιόνων αἵμα

20 <ῆν> Ἄ. φασὶν <ὠνόμασεν> ο. φησὶν <ὁ * > Mei 21 ἀλλ' (Oros Et. Gen.) Salm ἀλλ' ο οὗτος δὲ? Mei μετώκησε Mei -ισε ο 24 ζεφύριον RV -ια P ζεφυρία RP -ίων V 25 Σύρνα: Σύρνος p. 720, 3; Theopomp. 115 F 103 § 14; Pausan. 3, 26, 10 26 < > Jac αἰγοβοσκοῦ: νομέως s.v. Βυβασσός 27 δαμαίθδον Μίμαιθος s.v. Πρυμνησία? βασιλέα P -έως V comp. R 27-28 πεσοῦσαν ἀπὸ (τοῦ add. Mei) τέγους P 28 δὲ om. P 29 δαμαίθου RP δαμαίθου V

ἀφελόντα σώσαι τὴν παῖδα, τὸν δὲ θαυμάσαντα συνοικίσει αὐτῷ τὴν παῖδα, καὶ δοῦναι τὴν χερρόνησον, ἐν ἧι δύο πόλεις κτίσαντα τὴν μὲν ἀπὸ γυναικὸς Σύρνον, τὴν δ' ἐτέραν ἀπὸ τοῦ σώσαντος αὐτὸν νομῆως <Βυβασσὸν καλέσαι> ».

5 3 STEPH. BYZ. s.v. Τάβαι: (κτίσις von Kibyra und Tabai: ἔνιοι) 740 F 9.

4 a) HERODT. I, 171, 2: εἰσι δὲ τούτων Κἄρες μὲν ἀπιγμένοι ἐς τὴν ἡπειρον ἐκ τῶν νήσων· τὸ γὰρ παλαιὸν ἔοντες Μίνω 10 κατήκοι καὶ καλεόμενοι Λέλεγες εἶχον τὰς νήσους, φόρον μὲν οὐδένα ὑποτελόντες, ὄσον καὶ ἐγὼ δυνατός εἰμι <ἐπι> μακρότατον ἐξικέσθαι ἀκοῆι, οἱ δὲ ὄκως Μίνως δεῖοιτο, ἐπλήρουσι οἱ τὰς νέας. (3) ἄτε δὴ Μίνω τε 15 κατεστραμμένοι γῆν πολλὴν καὶ εὐτυχεύοντος τῷ πολέμῳ, τὸ Καρικὸν ἦν ἔθνος λογιμώτατον τῶν ἐθνῶν ἀπάντων κατὰ τοῦτον

ἄμα τὸν χρόνον μακρῶι μάλιστα. (4) καὶ σφι τριεὶ ἐξευρήματα ἐγένετο, τοῖσι οἱ Ἕλληνες ἐχρήσαντο· καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ κράνα λόφους ἐπίδεσθαι Κἄρες εἰσι οἱ καταδέ- 20 ζαντες, καὶ ἐπὶ τὰς ἀσπίδας τὰ σημήια ποιεῖσθαι, καὶ ὄχανα ἀσπίσι οὗτοι εἰσι οἱ ποιησάμενοι πρώτοι· τῶς δὲ ἔνευ ὄχανον ἐφόρουν τὰς ἀσπίδας πάντες οἱ περ ἐώθησαν ἀσπίσι χρᾶσθαι, τελαμῶσι σκυτίνουσι οἰηκίζοντες, περὶ τοῖσι αὐχέσι τε καὶ τοῖσι ἀριστεροῖσι ὁμοιοι περικείμενοι. μετὰ δὲ [τοῦς Κἄρας] χρόνῳ ὕστερον πολλῶι Δωριεῖς τε καὶ Ἴωνες 25 κατὰ μὲν δὴ Κἄρας οὕτω Κρήτες λέγουσι γενέσθαι, οὐ μὲντοι αὐτοὶ γε ὁμολογεῖουσι τοῦτοισι οἱ Κἄρες, ἀλλὰ νομίζουσι αὐτοὶ ἑωυτοὺς εἶναι αὐτόχθονας ἡπειρώτας καὶ τῷ οὐνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ διαχρεωμένους τῷ περ νῦν. (6) ἀποδεικνύσι δὲ ἐν Μυλάσοισι Διὸς Καρίου ἱρὸν ἀρχαῖον, τοῦ Μυσοῖσι μὲν καὶ Λυδοῖσι μέτεστι ὡς κασιγνήτοισι ἐοῦσι τοῖσι Κασί· τὸν γὰρ Λυδὸν καὶ τὸν Μυσὸν λέγουσι εἶναι 30 Καρὸς ἀδελφεοῦς· τοῦτοισι μὲν δὴ μέτεστι, ὅσοι δὲ ἔοντες ἄλλου ἔθνους ὁμόγλωσσοι τοῖσι Κασί ἐγένοντο, τοῦτοισι δὲ οὐ μετὰ.

(172) οἱ δὲ Καῦνιοι αὐτόχθονες δοκέειν ἐμοὶ εἶναι, αὐτοὶ μὲντοι ἐκ Κρήτης φασὶ εἶναι. προσκεχωρήκασι δὲ γλῶσσαν μὲν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος - ἢ οἱ Κἄρες πρὸς τὸ Καυνικόν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρίναι·, νόμοισι δὲ χρέωνται κεχωρισμένοι 35 πολλὸν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων καὶ Καρῶν. τοῖσι γὰρ κάλλιστόν ἐστι κατ' ἡλικίην τε καὶ φιλότητα λαδὸν συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ καὶ παισὶ. (2) Ἰδρυθέντων δὲ σφι ἱρῶν ξεινικῶν μετέπειτα, ὡς σφι ἀπέδοξε (ἔδοξε δὴ τοῖσι πατρίοισι μόνον

1 συνοικίσει Mei -ῖσαι R^v -ῖσαι R^p

4 <B. κ.> (s.v. Βυβασσός) Mei

12 <ἐπι> Werfer 16-17 λογιμώ-
τατον: δοκιμώτατον STEPH. BYZ. s.v.
Καρία

22 χρᾶσθαι v χρέεσθαι o

[γάρ] Stein 37 δὴ: δὲ Ald, v

b) STRABON 14, 2, 27: πολλῶν δὲ λόγων εἰρημένων περὶ Καρῶν, ὁ μάλιστα ὁμολογούμενός ἐστιν οὗτος, ὅτι οἱ Κἄρες ὑπὸ Μίνω ἐτάττοντο, τότε Λέλεγες καλούμενοι, καὶ τὰς νήσους ὠκουν, εἰτ' ἡπειρῶται γενόμενοι πολλὴν τῆς παραλλίας καὶ τῆς μεσογαίας κατέσχον, τοὺς προκατ- 40 έχοντας ἀφελόμενοι (καὶ οὗτοι δ' ἦσαν οἱ πλείους Λέλεγες καὶ Πελαγοί)· πάλιν δὲ τούτους ἀφείλοντο μέρος οἱ Ἕλληνας, Ἴωνές τε καὶ Δωριεῖς.

(4) καὶ σφι τριεὶ ἐξευρήματα ἐγένετο, τοῖσι οἱ Ἕλληνες ἐχρήσαντο· καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ κράνα λόφους ἐπίδεσθαι Κἄρες εἰσι οἱ καταδέ- 20 ζαντες, καὶ ἐπὶ τὰς ἀσπίδας τὰ σημήια ποιεῖσθαι, καὶ ὄχανα ἀσπίσι οὗτοι εἰσι οἱ ποιησάμενοι πρώτοι· τῶς δὲ ἔνευ ὄχανον ἐφόρουν τὰς ἀσπίδας πάντες οἱ περ ἐώθησαν ἀσπίσι χρᾶσθαι, τελαμῶσι σκυτίνουσι οἰηκίζοντες, περὶ τοῖσι αὐχέσι τε καὶ τοῖσι ἀριστεροῖσι ὁμοιοι περικείμενοι. μετὰ δὲ [τοῦς Κἄρας] χρόνῳ ὕστερον πολλῶι Δωριεῖς τε καὶ Ἴωνες 25 κατὰ μὲν δὴ Κἄρας οὕτω Κρήτες λέγουσι γενέσθαι, οὐ μὲντοι αὐτοὶ γε ὁμολογεῖουσι τοῦτοισι οἱ Κἄρες, ἀλλὰ νομίζουσι αὐτοὶ ἑωυτοὺς εἶναι αὐτόχθονας ἡπειρώτας καὶ τῷ οὐνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ διαχρεωμένους τῷ περ νῦν. (6) ἀποδεικνύσι δὲ ἐν Μυλάσοισι Διὸς Καρίου ἱρὸν ἀρχαῖον, τοῦ Μυσοῖσι μὲν καὶ Λυδοῖσι μέτεστι ὡς κασιγνήτοισι ἐοῦσι τοῖσι Κασί· τὸν γὰρ Λυδὸν καὶ τὸν Μυσὸν λέγουσι εἶναι 30 Καρὸς ἀδελφεοῦς· τοῦτοισι μὲν δὴ μέτεστι, ὅσοι δὲ ἔοντες ἄλλου ἔθνους ὁμόγλωσσοι τοῖσι Κασί ἐγένοντο, τοῦτοισι δὲ οὐ μετὰ.

3 ἀπὸ <τῆς> γ. Mei Σύρνον Holste

17 δωριεῖς D οἱ δωριεῖς γ

[τοῦς Κ.] Jac

χρᾶσθαι θεοῖσι), ἐνδύντες τὰ ὅπλα ἅπαντες Καύνιοι ἠβητόν, τύπτοντες δόρασι τὸν ἥρα μέχρι οὐρῶν τῶν Καλυνδικῶν εἶποντο, καὶ ἔφασαν ἐκβάλλειν τοὺς ξεινικοὺς θεοὺς. (173) καὶ οὗτοι μὲν τρόποισι τοιοῦτοισι χρέωνται, οἱ δὲ Λύκιοι κτλ.

- 5 PLUTARCH. *Ael. Gr.* 45 p. 301 F: διὰ τί τοῦ Λαβρανδέως Διὸς ἐν Καρίαι τὸ ἀγάλμα πέλεκυν ἠρέμενον, οὐχὶ δὲ σκῆπτρον ἢ κεραυνὸν πεποιῆται; ὅτι Ἑρακλῆς Ἴππολύτην ἀποκτείνει καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ὅπλων αὐτῆς λαβῶν τὸν πέλεκυν Ὀμφάλῃ δῶρον δέδωκεν. οἱ δὲ μετ' Ὀμφάλῃν Λυδῶν βασιλεῖς ἐφόρουσιν αὐτὸν ὡς τι τῶν ἄλλων ἱερῶν ἐκ διαδοχῆς παραλαμβάνοντες, ἄχρι Κανδαύλης ἀπαξιώσας ἐν τῶν ἑταίρων φορεῖν ἔδωκεν. ἐπεὶ δὲ Γύγης ἀποστάς ἐπολέμει πρὸς αὐτόν, ἦλθεν Ἄρσηλις ἐκ Μυλασσέων ἐπίκουρος
- 10 τῷ Γύγῃ μετὰ δυνάμεως, καὶ τὸν τε Κανδαύλην καὶ τὸν ἑταῖρον αὐτοῦ διαφθείρει, καὶ τὸν πέλεκυν εἰς Καρίαν ἐκόμισε μετὰ τῶν ἄλλων λαφύρων. καὶ Διὸς ἀγάλμα κατασκευάσας τὸν πέλεκυν ἐνεχείρισε, καὶ Λαβρανδέα τὸν θεὸν προσηγόρευσε. Λυδοὶ γὰρ λάβρυν τὸν πέλεκυν ὀνομάζουσι.

- 6 PLUTARCH. *Ael. Gr.* 46 p. 302 AB: διὰ τί Τραλλιανοὶ καθαρτῆρα καλοῦσι τὸν ὄροβον, καὶ χρῶνται μάλιστα πρὸς τὰς ἀφοσιώσεις καὶ τοὺς καθαρμούς; ἢ ὅτι Λέλεγες καὶ Μινύαι (?) τὸ παλαιὸν ἐξελάσαντες αὐτοὺς τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν κατεῖχον, ὕστερον δ' οἱ Τραλλιανοὶ κατελήθοντες καὶ κρατήσαντες, ὅσοι τῶν Λελέγων οὐ διεφθάρησαν οὐδ' ἔφυγον, ἀλλὰ δι' ἀμηχανίαν βίου καὶ ἀσθένειαν ὑπελείφθησαν αὐτόθι, τούτων οὐδένα λόγον ἔχοντες οὔτε ζώντων οὔτ' ἀπολλυμένων, νόμον ἔθεντο, τὸν κτείναντα Μινύην (?)
- 20 ἢ Λέλεγα Τραλλιανῶν καθαρὸν εἶναι, μέδιμνον ὀρόβων ἀπομετρήσαντα τοῖς οἰκείοις τοῦ φονευθέντος;

- 7 SUDA s.v. Θεοδέκτης Ἀριστάνδρου· Φασηλίτης ἐκ Λυκίας, ῥήτωρ, τραπεὶς δὲ ἐπὶ τραγωιδίας . . . οὗτος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Ναυκράτης καὶ Ἴσοκράτης ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀπολλωνιάτης καὶ Θεόπομπος (115 T 6) ἐπὶ τῆς ῤς ὀλυμπιάδος (356/2) εἶπον ἐπιτάφιον
- 25 ἐπὶ Μανυσῶλοι . . . , καὶ ἐνίκησε μάλιστα εὐδοκίμησας ἐν ἧι εἶπε τραγωιδία· ἄλλοι δὲ φασὶ Θεόπομπον ἔχειν τὰ πρωτεῖα.

8 STRABON 14, 2, 3 p. 652: ἀπέστησαν δὲ ποτε Καύνιοι τῶν Ῥοδίων, κριθέντες δ' ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ἀπελήφθησαν πάλιν· καὶ ἐστὶ λόγος Μόλωνος (π.ο. 728) κατὰ Κανίων.

- 9 VITRUV. *De arch.* 7 graef. 12: *item Arcesius de symmetriis Corinthiis et Ionico*
- 30 *Trallibus Aesculapio, quod etiam ipse sua manu dicitur fecisse, (scil. edidit volumen); de Mausoleo Satyrus et Pytheos (429 T 1).*

XV. KARTHAGO

—. KAISER CLAUDIUS

s. I 1°

KAPXHΔOHIAKA A - H

35 276 T 2.

4 Λαβρανδέως Bernardakis λαβραδ- ο 9 Μυλασσέων Xyl μυλέων ο 12 Λαβρανδέα Bernardakis λαβραδέα ΦαΕ -έως γ 16 (19) Μιλύσαι? 20 λέλεγα Φ λελέγην Π 24 ῤς Jac ῤγ ο ῤζ Clinton 26 σχεῖν Bernhardy 29 Arcesius Rose argelius (archesius 4, 3. 1) ο 31 satyrus ο Pytheos v phiteus (phyleos) ο

743. HIPAGORAS

(6. III-7)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ Α - ?

1 (IV 430) ATHEN. I4, 27 p. 630 A: καὶ τελεσιὰς δ' ἐστὶν ὄρχησις καλουμένη. στρατιωτικὴ δ' ἐστὶν αὕτη ἀπὸ τινος ἀνδρὸς Τελεσίου λαβοῦσα τοῦνομα, μεθ' ὧτων τὸ πρῶτον αὕτην ἐκείνου ὄρχησαμένου, ὡς φησὶν Ἰππαγόρας ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ τῆς Καρχηδονίων πολιτείας.

— POLEMON VON ILION

c. 200/180

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙ ΠΕΠΛΩΝ

IV.

10

744. ANHANG

1 SERV. VERGIL. A. 4, 670: *Karthago aut antiqua Tyros] vel nobilem dicit vel illud ostendit, quia Carthago ante Byrsa, post Tyros dicta est, post Carthago a Cartha oppido, unde fuit Dido, inter Tyron et Beryton.* 794 F 10; 18. — Philistos 556 F 47; Timaios 566 F 60; 82; Menandros 783 F 1 § 125.

15 2 ISOKRAT. *Nikohl.* 24: ἐτι δὲ Καρχηδονίους καὶ Λακεδαιμονίους, τοὺς ἄριστα τῶν ἄλλων πολιτευομένους, οἰκοὶ μὲν ὀλιγαρχουμένους, παρὰ δὲ τὸν πόλεμον βασιλευμένους.

3 a) PLATON *Legg.* I p. 637 DE: ἐτι γὰρ οὖν εἰπωμεν κλειῶ περὶ ἀπάσης μέθης· οὐ γὰρ σμικρὸν ἐστὶν τὸ ἐπιτήδευμα οὐδὲ φαύλου διαγνώναι νομοθέτου. λέγω δ' οὐκ οἶνου περὶ πόσεως τὸ παράπαν ἢ μὴ, μέθης δὲ αὐτῆς πέρι, πότερον ὥσπερ Σκύθαι χρώνται καὶ Πέρσαι χρηστότερον, καὶ ἐτι Καρχηδόνιοι καὶ Κελτοὶ καὶ Ἰβηρες καὶ Θράκιες, πολεμικά σύμπαντα ὄντα ταῦτα γένη, ἢ καθάπερ ὑμεῖς (*scil.* οἱ Λακεδαιμόνιοι)· ὑμεῖς μὲν γάρ, ὅπερ λέγεις, τὸ παράπαν ἀπέχεσθε, Σκύθαι δὲ καὶ Θράκιες ἀκράτῳ παντάπασι χρώμενοι . . . Πέρσαι δὲ σφόδρα μὲν χρώνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς ἃς ὑμεῖς ἀποβάλλετε, ἐν τάξει δὲ μᾶλλον τούτων. b) — 2 p. 674 AB: . . . οὐκ ἂν τιθείμην ταύτην τὴν ψῆφον, ὥς δεῖ ποτε μέθῃ χρῆσθαι ταύτην τὴν πόλιν ἢ τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἀλλ' ἐτι μᾶλλον τῆς Κρητῶν καὶ Λακεδαιμονίων χρείας προσθείμην ἂν τῷ τῶν Καρχηδονίων νόμῳ, μηδέ ποτε μηδένα ἐπὶ στρατοπέδου γεύεσθαι τούτου τοῦ πώματος, ἀλλ' ὑδροποσίαις συγγίγνεσθαι τοῦτον τὸν χρόνον ἅπαντα· καὶ κατὰ πόλιν μήτε δούλην μήτε δούλον γεύεσθαι μηδέποτε· μηδὲ ἄρχοντας τοῦτον τὸν ἑαυτὸν ὄν ἂν ἄρχωσιν· μηδ' αὐ κυβερνήτας μηδὲ δικαστὰς ἐνεργούς ὄντας οἶνου γεύεσθαι τὸ παράπαν· μηδ' ὅστις βουλευσόμενος εἰς βουλὴν ἀξίαν τινὰ λόγου συνέρχεται· μηδὲ γε μεθ' ἡμέραν μηδένα τὸ παράπαν εἰ μὴ σωμαστικίας ἢ νόσων ἕνεκα, μηδ' αὐ νύκτωρ ὅταν ἐπινοῆ τις παιδας ποιέσθαι ἀνήρ ἢ καὶ γυνή.

35 4 ARISTOT. *Pol.* 2, 8 p. 1272 b 24: πολιτεῦσθαι δὲ δοκοῦσι καὶ Καρχηδόνιοι καλῶς καὶ πολλὰ περιττῶς πρὸς τοὺς ἄλλους, μάλιστα δ' ἔνια παρακλησίως τοῖς Λάκωσιν. αὗται γὰρ αὐὰ πολιτεῖαι τρεῖς ἀλλήλαις τε σύνεγγός πῶς εἰσι, καὶ τῶν ἄλλων πολὺ διαφέ-

12 *cartha* CM *carta* FNLH
byrilon C *pyrilon* M *birillon* F
 29 δούλων-δούλην LO Eus Stob

13 *tyrone* NH *tyrum* L *berylon* NH *beriton* L
 22 ταῦτα AO^s ταῦτα τὰ LO 28 ὑδροποσίαι Stob
 31 μηδ' οὐδὲ A 35-36 καλῶς καὶ καρχηδόνιοι M^s P¹

ρουν, ἢ τε Κρητικὴ καὶ ἡ Λακωνικὴ καὶ τρίτη τούτων ἡ τῶν Καρχηδονίων. καὶ πολλὰ τῶν τεταγμένων ἔχει παρ' αὐτοῖς καλῶς· σημεῖον δὲ πολιτείας συντεταγμένης τὸ τὸν δῆμον ἔκουσιον διαμένειν ἐν τῇ τάξει τῆς πολιτείας, καὶ μῆτε στᾶσιν (ὅτι καὶ ἄξιον εἰπεῖν) γεγενῆσθαι μῆτε τύραννον. (2) ἔχει δὲ παραπλήσια τῆς Λακωνικῆς πολιτείας τὰ μὲν συστάσια τῶν ἑταιριῶν τοῖς φιδιτίοις, τὴν δὲ τῶν ἑκατὸν καὶ τεττάρων ἀρχὴν τοῖς ἐφόροις (πλὴν οὐ χεῖρον· οἱ μὲν γὰρ ἐκ τῶν τυχόντων εἰσι, ταύτην δ' αἰροῦνται τὴν ἀρχὴν ἀριστινῆν), τοὺς δὲ βασιλεῖς καὶ τὴν γερούσιαν ἀνάλογον τοῖς ἐκατὶ βασιλεῦσι καὶ γέρουσιν· καὶ βέλτιον δὲ τοὺς βασιλεῖς μῆτε κατὰ τὸ αὐτὸ εἶναι γένος μῆτε τοῦτο τὸ τυχόν, † εἰ τε διαφέρουν ἐκ τούτων αἰρετούς μᾶλλον ἢ καθ' ἡλικίαν· μεγάλων γὰρ κύριοι 5
 10 καθεστῶτες ἂν εὐτελεῖς ὦσι, μεγάλα βλάπτουσι, καὶ ἐβλαψαν ἤδη τὴν πόλιν τὴν τῶν Λακεδαιμονίων. (3) τὰ μὲν οὖν πλεῖστα τῶν ἐπιτιμηθέντων ἂν διὰ τὰς παρεκβάσεις κοινὰ τυγχάνει πάσαις ὄντα ταῖς εἰρημέναις πολιτείας, τῶν δὲ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀριστοκρατίας καὶ τῆς πολιτείας τὰ μὲν εἰς δῆμον ἐκκλίνει μᾶλλον, τὰ δ' εἰς ὀλιγαρχίαν. τοῦ μὲν γὰρ τὰ μὲν προσάγειν τὰ δὲ μὴ προσάγειν πρὸς τὸν δῆμον οἱ βασιλεῖς κύριοι μετὰ 15
 τῶν γερόντων, ἂν ὁμογεμονωῶσι πάντες· εἰ δὲ μὴ, καὶ τούτων ὁ δῆμος· ἂ δ' ἂν εἰσφέρωσιν οὗτοι, οὐ διακοῦσαι μόνον ἀποδιδῶσαι τῷ δήμῳ τὰ δόξαντα τοῖς ἄρχουσιν, ἀλλὰ κύριοι κρίνειν εἰσι, καὶ τῷ βουλομένῳ τοῖς εἰσφερομένοις ἀντειπεῖν ἔξεστι, ὅπερ ἐν ταῖς ἑτέρας πολιτείας οὐκ ἔστιν. (4) τὸ δὲ τὰς πενταρχίας κυρίας οὐσας πολλῶν καὶ μεγάλων ὑφ' αὐτῶν αἰρετὰς εἶναι, καὶ τὴν τῶν ἑκατὸν ταύτας αἰρεῖσθαι τὴν μεγίστην 20
 ἀρχήν, ἔτι δὲ ταύτας πλείονα ἄρχειν χρόνον τῶν ἄλλων — καὶ γὰρ ἐξεληλυθότες ἄρχουσι καὶ μέλλοντες — ὀλιγαρχικόν· τὸ δὲ ἀμίσητος καὶ μὴ κληρωτὰς ἀριστοκρατικόν θετέον, καὶ εἰ τι τοιοῦτον ἕτερον, καὶ τὸ τὰς δίκας ὑπὸ τῶν ἀρχείων δικάζεσθαι πάσας, καὶ μὴ ἄλλας ὑπ' ἄλλων, καθάπερ ἐν Λακεδαίμονι. (5) παρεκβαίνει δὲ τῆς ἀριστοκρατίας ἡ τάξις τῶν Καρχηδονίων μάλιστα πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν κατὰ τινα διανοίαν, ἢ συνδοκίᾳ τοῖς πολ- 25
 λῶσι· οὐ γὰρ μόνον ἀριστινῆν ἀλλὰ καὶ πλουτινῆν ὁλοῦνται δεῖν αἰρεῖσθαι τοὺς ἄρχοντας· ἀδύνατον γὰρ τὸν ἀποροῦντα καλῶς ἄρχειν καὶ σχολάζειν. εἴπερ οὖν τὸ μὲν αἰρεῖσθαι

1 καὶ λακωνικὴ Π¹ 2 bene institutae Aretinus «εὖ» συντ. Schneider «εὖ» τετ. Bergk «καλῶς» συντ. ? 2-4: Pol. 5, 6, 2 (= F 4); 5, 10, 3 μεταβάλλει... τυραννίς... καὶ εἰς ἀριστοκρατίαν, ὥσπερ ἡ Χαριλάου ἐν Λακεδαίμονι, καὶ ἐν † Καρχηδόνι (Χαλκηδόνι Hilarius; cf. Meltzer, *Gesch. d. Karth.* II p. 459 f.); 5, 10, 4 ἐν πολλαῖς τε ὀλιγαρχίαις οὐκ ἔξεστι χρηματίζεσθαι, ἀλλὰ νόμοι εἰσὶν οἱ κωλύοντες· ἐν Καρχηδόνι δὲ † δημοκρατουμένη (ἀριστοκρατουμένη Schneider τιμοκρατουμένη Newmann [δημ.] Welldon) χρηματίζονται, καὶ οὕτω μεταβεβλήκασιν 3 ἔκουσιον Sprengel ἔχουσαν Π¹ G om. M¹ P¹ H¹ ἐν om. M¹ P¹ 5 φιλιτίοις Π¹ 6 πλὴν, «δ» οὐ χεῖρον, αἱ μὲν [γὰρ (om. P²-π²)] Bernays 8 κατὰ τὸ αὐτὸ Π² P¹ κατ' αὐτὸ u. καθ' αὐτὸ γ μῆτε Schneider μὴδὲ Π 9 εἰ τε κτλ.: corrupta et lacunosa; senatores iure desiderabat Conring πλουτινῆν creatos Immisch 12 ὑπόθεσιν «ὑπεναντίω» Bernays 13 πολιτείας «τοῖς Καρχηδονίοις» Susemihl ἐκκλίνει «τοῖς Καρχ.» Thurot 14-18: Wade-Gery *Cl. Q.* 37, 1943, p. 70 f. 14 τὰ δὲ Π¹ H¹ π² τὸ δὲ P²-π² 15 καὶ τούτου Bernays τούτων καὶ Susemihl 15-16 εἰσφέρωσιν Π¹ εἰσφέρουσι οὗτοι Π² H¹ 16 τὰ δόξαντα: τάξαντα Π¹ 19 ἑκατὸν «καὶ δ» (§ 2) v. Arnim 22 τῶν ἀρχείων πάντων π² τῶν «αὐτῶν» ἂ. Victorius τινῶν ἀρχείων Cor; cf. Pol. 3, 1, 7 καὶ τὰς δίκας δικάζουσι κατὰ μέρος, ὅλον ἐν Λακεδαίμονι τὰς τῶν συμβολαίων δικάζει τῶν ἐφόρων ἄλλος ἄλλας, οἱ δὲ γέροντες τὰς φονικάς, ἑτέρα δ' ἴσως ἀρχὴ τις ἑτέρας. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ περὶ Καρχηδόνια· πάσας γὰρ ἀρχαὶ τινες κρίνουσι τὰς δίκας 23-p. 724, 3: cf. Pol. 4, 5, 11

- πλουτίδην ὀλιγαρχικόν, τὸ δὲ καθ' ἀρετὴν ἀριστοκρατικόν, αὕτη τις ἂν εἴη τάξις τρίτη, καθ' ἣν περ συντέτακται καὶ τοῖς Καρχηδονίοις τὰ περὶ τὴν πολιτείαν· αἰροῦνται γὰρ εἰς δύο ταῦτα βλέποντες καὶ μάλιστα τὰς μεγίστας, τοὺς τε βασιλεῖς καὶ τοὺς στρατηγούς.
- (6) δεῖ δὲ νομίζειν ἀμάρτημα νομοθέτου τὴν παρέμβασιν εἶναι τῆς ἀριστοκρατίας ταύτης
- 5 (kritik am plutokratischen princip) (8) φαῦλον δ' ἂν δόξειεν εἶναι καὶ τὸ πλείους ἀρχὰς τὸν αὐτὸν ἀρχειν, ὅπερ εὐδοκιμεῖ παρὰ τοῖς Καρχηδονίοις (kritik) . . .
- (9) ὀλιγαρχικῆς δ' οὐσης τῆς πολιτείας, ἀρίστα ἐκφεύγουσι τῷ πλουτεῖν, αἰεὶ τι τοῦ δήμου μέρος ἐκπέμποντες ἐπὶ τὰς πόλεις· τούτῳ γὰρ ἴωνται καὶ ποιοῦσι μόνιμον τὴν πολιτείαν. ἀλλὰ τοῦτ' ἐστὶ τύχης ἔργον, δεῖ δὲ ἀστασιάζουσιν εἶναι διὰ τὸν νομοθέτην· νῦν
- 10 δὲ ἂν ἀτυχία γένηται τις, καὶ τὸ πλῆθος ἀποστῆι τῶν ἀρχομένων, οὐδὲν ἐστὶ φάρμακον διὰ τῶν νόμων τῆς ἡσυχίας.
- 5 ARISTOT. *Pol.* 5, 6, 2 p. 1307 a 2: (ἐν δὲ ταῖς ἀριστοκραταῖς γίνονται αἱ στάσεις) ἔτι ἐάν τις μέγας ἦ καὶ δυνάμενος ἔτι μείζων εἶναι, ἵνα μοναρχῆι, ὡπερ ἐν Λακεδαιμονίᾳ δοκεῖ Πausanias ὁ στρατηγῆσας κατὰ τὸν Μηδικὸν πόλεμον καὶ ἐν
- 15 Καρχηδόνι Ἄνων.
- 6 ARISTOT. *Pol.* 7, 2, 5 p. 1324 b 2: οἱ δὲ τὸν δεσποτικὸν καὶ τυραννικὸν τρόπον τῆς (F 3^a) πολιτείας εἶναι μόνον εὐδαίμονά φασιν. παρ' ἑνίοις δ' οὗτος καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας ὄρος, ὅπως δεσπόζωσι τῶν πέλας· διὸ καὶ τῶν πλείστον νομίμων χυδῆν ὡς εἰπεῖν κειμένων παρὰ τοῖς πλείστοις, ὅμως εἰ ποῦ τι πρὸς ἐν οἱ νόμοι βλέπουσι, τοῦ κρατεῖν
- 20 στοχάζονται πάντες, ὡπερ ἐν Λακεδαιμονίᾳ καὶ Κρήτῃ πρὸς τοὺς πολέμους συντέτακται σχεδὸν ἢ τε παιδεία καὶ τὸ τῶν νόμων πλῆθος· ἔτι δ' ἐν τοῖς ἔθνεσι πᾶσι τοῖς δυναμένοις πλεονεκτεῖν ἢ τοιαύτη τετιμῆται δύναμις, ὅλον ἐν Σκυθίας καὶ Πέρσαις καὶ Θραιξί καὶ Κελτοῖς. (6) ἐν ἑνίοις γὰρ καὶ νόμοι τινὲς εἰσι παροξύνοντες πρὸς τὴν ἀρετὴν ταύτην, καθάπερ ἐν Καρχηδόνι φασὶ τὸν ἐκ τῶν κρίων κόσμον λαμβάνειν σκας ἂν στρατεύσωνται
- 25 στρατείας κτλ. (Makedonen, Skythen, Iberer).
- 7 ARISTOT. *Oecon.* 1, 5, 2 p. 1344 a 31: καὶ ἐπειδὴ ἡ τοῦ οἴνου πόσις καὶ τοὺς ἐλευθέρους ὑβριστάς ποιεῖ, καὶ πολλὰ ἔθνη ἀπέχεται καὶ τῶν ἐλευθέρων, ὅλον Καρχηδόνιοι ἐπὶ στρατιᾶς . . .
- (F 3^b)
- 8 STRABON 1, 4, 9 p. 66: ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ὑπομνήματος οὐκ ἐπαινήσας (Erato-
- 30 sthenes) τοὺς δὶχα διαιροῦντας ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων πλῆθος εἰς τε Ἑλληνας καὶ βαρβάρους καὶ τοὺς Ἀλεξάνδρῳ παραινούντας τοῖς μὲν Ἑλλησιν ὡς φίλοις χρῆσθαι, τοῖς δὲ βαρβάρους ὡς πολεμίους, βέλτιον εἶναι φησὶν ἀρετῆι καὶ κακίᾳ διαιρεῖν ταῦτα· πολλοὺς γὰρ καὶ τῶν Ἑλλήνων εἶναι κακοὺς καὶ τῶν βαρβάρων ἀστείους, καθάπερ Ἰνδοὺς καὶ Ἀριανούς, ἔτι δὲ Ῥωμαίους καὶ Καρχηδονίους οὕτω θαυμαστῶς πολιτευο-
- 35 μένους.
- 9 SERV. DAN. VERGIL. *A.* 4, 682: *extincti te meque, soror, populumque patresque* |
- 2 [κα] Aretinus 7 ὀλιγαρχικῆς δ' οὐσης (cf. p. 723, 2-4 app.): cf. *Pol.* 4, 5, 11 ὅπου οὖν ἡ πολιτεία βλέπει εἰς τε πλοῦτον καὶ ἀρετὴν καὶ δῆμον, ὅλον ἐν Καρχηδόνι, αὕτη ἀριστοκρατικὴ ἐστὶν «στάσις» ἐκφεύγουσι Bernays τῷ πλουτίζειν (*inditando* tr) Schneider 8 «περιοικίδας» πόλεις? cf. *Pol.* 6, 3, 5 τοιοῦτον δὲ τινα τρόπον Καρχηδόνιοι πολιτευόμενοι φίλον κέκτηνται τὸν δῆμον· αἰεὶ γὰρ
- τινας ἐκπέμποντες τοῦ δήμου πρὸς τὰς περιοικίδας (-δίας P³H³π³) ποιοῦσιν εὐπόρους
- 17 δ' οὗτος καὶ τ. ν. καὶ τῆς πολιτείας (παιδείας Busse) ὄρος ΓΜ³ δ' οὗτος καὶ τ. πολ. ὄρος τῶν νόμων P¹ δὲ καὶ τ. πολ. οὗτος ὄρος (om. π³H³ ὄρος <κα> Congreve)
- τ. νόμων Π² 20 πολεμίους Π¹ 28 v.l. στρατιᾶν, στρατιᾶν 29 δὲ τοῦ über φησι A δὲ φησι τοῦ B 34 ἀρειανούς ABCI ἀρείους Epit

Sidonios urbemque tuam]. . . et quidam hoc loco volunt tres partes politiae comprehensas, populi, optimatum, regiae potestatis: Cato (F 80 Pet) enim ait de tribus istis partibus ordinalam fuisse Carthaginem.

- 10 a) POLYB. I, 3, 8: ἐπει δ' οὐτε τοῦ Ῥωμαίων οὐτε τοῦ Καρχηδονίων πολιτεύματος πρόχειρός ἐστι τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἢ προγεγεννημένη δύναμις οὐδ' αἱ πράξεις αὐτῶν, ἀναγκαῖον ὑπελάβομεν εἶναι συντάξασθαι ταύτην καὶ τὴν ἐξῆς βύβλον πρὸ τῆς ἱστορίας. (5, 1) ὑποθησόμεθα δὲ ταύτης ἀρχὴν τῆς βύβλου τὴν πρώτην διάβασιν ἐξ Ἰταλίας Ῥωμαίων· αὕτη δ' ἐστὶν συνεχῆς μὲν τοῖς ἀφ' ὧν Τίμαιος (566 T 6) ἀπέλιπεν, πίπτει δὲ κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ εἰκοστὴν πρὸς ταῖς ἑκατὸν ὀλυμπιάδα (264/3).
- 10 b) - 6, 43: σχεδὸν δὴ πάντες οἱ συγγραφεῖς περὶ τούτων ἡμῖν τῶν πολιτευμάτων παραδεδώκασι τὴν ἐπ' ἀρετῇ φήμην, περὶ τε τοῦ Λακεδαιμονίων καὶ Κρητῶν καὶ Μαντινέων, ἐτι δὲ Καρχηδονίων· ἐνιοὶ δὲ καὶ περὶ τῆς Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων πολιτείας πεποιήνται μνήμην. (51) τὸ δὲ Καρχηδονίων πολίτευμα τὸ μὲν ἀνεκαθὲν μοι δοκεῖ καλῶς κατὰ γε τὰς ὀλοσχερεῖς διαφορὰς συνεστάσθαι· (2) καὶ γὰρ βασιλεῖς ἦσαν παρ' αὐτοῖς, 15 καὶ τὸ γερόντιον εἶχε τὴν ἀριστοκρατικὴν ἐξουσίαν, καὶ τὸ πλῆθος ἦν κύριον τῶν καθηκόντων αὐτῶι· καθόλου δὲ τὴν τῶν ὄλων ἀρμογὴν εἶχε παραπλησίαν τῇ Ῥωμαίων καὶ Λακεδαιμονίων. (3) κατὰ γε μὴν τοὺς καιροὺς τούτους καθ' οὓς εἰς τὸν Ἀννιβιακὸν ἐνέβαινε πόλεμον, <χειρὸν> ἦν τὸ Καρχηδονίων, ἄμεινον δὲ τὸ Ῥωμαίων. (4) ἐπειδὴ γὰρ παντὸς καὶ σώματος καὶ πολιτείας καὶ πράξεώς ἐστὶ τις ἀβήσις κατὰ φύσιν, μετὰ δὲ 20 ταύτην ἀκμῇ, κάπειτα φθίσις, κράτιστα δ' αὐτῶν ἐστὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν ἀκμῆν, παρὰ τοῦτο καὶ τότε διέφερον ἀλλήλων τὰ πολιτεύματα. (5) καθ' ὅσον γὰρ ἡ Καρχηδονίων πρότερον ἴσχυεν, καὶ πρότερον εὐτύχει τῆς Ῥωμαίων, κατὰ τοσοῦτον ἡ μὲν Καρχηδόν ἤδη τότε παρήκμαζεν, ἡ δὲ Ῥώμη μάλιστα τότε εἶχε τὴν ἀκμὴν κατὰ γε τὴν τῆς πολιτείας σύστασιν. (6) διὸ καὶ τὴν πλείστην δύναμιν ἐν τοῖς διαβουλοῖς παρὰ μὲν Καρχη- 25 δονίοις ὁ δῆμος ἤδη μετεῦλθει, παρὰ δὲ Ῥωμαίοις ἀκμὴν εἶχεν ἡ σύγκλητος· (7) ὅθεν παρ' οἷς μὲν τῶν πολλῶν βουλευομένων, παρ' οἷς δὲ τῶν ἀρίστων, κατίσχυε τὰ Ῥωμαίων διαβούλια περὶ τὰς κοινὰς πράξεις, (8) ἦ καὶ πταίσαντες τοῖς ὄλοις τῶι βουλευέσθαι καλῶς τέλος ἐπεκράτησαν τῶι πολέμῳ τῶν Καρχηδονίων.

- (52) τὰ γε μὴν κατὰ μέρος, οἷον εὐθέως τὰ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας, τὸ μὲν πρὸς 30 τὰς κατὰ θάλατταν, ὅπερ εἰκός, ἄμεινον ἀσκοῦσι καὶ παρασκευάζονται Καρχηδόνιοι διὰ τὸ καὶ πάτριον αὐτοῖς ὑπάρχειν ἐκ παλαιοῦ τὴν ἐμπειρίαν ταύτην, καὶ θαλαττουργεῖν μάλιστα πάντων ἀνθρώπων, (2) τὸ δὲ περὶ τὰς πεζικὰς χρείας πολὺ δὴ τι Ῥωμαῖοι πρὸς τὸ βέλτιον ἀσκοῦσι Καρχηδονίων. (3) οἱ μὲν γὰρ τὴν δλην περὶ τοῦτο ποιοῦνται σπουδῆν, Καρχηδόνιοι δὲ τῶν μὲν πεζικῶν εἰς τέλος ὀλιγωροῦσι, τῶν δ' ἱππικῶν βραχεῖαν 35 τινα ποιοῦνται πρόνοιαν. (4) αἴτιον δὲ τούτων ἐστὶν ὅτι ξενικαῖς καὶ μισθοφόροις χρώνται δυνάμεισι, Ῥωμαῖοι δ' ἐγγυροῖσι καὶ πολιτικαῖς. (10) διαφέρουσι μὲν οὖν καὶ φύσει πάντες Ἰταλιώται Φοινικῶν καὶ Λιβύων τῇ τε σωματικῇ ῥώμῃ καὶ ταῖς ψυχικαῖς τόλμαις, μεγάλην δὲ καὶ διὰ τῶν ἐθισμῶν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ποιοῦνται τῶν νέων παρόρμησιν. (11) 40 ἐν δὲ ῥηθὲν ἰκανὸν ἔσται σημείον (die römische sitte der bestattung). (56) καὶ μὴν τὰ περὶ τοὺς χρηματισμοὺς ἔθη καὶ νόμιμα βελτίω παρὰ Ῥωμαίοις ἐστὶν ἢ παρὰ Καρχηδονίοις. (2) παρ' οἷς μὲν γὰρ οὐδὲν αἰσχρὸν τῶν ἀνηκόντων πρὸς κέρδος, παρ'

7 ταύτης Gronov ταύτην ο 9 ἀπέλιπεν C -λειπεν γ 14 συνεστάσθαι FD
 συνεστάναι HL καθεστάναι K 15 γερόντιον F -τικόν D^mK 16 αὐτῶι ς αὐτῶν F
 18 <χειρὸν> Hervagius 19 πράξεως Schweig 20 ταύτην F ταῦτ(α) H(K)
 23 παρήκμασεν (G) Hervagius 27 ἦ καὶ ν ἦ καὶ F οἱ καὶ D ἦ καὶ Hervagius
 τῶι ν τὸ F

οἷς δ' οὐδὲν ἀσχίον τοῦ δωροδοκεῖσθαι καὶ τοῦ πλεονεκτεῖν ἀπὸ τῶν μὴ καθήκοντων·
 (3) καθ' ὅσον γὰρ ἐν καλῶι τίθενται τὸν ἀπὸ τοῦ κρατίστου χρηματισμόν, κατὰ τοσοῦτο
 πάλιν ἐν ὄνειδι ποιοῦνται τὴν ἐκ τῶν ἀπειρημένων πλεονεξίαν. (4) σημείον δὲ τούτου·
 παρὰ μὲν Καρχηδονίοις δῶρα φανερώς διδόντες λαμβάνουσι τὰς ἀρχάς, παρὰ δὲ Ῥω-
 5 μαίων θάνατός ἐστι περὶ τούτου πρόστιμον (6) μεγίστην δὲ μοι δοκεῖ διαφορὰν
 ἔχειν τὸ Ῥωμαίων πολέτευμα πρὸς βέλτιον ἐν τῇ περὶ θεῶν διαλήψει· (7) καὶ μοι
 δοκεῖ <τὸ> παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὀνειδίζομενον τοῦτο συνέχειν τὰ Ῥωμαίων πράγ-
 ματα, λέγει δὲ τὴν δεισιδαιμονίαν

11 PLUTARCH. *Præc. reip. ger.* 3 p. 799 CD: ὅσον δ' Ἀθηναίων (*scil.* δῆμος) εὐ-
 10 κινήτος ἐστὶ πρὸς ὀργήν, εὐμετάθετος πρὸς ἔλεον, μᾶλλον ὀξέως ὑπονοεῖν ἢ διδάσκεισθαι
 καθ' ἡσυχίαν βουλόμενος· ὡσπερ τῶν ἀνδρῶν τοῖς ἀδόξοις καὶ ταπεινοῖς βοηθεῖν προθυ-
 μότερος, οὕτω τῶν λόγων τοὺς παιγιώδεις καὶ γελοίους ἀσπάζεται καὶ προτιμᾷ· τοῖς
 μὲν ἐπαινοῦσιν αὐτὸν μάλιστα χαίρει, τοῖς δὲ σκώπτουσιν ἥμισυ δυσχεραίνει· φοβερός
 ἐστὶν ἄχρι τῶν ἀρχόντων, εἴτα φιλόανθρωπος ἄχρι τῶν πολεμίων. ἔτερον ἦσθε τοῦ Καρ-
 15 χηδονίων δῆμου· πικρὸν, σκυθρωπὸν, ὑπήκοον τοῖς ἀρχουσι, βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις, ἀγενεσ-
 ταιον ἐν φόβοις, ἀγριώτατον ἐν ὄργαις, ἐπίμονον τοῖς γνωσθεῖσι, πρὸς παιδιὰν καὶ χάριν
 ἀνήδυντον καὶ σκληρὸν. οὐκ ἂν οὔτοι Κλέωνος ἀξιοῦντος αὐτοῦς, ἐπεὶ τέθυκε καὶ ξένους
 ἐστὶν μέλλει, τὴν ἐκκλησίαν ὑπερθέσθαι, γελάσαντες ἂν καὶ κροτήσαντες ἀνέστησαν·
 οὐδ' Ἀλικιβιάδην ὄρυγος ἐν τῷ λέγειν διαφυγόντος ἐκ τοῦ ἡματίου, φιλοτίμως συνη-
 20 ρεύσαντες ἀπέδωκαν ἄν, ἀλλὰ καὶ ἀπέκτειναν ἂν ὡς ὑβρίζοντα καὶ τρυφῶντα, ὅπου καὶ
 Ἄνωνα λέοντι χρώμενον σκευοφόρῳ παρὰ τὰς στρατείας αἰτιασάμενοι τυραννικὰ
 φρονεῖν ἐξήλασαν.

12 THEODOROS METOCHITA *Miscellan.* 104 p. 681 ff. Mü - Kie: Περί Καρχη-
 δόνος καὶ τῆς κατ' αὐτὴν πολιτείας. Καρχηδὼν δ' ἐκείνη μεγίστη πόλις [οὐχ ὡς]
 25 εἴ τις ἄλλη τῶν ἐν Λιβύῃ καὶ Ἀφρικῆς μητρόπολις, τάχα δ' ἂν καὶ πάσης Λιβύης, ἀδέσ-
 ποτος ἐπολιτεύσατο ἐξ ἀρχῆς χρόνοις μακροῖς, οὐτ' αὐτόθεν μοναρχηθεῖσα πάποτε οὔτε μὴν
 ὑπ' ἄλλου τῶν προσοικίων ἐθνῶν Λιβύῃ μέχρις οὐ γέγονεν ὑπὸ Ῥωμαίου, τέως μὲν γε
 πολλὰ σφίσι παρασχούσα πράγματα καὶ μάχαις ἀντισχοῦσα γενναίαις πολλῶν τῶν χρόνων,
 ἀλλ' ὠικεῖτό γε πόλις αὕτη νόμοις ἀριστοκρατικοῖς, καὶ τοσοῦται γε μάλιστ' εὐγενῶς,
 30 ὥστε καὶ οὐδέ τις ἐν αὐτῇ τυραννίδος ἐπιχειρήσεις, ὡσπερ δῆτ' ἐν πλείσταις ἄλλαις τῶν
 ὀλιγαρχουμένων τε καὶ δημοκρατουμένων πόλεων, μνημονεύεται τὸν ἀεὶ χρόνον,
 καθ' ὃν ἐξω δεσποτείας ἀλλοτρίας ὀλιγαρχικῶς ἤγετο. μόνον † διὰ μόλην φασὶν ἰδιώτου
 πλέον φρονήσαντα κατ' αὐτὴν καὶ τυραννίδος οὐκ ἐπιχειρήσειν εὐδηλον ἀλλ' ὑποψίαν
 σχεδὸν παρεχόμενον τάχιστα ἀπαλλάξαι κακῶς, καὶ τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις περιπεσεῖν.
 35 ἀτὰρ δὴ τὴν πόλιν ταύτην μὴδ' ὅτι οὖν Ἑλληνικοῦ γένους μετέχειν ἔγνωμεν, ἀλλ' ἡδ'
 ἄρα Φοινικῶν ἀποικὸς κατὰ Λιβύην ὠικῆθη, καὶ ταῖς πρώταις ἐφάμιλλα τῇ Λακωνικῇ
 τε καὶ Κρητικῇ νόμοις ἀριστοκρατικοῖς ἔξιν πολλῶι τῷ τεταγμένῳ καὶ ἀνόσῳ βιο-
 τεύουσα πόλλ' ἔτη διαγεγόνε παραβαλλομένη μεγίστοις πράγμασι. καὶ Ἰσχυσάν γε Καρ-

3 τούτο F τούτων Cas τούτου Bkr 5 τούτο F τούτου (G) Hervagius τούτο
 <τὸ> Schwei 7 <τὸ> c v om. F ἄλλοις (S) v δλοῖς F 11-12 προθυμότητας Rei
 23 ff.: text Chr. G. Müllers nach dem C(izensis), obwohl er den P(arisinus Regius)
 für die beste Hs. hält 24 οὐχ ὡς om. P (nach J. Bloch, 1790) 25-26
 ἀδεσπότως Orelli 26 ἀρχηθεῖσα M(onacensis 197) 28 ἀντισχοῦσα P 29 γε
 τε ο (?) Bloch 32 ἡγεῖτο Bloch διὰ μόλην PCA(ugustanus Monac. 492)
 διὰ μόλην (x suprascr.) MS(angermanensis) δ' Ἀμόκλην Orelli Δαμόκλην Bloch;
 s. 744 F 4 ? 33 ἐκδηλον Bloch 35 ἑλληνικά M

χθόνιοι πάνυ τοι πλείστον, και τὸ πλείστον ἄρα Λιβύης ὕφ' ἑαυτοῦς ἐποίησαντο ἐπιμελεῖ
 τε και συντόνοι τῶν πραγμάτων ἀντιλήψει και φιλαρχίαι και τόλμαις ἀνδρῶν και γνώμαις
 και πάσαις μεγαλόφροσιν ἐπιβολαῖς· και τάξιωμα σφίσιν ἤμετο οὐ φύσει μόνον ἀλλὰ
 5 ὥσπερ ἐξ οὐρίου τοῖς ἐπιχειρήμασι τῆς πόλεως χορηγούσης. και οὐ κατὰ Λιβύης μόνον
 ἴσχυσαν και τῶν οἰκούντων τὴν χώραν ἔθνῶν κραταιῶς πειρώμενοι, ἀλλ' ἄρ' οἶδε και
 θαλάσσης ἤψαντο, και θαλάσσιοι γεννικῶς ἀλλοτρίων πορρωτάτω και οὐ προσοίκων
 πραγμάτων τε και ἔθνῶν ἀντελάβοντο, ναυστόλοις μὲν ὡς εἰκὸς τὴν πρώτην πειρώμενοι,
 εἰθ' ὡς εὐδρόμου, και τρίβοντες πεζῇ στρατεύμασι τῇ χρήσει και ταῖς μεγάλαις ὀρμαῖς
 10 τῆς φιλαρχίας. ἐγένετό τε μία πόλις τῶν ἀπ' αἰῶνος ὠνομασμένων ἐν πράξει και περι-
 βολῇ μεγέθους ἀρχῆς, οὐδεμία πλὴν τῆς Ῥώμης ὕστερον τοσοῦται κατὰ τῆς οἰκου-
 μένης ἐνακμάσασα κράτει και βρονταῖς φήμης μεγάλων ἔργων πομπεύουσα και κρατούσα
 σὺν θαύματι κατὰ πάντων ἀνθρώπων, ὡς Καρχηδῶν ἐκεῖνη πόλις κοινοπολιτεία τὸν
 ἀριστοκρατικὸν τρόπον βιοῦσα και ἀπὸ βουλευτηρίων, ἀλλ' οὐ μοναρχικοῦ φρονήματος
 15 και φιλαρχίας ἐνὸς ἀνδρὸς φλεγούσης εἰς μέγιστα πράγματα πλείστον ἀμέλει χρόνον
 ἐνασχοληθεῖσα.

και παιδιὰ παραβάλλειν τοῖς ἐκεῖνης τῆς πόλεως τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, και τὴν
 Ἀθηναίων φιλοπραγμοσύνην και φιλαρχίαν και τὸ θερμὸν τοῦ λήμματος και τὸ τῶν
 Λακεδαιμονίων ἐν ταῖς μάχαις ἠκριβωμένον και τεταγμένον τῆς ἀνδραγαθίας ἐν τοῖς
 20 στρατεύμασι, και ὡς ἀληθῶς ἀμφοτέρωθεν γε δοκεῖ κεκράσθαι τὰ Καρχηδονίαν. και
 τῶν μὲν ἔχειν τὸ μεστὸν και πλῆρες και οὐκ εὐσειστον οὐδ' ἐπιπολιζόν και προπεταῖς
 ὕβρει τινι και κούφωι φορὰς πνεύματι, ὧν και κοινωνίαν μεγίστην εἶχεν ἐν τοῖς πολιτεύ-
 μασι και τῷ καθεστῶτι τῆς τοῦ βίου χρήσεως, ὡς ἦδη και πρότερον εἰρηται, Ἀθηναίων
 δὲ τὸ θερμὸν τε και μεγαλεπήβολον πρὸς τῷ ἐκεῖθεν ἀκμαίωι και κάλλιστ' εὐφρόρητον και
 25 πολῦπραγμον, οὐκ ἀστοχοῦν τοῦ δικαίου μέτρου και τῆς ἱκανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων·
 και ἦσαν τῶν μὲν ὁμοίον τῇ πολιτεία Λακωνῶν πολυπραγμονέστεροι ταῖς ἐπιβολαῖς,
 εἶτ' οὖν περιβολαῖς τῶν ἔργων, τῆς δ' Ἀθηναίων τόλμης και τοῦ τάχους εὐ μάλα βαρῦ-
 τεροι τῇ χρήσει και κραταιότερον πειρώμενοι.

ἦσαν δὲ και ἄλλως τὴν φύσιν οἱ τῆς Καρχηδόνος ἄνθρωποι και τὸ πολιτικὸν ἔθιμον
 30 ἀνήμεροι δὴ τινες, και τὸ κατὰ σφᾶς ἅπαν ἀγριωπὸν και δυσκοινώνητον ἀλλοτρίους ἤθεσι
 τε και νομίμοις, και φόβον ὡς εἰπεῖν αὐτόθεν ἐμποιοῦν ἐντυγχάνειν, και ξυμμίζαντας
 χρῆσθαι φύσει τε (ὡς εἶπον) και ἐπίτηδες ἀσκήσει. και πολλά πρὸς τὸ ξενότροπον ἢ κατ'
 ἄλλους ἀνθρώπους ἐβρίουν, οἱ γε και τὰ πλείστα τῆς διοικήσεως ταῖς νυξὶν ἐδίδουσαν, και τὰ
 βουλευτήρια και τὰς συνόδους ἐπὶ τοῖς πρακτέοις νυκτὸς ἐνόμιζον και μεθ' ἐσπέραν
 35 χρῆσθαι. και βαρεῖς ἦσαν ταῖς εὐθύναις και βαρεῖς τοῖς δυστυχούσιν ἰδιώταις τε και τοῖς
 ἐπὶ τῶν ἀρχῶν. και τὸ τρυφᾶν και τὸ πλουτεῖν ἰδίαι και μὴ ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἐργελημα ἦν.
 και ἄσωτεῶν ἀνήρ και ἀκολάστως πατρῷοις κλήροις χρώμενος ὕπευθυνος ἦν τῷ νόμωι,
 και δικας ἐπράττετο. και πόλλ' ἔτερα δυσχερῶς ἐχρῶντο Καρχηδόνιοι, και ἀνημέρωις
 (ὡς εἰρηται) ἢ και κατ' ἄλλους οὐσινασούσαν ἀνθρώπους ἐπολιτεῦοντο.

40 12 SERV. VERGIL. A. I, 343; 4, 670: name der Stadt s. 794 F 10.

13 EUSEB. *Chron.* a. Abr. 802: gründungsdatum s. Philistos 556 F 47.

14 DION. HAL. A.R. I, 74, I; ANON. DE MULIER. 6: s. Timaios 566 F 60; 82.

5 Λιβύην Bloch 6 [και] τῶν? 10 [μία] Bloch 11 οὐδὲ μία – τοσοῦτο
 Orelli 13 θαύμασι A° 26 ὁμοιοι Bloch 27 ἠτοῦν Bloch 30 ἀγριωποιοι
 και δυσκοινώνητοι Bloch 31 φόβοι M ἐμποιοῦντες Bloch ξυμμίζαντα Bloch

XVI. KELTEN UND GALATER

— DEMETRIOS VON BYZANZ

ΓΑΛΑΤΩΝ ΕΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΙΣ ΑΣΙΑΝ ΔΙΑΒΑΣΙΣ Α - Π

No. 162.

s. IIIr
278 ff

5 745. ERATOSTHENES <DER JÜNGERE> VON KYRENE

s. IIr

T

1 (Scr. Al. M. p. 31) STEPH. BYZ. s.v. Κυρήνη. . . . ἐντεῦθεν ἦν Ἐρατοσθένης Ἀγακλέους παῖς ὁ ἱστορικός.

F

10

ΓΑΛΑΤΙΚΑ Α - ?

1 STEPH. BYZ. s.v. Τολιστόβιοι· ἔθνος Γαλατῶν ἐσπερίων μετοικησάντων 278^a ἐκ τῆς Κελτογαλατίας εἰς Βιθυνίαν. Ἐρατοσθένης δ' ἐν ᾧ Γαλατικῶν Τολιστοβώγιους αὐτοῦς φησι.

2 STEPH. BYZ. s.v. Σπάρτακος· πόλις Θράκιης. Ἐρατοσθένης ἐν Γαλατικῶν β.

3 STEPH. BYZ. s.v. Διανεῖς· ἔθνος Γαλατικόν. Ἐρατοσθένης ἐν δ' Γαλατικῶν.

4 STEPH. BYZ. s.v. Ὑρκανία· πόλις Θράκιης. . . . ἔστι καὶ Ὑρκάνιον πεδῖον τῆς Λυδίας, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν ε' Γαλατικῶν.

20 5 STEPH. BYZ. s.v. Βοὸς Κεφαλαί· τόπος καθ' ὃν ἐπολέμησε Προυσίας (156/4) πρὸς Ἀτταλον, ὡς Ἐρατοσθένης ἐν ζ' Γαλατικῶν.

6 STEPH. BYZ. s.v. Ὑδρηλα· τῆς Καρίας. Ἐρατοσθένης † λγ' Γαλατικῶν.

— KALLISTHENES VON SYBARIS — KLEITOPHON VON RHODOS

ΓΑΛΑΤΙΚΑ

25 291 F 5; 293 F 1.

XVII. KILIKIEN (UND ISAUERIEN)

— ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35

ΠΕΡΙ ΚΙΛΙΚΙΑΣ Α

273 F 29.

8 Ἀγακλέους: Ἀγλαοῦ (241 T I; 4; 6) Bernhardy 11 Τολιστόβιοι? Μει μετοικῆσαν ο. <τῶν> μετοικησάντων? 12-13 τολιστοβόγιους R 16 ἐν ἦ (?) P 18 ὕρκανιον RP -νίου V 22 τῆς: πόλις Holste λγ': ἐν γ?

746. ATHENODOROS (Ο ΣΑΝΔΩΝΟΣ?) VON TARSOS

s. I*

T

- 1 (III 485) STRABON 14, 5, 14 p. 674/5: ἄνδρες δ' ἐξ αὐτῆς (*scil.* τῆς Ταρσοῦ) γεγόνασι τῶν μὲν Στωϊκῶν Ἀντίπατρος τε καὶ Ἀρχέδημος καὶ Νέστωρ, ἔτι δ' Ἀθηνό-
 5 δωροι δύο, ὧν ὁ μὲν Κορδυλιῶν καλούμενος συνεβίωσε Μάρκῳ Κάτωνι, καὶ τελευταῖα παρ' ἐκείνου, ὁ δὲ τοῦ Σάνδωνος, ὃν καὶ Κανανίτην φασὶν ἀπὸ κόμης τινός, Καίσαρος καθη-
 γήσατο, καὶ τιμῆς ἔτυχε μεγάλης· κατιῶν τε εἰς τὴν πατρίδα ἤδη γηραιὸς κατέλυσε τὴν
 καθεστῶσαν πολιτείαν κακῶς φερομένην ὑπὸ τε ἄλλων καὶ Βοηθοῦ (no. 194)
 (def) διετέλεσεν ἄγων καὶ φέρων τὴν πόλιν μέχρι τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἀντωνίου.
 10 τοιαύτην δὲ τὴν πόλιν καταλαβὼν ὁ Ἀθηνόδωρος, τῶς μὲν ἐπεχειρεῖ λόγῳ μετάγειν
 κάκεινον καὶ τοὺς συστασιώτας· ὡς δ' οὐκ ἀπέιχοντο ὕβρεως οὐδεμιᾶς, ἐχρήσατο τῇ
 δοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ἐξουσίᾳ καὶ ἐξέβαλεν αὐτούς, καταγνοὺς φυγὴν
 οὗτοι μὲν Στωϊκοὶ ἄνδρες, Ἀκαδημαϊκὸς δὲ Νέστωρ ὁ καθ' ἡμᾶς, ὁ Μαρκελλοῦ καθηγη-
 15 σάμενος, τοῦ Ὀκταουίας παιδὸς τῆς Καίσαρος ἀδελφῆς· καὶ οὗτος δὲ προέστη τῆς πο-
 λιτείας, διαδεξάμενος τὸν Ἀθηνόδωρον . . . (15) . . . γραμματικοὶ δὲ ὧν καὶ συγ-
 γράμματα ἔστιν Ἀρτεμίδωρος τε καὶ Διόδωρος (F 1?) . . .
- 2 EUSEB. Chron. ol. 196, 4 (8/9^a): *Athenodoros Tarsensis stoicus philosophus et M. Verrius Flaccus grammaticus insignes habentur.* SYNKELL. p. 602, 8 ff.
- 3 [LUKIAN.] *Macrob.* 21: Ἀθηνόδωρος Σάνδωνος Ταρσεὺς στωϊκός, ὃς καὶ διδάσ-
 20 καλὸς ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστοῦ Θεοῦ, ὅφ' οὗ ἡ Ταρσέων πόλις καὶ φόρων ἐκουφίσθη,
 δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη βιούς ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμὰς ὁ Ταρσέων δῆμος
 αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἀπονέμει ὡς ἥρωι. Νέστωρ δὲ στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλος
 Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο καὶ ἐνεήκοντα.
- 4 STRABON 16, 4, 21 p. 779: F 5.
- 5 PLUTARCH. *Quaest. conv.* 2, 1, 13 p. 634 E: οἷον τὸ Τιμαγένοῦς (no. 88) . . . πρὸς
 Ἀθηνόδωρον τὸν φιλόσοφον, ἐἰ φυσικὴ ἢ πρὸς τὰ ἔκγονα φιλοσοφία.

F

I. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

- 1 (I) STERH. BYZ. s.v. Ἀγχιᾶλη· πόλις Κιλικίας παραθαλασσία <πρὸς>
 30 τῇ Ταρσοῖ καὶ Ζεφυρίῳ. ἔστι δὲ κτίσμα Ἀγχιᾶλης τῆς Ἰαπετοῦ θυγατρὸς,
 ὡς Ἀθηνόδωρος περὶ τῆς αὐτοῦ πατρίδος γράφων καὶ παρατιθεὶς
 Διόδωρον τὸν γραμματικὸν (T 1?) συμφωνοῦντα Πτολεμαίῳ βασιλεῖ
 (I38 F 5; 234 F 12)· <<γίνεται δ' Ἰαπετοῦ θυγάτηρ Ἀγχιᾶλη, καὶ
 κτίζει πόλιν Ἀγχιᾶλην * * Ἀγχιαλέα τε τὸν παρακείμενον
 35 ποταμόν. γεννᾷ δ' υἱὸν Κύδνον, ἀφ' οὗ ποταμὸς Κύδνος ἐν

5 ἐτελευτα Cor 7 κατιῶν δὲ (D)? 17-18: zu ol. 196, 2 L 17 *stoicus:*
physischer philosoph Arm 26 φυσικὴ Amyot μουσικὴ ο <ἔκγονα> (*s.s.* ἔκγονοι
 ἀφιλ.) Turn 29 Κιλικίας Xyl σικελία(ς) ο <πρὸς> Holste 30 ταρσῶν καὶ
 ζεφύρωι R 31 αὐτοῦ R αὐτοῦ VP 32 βασιλεῖς P 34 τε VP τὰς R (δπου
 καὶ ποταμὸς Ἀγχιαλέος Eust. Dion. 875) <πρὸς> Ἀ. τε Bochart Ἀ. τε τ. π. π. ἀφ'
 ἑαυτῆς ὀνομάζει? Mei πόλιν <καὶ ὀνομάζει ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν> Ἀ. τε?

Ταρσῶι, ὃ δὲ Κύδνος υἷὸν Παρθένιον, ἀφ' οὗ ἡ πόλις μετωνομάσθη Παρθενία· μεταπεσόντος δὲ τοῦ ὀνόματος Ταρσὸς ἐκλήθη». τινὲς (cf. 139 F 9) δὲ φασὶ Σαρδανάπαλλον δύο πόλεις κτίσαι, Ἀρχιάλην σὺν Ταρσῶι....

5

2. AUS ANDEREN SCHRIFTEN

- 2 (2) PLUTARCH. *Poplīcol.* 17, 8: τοῦτον τὸν ἄνδρα Μούκιον ὀμοῦ πάντων καὶ (gegen Σκαίολαν καλούντων, Ἀθηνόδωρος ὁ Σάνδωνος) ἐν τῷ πρὸς Ὀκταουίαν 40*) τὴν Καίσαρος ἀδελφὴν καὶ Ὀψίγονον ὀνομάσθαι φησίν.
- 3 (p. 486) ATHEN. 12, 16 p. 519 B: καὶ Ἀθηνόδωρος δὲ ἐν τῷ Περὶ σπουδῆς καὶ παιδείας Ἀρχύτην φησὶ τὸν Ταραντῖνον πολιτικὸν ἅμα καὶ φιλόσοφον γενόμενον, πλείστονος οὐκέτας ἔχοντα αἰεὶ † τούτοις παρὰ τὴν δίκαιαν ἀφιεμένοις εἰς τὸ συμπόσιον ἤδεσθαι.
- 4 (4) CLEM. AL. *Protr.* 4, 48, 2: οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν (scil. Σάραπιν) ἱστοροῦσιν χαριστήριον ὑπὸ Σινωπέων Πτολεμαίων τῷ Φιλαδέλφῳ... πεμφθῆναι..... (3) ἄλλοι δὲ φασὶ Ποντικὸν εἶναι βρέτας τὸν Σάραπιν, μετῆχθαι δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τῆς πανηγυρικῆς. Ἰσίδωρος (IV) μόνος παρὰ Σελευκέων τῶν πρὸς Ἀντιοχείαι τὸ ἄγαλμα μεταχθῆναι λέγει, ἐν σιτοδείᾳ καὶ αὐτῶν γενομένων καὶ ὑπὸ Πτολεμαίου διατραφέντων. (4) ἀλλ' ὅ γε Ἀθηνόδωρος ὁ τοῦ Σάνδωνος ἀρχαίξειν τὸν Σάραπιν βουληθεὶς οὐκ οἶδ' ὅπως περιέπεσον, ἐλέγξας αὐτὸν ἄγαλμα εἶναι γενητόν. Σέσωστρον φησὶ τὸν Αἰγύπτιον βασιλέα τὰ πλείστα τῶν παρ' Ἑλλήσι παραστῆσάμενον ἔθνων, ἐπιανεθόντα εἰς Αἴγυπτον ἐπαγαγέσθαι τεχνίτας ἱκανούς. (5) τὸν οὖν Ὀσίριν τὸν προπάτορα τὸν αὐτοῦ δαιδαλθῆναι ἐκέλευσεν αὐτοῖς πολυτελῶς κατασκευάζειν δὲ αὐτὸν Βρυάζις ὁ δημιουργός - οὗ ὁ Ἀθηναῖος, ἄλλος δὲ τις ὁμώνυμος ἐκείνῳ τῷ Βρυάζιδι -, ὃς ὅλην κατακέρηται εἰς δημιουργίαν μικτῆ καὶ ποικίλης· ῥίνημα γὰρ χρυσοῦ ἦν αὐτῷ καὶ ἀργύρου χαλκοῦ τε καὶ σιδήρου καὶ μολίβδου, πρὸς δὲ καὶ κασσιτέρου· λίθων δὲ Αἰγυπτίων ἐνέδει οὐδὲ εἰς, σαπφείρου καὶ αἱματίτου θραύσματα σμαράγδου τε, ἀλλὰ καὶ τοπαζίου. (6) λεάνας οὖν τὰ πάντα καὶ ἀναμίξας ἐχρῶσε κυάνῳ, οὗ δὴ χάριν μελάντερον τὸ χρῶμα τοῦ ἀγάλματος, καὶ τῷ ἐκ τῆς Ὀσίριδος καὶ τοῦ Ἄπιος κηδείας ὑπολελειμμένῳ φαρμάκῳ φυράσας τὰ πάντα διέπλασεν τὸν Σάραπιν, οὗ καὶ τοῦνομα αἰνίττειται τὴν κοινωνίαν τῆς κηδείας καὶ τὴν ἐκ τῆς ταφῆς δημιουργίαν, σύνθετον ἀπὸ τε Ὀσίριδος καὶ Ἄπιος γενόμενον Ὀσίραπιν.
- 5 (3) STRABON 16, 4, 21 p. 779: σφόδρα δ' εὐνομεῖται (scil. ἡ Πέτρα)· γενόμενος (30/25*) γοῦν παρὰ τοῖς Πετραίοις Ἀθηνόδωρος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ ἡμῖν ἑταῖρος, διηγείτο θαυμάζων. εὐρεῖν γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔφη πολλοὺς μὲν Ῥωμαίων, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· τοὺς μὲν οὖν ξένους ὄραν κρινόμενους πολλάκις καὶ πρὸς
- 1-3 ἐκλήθη - μετωνομάσθη Μυε 3 φησι P om. R 6 ὀμοῦ S¹ ὀμοῦ τι Y (τι suprascr. S) 7 Σάνδωνος Perizonius σάνδων ο 10 ἀρχύτην A ἀρχύτας (mut. struct.) E 11 τούτων τοῖς παιδίοις Cas; cf. Aelian. *V.H.* 12, 15 τοῖς αὐτῶν παιδίοις πάνυ σφόδρα ἐτέρπετο, μετὰ τῶν οἰκοτρόβων παίζων· μέγιστα δὲ ἐφίλει τέρπεσθαι αὐτοῖς ἐν τοῖς συμποσίοις 15 <κα> ἄλλοι δέ? 16 Ἀντιοχείαι Cobet ἀντιόχειαν P 18 ὁ suprascr. P τοῦ σάνδωνος (aus τοὺς σάνδωνος) P¹ 19 ὅπως: ὅτιαι Schwartz 20 Αἰγυπτίων? 22 αὐτοῖς Wil αὐτὸς P 28 [τοῦ] Ddf 31 Ὀσίραπιν VictoriuS ὁ σίραπιν P 33 γοῦν: οὖν E Πετραίοις ε πετρίοις u. πατρίοις ο ἀνὴρ om. E

ἀλλήλους και πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους, τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐδένας ἀλλήλους ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ τὴν πᾶσαν εἰρήνην ἄγοντας πρὸς ἑαυτοὺς.

- 6 (5) a) STRABON I, 1, 9 p. 6: ἡμεῖς δὲ τὸν μὲν πλείω λόγον περὶ τοῦ ὤκεανου και τῶν πλημμυρίδων εἰς Ποσειδώνιον (87 F 82) ἀναβαλλόμεθα και Ἀθηνῶδωρον, 5 ἱκανῶς διακρατήσαντας τὸν περὶ τούτων λόγον. b) — 1, 3, 12 p. 55: περὶ μὲν οὖν τῶν πλημμυρίδων και τῶν ἀμπώτεων εἰρήκασιν ἱκανῶς Ποσειδώνιός τε και Ἀθηνῶδωρος, περὶ δὲ τῆς τῶν πορθμῶν παλιρροίας . . . τοσοῦτον εἰπεῖν ἀπόχρη . . . c) — 3, 5, 7 p. 173: εἰ δ' ὡσπερ Ἀθηνῶδωρός φησιν, εἰσποῆι τε και ἐκποῆι τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς πλημμυρίδας και περὶ τὰς ἀμπώτεϊς εἰκεν.

10 747. (P. ANTEIUS) ANTIOCHOS VON AIGAI

c. 160/230

T

1 (-) PHILOSTRAT. *Vit. Soph.* 2,4: Ἀντίοχον δὲ τὸν σοφιστὴν αἱ Κιλικίαν Αἰγαίην ἤγεκταν οὕτω τι εὐπατρίδην, ὡς νῦν ἐστὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ γένος ὑπάτους εἶναι . . . ἀκρατῆς ὁ Ἀντίοχος ἐν παισὶ μὲν Δαρδάνου τοῦ Ἀσσυρίου, προῖων δὲ ἐς τὰ μενίσια Διο- 15 νυσίου ἐγένετο τοῦ Μιλησίου, κατέχοντος ἤδη τὴν Ἐφεσίων . . . ἀριστὰ δὲ και ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἀπολογεῖται τῶν κρινόμενων ἐπὶ τῷ τοῦ Διὸς σήματι, φυσιολογίαι τε και θεολογίαι πάσῃ ἐναγωνισάμενος λαμπρῶς. τὰς μὲν οὖν μελέτας αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἔμελε δὲ αὐτῷ και φροντισμάτων, ὡς ἕτερα τὲ δηλοῖ τῶν ἐκείνου και μάλιστα ἡ ἱστορία· ἐπίδειξις γὰρ ἐν αὐτῇ πεποιηται λέξεώς τε και 20 ῥητορείας, ἐσποίων ἑαυτὸν και τῷ φιλοκαλεῖν. περὶ δὲ τῆς τελευταῖης τοῦ ἀνδρὸς οἱ μὲν ἐβδομηκοντούτην τεθνάναϊ αὐτόν, οἱ δὲ οὐπω· και οἱ μὲν οἰκοί, οἱ δὲ ἐτέρωθι.

2 INSCR. ARGOS (Vollgraff *B.C.H.* 28, 1904, p. 421): [Αἰγαίων τῶν ἐν Κιλικίαι ἀνανέωσις τὰς / [παλαιᾶς π]ρὸς τὰν πόλιν συγγενῆς. / [ὁ δᾶμος τ]ῶν Ἀργείων και ἄ βουλά και οἱ συνέδροι Αἰγαίων / [τῶν ἐν Κιλικίαι τοῖς ἀρχουσι και τῆ βουλαῖ 25 και τῷ δᾶμωι / ⁸ [ἐαυτῶν συ]γγενέσι χαίρειν. Πόπλιος Ἀντεῖος Ἀντίοχος / [πολιτῆς ὑμέ]τερος γενόμενος ἐν τῆ πόλι ἀμῶν περὶ πολλοῦ ἐποι / [εἶτο ἀνανε]ώσασθαι τὰ τὰς ὑμετέρας πόλιος δίκαια πρὸς τὰν ἄμει / [τέρων και ἐγ]γράφας στάλαι θεῖναι ἐν τῷ τοῦ Λυκείου Ἀπόλλωνος ἱε / [ρῶι, τοῦτο μὲν (?) ἀδέως ἐπετρέψαμεν αὐτῷ, διδασχθέντες ἐπιμελῶς / ¹⁰ [περὶ πάντων], ἄμει δὲ και ὀρώντες καλὰν ἀμυλλαν τὰν ὑπὲρ τὰς / [πατρίδος] 30 αὐτὸν φιλοτιμούμενον . . . τὰς δὲ στάλας τὸ ἀντίγραφον ἐ / ¹⁵ [πέψαμεν] ὑμῖν τὸ ὑπογεγραμμένον. / [Ἐπειδὴ Πόπλιος] Ἀντεῖος Ἀντίοχος ἐπιδασχῆσας ἀμῶν τῆ πόλι κοσ / [μίως τε και φιλο]φρόνως ἐν τε τοῖς λοιποῖς ἐπεδείξατο τὰν ἰδίαν κα / [λογαθίαν κ]αὶ τὰν ἐν παιδείαι τελειότατα, οὐκ ἤκιστα δὲ ἐν τῆ / [περὶ τὰν πατρι]δα σπουδαῖ τε και διαθέσει, φανεράν ἄμῖν ποιήσας / ²⁰ [τὰν ἐκ πατέρων ὑ]πάρχουσαν ποτ' Αἰγαίους ἀμῶν 35 συγγένηαν. Περ / [σῆα γὰρ ἐση τὸ]ν Δανάας ἐπὶ τὰς Γοργόνας στελλόμενον ἐς / [τὰν ἐσχάταν (?) τε ἀφικ]έσθαι Κιλικίαν, ἅτις ἐστὶν τέρμα τὰς πρὸς / [ἀνατολὰς (?) Ἀσίας].

5 διακρατῶντας Kramer 8 εἰ δ' : εἰθ' ABCI 19-20 τι και ἱστορίας ς τε και θεωρίας Kayser 25-26 [πολιτῆς ὑμέ]τερος Wilhelm [ἤδη προεβύ]τερος Vollgraff 28 [τοῦτο μὲν (?) ἀδέως Wilhelm [ἔπερ και] ἀδέως Vollgraff 33 κ]αὶ τὰν ἐν π. τελειότατα Buecheler ἄπαν ἐν π. τελειότατα stein καθ' ἅπαν ἐ. π. τελειόταται Vollgraff 35-36 ἐς [τὰν ἐσχάταν τε] Vollgraff² ἐς[δραμόντα] Vollgraff¹ ἐς [Ἰωκεανὸν (ο. Λιβύαν)] Polak ἐς [Πεδιάδα (ο. ἄωιαν)] Hiller v. Gärtringen 36 [δυσμὰς Ἀσίας] Hiller

κάκει τὸ τᾶς πατρίου κομίζοντα θεᾶς ἀφεί / [δρυμα * * * μ]ηδέπω τὸν ἄθλον ἐκ / [τε-
λέσαντα (?) * * *

F

◀ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ?

5 (T 2)

— KLAUDIANOS

408/50ⁿ

ΠΑΤΡΙΑ ΤΑΡΣΟΥ. ΠΑΤΡΙΑ ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ

282 T I.

— ARISTOTELES

s. IV 2ⁿ

ΣΟΛΕΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

10

IV.

ANHANG (ISAUERIEN)

748. KANDIDOS DER ISAUERER

s. V 2ⁿ

T

15 1 (IV 135) PHOT. *Bibl.* 79 p. 55 a 3 Bkr: ἀνεγνώσθησαν Κανδίδου Ιστορίας λόγους
τρεῖς. ἀρχεται μὲν τῆς Ιστορίας ἀπὸ τῆς Ἰόντου ἀναρρήσεως (457ⁿ) . . . τελευτᾷ δ' εἰς
τὴν ἀναγόμεσιν Ἀναστασίου (491ⁿ). ἔστι δὲ πατρίδος μὲν Ἰσαυρίας, ὡς αὐτὸς φησι, τῆς
Τραχελίας, ἐπιτήδευμα δ' ἔσχεν ὑπογραφεὺς τῶν ἐν Ἰσαύροις πλείστον ἰσχυράντων, τὴν
δὲ θρησκείαν Χριστιανὸς ἦν καὶ ὀρθόδοξος . . . οὗτος ἰσχυρίζεται τὴν Ἰσαυρίαν ἀπὸ
20 τοῦ Ἡσαῦ λαβεῖν τὴν ἐπωνυμίαν.
διέρχεται δὲ ἐν μὲν τῶι πρώτῳ λόγῳ κτλ.

749. PAMPREPIOS VON PANOPOLIS

440/84ⁿ

T

1 (IV 132) SUDA s.v. Παμπρέπιος Πανοπολίτης· ἐπῶν ποιητής, ἀκμάσας κατὰ
25 Ζήωνα τὸν βασιλέα (474/91). ἔγραψεν Ἑτυμολογιῶν ἀπόδοσιν· Ἰσαυρικά καταλογάδην.

F

ΙΣΑΥΡΙΚΑ

1-2: reste von 10 (?) buchstaben; dann ἩΗΔΕ; [δὲ τὸ μ]ηδέποτε Hiller 13 ff.:
FHG IV 135 ff.; *Hist. Gr. Min.* (ed. L. Dindorf) I, 1870, p. 441 ff. 24 ἐκ
Πανὸς ὀρμώμενος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Suda II 137 p. 15, 3 Adler (= Damaskios)
Θηβαῖος τῶν κατὰ τὴν Αἰγύπτου *ebd.* p. 13, 29 (= Malchos) 25 Ἐτ. ἀπ. κατα-
λογάδην· Ἰσαυρικά Bernhardy

750. KAPITON DER LYKIER

474/518?

T

1 (IV 133) SUDA s.v. Καπίτων Λυκίας· Ιστορικός, οὗτος ἔγραψεν Ἰσαυρικά, βιβλία ὀκτώ· Μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου, Ῥωμαιστὶ ἐπιτεμόντος Λίβιον τὸν 5 Ῥωμαίων· καὶ περὶ Λυκίας καὶ Παμφυλίας.

F

I. ΙΣΑΥΡΙΚΑ Ἀ - Ἠ

- 1 (1) STEPH. BYZ. s.v. Ἐδεβησσός· πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν ᾱ.
 2 (1) STEPH. BYZ. s.v. Κοτράδης· πόλις Ἰσαυρίας. Καπίτων Ἰσαυρικῶν ᾱ. τὸ 10 ἔθνικόν Κοτραδεώτης ἀπὸ τῆς γενικῆς τῆς Κοτράδεως.
 3 (1) STEPH. BYZ. s.v. Λαλίσανδα· πόλις Ἰσαυρικῆ, ὡς Καπίτων Ἰσαυρικῶν ᾱ. τὸ (479?) ἔθνικόν Λαλίσανδῆος, οἱ νῦν δὲ Δαλίσανδα ταύτην φασὶ καὶ Δαλίσανδεώτας.
 4 (2) STEPH. BYZ. s.v. Ἀλιμαλα· χωρίον Λυκίας. Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν β. οἱ 15 ἐνοικοῦντες Ἀλιμαλεῖς.
 5 (2) STEPH. BYZ. s.v. Ἀρύκανδα· πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν β.
 6 (2) STEPH. BYZ. s.v. Σύς<μ>βρα· οὐδετέρως· Φρυγίας φρούριον, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν β.
 7 (3) STEPH. BYZ. s.v. Ἄρναϊ· πόλις Λυκίας μικρὰ, ὡς Καπίτων Ἰσαυρικῶν γ.
 8 (3) STEPH. BYZ. Μενεδήμιον· πόλις Λυκίας. Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν γ.
 20 9 (3) STEPH. BYZ. s.v. Σῦεθρα· πόλις Ἰσαυρίας, ὡς Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν γ.
 *10 (5) STEPH. BYZ. s.v. Ψιμάδα· χωρίον Ἰσαυρίας. τὸ ἔθνικόν Ψιμαδεῖς· Κα- (491/2?) πίτων ἐν ἑ· «Κόνωνα δὲ παρόντα Ψιμαδέα μεγάλως ἐφιλοφρονήσατο».
 11 (4) STEPH. BYZ. s.v. Καυίνδανα· Ἰσαυρίας κόμη. Καπίτων Ἰσαυρικῶν ζ. ὁ 15 κωμήτης Καυινδανεώτης.
 25 12 (4) STEPH. BYZ. s.v. Μουκισσός· πόλις Καππαδοκίας β. Καπίτων Ἰσαυρικῶν ζ.
 13 (4) STEPH. BYZ. s.v. Μοναβαί· πόλις Ἰσαυρίας. Καπίτων ἐν Ἰσαυρικῶν *.
 τὸ ἔθνικόν Μοναβάτης.

OHNE BUCHTITEL (BUCHZAHL)

30 14 (6) STEPH. BYZ. s.v. Ἀκαρασσός· πόλις Λυκίας, ὡς Καπίτων. (Ἄ?)

3-5 οὗτος - Παμφυλίας om. F 4 <τοῦ> Ῥωμαιστὶ Daub 9 κοτράδης RVF^o κοτράδες P^o Κότραδης Mei 10 κο(σ)τραδέως VP 11 Λαλίσανδα: korruptel in Stephanos' exemplar der *Isaurika*? 12 Δαλίσανδα: 'Δαλίσανδειαν postulat gentile Δαλίσανδεώτης' Mei 13-14: zwischen "Αλιν(δ)α und Ἰσαυρία; korrupt oder falsch eingeordnet 13 καπίτων V ἐν om. P Ἰσαυρικῶ VP abbr. R 14 ἀλιμαλεῖς R 16 Σύμβρα (zwischen Σύματα u. Σύμη) Holste σύβρα o 21 Ψιμάδα Mei 22 ἐν ἑ RV ἰ P κόνωνα R κόνωνα V δὲ om. R Ψιμαδεῖς μ. ἐφιλοφρονήσαντο? Mei 23 Καυίνδανα (zwischen Καύδιον u. Καύκασος) Berkel, Holste κανίνδανα RP κανίνδανα V Καυινδάνεια Gavelius Ἰσαυρία R Ἰσαυρικῶν Xyl Ἰσαυρικῶν o 24 κανινδανεώτης P κανινδανεώτης RV 27 μοναβάς V ἐν om. R Ἰσαυρικῶν R ἰμ V Ἰσαυρικοῖς P 28 Μοναβάτης? Mei 30 ἀκαρασσός R

15 (6) **STERN. BYZ. s.v.** Ἀμάσεια· πόλις Ποντική . . . ὁ πολίτης Ἀμασεύς, ὡς αὐτὸς Στράβων (12, 3, 38), κατὰ δὲ Καπίωνα Ἀμασεώτης.

16 (6) **STERN. BYZ. s.v.** Δέρβη· φρούριον Ἰσαυρίας καὶ λιμὴν. ὁ κατοικῶν Δερβήτης . . . λέγεται δ' Ἰσως καὶ Δέρβεια, καὶ τὸ ἔθνικόν Δερβεΐτης. Καπίτων δὲ Δέρμην 5 φησί· τινὲς δὲ Δέλβειαν, ὅ ἐστι τῆι τῶν Λυκαόνων φωνῆι ἀρκευθος· καὶ Ἀρκευθὴς ἡ πόλις.

17 (6) **STERN. BYZ. s.v.** Πιτύη· πόλις Καρίας. οἱ πολῖται Πιτυᾶται. Καπίτων δὲ διὰ τοῦ σ̄ αὐτὴν λέγει.

2. ΠΕΡΙ ΛΥΚΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ (?)

10

— **CHRISTODOROS VON KOPTOS**

491/7*

ΙΣΑΥΡΙΚΑ Α - Β̄

283 T I.

XVIII. KYPROS

— **HELLANIKOS VON LESBOS**

c. 430/400*

15

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

4 F 57; 756 F I.

— **PALAIPHATOS VON ABYDOS**

(c. 300*?)

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

44 T 3.

20

— **ALEXANDROS POLYHISTOR**

c. 80/35*

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ Α

273 F 3I.

751. ANDROKLES

(s. IV 2*?)

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ Α

25 1 (IV 448, 7) **SCHOL. LYKORHR. Al.** 447 (ET. M. p. 738, 50): ἡ Κύπρος πρότερον Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὡς φησι Φιλοστέφανος ἐν τῷ Περὶ Κύπρου (IV), ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἀνδρῶν, οἱ ἐκαλοῦντο Σφήκες. καλεῖται δὲ καὶ Κεραστία, ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇι ἀνδρας, οἱ εἶχον κέρατα, ὡς δὲ Ξεναγόρας ἐν τῷ 30 Περὶ νήσων (240 F 26), διὰ τὸ ἔχειν αὐτὴν πολλὰς ἐξοχάς, ἀς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία ὠνομάσθη.

4 δέρβεια P δέρβειον R καὶ δ. om. V καπέτων V 5 ἀρκευθὴ ὁ πόλις P 6 πιτυάται RP 6-7 καπίτων - λέγει RV (cf. s.v. Πισῆ· πόλις Καρίας. λέγεται καὶ Πιτύη. τὸ ἔθνικόν ὁμοίως Πισυήτης; Eust. II. B 828 p. 356, 1) K. δὲ αὐτὴν διὰ δύο σ̄ αὐτὴν λέγει πιτύουσαι P 26 Φιλοστέφανος: στέφανος Et 26-27 [ἐν - Κύπρου (cf. 758 F 1 a)]? 27 ἐνοικούντων ἐκείσε Et ἐκαλεῖτο Tzetz Et 28 Κεραστεια Steph. Byz. s.v. Σφήκεια; Κεραστὶς καὶ Κεραστίας (korrupt?) s.v. Κύπρος (758 F 1 a) μὲν ἀνδροκλῆς ss²S⁴ μένανδρος by² (Schol. Ioh. Tzetz) Et μὲν Ἀλέξανδρος (273 F 144) Mei 29 αὐτῇι om. s Ξεναγόρας: Ξενοκράτης s²

752. ASKLEPIADES VON KYPROS

(Kaiserzeit?)

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΦΟΙΝΙΚΗΣ Α

1 (III 306) PORPHYR. *De abst.* 4, 15 (HIERON. *Adv. Jovin.* 2, 14):
 και μὴν καὶ τοὺς Σύρους ἰστοροῦσι τὸ παλαιὸν ἀπέχεσθαι τῶν ζώων, καὶ διὰ
 5 τοῦτο μὴδὲ τοῖς θεοῖς θύειν· ὕστερον δὲ θῆσαι μὲν εἰς ἀποτροπὴν τινῶν κακῶν,
 αὐτοὺς δὲ μὴδὲ ὅλως προσέσθαι τὴν σαρκοφαγίαν. προῖοντος δὲ τοῦ χρόνου, ὡς
 φησι Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς (84 F 32) καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Κύπριος,
 κατὰ Πυγμαλίωνα τὸν γένει μὲν Φοῖνικα, βασιλεύσαντα δὲ καὶ Κυπρίων, τὴν
 σαρκοφαγίαν παραδεχθῆναι ἐκ τοιαύτης παρανομίας. λέγει δὲ ὁ Ἀσκλη-
 10 πιάδης ἐν τῷ Περὶ Κύπρου καὶ Φοινίκης ταῦτα· «τὸ μὲν γὰρ
 πρῶτον οὐκ ἐθύετο τοῖς θεοῖς οὐδὲν ἔμψυχον, ἀλλ' οὐδὲ νόμος
 ἦν περὶ τούτου διὰ τὸ νόμῳ φυσικῶι κεκωλύσθαι, ὑπὸ δὲ τινὰς
 καιροὺς πρῶτον ἱερεῖον θῆσαι μυθεύονται, ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς
 αἰτουμένους, εἴτα τούτου γενομένου ὀλοκαυτίζειν τὸ τυθέν.
 15 ὕστερον δὲ ποτε φλεγόμενου τοῦ ἱερείου, πεσεῖν σάρκα εἰς γῆν,
 ἣν ἀνελόντα τὸν ἱερέα καὶ κατακαϊόμενον ἀβουλήτως προσα-
 γαγεῖν τῷ στόματι τοὺς δακτύλους, ἀκούμενον τὴν κατάκαυστον·
 γευσάμενον δὲ τῆς κνίσσης ἐπιθυμῆσαι, καὶ μὴ ἀποσχέσθαι,
 ἀλλὰ καὶ τῆι γυναικὶ μεταδοῦναι. γνόντα δὲ τοῦτο τὸν Πυγμα-
 20 λίωνα αὐτόν τε καὶ τὴν γυναῖκα κατὰ κρημνῶν ἀφεῖναι, ἐτέρῳ
 δὲ τὴν ἱερωσύνην παραδοῦναι, ὃς οὐ πολλοῦ χρόνου διαλιπόντος
 τὴν μὲν αὐτὴν θυσίαν ἔτυχε ποιούμενος· ὅτι δὲ τῶν αὐτῶν
 κρεῶν ἔφαγεν, ταῖς αὐταῖς ἐκείνῳ συμφοραῖς περιέπιπεν.
 ἐπὶ πλέον δὲ τοῦ πράγματος προβαίνοντος, καὶ τῶν ἀνθρώπων
 25 τῆι θυσίαι χρωμένων, καὶ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν οὐκ ἀπεχομένων,
 ἀλλὰ τῆς σαρκὸς ἀπτομένων, οὕτως ἀποστῆναι τοῦ κολάζειν».
 τὸ μέντοι τῶν ἰχθύων ἀπέχεσθαι ἄχρι τῶν Μενάνδρου χρόνων τοῦ κωμικοῦ
 διέμεινεν. λέγει γάρ (III 164, 544 K)· «παράδειγμα τοὺς Σύρους λαβέ· / ὅταν
 φάγωσ' ἰχθὺν ἐκείνοι διὰ τινα / αὐτῶν ἀκρασίαν κτλ.».

30

753. KREON

Hellenist. Zeit?

ΚΥΠΡΙΑΚΑ Α - ?

1 (IV 371, 1) SCHOL. V ARISTOPH. *Nubb.* 10 (SUDA s.v. ἐγκεκορδουλ-

7 *Euanthes Cyricenus* Hier 8 δὲ καὶ Mm δὲ γ *actate qua Pygmalion in Oriente*
regnabat Hier 12 κεκωλύσθαι Mue -ύσθαι ο 12-13 τινος καιροῦ Reī 14
 αἰτουμένοι (ο. ἀλλαττόμενοι) Nauck 21 διαλιπόντος Nauck διαλείποντος ο 22 ὅτι
 δὲ He ὅστις δὲ ο 23 περιέπεσεν Nauck 26 οὕτως Rhoer οὐκ ο οὕτω δὴ ο.ä. Mue
 27-29: noch aus A.? 29 φάγωσ' Porson φάγωσιν ο αὐτῶν v

μένος): ἔγκεκορδυλημένος· . . . κορδύλη δὲ ἰδίως λέγεται τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ ὑπερεξέχον οἰδημα ὑπὸ πληγῆς εἰς ὕψος καὶ ὄγκον ἀρθέν, ὃ καλοῦμεν κόνδυλον. Κρέων δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Κυπριακῶν κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι τὸ πρὸς κεφαλῆς προσείλημα, ὃ δὴ παρὰ Ἀθηναίους καλεῖται κρώ-
5 βυλον, παρὰ δὲ Πέρσαις κιδάριον.

754. TIMOMACHOS

(s. IV/III)

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

1 (IV 52I, I) ATHEN. I4, 42 p. 638 A: (Menaichmos I3I F 6/7; Philochoros 328 F 23) Τιμόμαχος δ' ἐν τοῖς Κυπριακοῖς Στήσανδρον
10 λέγει τὸν Σάμιον (?) ἐπὶ πλείον ἀυξῆσαι τὴν τέχνην (*scil.* τὴν ψιλοκιθαριστικήν?), καὶ πρῶτον ἐν Δελφοῖς κιθαρωιδῆσαι τὰς καθ' Ὀμηρον μάχας, ἀρξά-
μενον ἀπὸ τῆς Ὀδυσσεΐας. ἄλλοι δὲ πρῶτόν φασιν παρ' Ἐλευθεραίοις κιθαρίσαι
τὰς ἐρωτικὰς ᾠδὰς Ἀμήτορα τὸν Ἐλευθεραῖον, οὗ καὶ τοὺς ἀπογόνους Ἀμητορ(ί)δας
καλεῖσθαι. (Es folgen citate aus Aristoxenos und Phainias).

15 *2 (2) VIT. HOM. ROM. p. 30, 24 Wil: Ἀναξιμένης (72 F 30) μὲν οὖν
καὶ Δαμάστης (5 F II) καὶ Πίνδαρος ὁ μελοποιὸς (F 264) Χῖον αὐτὸν (*scil.*
Ὀμηρον) ἀποφαίνονται, καὶ Θεόκριτος ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασιν . . . Ἴππίας
(6 F I3) δ' αὖ καὶ Ἐφορος (70 F 99) Κυμαῖον . . . Τιμόμαχος δὲ καὶ
'Αριστοτέλης (F 76 Ro) ἐξ Ἰου τῆς νήσου. κατὰ δ' Ἀντίμαχον (F I30
20 Wyss) Κολοφώνιος, κατὰ δὲ Στησίμβροτον τὸν Θάσιον (107 F 22) Σμυρναῖος,
κατὰ Φιλόχορον (328 F 209) δ' Ἀργεῖος, κατὰ Καλλικλέα (758 F I3) δὲ τῆς
ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνος. Ἀριστόδημος δ' ὁ Νυσαεὺς Ῥωμαῖον αὐτὸν ἀποδεί-
κνυσιν . . .

755. XENOPHON VON KYPROS

T

1 (III 102) SUDA s.v. Ξενοφῶν Κύπριος· ἱστορικός. Κυπριακά· ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ
ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία περὶ τε Κινύραν καὶ Μύρραν καὶ Ἀδωνιν.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

—

30

756. DEMETRIOS VON SALAMIS

<ΚΥΠΡΙΑΚΑ?>

1 (IV 382) STEPH. BYZ. s.v. Καρπασία· πόλις Κύπρου, ἣν Πυγμαλίων
1 τὸ om. V 2 ἐξέχον Sud 3 ἐν τῷ ᾧ τῶν ῥητορικῶν Sud (cf. Et. M. p. 310,
48 ff.) 4 κεφαλῆς VSud -λη (-ῆν V) Sud s.v. νιδάριον, v προσείλημα VSud τὸ
περιεῖλημα τῆς κεφαλῆς Schol. RV (gl. 2) 5 κιδάριον Küster κιδάνιον V νιδάριον
Sud 10 Σάμιον· Σαλαμῖνιον Wil 13 ᾠδὰς Ἀμήτορα Mus ὡς da / σαμίτων A
'Αμητορίδας Meί ἀμίτορας A; cf. Hesych. s.v. ἀμήτορας· κιθαριστάς· Κρηῆτες

ἔκτισεν, ὡς Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Κυπριακοῖς (4 F 57) Ξεναγόρας (240 F 34) δὲ Κάρπαθον αὐτὴν φησι. Δημήτριος δὲ ὁ Σαλαμίνιος Καρβασίαν φησίν, ὅτι πρὸς τὸν καλούμενον καρβάν ἄνεμον κεῖσθαι δοκεῖ.

757. PAION VON AMATHUS

s. III*?

5

ΠΕΡΙ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ

1 (-) HESYCH. s.v. Ἀφρόδιτος· Θεόφραστος (IV) μὲν τὸν Ἑρμαφρόδιτον φησιν, ὁ δὲ τὰ περὶ Ἀμαθούντα γεγραφὼς Παίων ζῆς ἄνδρα τὴν θεὸν ἐσχηματίσθαι ἐν Κύπρῳ λέγει.

2 (IV 371, 2) PLUTARCH. *Thes.* 20: πολλοὶ δὲ λόγοι καὶ περὶ τούτων 10 ἔτι λέγονται καὶ περὶ τῆς Ἀριάδνης, οὐδὲν ὁμολογούμενον ἔχοντες

(3) Ἴδιον δὲ τινα περὶ τούτων λόγον ἐκδέδωκε Παίων ὁ Ἀμαθούσιος. (4) τὸν γὰρ Θησέα φησιν ὑπὸ χειμῶνος εἰς Κύπρον ἐξενεχθέντα, καὶ τὴν Ἀριάδνην ἔγκυον ἔχοντα, φαύλως δὲ διακειμένην ὑπὸ τοῦ σάλου καὶ 15 δυσφοροῦσαν, ἐκβιβάσαι μόνην, αὐτὸν δὲ τῷ πλοίῳ βοηθοῦντα πάλιν εἰς τὸ πέλαγος ἀπὸ τῆς γῆς φέρεσθαι. (5) τὰς οὖν ἐγχωρίους γυναῖκας τὴν Ἀριάδνην ἀναλαβεῖν, καὶ περιέπειν ἀθυμοῦσαν ἐπὶ τῇ μονῳσει, καὶ γράμματα πλαστὰ προσφέρειν ὡς τοῦ Θησέως γράφοντος αὐτῇ, καὶ περὶ τὴν ὠδίνα συμπονεῖν καὶ 20 βοηθεῖν, ἀποθανοῦσαν δὲ θάψαι μὴ τεκοῦσαν. (6) ἐπελθόντα δὲ τὸν Θησέα καὶ περιλυπον γενόμενον τοῖς μὲν ἐγχωρίοις ἀπολιπεῖν χρήματα, συντάξαντα θύειν τῇ Ἀριάδνῃ, δύο δὲ μικροὺς ἀνδριαντίσκους ἰδρῦσασθαι, τὸν μὲν ἀργυροῦν, τὸν δὲ χαλκοῦν. (7) ἐν δὲ τῇ θυσίᾳ τοῦ Γορπιαίου μηνὸς Ἰσταμένου δευτέραι κατακλινόμενόν τινα τῶν νεανίσκων φθέγγεσθαι καὶ ποιεῖν ἄπερ ὠδίνουσαι 25 γυναῖκες. καλεῖν δὲ τὸ ἄλσος Ἀμαθουσίους, ἐν ᾧ τὸν τάφον δεικνύουσιν, Ἀριάδνης Ἀφροδίτης. (8) καὶ Ναξίων δὲ τινες (501 F 1) ἰδίως ἱστοροῦσι κτλ.

25

— ARISTOTELES

c. 340/30

ΚΥΠΡΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

IV.

758. ANHANG

1 a) STEPH. BYZ. s.v. Κύπρος· «ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κύπρου τῆς θυγατρὸς 30 Κινύρου· κῆ τῆς Βύβλου καὶ Ἀφροδίτης, ὡς Φιλοστέφανος ἐν τῷ Περί νήσων (IV) καὶ Ἰστρος ἐν Ἀποικίαις Αἰγυπτίων (334 F 45) Ἰστόρησιν»· ἢ ἀπὸ τοῦ φου-

2 Κάρπαθον ο (cf. P. Ox. 2086) Κάρπασον Holste 3 καρβάν ο (cf. Herodian. I 13, 29; II 504, 19 L) καρβάσιον Pal κάρβαν Mei 7 τὴν θεὸν ν τὸν θ. M 29-31 < > aus Const. Porph. *De Themat.* I, 13 29 θυγατρὸς (Const) Steph υἱοῦ Eust. Dion. *Per.* 508/9 30 κινύρου R 31-738, 1 ἢ ἀπὸ ἄνθους ἐκεῖ πολλοῦ φουμένου, κύπρου καλουμένου Eust

- μένου ένθους κύπρου. Ἀστύνομος (VI) δέ φησι Κρύπτον κεκληθῆναι διὰ τὸ κρύπτεσθαι
πολλάκις ὑπὸ τῆς θαλάσσης· εἶτα Κύπρος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστὶς (cf. 751 F 1)
ἀπὸ τοῦ πολλὰ ἄκρα ἔχειν καὶ Κεραστίας (?) καὶ Ἀμαθουσία καὶ Μητιονίς καὶ Σφήκεια καὶ
Ἀκαμαντίς. b) PLIN. N.H. 5, 129: *Cyprum . . . quondam novem regnorum sedem.*
5 *huius circuitum Timosthenes (V) CCCCXXVII·D p. prodidit, Isidorus (781*
F 13) CCLXXV; longitudinem inter duo promunturia, Clidas et Acamanta (quod
est ab occasu), Artemidorus (V) CLXII·D, Timosthenes CC. vocatam ante Aca-
mantida Philonides (121 F 1), Cerastim (?) Xenagoras (240 F 26) et Aspeliam
et Amathusiam et Macariam, Astynomus (VI) Crypton et Colinian.
10 2 HERODI. 7, 90: τούτων (scil. τῶν Κυπρίων) δὲ τοσάδε ἔθνεά ἐστι· οἱ μὲν ἀπὸ
Σαλαμίνος καὶ Ἀθηνῶν, οἱ δὲ ἀπὸ Ἀρκαδίας, οἱ δὲ ἀπὸ Κύθου, οἱ δὲ ἀπὸ Φοινίκης,
οἱ δὲ ἀπὸ Αἰθιοπίας, οἱ αὐτοὶ Κύπριοι λέγουσι.
3 a) SCHOL. DION. PER. 509: Κύπρος . . . ἐπήρατον ἄστῳ Διωνάϊης Ἀφροδίτης]
Κεραστὴν αὐτὴν καλουμένην ὠκισεν Ἰων Ἀιγύπτιος, οὐ υἱὸς † Κέλτης ἄπαις τελευτᾷ.
15 Κέφαλος δὲ ὁ Πανδίωνος καὶ Ἔρσης εἰς τὴν Ἀσίαν οἰκῶν ἔσχε παῖδας Ἀῶιον καὶ Πάφον,
δὲ διαβὰς εἰς αὐτὴν πόλιν κτιζέει Πάφον· οὐ υἱὸς Κινύρας προσέσχε τὴν νῆσον, καὶ Πυγ-
μαλίων Φοινίξ, οὐ θυγατέρα Θυμαρέτιν γαμεί Κινύρας. καὶ ποιεῖ Ὀξύπαρον καὶ Ἀδωνιν
(F 8), δὲ ὑπὸ σοῦς ἀποθανόντα λέγειν ἔπεισεν, ὡς ἤρπασται ὑπὸ Ἀφροδίτης, καὶ πέμψας
ἔθαψεν ἐν Βύβλωι τῆς Φοινίκης παρὰ ποταμὸν, δὲ Ἀδωνίς καλεῖται. b) SERV. DAN.
20 VERGIL. Buc. 10, 18: *est etiam alter ordo huius fabulae (über geburt und tod des*
Adonis): ex Aegypto † Epirotasterius et Yon fratres ad insulam Cyprum profecti
sunt atque ibi sortiti uxores. ex quorum genere Celes procreatus est, qui habuit Eri-
notam filiam e.g.s.
4 DIODOR. 4, 37, 2: (Herakles feldzug gegen die Dryoper). τῶν δ' ἐκπεσόντων
25 Δρυόπων οἱ μὲν εἰς τὴν Εὐβοίαν κατανήσαντες ἔκτισαν πόλιν Κάρυστον, οἱ δ' εἰς Κύπρον
τὴν νῆσον πλεύσαντες καὶ τοῖς ἐγχωρίοις ἀναμιχθέντες ἐνταῦθα κατωίκησαν.
5 LYKORHR. Al. 447: οἱ πάντε δὲ Σφήκεια εἰς Κεραστίδα / καὶ Σάτραχον βλώ-
ξαντες Ἰγλάτου τε γῆν / Μορφῶ παρourkeσουσι τὴν Ζηρυθίαν. / ὁ μὲν (i.e. Teukros)

1 κρύπτον Pal R Eust κύπτον VP 1-2 ποτὲ κληθῆναι αὐτὴν λέγουσι διὰ τὸ
κεκρύφθαι ὑπὸ θαλάσσης, ὅπερ καὶ περὶ Δήλου μυθεύεται κτλ. Eust 2 Κύπρος om. V
2-3 καὶ Κεραστὶς - καὶ Κεραστίας VP καὶ κεραστὶς - καὶ κεραστίας R Κεραστία,
ὡς Λυκόφρων (s. 758 F 5) δηλοῖ Eust καὶ Κεραστία - [καὶ Κεραστίας (kustoden-
korruptel)]? doch s. F 2 3 ἄκρας R' (m. 1) πολλὰς ἄκρας Mei μητιονίς R'
(m. 1?) VP 'nomen suspectum' Mei 5 CCCCXXVII: v.l. -XVII, -XXVIII,
XXVIII, CCCXXVIII 6 clidas (§ 130) A dinas (-ar) γ 8 cerasim DFE^a
arpeham FRA 9 amathusiam D (?) v amat(h)usam γ macariam E³
-caram, -coram, -cram γ cripton AFa scripton R colinian AR² colonian (-ia) γ
11 ἀθηνέων P -ναίωv ad 14 Κεραστία? εἰς ἣν αἰὶς ὁ υἱὸς Αἰγυπτίου ὠκισεν I
Αἰγύπτιος: cf. Istros (F 1 a)? κέλτης: Celes b Κέττης Movers 15 Ἀῶιον
Bernhardy ἔθιον ο' Ἠοίης Panyassis (Hesych. s.v.) 17 Θυμαρέτιν v Ὀξύπαρον
(Bibl. 3, 182) Bernhardy 27 Κεραστίδα Steph. Byz. (s.v. Σφήκεια) κεραστίαν ο
Σάτραχον (cf. Catull. 95, 5): τὸ δὲ Σάτραχόν φασι πόλιν καὶ ποταμὸν Κύπρου·
τινὲς δὲ διὰ τοῦ ἔ γραφόμεν Σάτραχον (cf. 758 F 7; Nonnos Dion. 13, 459) Schol
σάτραχον (Pal σέτροχον RV σέτραχον P) Steph. Byz. s.v. Ἰγλάτου 28 ὠκωτῶτηγην
Steph. Byz.; cf. Ἰγλάτου πόλις Κύπρις, ἐν ἧι Ἀπόλλων τιμαῖται Ἰγλάτης Schol 28
Ζηρυθίαν A τροιζήνιαν P (cf. Schol)

πατρός μομφαῖσιν ἤλαστρημένος / Κυρηεῖος ἀντρων Βωκάρου τε ναμάτων /
 (479) ὁ δεύτερος (i.e. Agapenor aus Arkadien) δὲ νῆσον ἀγρότης μολῶν /
 (484) χαλκωρυχῆσει καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπάσει / βῶλον, δικέλλι πᾶν μεταλλεύων γνύ-
 θος / (494) τρίτος (i.e. Akamas) δὲ τοῦ μάρφαντος ἐκ κοίτης πέτρας / κέλωρ
 5 γίγαντος δπλα (586) Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος, οὐ ναυκληρίας / λαῶν
 ἀνακτες, ἀλλ' ἀνώνυμοι σποραί, / πέμπτοι τέταρτοι γαίαν ἔξονται θεᾶς / Γολγῶν ἀνάσ-
 σης, ὧν ὁ μὲν Λάκων' ὄχλον / ἄγων Θεράπνης, θάτερος δ' ἀπ' Ὠλένου / Δύμης τε Βου-
 ραιοῖσιν ἠγεμῶν στρατοῦ.

6 SCHOL. EURIP. *Andr.* 898: Λυσίμαχος (382 F 12) καὶ ἄλλοι τινὲς ἱστοροῦσιν
 10 γενέσθαι ἐξ Ἑλένης καὶ Νικεστρατον. ὁ δὲ τὰς Κυπριακάς ἱστορίας συντάξας
 (F 9 Allen) Πλεισθένην φησί, μεθ' οὐ εἰς Κύπρον ἀφίχθαι καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα
 Ἄλεξανδρῳ Ἄγαγον.

7 ET. GEN. s.v. Ἄωος (ET. M. p. 117, 33): ποταμὸς τῆς Κύπρου. Ἄωος γὰρ ὁ
 Ἄδωνος ὠνομάζετο, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Κύπριοι βασιλεύσαντες (?). Ζωῖλος δὲ ὁ Κε-
 15 θρασεὺς (VI) καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς κληθῆναι· τὴν γὰρ Θεϊαντος θυγατέρα
 οὐ Σμύρναν ἀλλ' Ἄωαν καλεῖσθαι. Φιλέας (V) δὲ πρῶτον βασιλεύσαι Ἄωον, Ἡοῦς
 ὄντα καὶ Κεφάλου, ἀφ' οὗ καὶ ὄρος τι ὠνομάσθη Ἄωιον, ἐξ οὗ β' ποταμῶν φερομένων,
 Σεράχου καὶ Ἀπλιέως, τὸν ἕνα τούτων ὁ Παρθένος (F 24 Mart.) Ἄωον κέκληκεν. [[ἦ διὰ
 20 μὲνος ἐξ ὀρέων», ἀνατολικῶν ὄντων]].

8 SCHOL. LYKOPHR. *Al.* 831: Γαύας δὲ ὁ Ἄδωνος παρὰ Κυπρίους καλεῖται.

9 HESYCH. s.v. ἀόια· δένδρα κοπτόμενα καὶ ἀνατιθέμενα τῇ Ἀφροδίτῃ, ὡς ἱστορεῖ
 Νάσανδρος (?), πρὸς ταῖς εἰσόδους.

10 a) HEROD. 1, 105, 2: (Skythen zerstören den tempel der Aphrodite
 25 Utania in Askalon) (3) ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἱερόν, ὡς ἐγὼ πυνθανόμενος εὐρίσκαω,
 πάντων ἀρχαιότατον ἱερόν, ὅσα ταύτης τῆς θεοῦ· καὶ γὰρ τὸ ἐν Κύπρῳ ἱερόν ἐθεύτην
 ἐγένετο, ὡς αὐτοὶ Κύπριοι λέγουσι, καὶ τὸ ἐν Κυθῆροισι Φοινικὲς εἰσι οἱ ἰδρυσά-
 μνοι ἐκ ταύτης τῆς Συρίας ἰόντες. b) TACIT. *A.* 3, 62, 4 (a. 22°): *exim Cyprii*
tribus <de> delubris (scil. exposuere), quorum vetustissimum Paphiae Veneri auctor
 30 *Aerias, post filius eius Amathus Veneri Amathusiae et Jovi Salamino Teucer, Telo-*
monis patris ira profugus, possissent. c) TACIT. *Hist.* 2, 2, 2 (a. 69°): *aique*
illum (scil. Titus) cupido incessit adeundi visendique templum Paphiae Veneris,

1 v.l. κερχῆος, κυ(γ)ρχῆος, κυρχεῖος 4-5: Schol. 495 p. 179, 31 Sch τρίτον
 δὲ λέγει ἀπελθεῖν τὸν Ἀκάμαντα . . . ἐν Κύπρῳ, ἀφ' οὗ καὶ ὄρος καλεῖται Ἀκάμας.
 φασὶ δὲ τινες . . . καὶ Δημοφῶντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἐν Κύπρῳ 5-8:
 Schol. 586 p. 201, 16 ἦν δὲ ὁ μὲν Κηφεὺς ἐξ Ἀχαιῶν, ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακεδαι-
 μονος· καὶ οὗτοι παρεγένοντο εἰς Κύπρον, ὡς φησὶ Φιλοστέφανος (IV) 7-8 βουραΐ-
 οῖσιν E Schol. 590 βουραΐσειν C 10 νικεστράτεον N -ταιον O συγγραφέας A
 11 πλεισθένει NO 12 ἄγαγον MA ἄγαγόν NO Ἄγαυόν Cobet Ἀγαλόν Schwartz
 13 ἄω γὰρ Et. M. (richtig?) 14 οἱ Κύπριοι (Κύπρου?) βασιλεύσαντες Mei οἱ K.
 βασιλεύσαντος Et. gen. οἱ K. βασιλεῖς Et. M. οἱ K. ἀπὸ βασιλεύσαντος Reitzenstein,
 Martini 14-17 Ζωῖλος - Κεφάλου om. B 14-15 κεδασεὺς ? Mei 15 θυγα-
 τέρα: μητέρα Et. M. 18 Σεράχου? Haupt, Martini; cf. 758 F 5 ἀπλιέως A
 πλιέως B (?) Et. M. 18-20 [[]] 'de Ciliciae flumine intelligenda' Mei; cf.
 Hesych. s.v. Ἄωος; Et. M. p. 117, 45 f. 23 Νάσανδρος: Νίκανδρος? M. Schmidt
 Ἠγήσανδρος Latte Κάσανδρος (VI)? 28 <de> Bezenberger

inclitum per indigenas advenasque. haud fuerit longum initia religionis, templi ritum, formam deae (neque enim alibi sic habetur) paucis disserere. (3) conditorem templi regem Aeriam vetus memoria, quidam ipsius deae nomen id perhibent. fama recentior tradit a Cinyra sacratum templum, deamque ipsam concepam mari huc adpulsam; sed scientiam artemque haruspicum accitam et Cilicem Tamiram intulisse, atque illa pactum, ut familiae utriusque posterii caerimoniis praesiderent. mox ne honore nullo regium genus peregrinam stirpem antecelleret, ipsa quam intulerant scientia hospites cessere: tantum Cinyrades sacerdos consulitur. (2) hostiae ut quisque vouit, sed mares deliguntur; certissima fides haedorum fibris. sanguinem
 10 *arae obfundere vetitum: precibus et igne puro altaria adolentur; nec ullis imbribus, quamquam in aperto, madesunt. simulacrum deae non effigie humana, continuus orbis latiore initio tenuem in ambitum metae modo exurgens; et ratio in obscuro.*
 d) HESYCH. s.v. Ταμράδαι. Ιερείς τινες ἐν Κύπρῳ.

11 a) PSI XI 1221, 13 ff.: ὁ δὲ Κύπριος λεγόμενος / αἰνος ὄνομα τοιοῦτον / ἤνεγκεν, ὡς ἔφη [*διὰ τὸ] / παρὰ Κυπρίους ἐπιχωρίοις λέγεσθαι. κέχρηται δὲ τοῦ/τωι Τιμοκρέων (*Anth. Lyr.*² II p. 150 D) ἐν [ἄισματι κατὰ / Θε]μιστοκλ[έ]ους ἐκ[πεσόν/τος] ἐκ τῆς [Ἑλ]λάδος ἔφη/δόμενος αὐτοῦ τῆι φυγῆι. οὕτω / δὲ λέγει· <λόγον δὲ σοι λέ κτλ.>
 b) DIOGENIAN. Π. παροιμ. I p. 180 L - Schn: ὁ δὲ Κύπριος (*scil.* αἰνος) προσηγόρευται διὰ τὸ παρὰ Κυπρίους λέγεσθαι ὡς ἐπιχώριος. κέχρηται δὲ καὶ τούτῳ
 20 Τιμοκρέων, ἐμφαίνων ὡς οἱ ἄδικοι πράσσοντες καὶ ἐς ὑπερῶν τῶν προσηκόντων τυγχάνουσι· καὶ γὰρ τῷ Ἀδωνίδι ἐν Κύπρῳ τιμηθέντι ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης μετὰ τὴν τελευταίην οἱ Κύπριοι ζώσας ἐπέσαν περιστεράς, αἱ δ' ἀποπτᾶσαι καὶ διαφυγεῖσαι αὐτῆς ἀδοκῆτως εἰς ἄλλην ἐμπεσοῦσαι πῦρ ἀν διεφθάρσαν. c) SCHOL. ARISTOTON. (*Rhet. Gr.* II) p. 12, 3 Walz: οἱ δὲ Κίλικες καὶ Κύπριοι ἐμπορευόμενοι καὶ τόπους ἀγνώστους διερχόμενοι ἐνεπλάσαντο τοὺς ἐξ ἀλόγων ζώων μύθους, ὡς ἐωρακότες ἐν τόποις τισὶ ξένην μορφήν ἔχοντα ζῶα. d) THEON *Progymn.* (*Rhet. Gr.* II) p. 73, 1 Sp: καλοῦνται δὲ Αἰσώπειοι (*scil.* μῦθοι) καὶ Λιβυστικοὶ ἢ Συβαριτικοὶ τε καὶ Φρύγιοι καὶ Κιλικιοὶ καὶ Καρικοὶ <καὶ> Αἰγύπτιοι καὶ Κύπριοι. τούτων δὲ πάντων μία ἐστὶ πρὸς ἀλλήλους διαφορὰ τὸ προσκειμένον αὐτῶν ἐκάστωι ἴδιον γένος, οἷον Αἰσώπος εἶπεν ἢ Λίβυς ἀνὴρ ἢ Συβα-
 25 ρίτης ἢ Κυπρία γυνή.

12 [DION CHRYSOST.] *Or.* 64, 2: ἐρῶ δὲ ὑμῖν τινα καὶ Κύπριον λόγον, εἰ βούλεσθε. ἤνεγκεν ὁ παλαιὸς βίος καὶ ἐνδόξους γυναῖκας· Ῥοδογόνην πολεμικὴν, Σεμίραμιν βασιλικήν, Σαπφῶ μουσικὴν, Τιμάνδραν καλήν. οὕτω καὶ ἐν Κύπρῳ Δημόνασσα ἐγένετο, πολιτικὴ τε ἰμοῦ γυνὴ καὶ νομοθετικὴ. (3) τρεῖς ἔθηκεν αὐτῇ τοῖς Κυπρίοις νόμους· τὴν μοιχευθεῖσαν χειραμένην πορνεύεσθαι· θυγάτηρ αὐτῆς ἐμοιχεύθη, καὶ τὴν κόμην ἀπεκείρατο κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἐπορνεύετο. τὸν αὐτὸν ἀποκτείναντα ἄταφον ῥίπτεσθαι· δεύτερος οὗτος Δημωνάσσης νόμος· τρίτος ὥστε μὴ ἀποκτείναι βοῦν ἀρότριον. δυοῖν δὲ αὐτῇ παιδῶν ἀρρένων ὄντων, ὁ μὲν ἐπὶ τῷ βοῦν ἀποκτείναι ἀπέθανε, τὸν δὲ αὐτὸν ἀποκτείναντα οὐκ ἔθαψεν. (4) ἡ δὲ τέως μὲν ἐκαρτέρει καὶ ἄπαις οὔσα καὶ νομο-
 30 θετοῦσα, ἰδοῦσα δὲ βοῦν ἐπὶ μύσχοι ἀπολλυμένῳ μυκωμένην καὶ τὴν ἑαυτῆς ἐν ἄλλωι

1 ritum Dureau de Lamalle situm M 3 Aeriam Rhenanus uerian M Aeriam
 J. Gronov 5 et Cilicem Rhenanus et cilicem M e Cilicia Put 7 intulerant Put
 -rat M 12 meta - set Wurm 28 <καὶ> Jac 29 αὐτῶν ἐκάστωι Spengel αὐτῷ
 ἑκαστον ο αὐτῶν ἐκάστου (Doxopat. II p. 165 W) Finckh 33 (37) δημόνασσα
 UB(P) 35 κειρομένην UM(P) 37 ἀρότριον PHU° 39 ἔθαψαν PH 39-40
 καὶ <αὐτῇ ταῦτα> νομοθετήσασα? v. Arnim

συμφορὰν γνωρίσασα, τήξασα χαλκὸν εἰς αὐτὸν ἤλατο. καὶ ἦν ἐκεῖ πύργος ἀρχαῖος ἀνδριάντα χάλκεον ἔχων, χαλκῶι ἐντετηκότα καὶ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ἰδρύματος καὶ πρὸς μίμημα τοῦ διηγῆματος· ἐπιγραφὴ δὲ ἐπὶ τινος στήλης πλησίον· <σσοφὴ μὲν ἤμην, ἀλλὰ πάντ' οὐκ εὐτυχῆς>.

- 5 13 a) VITA HOMER. ROM. p. 31, 1 Wil: κατὰ Καλλικλέα δὲ τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνοσ (scil. "Ὀμηροσ ἦν; 754 F 2) b) SCHOL. T EUST. HOM. II. Φ 12: ὡσ δ' ὅθ' ὑπὸ ριπῆσ πυρὸσ ἀκρίδεσ ἠερέθονται / φευγέμεναι ποταμόνδε] ἐντεῦθεν τινεσ Κύπριόν φασί τὸν ποιητὴν· κατὰ τινασ γὰρ χρόνουσ ὑχλεῖται ἡ Κύπροσ ὑπὸ ἀκρίδων, ὡσ <ἡ> Κυρῆνη καὶ ἡ Βάρκη. c) CERTAM. HOM. ET HES. 3 p. 35, 12 ff. Wil: περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία Καλλικλῆσ δὲ Μ<ν>ασαγόραν (?) μητέρα . . . οἱ δὲ Θεμιστήν ὀνομασθήναι αὐτὸν φασί τινεσ "Ὀμηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἡμρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαισ d) PAUSAN. IO, 24, 3: Κύπριοι δὲ — οἰκειοῦνται γὰρ δὴ καὶ οὗτοι "Ὀμηρον — Θεμιστῶ τε αὐτῶι μητέρα εἶναι τῶν τινεσ ἐπιχωρίων γυναικῶν λέγουσι, καὶ ὑπὸ Εὐκλου προθεσπισθήναι τὰ ἐσ τὴν γένεσιν τὴν 15 "Ὀμήρου φασίν ἐν τοῖσδε· <καὶ τότ' ἐν εἰναλίῃ Κύπρῳ μέγασ ἔσσετ' αἰιδόσ, / ὄν τε Θεμιστῶ τέξει ἐπ' ἀγροῦ διὰ γυναικῶν / νόσφι πολυκτεάνοιο πολὺκλειτον Σαλαμίνοσ. / Κύπρον δὲ προλιπὼν διερός θ' ὑπὸ κόμασιν ἀρθείσ / Ἑλλάδοσ εὐρυχόρου μῶνοσ κακὰ πρῶτοσ αἰείσασ / ἔσσεται ἀθάνατοσ καὶ ἀγήραοσ ἤματα πάντα>.

XIX. LIBYEN

20

— CHARON VON LAMPSAKOS

Um 400^a

AIBYKA

262 T I.

759. ARISTIPPOS VON KYRENE

s. IV 1^a

T

- 25 1 (II 79) DIOG. LAERT. 2, 83: γεγόνασι δ' Ἀριστιπποὶ τέσσαρεσ· περὶ οὗ τε ὁ λόγοσ καὶ δεῦτεροσ ὁ τὰ περὶ Ἀρκαδίασ γεγραφῶσ (317 T I)· τρίτοσ ὁ μητροδίδακτοσ, θυγατριδοῦσ τοῦ πρώτου· τέταρτοσ ὁ ἐκ τῆσ νεωτέρασ Ἀκαδημίασ. τοῦ δὲ Κυρηναικοῦ φιλοσόφου φέρεται βιβλία τρία μὲν ἱστορίασ τῶν κατὰ Λιβύην, ἀπεσταλμένα Διονυσίῳ, ἐν δὲ ἐν ὧ 30 διάλογοι πέντε καὶ εἰκοσίν

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΛΙΒΥΗΝ ΠΡΟΣ ΔΙΟΝΥΣΕΩΝ

2 χάλκεον PHM -ειον UB χαλκοῦν Ddf 3 πρὸσ μνήμην UB 8 ποιητὴν
Eust ποταμόν T <ἡ> add. Eust 10 Μ<ν>ασαγόραν Rohde μασαγῶ (?) F
μασσαγόραν Tzetz. Alleg. Hom. II. 60 Δ<μ>ασαγόραν (Eust. Od. μ 65 p. 1713, 17 ff.)
Barnes (aber dieser vater Homers ist Aegypter, und der gewährsmann Alexandros
von Paphos ist erschwindelt) 11 Θεμιστήν: Θεμιστῶ d 17 διερός: δ' ἶτροσ P
θ': δ' L κακὰ: κλέα Herw

760. THEOKRITOS VON CHIOS

8. IV 2*

T

1 (II 86) SUDA s.v. Θεόκριτος Χίος· ῥήτωρ· μαθητῆς Μητροδώρου τοῦ Ἴσοκρατικοῦ. ἔγραψε Χρείας. ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱστορικῷ 5 (II 5 T 9). φέρεται αὐτοῦ Ἱστορία Λιβύης καὶ Ἐπιστολαὶ θαυμασiai. ἔστι καὶ ἕτερος Θεόκριτος . . . Συρακοῦσιος . . .

1. ΙΣΤΟΡΙΑ ΛΙΒΥΗΣ 2. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΙ

—

761. THEOCHRESTOS <VON KYRENE>

Hellenist. Zeit.

10

T

PLIN. N.H. I, 37: *origo gemmarum ex auctoribus . . . externis . . . Pythea, Timaeo Siculo, Nicia, Theochresto, Asaruba, Mnasea, Theomene, Ctesia . . .*

F

15

ΛΙΒΥΚΑ Α - ?

1 (II 87) a) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1750/7: Εὐφημος ὠκεῖ τὴν Λακωνικὴν παρὰ τὸν αἰγιαλὸν· εἰς δὲ τις αὐτοῦ τῶν ἀπογόνων Σάμος ὠκίσειν ἠήραν, οὗ ἀπόγονος γέγονεν Ἀριστοτέλης, δὲ τῆς περὶ Κυρήνην ἀποικίας ἠγήσατο. ἱστορεῖται ταῦτα παρὰ Πινδάρῳ ἐν Πυθιονίκαις (4; 5), ἐπιμελέστερον δὲ παρὰ Θεοχρήστῳ ἐν ᾧ Λιβυκῶν καὶ παρὰ Ἀχεσάνδρῳ ἐν ᾧ 20 Περὶ Κυρήνης (469 F 5). b) — 4, 1552: καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ (4, 20 ff.) τὴν τοῦ Τρίτωνος ἐπιφάνειαν λέγει· ἔστι δὲ παρὰ τοῖς γεγραφοῖσι τὰ περὶ Κυρήνης καὶ Λιβύης.

OHNE BUCHTITEL. UNSICHERES

25 2 (II 87) PLIN. N.H. 37, 37 (I, 37): *Theochrestus oceano id (scil. electrum) exaestuante ad Pyrenaei promunturia depelli, quod et Xenocrates*

5-6 φέρεται - θαυμάσιαι: 'nomen <in T 1 oder bei Fulgent. Myth. I, 21 Helm (VI s.v. Theoknidus)?> procul dubio corruptum est ex Θεόχρηστος' Mue, Laqueur θαυμάσιαι VGIM θ. καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ Eudok 17 Σάμος (Schol. Pindar. Myth. 4, 88 b; 455 e) Wendel ἠσαμος ο ὠκίσειν Jac ὠκίσειν L ἀπόικησεν εἰς P 21 Περὶ om. L 23 Κυρήνης (a) O. Müller κύπρου ο 25 *theochrestus* B (und 1, 37 ohne v.l.) -*crestus* F -*phrastus* L 26 *promunturia* B -*ium* FL *depelli* B *ici* FLv *adpelli* Mayhoff et: est B

(IV?) *credidit, qui de his nuperrime scripsit vivitque adhuc. Asarubas* (764 F 3) . . .

3 (-) SCHOL. PINDAR. *Pyth.* 4, 10 f.: χρῆσεν οικιστήρα Βάττων καρποφόρου Λιβύας, ἱερὰν νᾶσον ὡς ἤδη λιπών] 'ἱερὰν νᾶσον' τὴν Θῆραν οὐχ ἀπλῶς ὀνομάζει, ἀλλ' ὅτι Κάδμος κατὰ ζήτησιν Εὐρώπης τῆς ἀδελφῆς στελλόμενος, προσορμισθεὶς τῇ νήσῳ ἀνέκτισε Ποσειδῶνος καὶ Ἀθηνᾶς ἱερὸν αὐτόθι, ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος.

— AKESANDROS <VON KYRENE>

Hellenist. Zeit
(o. früher?)

ΠΕΡΙ ΛΙΒΥΗΣ

469 F 7.

10

— LYKOS VON RHEGION

Zeit des Aga-
thokles?

ΙΣΤΟΡΙΑ ΛΙΒΥΗΣ

No. 570.

762. AGROITAS

Hellenist. Zeit
(o. früher?)

ΛΙΒΥΚΑ Α - Γ (?)

15 1 (IV 294, 2) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 498/527 a: Ἀγροίτας δὲ ἐν ᾧ Λιβυκῶν ὑπὸ Ἀπόλλωνος εἰς Κρήτην αὐτὴν (*scil.* Κυρήνην) κομισθῆναι, ἐκείθεν δὲ εἰς Λιβύην. Cf. 316 F 3.

*2 (I) HERODIAN. Π. μον. λέξ. p. II, 20: . . . Ψύλλος· Ἀγροίτας ἄ Λιβυκῶν· <<ἀνδρωθέντα δὲ τὸν Ἀμφίθεμιν πλησιάσαι ταῖς νόμφαις, καὶ γεννηῆσαι παῖδας Ἀδурμαχίδαν, Ἀραραύκηλα, Ἀσβύταν, Βάκαλα, Μάκαν, Ψύλλον>>, ἀφ' οὗ Ψύλλοι τὸ ἔθνος. Cf. 764 F 17.

3 (3) a) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1396/9 a: Ἴξον (die Argonauten) δ' ἱερὸν πέδον, ὧ ἐν Λάδων / εἰσέτι που χθιζὸν παγχρύσεια ῥύετο μῆλα / χῶρῳι 25 ἐν Ἀτλαντος, χθόνιος ὄρις· ἀμφὶ δὲ νόμφαι / Ἐσπερίδες ποίπνουον, ἐπίμερον αἰείδουσαι. / δὴ τότε δ' ἤδη τῆμος ὕφ' Ἡρακλῆι δαιχθεὶς / μῆλειον βέβλητο ποτὶ στύπος κτλ.] Πείσανδρος (16 F 8) τὸν δράκοντα ὑπέληφεν ἀπὸ τῆς Γῆς γεγε-

I *credidit, qui de his* BF (s. Buecheler *Rh. M.* 40, 1885, p. 304 ff.) *credidit. is vero qui L vivitque B vivit FL Asarubas:* s. 764 F 3 app. 6 'an Θεόχρηστος?' Drachmann 18-19 Ψύλλος - Λιβυκῶν Ddf, Lobeck ψάλλος ἀγροῖ-
τας ἀπὸ Λιβυκῶν H 20-21 παῖδας - Ψύλλον Ddf, Lobeck, Lehrs παῖδα μυρμα-
δάναρ· αὐδακῆνας· βυγάνμα· καλομάκαν ψύλλον H παῖδας Ἀδурμαχίδαν (o. Μαρ-
μαρίδαν), Ἀραραυκήλαν, Βύξαν (o. eher Ἀσβύταν o. -ύσταν), Μαχλύα, Μάκαν,
Ψύλλον Mue 21 ἀφ' - ἔθνος: 'Herodiani potius videntur quam Agroetae. fortasse
post Psyllum, in quo pro rationibus suis substitit Herodianus . . ., apud Agroetam
etiam alii quidam Amphithemidis filii populorum conditores recensebantur, ut
Nasamo' Lehrs; cf. 764 F 9

νῆσθαι, 'Ἡσίοδος <δὲ ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος (Th. 333/6)· Φερεκύδης (3 F 16 b)> δὲ ἐκ Τυφῶνός φησιν. 'Αγροίτας δὲ ἐν ᾧ Λιβυκῶν φησι μὴ μῆλα ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα, & χρυσᾶ ὀνομάσθη· ἔχειν δὲ ταῦτα ποιμένα ἄγριον, ὃν διὰ τὸ ἀνήμερον Δράκοντα ὀνομάσθαι.

5 b) DIODOR. 4, 26, 2: τελευταῖον δ' ἄθλον λαβῶν (Herakles) ἐνεργεῖν τὰ τῶν 'Εσπερίδων χρυσᾶ μῆλα, πάλιν ἐπλευσεν εἰς τὴν Λιβύην. περὶ δὲ τῶν μῆλων τούτων διαπεφωνήκασιν οἱ μυθογράφοι· καὶ τινες μὲν φασιν ἐν τισὶ κήποις τῶν 'Εσπερίδων ὑπάρξαι κατὰ τὴν Λιβύην μῆλα χρυσᾶ, τηρούμενα συνεχῶς ὑπὸ τινος δράκοντος φοβερωτάτου, τινὲς δὲ λέγουσι ποιμένας προβάτων κάλλι διαφερούσας κεκτῆσθαι τὰς 'Εσπερίδας, χρυσᾶ δὲ μῆλα ἀπὸ τοῦ κάλλους ὀνομάσθαι ποιητικῶς, ὥσπερ καὶ τὴν 'Αφροδίτην χρυσὴν καλεῖσθαι διὰ τὴν εὐπρέπειαν. (3) ἐνίοι δὲ λέγουσιν [ὅτι] τὰ πρόβατα τὴν χροᾶν ἰδιάζουσαν ἔχοντα καὶ παρόμοιον χρυσῶ: τετευχέναι ταύτης τῆς προσηγορίας, Δράκοντα δὲ τῶν ποιμῶν ἐπιμελητὴν καθεσταμένον, καὶ ῥώμῃ σώματος καὶ ἀλκῇ διαφέροντα, τηρεῖν τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ληιστεύειν αὐτὰ τολμῶντας ἀποκτείνειν. . . . (4) ὁ δ' 15 'Ηρακλῆς τὸν φύλακα τῶν μῆλων ἀνελών. . . .

*4 (6) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 1248/50 a: ὁ Προμηθεὺς ἐδέδετο ἐν τῷ Καυκάσῳ, καὶ ὁ ἀετὸς τὸ ἦπαρ αὐτοῦ κατήσθειν. 'Αγροίτας δὲ ἐν τῇ [ι] ᾧ τῶν Λιβυκῶν δαπανᾶσθαι φησι τὸ ἦπαρ Προμηθέως δόξαι ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ διὰ τὸ τὴν κρατίστην τοῦ Προμηθέως χώραν τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον 'Αετὸν 20 φθεῖρειν, ἦπαρ δὲ παρὰ πολλοῖς τὴν εὐκαρπον λέγεσθαι γῆν· 'Ηρακλέους δὲ ἐξοχτεύσαντος διώρυξι τὸν ποταμὸν, τὸν τε ἀετὸν δόξαι ὑπ' αὐτοῦ κεχωρῖσθαι καὶ τὸν Προμηθεῖα λελύσθαι τῶν δεσμῶν.

5 (5) STEPH. BYZ. s.v. "Ἀμπελος. . . . ἔστι καὶ ἑτέρα ἄκρα τῆς Σάμου· καὶ ἄλλη ἐν Κυρήνῃ. 'Αγροίτας δὲ δύο πόλεις εἶναι φησι, τὴν μὲν ἄνω τὴν δὲ 25 κάτω.

— MENEKLES VON BARKA

ΛΙΒΥΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

270 F 5-6.

— PHILISTOS (VON NAUKRATIS)

(ΠΕΡΙ ΣΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΛΙΒΥΗΣ ?)

30
No. 615.

— ALEXANDROS POLYHISTOR

ΛΙΒΥΚΑ Α - Γ

273 F 32-47.

1-2 < > Wendel 9 διαφερόντων? 11 [ὅτι] τὰ Ddf ὅτι τὰ D ὅτι C 13 ποιμνίων C 17-22: Et. gen. s.v. ἀλυκτοπέδησι (ohne autornamen); cf. Diodor. 1, 19, 3 (s. Komm.)? 17 [ι]ῃ Mue 18 λιβυκῶν L σκυθικῶν (s. conl.) P δαπανᾶσθαι: δειπνεῖσθαι Wendel 20 ἦπαρ L Et οὐθαρ καὶ ἦπαρ P πολλοῖς L Et ποιηταῖς (οἱ ποιηταὶ καλεῖν εἰώθασιν P) Wellauer 21 διώρυξι (Lasc) Keil διορύξει L διωρυχαῖς P χειρῶσθαι Keil 23-25: Κυρηναίος δὲ αἰγιαλὸς Hesych. s.v. "Ἀμπελος; τῶν δὲ χωρίων. . . κατὰ τὸν κῆπον (scil. τῶν 'Εσπερίδων) "Ἀμπελος Skylax 108

— JUBA VON MAURETANIEN

Nach 2⁹?

AIBYKA A - Γ (?)

275 F 5-6; (7-8).

— POSEIDONIOS VON OLBIA

(s. II⁹)

AIBYKA A - IA (?)

5

279 T I.

763. HESIANAX

AIBYKA

1 (III 70, 11) [PLUTARCH.] *Parall. min.* 23 B p. 311 CD: Καλοπούριος Κράσσοσ, 10 ἀνὴρ τῶν ἐπισημῶν Ῥηγοῦλοι συστρατευόμενος, ἐπέμφθη εἰς Μεσόλους πορθήσων φρούριόν τι δυσάλωτον τοῦνομα Γαραίτιον. ἀχμάλωτος δὲ ληφθεὶς ἐμελλε θύεσθαι τῷ Κρόνωι. Βισαλτία δὲ τοῦ βασιλέωσ θυγάτηρ ἐρασθεῖσα προῦδωκε τὸν πατέρα, καὶ νικηφόρον ἐκείνον ἐποίησεν. ἀναστρέψαντοσ δ' αὐτοῦ, ἡ κόρη κατέσφαξεν ἑαυτήν, ὡσ Ἡσιάνναξ ἐν τρίτωι Λιβυκῶν.

15

764. ANHANG

1 AELIAN. *N.A.* 17, 6: Θεοκλήσ δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ τὴν Σύρτιν λέγει γίνεσθαι κήτη τριήρων μείζονα.

2 PLIN. *N.H.* 37, 38 (I, 37): *Theomenes Syrtim iuxta Magnam hortum Hesperidon esse et stagnum Electrum; ibi arbores populos, quarum e ca-* 20 *cuminibus in stagnum cadat* (der bernstein), *colligi autem ab virginibus Hesperidum.*

3 PLIN. *N.H.* 37, 37 (I, 37): (Theochrestus 761 F 2) *Asarubas tradit iuxta Atlanticum mare esse lacum Cephisida, quem Mauri vocent Electrum; hunc sole excalcactum e limo reddere electrum fluitans.*

25 [4 (IV 295, 4) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1490/4 d: ἄδηλον, πότερον ἀπὸ τοῦ Γαράμαντοσ τοῦτοῦ (F 17) οἱ ἐν τῇ Λιβύῃ Γαράμαντεσ ὀνομάσθησαν ἢ οὗτοσ ἀπὸ τοῦ ἔθνουσ. ἔστι δὲ καὶ ναὸσ παρ' αὐτοῖσ, καὶ †Γαράμασ μνημονεύει τοῦ ἔθνουσ.]

[5 PLIN. *N.H.* 8, 31: *magnitudo dentium videtur quidem in templis praecipua. sed lamen in extremis Africae, qua confinis Aethiopiae est, postium vicem in domi-* 30 *ciliis praebere saepesque in his et pecorum stabulis pro palis elephantorum dentibus fieri, Polybius* (34, 16, 1 B-W) *tradidit auctore Gulusa regulo.*]

9 καρπώνιοσ ΦΣγ 10 εἰσ (om. ΦΠ) Μεσόλουσ: εἰσ Μασσόλουσ Guarino, v 13 ὑποστρέψαντοσ εἰσ ῥώμην Σγ 13-14 ἡσιάνναξ ΦΠ om. Σγ Ἡγησιάνναξ Amyot Ἐρμησιάνναξ Anon 18 *Theomenes o syrtim iuxta B i.s. r 19 esse BF om. L¹ ex quo L¹ 19-21 et - Hesperidum om. F et - cacuminibus om. L 19* 20 *stagnum L² v stagnat B¹ stagna B² 22 asarubas (und I, 37 ohne v.l.) BL narubus F Asdrubas Harduin, Buecheler tradit B tradidit r 23 cephisiada d* (Harduin) *cephesidam F 24 reddere B dare r 27 Γαράμασ: Ἀγροῖτασ Bern-* hardy, Mue μνημονεύει τοῦ ἔθνουσ L ἱστορεῖ P μνημονεύεται θεόσ Wil, Wendel 30 *palis: paliolis RTd*

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

48

6 *LYDUS De mens.* 4, 107 p. 147, 7 Wü: (doxographie über die gründe der Nile
Nilschwelle p. 144, 11-147, 6) Χρήστος δὲ ὁ Ῥωμαῖός φησιν· «ἐπὶ τῆς δύσεως ἄρη μέγιστα καὶ ὑψηλότατά εἰσιν, ἀ τὴν Λιβύην ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας
χωρίζουσι· τούτων ταῖς ἐσχάταις βίξαις τὸ Ἀτλαντικὸν ἐπιπίπτον
5 πέλαγος, ἔνθεν τὴν ἀρχὴν Αἰθιοπία ἀπὸ τῆς δύσεως λαμβάνει. ὑπὸ
τοῖνυ τούτοις τοῖς ὄρεσι λίμναι εἰσιν εἰς ἀπειρον πλατύτητος ἠπλω-
μένα· παροικεῖ δὲ αὐτάς γένος ἀνθρώπων τῶν λεγομένων Ἰχθυοφάγων,
ὅπερ ἀπὸ πρώτης ὥρας ἄχρι δυσμῶν ἡλίου ἐν τῷ ὕδατι διατρῖβει, καὶ
τοῖς ἰχθύσι τρέφεται. τούτοις ὁμοροῦσιν οἱ λεγόμενοι Ἀνθρωποφάγοι,
10 γένος ἀνθρώπων ἀνδρειότατον, βίσι στρογγύλαις χρώμενον, προσώποις
ἐπικαμπέσιν, ὄνυξιν ἐγγὺς λέουσιν ὁμοίοις. ἐκ τῶν λιμνῶν οὖν ἐκείνων
τὰς ἀφορμὰς ὁ ποταμὸς λαμβάνει· προιόντα γὰρ ἐξ αὐτῶν τὰ ρεύματα
συνηρεφῆ ἀποτελοῦσιν. ἐκ τούτων δὴ τῶν λιμνῶν, ἃς καλοῦσιν ἐκείναι
Χαὰς, ἐκρεῖ λεπτότατόν τι ρεῦμα καὶ μόλις ὄραμενον, ὅπερ εἰς στε-
15 νοὺς τόπους καὶ κατὰ μέρος ἐκ διαφόρων μερῶν εἰς κοίτην ἰδίαν κα-
ταπίπτον ὄψιν ποταμοῦ λαμβάνει. οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ Νεῖλος, ὅστις ἐπὶ
διαφόρων κλιμάτων εἰλούμενος γίνεται διὰ τόπων δασέων καὶ ἀνοδεύτων,
ὧν τὰ * * ἐκεῖθεν εἰς ὁμαλὸν ἐκχεῖται, καὶ πάλιν εἰς ποταμοῦ κοίτην
συνάγεται, καὶ ναυσίπορος λοιπὸν ἐπὶ τὴν Μερὸν διὰ τῶν ἀοικήτων
20 τοῦ νότου μερῶν φέρεται, καὶ ταύτην περιρρέων νῆσον ἀποτελεῖ· ἔστι
γὰρ πᾶσα ὁμαλή. κάκειθεν τὸ λοιπὸν ὁ πᾶς ἐγκλειόμενος ἐπὶ τὴν ἀνα-
τολὴν ῥέπει καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, κάκειθεν εἰς θάλασσαν σφοδρότερου
πνεύματος καταπνέοντος· ἐκ τῆς βίας γὰρ, ὡς εἴρηται, τοῦ βορείου
πνεύματος ἀνακλώμενος ὁ ποταμὸς καὶ μᾶλλον ἀνεκχεόμενος πᾶσαν
25 καταλιμνάζει τὴν Αἴγυπτον. εὐρου δὲ ἐκ τῆς ἀνατολῆς τοῖς ἐτησίοις
ἀντιπνέοντος ἢ νότου ἀπὸ μεσημβρίας ἐξωθοῦντος τὸν Νεῖλον, εἰκότως
ὁ ποταμὸς ἐπὶ τὴν θάλασσαν λωφῆσαντος ἤρέμα τοῦ βορρᾶ κατατρέχει.
κάκεινο δὲ τεκμήριόν ἐστι τοῦ μὴ ἀπὸ τῆξεως χιόνων αὐξεσθαι αὐτόν,
ὅτι οὐ ψυχρὸς ἐστὶν ἀλλὰ θερμὸς· καὶ διὰ τοῦτο ὑπονοστοῦντος τοῦ
30 ὕδατος εὐρίσκειται ἐπὶ τῆς ἰλύος ζῶά τινα ἐκ μέρους διαπεπλασμένα
καὶ ἐκ μέρους κνώδαλα. πέφυκε δὲ τὰ τοιαῦτα θερμότητι καὶ ὑγρότητι
ζωογονεῖσθαι, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὕδατων οὐκ ἔστιν· ἰχθύας γὰρ καὶ
μόνους ἔχουσι.
καὶ οἱ μὲν ἄλλοι στοχαζόμενοι λέγουσιν, ἐγὼ δέ» φησὶν ὁ Χρήστος
35 «γενόμενος ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Μαυρουσίας ἐν τῷ στομίῳ τοῦ
Ἰκεανοῦ».

7 *ARISTOT. Pol.* 2, 1, 13 p. 1262 a 18: ὅπερ φασὶ καὶ συμβαίνειν τινές F 10
τῶν τὰς τῆς γῆς περιόδους πραγματευομένων· εἶναι γὰρ τισὶ τῶν

2 χρήστος B1 ἀίχρη A** χρῆστος A² 3 μέγιστα: μεγάλη B 6 εἰς om. B1
ἀπειροι T βαθύτητος? 10 ἀγριώτατον? 11 ἐπικαρπίσιν B λιμνῶν B 13
συνηρεφεῖς AT 18 ὧν τὰ * * Wunsch ὄντων Roether ὁμαλὸν: ἰσουλῶν T
κοίτην A κοῖλος B1 19 καὶ ναυσίπορος: ἐναυτη πόρος A 20 φέρεται Hase
φαίνεται ο καὶ ταύτην om. T 21-22 τὸ λοιπὸν - κάκειθεν om. B 21 ὁ πᾶς
AT ὅτι πλείστον Roether 23 βαρείου A 24 ἀνεκχεόμενος A 25 εὐρου: εὐρος T
26 ἐξωθοῦντα T 27 βαρρᾶ A 28 τοῦ μὴ Roether τὸ μὴ ο 29 ἀπονοστοῦν-
τος T 32 ὕδατων om. T ποταμῶν? 34 χρῆστος T

ἄνω Λιβύων κοινὰς τὰς γυναῖκας, τὰ μέντοι γενόμενα τέκνα διαιρεῖσθαι κατὰ τὰς ὁμοιότητας.

8 STRABON 17, 3, 3 p. 826: πλεῖστα δὲ πλάσματα τῆι Λιβυκῆι παραλαίαι τῆι ἐκτὸς προσεψεύσαντο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ 5 Ὀφέλα Περιπλου (V), περὶ ὧν ἐμνήσθημέν που καὶ πρότερον, καὶ νῦν δὲ λέγομεν, συγγνώμην αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, ἐάν που βιασθῶμεν ἐκπεσεῖν εἰς τι τοιοῦτο, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῆι παραπέμπειν καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἱστορίαν. φασὶ δ' οὖν τὸν Ἐμπορικὸν κόλπον ἄντρον ἔχειν εἰσὼ δεχόμενον τὴν θάλατταν ἐν ταῖς πλημμυρίσι μέχρι καὶ ἑπτὰ σταδίων, προκείμενον δὲ 10 τούτου ταπεινὸν καὶ ὁμαλὸν χωρίον ἔχον Ἡρακλέους βωμόν, ὃν οὐκ ἐπικλύζεσθαι φασὶν ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος. ἐν δὲ δῆ τι τῶν πλασμάτων νομίζω τούτο· ἔγγυς δὲ τούτῳ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς κόλποις κατοικίας λέγεσθαι παλαιὰς Τυρίων, ἃς ἐρήμους εἶναι νῦν, οὐκ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων, ἃς οἱ Φαροῦσιοι καὶ οἱ Νιγρίται ἐξεπόρθησαν· διέχειν δὲ τούτους τῆς Λυγγός φασὶν ἡμερῶν 15 τριάκοντα ὁδόν.

9 HERODT. 4, 173: Νασαμῶσι δὲ προσόμουροι εἰσι Ψύλλοι. οὗτοι ἐξαπολώλασι τρόποι τοιῶνδε· ὁ νότος σφι πνέων ἀνεμος τὰ ἑλυτρα τῶν ὑδάτων ἐξηγῆνε, ἡ δὲ χώρα σφι πᾶσα ἐντὸς τοῦσα τῆς Σύρτιος ἦν ἀνυδρος· οἱ δὲ βουλευσάμενοι κοινῶι λόγῳ ἐστρατεῦοντο ἐπὶ τὸν νότον—λέγω δὲ ταῦτα τὰ λέγουσι Λίβυες—, καὶ ἐπειτε ἐγίνοντο 20 ἐν τῆι ψάμμῳι, πνεύσας ὁ νότος κατέχασε σφας. ἐξαπολομένων δὲ τούτων ἔχουσι τὴν χώραν οἱ Νασαμῶνες.

10 HERODT. 4, 180: τούτων δὲ ἔχονται [τῶν Μαχλῶν] Αὐστῆς. οὗτοι δὲ καὶ οἱ Μάχλυες περὶξ τὴν Τριτωνίδα λίμνην οἰκέουσι, τὸ μέσον δὲ σφι οὐρίζει ὁ Τρίτων . . . (2) ὅρ- 25 τῆι δ' ἐνιαυσίῃ [Ἰθθαίῃ] αἱ παρθένοι αὐτῶν δίχα διασταῶσαι μάχονται πρὸς ἀλλήλας καλέουσι (?). τὰς δὲ ἀποθησκούσας τῶν παρθένων ἐκ τῶν τρωμάτων ψευδοπαρθένους καλέουσι (5) τὴν δὲ Ἰθθαίην φασὶ Πρῶσιδῆνος θυγατέρα καὶ τῆς Τριτωνίδος λίμνης, καὶ μιν μεμφθεῖσάν τι τῷ πατρὶ δοῦναι ἑωυτὴν τῷ Δίῳ, τὸν δὲ Δία ἑωυτοῦ μιν ποιήσασθαι θυγατέρα. ταῦτα μὲν λέγουσι, μείξιν δὲ ἐπικοινοῦν τῶν γυναικῶν 30 ποιεῖνται, οὔτε συνοικέοντες κτηνηδόν τε μισγόμενοι. (6) ἐπεὰν δὲ γυναῖκι τὸ παιδίον F 7 ἄδρὸν γένηται, συμφοιτῶσι ἐς τούτῳ οἱ ἄνδρες τρίτου μηνός, καὶ τῷ ἂν οἴκηι τῶν ἀνδρῶν τὸ παιδίον, τούτου παῖς νομίζεται.

11 HERODT. 4, 184, 3: μετὰ δὲ (nach den Atarantes) δι' ἄλλων δέκα ἡμερέων [ὁδοῦ] ἄλλος κολωνός ἄλδς καὶ ὕδωρ, καὶ ἄνθρωποι περὶ αὐτὸν οἰκέουσι. ἔχειται δὲ τοῦ 35 ἄλδς τούτου ὄρος, τῷ οὐνομά ἐστι Ἄτλας. ἐστὶ δὲ στεῖνόν καὶ κυκλοτερές πάντηι, ὑψηλόν

I γινόμενα Richards 5 Ὀφέλα: Ἀπέλλα Tygwhitt 7 πηροῦν E πληροῦν Γ II ὑπὸ τῶν πλημμυρίδων E ἐν μὲν ζ 13 φαυροῦσοι E 14 νιγρίται E νιγρίται D νιγρήται Γ λιγγός x 16 (21) νασάμωσι aD¹ ἄμουροι ἦσαν Herw 18 ἄπασα a 22 [τ. M.] Jac αὐστῆ(ι)ς (αὐστῆς S αὐστῆ R): Αὐστῆς Struve, v 24 [Ἀθ.] Jac 26 καλέουσι (ἐπιτελέειν καλέουσαι τὴν Ἀ. S) d καλέομεν av ἀποθησκούσας παρθένους d 30 τε a δὲ d 31 ἄδρὸν a ἀνδρὸν D¹ ἀνδρῶν RSV † τρίτου μηνός † Powell τρίτου ἔτεος (cf. F 12 § 2?) 34 ὁδοῦ om. ABd 35 ἐστὶ om. d

δὲ οὕτω δὴ τι λέγεται, ὡς τὰς κορυφὰς αὐτοῦ οὐκ οἶά τε εἶναι ἰδέσθαι· οὐδέποτε γὰρ αὐτὰς ἀπολείπειν νέφια οὔτε θέρος οὔτε χειμῶνος· τοῦτον τὸν κίονα τοῦ οὐρανοῦ λέγουσι οἱ ἐπιχώριοι εἶναι. (4) ἐπὶ τούτου τοῦ ὄρους οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο· καλέονται γὰρ δὴ Ἄτλαντες· λέγονται δὲ οὔτε ἐμφύχον οὐδὲν σιτέσθαι οὔτε ἐνύκνια 5 ὄραν.

12 HERODT. 4, 187, 2: οἱ γὰρ δὴ τῶν Λιβύων νομάδες, εἰ μὲν πάντες οὐκ ἔχω ἀτρεκέως τοῦτο εἰπεῖν, ποιῶσι δὲ αὐτῶν συχνοὶ τοιαῦτα· τῶν παιδιῶν τῶν σφετέρων ἐπεὰν τετραέτηα γένηται, οἰσῦπτι προβάτων καιοῦσι τὰς ἐν τῆσι κορυφήσι φλέβας, μετ-εξέτεροι δὲ αὐτῶν τὰς ἐν τοῖσι κροτάφοισι, τοῦδε εἴνεκα ὡς μὴ σφραγῆς ἐς τὸν πάντα 10 χρόνον καταρρέον φλέγμα ἐκ τῆς κεφαλῆς δηλῆται. (3) καὶ διὰ τοῦτο σφραγῆς λέγουσι εἶναι ὑγιηροτάτους· εἰσι γὰρ ὡς ἀληθῶς οἱ Λίβυες ἀνθρώπων πάντων ὑγιηρότατοι τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· εἰ μὲν διὰ τοῦτο, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν· ὑγιηρότατοι δ' ὦν εἰσι. ἦν δὲ καιοῦσι τὰ παιδιά σπασμὸς ἐπιγένηται, ἐξεύρηται σφι ἄκος· τράγου γὰρ οὖρον σπείσαντες ῥύονται σφραγῆς· λέγω δὲ τὰ λέγουσι αὐτοὶ Λίβυες.

13 HERODT. 4, 191, 1: φασι δὲ οὗτοι (scil. οἱ Μάζυες) εἶναι τῶν ἐκ Τροίης ἀνδρῶν.

14 HERODT. 4, 191, 3: ἡ μὲν γὰρ δὴ πρὸς τὴν ἡῶ τῆς Λιβύης, τὴν οἱ νομάδες νέμουσι, ἐστὶ ταπεινὴ τε καὶ ψαμμώδης μέχρι τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ, ἡ δὲ ἀπὸ τούτου τὸ πρὸς ἑσπέρης, ἡ τῶν ἀροτήρων, ὄρεινὴ τε κάρτα καὶ βαστά καὶ θηριώδης. (4) καὶ γὰρ οἱ 20 ὄφεις οἱ ὑπερμεγέθεες καὶ οἱ λέοντες κατὰ τούτους εἰσι καὶ οἱ ἐλέφαντές τε καὶ ἄρκτοι καὶ ἀσπίδες τε καὶ ὄνοι οἱ τὰ κέρα ἔχοντες καὶ οἱ κυνοκέφαλοι καὶ οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, ὡς δὴ λέγονται γε ὑπὸ Λιβύων, καὶ οἱ ἄγριοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἄγριοι καὶ ἄλλα πλήθει πολλὰ θηρία ἀκατάψευστα.

15 DIODOR. 3, 74, 1: τὸν μὲν οὖν [[πρῶτον]] Διόνυσον ἐξ Ἄμμωνος καὶ Ἀμαλθείας 25 γενόμενον τοιαύτας οἱ Λίβυες ἱστοροῦσιν ἐπιτελέσασθαι πράξεις (= Dionys. Skythobr. 32 F 8)· τὸν δὲ δευτέρον φασι ἐξ Ἰοῦς τῆς Ἰνάου Διὶ γενόμενον βασιλεύσαι μὲν τῆς Αἰγύπτου, καταδειξάει δὲ τὰς τελετάς· τελευταῖον δὲ τὸν ἐκ Διδὸς καὶ Σεμέλης τεκνωθέντα παρὰ τοῖς Ἑλλήσι ζηλωτῆν γενέσθαι τῶν προτέρων κτλ.

16 PLUTARCH. Sertor. 9, 6: (Sertorius erobert Tingis) ἐνταῦθα τὸν Ἀνταῖον 30 οἱ Λίβυες ἱστοροῦσι κείσθαι· καὶ τὸν τάφον αὐτοῦ Σερτώριος διέσκαψε, τοῖς βαρ-βάροις ἀπιστῶν διὰ μέγεθος· (7) ἐντυχῶν δὲ τῷ σώματι πηχῶν ἐξήκοντα μῆκος, ὡς φασι, κατεπλάγη, καὶ σφάγιον ἐντεμῶν συνέχωσε τὸ μῆμα, καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ τιμὴν τε καὶ φήμην συνῆξησε. (8) Τιγγίται δὲ μυθολογοῦσιν Ἀνταῖου τελευτήσαντος τὴν γυναῖκα Τίγγην Ἡρακλεῖ συνελθεῖν, Σόφακα δ' ἐξ αὐτῶν γενόμενον βασιλεύσαι τῆς

1 δὴ om. a 2 τοῦτον τὸν C τοῦτο τὸν Γ [τὸν] Ald 4 δὴ om. a 8 οἰσῦπτι d
οἰσῦπτι (u.ä.) a ἐν τῆ(ι)σι κροτάφοισι CSV 11 οἱ om. a 14 σφραγῆς a
15 ἀπόγονου εἶναι Herw 20 ἐλέφαντες δὲ d 21 ἀσπίδες καὶ ὄνοι D καὶ
κυν. d 22 γε om. d 23 πλήθει aD^o 23 ἀκατάψευστα Reiz 24 ff.:
τὸν δὲ δευτέρον κτλ. nicht mehr aus Dionys. Skytobr. (Bethé, Schwartz) 29-33:
καὶ Γαβίνιος (τανύσιος F; s. Münzer RE IV A col. 2232, 23 ff.) δὲ ὁ τῶν
Ῥωμαίων συγγραφεὺς (ν -φών ο) οὐκ ἀπέχεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυ-
ρουσίαν· πρὸς γὰρ τῆι Λυγγί (λυγγί Dx [cf. Plin. N.H. 5, 3] Τίγγι Tzschucke)
Ἀνταῖου μῆμα ἱστορεῖ καὶ σκελετὸν πηχῶν ἐξήκοντα, ὃν Σερτώριον γυμνώσαι καὶ
πάλιν ἐπιβαλεῖν γῆν Strab. 17, 3, 8 31 [τῷ] Rei 32 σφάγιον: πλάγιον Q
περὶ αὐτὸν Schaefer 33 ἠβύησε Q Τιγγίται Cor γιγενῖται (-ται) ο Τιγγιτανοὶ
Leopold 34 Τίγγην: τυγγίλην KL^oQ σόφακα (stets) C

χώρας, καὶ πόλιν ἐπάνωμον τῆς μητρὸς ἀποδείξει· (9) Σόφακος δὲ παῖδα γενέσθαι Διόδωρον, ὡς πολλὰ τῶν Λιβυκῶν ἔθνῶν ὑπήκουσεν, Ἑλληνικὸν ἔχοντι στράτευμα τῶν αὐτῶν κατακτισμένων ὑφ' Ἡρακλέους Ὀλβιανῶν καὶ Μυκηναίων. (10) ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀνακείσθω τῆς Ἰόβα χάριτι, τοῦ πάντων ἱστορικωτάτου βασιλέων· ἐκείνου γὰρ ἱστο-
5 ροῦσι τοὺς προγόνους Διόδωρου καὶ Σόφακος ἀπογόνους εἶναι (275 T 10).

17 APOLL. RHOD. 4, 1490: υἱὸνδὲ Φοῖβοιο Λυκαρρεῖσιο Κάφαυρος / κούρης τ' αἰδοίης Ἀκακαλλίδος, ἦν ποτε Μίνως / ἐς Λιβύην ἀπέτασσε θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν, / θυγατέρα σφετέρην· ἡ δ' ἀγλαὸν υἷα Φοῖβωι / τίκεν, δν Ἀμφίθεμιν Γαράμαντά τε κικλήσκουσιν. / Ἀμφίθεμις δ' ἄρ' ἔπειτα μίγη Τριτωνίδι νόμφη· / ἡ δ' ἄρα οἱ Νασάμωνα
10 τέκεν, κρατερὸν τε Κάφαυρον, / ὅς τότε Κάνθον ἔπεφνεν ἐπὶ ῥήνεσσιν ἑοῖσιν. Cf. 762 F 2.

18 SALLUST. *Iug.* 17, 7: *sed qui mortales initio Africam habuerint, quique s. I a postea adcesserint, aut quomodo inter se permixti sint, quamquam ab ea fama, quae plerosque optinet, divorsum est, tamen uti ex libris Punicis, qui regis Hiempsalis dicebantur, interpretatum nobis est, utique rem sese habere
15 cultores eius terrae putant, quam paucissimis dicam. ceterum fides eius rei penes auctores erit.*

(18) *Africam initio habuere Gaetuli et Libyes, asperi incultique, quis cibus erat caro ferina atque humi pabulum uti pecoribus. (2) ei neque moribus neque lege aut imperio cuiusquam regebantur: vagi palantes quas nox coegerat sedes habebant.
20 (3) sed postquam in Hispania Hercules, sicuti Afri putant, interiit, exercitus eius compositus ex variis gentibus amisso duce ac passim multis sibi quisque imperium petentibus brevi dilabitur. (4) ex eo numero Medi Persae et Armenii navibus in Africam transvecti proximos nostro mari locos occupavere; (5) sed Persae intra Oceanum magis, eique alveos navium invorsos pro luguriis habuere, quia neque ma-
25 leria in agris neque ab Hispanis emundi aut mulandi copia erat: (6) mare magnum et ignara lingua commercio prohibebant. (7) ei paulatim per conubia Gaetulos secum miscuere, et quia saepe temptantes agros alia deinde alia loca petiverant, semet ipsi Nomadas adpellavere. (8) ceterum adhuc aedificia Numidarum agrestium, quae mapalia illi vocant, oblonga incurvis lateribus tecta quasi navium carinae sunt. (9)
30 Medis autem et Armeniis adcessere Libyes — nam ei propius mare Africum agitabant, Gaetuli sub sole magis, haud procul ab ardoribus — eique mature oppida habuere: nam freto divisi ab Hispania mutare res inter se instituerant. (10) nomen eorum paulatim Libyes conrupere, barbara lingua Mauros pro Medis adpellantes. (11) sed res Persarum brevi adolevit, ac postea nomine Numidae propter multitudinem a parenti-
35 bus digressi possedere ea loca, quae proxuma Carthagine Numidia appellatur. (12) deinde utrique alteris freti finitimos armis aut metu sub imperium suum coegere, nomen gloriamque sibi addidere, magis ei qui ad nostrum mare processerant, quia Libyes quam Gaetuli minus bellicosi. denique Africae pars inferior pleraque ab Numidis possessa est, vixi omnes in gentem nomenque imperantium concessere. (19)
40 postea Phoenices, alii multitudinis domi minuendae gratia, pars imperi cupidine sollicitata plebs et alii novarum rerum avidis, Hipponem Hadrumetum Leptim aliasque urbis in ora maritima condidere, eaeque brevi multum auctae pars originibus*

19 quas: v.l. qua 22 (30) armeni P 26 commercio P commercia r secum om. P 27 ipsos P^o 28 nomadas P numidas P^cC 35 proxuma Carthagine v proxime Carthaginem PC proxima Carthagini Dionied 36 cogere P^{ac}

suis praesidio aliae decori fuere. (2) nam de Carthagine silere melius puto quam parum dicere, quoniam alio prosperare tempus monet.

19 a) AMMIAN. MARC. 22, 15, 8: rex autem Juba (275 F 38 b), Punicorum F 6 confisus textu librorum, a monte quodam oriri eum (den Nil) exponit, qui 5 situs in Mauritania despectat oceanum, hisque indicibus hoc proditum ait, quod pisces et herbae et beluae similes per eas paludes gignuntur. b) SOLIN. Coll. 32, 2: originem habet a monte inferioris Mauretaniae, qui oceano propinquat. hoc adfirmant Punici libri; hoc Jubam regem accipimus tradidisse.

XX. LYDIEN

10

— HELLANIKOS VON LESBOS

430/00?

ΠΕΡΙ ΑΥΔΙΑΣ (?)

4 F 58.

765. XANTHOS DER LYDER

Nach 425?

T

- 15 1 (I 36) a) SUDA s.v. Ξάνθος Κανθαύλου· Λυδός ἐκ Σάρδεων, ἱστορικός, γεγωνός ἐπὶ τῆς ἀλώσεως Σάρδεων (546/5). Λυδιακά, βιβλία δ. (Es folgen F 4 b; 19). b) — s.v. Αἰσωπος· Σάμιος ἢ Σαρδιανός οἰκίτην δὲ γενέσθαι Ξάνθου τοῦ Λυδοῦ, ἄλλοι (Herodt. 2, 134, 3/4) ἀνδρός τινοσ Σαμίου Ἰάδμονος, οὔτινος καὶ ἡ Ῥοδῶπις δούλη ἦν
- 20 2 STRABON 13, 4, 9 p. 628: Ξάνθος δὲ ὁ παλαιός συγγραφεὺς Λυδός μὲν λέγεται, εἰ δὲ ἐκ Σάρδεων οὐκ ἴσμεν. Cf. F 13 p. 753, 15 f. u. ö.
- 3 SOLIN. Coll. 40, 6: *ingenia Asiatica inclita per gentes fuere . . . historiae conditores Xanthus, Hecataeus (I), Herodotus, cum quibus Ephorus (70) et Theopompus (115).*
- 25 4 DION. HAL. *De Thuc.* 5: μέλλων δὲ ἀρχεσθαι τῆς περὶ Θουκυδίδου γραφῆς ὀλίγα βούλομαι περὶ τῶν ἄλλων συγγραφέων εἰπεῖν, τῶν τε πρεσβυτέρων καὶ τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἀκμασάντων ἐκείναι χρόνους ἀρχαῖοι μὲν οὖν συγγραφεῖς πολλοὶ καὶ κατὰ πολλοὺς τόπους ἐγένοντο πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου . . . ὀλίγωι δὲ πρεσβύτεροι τῶν Πελοποννησιακῶν καὶ
- 30 μέχρι τῆς Θουκυδίδου παρεκτείναντες ἡλικίας Ἑλλάδικος τε ὁ Λέσβιος (4) καὶ Δαμάστης ὁ Σιγαιεύς (5) καὶ Ξενομήδης ὁ Κεῖος (442) καὶ Ξάνθος ὁ Λυδός καὶ ἄλλοι συγχοί. οὔτοι κτλ. (I T 17 a).

5 ATHEN. 12, 11 p. 515 DE: ὡς ἱστορεῖ Ξάνθος ὁ Λυδός (F 4) ἢ ὁ τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας ἱστορίας συγγεγραφώς — Διονύσιος δ' ὁ Σκυτοβραχίων

7-8 hoc — libri zusatz Solins zu Plin. N.H. 5, 51 (= 275 F 38 a) 17 σαρδανός A σαρδιανός M 23 Xanthus: exanthus LMG decim xanthus u.ä. SAP 31 Σιγαιεύς Ktueger σιγεύς Mf σισιγεύς P Κεῖος Wil χῖος o 33-34 ὁ τὰς εἰς αὐτὸν Μεί ὁ εἰς αὐτὸν τὰς A 34 δ' «ἐστίν» ὁ? Kaibel

(32 T 6), ὡς Ἀρτέμιων φησὶν ὁ Κασανδρεὺς (IV) ἐν τῷ Περὶ συναγωγῆς βιβλίων, ἀγνοῶν ὅτι Ἐφορος ὁ συγγραφεὺς (70 F 180) μνημονεύει αὐτοῦ ὡς παλαιότερου ἔντος καὶ Ἡροδότῳ τὰς ἀφορμὰς δεδωκότος.

6 SCHOL. EURIP. *Andron.* 10: s. F 21.

5 7 DIOG. LAERT. 6, 101: γεγόνασι δὲ Μένιπποι ἕξ· πρῶτος ὁ γράψας τὰ περὶ Λυδῶν καὶ Ξάνθου ἐπιτεμόμενος· δεύτερος αὐτὸς οὗτος (der Ky-niker)

8 DION. HAL. *A.R.* I, 28, 2: Ξάνθος δ' ὁ Λυδός, ἱστορίας παλαιᾶς εἰ καὶ τις ἄλλος ἔμπειρος ὢν, τῆς δὲ πατρίου καὶ βεβαιωτῆς ἂν οὐδενὸς ὑποδεέστερος 10 νομισθεῖς (F 16).

9 PLIN. *N.H.* I, 25; 26: *naturae herbarum (reliquae per genera medicinae) . . . ex auctoribus . . . externis Theophrasto, Apollodoro, Democrito, Juba, Orpheo, Pythagora . . . Nicandro, Homero, Hesiodo, Musaeo, Sophocle, Xantho, Anaxilao.*

15

F

I. ΛΥΔΙΑΚΑ Ἀ - Δ̄

A

1 (14) STEPH. BYZ. s.v. Λυδία· ἡ χώρα· Ξάνθος ἐν Λυδιακῶν ᾧ. τὸ ἔθνικόν Λυδός καὶ Λυδή (?).

20 2 (15) STEPH. BYZ. s.v. Λυκοσθένη· πόλις Λυδίας· Ξάνθος ᾧ Λυδιακῶν, ἦν καὶ Λυκοσθέθειαν Νικόλαός φησιν (90 F 85). ὁ πολίτης Λυκοσθενεὺς . . . παρὰ δὲ Λυδοῖς Λυκοσθενίτης, ὡς Δικαιαρχίτης.

3 (16) PLIN. *N.H.* 25, 14: *Xanthus historiarum auctor in prima earum tradit occisum draconis catulum revocatum ad vitam a parente herba, quam 25 balim nominat, eademque Tylonem, quem draco occiderat, restitutum saluti.*

B

4 (19) a) ATHEN. 12, 11 p. 515 DE: Λυδοὶ δὲ εἰς τοσοῦτον ἤλθον τρυφῆς, ὡς καὶ πρῶτοι γυναῖκας εὐνοῦχισαι . . . (T 5). ὁ δ' οὖν Ξάνθος ἐν τῇ δευτέραι τῶν Λυδιακῶν Ἀδραμύτην φησὶ τὸν Λυδῶν βασιλέα πρῶτον γυναῖκας εὐνο- 30 χισαντα χρῆσθαι αὐταῖς ἀντὶ ἀνδρῶν εὐνοῦχων. Κλέαρχος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ Περὶ βίων (IV: Omphale und der Γλυκὺς Ἀγκῶν). b) SUDA s.v. Ξάνθος·

9 ὑποδεέστερος: -στέρου A -στέρου B 19 Λυδή: λυ R λύδαι V λυδαιο P
Λυδαῖος Ald Λυδαί Mei 20 λυκοσθένης P 22 λυκοσθενίτης VP -νείτης R
δικαιαρχίτης RV 24 tradit N tradidit r 25 balim NE -li V -lum d ballim
(Et. gen. s.v.) Sillig tylonem Vd thylonem E(?) Tylon Head *H.N.*³ p. 657; Nonn.
Dion. 25, 454 δ. (cf. 768 F 9; 90 F 45) quam E salute NV 29 Ἀδραμύτην
Cas ἀδραμύτην A τὸν Λυδῶν Kaibel τῶν λυδῶν A

(Γ 1) ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τούτων ἱστορεῖ, ὡς πρῶτος Γύγης ὁ Λυδῶν βασιλεὺς γυναῖκας εὐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς χρώιτο ἀεὶ νεαζούσαις. c) EUST. HOM. II. Π 702 p. 1082, 28: (Omphale und der Glukys 'Αγκών) αἱ δὲ ἱστορίαι αὐταὶ Ἐάνθου εἰσι τοῦ Λυδοῦ, ὡς φησὶν Ἀθήναιος, ἱστορῶν καὶ τὸ Σάμιον Πο-
5 λυκράτην ἄδικον ἐφ' ὁμοίους κτλ.

5 (17) STEPH. BYZ. s.v. Ἀρδύνιον· πόλις ἐν Θήβης πεδίῳ, ὡς Ἐάνθος ἐν Λυδιακῶν β̄.

6 (18) STEPH. BYZ. s.v. Στρόγωλα· πόλις Λυδίας· Ἐάνθος ἐν Λυδια-
κῶν β̄.

10

Γ

7 (20) STEPH. BYZ. s.v. Εὐπάτρια· πόλις Λυδῶν. οἱ πολῖται Εὐπατρίδαι, μάλλον δὲ Εὐπατρεῖς. Ἐάνθος ἐν γ̄ Λυδιακῶν.

Δ

8 (23) STEPH. BYZ. s.v. Ἀσκάλων· πόλις Συρίας πρὸς τῇ Ἰουδαίᾳ. 15 Ἐάνθος ἐν δ̄ Λυδιακῶν φησὶν ὅτι Τάνταλος καὶ Ἀσκαλος παῖδες <Τ>υμεναίου. τὸν δὲ Ἀσκαλον ὑπὸ Ἀκριαμοῦ τοῦ Λυδῶν βασιλέως αἰρεθέντα στρατηγὸν εἰς Συρίαν στρατεῦσαι, κάκει παρθένου ἐρασθέντα πόλιν κτίσαι, ἣν ἀφ' ἑαυτοῦ οὕτως ὠνόμασε. τὰ αὐτὰ καὶ Νικόλαος ἐν δ̄ ἱστορίᾳ (90 F 18). λέγεται οὖν Ἀσκαλος καὶ ἐξ αὐτοῦ Ἀσκάλης . . . λέγεται καὶ Ἀσκαλώνιον ἢ πόλις. τὸ 20 ἔθνικόν Ἀσκαλωνίτης καὶ Ἀσκαλώνιος (παρὰ τὸ Ἀσκαλώνιον), ὡς Ἐάνθος ὁ Λυδός, καὶ Ἀσκαλωνίς θηλυκόν.

9 (21) STEPH. BYZ. s.v. Ἀστελέβη· πόλις Λυδίας· Ἐάνθος ἐν δ̄ Λυδιακῶν. οἱ οἰκοῦντες Ἀστελεβαῖοι.

10 (22) STEPH. BYZ. s.v. Ἀστερία· πόλις Συρίας· Ἐάνθος ἐν δ̄ Λυδιακῶν. 25 λέγεται καὶ Ἀστερίς. ὁ πολίτης Ἀστεριώτης καὶ Ἀστερίος.

11 (24) STEPH. BYZ. s.v. Σιδήνη· πόλις Λυκίας, ὡς Ἐάνθος ἐν Λυδιακῶν δ̄. τὸ ἔθνικόν Σιδηνός.

OHNE BUCHZAHL (AUS ΔΥΔΙΑΚΑ)

12 (3) STRABON I, 3, 4 P. 49: μάλιστα δὲ φησι (Eratosthenes) ζήτησιν 30 παρασχεῖν, πῶς ἐν δισχιλίῳις καὶ τρισχιλίῳις ἀπὸ θαλάττης σταδίῳις κατὰ

3-5: flüchtiges und falsches excerpt 8-9: hinter Στρούθεια ο 8 στρόγωνα P
8-9 λυδιακῶν R δυλιακῶν V δηλιακῶν P 9 β̄ R^c (aus δ̄ m. 1) VP δ̄ R^{cc} 11
Εὐπατρία Mei 11-12 Εὐπατρίδαι - δὲ om. RV 12 Εὐπατριεῖς? Mei λυδικῶν P
15 δ̄: Ἄ (cf. F 17) ο. δευτέρῳ? Τυμεναίου Gutschmid ὑμεναίου ο; dahinter
hat der excerptor gestrichen was X. von Tantalos erzählt hatte 16 Ἀκριαμοῦ:
F 19? 17 ἐρασθέντα Bochart ἐρασθεῖς ο ἔκτισε? Mei 20 παρὰ τὸ ἀσκα-
λώνιος P 24 συρίας ο (Eust. II. B 735) Λυδίας Ald [Ξ. - Λυδιακῶν] (om.
Eust) Mei 27 Σιδηνός om. R

τὴν μεσόγειαν ὁρᾶται πολλαχοῦ κόγχων καὶ ὀστρέων καὶ χηραμύδων πλῆθος καὶ λιμνοθάλατται, καθάπερ φησὶ περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἄμμωνος καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ ὁδὸν τρισχιλίων σταδίων οὖσαν . . . ταῦτα δ' εἰπὼν τὴν Στράτωνος ἐπαινεῖ δόξαν τοῦ φυσικοῦ (F 91 Wehrli) καὶ ἔτι Ξάνθου τοῦ Λυδοῦ, τοῦ μὲν Ξάνθου λέγοντος ἐπὶ Ἀρταξέρξου (465/25) γενέσθαι μέγαν αὐχμὸν, ὥστ' ἐκλιπεῖν ποταμούς καὶ λίμνας καὶ φρέατα, αὐτὸν δὲ εἰδέναι πολλαχῆ πρόσω ἀπὸ τῆς θαλάττης λίθον τε κογχυλιώδη καὶ τὰ κτενώδεα καὶ χηραμύδων τυπώματα καὶ λιμνοθάλασσαν ἐν Ἀρμενίοις καὶ Ματιηνοῖς καὶ ἐν Φρυγίαι τῇι κάτω, ὧν ἕνεκα πείθεσθαι τὰ πεδία ποτὲ θάλατταν γενέσθαι. τοῦ δὲ Στράτωνος ἔτι μᾶλλον ἀπτομένου τῆς αἰτιολογίας

13 (4) a) STRABON 12, 8, 19 p. 579/80: (§ 17-18 über den vulkanischen charakter der περι τὸν Μαίανδρον χώρα und der Κατακαυμένη und seine folgen für die natur des landes, das ὑπόνομος πυρὶ τε καὶ ὕδατι 15 μέχρι τῆς μεσογαίας ist) ἀκούειν δ' ἐστὶ καὶ τῶν παλαιῶν συγγραφέων, οἳ ἀφῆσιν ὅ τὰ Λύδια συγγράψας Ξάνθος, διηγούμενος οἳαι μεταβολαὶ κατέσχον πολλάκις τὴν χώραν ταύτην, ὧν ἐμνήσθημέν που καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (F 12). καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πάθη ἐνταῦθα μυθεύουσι καὶ τοὺς Ἀρίμους, καὶ τὴν Κατακαυμένην ταύτην εἶναι φασιν. οὐκ ὀκνοῦσι 20 δὲ καὶ τὰ μεταξύ Μαιάνδρου καὶ Λυδῶν ἀπανθ' ὑπονοεῖν τοιαῦτα καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν λιμνῶν καὶ ποταμῶν καὶ τοὺς πολλαχοῦ κευθμῶνας τῆς γῆς. ἡ δὲ μεταξύ Λαοδικείας καὶ Ἀπαμείας λίμνη καὶ βορβορώδη καὶ ὑπόνομον τὴν ἀποφορὰν ἔχει, πελαγία οὖσα. φασὶ δὲ καὶ δίκας εἶναι τῷ Μαιάνδρῳ μεταφέροντι τὰς χώρας, ὅταν περικρουσθῶσιν οἱ ἀγκῶνας· ἄλόντος δέ, τὰς ζημίας 25 ἐκ τῶν πορθμικῶν διαλύεσθαι τελῶν. b) — 13, 4, 11 p. 628: . . . ἡ Κατακαυμένη λεγομένη χώρα . . . εἶτε Μυσίαν χρῆ καλεῖν εἴτε Μηιονίαν (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως) . . . ἐστὶ δὲ ἡ ἐπιφάνεια τερφώδης τῶν πεδίων, ἡ δ' ὀρεινὴ καὶ πετρώδης μέλαινα ὡς ἂν ἐξ ἐπικαύσεως. εἰκάζουσι μὲν οὖν τινες ἐκ κεραυνοβολιῶν καὶ προσητῆρων συμβῆναι τοῦτο, καὶ οὐκ ὀκνοῦσι τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα 30 ἐνταῦθα μυθολογεῖν. Ξάνθος δὲ καὶ Ἀριμοῦν τινα λέγει τῶν τόπων τούτων βασιλέα. οὐκ εἰλογον δὲ ὑπὸ τοιούτων παθῶν τὴν τοσαύτην χώραν ἐμπρησθῆναι ἀθρόως, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ γηγενοῦς πυρός, ἐκλιπεῖν δὲ νῦν τὰς πηγάς.

14 (5) STRABON 14, 5, 29 p. 680: ἔτι καὶ ταῦτα μέμφαιτο ἂν τις τοῦ F 15; 21

2 φασὶ AC 7 εἰδέναι: Ἰδεῖν A (s.l. 'inde pogn') λίθον τε καὶ κογχυλιώδη (s.l. λίθους τε κοχλιώδεις) A λίθους τε κογχυλιώδεις B(?) 9 Ματιηνοῖς Kramer ματιηνοῖς ο 18-25: zweifelhaft, ob X. mehr gehört als vv. 18-21 (καὶ δὴ καὶ - γῆς) 22 ὑπόβρωμον Scal ὑπόνοσον Cor ἐπίνοσον? Kramer 24 ἄλόντος Xyl ἄλόντες ο

- 'Απολλοδώρου (244 F 170: über die wohnsitze der ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπίκουροι τῶν Τρώων), ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομοῦντων πολλὰ παρὰ τὰς Ὀμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰσθῶς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγόρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τάναντία εἰς ἕν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα. ὁ μὲν γὰρ Ἐάνθος
- 5 ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωικὰ φησιν ἐλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας. ἐπιλέγει δὲ τούτους ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὀμηρος, ἧς ὁ Ἐάνθος, «Φόρκος δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάnios θεοειδῆς / τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης»
- 10 (II. B 862 f.). ἀλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωικῶν γεγυῖα, ἐν δὲ τοῖς Τρωικοῖς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ἐπικουρικὸν ἦκεν ἐκ τῆς περὶ τῶν Βερεκύντων καὶ τῆς Ἀσκανίας. τίνες οὖν Φρύγες ἦσαν «οἱ ῥα τότε ἑστρατώνοντο παρ' ὄχθας Σαγγαριοῖο» (Γ 187), ὅτε ὁ Πρίαμος «ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέγμων» φησί; πῶς δὲ ἐκ μὲν Βερεκύντων μετεπέμπετο Φρύγας ὁ Πρίαμος, πρὸς
- 15 οὓς οὐδὲν ἦν αὐτῶι συμβόλαιον, τοὺς δ' ὁμόρους καὶ οἱς αὐτὸς πρότερον ἐπεκούρησε παρέλιπεν; οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ ὁμολογούμενα τούτοις. λέγεσθαι γὰρ φησὶ καὶ τῆς Μυσίας κόμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάinion ποταμὸν ρεῖν εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα . . . , τί ἐκώλυε τὸν Ὀμηρον ταύτης μεμνησθαι τῆς Ἀσκανίας, ἀλλὰ μὴ τῆς ὑπὸ Ἐάνθου λεγομένης;
- 20 15 (8) STRABON 12, 8, 3 P. 572: καὶ οἱ Λυδοὶ καὶ οἱ Μαίονες, οὓς Ὀμηρος (II. B 864/6) καλεῖ Μήιονας, ἐν συγχύσει πῶς εἰσι καὶ πρὸς τούτους (die Myser) καὶ πρὸς ἀλλήλους· «πρὸς μὲν ἀλλήλους» ὅτι οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς, οἱ δ' ἑτέρους φασί, πρὸς δὲ τούτους ὅτι τοὺς Μυσοὺς οἱ μὲν Θραικας, οἱ δὲ Λυδοὺς εἰρήκασι, κατ' αἰτίαν παλαιὰν ἱστοροῦντες, ἦν Ἐάνθος ὁ Λυδὸς
- 25 γράφει καὶ Μενεκράτης ὁ Ἐλαίτης (IV), ἐτυμολογοῦντες καὶ τὸ ὄνομα τὸ τῶν Μυσῶν, ὅτι τὴν ὀξύην οὕτως ὀνομάζουσιν οἱ Λυδοὶ· πολλὴ δ' ἡ ὀξύη κατὰ τὸν Ὀλυμπον, ὅπου ἐκτεθῆναι φασὶ τοὺς δεκατευθέντας. ἐκείνων δὲ ἀπογόνους εἶναι τοὺς ὕστερον Μυσοὺς, ἀπὸ τῆς ὀξύης οὕτω προσαγορευθέντας. μαρτυρεῖν δὲ
- 30 καὶ τὴν διάλεκτον· μιξολύδιον γὰρ πῶς εἶναι καὶ μιξοφρύγιον. τέως μὲν γὰρ οἰκεῖν αὐτοὺς περὶ τὸν Ὀλυμπον, τῶν δὲ Φρυγῶν ἐκ τῆς Θραικῆς περαιωθέντων ἀνελόντων τε τὸν τῆς Τροίας ἄρχοντα καὶ τῆς πλησίον γῆς, ἐκείνους μὲν ἐνταῦθα οἰκῆσαι, τοὺς δὲ Μυσοὺς ὑπὲρ τὰς τοῦ Καίικου πηγὰς πλησίον Λυδῶν.
- 35 16 (1-2) DION. HAL. A.R. I, 28, 2: Ἐάνθος δὲ ὁ Λυδὸς (Γ 8) . . . οὔτε

12 καὶ τῶν Ε
 Λυδοὶ <δὲ> Cor
 τούτους ο
 nicht zu sondern
 Kramer) τε Cor

οἱ Φρύγες Cor
 22 <πρὸς μ. ἀ.> Kramer,
 24 εἰρήκασι Exc el. δὲ γ
 32 ἀνελόντων (ἐλόντων Groskurd)
 34 περὶ τὰς Μυε

14 ἐλέχθη Hom
 17 μὲν γὰρ F
 23 τούτους Cor
 24-34: eigentum des X. und Menekrates
 τε τὸν Cor εἶλοντο τὸν (del.

- Τυρρηνὸν ὠνόμακεν οὐδαμοῦ τῆς γραφῆς δυνάστην Λυδῶν, οὔτε ἀποικίαν Μητιόνων εἰς Ἴταλίαν κατασχοῦσαν ἐπίσταται, Τυρρηνίας τε μνήμην ὡς Λυδῶν ἀποκτίσεως, ταπεινοτέρων ἄλλων μεμνημένος, οὐδεμίαν πεποιήται. Ἄττος δὲ παῖδας γενέσθαι λέγει Λυδὸν καὶ Τόρηβον· τούτους δὲ μερισσαμένους τὴν πατριάν ἀρχὴν ἐν Ἀσίᾳ καταμεῖναι ἀμφοτέροισι, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὧν ἤρξαν ἐπ' ἐκείνων φησὶ τεθῆναι τὰς ὀνομασίας, λέγων ὧδε· «ἀπὸ Λυδοῦ μὲν γίνονται Λυδοί, ἀπὸ Τορήβου δὲ Τόρηβοι. τούτων ἡ γλῶσσα ὀλίγον παραφέρει, καὶ νῦν ἔτι σιλλοῦσιν ἀλλήλους ῥήματα οὐκ ὀλίγα, ὥσπερ Ἴωνες καὶ Δωριεῖς».
- 10 17 (11) a) ATHEN. 8, 37 p. 346 E: καὶ μικρὸν προελθὼν πάλιν φησὶν F 8? (Mnaseas)· «ἢ γὰρ Ἄταργάτις, ὥσπερ Ξάνθος λέγει ὁ Λυδός, ὑπὸ Μόξου τοῦ Λυδοῦ ἀλοῦσα κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ ἐν τῇ περὶ Ἀσκάλων λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν, καὶ ὑπὸ τῶν ἰχθύων κατεβρώθη». b) HESYCH. s.v. Ἀτταγάθη· Ἀθήρη παρὰ τῷ Ξάνθῳ.
- 15 18 (12) ATHEN. 10, 8 p. 415 CD: Ξάνθος δ' ἐν τοῖς Λυδιακοῖς Κάμβλητά φησὶ τὸν βασιλεύσαντα Λυδῶν πολυφάγον γενέσθαι καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστριμαργόν. τοῦτον οὖν ποτε νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα καταφαγεῖν, ἔπειτα πρῶτ' εὐρόντα τὴν χεῖρα τῆς γυναίκος ἐνούσαν ἐν τῷ στόματι ἑαυτὸν ἀποσφάζει, περιβοήτου τῆς πράξεως γενομένης.
- 20 19 (10) SUDA s.v. Ξάνθος· (T 1; F 4 b) οὗτος ἱστορεῖ ὁ Ξάνθος, Ἄλκιμον τινα βασιλεῦσαι τῆς ἐκεῖσε χώρας, εὐσεβέστατον καὶ πραύτατον ἄνδρα, καὶ ἐπ' αὐτοῦ γενέσθαι εἰρήνην βαθεῖαν καὶ πλοῦτον πολὺν, ἀδελῶς δὲ καὶ ἀνεπιβουλεύτως ζῆν ἕκαστον. εἶτα ἐπειδὴ ἑπτὰ (?) ἔτη ἦν τῷ Ἀλκίμῳ, προελθόντας τοὺς Λυδοὺς παγγενῆ τε καὶ πανδημεὶ προσεῦξασθαι καὶ αἰτήσασθαι τῷ
- 25 Ἀλκίμῳ τοσαῦτα ἔτη δοθῆναι ἐς τὸ Λυδῶν ἀγαθόν. δ καὶ γέγονε· καὶ ἐν εὐποτμίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ πολλῇ διῆγον.
- 20 (13) a) PARTHEN. *Narr. am.* 33: Περὶ Ἀσσάονος. ἱστορεῖ Ξάνθος Λυδιακοῖς καὶ Νεάνθης β (84 F 6) καὶ Σιμίας ὁ Ῥόδιος (F 16 Frä). Διαφόρως δὲ [καὶ] τοῖς πολλοῖς ἱστορεῖται καὶ τὰ Νιόβης· οὐ γὰρ Γιαντάλου

2 τε: δὲ B 3 ἀποκτίσεως (cf. I, 49, 1) Ba (?), Cobet ἀποικίσεως γ 4 τόρημον B Τόρηβος Steph. Byz. s.v. (= Nikol. Dam. 90 F 15) 7 ἡ om. A 8 σιλλοῦσιν A σιλλοῦσιν B ζηλοῦσιν δ. <ει> ρ. Rei σωλῶσιν Ritschl συνάιδουσιν C. Jacoby ἀλλήλοισι Mei, Sintenis 10 προελθὼν ε προσ- A 12 Μόξου (Nikol. Dam. 90 F 16) Mue Μόξου Ath 14 Ἀθήρη: Ἀθήρα Strab. 16, 4, 27 (s. Ktesias 688 F 1 d). anders Latte Hesych. Lex. I p. 499 16 Κάμβλητα (Κάμβητα Aelian. V.H. I, 27; Κάμβυσις Eust. Od. p. 1630, 15) Ath Καμβλίτας (?) Nikol. Dam. 90 F 22 21 Ἄλκιμον: (Ἄκκιμος F 87) Ἀκίμιος Nikol. Dam. 90 F 44 § 10 ἐκεῖσε: ἐκεῖθεν A 23 ἑπτὰ: ἑβδομήκοντα (ο. ξ?) Wachsmuth 24: πανδημεὶ δὲ καὶ παγγενῆ ἦλθον οἱ Λυδοὶ παρακαλοῦντες Suda s.v. πανδημεὶ 25 τοσαῦτα Wachsmuth τοιαῦτα ο 28 Νεάνθης Heyne νέανθος P Σιμίας Cobet σιμίας P 29 [καὶ] Mei

(F 8) φασίν γενέσθαι, ἀλλ' Ἀσσάονος μὲν θυγατέρα, Φιλόττου δὲ γυναῖκα. εἰς ἔριν δὲ ἀφικομένην Λητοῖ περι καλλιτεχνίας ὑποσχεῖν τίσιν τοιάνδε. (2) τὸν μὲν Φιλοττον ἐν κυνηγίαι διαφθορῆσαι, τὸν δὲ Ἀσσάονα τῆς θυγατρὸς πόθῳ σχόμενον αὐτὴν αὐτῷ γήμασθαι· μὴ ἐνδιδούσης δὲ τῆς Νιόβης, τοὺς παῖδας 5 αὐτῆς εἰς εὐωχίαν καλέσαντα καταπρῆσαι. (3) καὶ τὴν μὲν διὰ ταύτην τὴν συμφορὰν ἀπὸ πέτρας ὑψηλοτάτης αὐτὴν ρίψαι, ἔννοιαν δὲ λαβόντα τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων διαχρήσασθαι τὸν Ἀσσάονα ἑαυτόν. *b) SCHOL. B Eust. HOM. II. Ω 617: ὁ δὲ Λυδὸς φησιν, ὅτι Ἀσωνίδης ἐρασθεὶς αὐτῆς, μὴ πεισθείσης τὸν οἶκον ἐνέπρῃσεν· ἡ δὲ φεύγουσα εὗξατο λιθωθῆναι, καὶ 10 ἐλιθώθη. c) SCHOL. EURIP. Phoen. 159: Ἐάνθος δὲ ὁ Λυδὸς δέκα καὶ δέκα (scil. παῖδας ἔχειν τὴν Νιόβην) ἐκ Φιλόττου τοῦ Ἀσσυρίου, ὃς ὠικεῖ ἐν Σιπύλῳ, ὃς ἀνηρέθη ἐν κυνηγεσίῳ ὑπὸ ἄρκτου. *d) SCHOL. T HOM. II. Ω 602: ἐκαλεῖτο (scil. ἡ Νιόβη) δὲ παρὰ Λυδοῖς Ἐλύμην.

21 (IV 628) SCHOL. EURIP. Androm. 10: ῥιφέντα πύργων Ἀστυάνακτα F 14/5 15 ἀπ' ὀρθίων, / ἐπεὶ τὸ Τροίας εἶλον Ἑλληνες πέδον] Λυσανίας κατηγορεῖ Εὐριπίδου, κακῶς λέγων αὐτὸν ἐξευληφέναι τὸ παρ' Ὀμήρῳ (II. Ω 734/5) λεχθὲν << ἡ τις Ἀχαιῶν ρίψει χειρὸς ἐλῶν ἀπὸ πύργου >> οὐχ ὡς πάντως γενόμενον ἀλλ' εἰκαζόμενον, ὥσει ἔλεγε κατακαυθήσεσθαι τὸν παῖδα ἢ τι ἄλλο. Ἐάνθον δὲ τὸν τὰ Λυδιακὰ γράψαντα * * φασίν ὅτι * * ὁ 20 Εὐριπίδης Ἐάνθῳ προσέχειν περὶ τῶν Τρωικῶν μύθων, τοῖς δὲ χρησιμωτέροις καὶ ἀξιopiστοτέροις. Στησίχορον (F 20 Bgk⁴) μὲν γὰρ ἱστορεῖν ὅτι τεθνήκοι, καὶ τὸν τὴν Περσίδα συντεταχότα κυκλικὸν ποιητὴν (F 2 Ki) ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ῥιφθεῖη, ὧι ἠκολουθηκέναι Εὐριπίδην. εἰσὶ γὰρ μὲν οἱ φασίν αὐτὸν καὶ πόλεις οἰκίσαι καὶ βασιλεῦσαι, ὧν τὰς δόξας Λυσίμαχος ἐν τῷ δευτέρῳ 25 ῥῳ τῶν Νόστων (382 F 9) ἀνέγραψεν

22 (IV 629) HESYCH. s.v. βουλεψίη· ἡ λέξις παρὰ Ἐάνθῳ. λέγει δὲ τὰς Ἀμαζόνας ἐπειδὴν τέκωσιν ἄρρεν, ἐξορύσσειν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοχειρίαι.

23 (IV 629) LYDUS *De mens.* 3, 20: ὅτι δὲ τὸν ἑναυτὸν ὡς θεὸν ἐτίμησαν,

1 φασί <τινες> Rohde 4 ἐχόμενον Scal γήμασθαι <βούλεσθαι> Zangoiannes
6-7 λαβόντων (scil. τῶν Λυδῶν; cf. F 18) τῶν † σφετ. ? 9 παιδομένης Eust 10 δὲ
om. MT λυδῖος A¹B 10-11 καὶ δέκα om. MT 11 Φιλόττου θυ(γατέρα)
οὖσαν Ἀσσάονος Valck φιλοξένου τοῦ ἀσσυρίου ο 12 Σιπύλῳ: 'post Σ. spatium
fere 2 versuum' B 13 Ἐλυμηνή? Wil 17-18 γεννησόμενον Cobet 18 εἰκα-
ζόμενον O εἰ. ἐστὶν M ὡς εἰ. ἐστὶν ἀπ' αὐτῆς A 19-21 Ἐάνθον - ἀξιopiστοτέροις om. A
19 ταλυδικὰ O γράψαντα * * Wil φασίν (φησίν O) ὅτι <οὐκ ἐβούλετο> Schwartz
20 Ἐάνθῳ O . . . θω M 21 γνησιμωτέροις καὶ ἀξιopiστοῖς O Στησίχορον -
ἱστορεῖν Cobet -ος -ἱστορεῖ ο 23 ἠκολουθηκέναι Εὐριπίδην Schwartz -θησεν -πίδης
(comp.) OM 24 οἰκίσαι M οἰκῆσαι O 25 ἀνέγραψεν Schwartz συγγράμματα O
συγγράμματα M συγγράμματα Radtke 27 αὐτοῦ τοὺς Mus αὐτο οὐ τους M

δῆλον ἐξ αὐτῆς τῆς Λυδῶν βασιλίδος πόλεως· Σάρδιν γὰρ αὐτὴν καὶ Ἐυάρην ὁ Ἐάνθος καλεῖ. τὸ δὲ Σάρδιν ὄνομα εἴ τις κατὰ ἀριθμὸν ἀπολογίσεται, πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακοσίας εὐρήσει συνάγων μονάδας, ὡς κἀντεῦθεν εἶναι δῆλον, πρὸς τιμὴν Ἑλλίου τοῦ τοσαύταις ἡμέραις τὸν ἑνιαυτὸν συνάγοντος Σάρδιν ὠνομασθῆναι τὴν πόλιν. 5 νέον δὲ σάρδιν τὸ νέον ἔτος ἔτι καὶ νῦν λέγεσθαι τῷ πληθει συνομολογεῖται· εἰσι δὲ οἱ φασὶ τῇ Λυδῶν ἀρχαίαι φωνῇ τὸν ἑνιαυτὸν καλεῖσθαι σάρδιν.

24 (IV 629) HEPHAISTION *Enchir.* p. 5, 22 Consbrg: Πάσσης καὶ Μάσσης, ἀ δὴ ὀνόματα <ποταμῶν?> παρὰ Ἐάνθωι εἰσὶν ἐν τοῖς Λυδιακοῖς.

10 25 (26) STERN. BYZ. s.v. Ἐλγος· πόλις Λυδίας, ὡς Ἐάνθος ἐν Λυδιακοῖς. τὸ ἔθνικόν Ἐλγίος καὶ Ἐλγαῖος.

26 (6) STERN. BYZ. s.v. Λόκοζος· πόλις Φρυγίας, ἣν ὠικουν Θραϊκικοὶ Λοκόζιοι. κατεκλύσθη δέ, ὡς Ἐάνθος <δ> Λυδός, ὅς καὶ διὰ τοῦ ξ γράφει † ἐν τόποις Λοκοξίτας τούτους καλῶν.

15 27 (25) STERN. BYZ. s.v. Μελάμπεια· πόλις Λυδίας ἀπὸ Μελάμπου, ὡς Ἐάνθος ἐν Λυδιακοῖς. τὸ ἔθνικόν Μελαμπεύς.

28 (7) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 722: πλησίον δὲ αὐτοῦ (*scil.* τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ) Ὀρείας Μητρὸς ἱερὸν ἔστιν, ὡς φησὶ Ἐάνθος.

29 (9) ET. M. p. 376, I: Ἐρμαῖον· τὸν σωρὸν τῶν λίθων, καὶ συνόλας 20 τοὺς ἐνοδίους λίθους. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Ἐάνθος, ὅτι ἀποκτείναντος Ἐρμού τὸν Ἄργον, καὶ δίκας εἰσπαττομένου καὶ ὑπέχοντος ἐν τοῖς θεοῖς διὰ τὸ πρῶτον ἀψασθαι, τοὺς λοιποὺς ἀφοσιουμένους τὸ ἄγος † καὶ ἀπολύοντας τοῦ φόνου προσβάλλειν αὐτῷ τὴν ψῆφον· ὅθεν διαμένειν ἔτι καὶ νῦν.

30 (27) CLEM. AL. *Strom.* I, 131, 7: Ἐάνθος δὲ ὁ Λυδὸς περὶ τὴν 25 ὀκτωκαιδεκάτην ὀλυμπιάδα (708/5) — ὡς δὲ Διονύσιος (251 F 3) περὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην (720/17) — Θάσον ἐκτίσθαι, ὡς εἶναι συμφανὲς τὸν Ἀρχιλοχὸν μετὰ τὴν εἰκοστὴν ἤδη γνωρίζεσθαι ὀλυμπιάδα (700/697).

2. ΜΑΓΙΚΑ

31 (28) CLEM. AL. *Strom.* 3, II, I: Ἐάνθος δὲ ἐν τοῖς ἐπιγραφο-

4 ἡελίου B 5 νέον δὲ A νέου δὲ B 7-8: Et. M. p. 249, 17 καὶ Πάσσης καὶ Μάσσης ὀνόματα ποταμῶν 10 λυδίας ο Λυκίας Xyl 10-11 Λυδιακοῖς Ddf λουκιανοῖς RP λευκτανοῖς V 12-13 Θραϊκικοὶ Λοκόζιοι: cf. s.v. Λοκόζεια· πόλις Θράκης· τὸ ἔθνικόν Λοκόζιοι, ὡς Πείσανδρος 13 13 <δ> v 13-14 ἐν τοῖς πατρίοις Holste ἐκτόπως Gutschmid ἐντοπίως ο. ἐντοπίωι τύπωι Mue 14 κολοξίτας V 16 Λυδιακοῖς Berkel, Holste λυκιοκοῖς ο 18 Ὀρείας Μητρὸς Wendel ὀρείας δῆμητρος ο Ῥέας Μητρὸς Hecker 20-23: text verkürzt (aus der Iστορία Antikleides 140 F 19?); fraglich, ob und was davon X. ist (s. Nik. Dam. 90 F 44 § 8-9?) 22 ἀψασθαι <ἀνθρωπέου φόνου> Syl θνητοῦ μιάσματος (140 F 19) ο.ä.? τὸ ἄγος, <διὰ δὲ τὸν Δία> ἀπολύοντας Syl <ἔμα> ἀφασ. ο. καὶ <περ> ἀπολ.? 26 συμφανὲς Syl συμπαθὲς L 27 κατὰ τὴν Christ 28-p. 758, 16: Pseudepigrapha?

μένοις Μαγικοῖς <<μίγνυνται δὲ>> φησὶν <<οἱ μάγοι μητράσι>>· καὶ θυγατράσι καὶ ἀδελφαῖς μίγνυσθαι θεμιτὸν εἶναι, κοινὰς τε εἶναι τὰς γυναῖκας, οὐ βίαι καὶ λάθραι ἀλλὰ συναινούντων ἀμφοτέρων, ὅταν θέλη γῆμαι ὁ ἕτερος τῆν τοῦ ἑτέρου.

- 5 *32 (29) DIOG. LAERT. I, 2: ἀπὸ δὲ τῶν μάγων, ὧν ἄρξει Ζωροάστρην τὸν Πέρσην, Ἑρμόδωρος μὲν ὁ Πλατωνικὸς ἐν τῷ Περὶ μαθημάτων (IV) φησὶν εἰς τὴν Τροίαν ἄλωσιν ἔτη γεγονέναι πεντακισχίλια - Ξάνθος δὲ ὁ Λυδὸς εἰς τὴν Ξέρξου διάβασιν ἀπὸ τοῦ Ζωροάστρου ἑξακισχίλια φησι -, καὶ μετ' αὐτὸν γεγονέναι πολλοὺς τινὰς μάγους κατὰ διαδοχὴν
10 ('Οσάνας καὶ Ἀστραμφύχους καὶ Γωβρύας καὶ Παζάτας) μέχρι τῆς τῶν Περσῶν ὑπ' Ἀλεξάνδρου καταλύσεως.

3. ΠΕΡΙ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

- 33 (30) DIOG. LAERT. 8, 63: φησὶ δ' αὐτὸν (*scil.* Ἐμπεδοκλέα) καὶ Ἀριστοτέλης (F 66 Ro: IV) ἐλεύθερον γεγονέναι καὶ πάσης ἀρχῆς ἀλλότριον,
15 εἴ γε τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρηιτήσατο, καθάπερ Ξάνθος ἐν τοῖς περὶ αὐτοῦ λέγει, τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας.

766. MENIPPOS

Vor c. 1000

ΤΑ ΠΕΡΙ ΛΥΔΩΝ

765 T 7.

20

767. XENOPHILOS

ΛΥΔΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

Heilenist. Zeit?

- 1 (IV 530) ANON. DE MUL. 9 p. 216 West.: Λύδη, ταύτην φησὶν Ξενοφίλος ὁ τὰς Λυδικὰς ἱστορίας γράψας γυναῖκά τε καὶ ἀδελφὴν εἶναι Ἀλυάτῳ τοῦ Κροίσου προπάτορος, ταύτης υἱὸς Ἀλυάτης διαδεξάμενος
25 τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν ἐγένετο δεινῶς ὕβριστής, ὡς καὶ τὰ ἱμάτια ἀξιολόγων ἀνδρῶν περισχίσαι, καὶ προσπίπτειν πολλοῖς· αὐτὴ δὲ τὸν υἱὸν ὅσον ἐδύνατο κατέστελλεν, τοὺς δὲ ὕβριζομένους καὶ λόγοις χρηστοῖς καὶ ἔργοις ἡμίβετο. πᾶσαν δὲ τῷ υἱῷ φιλοφροσύνην προσφέρουσα εἰς στοργὴν ἑαυτῆς πολλὴν αὐτὸν περιέτριψε. νομίσασα δὲ αὐταρκῶς ἀγαπᾶσθαι, σκηψαμένη ἀσθένειαν
30 σίτου καὶ τῶν λοιπῶν ἀπέσχετο, τὸν δὲ παρεδρεύοντα καὶ ὁμοίως ἀσιτοῦντα κατασταλῆναι, καὶ εἰς τοῦτο μεταβάλλεσθαι, ὥστε (φησὶν) ὀρθότατον καὶ δικαιοτάτον αὐτὸν γενέσθαι.

1(-2) <<μίγνυνται - μητράσι>> Jac μίγνυνται - θυγατράσι· Mue ἀποφαίνονται (ἡγοῦνται Stählin) δὲ - θεμιτὸν εἶναι Schwartz 7-9 Ξάνθος - φησι 'parenthese' Gutschmid; eher zusatz des Diogenes als citat Hermodors 8-9 ἑξακισχίλια P ἑξακόσια SF 15-16 εἴ γε - λέγει: einschub in das Aristotelescitat? 24 Ἀλυάτῳ: Σαδυάτῳ (Herodt. I, 16, 1; cf. Nikol. Dam. 90 F 63/4) Heeren 31 τοῦτο: τοσοῦτο?

—. DOSITHEOS

ΑΥΔΙΑΚΑ

290 F 5.

—. CHRISTODOROS VON KOPTOS

491/518^B

5

ΑΥΔΙΑΚΑ

283 F I.

768. ANHANG

1 EXC. DE VIRTUT. I p. 343, 6 (= NIKOL. DAM. 90 F 62): ὅτι Μάγνης ἦν ἀνὴρ
Σμυρναῖος . . . ποιήσει τε καὶ μουσικῆι δόκιμος . . . περιήμει τε τὰς πόλεις ἐπιδεικνύμενος
10 τὴν ποιήσων. τούτου δὲ πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἥρων, Γύγης δὲ καὶ μᾶλλον τι ἐφλέγετο, καὶ αὐτὸν
εἶχε παιδικά. γυναικίαις γε μὴν πάσας ἐξέμηθεν . . . μάλιστα δὲ τὰς Μαργητῶν . . . οἱ δὲ
τούτων συγγενεῖς . . . πρόφασιν ποιησάμενοι ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν ἦσαν ὁ Μάγνης
Λυδῶν ἀριστεῖαν ἐν ἵππομαχίαι πρὸς Ἀμαζόνας, αὐτῶν δὲ οὐδὲν ἐμνήσθη,
. . . πᾶσαν λάβην προσέθεσαν. ἐφ' οἷς ἤλγησε μάλιστα Γύγης, καὶ πολλὰς μὲν ἐς τὴν
15 Μαργητῶν γῆν ἐνέβαλεν, τέλος δὲ καὶ χειροῦται τὴν πόλιν.

2 SUDA s.v. (Μαρσύας Κριτοφῆμου Φιλιππεύς· ἱστορικός, ὁ νεώτερος.) Μαρσύας
Μάρσου Ταβηνός· ἱστορικός· (ἔγραψεν Ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ἰβ· Μυθικά ἐν
βιβλίοις ζ· καὶ ἕτερα ἅπαντα) Περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος (?).

3 P. Ox. XV 1802 fr. 3 col. II 46: Μερμνάδαι· οἱ τρίορχοι παρὰ Λυδοῖς· Ἄνδρων (?)
20 ἦν τοῦ πολέ(?) / μου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους.

4 EXC. DE INSID. p. 12, 17 ff. (= NIKOL. DAM. 90 F 44 § 7): Σπέρμησ
μὲν οὕτως ἐτελεύτησεν, βασιλεύσας ἔτη δύο· ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις οὐκ
ἀναγράφεται.

5 HERODT. 4, 45, 3: ἡ δὲ Ἀσίη ἐπὶ τῆς Προμηθέος γυναικὸς τὴν ἐπωνυμίην (*scil.*
25 ἔχειν λέγεται ὑπὸ τῶν πολλῶν Ἑλλήνων)· καὶ τούτου μὲν μεταλαμβάνονται τοῦ οὐνό-
ματος Λυδοί, φάμενοι ἐπὶ Ἀσίῳ τοῦ Κότυος τοῦ Μάνου κεκλιῆσθαι τὴν Ἀσίην,
ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς Προμηθέος Ἀσίης· ἐπ' ὅτε καὶ τὴν ἐν Σάρδεισι φυλὴν κεκλιῆσθαι Ἀσιάδα.

6 HERODT. 1, 94, 1: πρῶτοι δὲ ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἰθὺς νόμισμα χρυσοῦ καὶ
ἀργύρου κοφάμενοι ἐχρήσαντο (*die Lyder*), πρῶτοι δὲ καὶ κάπηλοι ἐγένοντο. (2) φασὶ
30 δὲ αὐτοὶ Λυδοὶ καὶ τὰς παιγνίας τὰς νῦν σφίσι τε καὶ Ἑλλήσι κατεστρώσας ἐσωτῶν
ἐξεύρημα γενέσθαι. ἅμα δὲ ταύτας τε ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι λέγουσι καὶ Τυρσηνὴν
ἀποικίαισι, ὧδε περὶ αὐτῶν λέγοντες· (3) ἐπὶ Ἄτυος τοῦ Μάνου βασιλέος *führt*
sein Sohn Tyrsenos bei einer grossen hungersnot, die viele jahre anhält, die hälfte
des volkes ἐς Ὀμβρικούς, während Atys mit der anderen hälfte in Lydien bleibt
35 (s. 706 F 21).

8 (12) μάγνης Sud s.v. μάγνης (u. μάρις) Exc 10 καὶ μᾶλλον Sud καὶ om. Exc
12 τούτων Val τούτου Exc Sud 14 ἐς Sud εἰς Exc 15 δὲ καὶ Sud καὶ om. Exc
16-18: s. zu 135/6 T 2 19-20 Hesych. s.v. μέρμηνης· τρίορχος 19 Ἄνδρων
ἦν Hunt ἀνδρον.(?) P (Andronikos 'possible, but not attractive') 21 Σπέρμος
(§ 4-6) Mue 24 (27) ἐπὶ a ἀπὸ d γυναικὸς ο ἠμῆρος Eust. Dion. Per. 270
26 ἐπὶ ἀσίῳ τοῦ κότυος (βότυος RSV) τοῦ μάνου (μάν + εω D) ο ἐπὶ ἀσίῳ(ς)
τοῦ ἄτυος Eust 27 ἐπ' d ἀπ' a 28 πρῶτοι δὲ a λυδοὶ γὰρ δὴ καὶ πρῶτοι d
32 ἀποικίσθαι Dobree ἄτυος (ἄστυος B) τοῦ μάνου o

- 7 a) HERODT. I, 93, 5: (beschreibung des grabes des Alyattes, vaters des Kroisos) λίμνη δὲ ἔχειται τοῦ σήματος μεγάλη, τὴν λέγουσι Λυδοὶ ἀείνανον εἶναι· καλεῖται δὲ αὕτη Γυγαίη. b) STRABON 13, 4, 7 p. 627: χειροποίητον δὲ τὴν λίμνην ἔνιοι ἱστοροῦσι τὴν Κολόην πρὸς τὰς ἐκδοχὰς τῶν πλημμυρίδων, αἱ συμβαίνουσι 5 τῶν ποταμῶν πληρουμένων. c) - 13, 4, 5 p. 626: ἐν δὲ σταδίοις τετταράκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως (Sardes) ἐστὶν ἡ Γυγαία μὲν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ (Il. B 865; Y 390 f.) λεγομένη <λίμνη>, Κολόη δ' ὕστερον μετονομασθεῖσα, ὅπου τὸ ἱερὸν τῆς Κολοηνῆς Ἀρτέμιδος, μεγάλην ἀγιστεῖαν ἔχον· φασὶ δ' ἐνταῦθα χορεύειν τοὺς καλὰθους κατὰ τὰς ἐορτάς, οὐκ οἶδ' ὅπως ποτὲ παραδοξολογοῦντες μᾶλλον ἢ ἀληθεύοντες.
- 10 8 HERODT. I, 87, 1: (Κυτός' befehl den scheiterhaufen des Kroisos zu löschen) ἐνταῦθα λέγεται ὑπὸ Λυδῶν Κροῖσον μαθόντα τὴν Κύρου μετάγνωσιν ὡς ὦρα πάντα μὲν ἄνδρα σβεννύντα τὸ πῦρ, δυναμένους δὲ οὐκέτι καταλαβεῖν, ἐπιβῶσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλούμενον, εἰ τί οἱ κεχαρισμένον ἐξ αὐτοῦ ἔδωρήθη, παραστήναι καὶ ῥύσασθαι μὲν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ. (2) τὸν μὲν θακρύνοντα ἐπικαλέεσθαι τὸν θεόν, ἐκ δὲ αἰ- 15 θρίας τε καὶ νημεῖας συνδραμεῖν ἐξαπίνης νέφεα, καὶ χειμῶνά τε καταραγῆναι, καὶ ὕσαι ὕδατι λαβροτάτω, κατασβεσθῆναι τε τὴν πυρῆν. οὕτω δὴ μαθόντα τὸν Κύρον ὡς εἶη ὁ Κροῖσος καὶ θεοφιλῆς καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς κτλ.

- 9 DION. HAL. A.R. I, 27: οἱ δὲ μετανάστας μυθολογοῦντες αὐτοὺς (*scil.* τοὺς Τυρρηνοῦς; s. 706 F 20) λέγοντες ἐκ Διὸς καὶ Γῆς Μάσσην γενέσθαι 20 πρῶτον ἐν τῇ γῆι ταύτῃ βασιλέα· τούτου δὲ καὶ Καλλιρῆς τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς γεννηθῆναι Κότυν· τῷ δὲ Κότῳ γήμαντι θυγατέρα Τύλου τοῦ γηγενοῦς Ἀλίην δύο γενέσθαι παῖδας Ἀσίην καὶ Ἄτυον· ἐκ δὲ Ἄτυος καὶ Καλλιθέας τῆς Χωραίου Λυδῶν φῦναι καὶ Τυρρηγόν.
- 10 HERODT. I, 7: ἡ δὲ ἡγεμονία οὕτω περιῆλθε, εὐῖσα Ἑρακλειδῶν, ἐς τὸ γένος τὸ 25 Κροῖσου, καλεομένους δὲ Μερμνάδας. (2) ἦν Κανθαύλης, τὸν οἱ Ἕλληες Μυραῖλον ὀνομάζουσι, τύραννος Σαρδίων, ἀπόγονος δὲ Ἀλκαίου τοῦ Ἑρακλέος· Ἄγρων μὲν γὰρ ὁ Νίνου τοῦ Βήλου τοῦ Ἀλκαίου πρῶτος Ἑρακλειδῶν βασιλεὺς ἐγένετο Σαρδίων, Κανθαύλης δὲ ὁ Μύρσου ὕστατος. (3) οἱ δὲ πρότερον Ἄγρωνος βασιλεύσαντες ταύτης τῆς χώρας ἦσαν ἀπόγονοι Λυδοῦ τοῦ Ἄτυος, ἀπ' οὗ δὲ ὁ δῆμος Λύδιος ἐκλήθη ὁ πᾶς οὗτος, πρότερον 30 Μήλιον καλεόμενος. (4) παρὰ τούτων Ἑρακλειδαὶ ἐπιτραφέντες ἔσχον τὴν ἀρχὴν ἐκ θεοπροπίου, ἐκ δούλης τε τῆς Ἰαρδάνου γεγονότες καὶ Ἑρακλέος, ἄρξαντες μὲν ἐπὶ δύο τε καὶ εἰκοσι γενεὰς ἀνδρῶν, ἔτεα πέντε τε καὶ πεντακόσια, παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενος τὴν ἀρχήν, μέχρι Κανθαύλεω τοῦ Μύρσου. (8-13 die Gygesgeschichte).

2 ἀέννανον Hude αείνανον Legrand 7 <λίμνη> Cor 8 καλὰθους: καθόλου, καλὰ-
 μους, πιθήκους (πιθάκνας Lobeck) c 14 μιν d αὐτὸν a Exc 19 μάσσην o 20
 <ἐκ> τούτου Sauppe τούτω δ' ἐκ Kiessling τούτου - γενέσθαι Grasberger 21 Τύλου
 (765 F 3) Wil τύλλου o Ἀλίην (ἀλίην B): Μυῖω Christodor. 283 F I 26-27
 ὁ νίνου - ἀλκαίου om. d 30 μήλων, μηλίων u.ä. a D¹ μήων d τούτων δὲ d
 31 μὲν om. d 32 δύο καὶ d ἔτεα δὲ Stein

XXI. LYKIEN

769. MENEKRATES VON XANTHOS

s. IV* (nach

424)?

ΛΥΚΙΑΚΑ Α Β (?)

- 1 (II 343, I) STEPH. BYZ. s.v. Ἀρτύμνησος· πόλις Λυκίας, ἀπικοκ
 5 Ἐανθίων· τὸ ἐθνικὸν Ἀρτυμνησεύς. Μενεκράτης ἐν ᾧ τῶν Λυκιακῶν
 φησιν ὅτι πολυανθρωπήσασαν τὴν Ἐάνθιον τοὺς † πρεσβύτας εἰς τρία μέρη
 διελεῖν· τούτων δὲ τοὺς μὲν ἐπὶ τὸν Κράγον ἐλθεῖν, καὶ οἰκίσαι ἐν τῷ ὄρει
 λόφον στρογγύλον [χατοικίσαι], καὶ καλέσαι τὴν πόλιν Πίναραν, ἣν μεθερμη-
 νεύεσθαι στρογγύλην· τὰ γὰρ στρογγύλα πάντα Λύκιοι πίναρα καλοῦσιν.
- 10 2 (2) ANTON. LIB. *Met.* 35: Βουκόλοι. Ἰστορεῖ Μενεκράτης Ἐάν-
 θιος Λυκιακοῖς καὶ Νίκανδρος (271/2 F 23). Λητῶ ἐπεὶ ἔτεκεν Ἀπόλ-
 λωνα καὶ Ἄρτεμιν ἐν Ἀστερίαί τῆι νήσῳ, ἀφίκετο εἰς Λυκίαν ἐπιφερομένη
 τοὺς παῖδας ἐπὶ τὰ λουτρά τοῦ Ἐάνθου· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἐγένετο ἐν τῆι γῆι
 ταύτῃ, ἐνέτυχε πρῶτα Μελίτῃ κρήνῃ, καὶ προεθυμεῖτο πρὶν ἐπὶ τὸν Ἐάνθον
 15 ἐλθεῖν ἐνταυθοῖ τοὺς παῖδας ἀπολοῦσαι. (2) ἐπεὶ δὲ αὐτὴν ἐξήλασαν ἄνδρες
 βουκόλοι, ὅπως ἂν αὐτοῖς οἱ βόες ἐκ τῆς κρήνης πίωσιν, ἀπαλλάττεται καταλι-
 ποῦσα τὴν Μελίτῃν ἢ Λητῶ, λύκοι δὲ συναντόμενοι καὶ σήναντες ὑψηγῆσαντο
 τῆς ὁδοῦ, καὶ ἀπήγαγον ἄχρι πρὸς τὸν ποταμὸν αὐτῆν τὸν Ἐάνθον. (3) ἡ δὲ
 20 ποῦσα τοῦ ὕδατος καὶ ἀπολοῦσασα τοὺς παῖδας τὸν μὲν Ἐάνθον ἱερὸν ἀπέ-
 δεῖξεν Ἀπόλλωνος, τὴν δὲ γῆν Τρεμιλίδα λεγομένην Λυκίαν μετωνόμασεν
 ἀπὸ τῶν καθηγησαμένων λύκων. (4) ἐπὶ δὲ τὴν κρήνην αὐτὶς ἐξίκετο δίκην
 ἐπιβαλοῦσα τοῖς ἀπελάσασιν αὐτὴν βουκόλοις. καὶ οἱ μὲν ἀπέλουον τότε παρὰ
 τὴν κρήνην τοὺς βοῦς, Λητῶ δὲ μεταβαλοῦσα πάντας ἐποίησε βατράχους, καὶ
 λίθῳ τραχεῖ τύπτουσα τὰ νῶτα καὶ τοὺς ὠμούς κατέβαλε πάντας εἰς τὴν
 25 κρήνην, καὶ βίον ἔδωκεν αὐτοῖς καθ' ὕδατος· οἱ δὲ ἄχρι νῦν παρὰ ποταμοὺς
 βοῶσι καὶ λίμνας.
- 3 (4) DION. HAL. *A.R.* I, 48: ὁ μὲν οὖν πιστότατος τῶν λόγων, ὡς κέχρηται
 τῶν παλαιῶν συγγραφέων Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Τρωικοῖς (4 F 31), περὶ τῆς Αἰνείου φυγῆς
 τοιοῦδε ἐστίν, εἰρηγται δὲ καὶ ἄλλοις τισὶ περὶ τῶν αὐτῶν οὐ κατὰ ταῦτά ἔχοντες λόγοι . . .
- 30 (2) Σοφοκλῆς μὲν . . . ἐν Λαοκῶντι δράματι (F 344 N¹) μελλούσης ἀλίσκεσθαι τῆς

4-9: korrupt und lückenhaft; s. Komm. 5 ἀρτυμνησεύς R 6 πολυανθρωπήσαν
 RV πρεσβύτας: πολίτας? 7 τοὺς μὲν Holste τὴν μὲν (μ. om. V) ο οἰκίσαι
 Pal (Salm?) οἰκῆσαι RP οἰκίσαι V 8 στρογγύλον P [χατοικίσαι (-κῆσαι P)]
 Salm καὶ κτίσαι? Mei πίναραν R ·ρὰν V Πίναρα (Steph. Byz. s.v.)? Mei 9
 καλοῦσιν * * ('exciderunt ea quae ad Artymnesum spectant') Mei 10-11 <δ>
 Ἐάνθιος Martini 14 Μελίτῃ κρήνη: *Melam fontem* Probus Vergil. *Ge.* I, 378
 19 ποῦσα - καί: s. Komm. 20 Τρεμιλίδα (273 F 137) Berkel τριμιλίδα P 22
 ἀπέλουον τότε Oder ἀπελούοντο ἐπι P ἀπέλουον ἐπι Nauck 23 [πάντας]? 29 εἰρηγται
 ABa ταῦτα B

πόλεως πεποίηκε τὸν Αἰνεῖαν ἀνασκευαζόμενον εἰς τὴν Ἴδην, κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἀχιλλέου κατὰ τὴν μνήμην ὃν Ἀφροδίτῃ ἐπέσκηψε καὶ ἀπὸ τῶν νεωστὶ γενομένων περὶ τοὺς Λαοκοωντίδας σημείων τὸν μέλλοντα θάνατον τῆς πόλεως συντεκμηραμένου. . . .

(3) Μενεκράτης δὲ ὁ Ξάνθιος προδοῦναι τοῖς Ἀχαιοῖς αὐτὸν ἀποφαίνει
 5 τὴν πόλιν τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον ἔχθρας ἔνεκα, καὶ διὰ τὴν εὐεργεσίαν ταύτην Ἀχαιοὺς αὐτῷ συγχωρῆσαι διασώσασθαι τὸν οἶκον. σύγκριται δὲ αὐτῷ ὁ λόγος ἀρξαμένῳ ἀπὸ <τῆς> Ἀχιλλέως ταφῆς τὸν τρόπον τόνδε· <<Ἀχαιοὺς δὲ ἀνὴρ εἶχε, καὶ ἐδόκεον τῆς στρατιῆς τὴν κεφαλὴν ἀπηράχθαι. ὁμῶς δὲ τάφον αὐτῷ δαίσαντες ἐπολέμεον βίηι πάσῃ, ἄχρισ
 10 Ἴλιος ἐάλω Αἰνεῖω ἐνδόντος. Αἰνεῖης γὰρ ἄτιτος ἐὼν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ ἀπὸ γερέων [ἱερῶν] ἐξειργόμενος ἀνέτρεψε Πριάμον. ἐργασάμενος δὲ ταῦτα εἰς Ἀχαιῶν ἔγεγονει>>. (4) ἄλλοι δὲ τινες ἐπὶ τοῦ ναυστάθμου τοῦ Τρωικοῦ τυχεῖν αὐτὸν τηνικαῦτα διατρίβοντα λέγουσιν· οἱ δ' εἰς Φρυγίαν ἀπεσταλμένον ὑπὸ Πριάμου μετὰ δυνάμεως ἐπὶ τινα χρεῖαν στρατιωτικὴν·
 15 εἰσι δ' οἱ μυθωδεστέραν αὐτοῦ ποιοῦσι τὴν ἔξοδον.

UNSICHERER ZUWEISUNG

4 (3) STEPH. BYZ. s.v. Βλαῦδος· πόλις Φρυγίας· ἀπὸ Βλαΐδου τοῦ τὸν τόπον εὐρόντος, ὡς Μενεκράτης.

5 (7) SERV. DAN. VERGIL. A. 6, 14: (Phanodikos 397 F 3) *Menecrates Daedalum occiso patruale fratre Cretam petisse dicit; Icarum filium eius ab Atticis pulsum, dum patrem petit, naufragio perisse, unde mari nomen.*

770. POLYCHARMOS

ΛΥΚΙΑΚΑ Α Β (?)

s. II?

(Vor Alex. Pol)

1 (IV 479, 1) ATHEN. 8, 8 p. 333 D-F: οὐ κατασιωπήσομαι δὲ οὐδὲ τοὺς
 25 ἐν Λυκίαι ἰχθυομάντις ἄνδρας, περὶ ὧν ἱστορεῖ Πολύχαρμος ἐν δευτέρῳ Λυκιακῶν, γράφων οὕτως· <<ὅταν γὰρ διέλθωσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὗ τὸ ἄλλος ἐστὶ πρὸς τῷ αἰγιαλῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ δῖνα ἐπὶ τῆς ἀμάθου, παραγίνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὀβελίσκους δύο ξυλίνοους, ἔχοντας ἐφ' ἑκατέρῳ σάρκας ὀπτὰς
 30 ἀριθμῶι δέκα· καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς κάθηται πρὸς τῷ ἄλλει σιωπῇ, ὁ δὲ μαντευόμενος ἐμβάλλει τοὺς ὀβελίσκους εἰς τὴν δῖναν, καὶ ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμενον. μετὰ δὲ τὴν ἐμβολὴν τῶν ὀβελίσκων πληροῦται θαλάσσης ἡ δῖνα, καὶ παραγίνεται ἰχθύων πλῆθος

1 κελευσθέντα <τε> Rei 4 Ξάνθιος: Ξανέλος Ba Ξάνιος A 6 αὐτῷ ὁ λόγος B
 ὁ λ. αὐ. 1 7 <τῆς> Rei 9 βῆτι Schaller γῆ ο τῆι Rei 11 [ἱερῶν] Kiessling
 ἔξεργόμενος B 14 οἱ A οἶα B 21 mari Daniel mare FG 27 τὸ Ἀπόλ-
 λωνος? Kaibel

τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον, ὥστ' ἐκπλήττεσθαι τὸ ἀόρατον τοῦ πράγματος, τῷ δὲ μεγέθει ὥστε καὶ εὐλαβηθῆναι. ὅταν δὲ ἀπαγγείλῃ τὰ εἶδη τῶν ἰχθύων ὁ προφήτης, οὕτως τὸν χρησμὸν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ὁ μαντευόμενος περὶ ὧν ἠῤῥατο. 5 φαίνονται δὲ ὄρφοι, γλαυκοί, ἐνίοτε δὲ φάλλαιναί ἢ πρίστεις, πολλοὶ δὲ καὶ ἀόρατοι ἰχθύς καὶ ξένοι τῇ ὄψει». Ἄρτεμιδαρος δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Γεωγραφουμένων (V) λέγεσθαι φησιν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων πηγῆν ἀναδίδοσθαι γλυκὸς ὕδατος, ὅθεν συμβαίνειν δινὰς γίνεσθαι· γίνεσθαι δὲ καὶ ἰχθύας ἐν τῷ δινάζοντι τόπῳ μεγάλους, τοῦτοις δὲ οἱ θυσιάζοντες 10 ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυσιαζομένων, ἐπὶ ξυλίνων ὀβελίσκων ἀναπείροντες κρέα ἐφθὰ καὶ ὀπτά καὶ μάζας καὶ ἄρτους. «ὀνομάζεται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ τόπος οὗτος Δῖνος».

2 (2) a) STERH. BYZ. s.v. Σοῦρα· μαντεῖον Λυκίας, περὶ οὗ Πολύχαρ-
μός φησιν ἐν Λυκιακοῖς· «ὄπου νῦν φρέαρ θαλάσσης τόπος
15 Σοῦριος καλούμενος». b) PLUTARCH. *De soll. an.* 23 p. 976 C: ἐπεὶ καὶ περὶ
Σοῦραν πυθάνομαι κόμην ἐν τῇ Λυκίᾳ Φελλοῦ μεταξὺ καὶ Μύρων καθεζομένους ἐπ' ἰχθύσιν ὥσπερ οἰκνοῖς διαμαντεύεσθαι τέχνην τινὴ καὶ λόγῳ ἑλίξεις καὶ φυγὰς καὶ διώξεις αὐτῶν ἐπισκοποῦντας. c) PLIN. *N.H.* 32, 17: *nam in Lycia Myris in fonte Apollinīs, quem Surium appellant, ter fistula vocatī veniunt (scil. pisces) ad augurium: 20 diripere eos carnes obiectas laetum est consultantibus, caudis abigere dirum.* d) AELIAN. *N.A.* 8, 5: πέπυσμαί δὲ καὶ κόμην τινὰ Λυκιακὴν μεταξὺ Μύρων καὶ Φελλοῦ, Σοῦραν ὄνομα, ἐν ἧι μαντεύονται τινες ἐπ' ἰχθύσι καθήμενοι, καὶ ἴσασιν ὅ τι καὶ νοεῖ ἢ τε ἀφίξεις αὐτῶν κληθέντων καὶ ἡ ἀναχώρησις· καὶ ὅταν μὴ ὑπακούσῃσι, τί δηλοῦσι· καὶ ὅταν ἔλθωσι πολλοί, τί σημαίνουσιν. ἀκούσει δὲ τὰ μαντικά τῶν σοφῶν ταῦτα καὶ πηδῆ-
25 σαντος ἰχθύος καὶ ἀναπλεύσαντος ἐκ βυθοῦ καὶ τροφῆν προσμένου καὶ αὐτὸν πάλιν μὴ λαβόντος. e) — 12, 1: Μυρέων τῶν ἐν Λυκίᾳ κόλπος ἐστὶ, καὶ ἔχει πηγῆν, καὶ ἐνταῦθα νεῶς Ἀπόλλωνός ἐστι, καὶ ὁ τοῦδε τοῦ θεοῦ ἱερεὺς κρέα μόσχεια διασπερίζει τῶν τῷ θεῷ τεθυμένων, ὄρφοι τε οἱ ἰχθύες ἀθρόοι προσένουσιν, καὶ τῶν κρεῶν ἐσθίουσιν οἷα δῆπου καλούμενοι δαιτυμόνες. καὶ χαίρουσιν οἱ θύσαντες, καὶ τὴν τούτων δαῖτα πιστεύ-
30 ουσιν εἶναι σφισιν ὅτταν ἀγαθὴν, καὶ λέγουσιν Ἰεων εἶναι τὸν θεόν, δι' ὃν οἱ ἰχθύες ἐνεπλήσθησαν τῶν κρεῶν· εἰ δὲ ταῖς οὐραῖς αὐτὰ ἐς τὴν γῆν ἐκβάλλουσιν, ὥσπερ οὖν ἀτιμάσαντες καὶ μυσαρὰ κρίναντες, τοῦτο δὴ τοῦ θεοῦ μῆνις εἶναι πεπίστευται. γνωρίζουσι δὲ καὶ τὴν τοῦ ἱερέως φωνὴν οἱ ἰχθύες, καὶ ἐπακούσαντες μὲν εὐφραίνουσιν τούτους δι' οὓς κέκληνται, τούναντίον δὲ δρᾶσαντες λυποῦσιν.

I [καὶ τοιοῦτον] Kaibel ἀόρατον Μει ὄρατὸν A 2 μεγέθει δὲ τοιούτων C
μεγ. «τοιούτων» Kaibel μεγ. «τοσοῦτων»? 5 πριστις (sol) A πρησιδίων ('mutata
structura') C 6 ἀόρατοι C(?) ἀνόρατοι A 10 ἀναπείροντες Mus -πηρ- A 13
σοῦρα PV 13-14 πολίαρχος R 14 θαλάσσης «πλησίον καὶ» τόπος? Μει 17
λόγῳ ἑλίξεις Bryan λόγων λέξεις ο λόγῳ νήξεις Wyttenbach λ. ἀφίξεις (d)?
18 *lyciae* R *myris* RE(?) *myrris* dT *miris* V *muris* B cf. b; e 19 *Surium* Mei
curium o *vocatī* B *vocatī* r 20 *obiectas* (R?) *Caesarius abiectas* r 22 Σοῦ-
ραν ab σύρραν Ael Σοῦρα He 25 βυθοῦ Schneider νεκροῦ Ael 28 ὄρφοι (u.
ὄρφοιω) Ael ὄρφωί He 30 δι' ὃν: διότι He 33 ὑπακούσαντες He [τούτους] He

- 3 (4) STERH. BYZ. s.v. Φελλός· πόλις Παμφυλίας· Ἐκαταῖος Ἀσῖαι (I F 258). Ἀλέξανδρος ὁ Πολύστωρ ἐν ταῖς * περι Λυκίας (273 F 63) Φελλὸν καὶ Ἀντιφελλον Λυκίας εἶναι λέγει. ὁ πολίτης Φελλίτης καὶ Ἀντιφελλίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῇ εἰρημένῃ καὶ Πολύχαρμος.
- 5 4 (3) STERH. BYZ. s.v. Ἰλάρις· πόλις Λυκίας, ὡς Πολύχαρμος ἐν Λυκιακοῖς. τὸ ἔθνικὸν Ἰλαρεύς.

ANHANG

- 5 (-) TIT. AS. MIN. (ed. Kalinka) II 1 no. 174: // * * * σ * * * . / * * * στα * * * .
 [μῆνος / Ἀρτεμεισίου [Πιναρέων καὶ] / Τλωέων πρυτάνεσι καὶ βουλῆι (?), Σιδυ] ⁵ / μέων
 10 πρυτάνεσι βουλῆι δῆμωι (?) χαί] / ρειν. κατέστη[ν κατεναντίον ὑμῶν] / Ἰέρων β τοῦ
 Ἀπολλ * * *] / ὁ καὶ Λυσίμαχος [πολείτης ὑμῶν] / καὶ Ξάνθιος, βουλόμενος σαφῶς] ¹⁰ /
 ἐγκυαρτηρηθῆναι τούτωι τῷ λόγωι] / πρὸς ὑμᾶς, ἐξ ὧν πρότερον ἐποίησα] / πρὸς
 μνήμην εὐσέβειάν τε τῆς θεοῦ] / ἀνανεώσεων συ[μπασῶν ἐπιφανειῶν καὶ ιστοριῶν καὶ
 παλαιῶν χρῆσι] ¹⁵ / μῶν, τὴν πρὸς ὑμᾶς καὶ Τλωεῖς καὶ] / Πιναρεῖς γενεαλογίαν τὴν
 B
 15 Τρεμί/λοῦν καὶ Πραξιδικῆς, ἐξ ὧν] Τλω[ος καὶ] / [Κ]ράγος καὶ Πίναλος ἀνῆκον δι-
 δα/λης (?) γενεαλογίαι καὶ ὑπ' ἐμοῦ πολ/λάκις δεδηλωμένης κατὰ τὰς Πο ⁵ / [λ]υ-
 χάρμου καὶ ἐτέρων ιστορίας, / [ο]ὐκ ὀλίγα εἰς τὸν περιεχόμενον ὄρεσιν καὶ
 θαλάσσηι θεοί/τητος ἐχοῦσας θαύματα κόλπων, / ἕκτατον δὲ καὶ οὐ πολλῶν χρόνων ¹⁰ /
 ἀλλ[ᾶ] τῆς ἀφ' ἡμῶν γεγεᾶς ἀνα/φρούσης τῆς θ[εο]τόκου γῆς λαί/νέουκς μορφῆς ὁμοιο-
 20 τυπεῖς τῆς / Λητοῦς διδύμοις φωστήρσιν / ἐπουρανίους ἐν Ἀ[ρά]ξις κυηθεῖσιν, ¹⁵ /
 [Ἀ]ρτεμῖν τε καὶ Ἀπόλλωνα, ἐν μὲν / [Π]ιναροῖς ὑπεράνω [τοῦ] τε σεσα / [λευμένου
 Κράγου τῶν τε κρο] / τάφων διανεωγμ[ένων] γυναι/κὸς [ιδούσης τινὸς] ὑπὸ πύλο[υ] /
 λου[μένην Ἀρτε]μῖν τὸ γένος * / καὶ τὸ [μένος (?) εἰς] ὕψος καὶ κίνδυνον ἀρ[α]μένης,
 ἦτις τὰ μεταξὺ / σεβα[ζ]ομένη ἀμείβεται τοὺς / εἰλ[α]σκομένους· / ἐν δὲ Σιδύμοις κτίσ-
 25 ματι Σιδύμου, ¹⁰ / υἱοῦ Τλώου καὶ Χελειδόνος τῆς / Κράγου, Ἀπόλλωνα τόπωι πρὸς /
 θαλάσσηι Λόπτοις σπηλαίωι / ἀποκρύφωι δυσεισόδωι, ἐκ κορυφῆς δὲ φωτοῦλλον
 εἶκοιμα ¹⁵ / μεικρὸν ἔχοντι, μέσον εἰς ὃ κα/θοπτεῦσαι θελήσασά τις ἀφνωσ // ἀφοψητῖ
 Da

- 2 * (buchzahl) ο. ἐν τοῖς Jac 3 φελείτης καὶ ἀντιφελλείτης V 5 Ἰλάρις
 Mei 6 Ἰλαριεύς? Mei 9 [Ξανθίων (?) Πιναρέων καὶ] Heb(erdey) 9-10
 πρυτάνεσι - χαίρειν Heb 10 [κατεναντίον ὑμῶν] Zi(ngerle) κατέστη[ν πρὸ ὑμῶν
 ἐγώ] Heb κατέστη[ν εἰς τὴν ἐκκλησίαν] Wi(lhelm) 11 Ἀπολλᾶ τοῦ] Wi
 [πολείτης ὑμῶν] Wi 11-12 βού[λομαι] Be(nndorf-Niemann *Reisen in Lykien*
 u. *Karien* I, 1884, p. 75 ff.) βουλόμενος τῷ λόγωι τῷιδε] ἐγκυαρτηρηθῆ[ναι,
 μνημονεύων ἄμα] Heb 'a βουλόμενος] pendet ἐγκυαρτ. τὴν γενεαλογίαν' Ka(linka)
 12-13 πρότερον - θεοῦ Heb εὐ[σεβημένης θεοῦ] Be 13 συ[μπασῶν ἐπιφανειῶν Zi
 [τῶν μύθ]ων Be 14 ὑμᾶς: ἡμᾶς Heb 15 Πίναλος: cf. *T. As. Min.* I 25 (Ka)
 15-16 διαδήλης Pe(tersen) διὰ δήλης Ra(dermacher) δι' ἄλλης Zi ἀνή(ρ) Κονδιδάλης?
 Ra 18 ἕκτατον: 'pro ἔσχατον dictum' Wi ἕκτα(κ)τον Heb 19 ἐφ' ἡμῶν Heb
 τῆς: τοῖς Heb, Zi 21-22 σεσαλ. - διαν. Zi 23 [μένος?] Ka τὸ [ἀξίωμα Heb
 24 τὰ μεταξὺ: τὰ μέγιστα Wi 'venia data interea recepta in gratiam deae eiusque
 sacris praefecta ut vates reddit responsa' Ka

(vac. 5 lit.) τὸν θεὸν κατη/νέχθη, καὶ λίθος κεῖται πτώμα / φόβου δεῖγμα κατασκόπων· /
 διὸ καὶ κροτεῖν ἀσ<ε>πάσματι⁵ / 'χαῖρε "Απολλων ὁ ἐγ Λόπτων' / εἰσερχόμενοι φω-
 νοῦμεν. / τῆ[ς] δὲ οὐ μόνον ἀπὸ θεῶν / καὶ κτιστῶν αὐτοχθόνων οὕσης, / ἀπ' ἀρχῆς ἡμεῖν
 πρὸς Σιδυμεῖς¹⁰ / ὡς τέκνων πρὸς γονεῖς ἀδια/λείπτου ἐν παντὶ καιρῶι ἐνόη/τος καὶ
 5 ὁμοιοῦς μέχρι νῦν τετη/ρημένης καὶ ἐπιγαμίας, παρθέ/ων σεμνάς νεοκορείας τῆς¹⁵ /
 ἀγνωσάτης καὶ παρ' αὐτοῖς 'Αρτέ/μιδος τε εὐλη[φ]υῖων, ἣ ἐπρόσθεν // ἡρωῦτο γυναικας
 ἰέρειαι], / ὕστερον δὲ κατ' ἐπισζή[η]σ[ι]ν] / καὶ θεοῦ λόγ[ο]ν μέχρι καὶ νῦν π[αρ/θ]ένοι,
 ἀνανεοῦμαι πρὸς μνήμην⁵ / καὶ εὐσέβειαν καὶ δόξαν τῆς θεοῦ / καὶ τῶν παρ' ἡμεῖν γάμων
 θηλυτέ/κνων, <ὄν> ἐκ τῆς εὐσεβημένης θε/οῦ τετεύχομεν, τὸν ἐκπεσόντα / πρὸ ἐτῶν
 10 ρκθ Σιδυμεῦσιν χρησμόν¹⁰ / περὶ νεωκόρου παρθένου τῆι 'Αρτέ/μιδι ἀναγεγραμμένον] /
 παρ' αὐτοῖς, κ[α]/θῶς ὑπογέγραπται, ἐπὶ ἱερῶν τοῦ / μὲν κοινοῦ 'Αρτεμέους, τῆς δὲ
 πό/λεως Τελεσίου, μῆδος Λώου κς, / Εὐπόλεμος 'Αριστωνύμου καὶ / Πτολεμαῖος
 'Αριστωνύμου // [Καλ]αβιανοὶ πρυτάνεσιν ἀναφέρονεν πρὸς ὑμᾶς (vac. 5 lit.) [κατ]ὰ
 τὸ ψήφισμα / τὸν ἐκπεπωκότα χρησμόν, οὐ καὶ ἐστὶν ἀντίγραφον τὸ ὑπογεγραμμένον· /
 15 <<'Εσθλὰ δέχου Φοῖβου πόλι συνγενὶ θέσφατα τρανώς, / σύνφορον ὡς χθονὶ σῆι ναέταισι /
 τε πᾶσιν ὀ πεύθῃ⁵ / ἔσσεται· ἄλλ' ἐπάκουε τὰ σοι θεὸς ὥπασε Φοῖβος. / ἀγνὰ θεᾶς
 ἀσινῆ τε πρέπει λυκάβαντο[ς] ἐκάστου / παρθενικαῖς παλάμαισι θυηπόλα τεῖμα τεύχειν. /
 ἔστι γάρ, ἐστὶ θεᾶι Λητωίδι τοῦτο προσηνές, / μὴ προσάγειν θαλάμοις ἱερηπόλον, ἣν
 ἀπὸ λέκτρων¹⁰ / αἰρή, προσκαλέσασθαι ἀνυμφεύτους ἐπὶ σηκούς, / ἄλλὰ νέαν ἀδμητῖν,
 20 † ομοδηλωτον, ἀθικτον. / τήνδε θέλει προκαθέσθ[ε] ὅσπον καὶ νῆδον ὑπ' αὐτῆς / ἀγνὸν ἀεὶ
 τηρεῖσθαι, ἰν' αἴρεσιν ἦνπερ ὑπέστη / φροντίδος ἀνάοισι βροτοὶ τεμῶσιν ἐν ὥραις.¹⁵ /
 ταῦτά σοι αὐτὸς ἀναξ ἑκατηβόλος δλβια φαίνει / ἀγροτέρα τε θεὰ σκυλακοτρόφος, ἣν
 ἔμα Φοῖβωι / * * * >>.

—. ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35^a

25 ΛΥΚΙΑΚΑ (ΠΕΡΙ ΛΥΚΙΑΣ) - ΛΥΚΙΑΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ

273 F 48-67.

—. LEON VON ALABANDA

(Kaiserzeit?)

ΛΥΚΙΑΚΑ Α Β

No. 278.

30 —. KAPITON DER LYKIER

491/518^b

ΠΕΡΙ ΛΥΚΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ

750 T I.

1 <Ιδούσα> τὸν θεὸν Heb 2 ἀσπάσματι Ka κροτοῦντες ἐπ' ἄσματι τι Be κροτεῖν
 <ἄσματι> ἐπ' ἄσματι Zi [ὁ] ἐγ Ka <ὁ> εἰσερχόμενοι Be 5 ἐπιγαμίας Tit. <τε>
 σεμνα<ῶ>ς νεοκορεία<ῶ>ς Heb 6 εὐλη[φ]υῖων: τετελευκῶν Wi <καὶ> Εὐληθυῖων Be
 7 θεουλογίαν Be 9 <ὄν> Pe 13 πρυτάνεις Be 20 ὁμοῦ δ. Pe ὁμοῦ δὴ λῶιν Ra
 8 μοι (?) Ka ἀκηλιδῶτον Zi

771. ARISTAINETOS

ΠΕΡΙ ΦΑΣΗΑΙΔΟΣ Α Β (?)

1 (IV 319) STERH. BYZ. s.v. Γέλα. . . . 'Αρισταινετος δ' ἐν ᾧ τῶν
 5 περὶ Φασήλιδα, ὅτι Λάκιος καὶ 'Αντίφημος ἀδελφοὶ ἐλθόντες εἰς Δελφούς
 5 μαντεύσασθαι, τὴν δὲ Πυθίαν οὐδὲν περὶ ἐκείνων λέγουσαν προστάσσειν τὸν
 Λάκιον πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου πλεῖν. τοῦ δ' 'Αντιφήμου γελάσαντος, τὴν Πυθίαν
 εἰπεῖν πάλιν 'ἐφ' ἡλίου δυσμῶν', καὶ Γέλαν πόλιν οἰκίσαι.

— ARISTOTELES

ΛΥΚΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

10 IV.

350/30

XXII. MAKEDONIEN

772. NIKOMEDES VON AKANTHOS

* I. MAKEΔONIKA

s. IV* (Zeit
Philipps)

*1 (IV 464, 1) SCHOL. (MO) EURIP. *Androm.* 24: καὶ γὰρ (Andromache)
 15 δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον / πλαθεῖσ' 'Αχιλλέως παιδί, δεσπότηι γ'
 ἐμῶϊ ἰδίως ἕνα φησὶ παῖδα γενέσθαι τῷ Νεοπτολέμῳ, ἄλλων τρεῖς λεγόντων
 Πύρρον, Μρλοσσόν, Αἰακίδην καὶ Τρωάδα. Λυσίμαχος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ
 τῶν Νόστων (382 F 10 a) φησὶ Πρόξενον (703 F 2) <ἐν τῇ ᾧ τῶν 'Ηπειρωτι-
 20 κῶν> καὶ τὸν 'Ακάνθιον Νικομήδην ἐν τοῖς Μακεδονικοῖς ἱστορεῖν
 20 ἐκ μὲν 'Ανδρομάχης γενέσθαι τοὺς προειρημένους, ἐκ δὲ Λεωνάσσης τῆς
 Κλεοδαίου 'Αργον, Πέργαμον, Πάνδαρον, Δωριάα, Γένυον, †δανάην, Εὐρύλοχον.
 φασὶ δὲ Πύρρῳ μὲν ἐγχειρίσαι τὴν βασιλείαν τὸν πατέρα, Μολοσσῶι δὲ τὴν ἐκ
 τῆς προσηγορίας τιμὴν προστάξαντα τὴν χώραν Μολοσσίαν ὀνομάζειν.

*2 (I) ATHEN. 5, 58 p. 217 DE: Περδίκκας τοῖνον πρὸ 'Αρχελάου
 25 († 399) βασιλεύει, ὡς μὲν ὁ 'Ακάνθιος φησὶ Νικομήδης ἔτη μα, Θεόπομπος
 (115 F 279) δὲ λ̄ε, 'Αναξιμένης (72 F 27) μ̄, 'Ιερώνυμος (154 F 1) κ̄η, Μαρσύας
 (135/6 F 15) δὲ καὶ Φιλόχορος (328 F 126) κ̄γ.

4 Λάκιος: 448 F 1 5 μαντεύσασθαι P 'exciderunt ea de quibus Pythia inter-
 rogata erat' Mei οὐδὲν R οὐδ' ἂν VP προστάσειν v 7 ἐφ' R ἀφ' VP
 Γέλαν Bochart ἦν ἂν ο οἰκίσαι Mei οἰκίσῃ ο 16 τρεῖς Barnes τριῶν MO 17
 δὲ om. O 18-19: Πρόξενον <ἐν τῇ ᾧ τῶν 'Ηπειρωτικῶν> Schol. 32 19 'Ακάν-
 θιον Cobet -θινον MO Νικομήδην Mue λυκομήδην M -ἴδην O Μακεδονικοῖς
 Mue λακεδαίμονικοῖς M -ιακοῖς O 20 δὲ om. O 21 κλειοδάου MO 'Αργον
 om. Schol. 32 γένυον (cf. Γενναῖος SGDI 1367) Schol. 32 ἔραον MO Γένυον
 (cf. Rhianos 265 F 14) Schwartz δανάην om. Schol. 32 Χαῦνον (cf. 265 F 17 b)
 Schwartz 22 μὲν πύρρῳ ἐγχειρίσασθαι O 23 προστάξαντα v προτ- MO

2. ΠΕΡΙ ΟΡΦΕΩΣ

3 (2) ATHEN. 14, 40 p. 637 A: (zeugnisse über die μάγαδεις, die nach Duris 76 F 28 από Μάγδιος Θραικός γένος heisst) οἶδα δὲ καὶ ἄλλο ὄργανον, ὧι τῶν Θραικῶν οἱ βασιλεῖς ἐν τοῖς δειπνοῖς χρῶνται, ὡς φησὶν Νικομήδης 5 ἐν τῷ Περὶ Ὀρφέως. φοίνικα δὲ τὸ ὄργανον Ἐφορος (70 F 4) καὶ Σικάμων (476 F 4) ἐν τοῖς Περὶ Εὐρημάτων ὑπὸ Φοινίκων εὐρεθὲν κτλ.

— MARSYAS VON PELLA

c. 330/10

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ Α - I

No. 135.

10 — MARSYAS DER JÜNGERE VON PHILIPPI

s. III2*

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ (Α - ΙΒ ?)

(vor 168?)

No. 136.

— HERAKLEITOS VON LESBOS

(Zeit Philipps V?)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ

15 No. 167.

773. BALAGROS

Vor 168*

T

1 IS. PERGAMON (Königzeit) no. 201: Βάλακρος Μελεάγρου.

F

20

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ Α - ?

1 (IV 346, 1) STEPH. BYZ. s.v. Ἀμολβος· πόλις Μαγνήτων, ὡς Βάλαγρος Μακεδονικῶν β. τὸ ἐθνικὸν Ἀμόλβιος.

2 (2) STEPH. BYZ. s.v. Δυρράχιον· Ἐρατοσθένης ἢ Γεωγραφουμένων (V)· «ἐχόμενοι δ' οἰκοῦσι Ταυλάντιοι. πόλις δὲ Ἑλληνίς Ἐπίδαμος 25 ἐπὶ χερρονήσου τῆς καλουμένης Δυρραχίου . . .». ὅμως δὲ νῦν Δυρραχηνοὶ λέγονται· οὕτω γάρ καὶ Βάλαγρος ἐν Μακεδονικοῖς φησι· «καὶ τούτων δ' αἱ πόλεις Δυρραχηνοῖς τε καὶ Ἀπολλωνιάταις ἐπιδηρηνται»· καὶ Ἐρένιος Φίλων (790 F 35) . . .

3 (3) STEPH. BYZ. s.v. Ὀλβηλος· πόλις Μακεδονίας. Βάλαγρος 30 Μακεδονικοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ὀλβήλιος.

3 'instrumenti nomen intercidit' Kaibel; steckt er in ἄλλο (vgl. auch Xenoph. Anab. 7, 3, 32)? 18: beziehung zweifelhaft 21-22: in ο hinter Ἀμοργός 22 βάλαγρος (aus μα- R^{ac}?) ο Βάλακρος (stets) Mei; s. Komm. μακεδονικῶν R -κῶ V -κῆ P 26-28 οὕτω - ἐπιδηρηνται S om. RVP 26 Βάλαγρος S 29-30: in ο zwischen Ὀκωλον u. Ὀλβία 29 πόλις: ἕρος? Mei; doch s. RE XVII col. 2403; Suppl. VII col. 791 30 Μακεδονικοῖς Jac -κῶν R -κῆ VP Μακεδονικῶν Mei

— PHAISTOS

Hellenist. Zeit

(ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ?)

No. 593.

— KALLISTHENES —. ARETAEDES VON KNIDOS

5

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

124 F 57; 285 F 1.

774. THEAGENES

(s. III/IV?)

T

1 (IV 568) PHOT. *Bibl.* 161 p. 104 b 13: ὁ δέκατος (*scil.* τῶν Σωπάτρου 10 Ἐκλογῶν) δὲ συνηθροίσθη ἐκ τε τῆς Κεφαλίωνος (93) Ἐρατοῦς διαλαμβανούσης τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον· καὶ δὴ καὶ ἐκ τῶν Ἀπολλωνίου τοῦ Στωϊκοῦ (IV) Ὅσαι γυναῖκες ἐφιλοσόφησαν, ἧ καὶ ἄλλως τι ἐπίδοξον διεπράξαντο, καὶ δι' ἄς οἰκίαι εἰς εὐνοίαν συνεκράθησαν· καὶ ἐκ τῶν Θεαγένους δὲ Μακεδονικῶν Πατρίων· ἐκ τε τῶν Πλουτάρχου Περι βίων . . .

15

F

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΠΑΤΡΙΑ (ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ?)

- 1 (1) STEP. BYZ. s.v. Ἀκεσσαμεναί· . . . πόλις Μακεδονίας, ὡς Θεαγένης· κτίσμα Ἀκεσσαμενοῦ, ἐνὸς τῶν ἐν Πιερία βασιλευσάντων.
- 2 (2) STEP. BYZ. s.v. Ἄλτος· χωρίον πλησίον Θεσσαλονίκης, ὡς 20 Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς· τὸ ἐθνικὸν Ἄλτιος.
- 3 (3) STEP. BYZ. s.v. Βάλλα· πόλις Μακεδονίας, ὡς Πέλλα. ὁ πολίτης Βαλλαῖος· Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς <<Βαλλαίου μεταγαγῶν εἰς τὸν νῦν λεγόμενον Πύθειον τόπον>>.
- 4 (4) STEP. BYZ. s.v. Ἐλευθερίσκος· πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης 25 Μακεδονικοῖς.
- 5 (5) STEP. BYZ. s.v. Κύδνα· πόλις Μακεδονίας· Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς· ἢ κατὰ παραφθορὰν Πύδνα λέγεται.
- 6 (6) STEP. BYZ. s.v. Λήτη· πόλις Μακεδονίας, ἀπὸ τοῦ πλησίον ἰδρυμένου Αἰητοῦς ἱεροῦ, ὡς Θεαγένης Μακεδονικοῖς.

17 ἀκεσσαμεναί P ἀκασσ- RV Ἀκεσα- v 18 ἀκεσσαμένου P ἐν Πιερία v
 ἐν (s. l.) πιέρια P ἐν (om. V) πικινία RV 19 Ἄλτος (cf. Herodian. I p. 216, 11 ff.
 L) Μεί χωρίον om. P 20 Μακεδονικοῖς Μεί μακεδονία o 22 θεογένης R
 Μακεδονικοῖς Jac μακεδο R -θονία VP Μακεδονικῶν ā? Μεί καταγαγῶν P^o
 25 Μακεδονικοῖς Xyl -νικ R -νικός VP 26 Κύδνα: Kretschmer *Glotta* 22,
 1933, p. 115 n. 2 28 λήτη RV λητή P

7 (7) STEPH. BYZ. s.v. Μιέζα· πόλις Μακεδονίας, ἢ Στρυμόνιον ἐκαλεῖτο· ἀπὸ Μιέζης θυγατρὸς Βέρητος τοῦ Μακεδόνοσ, ὡς Θεαγένησ ἐν Μακεδονικοῖσ. Βέρησ γάρ τρεῖσ ἐγέννησεν, Μιέζαν Βέροιαν Ὀλγανον, ἀφ' ὧν ποταμοὺσ ὀμόνυμοσ καὶ πόλισ Βέροια καὶ τόποσ Στρυμόνοσ.

5 8 (8) STEPH. BYZ. s.v. Μισητόσ· πόλισ Μακεδονίας· Θεαγένησ Μακεδονικοῖσ.

9 (9) STEPH. BYZ. s.v. Ὀλόβογρα (?). πόλισ Μακεδονίας· Θεαγένησ ἐν Μακεδονικοῖσ. τὸ ἔθνικόν † Ὀλόβαγροσ.

10 10 (10) STEPH. BYZ. s.v. Ὀρέσται· Μολοσσικὸν ἔθνοσ· Ἐκαταῖοσ Εὐρώπη (I F 107). Θεαγένησ ἐν Μακεδονικοῖσ φησιν ὅτι ἐπεὶ ἀφείθη τῆσ μανίασ Ὀρέσθησ, φεύγων διὰ τὴν αἰδῶ μετὰ τῆσ Ἑρμιόνησ εἰσ ταύτην ἤλθε τὴν γῆν, καὶ παῖδα ἔσχεν Ὀρέστην, οὗ ἀρξάντοσ ἐκλήθησαν Ὀρέσται. αὐτόσ δὲ ὑπὸ ἐχίδνησ δηχθεῖσ θνήσκει, εἰσ χωρίον <ἐλθῶν?> τῆσ Ἀρκαδίασ τὸ λεγόμενον
15 Ὀρέστειον. λέγεται καὶ θηλυκὸν Ὀρεστίσ καὶ Ὀρεστιάσ, ὡσ αὐτόσ Θεαγένησ <καὶ> Διονύσιοσ β Γιγαντιάδοσ.

11 (11) STEPH. BYZ. s.v. Παλλήνη· πόλισ Θράκησ· ἀπὸ Παλλήνησ τῆσ F 17? Σίθωνοσ μὲν θυγατρὸσ, Κλείτου δὲ γυναικὸσ, ὡσ Ἡγήσιπποσ ἐν τοῖσ Παλληνακοῖσ (391 F 1)· <<Παλλήνη δ' ἐστὶ χερρόνησοσ τρίγωνοσ, τὴν βᾶσιν ἔχουσα
20 † καὶ μεσημβρίαν ἐστραμμένην. ἐκαλεῖτο δὲ Φλέγρα τὸ παλαιόν, καὶ ὠικεῖτο ὑπὸ τῶν Γιγάντων· καὶ ἡ τῶν θεῶν καὶ Γιγάντων μάχη ἐνταῦθα μυθεύεται γενέσθαι>>. Θεαγένησ ἐν Μακεδονικοῖσ· <<οὐκ ἐνταῦθα δὲ ὁ περὶ Παλλήνησ ἔστηκε λόγοσ. φασὶ γάρ τὴν μὲν γῆν ταύτην κεκλήσθαι Φλέγραν, τοὺσ δ' ἐνοικοῦντασ Γιγαντασ, εἰσ οὓσ Ἡρακλέα
25 καταχθέντα τὴν τε ὕβριν αὐτῶν καὶ τὴν μισανθρωπίαν ἐκπλαγῆναι. ἐπεὶ δὲ καὶ μάχησ ἤρξαντο, τὰ συνήθη ὄπλα μετὰ χεῖρασ λαβόντα ἔπεσθαι παντὶ σθένει, κτείνοντα τοὺσ πόλεμον αὐτῶι

1-4: lückenhaft und korrupt 1 στρυμόνιον (aus -όνιον) καλεῖτο R^o (m. 1) Στρυμόνιον ἄστου κ.? 3 βέροιαν RV φέροιαν P Ὀλγανον: Ὀλκιμον Holste ἀφ' ὧν Mei ἀφ' οὗ ο 4 ἐπόνυμοσ (aus ὀμῶ-) R^o (m. 2?) βέρονα P Στρυμόνοσ? Mue 7 ὀλόβογρα ο Ὀλόβαγγρα Xyl, v 8 μακεδονικῶ V ὀλόβαγροσ ο Ὀλοβάγριοσ Berkel Ὀλοβαγρεὺσ Holste 10 ἐν μακεδονικοῖσ R ἐν -κῶν VP ἑ -ῶν Salm 11 ἀφείθη R αἰδῶν R αἰδῶ V 13 οὐ om. V (?) οὐ.. P 13-15 αὐτόσ - Ὀρέστειον: fraglich, ob Th. 14 θνήσκειν V <ἐλθῶν?> Mei 15 Ὀρέστειον Mei; doch s. Steph. Byz. s.v. Ὀρεστία ὀρεστίσ καὶ V ὀρεσθησ καὶ R om. P ὡσ αὐτόσ Mei ὠσαύτωσ ο 16 <καὶ> v 19-22 Παλλήνη - γενέσθαι: Hegesippos (vor der geschichte von Pallene und Kleitos 391 F 2) oder ein geograph? 19 χερρόνησοσ τρίγωνον τ. β. ἔχουσαν R 20 καὶ μεσημβρίαν ο πρὸσ μ. v 21 καὶ ἡ τῶν γιγάντων V 22-p. 770, 3 οὐκ - μεμυθολόγηται: citat aus Th. (Mei); γενέσθαι. Θεαγ. ἐν Μακεδονικοῖσ. v 23 ἔστηκε VP 24 εἰσ οὓσ P καὶ οὓσ RV 25 τε om. V 27 λαβόντα Mei λαβῶν (λ. μετὰ χ. R) ο

ξένια τοῦ κατάπλου παρασχόντας. γενέσθαι δ' ἐν τῇ μάχῃ βροντάς τινας καὶ πρηστῆρας, ἀφ' ὧν ἡ τῶν θεῶν μάχη πρὸς αὐτοὺς μεμυθολόγηται».

12 (12) STEPH. BYZ. s.v. Παρθενόπολις· Μακεδονίας πόλις· ἀπὸ τῶν 5 θυγατέρων Γραστοῦ τοῦ Μύγδονος παιδός, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς· «ἀπὸ δὲ τῶν θυγατέρων διὰ τὸ ἀγροικον αὐτῶν τῆς διαίτης καὶ τὸ ἀμικτον ἐκτισε πόλιν, ἣ τις ἔτι καὶ νῦν δι' ἐκείνας Παρθενόπολις κέκληται».

13 (14) STEPH. BYZ. s.v. Τίρσαι· πόλις Μυγδονίας τῆς ἐν Μακεδονίαι· 10 ἀπὸ Τίρσης, μιᾶς τῶν γυναικῶν <Γρασ>τοῦ παιδός Μύγδονος, ὡς Θεαγένης φησί.

14 (13) STEPH. BYZ. s.v. Σκύδρα· Μακεδονικὴ πόλις, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς.

15 (15) STEPH. BYZ. s.v. Φύσκος· πόλις Λοκρίδος . . . ἔστι καὶ ἄλλη 15 Μακεδονίας, ἧς μέμνηται Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς.

ZWEIFELHAFTES

16 (16) STEPH. BYZ. s.v. Κασταλία· πόλις Κιλικίας· Θεαγένης ἐν Καρικοῖς· τὸ ἔθνικόν Κασταλιώτης.

17 (11) PARTHEN. *Narr. am.* 6: Περὶ Παλλήνης. Ἱστορεῖ Διογένης καὶ Ἡγήσιππος F 11 20 ἐν Παλληνιακοῖς (391 F 2)

18 (-) NAT. COM. *Myth.* 3, 16 p. 246 ed. Genев.: *scriptum reliquit Theagenes et Apollodoros Cyrenaiscus in libro I De diis (IV) Jovem ad placandum Proserpinam ipsi Siciliam donasse.*

775. ANTIGONOS

Vor Herodian (s. II·?)

25

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ

1 (IV 306, 3) STEPH. BYZ. s.v. Ἀβαντίς· ἡ Εὐβοία . . . τὸ ἔθνικόν ὀμωνυμεῖ τῷ ἦρωι . . . μαρτυρεῖ δὲ τῷ προτέρω λόγῳ — ἀπὸ τοῦ Ἀβάντιος Ἀβαντιάς — τὸ Ἀβαντία θηλυκόν, ὅπερ κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β̄ εἰς μ̄ Ἀμαντία ἐλέχθη παρὰ τῷ Ἀντιγόνῳ ἐν Μακεδονικῇ περιηγήσει. 30 Καλλίμαχος (F 12, 5 Pf) δὲ <Ἀ>μαντίνην . . αὐτὴν ἔφη <καὶ Ἀμαντίνην ὠκισαν Ὠρικίην>.

2 πινάς aus πινάς R^c (m. 1) 5 θυγατέρων * * * Mei 9 μυγδοκίας V 10
γυναικῶν ο θυγατέρων? Mei <Γρασ>τοῦ Mei 13 μακεδονικοῖς R -κῆ VP
17 ὁ Θεαγγελεύς ἐν Καρικοῖς Hecker, Wil <Φίλιππος ὁ> Θεαγγελεύς ἐν K. (741 F 5)?
19 Διογένης: Θεαγένης Gale, v Διονύσιος (s. F 10)? 28 ὅπερ VP ἔπου R 29
τῷ om. P 30 Ἀμαντίνην Xyl μαντίνην ο 31 ὠκισαν Holste -ῆσαν ο ὠρικὴν R

— KRITON DER PIERIOTE

s. II°

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

No. 277.

— POLYAINOS (DER MAKEDONE ?)

s. II^{2o}

5. ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ (ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ) ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

639 F 4-6.

— LUKILLOS VON TARRHA

Um 50°

ΠΕΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

IV.

10 — CHRISTODOROS VON KOPTOS

491/518°

ΠΑΤΡΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α - ΚΕ

283 T I.

776. ANHANG

1 (-) SATYROS P. Ox. 1176 fr. 39 col. 20, 22 (VITA EURIP. p. 4, 12 Schwartz):
 15 ζώντι μὲν δὴ ταῦθ' ὑπῆρξεν Εὐριπίδῃ, τελευτῆς δὲ μάλα δυσχεροῦς καὶ ἰδίας ἔτυχεν,
 ὡς οἱ λόγιοι τε καὶ γεραίτατοι μυθολογοῦσι Μακεδόνων. — πῶς λέγουσιν;]
 — ἔστιν ἐν τῇ [Μακεδονίαι] / (κώμη ἐστὶ καλουμένη Θραικῶν διὰ τὸ [ποτε] κατοικηκέναι ἐν
 ταύτῃ Θραικίας. ἐν ταύτῃ ποτὲ τοῦ Ἀρχελαίου Μολοτικῆ κῶν ἦλθεν ἀποπλανηθεῖσα·
 ταύτην Θραικίας, ὡς ἔθος, θύσαντες ἔφαγον· καὶ δὴ ὁ Ἀρχελαῖος ἐζημίωσεν αὐτοὺς τα-
 20 λάντωι. ἐπεὶ οὖν οὐκ εἶχον, Εὐριπίδου ἐδεήθησαν ἀπολύσεως τυχεῖν, δεηθέντος τοῦ βα-
 σιλέως) // ὁ δὲ παρητήσατο. χρόνῳ δ' ὕστερον ὁ μὲν Εὐριπίδης ἔτυχεν ἀπωτέρω τῆς
 πόλεως ἐν ἄλσει τινὶ καθ' αὐτὸν ἐρημαζόμενος, ὁ δ' Ἀρχελαῖος ἐπὶ κυνηγίαν ἐξῆι.
 γενόμενοι δ' ἔξω τῶν πυλῶν οἱ θηρευταὶ λύσαντες τοὺς σκύλακας προαφῆκαν, αὐτοὶ δ'
 ἀπελείποντο κατόπιν. ἐπιτυχόντες οὖν οἱ κύνες τῷ Εὐριπίδῃ μονομύμενοι διέφθιραν
 25 αὐτόν, οἱ δ' ἐπιπαρεγενήθησαν ὕστερον. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν λέγεσθαί φασιν τὴν παροιμίαν
 ἐν τοῖς Μακεδόσιν ὡς «ἔστι καὶ κύνος δίκη». καὶ γὰρ [ἐκ] τῶν σκυ[λάκων] (ἦσαν δὲ
 ἔκγονοι οἱ σκύλακες τῆς ὑπὸ Θραικῶν ἀναιρηθείσης κύνος).

2 (IV 486, 2) SCHOL. LYKORHR. Al. 1439: ἕως ἂν αἰθῶν) ἕως ἂν ὁ Μακεδῶν
 Ἀλέξανδρος ἔλθῃ καταπαύσῃ τὸν πόλεμον κυριεύσας καὶ μοναρχήσας. ἢ δὲ Ὀλυμπίας ἢ
 30 μῆτηρ αὐτοῦ εἰς Πύρρον τὸν Ἀχιλλέως καὶ Ἐλενον τὸν Πριάμου τὸ γένος τὸ ἀνέκαθεν
 ἀνέφερον, ὡς φησὶ Θεόπομπος (115 F 355) καὶ Πύρρανδρος (VI). ἀναφέρεται δὲ ὁ
 Πύρρος εἰς Αἰακόν, ὁ δὲ Ἐλενος εἰς Δάρδανον.

— MYSIEN

(44 T I bis: Add. I)

14-27: die selbstverständlichen oder durch die Vita gegebenen ergänzungen
 sind nicht bezeichnet; () aus der Vita 17-18: Steph. Byz. s.v. Θραικῶν
 κώμη· πλῆσιον Ἀντιοχείας? 17 [ποτε] Jac ταῦτ... Η ταύτη ποτὲ γ 17-18 ἐν
 ταύτῃ Γ αὐτόθι HU 18 μολοτικῆ Η αὐτόμολος U 19 ταύτην δὲ Η τ. οἱ?
 25-26 ὅθεν καὶ παροιμία ἐστὶ παρὰ τοῖς Μακεδόσι 'κύνος δίκη' Vit 26-27 σκυ[λάκων].
 ο * * * P σκυ[λάκων ἀπ]ό[γγοι] τινες ἦσαν τῆς κύνος...] ο. ἀ[π]ώ[λετο]. ἐκγόνων
 ὄντων τῆς κύνος Gr - H 31 Πύρρανδρος Mue

XXIII. PAMPHYLIEN

777. DEMETRIOS

s. II*?

ΠΕΡΙ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ Α - ?

1 (IV 382) SCHOL. LYKORHR. *Al.* 444: διοιοι δὲ ρείθρων Πυράμου
5 πρὸς ἐκβολαῖς / αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι Δηραίνου κύνες / δηθηθέντες αἰχμάσουσι
λοισθίαν βοήν / πύργων ὑπὸ πτέρναισι Παμφύλου κόρης. / αἰπὺς δ' ἄλιβρὼς
δχμος ἐν μεταιχμίαι / Μάγαρσος ἀγνῶν ἡρίων σταθήσεται, / ὡς μὴ βλέπωσι
μηδὲ νερτέρων ἔδρας / δύντες, φόνωι λουθέντας ἀλλήλων τάφους] Μάγαρσος
δὲ πόλις Κιλικίας μέσον τοῦ τάφου Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου, ἔνθα καὶ Μαγαρσίας
10 Ἀθηναῖς ἱερὸν. Δημήτριος δὲ ἐν τῷ ᾱ Περί Παμφυλίας φησὶ θυγα-
τέρα Παμφύλου, ἀφ' ἧς τὴν πόλιν ὀνομασθῆναι.

— KAPITON DER LYKIER

491/51*

ΠΕΡΙ ΛΥΚΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ

750 T I.

15

XXIV. PAPHLAGONIEN

778. NIKOSTRATOS

Vor Alex. Pal.

«ΠΕΡΙ ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ ?»

1 (IV 466) STEPH. BYZ. s.v. Γάγγρα· πόλις <Παφλαγονίας>, θηλυκῶς,
ἦν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περί Παφλαγονίας (273 F 68) ἀναγράφει, λέγων οὕτως
20 ὅτι «Νικόστρατος φησιν αἰπὸλον νέμειν περὶ τοὺς τόπους αἰγας·
μίαν δὲ χωριζομένην, ἀπορῶν ὁ αἰπὸλος, ὅτι ἐν μὲν τῷ οἰκῶι
ἐνδεᾶ ἠύρισκεν, ἐπὶ τῆς νομῆς δὲ πλήρη, ὠμολόγησε τῷ δεσ-
πότηι· ὁ δὲ ἔφη ἐπιτηρῆσαι τὴν χωριζομένην. ἐπιτηρήσας οὖν
εἶδεν ἐπὶ τινα ὑψηλὸν δχθον ἀναβαίνουσαν καὶ πρὸς τιν' ἀπρόσ-
25 βατον πέτραν πορευομένην, καὶ κάτωθεν ἐρίφων βληχὴν ἤκου-
σεν· ἐκεῖ συμβέβηκεν ἐντετοκέναί τὴν αἰγα. ἰδὼν οὖν ἐπιτήδειον
τόπον πόλιν ἔκτισε, καὶ Γάγγραν ὠνόμασεν, ὅτι τοῦτο ἦν ὄνομα
τῆι αἰγῷ».

7 μάγαρσος (cl. I; D^{ac}): μάργασος C μέγαρσος ED^o 8 λουθέντας Scheer λουσ-
θέντας (-τες D) ο Μέγαρσος Tzetz (II) 9 πόλις: μέγιστος δχθος ἐν Κιλικίας
πρὸς τῆι Μαλλῶι Steph. Byz. s.v. Ἀμφιλόχου: ἀντιλόχου Schol ἔνθα s om. s^o
μεγαρσίας Tzetz (II) 10 Παμφυλίας Robert παμφύλου (s -λου s^o) Schol κατὰ
Δημήτριον τὸν τὰ Παμφυλικὰ συγγράφοντα Tzetz 18 <Παφλ.> Mei 20-26:
verkürzt interpoliert s.v. Ἀγκυρα (p. 17, 15 Mei) 20 ὅτι: ὅτε V^c(?) 24-25 τιν'
ἀπρόσβατον Mei τινα πρόσβατον ο τινα βάτον Xyl 26 ἰδὼν: scil. ὁ δεσπότης? 27
«τὸν» τὸπον? Mei σάγγραν V γάγγραν P

—. ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35*

ΠΕΡΙ ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ Α

273 F 68/9.

XXV. PARTHER

5 779. APOLLODOROS VON ARTEMITA

Erstes Drittel
s. I*

ΠΑΡΘΙΚΑ Α - ?

1 (IV 308, 7) ATHEN. 15, 29 p. 682 CD: 'Απολλόδωρος δ' ἐν δὲ
 Παρθικῶν ἄνθος τι ἀναγράφει καλούμενον φιλάδελφον κατὰ τὴν Παρθικὴν
 χώραν, περὶ οὗ τάδε φησίν· «καὶ μυρσίνης γένη ποικίλα μῖλάξ τε καὶ
 10 τὸ καλούμενον φιλάδελφον, δὲ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε τῆι φύσει
 πρόσφορον. ἐπειδὴν γὰρ ἐκ διαστήματος αὐτομάτως κράδαι
 συμπέσωσι, ἐμψύχων περιπλοκὴν ἐν ταύτῳι μένουσιν ἠνωμένα
 καθάπερ ἀπὸ ρίζης μιᾶς, καὶ τὸ λοιπὸν ἀνατρέχουσιν καὶ ζωο-
 φυτοῦσιν. διὸ καὶ τοῖς ἡμέροις φυλακὴν ἀπ' αὐτῶν κατασκευά-
 15 ζουσιν· ἀφαιροῦντες γὰρ τῶν βάρβδων τὰς λεπτοτάτας καὶ δια-
 πλέξαντες [τε] δικτύου τρόπῳι φυτεύουσιν κύκλῳι τῶν κηπευ-
 μάτων, καὶ ταῦτα συμπλεκόμενα περιβόλου παρέχεται δυσπάρ-
 οδον ἀσφάλειαν».

2 (-) STRABON I, 3, 21 p. 61: 'Ιβήρων . . . οὗς <οὐχ> δ' Ἀράξης, ὡς
 20 φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζει, Κῦρος δὲ μᾶλλον καὶ τὰ
 ὄρη τὰ Μοσχικά.

3 (I) a) STRABON 2, 5, 12 p. 117/8: μάλιστα δ' οἱ νῦν ἄμεινον ἔχοιεν
 ἂν τι λέγειν περὶ τῶν κατὰ Βρεττανούς καὶ Γερμανούς καὶ τοὺς περὶ τὸν Ἴστρον . . .
 ἔτι δὲ τοὺς περὶ τὸν Καύκασον, οἷον Ἀλβανούς καὶ Ἰβήρας. ἀπήγγελται δ' ἡμῖν
 25 καὶ ὑπὸ τῶν τὰ Παρθικά συγγραψάντων τῶν περὶ Ἀπολλόδωρον
 τὸν Ἀρτεμιτηνόν, ἃ πολλῶι (?) ἐκείνοι μᾶλλον ἀφώρισαν, τὰ περὶ τὴν
 Ὑρκανίαν καὶ τὴν Βακτριανήν. b) - I, 2, 1 p. 14: οἱ δὲ Παρθαῖοι τὰ περὶ τὴν
 Ὑρκανίαν καὶ τὴν Βακτριανήν καὶ τοὺς ὑπὲρ ταύτων Σκύθας γνωριμωτέρους ἡμῖν ἐποίη-
 30 ἡμῶν. c) - II, 6, 4 p. 508: οὐδὲ τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου δὲ συγγράψασιν [οὐ] βράδιον
 πιστεύειν τοῖς πολλοῖς (über die völker am Hyrkanischen meer)· καὶ γὰρ οὗτοι

12 περιπλοκὴν ἐν ταύτῳι Canter περιπλοκὴν ἐν τῳι A -κῆι (om. ἐν τῳι) CE -κῆν
 ἐν τῳι ἐγγυτάτω? Mue -κῆν ἐν τῳι . . . <μιμούμεναι> Kaibel 13 <καὶ> καθάπερ -[καὶ]
 τὸ λοιπὸν Kaibel 16 [τε] Anon [καὶ] δ. τε? Kaibel 19 οὗς χοαράξης ABC
 οὗς οὐχ ὁ ἀράξης γ (Cor) οὗς καὶ ὁ Ἀ. Cas οὗς ὁ Ἀ. Kramer, Mei 26 Ἀρτεμι-
 τηνόν (F 5 b; 7 a) Holste ἀρτεμετην ο πολλῶι? Jac πολλῶν ο τῶν ἄλλων Cas
 πολλῶν ἄλλων Cor πολλῶι ἐκείνων Behr τῶν παλαιῶν (F 4) Schwartz 29 προτέρων A*
 30 δὲ om. ε [οὐ] ε v

βαδιουργοῦσι διὰ τε τὴν δόξαν τὴν Ἀλεξάνδρου καὶ διὰ τὸ τὴν στρατείαν πρὸς τὰς ἑσχατιαὶς γεγόνεναι τῆς Ἀσίας πόρρω ἄφ' ἡμῶν· τὸ δὲ πόρρω δυσέλεγκτον. ἡ δὲ τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτεια καὶ ἡ τῶν Παρθυαίων πλείον τι προσεκκαλύπτει τῶν παραδεδομένων πρότερον· οἱ γὰρ περὶ ἐκείνων συγγράφοντες καὶ τὰ χωρία καὶ τὰ ἔθνη, ἐν οἷς αἱ πράξεις, 5 πιστότερον λέγουσιν ἢ οἱ πρὸ αὐτῶν· μᾶλλον γὰρ κατωπτεύουσι.

4 (2) STRABON II, 7, 3 p. 509: διαρρεῖται δὲ καὶ ποταμοῖς ἡ Ὑγκανία τῶι τε Ὠχοῖ καὶ τῶι Ὠξοῖ μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς, ὧν ὁ Ὠχος καὶ διὰ τῆς Νησαίας ρεῖ· ἔνιοι δὲ τὸν Ὠχον εἰς τὸν Ὠξον ἐμβάλλειν φασίν. Ἀριστόβουλος (139 F 20) δὲ καὶ μέγιστον ἀποφαίνει τὸν Ὠξον . . . καὶ εὐπλουν εἶναι καὶ οὗτος καὶ Ἐρατοσθένους 10 παρὰ Πατροκλέους (712 F 5) λαβῶν . . . οὐ πάνυ δὲ ὑπὸ τῶν παλαιῶν ὁ Ὠχος ὀνομάζεται, Ἀπολλόδωρος μέντοι ὁ τὰ Παρθικὰ γράψας συνεχῶς αὐτὸν ὀνομάζει ὡς ἐγγυτάτω τοῖς Παρθυαίοις ῥέοντα.

5 (4) a) STRABON II, 9, 1 p. 514/5: ἡ δὲ Παρθυαία πολλὴ μὲν οὐκ ἐστὶ· συντέλει γοῦν μετὰ τῶν Ὑγκανῶν «κατὰ» τὰ Περσικὰ καὶ μετὰ ταῦτα, τῶν Μακεδόνων κρατούντων ἐπὶ χρόνον πολύν· πρὸς δὲ τῆι σμικρότητι δασεία καὶ ὄρεινὴ ἐστὶ καὶ 15 ἄπορος, ὥστε διὰ τοῦτο δρόμωι διεξίᾳσι τὸν αὐτῶν οἱ βασιλεῖς ὄχλον, οὐ δυναμένης τρέφειν τῆς χώρας οὐδ' ἐπὶ μικρῶν· ἀλλὰ νῦν ἠῤῥηται· μέρη δ' ἐστὶ τῆς Παρθυηνῆς ἡ τε Κωμισσηνὴ καὶ ἡ Χωρηνή, σχεδὸν δὲ τι καὶ τὰ μέχρι πυλῶν Κασπίων καὶ Ῥαγῶν καὶ Ταπύρων, ὄντα τῆς Μηδίας πρότερον· ἐστὶ δ' Ἀπάμεια καὶ Ἡράκλεια πόλεις περὶ τὰς 20 Ῥάγας· εἰοὶ δ' ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς μὲν Ῥάγας στάδιοι πεντακοῖσιοι, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος, εἰς δ' Ἐκατόμυλον τὸ τῶν Παρθυαίων βασιλείου χίλιοι διακόσιοι ἐξήκοντα· τοῦνομα δὲ ταῖς Ῥάγαις ἀπὸ τῶν γενομένων σεισμῶν γενέσθαι φασίν, ὑφ' ὧν πόλεις τε συχναὶ καὶ κῶμαι δισχίλια, ὡς Ποσειδωνίος (87 F 87 a) φησι, ἀνετρέπησαν· τοὺς δὲ Ταπύρους οἰκεῖν φασὶ μεταξὺ Δερβίκων τε καὶ 25 Ὑγκανῶν· ἱστοροῦσι δὲ περὶ τῶν Ταπύρων, ὅτι αὐτοῖς εἰη νόμιμον τὰς γυναῖκας ἐκιδδόναι τὰς γαμετὰς ἑτέρους ἀνδράσιν, ἐπειδὴν ἐξ αὐτῶν ἀνέλωνται δύο ἢ τρία τέκνα, καθάπερ καὶ Κάτων Ὀρτησίωι δετηθέντι ἐξέδωκε τὴν Μαρκίαν ἐφ' ἡμῶν κατὰ παλαιὸν Ῥωμαίων ἔθος. (Es folgt 782 F 3). b) — II, 13, 6 p. 524: (die grenzen Mediens) εἰοὶ δὲ καὶ Ἑλληνίδες πόλεις, κτίσματα τῶν Μακεδόνων ἐν τῆι Μηδίαι, ὧν Λαοδικεῖα 30 τε καὶ Ἀπάμεια καὶ ἡ πρὸς Ῥάγαις «Ἡράκλεια» καὶ αὐτὴ Ῥάγα, τὸ τοῦ Νικατορος κτίσμα, ὃ ἐκείνος μὲν Εὐρωπὸν ὀνόμασε, Πάρθοι δὲ Ἀρσακίαν, νοτιωτέραν· οὖσαν τῶν Κασπίων πυλῶν πεντακοῖσιοις πού σταδίοις, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος <ὁ> Ἀρτεμιτηγνός.

6 (3) STRABON II, II, 7 p. 519: (über den meridian durch das Hyr-

I τὰς: τῆς x 4 ἐκείνου Dx 6 διαρρεῖται (irrigatur Guar.) Cas διαιρεῖται ο
7 (u.ö.) ὄξωι C (E Epit) δξωι Γ II συγγράφας x 14 «κατὰ» Cas 16
ὥστε x ὡπερ Γ (om. E) διὰ τούτων Cor δρόμωι om. x διεξίᾳσι Kramer
διεξίᾳσι ο 18 Κωμισσηνὴ Tzschucke κωμισσηνὴ CD κωμισσηνὴ Γ καμβουσηνὴ Y
χωρινὴ CD Χωρηνὴ Salm δὲ τι E δὲ τοι Par. 1394 δ' ἐτι Γ ῥαγῶν E
ῥαγῶν Γ 20 (22) Ῥάγας Kramer ῥαγῶς ο (?) 20 εἰς: ἐπὶ E 22 γενομένων E
25 τῶν om. x 30 «Ἡράκλεια» Kramer καὶ Ἡράκλεια πρὸς Ῥάγαις Groskurd
Ῥάγα (Steph. Byz. s.v.) Cas ῥάγια ο 33 <ὁ> Behr Ἀρτεμιτηγνός v ῥα-
μτηγνός Par. 1394 ἄρτεμιτηγνός CD ἄρτεμηγνός x

kanische und Persische meer) εἰ οὖν ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας ἐπὶ Ἀρτεμίταν τὴν ἐν τῆς Βαβυλωνίαι στάδιοι εἰσιν ὀκτακισχίλιοι, καθάπερ εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος <δ> ἐκ τῆς Ἀρτεμίτας, ἐκεῖθεν δ' ἐπὶ τὸ στόμα τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης ἄλλο τοσοῦτόν ἐστι. . . .

5 7 (5-6) a) STRABON II, II, I p. 516/7: τῆς δὲ Βακτρίας μέρη μὲν τινα τῆς Ἀρταμιτιανῆς παραβέβληται πρὸς ἄρκτον, τὰ πολλὰ δ' ὑπέγκειται πρὸς ἑω. πᾶσι δ' ἐστὶ καὶ πᾶμφορος πλὴν ἐλαίου.

τοσοῦτον δ' ἰσχυσαν οἱ ἀποστήσαντες Ἕλληνας αὐτὴν διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς
10 χώρας, ὥστε τῆς τε Ἀριανῆς ἐπεκράτουσαν καὶ τῶν Ἰνδῶν, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀρταμιτιανός, καὶ πλείω ἔθνη κατεστρέψαντο ἢ Ἀλέξανδρος· καὶ μάλιστα Μένανδρος – εἶ
15 γε καὶ τὸν Ὑπανιν διέβη πρὸς ἑω καὶ μέχρι τοῦ Ἰσάμου (?) προῆλθε –, τὰ μὲν [γὰρ] αὐτός, τὰ δὲ Δημήτριος ὁ Εὐθυδήμου υἱὸς τοῦ Βακτριῶν βασιλέως, οὐ μόνον δὲ τὴν Παταληνὴν κατ-
20 ἔσχον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης παραλίας τὴν τε Σαραόστου καλουμένην καὶ τὴν Σιγέρειδος βασιλείαν· καθ' ὅλου δὲ φησιν ἐκεῖνος τῆς συμπάσης Ἀριανῆς πρόσχημα εἶναι τὴν Βακτριανήν·
25 καὶ δὴ καὶ μέχρι Σηρῶν καὶ Φρυγῶν (?) ἐξέτεινον τὴν ἀρχήν.

b) – II, I, 3 p. 685/6: καὶ μὴν οὐδ' οἱ [πολλοὶ] πολλοὺς χρόνους ὕστερον συγγράψαντες τι περὶ τούτων (über Indien: 721 F 5) οὐδ' οἱ νῦν πλείοντες ἐκεῖσε ἀποφαίνονται τι ἀκριβές. Ἀπολλόδωρος γοῦν ὁ τὰ Παρθικὰ ποιήσας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικατόρος, φησὶ μὲν αὐτοὺς ἀξιοθρόνους ἐπιθέσθαι καὶ τῆς Ἰνδικῆς, οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει <πλέον> τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους ἢ Μακεδόνας καταστρέψασθαι λέγων· Εὐκρατίδαν γοῦν πόλις χιλίας ὑφ' ἑαυτῶν

1 Ἀρτεμίταν Xyl ἀρτεμισίαν (ἀρετεμισίαν E) ο 3 <δ> Cor Ἀρτεμίτας Xyl ἀρτεμισίας Cx ἀρτεμισίας γ 5-7: Strab. 2, I, 14 p. 73

12 Ἀρταμιτιανός (F 8): ἀτραμιτιανός Par. 1394 16 Ἰσάμου (vgl. Altheim *Weltgesch. Asiens* I p. 325 f.; II p. 74): Ἰμάου Cas Ἰομάου (Plin. *N.H.* 6, 63; 69; 73 = Jumna) Mannert Σοάνου (Argian. *Ind.* 4, 12) Cuninghām Σάμβου (*ebd.* 4, 4) Gutschmid 17 [γὰρ] Kramer 19 παταληνὴν CDh παταληνὴν γ 22 σιγέρειδος x 25 σιρῶνων C 25-26 Φρυγῶν Vaillant φαυῶν ο; cf. Dion. Per. 752; Plin. *N.H.* 6, 55 26 ἐξέτειναν edd. vor Kramer

9 [πολλοὶ] Cor οἱ ἄλλοι Ald 19 οὐδὲν δὲ <πλείον> Behr 20 <πλέον> Jac * * Mei 20-21 τοῖς πρ. ἐγνωσμένοις? Kramer 23-p. 776, I: Justin. 41, 4, 5 (vgl. 41, I, 8) Theodotus (τὸ δίοδοτος πC) mille urbium Bactrianarum praefectus

ἔχειν, † ἐκείνοι δὲ γε αὐτὰ τὰ μεταξύ ἔθνη
τοῦ τε Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ὑπάνιος τὸν ἀριθ-
μὸν ἑνῆκα πόλεις τε σχεῖν πεντακισχίλιας,
ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ τῆς Μεροπίδος
ἐλάττω.

5 (2) πόλεις δ' εἶχον τὰ τε Βάκτρα, ἦνπερ καὶ Ζαριάσπαν καλοῦσιν, ἦν
διαρρεῖ ὁμώνυμος ποταμὸς ἐκβάλλων εἰς τὸν Ὠξον, καὶ Δάραψα καὶ ἄλλας
πλείους· τούτων δ' ἦν καὶ ἡ Εὐκρατίδεια τοῦ ἀρξαντος ἐπώνυμος. οἱ δὲ κατα-
σχόντες αὐτὴν Ἕλληνας καὶ εἰς σατραπείας διηγήθηκασιν, ὧν τὴν τε Ἀσπιώνου καὶ
10 τὴν Τουριοῦαν ἀφήρητον Εὐκρατίδην οἱ Παρθυαῖοι. ἔσχον δὲ καὶ τὴν Σογδιανὴν
ὑπερκειμένην πρὸς ἑὼ τῆς Βακτριανῆς μεταξύ τοῦ τε Ὠξου ποταμοῦ, δὲ ὀρίζει
τὴν τε τῶν Βακτρῶν καὶ τὴν τῶν Σογδιῶν, καὶ τοῦ Ἰαξάρτου· οὗτος δὲ καὶ
τοὺς Σογδίους ὀρίζει καὶ τοὺς Νομάδας.

8 (3) STEPH. BYZ. s.v. Ἀρτεμίτα· . . . ὡς δὲ Στράβων (16, 1, 17) πόλις
15 Παρθυαίων . . . ἡ γενικὴ Ἀρτεμίτας. τὸ ἔθνικόν Ἀρτεμιτηνός· Ἀπολλόδωρος
δὲ Ἀρταμιτηνός φησι διὰ τοῦ ἄ.

—. **ARRIANOS VON NIKOMEDEIA**

Nach 137

ΠΑΡΘΙΚΑ Α - ΙΖ

156 F 30-51; A. G. Roos *Arriani quae exstant* II, 1928, p. 224 ff.

20

—. **(C.) ASINIUS QUADRATUS**

c. 222/35

ΠΑΡΘΙΚΑ Α - Θ

No. 97.

1-5: nicht mehr A (Behr p. 42 f.; s.
Komm.); cf. Strab. 15, 1, 33 (Onesi-
kritos: Vogel; Aristobulos: Tarn *The
Greeks* p. 144 n. 3; *Alex. The Great* II
p. 32 n. 2) ἡ μὲν οὖν μεταξύ τοῦ Ὑπάνιος
καὶ τοῦ Ὑδάσπου λέγεται ἑνῆκα ἔχειν ἔθνη,
πόλεις δὲ εἰς πεντακισχίλιας οὐκ ἐλάττους
Κῶ τῆς Μεροπίδος (δοκεῖ δὲ πρὸς ὑπερβο-
λὴν εἰρηῆσθαι τὸ πλῆθος) 1 ἐκείνους
δέ [γε] Χyl ἐκείνοι δὲ λέγουσιν? Kramer
ἐκείνοι δὲ λέγοντα?

6 Ζαριάσπην CDx 7 δάραψα ο (?) ἄδραψα 15, 1, 10 Δράψακα Arrian. *Anab.*
3, 29, 1 Δρέψα Ptolem. 6, 12, 6; Ammian. Marc. 23, 6, 59 8 Εὐκρατίδεια Mei
εὐκρατιδία (εὐκρατίδα Steph. Byz. s.v.) ο 10 Τουριοῦαν (vgl. Altheim I p. 219;
II p. 56): Ταπουρίαν Du Theil, v (vgl. Tarn *Seleucid-Parthian Studies*, 1930, p. 20 ff.)
ἔσχον: scil. of Ἕλληνας 12 σογδιῶν CE σογδιανῶν D¹ 13 σογδίου CD⁸
14 Ἀρτεμίτα Mei ἀρτέμιτα VP ἀρτεμήτα R 16 ἀρταμιτηνός RP (cf. F 7 a; 781
F 2 § 2) ἀρτε- V

— C. JULIUS POLYAINOS

38*

ΘΡΙΑΜΒΟΥ ΠΑΡΘΙΚΟΥ Α - Γ

No. 196.

— Q. DELLIIUS

36/5*

5 (PARTHERKRIEG DES ANTONIUS?)

No. 197.

— HISTORIKER ÜBER L. VERUS' PARTHERKRIEG

162/5*

No. 203-210.

780. SELEUKOS VON EMESA

T

1 (IV 491) SUDA s.v. Σέλευκος Ἐμισσηνός· γραμματικός· Ἀσπαιευτικά
 δι' ἐπῶν βιβλία δ· Εἰς τοὺς λυρικοὺς ὑπόμνημα· Παρθικά β. καὶ ἄλλοι δὲ τινα
 Σέλευκον εὖρον ἐμπαράθετον· βιβλία δὲ οὐκ εἶχε.

ΠΑΡΘΙΚΑ Α Β

15

781. ISIDOROS VON CHARAX (SPASINU)

Augusteische
Zeit

T

*1 (G.G.Min. I p. 244 ff.) PLIN. N.H. 6, 141: *hoc in loco (scil. Charax, oppidum Persici sinus intimum) genitum esse Isidorum, terrarum orbis
 20 situs recentissimum auctorem, quem ad commentanda omnia in Orientem
 praemisit Divus Augustus (a. 2?) ituro in Armeniam ad Parthicas Ara-
 bicasque res maiore filio, non me praeteriit, nec sum oblitus sui quemque situs
 diligentissimum auctorem visum nobis introitu operis; in hac tamen parte
 arma Romana sequi placet nobis Jubamque regem, ad eundem Gaium Cae-
 25 sarem scriptis voluminibus de eadem expeditione Arabica (275 F I).*

2 MARCIAN. *Epit. Periopl. Men.* 2: οἱ γὰρ δὴ δοκοῦντες ταῦτα μετὰ λόγων
 ἕξτακῆναι Τιμοσθένης ὁ Ῥόδιός (V) ἐστίν . . . καὶ μετ' ἐκεῖνον Ἐρατοσθένης
 (V) . . . , πρὸς δὲ τούτοις Πυθέας τε ὁ Μασσαλιώτης (V) καὶ Ἰσίδωρος ὁ
 Χαρακηνός καὶ Σώσανδρος ὁ κυβερνήτης (714) οἱ μὲν μερῶν τινων,
 30 οἱ δὲ τῆς ἐντὸς πάσης θαλάττης, οἱ δὲ τῆς ἐκτὸς περιπλοῦν ἀναγράφαντες. οὐ

11 γραμματικός und (12) Εἰς - ὑπόμνημα aus der Vita des Alexandriners S. (M. Schmidt; v. Gutschmid)? . 12 παρθενικά G Παρθονικικά M. Schmidt 13 ἐμπαράθετον (Sud. s.v.) V^oGM ἐν παραθτ Α^o ἐν παραθήκη; Bernhardy εὐρομεν παρ' Ἀθ(ηναίω) [15, 23 p. 697 D?] Rohde εἶχε: εἶπεν? Rohde 18 loco: longo FR 19 ingenitum DR Isidorum (T 3) Bernhardy dionysium o; s. Komm. 20 in E^oD(?) ad r 22 praeteriit E^o-rit r sū E^o sit r 23 introitu E^oF^o-tus r 50 Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

μην ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς (709) καὶ † Βωρθαῖος· οὗτοι δὲ ἐκάτεροι διὰ τῶν ἡμερησίων πλῶν, οὐ διὰ τῶν σταδίων τὰ διαστήματα τῆς θαλάσσης ἐδήλωσαν. S. 709 T 6.

3 a) PLIN. N.H. I, 2: *ex auctoribus . . . externis Artemi-
5 doro Ephesio (V), Isidoro Characeno, Theopompo.* b) -- I, 3-6: *situs,
gentes externis . . . Isidoro*

F

I. ΠΑΡΘΙΑΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΟΝ. ΣΤΑΘΜΟΙ ΠΑΡΘΙΚΟΙ

(F 19?)

10 1 (20) ATHEN. 3, 46 p. 93 E-94 B: 'Ἰσίδωρος δ' ὁ Χαρακηνὸς ἐν τῷ τῆς Παρθίας Περιηγητικῷ κατὰ τὸ Περσικὸν πέλαγος νήσόν φησιν εἶναι τινα, ἔνθα πλείστην μαργαρίτιν εὕρισκεσθαι. διόπερ σχεδίας καλα-
μίνας περίξ εἶναι τῆς νήσου, ἐξ ὧν καθαλλομένους εἰς τὴν θάλασσαν ἐπ' ὄργυιᾶς εἰκοσιν ἀναφέρειν διπλοῦς κόγχους. φασὶ δ' ὅταν βρονταὶ συνεχεῖς ᾧσι καὶ
15 ὄμβρων ἐκχύσεις, τότε μᾶλλον τὴν πίνναν κύειν, καὶ πλείστην γίγνεσθαι μαργαρίτιν καὶ εὐμεγέθη. τοῦ δὲ χειμῶνος εἰς τὰς ἐμβυθίους θαλάμιας δύνειν εἰώθασιν αἱ πίνναι· θέρος δὲ τὰς μὲν νύκτας κεχῆνασι διανηρόμεναι, ἡμέρας δὲ μύουσιν. <ὄσαι δ' ἂν πέτραις ἢ σπιλάσι προσφυῶσι, ῥιζοβολοῦσι, κἀνταῦθα ἐνοῦσαι τὴν μαργαρίτιν γεννώσι. ζωιογονοῦνται δὲ καὶ
20 τρέφονται διὰ τοῦ προσπεφυκότος τῇ σαρκὶ μέρους· τοῦτο δὲ συμπέφυκε τῷ τοῦ κόγχου στόματι χηλᾶς ἔχον καὶ νομὴν εἰσφέρον· δ δὴ ἐστὶν ἔοικὸς καρκίνωι μικρῷ καλούμενον πινοφύλαξ. διήκει δ' ἐκ τούτου ἡ σὰρξ μέχρι μέσου τοῦ κόγχου οἶονεὶ ῥίζα, παρ' ἣν ἡ μαργαρίτις γεννωμένη αὐξεται διὰ τοῦ στερεοῦ τῆς
25 κόγχης, καὶ τρέφεται ὅσον ἂν ἦι προσπεφυκυῖα χρόνον· ἐπειδὴν δὲ παρὰ τὴν ἐκφυσὶν ὑποδυομένη ἡ σὰρξ καὶ μαλακῶς ἐντέμνουσα χωρίσει τὴν μαργαρίτιν ἀπὸ τοῦ κόγχου, ἀμπέχουσα μὲν οὐκέτι τρέφει, λειοτέραν δ' αὐτὴν καὶ διαυγεστέραν ποιεῖ καὶ καθαρωτέραν. ἡ μὲν οὖν ἐμβύθιος πίννα διαυγεστάτην [ποιεῖ καὶ
30 καθαρωτέραν] καὶ μεγάλην γενναῖ μαργαρίτιν, ἡ δὲ ἐπιπολάζουσα καὶ ἀνωφερὴς διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτινοβολεῖσθαι δύσχρους καὶ ἥσων. κινδυνεύουσι δ' οἱ θηρῶντες τοὺς μαργαρίτας, ὅταν εἰς κεχηνότα κόγχον κατ' εὐθὺ ἐκτείνωσι τὴν χεῖρα (μῦει

2 πλῶν Letronne ἡχῶν P 14 διπλοῦς: 'suspectum' Kaibel 14-16: Aelian. N.A. 10, 13 μαργαρίτης θρέμμα . . . τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης . . . καὶ τίκεσθαι γε αὐτὸν τερατολογοῦσιν, ὅταν ταῖς κόγχαις ἀνεωιγμέναις ἐπιλάμψωσιν αἱ ἀστραπαὶ 19 ἐνοῦσαι: μένουσαι Kaibel 27 ἀμπέχουσα (om. CE): ἀμπέχουσα Wil 29-30 [ποιεῖ καὶ καθαρωτέραν (-τάτην ε ν)] Kaibel

γὰρ τότε, καὶ πολλάκις οἱ δάκτυλοι αὐτῶν ἀποπρίονται· ἐνιοὶ δὲ καὶ παραχρῆμα ἀποθνήσκουσιν)· ὅσοι δ' ἂν ἐκ πλαγίου ὑποθέντες τὴν χεῖρα τύχῳσι, φαιδίως τοὺς κόγχους ἀπὸ τοῦ λίθου ἀποσπῶσιν».

- 5 2 (I-19) CODD. PARIS. 443; 571: Μεσοποταμίας καὶ Βαβυλῶνος σχοῖνοι
 ροᾶ. (1) διαβάντων τὸν Εὐφράτην κατὰ τὸ Ζεῦγμα πόλις ἐστὶν Ἀπάμεια,
 εἶτα Δαίαρα κώμη· ἀπέχει δὲ Ἀπαμείας καὶ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ σχοῖνους γ.
 εἶτα Χάρακα Σίδου, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων Ἀνθεμουσιάς <καλουμένη>, πόλις, σχοῖνοι
 ε. μεθ' ἣν Κοραία ἢ ἐν Βατάνη, ὀχύρωμα, σχοῖνοι γ. ἐν δεξιῶσι ταύτης Μαν-
 10 νούορρα Αὐυρήθ, ὀχύρωμα καὶ κρήνη, ἐξ ἧς ἄρδουσιν οἱ ἐγχώριοι, σχοῖνοι ε.
 εἶτα Κομμισίμβηλα ὀχύρωμα· παραρρεῖ δὲ ποταμὸς Βίληγα· σχοῖνοι δ. εἶτα
 Ἀλαγμα ὀχύρωμα, σταθμὸς βασιλικός, σχοῖνοι γ. μεθ' ὃν Ἴχνοι, πόλις Ἑλ-
 ληνίς, Μακεδόνων κτίσμα· κεῖται δ' ἐπὶ Βάλιγα ποταμοῦ· σχοῖνοι γ. εἶτα
 15 Νικηφόριον παρ' Εὐφράτην, πόλις Ἑλληνίς, κτίσμα Ἀλεξάνδρου βασιλέως,
 σχοῖνοι ε. ἔνθεν παραποταμία Γαλάβαθα, κώμη ἐρημος, σχοῖνοι δ. εἶτα Χουμ-
 βανή κώμη, σχοῖνοι α. ἔνθεν Θυλλάδα Μιρράδα, σταθμὸς βασιλικός, σχοῖνοι δ.
 εἶτα βασιλεία (?), Ἀρτέμιδος ἱερὸν, Δαρείου κτίσμα, κωμόπολις· ἐνταῦθα
 Σεμιράμιδος ἐστὶ διῶρυξ, καὶ λίθοις πέφρακται ὁ Εὐφράτης, ἵνα στενοχωρού-
 20 μενος ὑπερκλύζη τὰ πεδία· θέρους μέντοι ναυαγεῖ τὰ πλοῖα· <σχοῖνοι ζ>.
 εἶτα Ἀλλάν, κωμόπολις, σχοῖνοι δ. ἔνθεν Βηονάν, Ἀρτέμιδος ἱερὸν, σχοῖνοι δ.
 εἶτα Φάλιγα κώμη πρὸς τῷ Εὐφράτη (λέγοιτο δ' ἂν Ἑλληνιστὶ μεσοπορικόν),
 σχοῖνοι ζ. ἀπὸ Ἀντιοχείας ἕως τούτου σχοῖνοι ρκ· ἐντεύθεν δὲ ἐπὶ Σελεύ-
 25 κειαν τὴν πρὸς τῷ Τίγριδι σχοῖνοι ρ. παράκειται δὲ τῇ Φάλιγα κωμόπολις
 Ναβαγάθ, καὶ παραρρεῖ αὐτὴν ποταμὸς Ἀβούρας, δεξιὰ εἰς τὸν Εὐφράτην·
 ἐκεῖθεν διαβαίνει τὰ στρατόπεδα εἰς τὴν κατὰ Ῥωμαίους πέραν. εἶτα Ἀσιχα
 κώμη, σχοῖνοι δ. ἔνθεν Δοῦρα, Νικάνορος πόλις, κτίσμα Μακεδόνων (ὑπὸ δὲ

4 ἀνασπῶων CE 5 ff.: A = Paris. 443 (apogr. Vat. Pal. 142; Monac. 566);
 B = Paris. 571. Dem text vorauf geht ein index der landschaften mit einzel-
 zahlen und summe der σχοῖνοι Βαβυλωνία p. 780, 11 8 χάρακα σίδου Δ
 παρακοσιίδου Β Χάραξ Σίδου ('exceptor accusativum, quem in Isidoro repererit,
 pro nominativo extulit') Μue Ἀνθεμουσιάς (cf. Tacit. A. 6, 41, 2) ν ἀνθεμουσιάς
 Α -σία (cf. Strab. 16, 1, 27; Plin. N.H. 5, 86) Β <καλουμένη ο.ἀ.> Μue 9
 βατάνη Α βιτάνη Β 9-10 μανουσορρα (so!) αὐυρήθ Α μαννούορρα αὐυρήθ Β Μάννου
 Ὀρραίου (= Ma'nān III von Edessa 23-4*) Gutschmid 11 ... βισίμβηλα Β
 Βίληγα: Βάλιγα Μue 13 κτίσμα Letronne κτήμα ο βάλιγα Β 15 γα-
 λαβαθά Α 15-16 χουμβάνη Β Χουμμάνη? Μue 17 βασιλεία Β βισίλει Α
 Βασιλεία Miller * * ('loci nomen excidit') Μue 19 ὑπερκλύζη ν -ζει Α πεδία
 Α (?) παιδία Β <σχ. ζ> Μue 20 ἄλλαν Α βηονάν Β ἱερὸν Α 21 Φάλιγα:
 Φάλγα Aἰγίαν. Parth. 156 F 39 μεσοπορικόν (μεσόπορον Bochart) ν μεθ' ὀπωρινόν
 Α μεσοπορινόν Β 23 τῇ Φάλιγα (Φαλίγα Miller) ν τῇ ἐσφάλιγα ο 25 εἰς τὸ Β

'Ελλήνων Εύρωπος καλεῖται), σχοῖνοι ζ. εἶτα Μερράν ὀχύρωμα, κωμόπολις, σχοῖνοι ε. εἶτα Γιδδάν, πόλις, σχοῖνοι ε. εἶτα Βηλεσι Βιβλάδα, σχοῖνοι ζ. ἔθεν νῆσος κατὰ τὸν Εὐφράτην, σχοῖνοι ζ· ἐνταῦθα γάζα ἦν Φραάτου τοῦ ἀποσφάξαντος τὰς παλλακίδας, ὅτε Τηριδάτης φυγὰς ὧν εἰσέβαλεν (26/5*).
 5 εἶτα Ἄναθῶ νῆσος κατὰ τὸν Εὐφράτην σταδίων δ, ἐν ἧι πόλις, σχοῖνοι δ. μεθ' ἦν Θιλαβὸς νῆσος κατὰ τὸν Εὐφράτην, ἔθα γάζα Πάρθων, σχοῖνοι β. εἶτα Ἴζαν νησόπολις, σχοῖνοι ιβ. εἶτα Ἀείπολις (?), ἔθα ἀσφαλτίτιδες πηγαί, σχοῖνοι ιζ. ἔθεν Βεσηχάνα πόλις, ἐν ἧι ἱερὸν Ἀταργάτι, σχοῖνοι ιβ. εἶτα Νεάπολις παρὰ τὸν Εὐφράτην, σχοῖνοι κβ. ἔθεν διαβάντων τὸν Εὐφράτην καὶ
 10 Ναρμάλχαν ἐπὶ Σελεύκειαν τὴν πρὸς τῷ Τίγριδι σχοῖνοι θ. ἄχρι τούτου Μεσοποταμία καὶ Βαβυλωνία· καί εἰσιν ἀπὸ Ζεύματος ἄχρι Σελεύκειας σχοῖνοι ρσα.

(2) ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ Ἀπολλωνιάτις, ἥτις κατέχει σχοῖνους λγ. ἔχει δὲ κώμας * *, ἐν αἷς σταθμός, πόλιν δὲ Ἑλληνίδα Ἀρτάμιτα· διὰ μέσης δὲ ταύτης ρεῖ ποταμὸς Σίλλα. εἰσι δὲ εἰς αὐτὴν ἀπὸ Σελεύκειας σχοῖνοι ιε. νῦν
 15 μέντοι ἡ πόλις καλεῖται Χαλάσαρ.

(3) ἐντεῦθεν ἡ Χαλωνίτις, σχοῖνοι κα, ἐν ἧι κῶμαι ε, ἐν αἷς σταθμός, πόλις δὲ Ἑλληνίς Χάλα, ἀπὸ τῆς Ἀπολλωνιάτιδος σχοῖνοι ιε. εἶτα ἀπὸ σχοῖνων ε ὄρος δ καλεῖται Ζάγρος, ὅπερ ὀρίζει τὴν Χαλωνίτιν χώραν καὶ τὴν τῶν Μήδων.

(4) ἐντεῦθεν Μηδία, ἥτις κατέχει σχοῖνους κβ. ἡ ἀρχὴ † αὐτῶν καὶ χώρα
 20 Κάρινα· ἐν ἧι κῶμαι ε, ἐν αἷς σταθμός, πόλις δὲ οὐδεμία.

(5) ἐντεῦθεν Καμβαδηνή, ἥτις κατέχει σχοῖνους λα, ἐν ἧι κῶμαι ε, ἐν αἷς σταθμός, πόλις δὲ Βαγίστανα ἐπ' ὄρους κειμένη, ἔθα Σεμιράμιδος ἀγαλλμα καὶ στήλη.

(6) ἐντεῦθεν ἡ Μηδία ἡ ἄνω, σχοῖνοι λη. καὶ ἄρχεται εὐθὺς πόλις Κογκοβάρ,
 25 ἔθα Ἀρτέμιδος ἱερὸν, σχοῖνοι γ. εἶτα Βαζιγράβαν, ὃ ἐστὶ τελώνιον, σχοῖνοι γ. εἶτα εἰς Ἀδραπάναν τὰ βασιλεία τῶν ἐν Βατάνοις, & Τιγράνης ὁ Ἀρμένιος καθεῖλε, σχοῖνοι δ. εἶτα [ἀπὸ] Βάτανα (?), μητρόπολις Μηδίας καὶ θησαυροφυλάκιον καὶ ἱερὸν Ἀναίτιδος, οὐπερ αἶε θύουσιν· σχοῖνοι ιβ. εἶτα ἐξῆς τρεῖς κῶμαι, ἐν αἷς σταθμός.

1 μέρραν A 2 γιδδαν A Βηλεσι Βιβλάδα <πόλις ο.ἀ.> Μue βηλεσθήβιλαδα A
 βηλεσιζιβλάδα B 4 ὅτε Τηριδάτης (Τι-) ν οὐ ἐτηριεδάτης A ἡ τηριδάτης B 5
 Ἄναθῶ: cf. Agtjan. 156 F 115 6 Θιλαβὸς Μue ὀλαβὸς ο 7 Ἴζαν νησόπολις B
 ἡ ζανησόπολις A Ἀείπολις: Ἴς πόλις (Herodt. I, 179, 4) Μue 8 βεσηχάνα A
 βεσηχάναν B Ἀταργάτιδος Fabricius 11 ρσα (p. 779, 6) ν ρια ο 13
 * * (κώμας <μὲν*>) Jac 13 Ἀρτέμιτα ν; doch s. 779 F 8 14 ταύτης Hudson
 αὐτῆς ο 17 σχοῖνοι - ε ν ἀποσχοῖνοι ιε· εἶτα ἀπόσχοιν ε ο 18 χαλωνίτην A
 19 Μηδία <ἡ κάτω>? Μue κα A ἡ ἀρχὴ A αὐτῶν ἡ ν αὐτῆς? 20-22 πόλις -
 σταθμός om. A 22 Βαγίστανα? Μue βάπτανα ο 24 κογκόβαρ B 25-26
 εἶτα - γ om. A 26 Ἀδραπάναν τὰ ν ἀδραπάναντα ο & Τιγράνης ν ἀγιγράνης
 B -νῆς A 27 Βάτανα (cf. Muellers note): ἀποβάτανα B ἀπὸ βούτανα A Ἀγβάτανα
 Mannert μηδίαι A 28 Ἀναίτιδος οὐπερ Αποπ ὅπερ Ἄ. ο ιβ B β A

- (7) ἐντεῦθεν <Ραγιανή> Μηδία, σχοῖνοι <νῆ>, ἐν ἡ κῶμαι ἰ, πόλις δὲ ε. ἀπὸ σχοίνων ζ 'Ράγα καὶ Χάραξ, ὧν μεγίστη τῶν κατὰ τὴν Μηθίαν ἡ 'Ράγα. εἰς δὲ τὴν Χάρακα πρῶτος βασιλεὺς Φραάτης τοὺς Μάρδους ὠκίσειεν· ἐστὶν ὑπὸ τὸ ἄρος, δ καλεῖται Κάσπιος, ἀφ' οὗ Κάσπια πόλαι.
- 5 (8) ἐντεῦθεν ὑπερβάντων τὰς Κασπίας πόλας ἐστὶν αὐλῶν καὶ ἡ Χοαρηνή, [σταθμός] <σχοῖνοι ἰθ>, ἐν ἡ 'Απάμεια πόλις ἀπὸ σχοίνων δ. κῶμαι δὲ δ, ἐν αἷς σταθμός.
- (9) ἐντεῦθεν Κομισσηή, σχοῖνοι νῆ, ἐν ἡ κῶμαι ἡ, ἐν αἷς σταθμός. πόλις δὲ οὐκ ἐστὶν.
- 10 (10) ἐντεῦθεν 'Υρκανία, σχοῖνοι ξ, ἐν ἡ κῶμαι ια, ἐν αἷς σταθμοί.
- (11) ἐντεῦθεν 'Ασταυηνή, σχοῖνοι ξ, ἐν ἡ κῶμαι ἰβ, ἐν αἷς σταθμοί. πόλις δὲ 'Ασαάκ, ἐν ἡ 'Αρσάκης πρῶτος βασιλεὺς ἀπεδείχθη· καὶ φυλάττεται ἐνταῦθα πῦρ ἀθάνατον.
- (12) ἐντεῦθεν Παρθυηνή, σχοῖνοι κε, ἡς αὐλῶν. Παρθάυνισα ἡ πόλις ἀπὸ 15 σχοίνων ζ, ἐνθα βασιλικά ταφαί· 'Ελληγες δὲ Νίσαιαν λέγουσιν. εἶτα Γάθαρ πόλις ἀπὸ σχοίνων ζ. εἶτα Σιρώκ πόλις ἀπὸ σχοίνων ε. κῶμας δὲ οὐκ ἔχει πλὴν μῆς, ἡτις καλεῖται Σαφρί.
- (13) ἐντεῦθεν 'Απαυαρκτικηγή, σχοῖνοι κζ, ἐν ἡ πόλις 'Απαυαρκτική. εἶτα 'Ραγαῦ πόλις καὶ κῶμαι δύο.
- 20 (14) ἐντεῦθεν Μαργιανή, σχοῖνοι λ. ἐνθα 'Αντιόχεια ἡ καλουμένη 'Ανυδρος (?). κῶμαι δὲ οὐκ εἰσιν.
- (15) ἐντεῦθεν 'Αρεια, σχοῖνοι λ. ἐνθα Κανδάκ πόλις καὶ 'Αρτακαῦαν πόλις καὶ 'Αλεξάνδρεια ἡ ἐν 'Αρείοις. κῶμαι δὲ δ.
- (16) ἐντεῦθεν 'Αναῦων, χώρα τῆς 'Αρείας, σχοῖνοι νε, ἐν ἡ πόλις μεγίστη 25 Φρά καὶ Βίς πόλις καὶ Γαρί πόλις καὶ Νιῆ πόλις. κῶμη δὲ οὐκ ἐστὶν.
- (17) ἐντεῦθεν Ζαραγγιανή, σχοῖνοι κα. ἐνθα πόλις Πάριν καὶ Κορὸκ πόλις.
- (18) ἐντεῦθεν Σακαστανή Σακῶν Σκυθῶν ἡ καὶ Παραϊτακηγή, σχοῖνοι ξγ. ἐνθα Βαρδά πόλις καὶ Μίν πόλις καὶ Παλακεντι πόλις καὶ Σιγάλ πόλις, ἐνθα βασιλεία Σακῶν· καὶ πλησίον ['Αλεξάνδρεια πόλις καὶ πλησίον] 'Αλεξανδρό- 30 πολις πόλις. κῶμαι δὲ ἐξ.

1 <Ραγ. (index)> Μηθία ν ἀπὸ μηθίας ο <νῆ(index)> ν 2 τὴν χάραξ Α 3 φράντης Α ὠκίσειεν Α 4 κάσπιος Α 5 κασπίας Β κασπίου Α 6 [στ.] <σχ. ἰθ (index)> ν 8 Κομισσηή index κῶμη συν Α κῶμη σίγη Β 11 ἀσταυηνή Β (index AB) ἀσταβηνή Α 12 ἐν ἡ 'Αρσάκης ν ἐν ὠλαρσάκης ο 14 Παρθυηνή ν παρῶνη ο (index) ἡς - πόλις Μue ἡ σαυλῶν (σαύλων) Α· Π. ἡ π. ο; s. Sturm RE XVII col. 711 no. 2 15 γαθάρ Β 18 ἀπαυαρκτικῆς Β ἀπα- βαρκτικῆ Α 19 'Ραγάν? Μue 20-21 ἐνυδρος Harduin, ν 24 ἀναῦων Β ἀνάβων Α (ἀναυῆ Β ἀναοι Α im index) 25 γαρις Α νιοι Α 26 ζαραγγιανή index ζ' (om. Β) δραγγιανή ο 27 σακαστάνη ο 28 παλακέντι Β 29 ['Αλ. - πλησίον] Tarn (The Greeks p. 470 f.) [καὶ πλησίον 'Αλεξανδρόπολις πόλις (π. om. Β)] Fabricius

(19) ἐντεῦθεν Ἀραχωσία, σχοῖνοι ᾧ· ταύτην δὲ οἱ Πάρθοι Ἰνδικὴν Λευκὴν καλοῦσιν. ἐνθα Βιὺτ πόλις καὶ Φάρσανα πόλις καὶ Χοροχιάδ πόλις καὶ Δημητριάς πόλις. εἶτα Ἀλεξάνδρεια, μητρόπολις Ἀραχωσίας· ἔστι δὲ Ἑλληνίς, καὶ παραρρεῖ αὐτὴν ποταμὸς Ἀραχωτός. ἄχρι τούτου ἐστὶν ἡ τῶν Πάρθων ἐπι-
5 κράτεια.

Ἰσιδώρου Χαρακηνοῦ Σταθμοὶ Παρθικοί.

*3-4 (34/5) [LUKIAN.] *Macrob.* 15: (Dion 690 F 20a über Artaxerxes Mnemon) Ἀρταξέρξης ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὃν φησὶν ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσιδωρος ὁ Χαρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεῦσιν,
10 ἔτη τρία καὶ ἐνεήκοντα βιούς ἐπιβουλῆι τὰδελοφου Γωσίθρου ἐδόλοφονήθη. Σινατρόκης δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς ἔτος ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονώς ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καταχθεὶς βασιλεῦσιν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτὰ († 70*). Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς († c. 55*), πρὸς ὃν Λούκουλλος ἐπολέμησεν, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτα νόσω. (16) Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακος καὶ τῶν κατ' Ἐρυθρὰν θάλασσαν
15 τόπων βασιλεὺς († vor 109*) πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν νοσήσας ἐτελεύτησεν. Τίριος δ' ὁ μὲθ' Ὑσπασίνην τρίτος βασιλεύσας († 51/48*) δύο καὶ ἐνεήκοντα βιούς <ἔτη> ἐτελεύτα νόσω. Ἀρτάβαζος δὲ ὁ μετὰ Τίριον ἑβδομος βασιλεύσας Χάρακος (c. 72/100*) ἔξ καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν καταχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. Καμνασίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων (saec. II I o. I 1*) ἔξ καὶ ἐνεήκοντα ἔζησεν ἔτη. (17) Μασσιονίσσας δὲ Μαυ-
20 ρουσιῶν βασιλεὺς († 148*) ἐνεήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἀσανδρος († c. 16/5*) δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ θεοῦ Σεβαστοῦ ἀντὶ ἐθνάρχου βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου περὶ ἔτη ὧν ἐνεήκοντα ἵππομαχῶν καὶ πεζομαχῶν οὐδενὸς ἤττων ἐφάνη· ὧς δὲ ἑώρα † τοὺς ὑπὸ τῆι μάχῃ Σκριβωνίωι προσπιθεμένους, ἀποσχόμενος σιτίων ἐτελεύτησεν, βιούς ἔτη τρία καὶ ἐνεήκοντα.
(4) Γοαισὸς δέ, ὧς φησὶν Ἰσιδωρος ὁ Χαρακηνός, ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ
25 ἡλικίας Ὀμάνων τῆς Ἀρωματοφόρου βασιλεύσας, πεντεκαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονώς ἐτῶν ἐτελεύτησεν νόσω.

*5 (-) HESYCH. s.v. Δουσάρην· τὸν Δίονυσον Ναβαταῖοι, ὧς φησὶν Ἰσιδωρος.

2. (ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ?)

30 6 (21) PLIN. *N.H.* 2, 242: *pars nostra terrarum, de qua memoro, ambiententi, ut dictum est (2, 170), oceano velut innatans longissime ab ortu ad*

2 φάρσαγα Β 3 Ἀλεξάνδρεια (Arrian. *Anab.* 3, 28, 4) Ταρν ἀλεξανδρόπολις ο
4-5 ἄ. τ. ἐ. ὑπὸ τῆι τῶν πάρθων ἀρχῆι ἡ χώρα Β 9 (24) χαρακινὸς Γ 11
Σινατρόκης Schwartz σινατρόκλης ΓΩΜ Σινατρούκης (Phlegon 257 F 12 § 7) v
11 ὑπὸ Cobet ἀπὸ ο 14 (16) ὕσπασίνης Γ ὕσπασίνης Ω ὕσπασίνης M¹⁶Ω^b 14
θάλασσαν om. ΩM 15 (17) τίριος ΓΩ¹³M τίρειος Ω²²v 16 <ἔτη> Schwartz
18 καταρθεὶς ΓΩ¹⁰ ὑπὸ Γ(?)Ω ἀπὸ M καμνασίρης ΓΩ (cf. Head *H.N.* p. 822)
καὶ μνασίρης M 19 ἔζησεν Γ (?) M (s.l.) Ω(?) ἐβασίλευσεν ΩM μασσιονίσσας
ΓΩM 22 ἵππομαχῶν καὶ πεζομαχῶν Cobet -μάχων κ. -μάχων ο τοὺς <αυτοῦ>
ὑπὸ τῆι μάχῃ Guyet ὑπὸ τῆι ἀρχῆι Gesner ὑπὸ <εταγμένους ἐν> τῆι μάχῃ Schwartz
24 γοαισὸς Ω γοαισὸς Ω¹⁶M 25 Ὀμάνων Guyet ὀμάνων ΓΩM Ὀμάνων Kuster
βασιλεὺς ΓΩ¹⁰ 27 Ναβαταῖοι v μαβυταῖοι M

occasum patet, hoc est ab India ad Herculis columnas Gadibus sacratas
|LXXXV| · LXXVIII p., ut Artemidoro auctori (V) placet, ut vero
Isidoro, |XCVIII| · XVIII (243) mensura currit duplici via . . .

7 (22) PLIN. N.H. 2, 245: latitudo autem terrae a meridiano situ ad
5 septentriones, dimidio fere mino<r, Isido<ro> colligit |LIIII| · LXII . . .
haec mensura currit a litore Aethiopici oceani, qua modo habitatur, ad
Meroen DCXXV; inde Alexandriam |XII| · L, Rhodum DLXXXIII,
Cnidum LXXXVII · D, Coum XXV, Samum C, Chium XCIII, Myti-
lenen LXV, Tenedum CXIX, Sigeum promunturium XII · D, os Ponti
10 CCCXII · D, Carambin promunturium CCCL, os Maeotis CCCXII · D,
ostium Tanais CCLXXV, qui cursus compendiis maris brevior fieri potest
LXXIX. (246) ab ostio Tanais nihil <in>modicum diligentissimi auctores
fecere: Artemidorus ulteriora inconperta existimavit, cum circa Tanain
Sarmatarum gentes degere fateretur ad septentriones versus; Isidorus
15 adiecit |XII| · L usque ad Thylen, quae coniectura divinationis est.

8 (24) PLIN. N.H. 4, 121: longitudinem eius (scil. Europae) Artemi-
dorus atque Isidorus a Tanai Gades |LXXXVII| · XIII prodiderunt.

9 (25) PLIN. N.H. 5, 40: Agrippa totius Africae a mari Atlantico cum
inferiore Aegypto |XXX| · XXXX longitudinem, Polybius (34, 15, 6)
20 et Eratosthenes (V), diligentissimi existimati, ab oceano ad Carthaginem
magnam |XI|, ab ea Canopum, Nili proximum ostium, |XVI| ·
LXXXVIII fecerunt, Isidorus a Tingi Canopum |XXXV| · XCVIII,
Artemidorus XL M. minus quam Isidorus.

3 LXCVIII Ay LXVIII AF²y 5 dimedio Ay medio R² fere RE² ferme
F²Dic fieri y feri r minor Isidoro Mayhoff minoro AE² minor, -re, -rj, mi r minor
est. Isidoro Detlefsen colligitur RE(?) collegit y XLIIII · LXXXX mil. Harduin
6 a litore R² altiore (-rē, -ra) r 6-11: die einzelnen stationen aus I. (cf. F 13-18)?
7 DCXXV (cf. 6, 196) Mue DXXV A DCCCCV R DCCCCV r XII R
DLXXXIII (cf. 5, 132) o DLXIII Harduin 8 LXXXVII · D Harduin -VI
(-III Dd) · D o 9 CXIX f, Mue XC · IX (-LX A) o 10 Carambin v
-abin (-abim) o 11 Tanais: natana(e)is R(D) CCLXXV R(?) Harduin -LXV
ADE a p -LXII FfdT -LXVI D¹ cf. 4, 78 12 nihil inmodicum Mayhoff nihil
modicum o nihiludum modi Detlefsen 14 gentem y XXII · LR 15 Thylen Jan
tylen A tylin y thilen F² mithelen, mitthilenen u.ä. r 17 |LXXXVII| Mayhoff
LXXVII A LXXXII r 19 |XXX| · XXXX (Martian. Cap. 6, 672) Ghelen LXXX o
21 XV E 22 LXXXVIII (Mart. Cap.) Detlefsen XXVIII o |XXXVII| ·
XCVIII Detlefsen |XXXVI| · XCVII (Agathem. Geogr. inf. 3, 10) Mayhoff

- 10 (23) PLIN. N.H. 5, 47: *adhaeret Asia, quam patere a Canopico ostio ad Ponti ostium Timosthenes (V) |XXVI| · XXXVIII p. tradit, ab ore autem Ponti ad os Maeotis Eratosthenes |XV| · XLV, universam vero cum Aegypto ad Tanain Artemidorus et Isidorus |L| · XIII · DCCL.*
- 5 11 (33) PLIN. N.H. 4, 102: *circuitu patere (scil. Britanniam) |XXXVIII| · LXXV Pytheas (V) et Isidorus tradunt.*
- 12 (32) PLIN. N.H. 4, 9: *Peloponnesus . . . , platani folio similis propter angulosos recessus, circuitu DLXIII p. colligit auctore Isidoro; eadem per sinus paene tantundem adicit.*
- 10 13 (27) PLIN. N.H. 5, 129: *huius (scil. Cypr) circuitum Timosthenes CCCCXXVII · D p. prodidit, Isidorus CCCLXXV, longitudinem inter duo promunturia Clidas et Acamanta, quod est ab occasu, Artemidorus CLXII · D, Timosthenes CC.*
- 14 (28) PLIN. N.H. 5, 132: *. . . Rhodos, circuitu CXXV aut, si potius*
- 15 *Isidoro credimus, CIII . . . distat ab Alexandria Aegypti DLXXXIII, ut Isidorus tradit, ut Eratosthenes CCCLXVIII, ut Mucianus D; a Cypro CLXXVI.*
- 15 (29) PLIN. N.H. 5, 135: *Samon . . . circuitu LXXXVII · D aut ut Isidorus C.*
- 20 16 (30) PLIN. N.H. 5, 136: *par claritate ab ea distat XCIII . . . Chios circuitu CXXV colligit, ut veteres tradidere; Isidorus VIII adicit.*
- 17 (31) PLIN. N.H. 5, 139: *Lesbos, a Chio LXV (140) tota insula circuitur, ut Isidorus CLXVIII, ut veteres CXCV.*
- 25 18 (26) PLIN. N.H. 5, 150: *a Calchadone Sigeum Isidorus CCCXXII · D p. tradit.*
- 19 (-) PLIN. N.H. 5, 127: *ex Asia interisse gentes tradit Eratosthenes*

2 |XVI| · LXXV Mart. Cap. 6, 675 4 et isidorus D(?)E^oRob om. r
|L| · XIII · DCCL Detlefsen LXIII · DCCL (cf. 6, 209) o 6 XXXVIII RE
(Mart. Cap. 6, 666) · VIII F · VII D LXXV A(t) LXV y XXV r (Mart.
Cap.) 8 isidoro A isidoro DFR 11 CCCCXVII R · XXVIII FE · XXVIII
E^o 12 clidas A dinas (-ar E) r 15 DLXXXVIII E DLXXXIII A¹ 16
CCCCLXVIII A 17 CLXXVI A CLXVI r CCLXVI? Mayhoff 20 XCII:
cf. 2, 245 (F 7) 23 LXV: cf. 2, 245 25 calc(h)edone DR chalchaedonas F
Sigeum v sigidium (sy- E) o 26 CCCXII Fa CCXII R^o (e corr.)

Solymorum, Lelegum, Bebrycium, Colycantiorum, Tripsedorum; Isidorus Arieneos et Capreatas, ubi sit Apamea condita a Seleuco rege inter Ciliciam, Cappadociam, Cataoniam, Armeniam, et quoniam ferocissimas gentes domuisset, initio Dameam vocatam.

5

782. ANHANG

(779 F 3)

1 (V 2 p. 394) MOSES VON KHOREN *Hist. Arm.* 2, 69: . . . on voit que les Parthes, depuis le commencement de leur empire jusque à sa chute, ont eu des rapports avec les Romains, tantôt comme tributaires, tantôt comme belligérants, ainsi que le racontent
10 Paléphatos (44 F 5), Porphyre (260 F 25), Philémon (V), et beaucoup d'autres écrivains. Mais nous ne parlerons que d'après le livre apporté par Khorohpoud sous le nom de Barsouma (695 T 1)

2 CASSIUS DIO 40, 15, 1 (a. 54*): περι μὲν οὖν τοῦ τε γένους καὶ τῆς χώρας τῆς τε ἰδιότητος τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν (*scil.* τῶν Πάρθων) πολλοῖς
15 τε εἴρηται, καὶ ἐγὼ οὐκ ἐν γνώμῃ ποιοῦμαι συγγράψαι. (Es folgt F 6).

3 STRABON II, 9, 2 p. 515: (779 F 5 a) νεωτερισθέντων δὲ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου διὰ τὸ πρὸς ἀλλήλους (?) εἶναι τοὺς τῆς Συρίας καὶ τῆς Μηδίας βασιλέας τοὺς ἔχοντας καὶ ταῦτα, πρῶτον μὲν τὴν Βακτριανὴν ἀπέστησαν οἱ πεπιστευμένοι καὶ τὴν ἐγγὺς αὐτῆς πᾶσαν οἱ περὶ Εὐθύδημον, ἔπειτ' Ἀρσά-
20 κης, ἀνὴρ Σκύθης, τῶν Δαῶν τινὰς ἔχων – τοὺς Πάρνους καλουμένους νομάδας παροικούντας τὸν Ὠχον – ἐπῆλθεν ἐπὶ τὴν Παρθυαίαν, καὶ ἐκράτησεν αὐτῆς. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ἀσθενὴς ἦν διαπολεμῶν πρὸς τοὺς ἀφαιρεθέντας τὴν χώραν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκεῖνον, ἔπειθ' οὕτως Ἰσχυσαν ἀφαιρούμενοι τὴν πλησίον ἀεὶ διὰ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις κατορθώσεις, ὥστε τελευτώντες ἀπάσης
25 τῆς ἐντὸς Εὐφράτου κύριοι κατέστησαν. ἀφείλοντο δὲ καὶ τῆς Βακτριανῆς μέρος βιασάμενοι τοὺς Σκύθας καὶ ἔτι πρότερον τοὺς περὶ Εὐκρατίδαν, καὶ νῦν ἐπάρχουσι τοσαύτης γῆς καὶ τοσοῦτων ἔθνων, ὥστε ἀντίπαλοι τοῖς Ῥωμαίοις

1 *solimorum* A *polimorum* (*poly-*) FRA *elegum* FRA *lelicum* A *colycan-*
thiorum A *colicantiorum* (*colu-*, *-canty-*) Γ *trypsedorum* FE 2 *arieneos* REA
aryeneos DF *archineos* A *Arimos* Barbarus *capreatas* DFEa *capa-* AR¹ *ca-*
prelas R² *apamia* DE 7-12: übersetzung von V. Langlois 17 ἀλλήλους c
Ald (cf. Justin. 41, 4, 4 *duorum fratrum regum Seleuci et Antiochi discordia*;
Herodian. *Hist.* 6, 2, 7 ἐκεῖνων δὲ πρὸς ἀλλήλους διαφερομένων) ἀλλήλοις ο ἀλλήλους
<ἔχθροῦς> Groskurd ἄλλοις Tyrgwhitt (Kramer, Mei) 19 οἱ περὶ Εὐθύδημον: 'ver-
sehen statt Διδότων' Beloch [οἱ περὶ Εὐθύδημον (aus II, II, 1)] ο. οἱ περὶ <Διδότων
(§ 3) καὶ Εὐ. cf. Justin. 41, 4, 5 *eodem tempore etiam Theodotus* (τι *diodotus* –
richtig nach Prol. 41 – πC), *mille urbium Bactrianarum praefectus, defecit regemque*
se appellari iussit (s. Komm.) 20 Δαῶν Xyl δατίων (cf. 7, 3, 12?) ο 20-21:
cf. Strab. II, 7, 1 τοὺς δ' οὖν ἐν ἀριστερᾷ εἰσπλέοντι τὸ Κάσπιον πέλαγος παροι-
κούντας νομάδας Δάας οἱ νῦν προσαγορεύουσι τοὺς ἐπονομαζομένους Πάρνους (Xyl
σπάρνους ο Ἀπάρνους [II, 8, 2] Cas) 24-25 ἀπάσης γῆς x 26 τι μέρος c

τρόπον τινὰ γεγόνασι κατὰ μέγεθος τῆς ἀρχῆς. αἴτιος δ' ὁ βίος αὐτῶν καὶ τὰ ἔθη τὰ ἔχοντα πολὺ μὲν τὸ βάρβαρον καὶ τὸ Σκυθικόν, πλέον μὲντοι τὸ χρήσιμον πρὸς ἡγεμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πολέμοις κατορθώσιν.

(3) φασὶ δὲ τοὺς Πάρνους Δάας μετανάστας εἶναι ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Μαιώ-
5 τιδος Δαῶν, οὓς Ξανθίου ἢ Παρίου (?) καλοῦσι (οὐ πάνυ δ' ὠμολόγηται Δάας εἶναι τινὰς ὑπὲρ τῆς Μαιώτιδος Σκυθῶν)· ἀπὸ τούτων δ' οὖν ἔλκειν φασὶ τὸ γένος τὸν Ἀρσάκην. οἱ δὲ Βακτριανὸν λέγουσιν αὐτόν, φεύγοντα δὲ τὴν αὐξῆσιν τῶν περὶ Διόδωτον ἀποστῆσαι τὴν Παρθυαίαν.

εἰρηκότες δὲ πολλὰ περὶ τῶν Παρθικῶν νομίμων ἐν τῇ ἕκτῃ
10 τῶν Ἱστορικῶν ὑπομνημάτων βίβλῳ, δευτέρα δὲ τῶν μετὰ Πολύβιου (91 F 1), παραλείψομεν ἐνταῦθα, μὴ ταυτολογεῖν δόξωμεν, τοσοῦτον εἰπόντες μόνον, ὅτι τῶν Παρθυαίων συνέδριόν φησιν εἶναι Ποσειδώνιος (87 F 71) διττόν, τὸ μὲν συγγενῶν, τὸ δὲ σοφῶν καὶ μάγων, ἐξ ὧν ἀμφοῖν τοὺς βασιλεῖς καθίστασθαι.

15 4 IUSTIN. 41, I, 10: *hi (die Parther) domesticis seditionibus Scythia pulsi solitudines inter Hyrcaniam et Dahas et Areos et † sparthanos et Margianos furtim occupavere.* (11) *finis deinde non intercedentibus primo finitimis, postea etiam prohibentibus in tantum protulere, ut non immensa tantum ac profunda camporum, verum etiam praerupta collium montiumque*
20 *ardua occupaverint.* (12) *ex quo fit, ut Parthiae pleraque finium aut aestus aut frigoris magnitudo possideat, quippe cum montes nix, campos aestus infestet.*

(2) *administratio gentis post defectionem Macedonici imperii sub regibus fuit.* (2) *proximus maiestati regum propinquorum ordo est: ex hoc duces*
25 *in bello, ex hoc in pace rectores habent.* (3) *sermo his inter Scythicum Medicumque medius ex utrisque mixtus.* (4) *vestis olim sui moris; posteaquam accessere opes, ut Medis perlucida ac fluida. armorum patrius ac Scythicus mos.* (5) *exercitum non, ut aliae gentes, liberorum, sed maiorem partem servitorum habent, quorum vulgus nulli manumittendi potestate*
30 *permissa ac per hoc omnibus servis nascentibus in dies crescit. hos pari ac*

4 Πάρνους: Πάρθους (Justin. 41, I, 10)? 5 Ξανθίου C Ξανθίου (II, 8, 2) Xyl ἢ Παρίου v ἢ παρίου ο καὶ Πάρνους? cf. II, 8, 2 καὶ τῶν Δαῶν (δάων ο) οἱ μὲν προσαγορεύονται Ἄπαρνοι, οἱ δὲ Ξάνθιοι, οἱ δὲ Πίσσουροι κτλ. 6 [δ'] οὖν? II παραλείψομεν C(?)D^{sc} 13 συγγενῶν (s. zu F 4 lin. 24): εὐγενῶν Cor 14 καθίστασθαι E καθίστησιν ο καθιστάσιν Cas 16 sparthanos τπi sparnos C (unmöglich trotz Strab. II, 7, 2 und Altheim Weltgesch. II p. 16; s. Komm.) Apartanos Gutschmid 21 et campos τ 23 semper sub C 24 propin-
quorum (F 3 lin. 13) Altheim populorum τπi ipsorum C philosophorum He-
minius probulorum Gutschmid praepositorum Jeep 26 ex utrisque Freinsheim
et utrisque (utrisque C) ο et utrimque I. F. Gronov [et u. mixtus] Fleckeisen 30
omnibus τπa communibus C

liberos suos cura et equitare et sagittare magna industria docent. (6) locupletissimus ut quisque est, ita plures in bella equites regi suo praebet. denique Antonio bellum Parthis inferenti cum L milia equitum occurrissent, soli CCCC liberi fuere. (7) comminus in acie proeliari aut obsessas expugnare urbes nesciunt; pugnant aut procurrentibus equis aut terga dantibus; saepe etiam fugam simulant, ut incautiores adversum vulnera insequentes habeant. (8) signum his in proelio non tuba sed tympano datur. nec pugnare diu possunt; ceterum intolerandi forent, si quantus his est impetus [vis], tanta et perseverantia esset. (9) plerumque in ipso ardore certaminis proelia deserunt ac paulo post pugnam ex fuga repetunt, ut cum maxime vicisse te putes, tunc tibi discrimen subeundum sit. (10) munimentum ipsis equisque loricae plumatae sunt, quae utrumque toto corpore tegunt. auri argenti que nullus nisi in armis usus. (3) uxores dulcedine variae libidinis singuli plures habent, nec ulla delicta adulteriis gravius vindicant. (2) quamobrem feminis non convivia tantum virorum, verum etiam conspectum interdiciunt. (3) carne non nisi venatibus quaesita vescuntur. (4) equis omni tempore vectantur; illis bella, illis convivia, illis publica ac privata officia obeunt; super illos ire, consistere, mercari, colloqui. hoc denique discrimen inter servos liberosque est, quod servi pedibus, liberi non nisi equis incedunt. (5) sepultura vulgo aut avium aut canum laniatus est; nuda demum ossa terra obruunt. (6) in superstitionibus atque cura deorum praecipua omnibus veneratio est. (7) ingenia genti tumida, seditiosa, fraudulenta, procacia, quippe violentiam viris, mansuetudinem mulieribus adsignant. (8) semper aut in externos aut in domesticos motus inquieti; natura laciti ad faciendum quam ad dicendum promptiores; proinde secunda adversaque silentio tegunt. (9) principibus metu, non pudore parent. in libidinem proiecti, in cibum parci. (10) fides dicti promissique nulla, nisi quatenus expedit.

5 a) STRABON 15, I, 36 p. 702: (Megasthenes 715 F 18) τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ παρὰ τοῖς Παρθαίοις. Ἀρσάκαι γὰρ καλοῦνται πάντες, ἰδίαι δὲ ὁ μὲν Ὀρώδης, ὁ δὲ Φραάτης, ὁ δ' ἄλλο τι. b) IUSTIN. 41, 5, 5: sic Arsaces quaesito simul constitutoque regno non minus memorabilis Parthis quam Persis Cyrus, Macedonibus Alexander, Romanis Romulus, matura senectute

1 cura τC cura habent i currere π 2 in bello τ 3-4 denique - fuere: zusatz des Trogus; stünde besser hinter *crescit* (p. 786, 30) 3 *occurrerent* τ 6 *adversum* om. VQR (cl. τ) -sus C 8 *quantus* τC -to π -la i his: eis Madvig 8-9 in *impetus vis* i [vis] U. Koehler <quanta> vis? Klotz *quanta* . . . *impetus vis*? Seel 14 *adulteriis* Baehrens -terii i -teris C -terio πτ^o -teria (quam -teria V²)τ^o 21 atque cura τκ ad curam i 29 τοιοῦτον x 31 ἠρώδης x 31-p. 788, 2: cf. Ammian. Marc. 23, 6, 4-6 33 Romanis Romulus: zusatz des Trogus; s. Komm. zu no. 779

decedit, cuius memoriae hunc honorem Parthi tribuerunt, ut omnes exinde reges suos Arsacis nomine nuncupent. c) CASSIUS DION 40, 14, 3: ἐς τε τὸ μέσον τότε πρῶτον (unter Alexanders nachfolgeim) ὑπ' Ἀρσάκου τινὸς ἀφίκοντο, θθενπερ καὶ οἱ ἔπειτα βασιλεύσαντες αὐτῶν Ἀρσακίδαὶ ἐπωνο-
5 μάσθησαν.

6 CASSIUS DION 40, 15, 1: (vorgeschichte der Parther c. 14; F 2)
τῇ δὲ δὴ ὀπλίσει καὶ τῇ τῶν πολέμων διαχειρίσει (τούτων γὰρ ὁ ἐξετασμός
ταῖδε ταῖ λόγῳ, ὅτι καὶ ἐς χρεῖαν αὐτῶν ἀφικνεῖται, προσήκει) τοιαῖδε χρῶνται.
(2) ἀσπίδι μὲν οὐδὲν νομίζουσιν, ἵπποτοξόται δὲ καὶ κοντοφόροι τὰ πολλὰ
10 καταφρακτοὶ στρατεύονται· πεζοὶ τε ὀλίγοι μὲν καὶ οἱ ἀσθενέστεροι, τοξόται
δ' οὖν καὶ ἐκείνοι πάντες εἰσὶν. ἐκ τε γὰρ παιδῶν ἀσχοῦνται, καὶ ὁ οὐρανὸς
ἢ τε χώρα αὐτοῖς συναίρεται πρὸς ἀμφοτέρα. (3) αὕτη τε γὰρ πεδιάς ὡς
πλήθει οὐσα ἀρίστη τε ἵππους τρέφειν ἐστὶ καὶ ἐπιτηδειοτάτη καθιππεύεσθαι·
ἀγέλας γοῦν ὄλας καὶ ἐν τοῖς πολέμοις, ὥστ' ἄλλοτε ἄλλοις ἵπποις χρῆσθαι καὶ
15 πόρρωθεν τε ἐξαπιναιῶς ἐπελαύνειν καὶ μακρὰν ποί ἐξ αἰφνιδίου ἀποχωρεῖν,
ἐπάγονται. (4) καὶ <ὁ> οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ αὐτῶν, ξηρότατός τε ὢν καὶ ἱκμάδα
οὐδὲ ἐλαχίστην ἔχων, ἐντονωτάτας σφίσι τὰς τοξείας πλὴν τοῦ πάνυ χειμῶνος
παρέχεται· καὶ διὰ τοῦτο τὴν ὥραν ἐκείνην οὐδαμῇ στρατεύονται, ταῖ δὲ δὴ
λοιπῶι ἔτει δυσμαχώτατοι ἐν τε τῇ σφετέραι καὶ ἐν τῇ ὁμοιοτρόπῳ εἰσὶ.
20 (5) τὸν τε γὰρ ἥλιον φλογωδέστατον ὄντα ἀνέχονται τῇ συνηθείαι, καὶ τῆς
ὀλιγότητος τῆς τε δυσχερείας τοῦ ποτοῦ πολλὰ ἀλεξιφάρμακα ἀνευρήκασιν,
ὥστε καὶ ἐκ τούτου μὴ χαλεπῶς τοὺς ἐς τὴν χώραν αὐτῶν ἐσβάλλοντας ἀμύ-
νεσθαι. (6) ἔξω γὰρ ἐκείνης ὑπὲρ τὸν Εὐφράτην μάχαις μὲν τισὶ καὶ κατα-
δρομαῖς αἰφνιδίως ἤδη ποτὲ ἰσχυσάν τι, πολεμῆσαι δὲ τισὶν ἀπαυστὶ καὶ
25 διαρκῶς οὐ δύνανται, καὶ ἐς ἀλλοτριωτάτην σφίσι καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ
κατάστασιν ἀπαρτῶντες καὶ μήτε σίτου μήτε μισθοφορᾶς παρασκευὴν ποιού-
μενοι. τοιαῦτα μὲν τὰ τῶν Πάρθων ἐστίν.

XXVI. PHOENIKIEN

783. MENANDROS VON EPHESES (PERGAMON)

Vor 133*
(Um 200*?)

30

T

1 (IV 445) a) SUDA s.v. Ἐρατοσθένης·... μαθητὴν ἐπίσημον καταλιπὼν
Ἀριστοφάνην τὸν Βυζάντιον, οὐ πάλιν Ἀριστοταρχὸς μαθητῆς. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ Μνασέας

4 Ἀρσακίδαὶ: Ἀρσάκαι? 9 κοντοφόροι Val ἀκοντοφόροι L 13 ἀρίστη Bkr
ρίσιση L 16 <ὁ> Steph 17 ἐντονωτάτας Xiph ἐντονωτάτα L 24 ἀπαυστὶ
καὶ Rei ἀπαντίκα L 26 ἀπαρτῶντες Bkr ἀπαρτῶνται L μισθοφορᾶς (ο. μισθοῦ)
παρασκευὴν Reimarug μισθοφορὰ σκευή L 32 μαθηταὶ: μαθητῆς A αὐτοῦ: des
Eratosthenes

καὶ Μένανδρος καὶ Ἄριστις. b) - s.v. Ἰστρος (334 T 1)· Μενάνδρου † Ἰστροῦ . . .
Καλλιμάχου δοῦλος καὶ γνώριμος.

2 a) TERTULLIAN. *Apol.* 19, 5-6: 794 F 5c. b) EXPOSITIO TOT. MUNDI 2 (*Geogr. Lat. Min.* p. 104 f. Riese): . . . *post hunc* (scil. Moysen) 5 *de provinciis et temporibus sequentia dixit Berosus Chaldaeorum philosophus* (680), *cuius litteras secuti sunt Manethon Aegyptius propheta* (609) *et Apollonius similiter Aegyptiorum philosophus* (661?); *Josephus quoque vir sapiens, Judaeorum praeceptor, qui captus a Romanis scripsit Judaicum bellum. post istos vero Menander Ephesius et Herodotus et Thucydides* 10 *similia conscripserunt, sed non valde de antiquis. et haec quidem illi; ego autem de quibus memorati scripserunt, experiar tibi breviter exponere.*

3 a) JOSEPH. *A. J.* 8, 144: Μένανδρος ὁ μεταφράσας ἀπὸ τῆς Φοινίκων 20 διαλέκτου τὰ Τυρίων ἀρχεῖα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φωνήν. b) - - 9, 283: Μένανδρος ὁ τῶν χρονικῶν ποιησάμενος τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὰ τῶν Τυρίων ἀρχεῖα 15 μεταφράσας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶτταν (F 4) c) - c. *Ap.* 1, 116: . . . Μένανδρον τὸν Ἐφέσιον. γέγραφεν δὲ οὗτος τὰς ἐφ' ἐκάστου τῶν βασιλέων πράξεις τὰς παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ βαρβάροις γενομένας ἐκ τῶν παρ' ἐκάστοις ἐπιχωρίων γραμμάτων σπουδάσας τὴν ἱστορίαν μαθεῖν (F 1).

4 TATIEN. *Ad Graec.* 37: (784 T 1) καὶ Μένανδρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς περὶ 20 τῶν αὐτῶν (scil. τῶν Φοινίκων) τὴν ἀναγραφὴν ἐποίησατο. F 2.

F

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΠΡΑΞΕΙΣ (?)

1 (1) JOSEPH. c. *Ap.* 1, 116: (794 F 1c; Dios 785 F 1) ἀλλὰ πρὸς 25 τούτῳ παραθήσομαι καὶ Μένανδρον τὸν Ἐφέσιον (T 3c) . . . (117) γράφων ταῦτα φησι· «τελευτήσαντος δὲ Ἀβιβάλου, διεδέξατο τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εἰρωμος, δς βιώσας ἔτη νγ ἐβασίλευσεν ἔτη 969/8

1 Μενάνδρου ἱστορικοῦ Τουρ Μ. Ιατροῦ Daub Μ. <ῆ> Ἰστροῦ Siebelis Μενάνδρου (des Kallatianers?) <* * Ἰστρος> Ἰστροῦ? 12 φοινίκης O 13 ἀρχία ROM¹ *antiquitates* Lat 14 ἀρχεῖα: ἀρχίων R *antiquitatum* Lat 16 (17) τὰς Eus Synk om. L 17 γεγενημένας Eus ἐκάστοις Eus Lat ἐκείνοις L 18 γραμμάτων: 20 πράγματων Eus 23-p. 792, 4: Euseb. *Chron.* Cramer *An. Par.* II p. 185, 26 ff. (= Eus); Euseb. *Arm. Chron.* p. 55, 10 ff. Karst (= Arm); 23-p. 791, 13: Synkell. p. 344, 17 ff. ed. Bonn. (verkürzt); 23-p. 790, 10: Joseph. *A. J.* 8, 144/6 (= Jos.¹) 25 τοῖνων Eus *enim* Lat δὴ L ἐν τ. βεβασ. Eus Arm βεβασ. ἐν τῶν L Εἰρωμον: s. zu lin. 27 26 δὲ om. Eus 27 ὁ υἱὸς αὐτοῦ L Synk *dessen sohn* Arm παρ' αὐτοῦ υἱὸς Jos¹ αὐτοῦ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Eus αὐτοῦ ὁ υἱὸς Niese εἰρωμος L Jos¹ (el- O χεῖραμος V) ἱρωμος Arm εἰρωμος Synk ἱρωμος [Theoph.] *Ad Anol.* 3, 22 (cf. 794 F 5); v.l. *A. J.* 7, 66 χεῖραμος (SP), *chiram* (Lat), ἱρωμος (O), εἰραμος (M), εἰρωμος (VE); vgl. zu p. 791, 10; 784 F 1a δς om. L Lat(?) νγ - ἔτη om. L Lat ἔτη om. Jos¹

λδ. (118) οὗτος ἔχωσε τὸ Εὐρύχωρον, τὸν τε χρυσοῦν κίονα
 τὸν ἐν τοῖς τοῦ Διὸς ἀνέθηκεν, ἐπὶ τε ὕλην ξύλων ἀπελθὼν
 ἔκοψεν ἀπὸ τοῦ λεγομένου Λιβάνου ὄρους κέδρινα ξύλα εἰς τὰς
 τῶν ἱερῶν στέγας, καθελῶν τε τὰ ἀρχαῖα ἱερὰ καινὰ ἀνωικο-
 5 δόμησεν τὸ τε τοῦ Ἑρακλέους καὶ τῆς Ἀστάρτης, πρῶτος
 τε τοῦ Ἑρακλέους ἔγερσιν ἐποίησατο ἐν τῷ Περιτίῳ μηνί,
 (119) τοῖς τε Ἰτυκαίοις ἐπεστρατεύσατο μὴ ἀποδιδοῦσι τοὺς
 φόρους, [οὐς] καὶ ὑποτάξας πάλιν ἑαυτῷ ἀνέστρεψεν. (120)
 ἐπὶ τούτου ἦν Ἀβδήμουος παῖς νεώτερος, ὃς αἰεὶ ἐνίκα τὰ
 10 προβλήματα, ἃ ἐπέταττε Σολομῶν ὁ Ἱεροσολύμων βασιλεὺς».

(121) ψηφίζεται δὲ ὁ χρόνος ἀπὸ τούτου τοῦ βασιλείως ἄχρι Καρχηδόνης κτίσεως
 οὕτως· τελευτήσαντος Εἰρώμου διεδέξατο τὴν βασιλείαν Βααλβάζερος υἱός,
 ὃς βιώσας ἔτη μγ̄ ἐβασίλευσεν ἔτη ιζ̄ (?). (122) μετὰ τούτον Ἀβδάσταρ-
 τος υἱός, ὃς βιώσας ἔτη λθ̄ ἐβασίλευσεν ἔτη θ̄· τούτον οἱ τῆς τροφοῦ αὐτοῦ
 15 υἱοὶ τέσσαρες ἐπιβουλεύσαντες ἀπώλεσαν, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐβασίλευσεν
 ἔτη ιβ̄· μεθ' οὗς Ἀσταρτος ὁ δελαιαστάρτου, ὃς βιώσας ἔτη νδ̄ ἐβασίλευσεν

I τὸ (τὸν SP) εὐ. Jos¹ *den zwischenraum, der zwischen der stadt und dem tempel
 des Amazad (= Zeus v. 2) war* Arm; τὸν εὐρύχωρον L Eus Synk cf. 785 F I
 καὶ τὸν τε Jos¹ (SPM) 2 τὸν om. Synk τὸν ἐντός τοῦ Διὸς Gutschmid Διός;
Amazad Arm ἐπὶ τε Eus *et ad* Lat *hinziehend nach den zedernwäldern* Arm Διός;
 ἔπειτα L ἐπὶ τε (τε om. OR *insuper* Lat) Jos¹ 3 ἀπὸ τοῦ λεγ. (om. Synk.) λιβ.
 ὄρους Eus Synk ἄ. τ. λεγ. δ. λιβ. L ἄ. τ. δ. τ. λεγ. Jos¹ κέδρινα ξύλα L
 Eus Arm Synk om. Jos¹ 4-6 καθελῶν - ἐποίησατο: *fanum aedificavit herculis
 fecit erectiorem* Lat καθελῶν - μηνί Eus Arm Jos¹ καθελῶν - ἀστάρτης τέμενος
 ἀνέρευσεν καὶ τὸ μὲν τοῦ Ἑρακλέους πρῶτον ἐποίησατο - μηνί, εἶτα τὸ τῆς ἀστάρτης L
 καὶ - Ἑρακλέους om. Lat εἶτα - ἀστάρτης om. Eus Arm Jos¹ 4-8 καθελῶν -
 ἀνεστρέψατο om. Synk 4-5 καινὰ ἀνωικοδόμησεν Gutschmid καὶ ναοὺς ἀνωικο-
 δόμησεν L καὶ ναὸν ὦ. Jos¹ ναὸν ὦ. Eus Arm 5 τὸ τε L τὸν τε Eus Arm om. Jos¹
 πρῶτος Jos¹ πρῶτον L Eus Arm 7 τοῖς τε Ἰτυκαίοις Gutschmid ὅποτε τιτυοῖς L
adversus titiceos Lat τοῖς τε τιτυαίοις Eus Arm τοῖς τε λυκίοις (SP ἡκαίοις RO) Jos¹
 ἐπεστρατεύσατο Eus Jos¹ -ευσεν L 7-8 τοὺς φόρους L Jos¹ τὸν φόρον Eus *die
 widerspenstig der botmässigkeit sich nicht unterziehen wollten* Arm 8 [οὐς] (om.
 Jos¹) Jac πάλιν ἑαυτῷ(ι) L Jos¹ (αὐτῷ RSML αὐτῶν O αὐτοῦς P^o) ἑαυτῷ πάλιν
 Eus (Niese) 9 ἐπὶ τούτου Synk (εἶτα ἔ. τ.) Jos¹ ἐπὶ τούτων L ἐπὶ τούτους Eus
 ἦν Eus Synk Jos¹ δὲ τις ἦν L (richtig?) ἀβδήμουος (genitiv?) L Synk ἀβδουμήμος
Eus der jüngere Sohn des Abdemon Arm ἀβδήμουος (ἄβιος P) Jos¹; cf. 785 F I
 αἰεὶ om. L λῶν τὰ Eus 10 ἐπέτασσε L Synk σαλομῶν L *der Jeru-
 salemiten* Arm 11 οὗτος ὁ χρ. Eus ἄχρι τῆς L 12 ἱρώμων Eus Arm
 βααλβάζερος Arm Synk *balbazerus* Lat (v) βααλβάζερος L βααλζάβερ Eus βάζωρος
 Theoph ὁ υἱός L 13 ιζ̄ Arm Synk ζ̄ L Lat Eus 13-14 ἀβδάσταρτος Eus
 Arm Synk ἀβδάσταρτος L *abdatratu* Lat 14 υἱὸς ὃς (cf. lin. 12/3; 16?) Eus ὁ αὐτοῦ
 υἱός L (Arm?) υἱός Lat Synk λθ̄ Eus Arm κθ̄ L XX Lat om. Synk 15 δ υἱοὶ
 Eus τρεῖς παῖδες Synk δύο υἱοὶ Gutschmid 15-791, I ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐβασίλευσεν

ἐτη $\bar{\iota}\beta$. (123) μετὰ τοῦτον Ἀσθάρμμος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ βιώσας ἐτη $\bar{\nu}\eta$ ἐβασίλευσεν ἐτη $\bar{\theta}$. οὗτος ἀπώλετο ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Φέλλητος, ὃς λαβὼν τὴν βασιλείαν ἤρξεν μῆνας $\bar{\eta}$, βιώσας ἐτη $\bar{\nu}$. τοῦτον ἀνεΐλεν Εἰθώβαλος ὁ τῆς Ἀστάρτης ἱερεὺς, ὃς βιώσας ἐτη $\bar{\mu}\eta$ ἐβασίλευσεν ἐτη $\bar{\lambda}\beta$. (124) τοῦτον διε-
 5 δέξατο Βαλέζωρος υἱός, ὃς βιώσας ἐτη $\bar{\mu}\epsilon$ ἐβασίλευσεν ἐτη $\bar{\epsilon}\zeta$ (?). (125) τοῦτου διάδοχος γέγονε Μέττηνος υἱός, ὃς βιώσας ἐτη $\bar{\lambda}\beta$ ἐβασίλευσεν ἐτη $\chi\theta$. 794 F 10
 τοῦτου διάδοχος γέγονεν Φυγμαλιών (?), ὃς βιώσας ἐτη $\bar{\nu}\varsigma$ ἐβασίλευσεν ἐτη $\bar{\mu}\zeta$.
 ἐν δὲ τῷ ἐπ' αὐτοῦ ἐβδόμῳ ἔτει ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ φυγοῦσα ἐν τῇ Λιβύῃ πόλιν 814/3
 ὠικοδόμησεν Καρχηδόνα.

10 (126) συνάγεται δὲ πᾶς ὁ χρόνος ἀπὸ τῆς Εἰρώμου βασιλείας ἄχρι Καρχηδόνας κτίσεως ἐτη $\bar{\rho}\nu\epsilon$ μῆνας $\bar{\eta}$. ἐπεὶ δὲ δωδεκάτωι ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις c. 958
 ὠικοδομήθη ναός, γέγονεν ἀπὸ τῆς οἰκοδομήσεως τοῦ ναοῦ ἄχρι Καρχηδόνας κτίσεως
 ἐτη $\bar{\rho}\mu\gamma$ μῆνας $\bar{\eta}$. (127) τῆς μὲν οὖν παρὰ Φοινίκων μαρτυρίας τί δεῖ προσθῆναι πλέον;

ἐτη $\bar{\iota}\beta$ (ε. $\bar{\iota}\beta$ om. Lat) μεθ' οὗς ἄσταρτος (*melusastartus* Lat μεθουάσταρτος Theoph) ὁ δελαιαστάρτου (*leastrati* Lat) ὃς βιώσας ἐτη $\bar{\nu}\delta$ (XLIII Lat) ἐβασίλευσεν ἐτη $\bar{\iota}\beta$ L
 ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐβασίλευσε μεθ' οὗ ἄσταρτος ἐλέσταρτος (ἐλεαστάρτου Synk Arm),
 ὃς - $\bar{\iota}\beta$ Eus Synk Arm ὧν ὁ πρεσβύτατος ἐβασίλευσεν Μεθουάσταρτος ὁ Λεαστάρτου,
 ὃς - $\bar{\iota}\beta$ Niese 15 πρεσβύτερος ο -τατος Scal 16 $\bar{\nu}\delta$ L Eus Arm XLIII Lat
 om. Synk

1 ἄσθάρμμος ὁ ἀδελφὸς (-φοῦ Synk) αὐτοῦ Eus Synk ὁ ἀ. αὐ. ἀσθάρμμος (*astharimus*
 Arm *astirimus* Lat) L Lat Arm $\bar{\nu}\eta$ Eus Arm Theoph $\bar{\nu}\delta$ L Lat 2 φέλλητος
 L Eus *pellete* Lat *phelitos* Arm ὃν ἀδ. Φέλλης (ἔλλης Theoph) ἀνελὼν Synk 3 ἡ L
 Synk Arm $\bar{\iota}\eta$ Eus cf. lin. 11; 13 $\bar{\nu}$ L Eus 10 Arm om. Synk εἰθώβαλος L
 εἰθώβαλος Synk ἰθόβαλος Eus *ithobalus* Arm; cf. p. 792, 7; 794, 3 ο 3-4 ὁ τῆς
 ἀστάρτης (*astartiarum* Lat) ἱερεὺς L ὁ τῆς ἀστάρτης (-του Eus *der Astartaer* Arm)
 Eus Synk Arm 4 ὃς βιώσας ἐτη $\bar{\mu}\eta$ ($\bar{\mu}$ Theoph β. - $\bar{\mu}\eta$ om. Synk) ἐβασίλευσεν
 ἐτη $\bar{\lambda}\beta$ ($\bar{\iota}\beta$ Theoph) Eus Synk ὃς βασιλεύσας ἐτη $\bar{\lambda}\beta$ ἐβίωσεν ἐτη $\zeta\eta$ (48 Arm) L Arm
 5 *dalezoros* Arm βαλιζώρος Eus βαλέζερος Synk βαδέζωρος (-*odus* Lat) L βάζωρος
 Theoph $\bar{\epsilon}\zeta$ L 8 Arm Synk $\bar{\iota}\eta$ Eus ζ Theoph 6 μέττηνος Theoph *mellinus*
 Lat μέττηνος Synk (B) Arm μέτινος Synk (A) μάττηνος L cf. (F 7 § 157?) 794 F 10;
 18 b c. 4, 3 ὁ υἱός L $\bar{\kappa}\theta$ Arm Theoph $\bar{\kappa}\epsilon$ Eus Synk $\bar{\theta}$ L Lat 7 Φυγμαλιών:
 s. J. Lévy *Mél. Dussaud* II, 1939, p. 544 φυσμαλίου L *physmanon* (v.l. -*nun*) Arm
phigmation Lat μυγαλιών φυσμαλίωνος Eus μυγαλιών φυσμανοῦν Synk ἐν πυγμα-
 λίων φυγμαλίῳ Theoph $\bar{\nu}\varsigma$ L Lat $\bar{\nu}\eta$ Eus Arm Theoph om. Synk $\bar{\mu}\zeta$ L
 Eus Arm XL Lat ζ Theoph 8-10 ἐν δὲ τῷ ἔτει αὐτοῦ ἐβδόμῳ, ἐπεὶ -,
 συνάγεται Gutschmid 8 φυγοῦσα L Eus Arm Synk *dido* Lat καρθάγεννα φυγοῦσα
 Synk εἰς λιβύην Theoph *nach dem Libyerlande* Arm 9 καρχηδόνα L Eus
 Arm καρθάγεναν τὴν καὶ καρχηδόνα Synk 10-p. 792, 4: cf. c. Ap. 2, 18-19
 10 δὲ Eus οὖν Theoph *ergo* Lat om. L ἱρώμου Eus σιρώμου Synk ἱερώμου Theoph
 ἄχρι L μέχρι Eus 11 ἡ L Arm $\bar{\iota}\eta$ Eus δωδεκάτωι: καθ' ὃν δὲ ὁ
 ναός ἤρξατο οἰκοδομεῖσθαι χρόνον, κατ' ἐκεῖνον ἔτος ἤδη τῆς ἐν Τύρῳ βασιλείας
 ἐνδεκάτον ἐνειστήκει Εἰρώμῳ Joseph. A.J. 8, 62 αὐτοῦ Lat Eus Arm εἰρώμου L
 ἱερώμου Theoph 11-12 ὁ -ναός Eus ἐν ἰ. ὦ. ὁ ναός L 12 ἄχρι L μέχρι Eus
 13 τὴν - μαρτυρίαν Eus δεῖ L Arm δὴ Eus προσθῆναι Eus πλέον Eus πλείω L

βλέπεται γὰρ τῆλεθες ἰσχυρῶς ὠμολογημένον καὶ πολὺ δῆπου προάγειν τῆς τοῦ νεῶ κατασκευῆς τὴν τῶν προγόνων ἡμῶν εἰς τὴν χώραν ἄφειν· ὅτε γὰρ αὐτὴν πᾶσαν πολέμῳ παρέλαβον, τότε τὸν νεῶν κατασκευάσαν· καὶ ταῦτα σαφῶς ἐκ τῶν Ἱερῶν γραμμάτων ὑπ' ἐμοῦ δεδήλωται διὰ τῆς Ἀρχαιολογίας.

5 2 (3) TATIAN. *Ad Graec.* 37: 784 F I.

3 (4) JOSEPH. *A.J.* 8, 324: μέμνηται δὲ τῆς ἀνομβρίας ταύτης καὶ Μένανδρος ἐν ταῖς Ἰθωβάλου τοῦ Τυρίων βασιλείας πράξεις λέγων οὕτως· «ἀβροχία τε ἐπ' αὐτοῦ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ Ὑπερβερεταίου μηνὸς ἕως τοῦ ἐχομένου ἔτους Ὑπερβερεταίου· 10 ἰκετεῖαν δ' αὐτοῦ ποιησαμένου, κεραυνοὺς ἰκανοὺς βεβλκηνῆναι. οὗτος πόλιν Βότρυν ἔκτισε τὴν ἐπὶ Φοινίκῃ καὶ Αὔζαν τὴν ἐν Λιβύῃ». καὶ ταῦτα μὲν δηλῶν τὴν ἐπ' Ἀχάβου γενομένην ἀνομβρίαν – κατὰ γὰρ τοῦτον καὶ Ἰθώβαλος ἐβασίλευσε Τυρίων – ὁ Μένανδρος ἀναγέγραπεν.

4 (-) JOSEPH. *A.J.* 9, 283: ὁ δὲ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἐπῆλθε πολεμῶν 15 τὴν τε Συρίαν πᾶσαν τὴν τε Φοινίκην, τὸ τε ὄνομα τούτου τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς Τυρίων ἀρχείοις ἀναγέγραπται, «θεμένων αὐτῷ † Πύλας ὄνομα». ἐστράτευσε γὰρ ἐπὶ Τύρον βασιλεύοντος αὐτῆς Ἐλουλαίου. μαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ Μένανδρος (Γ 3 b) . . . , ὅς οὕτως ἐδήλωσε· (284) «καὶ Ἐλουλαῖος 20 [θεμένων αὐτῷ Πύλας ὄνομα] ἐβασίλευσεν ἔτη τριακονταεξί. οὗτος ἀποστάντων Κιτιέων ἀναπλεύσας προσηγάγετο αὐτοὺς πάλιν. ἐπὶ τούτου † Σελάμφας ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἐπῆλθε Φοινίκην πολεμῶν ἅπασαν, ὅστις σπεισάμενος εἰρήνην μετὰ πάντων ἀνεχώρησεν ὀπίσω. (285) ἀπέστη τε Τυρίων Σιδῶν καὶ Ἀκχ καὶ ἡ πάλαι Τύρος καὶ πολλαὶ ἄλλαι πόλεις, αἱ τῶν 25 τῶν Ἀσσυρίων ἑαυτὰς βασιλεῖ παρέδωσαν· δι' αὐτῶν Τυρίων οὐχ ὑποταγέντων πάλιν ὁ βασιλεὺς ἐπ' αὐτοὺς ὑπέστρεψε, Φοινίκων

I κατὰ πολὺ Gutschmid προάγειν Eus -γει L ναοῦ Eus 2 τὴν χώραν
L Arm τὸν τόπον Eus 2-3 ὅτε - κατασκευάσαν L Arm om. Eus 7 εἰθω-
βάλου (p. 791, 3) R^c Ἰθωβάλου E *ithabali* Lat 8 ἐπ' αὐτοὺς SP Lat 10
βασίαν O II φοινίκην RO Αὔζαν: ἀοζάν SP *auzan illiphsan* Lat 13 ὅς ὁ R
ὄν ὁ O ὄν SP; nicht ὡς δὲ 15 τὴν τε RO καὶ SPM καὶ τὴν LV *et phoenicem*
universam Lat τὸ τε RO τὸ δὲ SPMLV Lat 16-19 < > - [] Frhr. v.
Landau *Beiträge zur Altertumskunde d. Orientis* I p. 15 17 Ἐλουλαίου R *helusaeus*
(auch v. 18) Lat τούτοις καὶ SPMLV Lat καὶ τούτοις RO 19 θεμ. αὐ. πύλας
(SP πύλας M πύλας r Φοῦλος [= Tiglatpileser III] 9, 232? Λυλαῖς (= Lull) J. Lévy
Mél. Dussaud II, 1939, p. 544) om. Lat. 20 Κιτιέων Niese κιτταίων O *cetuteis*
Lat 21 ἐπὶ τούτους (ἐλ)άμφας R ἐπὶ τούτοις ἐλαμφᾶς O ἐ. τούτους πέμψας r
contra quos denuo salamanassis - insurgens Lat; cf. p. 793, 9 24 ἀκχ (ἀκχ) LV
(Ed. Meyer; J. Lévy) ἀρχα (archae Lat) r 24-25 τῶν τῶν om. RO 25
διὸ SPMLV αὐτῶ οὐχ SPLV 26 ὑποστάντων O ὁ βασι. πάλιν PLV

- συμπληρωσάντων αὐτῶι ναῦς ἐξήκοντα καὶ ἐπικώπους ὀκτακοσίας. (286) αἷς ἐπιπλεύσαντες οἱ Τύριοι ναυσὶ δεκαδύο, τῶν νεῶν τῶν ἀντιπάλων διασπαρεισῶν λαμβάνουσι αἰχμαλώτους ἄνδρας εἰς πεντακοσίους· ἐπετάθη δὴ πάντων ἐν Τύρῳι τιμή.
- 5 (287) διὰ ταῦτ' ἀναζεύξας ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς κατέστησε φύλακας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν ὑδραγωγίων, οἱ διακωλύσουσι Τυρίους ἀρύεσθαι· καὶ τοῦτο ἔτεσι πέντε γενόμενον, ἐκαρτέρησαν πίνοντες ἐκ φρεάτων ὀρυκτῶν». καὶ τὰ μὲν ἐν τοῖς Τυρίων ἀρχείοις γεγραμμένα κατὰ Σαλμανάσου τοῦ Ἀσσυρίων βασιλέως ταῦτ' ἐστίν.
- 10 *5 (5) SCHOL. DIONYS. THRAC. (*Gr. Gr.* III) p. 184, 20 Hi: Φοινίκεια δὲ τὰ γράμματα ἐλέγοντο, ὡς φησιν Ἐφορος ὁ Κυμαῖος (70 F 105) καὶ Ἡρόδοτος (5, 58), ἐπεὶ Φοινίκες εὗρον αὐτά. Εὐφρόνιος (VI?) δὲ ὅτι διὰ μίλτου τὸ πρότερον ἐγράφοντο, ὃ ἐστὶ χρῶμά τι φοινικοῦν. Ἐπεωνεύς (VI) <δὲ> καὶ Μένανδρος, ἐπειδὴ ἐν πετάλοις φοινικείοις ἐγράφοντο.
- 15 ἢ (ὅπερ κρείττον ἐστὶν εἰπεῖν) ὅτι φοινίσσεται ὑπ' αὐτῶν ὁ νοῦς ἤγουν λαμπρύνεται. 10 F 9; 794 F 7.
- *6 (6) LYDUS *De mens.* 4, 154 p. 170, 21 Wü: εἰσὶ δὲ οἱ φασι τὸν Κρόν(ον ἢ) κατὰ ἀ(ντιστοιχείαν τὸν Χ)ρόνον Οὐρανοῦ εἶναι παῖδα· καὶ γὰρ ἐκ τῆς οὐρανοῦ (κινήσε)ως ὁ χρόνος. ἐν δὲ τῷι κατ' αὐτὸν ἱερῶι, ὡς φησι Φύλ(αρχος
- 20 ἐν τῆι ἐ)πτακαιδεκάτῃ (81 F 33) καὶ Μένανδρός γε (ἐν) α, οὔτε γυνή οὔτε (κύνων οὔ)ε μυῖ(α) εἰσῆιε.

OHNE AUTORNAMEN

- *7 (2) JOSEPH. *c. Ap.* I, 154 (*Eus. Arm. Chron.* p. 24, 29 ff. Karst): (Berossos 680 F 9 a) ταῦτα σύμφωνον ἔχει ταῖς ἡμετέρας βίβλοις τὴν ἀλήθειαν·
- 25 γέγραπται γὰρ ἐν αὐταῖς, ὅτι Ναβουχοδονόσορος ὀκτωκαιδεκάτῳι τῆς αὐτοῦ βασιλείας 587 ἔπει τὸν παρ' ἡμῖν ναὸν ἠρήμωσεν, καὶ ἦν ἀφανὴς ἐπ' ἑτη πεντήκοντα· δευτέρῳι δὲ τῆς Κύρου βασιλείας ἔπει τῶν θεμελίων ὑποβληθέντων, δευτέρῳι πάλιν τῆς Δαρείου βασιλείας ἀπετελέσθη.

1-2 ὀκτακοσίας SP -σίους γ 2 δεκαδύο: δύο LV 4 *unde honor Tyriorum propter haec crevit eximie* Lat ἐπετίθη SPM¹LV δὴ R^o δ' ἢ SP δὲ LV <ῆ> τιμή Bkr 5 δ' ὁ SPMVLLat 6 ὑδραγωγίων OV -ίων RMSPL -τιων ν διακωλύουσι RO 7 ἀρ(ρ)ύσασθαι SPM ἀρδεσθαι LV 8-9 τυρίους ἀρχίους R 9 σαλμανάσου RO *salamanasso* Lat σαλ(α)μανασ(σ)άρου SPMV(L) 10 Φοινίκεια Bkr φοινικὰ Σ 12-13 διὰ μίλτου Σ¹ ἀμύτω C μίλτω Bkr 13 ὁ Σ¹ ἢ C π Bkr τὸ C om. Σ¹ 14 <δὲ> Hilgard φοινικείοις A -κίοις -κοῖς γ ἐγράφοντο ἢ ὅτι ἐν πυρῶι κηρῶι ἐγράφοντο Σ¹ 20 Μενάνδριος ο. Λεάνδρος (491 F 7) C. F. Schultze Μεγάλυθος Mei γε (ἐν) α Jac γε (τῆι) α' ('lectio incerta') Wünsch 23-28: Euseb. *P.E.* 9, 40, 11; Synkell. p. 428, 6 ff. 24 σύμφωνον Eus Synk -να L 26 πεντήκοντα Eus Synk Arm ἐπτά LLat ἑβδομήκοντα Lowth 27 δευτέρῳι: δεκάτῳι Eus ζ Arm Synk 28 ἐτελέσθη Eus Synk

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

- (155) προσθήσω δὲ καὶ τὰς τῶν Φοινίκων ἀναγραφάς· οὐ γὰρ παραλείπτον τῶν ἀποδείξεων τὴν περιουσίαν. ἔστι δὲ τοιαύτη τῶν χρόνων ἡ καταριθμησις. (156) ἐπὶ Ἰθωβάλου τοῦ βασιλέως ἐπολιόρχησε Ναβουχοδονόσορος τὴν Τύρον ἐπὶ ἑτῆ δεκατρία. (157) μετὰ τοῦτον ἐβασίλευσε 585/73
 5 Βαδλ ἑτῆ δέκα. μετὰ τοῦτον δικασταὶ κατεστάθησαν, καὶ ἐδίκασαν Ἐκνίβαλος Βασιλῆου μῆνας β, Χέλβης Ἀβδαίου μῆνας ε, Ἀββαρος (?) ἀρχιερεὺς μῆνας γ, Μύττυνος δς καὶ Γεράστρατος τοῦ Ἀβδηλίμου δικασταὶ ἑτῆ ε, ὧν μεταξὺ ἐβασίλευσε Βαλάτορος ἑνιαυτὸν ἕνα. (158) τοῦτου τελευτήσαντος ἀποστειλάντες μετεπέμψαντο Μέρβαλον ἐκ τῆς Βαβυλωνίως, καὶ ἐβασίλευσεν ἑτῆ δ.
 10 τοῦτου τελευτήσαντος μετεπέμψαντο τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Εἰρωμον, δς ἐβασίλευσεν ἑτῆ εἰκοσιν. ἐπὶ τούτου Κύρος Περσῶν ἐδυναστεύσεν.
 (159) οὐκοῦν ὁ σύμπαξ χρόνος ἑτῆ πδ καὶ τρεῖς μῆνες πρὸς αὐτοῖς· † ἐβδόμῳ μὲν γὰρ ἔτι τῆς Ναβουχοδονοσόρου βασιλείας † ἤρξατο πολιορκεῖν Τύρον, τεσσαρεσκαίδεκάτωι δ' ἔτι τῆς Εἰρώμου Κύρος ὁ Πέρσης τὸ κράτος παρέλαβεν. (160) καὶ σύμ-
 15 φωνα μὲν περὶ τοῦ ναοῦ τοῖς ἡμετέροις γράμμασι τὰ Χαλδαίων καὶ Τυρίων, ὠμολογημένη δὲ καὶ ἀναιτήρητος ἡ περὶ τῶν εἰρημνῶν μοι μαρτυρία τῆς τοῦ γένους ἡμῶν ἀρχαιότητος.

UNSICHERES

8 (8) ZENOB. *Prosp.* 4. 32: Θραϊκῆς ὄρνια οὐκ ἐπίστανται· ταύτης μὲνηται Μέ-
 20 νανδρος ἐν τῇ πρώτῃ. λέγει γὰρ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ γῆι ὁ † πρεσβύτατος ἀκον-

1-II: trotz 789 F I aus M. (Gutschmid *Kl. Schr.* IV p. 545 f.) 3 ἐπὶ
 θωβάλου τ. βασ. LLat *unter Eihobalos dem priester* Arm; cf. 789 F I 5 βαδλ L
 Balla Arm *hecniabalus* Lat *Ednibalos* Arm 6 βασιλῆου L *nidasci* Lat *des*
Basechos (?) Arm ἀβδαίου L *addoi* Lat *der Abdaeer* Arm ἄββαρος L *Abalos*
 (-us) Arm (Lat) 6-7 μῆνας γ L Arm γρ. καὶ ἔξ s.l. L 7 μύττυνος (μύττυνος L
mittimus Lat) δς καὶ γεράστρατος (*gerastartus* Lat) - ζ L *Sypnosthos* ('verlesen
 aus *Myigonos*. Woher aber die endsilbe -thos?' Karst. Ist es δς?) und *Gerastartus*
 (sol). *Abdelima* (Karst p. 248 n. 71), während er im richtertume war, regierte 6
 jahre Arm M. καὶ Γ. οὐ Ἀβδηλίμου δικασταὶ Niese Μύττυνος, δς καὶ Γεράστρατος
 Ἀβδηλίμου δικαστῆς Ruehl 7-8 ὧν - ἕνα L *Balatoros*, dessen sohn, regierte ein
 jahr Arm 9 μέρβαλον L Arm *mevalum* Lat δ Jos Arm (E) drei Arm (G)
 10 τοῦτου L *eo quoque* Lat und *bei dessen* Arm καὶ τοῦτου δὲ Niese Εἰρωμον L
z-irohomon ('verlesen') Arm 12 πδ: π (δ 'sehr alte interpolation') Gutschmid
 τρεῖς (supr. εἰ) L πρὸς αὐτοῖς om. Lat *nach ihrer rechnung* Arm παρ' αὐτοῖς?
 12-13 ἐβδόμῳ μ. γ. ἐπὶ ἱ τῆς Ναβ. β. Capellus, Gutschmid ἐβδόμῳ μ. γ. ἔτι
 τῆς Ἰθωβάλου βασ. Ναβουχοδονόσορος ἤρξατο Niese (Eissfeldt *Ras Shamra u.*
Sanchuniaton, 1939, p. 4 ff.) εἰκοσῶι μ. γ. ἔτι τῆς Ναβ. β. Ed. Meyer (*GdA*³ III
 p. 178 n. 1) 13-14 τεσσαρεσκαίδεκάτωι L *im vierten* Arm 14 ἔτι Lat Arm ἐπὶ
 L 15 περὶ τοῦ ναοῦ ('nisi maior videretur subesse corruptela') Niese ἐπὶ τοῦ
 ναοῦ L *de templo* Lat *berichten* . . . über den tempel Arm ἔστι περὶ τοῦ ναοῦ Gut-
 schmid 16 [περὶ] Gutschmid παρὰ Niese 19-20 Μαιάνδρ(ι)ος (491 F 8) Mei,
 Wil Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ Ἐπικληροῖ (-) Schott Menandros Protektor (IV
 204, 7)? Mus 20-795, 1 ὁ πρεσβυὴς (πρεσβευτῆς) Ἀντών? Mus

τισθεις δια του στήθους άπώλετο, και έντευθεν Ίουσι και Αιολευσιν αίνιγμα γέγονε
«Θράικες όρκια ούκ έπίστανται».

9 (-) STERN. BYZ. s.v. Καππαδοκία· χώρα της Κιλικίας πρόσχωρος, ως φησι
Μένιππος (V) . . . ό κτιστής Καππάδοκος ειρήγαι υπό Μενάνδρου.

5 10 (-) STERN. BYZ. s.v. Τέμβριον· πόλις Φρυγίας. Χάραξ (103 F 60) δε Τύμ-
βριον αυτήν φησι. Μένανδρος δε Τεμβριείον φησιν ως Γορδειον.

784. LAITOS (-MOCHOS)

Vor Poseidonios
(s. II^a ?)

T

1 (IV 437) TATIAN. *Ad Graec.* 37 (EUSEB. *P.E.* 10, II, 10): μετά
10 δε τους Χαλδαίους τα Φοινίκων ούτως έχει· γεγόναι παρ' αυτοίς άνδρες
τρεις Θεόδοτος, Ύψικράτης, Μώχος· τούτων τας βίβλους εις Έλληνίδα
κατέταξεν φωνήν Λαΐτος ό και τους βίους των φιλοσόφων επ' άκριβets πραγ-
ματευσάμενος. (Es folgt F I).

F

15

ΦΟΙΝΙΚΙΚΑ

1 (p. 437) a) TATIAN. *Ad Graec.* 37 (EUSEB. *P.E.* 10, II, II/2):
(T I) έν δη ταίς των προειρημένων δηλοῦται Ιστοριαίς κατά τινα των βασιλέων
Εύρώπης άρπαγή γέγονεν Μενελάου τε εις την Φοινίκην άφιξις και τα περι
Χειραμον, όστις Σολομών τῶι Ίουδαίων βασιλεῖ πρὸς γάμον δους την εαυτου
20 θυγατέρα και ξύλων παντοδαπών ύλην εις την του ναου κατασκευην έδωρήσατο.
και Μένανδρος δε ό Περγαμηνός (783 F 2) περι των αυτών την άναγραφην
έποιήσατο. του δε Χειράμου ό χρόνος ήδη που τοις Ίλιακοῖς έγγίξει, Σολομών
δε ό κατά Χειραμον πολυ κατώτερος έστι της Μωυσέως ήλικίας. b) CLEM.
AL. *Strom.* I, II4, 2: Είραμος την εαυτου θυγατέρα Σολομώνι δίδωσι καθ'
25 οὗς χρόνους μετά την Τροίας άλωσιν Μενελάω εις Φοινίκην άφιξις, ως φησι
Μένανδρος ό Περγαμηνός και Λαΐτος έν τοις Φοινικικοῖς.

*2 (p. 438) DIOG. LAERT. I, I (SUDA s.v. Ώχος): τὸ τῆς φιλοσοφίας
έργον ένιοί φασιν από βαρβάρων άρξαι. γεγενήσθαι γάρ παρα μὲν Πέρσαις
μάγους, καθά φησιν Άριστοτέλης έν τῶι Μαγικῶι (F 35 Ro) και

3 πρόσχωρος R πρόσβορος RP 4 Μενάνδρου: Άλεξάνδρου (des Polyhistor)?
Μει 5 τεμβρίου P 6 Μένανδρος: Άλέξανδρος? Μει Γορδειον Berkel
γόρδειον V γόρδιον RP(?) 10 χαλδαίους Eus χαλδαίων Tat τρεις άνδρες Tat
11 Μώχος: s. Komm. 12 κατέταξε V Eus -αν P Λαιτος (sol) Clem (cf.
Λαίτος F 7-8) χαιτος Tat άδιτος Eus (IO) 17 δη Eus δε Tat Ιστ. δηλ. Eus
18 άρπαγή Eus -γην Tat γέγονεν Wil γεγονάει Tat Eus 19 ειραμον b Eus
(stets); cf. Είραμος 783 F 1 εαυτου (om. Tat) θυγατέρα b Eus 20 νεώ Eus
23 μωσέως Eus 26 λαιτος L; cf. zu lin. 12

Σωτίων ἐν τῷ † εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς Διαδοχῆς (IV). Φοινικά τε γενέσθαι <Μῶχον καὶ Θραῖκα Ζάλμοξιν καὶ Λίβυν Ἄτλαντα.

*3 (p. 438) a) IOSEPH. *A. J.* I, 107 (EUSEB. *P. E.* 9, 13, 5; SYNKELL. p. 78, 12 ff.): μαρτυροῦσι δὲ μου τῷ λόγῳ πάντες οἱ παρ' Ἑλλῆσι καὶ 5 βαρβάρους συγγραψάμενοι τὰς ἀρχαιολογίας. καὶ γὰρ καὶ Μανέθων ὁ τὴν Αἰγυπτιακῶν ποιησάμενος ἀναγραφῆν (609) καὶ Βηρωσὸς ὁ τὰ Χαλδαικὰ συναγαγὼν (680) καὶ Μῶχός τε καὶ Ἑστιαῖος (786) καὶ πρὸς αὐτοῖς ὁ Αἰγύπτιος Ἱερώνυμος (787) οἱ τὰ Φοινικικὰ συγγραψάμενοι συμφωνοῦσι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις· (108) Ἡσιόδός τε (F 256) καὶ Ἑκαταῖος 10 (I F 35) καὶ Ἑλλάνικος (4 F 202) καὶ Ἀχουσίλαος (2 F 46) καὶ πρὸς τούτους Ἐφορος (70 F 238) καὶ Νικόλαος (90 F 141) ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια. b) ATHEN. 3, 100 p. 126 A: ἐμπίπασο, Οὐλιπιανέ, (aus Tyros), † χθωροδλάφου πατρίου, δς παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν μὰ τὴν Δήμητρα γέγραπται, πλὴν εἰ μὴ ἄρα παρὰ τοῖς τὰ Φοινικικὰ συγγεγρα- 15 φόσι Σαγχουινιάθωνι (790) καὶ Μῶχῳ τοῖς σοῖς πολίταις.

*4 (-) DAMASKIOS *De princ.* 125 c (I p. 323 Ruelle): Σιδώνιοι δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν συγγραφέα (*scil.* Εὐδῆμον) πρὸ πάντων Χρόνον ὑποτίθενται καὶ Πόθον καὶ Ὀμίχλην. Πόθου δὲ καὶ Ὀμίχλης μιγέντων ὡς δευτὴν ἀρχῶν Ἄερα γενέσθαι καὶ Ἀβραν, Ἄερα μὲν ἀκρατον τοῦ νοητοῦ παραδηλοῦντες, Ἀβραν δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ κινούμενον τοῦ 20 νοητοῦ ζωτικὸν προτόπωμα. πάλιν δὲ ἐκ τούτων ἀφοῖν Ὄντον(?) γεννηθῆναι, κατὰ τὸν νοῦν (οἶμαι) τὸν νοητὸν. ὡς δὲ ἔξωθεν Εὐδήμου τὴν Φοινικίων εὐρίσκομεν κατὰ Μῶχον μυθολογίαν, Αἰθῆρ ἦν τὸ πρῶτον καὶ Ἄηρ αἱ δύο αὐτὰ ἀρχαί, ἐξ ὧν γεννᾶται Οὐλωμός ὁ νοητὸς θεός, αὐτὸ (οἶμαι) τὸ ἄκρον τοῦ νοητοῦ. ἐξ οὗ 25 ἐαυτῷ συνελθόντος γεννηθῆναι φασὶ Χουσωρὸν ἀνοιγέα πρῶτον, εἶτα ὠόν- τοῦτο μὲν (οἶμαι) τὸν νοητὸν νοῦν λέγοντες, τὸν δὲ ἀνοιγέα Χουσωρὸν τὴν νοητὴν δύναμιν ἅτε πρώτην διακρίνασαν τὴν ἀδιάκριτον φύσιν, εἰ μὴ ἄρα μετὰ τὰς δύο ἀρχὰς τὸ μὲν ἄκρον ἐστὶν Ἄνεμος ὁ εἷς, τὸ δὲ μέσον οἱ δύο ἄνεμοι Λίψ τε καὶ Νότος· ποιοῦσι γὰρ πῶς καὶ τούτους πρὸ τοῦ Οὐλωμοῦ. ὁ δὲ Οὐλωμός αὐτὸς ὁ νοητὸς εἰη νοῦς, ὁ δὲ ἀνοιγεὺς Χουσωρὸς ἢ μετὰ τὸ νοητὸν πρώτη 30 τάξις, τὸ δὲ ὠόν οὐρανός· λέγεται γὰρ ἐξ αὐτοῦ ῥαγέντος εἰς δύο γενέσθαι Οὐρανὸς καὶ Γῆ, τῶν διχοτομημάτων ἐκάτερον.

*5 (-) JAMBlich. *Vit. Pyth.* 13: ὠφελῆθεις (Pythagoras) οὖν παρὰ

2 Μῶχον Fabricius ὄχον Diog Sud 5-6 τὴν τῶν Αἰγυπτιακῶν Eus τὴν τῶν (add. M Synk) αἰγυπτίων Ios 7 μῶχος (μῶ- M νῶ- L) Ios Synk μόλος Eus τε om. Eus ἑστιαῖος (αἰστιαῖος M lat- L aestius Lat) Ios Eus Synk αὐτοῖς Ios (SPML) Eus Synk τούτους Ios (RO) 7-8 ὁ αἰγύπτου E τοῖς αἰγυπτίους Synk 8 οἱ τε Eus συνταξάμενοι Ios (SPML Lat?) Eus 9 ἡσιόδος δὲ SP 15 Σαγ- χουινιάθωνι Cas σουναίθωνι A 20 Ὄντον A (s. IX/X) ὠόν (Gruppe) Ed. Meyer Μωτὸν (Μῶτον cod. F Holstenii) Gressmann 22 Μῶχον ν μωχον A 24 φησι F (Kopp) χουσωρὸν A χρουσωρὸν F 28-29· οὐλωμου - οὐλωμος (ohne akzent) A

Θάλω ἐξέπλευσεν εἰς τὴν Σιδόνα, φύσει τε αὐτοῦ πατρίδα πεπυσμένος εἶναι καὶ καλῶς οἰόμενος ἐκεῖθεν αὐτῷ ῥάϊονα τὴν εἰς Αἴγυπτον ἔσεσθαι διάβασιν. (14) ἐνταῦθα δὴ συμβαλὼν τοῖς τε Μώχου τοῦ φυσιολόγου προφήτου ἀπογόνοις καὶ τοῖς ἄλλοις Φοινικικοῖς ἱεροφάνταις, 5 καὶ πάσας τελεσθεῖς θείας τελετὰς ἐν τε Βύβλωι καὶ Τύρῳι καὶ κατὰ πολλὰ τῆς Συρίας μέρη ἐξαιρέτως ἱερουργουμένας

*6 (p. 438) STRABON 16, 2, 24 p. 757: εἰ δὲ δεῖ Ποσειδωνίῳ (87 F 67) πιστεῦσαι, καὶ τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα παλαιὸν ἐστὶν ἀνδρὸς Σιδονίου Μώχου πρὸ τῶν Τρωικῶν χρόνων γεγονότος. SEXT. EMPIR. Adv. 10 math. 9, 363.

2. BIOI ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ

3. OHNE BUCHTITEL

7 (p. 438) PLUTARCH. *Aet. Phys.* 2 p. 911 F: διὰ τί μᾶλλον ὑπὸ 15 τῶν ὑετίων ἢ τῶν ἐπιρρύτων ὑδάτων τὰ δένδρα καὶ τὰ σπέρματα πέφυκε τρέφεσθαι; πότερον ὡς Λάϊτος ἔλεγε, τῇ πληγῇ τὰ δμβρια διυστάντα τὴν γῆν πόρους ποιεῖ, καὶ διαδύεται μᾶλλον εἰς τὴν ῥίζαν· ἢ τοῦτο μὲν οὐκ ἀληθές, ἀλλ' ἔλαθε τὸν Λάϊτον, ὅτι καὶ τὰ λιμναῖα φυτὰ . . . ἀναυξῆ καὶ ἀβλαστῆ μένει, μὴ γενομένων δμβρων καθ' ὥραν, τὸ δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους ἀληθές

20 8 (p. 438) PLUTARCH. *Aet. Phys.* 6 p. 913 E: διὰ τί τοῖς συνεχῶς διὰ τῶν δεδραιομένων δένδρων βαδίζουσι λέπραν ἴσχει τὰ ψαύοντα τῆς ὕλης μόρια τοῦ σώματος; πότερον ὡς Λάϊτος ἔλεγε, τῇ λεπτότητι τὸ δροσῶδες ὑγρὸν ἀποξέει τοῦ χρωτὸς· ἢ καθάπερ ἐρυσίβη

— ASKLEPIADES

(Kaiserzeit)

25 ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΦΟΙΝΙΚΗΣ

No. 752.

785. DIOS

Vor Josephus
(s. II 2*)

T

1 (IV 398) JOSEPH. *c. Ap.* I, 112: (794 F 1c) ὅτι δ' οὐ λόγος ἐστὶν 30 ὑπ' ἐμοῦ συγκείμενος ὁ περὶ τῶν παρὰ τοῖς Τυρίοις γραμμάτων, παραθήσομαι μάρτυρα Δίων ἄνδρα περὶ τὴν Φοινικικὴν ἱστορίαν ἀκριβῆ γεγονέναι πεπιστευμένον (F I).

4 Φοινικικοῖς Küster φοινικοῖς F 6 ἱερουργουμένας Westermann -ούμενα F 8 παλαιοῦ x (Cor) 9 ἀπὸ μόσχου τινὸς ἀνδρὸς φοίνικος Sext 19 γινομένων? 30 περὶ - γραμμάτων L Synk περὶ τὸν ἐν τυρίοις γρ. Eus *in betreff der geschichtsschreibung der Tyrier* Arn 31 δίων ἄνδρα L δεξιὸν ἄνδρα Eus Synk *als zuverlässigen zeugen* Arn φοινικικὴν Synk φοινικὴν L Lat Synk 31-32 πεπιστευμένον δίων (δίωνα) Eus (Synk)

F

ΠΕΡΙ ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

1 (2) JOSEPH. *c. Ap.* I, 112 (A. J. 8, 147/9 [= Ios¹]; EUSEB. *Chron.*
Cramer An. Par. II p. 185, 6; EUSEB. *ARM. Chron.* p. 54, 25 K; Synkell.
 5 p. 343, 19): (T I) οὗτος τοίνυν ἐν ταῖς Περί Φοινίκων ἱστορίαις γράφει τὸν
 τρόπον τοῦτον· (I13) «'Αβιβάλου τελευτήσαντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 Εἰρωμος ἐβασίλευσεν. οὗτος τὰ πρὸς ἀνατολάς μέρη τῆς πόλεως
 προσέχωσεν, καὶ μεῖζον τὸ ἔστυ ἐποίησεν, καὶ τοῦ 'Ολυμπίου
 Διὸς τὸ ἱερόν καθ' ἑαυτὸ ὃν ἐν νήσῳι χώσας τὸν μεταξὺ τὸπον
 10 συνῆψε τῆι πόλει, καὶ χρυσοῖς ἀναθήμασιν ἐκόσμησεν, ἀναβάς
 δὲ εἰς τὸν Λίβανον ὑλοτόμησεν πρὸς τὴν τῶν ἱερῶν κατασκευὴν.
 (I14) τὸν δὲ τυραννοῦντα 'Ιεροσολύμων Σολομῶνα πέμψαι φασὶ
 πρὸς τὸν Εἰρωμον αἰνίγματα καὶ παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἀξιοῦν, τὸν
 δὲ μὴ δυνηθέντα διακρῖναι τῶι λύσαντι χρήματα ἀποτίειν·
 15 (I15) ὁμολογήσαντα δὲ τὸν Εἰρωμον καὶ μὴ δυνηθέντα λύσαι τὰ
 αἰνίγματα πολλὰ τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἐπιζήμιον ἀναλώσαι.
 εἶτα δὲ 'Αβδήμου ἑνὸν τινα Τύριον ἄνδρα τὰ τε προτεθέντα λύσαι
 καὶ αὐτὸν ἄλλα προβαλεῖν, ἀ μὴ λύσαντα τὸν Σολομῶνα πολλὰ
 τῶι Εἰρώμῳι προσαποτίσαι χρήματα». Δῖος μὲν οὕτω περὶ τῶν
 20 προειρημένων ἡμῖν μεμαρτύρηκεν. (Es folgt Menandros 783 F I).

786. HESTIAIOS

Vor Josephus

T

1 (IV 433) JOSEPH. *A. J.* I, 107: 784 F 3a.

5 ἱστορίας Eus 6 ὁ om. Eus Synk Ios¹(SPM) 7 σῆρωμος (stets) Synk
 8 συνέχωσε (*diruit* Lat) Ios¹ (V) πεποίηκεν L 9 νήσωι L (*auf der insel*)
 Arm Iσωι Lat(?) Eus Synk ὃν ἐν v. om. Ios¹ ἐγχώσας (*destruens* Lat) Ios¹
 11 ἱερῶν Eus Synk Ios¹ ναῶν L 12 Σολομῶνα: βασιλέα Ios²(RO) φησί (φασί
 O) Ios¹ 13 ἀξιοῦν λύσειν Lat Eus λύσειν παρ' αὐτοῦ λ. ἀξιοῦντα (ἀξίωσιν M) Ios¹
 (RO Lat) *und er habe von ihm rätsel gegen rätsel entgegenzunehmen sich gewürdigt*
 Arm 14 ἀποτινύειν Eus 17 δὲ Eus Ios¹(RO) δὴ L Ios¹ (LV) δι' Synk Ios¹
 (SPM Lat) om. L *abdamonum* (-von) Lat Synk ἀβδαμόνον Eus Arm ἀβδήμονα
 (*abdimum* Lat) Ios¹; cf. 783 F I § 120 τινα τύριον (τυρίων Ios¹SP) ἄνδρα L
 Eus Synk Ios¹ *ein schriftgelehrter namens Abdamonos, ein scharfsinniger mann* Arm
 τὰ τε Eus Synk τε om. L Lat(?) Ios¹ διαλύσαι Ios¹ (SPLV) 18 ἄλλα L
 Synk ἅμα Eus *zugleich aber auch andere* Arm ἅμα αὐτὸν ἄλλα? 19 δῖος L
 Eus Arm δῖων Lat Synk δῖος u. διὸς (*dio* Lat) Ios¹ μὲν οὖν Eus *igitur* Lat

F

<ΦΟΙΝΙΚΙΚΑ Α - ?>

1 (1) STEPH. BYZ. s.v. Βηρυτός: πόλις Φοινίκης, ἐκ μικρᾶς μεγάλης, κτίσμα Κρόνου. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ εὐδρον· βῆρ γὰρ τὸ φρέαρ παρ' αὐτοῖς.
5 Ἴστιαῖος δ' ἐν ᾧ τὴν ἰσχὺν βηρουτὶ Φοίνικας ὀνομάζειν ἀφ' οὗ καὶ τὴν πόλιν, ὡς Ἑλλάδιός φησιν.

2 (2) JOSEPH. A.J. I, 107: 784 F 3a.

3 (3) JOSEPH. A.J. I, 118 (EUSEB. P.E. 9, 15; ONOMAST. p. 148/9 Klostermann): περὶ δὲ τοῦ πύργου τούτου καὶ τῆς ἄλλοφωνίας τῶν ἀνθρώπων
10 μέμνηται καὶ Σίβυλλα (Berossos 680 F 4a § 18) (119) περὶ δὲ τοῦ πεδίου τοῦ λεγομένου Σεναὰρ ἐν τῇ Βαβυλωνίαι χώραι μνημονεύει Ἐστιαῖος λέγων οὕτως· «τῶν δὲ ἱερέων τοὺς διασωθέντας τὰ τοῦ Ἐνουαλίου Διὸς ἱερώματα λαβόντας εἰς Σεναὰρ τῆς Βαβυλωνίας ἐλθεῖν».

787. HIERONYMOS DER AEGYPTER

Vor Iosephus

15

T

1 (II 450**) a) JOSEPH. A.J. I, 107: 784 F 3a. b) TERTULLIAN. *Apol.* 19: 794 F 5c.

F

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΦΟΙΝΙΚΙΚΗ

20 1 JOSEPH. A.J. I, 107: 784 F 3a.

2 JOSEPH. A.J. I, 93 (EUSEB. P.E. 9, 11): τοῦ δὲ κατακλυσμοῦ τούτου καὶ τῆς λάρνακος μέμνηται πάντες οἱ τὰς βαρβαρικὰς ἱστορίας ἀναγεγραφότες, ὧν ἔστι καὶ Βηρωσσὸς ὁ Χαλδαῖος (680 F 4c) (94) μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἰερώνυμος ὁ Αἰγύπτιος ὁ τὴν Ἀρχαιολογίαν τὴν Φοινικὴν
25 κικῆν συγγραψάμενος καὶ Μνασέας (V) δὲ καὶ ἄλλοι πλείους. καὶ Νικόλαος δὲ ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ ἐνενηκοστῇ καὶ ἕκτῃ βίβλῳ (90 F 72) ἱστορεῖ περὶ αὐτῶν

3-6: Helladios Schol. Dion. Per. 911; Eust. *ibid.* 912 3-4 μεγάλη γενομένη καὶ ἰσχυρά· διὸ καὶ οὕτως ἐκλήθη κτλ. Eust 4 παρ' αὐτοῖς Steph παρ' Ἀσσυρίοις Schol παρὰ τοῖς ἐκεῖ Eust 5 Ἴστιαῖος v Ἴστιαῖος P Ἴστιαῖς RV οἱ δὲ Schol βηρουτὶ ο Eust βηρύτου Schol βηρούτ Bochart 11 σενναὰρ SP^a Lat Eus σενάρου L βαβυλωνίων SP ἔστιαῖος Eus ἔστιαῖος M l- L *aestius* Lat 12 Ἐνωαλίου om. Lat Ἐνωαλίου Gutschmid 13 σενναὰρ MPL^a Lat Eus 24 ὁ αἰγύπτιος Jos Eus ὁ αἰγύπτου Jos(E) 24-25 φοινικικὴν Jos(SPMb) φοινικικὴν Jos(ROE) Eus(B; On.) *phoeniciae* Lat 25 μνασείας (?) RO *manaseas* Lat δὲ om. L 25-26 καὶ ἄλλοι· - δὲ om. ROLE Lat

ZWEIFELHAFTES

3 DAMASKIOS *De princ.* 123 bis (I p. 317, 15 Ru): ἡ δὲ κατὰ τὸν Ἱερώνυμον φερομένη καὶ Ἑλλάνικον (*scil.* Ὀρφικὴ θεολογία), εἴπερ μὴ καὶ ὁ αὐτός ἐστιν, οὕτως ἔχει· «ὕδωρ ἦν» φησὶν «ἐξ ἀρχῆς καὶ ὕλη. ἐξ ἧς ἐπάγη ἡ γῆ κτλ.» (s. Kern *Orph. Fragm.* 5 F 54).

788. CLAUDIUS IOLAOS (?)

ΦΟΙΝΙΚΙΚΑ Α - Γ (?)

Α

1 (IV 362, 1) STEPH. BYZ. s.v. Ἄκη· πόλις Φοινίκης... Κλαύδιος
10 δὲ Ἰόλαος ἐν ᾧ Φοινικικῶν φησὶν ὅτι ἐκλήθη ἀπὸ Ἑρακλέους· «χαλε-
πωτάτω γὰρ ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐπιταγεῖς ἄθλωι, περισχεθεῖς
τῶι τῆς Λερναίας ὕδρας ἰῶι, τοῖς τῶν δηγμάτων ἐπονεῖτο ἔλ-
κεσιν. ἀνεῖλε δὲ τὸ Δελφικὸν μαντεῖον ἐπ' ἀνατολὰς ἰτέον,
μέχρις ἂν ἐντύχη ποταμῶι φύοντι πῶαν τῆι ὕδραι παραπλήσιον·
15 ἐκείνης γὰρ καταπλασάμενον τῶν ἔλκων ἀπαλλαγῆσεσθαι. εὗρε
δὲ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πυθόχρηστον πῶαν, ἧς ὁ καυλὸς ἦ τε
ρίζα πάντως ἐστὶν ὀφιώδης τῶι ποικίλωι <καὶ> ταῖς κεφαλαῖς·
ὀπόσας γὰρ ἂν τις ἀποκείρηι φύονται αἰθῆς ἕτεραι. κολοκάσιον
μέντοι καλοῦσι τὴν ρίζαν, τὸ δ' ὑπερπεφυκὸς κιβώριον, ὅσιν
20 ἠδεῖαν ἐδωδίμους τε τὰς φλέβας παρέχον Αἰγυπτίοις. περὶ δὲ
τὸν Νεῖλον φύεται πολλή, ἡ δὲ περὶ τὸν Βῆλον ἔλκη θεραπεύει
δυσίατα· τριβομένη γὰρ κατὰ τὴν ρίζαν(?) λευκὸν ἀναδίδωσιν
ὀπόν. τούτωι» φησὶν «καὶ Ἑρακλῆς ἰάθη». καὶ καλέσαι τὴν πόλιν
Ἄκην.

25

Γ

2 (2) STEPH. BYZ. s.v. Δῶρος· πόλις Φοινίκης· Ἑκαταῖος Ἀσίαι
(I F 275) «μετὰ δὲ ἡ πάλαι Δῶρος, νῦν δὲ Δῶρα καλεῖται» καὶ
Κλαύδιος Ἰόλαος ἐν ᾧ Φοινικικῶν «μετὰ Καισάρειαν Δῶρα κεῖται
βραχεῖα πολίχνη, Φοινικῶν αὐτὴν οἰκούντων, οἱ διὰ τὸ ὑπό-

1α Ἰόλαος (cf. F 4) Jac Ἰουλος ο Ἰούλιος Holste, v Φοινικικῶν Xyl φοινίκων ο
1ο-11 χαλεπωτάτωι - ἄθλωι R χαλεπωτάτου γὰρ ὑπάρχοντος Εὐρυσθέως ἐπιταγεῖς
ἄθλωι V χαλεπωτάτων γὰρ ὑπὸ Εὐ. ἐπιταγεῖς ἄθλων P (danach περισχεθεῖς, τῶι -
ἰῶι <καὶ> τοῖς Mue) 11 παρασχεθεῖς V 13 ἐπ' RP ὑπ' V 15 καταπλασάμενον R
(λ exp. m. 1) VP^c καταπλασάμενον P^{ac} καταπλασάμενον (R^c) Mei ἀπαλλαγῆσεσθαι P
17 <καὶ> ταῖς Salm 'quod non sufficit' Mei 18 ὀπόσα RV κολοκάσιον Cas
κολοκάσιον ο 20 ἠδεῖαν Salm ἰθίαν ο ἐδωσίμους P παρέχον R -ων VP
παρὰ δὲ R 21 παρὰ τὸν R 22 τριβομένη δὲ P τριβόμενος γὰρ RV κατὰ τὴν
ρίζαν Mei μετὰ τὴν ρίζαν RV μετὰ τῆς ρίζης P 23 καὶ om. P πόλιν VP πῶαν R
24 ἄκην P ἄκην RV 28 Ἰόλαος: Ἰουλλος S Ἰούλιος v

πετρον τῶν τε αἰγιαλῶν καὶ τὸ πορφύρας γόνιμον συνελθόντες
καλιὰς αὐτοῖς ὠικοδομήσαντο, καὶ περιβαλόμενοι χάρακας, ὡς
ὑπήκουεν αὐτοῖς τὰ τῆς ἐργασίας, τεμνόμενοι τὰς πέτρας διὰ
τῶν ἐξαιρουμένων λίθων τὰ τείχη κατεβάλλοντο, καὶ τὴν εὐορμον
5 χηλὴν ὅπως <οἶον> τε ἀσφαλῶς ἔθεντο, ἐπώνυμον αὐτὴν τῆι
πατρίωι γλώσση Δῶρ καλοῦντες· οἱ δ' Ἑλληνας χάριν τοῦ
τῆς φωνῆς εὐπρόφορου καλεῖν ἀρκοῦνται Δῶρα τὴν πόλιν.
καὶ τινες ἱστοροῦσι Δῶρον τὸν Ποσειδῶνος οἰκιστὴν αὐτῆς
γεγονέναι>>.

10

OHNE BUCHZAHL

3 (2a) ET. M. p. 219, 33: τὰ Γάδαιρα λέγονται πληθυντικῶς, ἀπὸ τοῦ
γῆ καὶ τοῦ δεῖρά, οἰνεὶ γῆς δεῖρά· τὰ γὰρ γάδαιρα τῆς γῆς ἐξοχή ἐστιν. ἡ ὡς
φρσιν Κλαύδιος Ἰόλαος ἐν ταῖς Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι Ἀρ-
χαλεὺς υἱὸς Φοίνικος κτίσας τὴν πόλιν ὠνόμασε τῆι Φοινίκων γραφῆι· γά-
15 δειρον γὰρ παρ' αὐτοῖς τὸ ἐκ μικρῶν ὠικοδομημένον.

4 (3) STEPH. BYZ. s.v. Ἰουδαία· Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ (273 F 121)
ἀπὸ τῶν παιδῶν Σεμιράμιδος Ἰούδα καὶ Ἰδουμαία(?). ὡς δὲ Κλαύδιος Ἰόλαος,
ἀπὸ Οὐδαίου Σπάρτων <ένος> ἐκ Θήβης μετὰ Διονύσου ἐστρατευκότος.

5 (4) STEPH. BYZ. s.v. Λάμπη· πόλις Κρήτης, Ἀγαμέμνονος κτίσμα,
20 ἀπὸ Λάμπου τοῦ Ταρραίου. τὸ ἔθνικόν Λαμπαῖος· Κλαύδιος δὲ Ἰόλαος Λαμ-
πέας αὐτοῦς φρσιν.

— PHILISTOS (VON NAUKRATIS ?)

ΠΕΡΙ ΦΟΙΝΙΚΗΣ

No. 615.

25

789. PHILOSTRATOS

Vor Josephus
(s. I 2^a?)

ΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

1 (-) a) JOSEPH. A.J. 10, 228: (Megasthenes 715 F 1) καὶ Διοκλῆς

1 [τε]? Mei τὸ add. S^a 2 αὐτοῖς S^a αὐτοῖς v αὐτοῦ? Mei 4 εὐορμον
Berkel ἑνορμον S 5 χηλὴν Pinedo χειλὴν S <οἶον> Bergk 6 Δῶρ (Josua 17,
11) Mei δῶρα S χάριν Ddf ἄχρι S 7 Δῶρα Ddf δῶραν S 12 ὡς οὐσα
ταινία (om. R¹ del. Westermann) <καὶ οἶον> (? Mei) τῆς γῆς δεῖρά Steph. Byz. s.v.
Γάδαιρα. καλεῖται δὲ οὕτως οἰνεὶ γῆς δεῖρά, ὅ ἐστι τράχηλος Eust. Dion. Per. 64
13 Ἰόλαος: ἰούλιος Et, v Φοινικικαῖς Bochart φοινίκης Et 14 γραφῆι:
γλώσση Hemst 14-15 γάδειρον Hemst γάδον Et 15 ἐκ <λίθων> μικρῶν o.ä.?
ὠικοδ. <περίφραγμα> (Hesych. s.v. γάδαιρα· τὰ περιφράγματα· Φοίνικες; Plin. N.H.
4, 120 Gadir, ita Punica lingua saepem significante) Hemst 17 Ἰδουμαίας? Mei
Ἰδούμα Th. Reinach κλαύδιος V λαύδιος R καιαύδιος P ἰόλαος RP ἰόλαος V
Ἰούλιος v 18 Οὐδαίου Σπάρτων ἐνός Schubart, Mei Ιουδαίου σπάρτωνος ο ἐκ-
στρατευκότος R 20 Ἰόλαος: ἰούλιος ον

δ' ἐν τῇ δευτέρῃ τῶν Περσικῶν (693 F 1) μνημονεύει τούτου τοῦ βασιλέως (des Nabuchodonosor) καὶ Φιλδόστρατος ἐν ταῖς [Ἰνδικαῖς καὶ] Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐπολιόρησε τὴν Τύρον ἔτεσι τρισὶ καὶ δέκα, βασιλεύοντος κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν Ἰθωβάλου τῆς Τύρου. b) JOSEPH. 585/73 c. Αφ. I, 143 (EUSEB. ARM. p. 23, 19 K; Synkell. p. 419, 7): καὶ κατὰ ταῦτα τὴν μὲν τῶν Χαλδαίων ἀναγραφὴν ἀξιόπιστον ἠγητέον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀρχείοις τῶν Φοινίκων (794 F 1) σύμφωνα τοῖς ὑπὸ Βηρώσου (680 F 8a) λεγομένοις ἀναγέγραπται περὶ τοῦ τῶν Βαβυλωνίων βασιλέως, ὅτι καὶ τὴν Συρίαν καὶ τὴν Φοινικὴν ἄπασαν ἐκείνος κατεστρέψατο. (144) περὶ 10 τούτων γοῦν συμφωνεῖ καὶ Φιλδόστρατος ἐν ταῖς Ἱστορίαις, μεμνημένος τῆς Τύρου πολιορκίας, καὶ Μεγασθένης ἐν τῇ τετάρτῃ(?) τῶν Ἰνδικῶν, δι' ἧς ἀποφαίνεται πειράται . . .

790. HERENNIUS PHILON VON BYBLOS

c. 54-142

T

15 1 (III 560) SUDA s.v. Φίλων Βύβλιος· γραμματικός. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν ἐγγὺς Νέρωνος (54/68*), καὶ παρέτεινε εἰς μακρόν· ὑπατον γοῦν Σεβήρον τὸν Ἐρέννιον χρηματίσαντα (c. 130*?) αὐτὸς εἶναι φησιν (F 54), ὅταν ἦγεν ἢ καὶ ὁ ἔτος, ὀλυμπιάδι δὲ † x̄ καὶ διακοσιοστῇ (101/4*). γέγραπται δὲ αὐτῷ Περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων βιβλία ιβ'. Περὶ πόλεων 20 καὶ οὐς ἐκάστη αὐτῶν ἐνδόξως ἤνεγκε βιβλία λ'. Περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ (ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων)· καὶ ἄλλα.

2 a) SUDA s.v. Ἐρμῆπιος Βηρύτιος· ἀπὸ κώμης μεσογαίου· μαθητὴς Φίλωνος τοῦ Βυβλίου, ὅφ' οὗ ὠκειώθη Ἐρεννίῳ Σευήρῳ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκδουλος ὢν γένος, λόγιος σφόδρα. καὶ ἔγραψε πολλά (IV). ἔγραψε καὶ Περὶ ὄνειρων. b) - s.v. 25 Παῦλος Τύριος· ῥήτωρ, γεγινώς κατὰ Φίλωνα τὸν Βύβλιον· δὲ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. c) - s.v. Ἡρωδιανὸς Ἀλεξανδρεὺς· γραμματικός, υἱὸς Ἀπολλωνίου . . . τοῦ ἐπικληθέντος Δυσκόλου. γέγονε κατὰ τὸν Καί-

2 Ἰνδικαῖς αὐτοῦ καὶ LVE [Ἰνδικαῖς καὶ] Jac Ἰδικαῖς καὶ Gutschmid Ἰουδαϊκαῖς καὶ Cichorius 2-3 φοινικικαῖς S^cP φοινικαῖς OLE Φοινικικαῖς <φησιν>? 3 τῆν om. LV 4 Ἰθωβάλου ROLV *iothabulius* Lat; cf. 783 F 7 § 156 τύρων LV 6 ἀλλὰ Arm(?) ἄμα L 9 καὶ - ἄπασαν L Arm Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ πᾶσαν τὴν Φοινικὴν Synk 10 Φιλ. ἐν ταῖς ἱστορίαις L *die geschichte des Philostratos, wo sie die belagerung von Tyros erwähnt* Arm Φιλ. ἐν ταῖς l., ἐνθα καὶ περὶ τῆς Τύρου πολιορκίας καὶ τῶν Φοινίκων πάλαι, αἴτινες (παλαιαὶ τινες Gutschmid) ἱστορίαι φέρονται περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ Synk 11 τετάρτη (δ) L Arm Synk δευτέραι Mue ᾗ Jac 15 βιβλίου AVFM^c 15-21 οὗτος - ἄλλα om. F 16 τῶν om. AGM μακρόν (cf. s.v. Ἐρμιογένης): Μάρκων Westermann 17-18 [αὐτός] - ὅταν <αὐτός> Mue 19 βιβλίων om. V 23 τὸν βυβλίου om. (in lac.) A Ἐρεννίῳ Kuester ἐρεννίῳ o 24 ἔγραψε - ὄνειρων A²

σαρα Ἀντωνίνον τὸν καὶ Μάρκον (161-180), ὡς νεώτερον εἶναι καὶ Διονυσίου τοῦ τῆν Μουσικῆν ἱστορίαν γράψαντος (IV) καὶ Φίλωνος τοῦ Βυβλίου.

3 PORPHYR. *De abst.* 2, 56 (F 3a): ἡ Φοινικικὴ ἱστορία . . . ἦν Σαγχου-
νιάθων μὲν τῆι Φοινίκων γλώττη συνέγραψεν, Φίλων δὲ ὁ Βύβλιος εἰς τὴν
5 Ἑλλάδα γλώσσαν δι' ὀκτώ βιβλίων ἡρμήνευσεν. F 1 c. 9, 20/I.

4 SUDA s.v. Σερῆνος· ὁ καὶ Ἀθηναῖος, ὁ Ἄλιος χρηματίσας· γραμματικός
(s. II°?). Ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας Περὶ πόλεων καὶ τίνες ἐφ'
ἐκάστης ἔνδοξοι, βιβλία γ̄. F 17-18.

F

10

1. ΦΟΙΝΙΚΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Α-Η(Θ)

(F 9-II? 30/2? 37/8? 41/2? 45? 55?).

A

1 (I) EUSEB. *P.E.* 1, 9, 19: (14-18: die ältesten menschen kannten
keine tempel, kultbilder, götter - ausser den gestirnen -, heroen, opfer usf.) ἡ γοῦν
15 τῶν ἰθῶν ἀπάντων πολυθεοῦ πλάνη μακροῖς ὕστερον αὐῶσι πέφανται, ἀρξαμένη μὲν
ἀπὸ Φοινίκων καὶ Αἰγυπτίων, διαβῆσα δὲ ἐκ τούτων ἐπὶ τε τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ μέχρις
αὐτῶν Ἑλλήνων, ὡς καὶ τοῦτο πάλιν ἡ τῶν παλαιτάτων ἱστορία κατέχει, ἦν καὶ αὐτῆν
ἐπισκέψασθαι καιρὸς ἀπὸ τῶν Φοινικικῶν ἀρξαμένους.

(20) ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Σαγχουνιάθων, ἀνὴρ παλαιτάτος καὶ
20 τῶν Τρωικῶν χρόνων, ὡς φασι, πρεσβύτερος, ὃν καὶ ἐπ' ἀκρι-
βεῖαι καὶ ἀληθεῖαι τῆς Φοινικικῆς ἱστορίας ἀποδεχθῆναι μαρ-
τυροῦσιν. Φίλων δὲ τούτου πᾶσαν τὴν συγγραφὴν - ὁ Βύβλιος,
οὐχ ὁ Ἑβραῖος - μεταβαλὼν ἀπὸ τῆς Φοινίκων γλώττης ἐπὶ τὴν
Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέδωκε. (21) μέμνηται τούτων ὁ καθ' ἡμᾶς τὴν καθ'
25 ἡμῶν πεποιημένος συσκευηὴν ἐν τετάρτῳ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑποθέσεως (Porphyrios
260 F 34), ὧδε τῷ ἀνδρὶ μαρτυρῶν πρὸς λέξιν· «ἱστορεῖ δὲ τὰ περὶ Ἰουδαίων
ἀληθέστατα, ὅτι καὶ τοῖς τόποις καὶ τοῖς ὀνόμασι αὐτῶν τὰ συμφωνότατα,
Σαγχουνιάθων ὁ Βηρύτιος, εἰληφῶς τὰ ὑπομνήματα παρὰ

2 Βυβλίου Kuester βιβλίου AG (cp.) βιβλία V ἑβραίου B om. I 5 ὀκτώ: ἑνέα F
I c. 9, 23 6 ὁ ἀλιος ὁ καὶ ἀθηναῖος Eudok ὁ καὶ Ἄλιος χρηματίσας, Ἀθηναῖος
Bernhardy 7 ἐφ' Bernhardy 8 ἐκάστης πόλεως V 15-16 ἀρξαμένη -
Αἰγυπτίων: cf. § 29; *P.E.* 1, 6, 1 16 δὲ A τε BO 17 τοῦτο A τούτων BO 18
φοινικικῶν B¹O φοινίκων A 19-26: F 2 § 42 19 δὲ: δὴ A παλαιότατος A
20 πρεσβυτάτος A 21 φοινικικῆς O φοινικῆς A¹B ἀποδειχθῆσα B¹ ἀποδειχ-
θεῖση B² 22 συγγραφὴν BO γραφὴν A 23 γλώττης A γλώσσης BO 24-
p. 804, 12: Th(ecodoret). *Graec. aff. cur.* 2, 44 f. 24-p. 804, 10 (βασιλίδος): Euseb.
P.E. 10, 9, 11-16 (= Eus²); stand bei Ph. nicht hier (s. zu F 9-II)? 24-26
(λέξιν): γράφει τοῖσιν ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς καθ' ἡμῶν συσκευῆς ὁ Πορφύριος ῥήμασιν
αὐτοῖς τάδε Eus² 26 δὲ: δὴ Eus² (I) 28 σαγχουνιάθων Eus² (O) Th (stets)

Ἱερομβάλου τοῦ ἱερέως θεοῦ Ἱευώ(?), δς Ἱαβιβάλοι τῶι βασιλεῖ Βηρυτίων τὴν ἱστορίαν ἀναθεῖς ὑπ' ἐκείνου καὶ τῶν κατ' αὐτὸν ἐξεταστῶν τῆς ἀληθείας παρεδέχθη. οἱ δὲ τούτων χρόνοι καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν πίπτουσι χρόνων, καὶ σχεδὸν τοῖς 5 Μωσέως πλησιάζουσιν, ὡς αἱ τῶν Φοινίκης βασιλέων μηνύουσι διαδοχαί. Σαγχουινιάθων δὲ ὁ κατὰ τὴν Φοινίκων διάλεκτον φιλαλήθως πᾶσαν τὴν παλαιὰν ἱστορίαν ἐκ τῶν κατὰ πόλιν ὑπομνημάτων καὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναγραφῶν συναγαγὼν δὴ καὶ συγγράφας ἐπὶ Σεμιράμεως γέγονεν τῆς Ἱασυρίων 10 βασιλίδος, ἣ πρὸ τῶν Ἱλιακῶν ἦ κατ' αὐτοὺς γε τοὺς χρόνους γενέσθαι ἀναγέγραπται. τὰ δὲ τοῦ Σαγχουινιάθωνος εἰς Ἑλλάδα γλῶσσαν ἤρμηνευσεν Φίλων ὁ Βύβλιος. (22) ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς, ἀλήθειαν ὁμοῦ καὶ παλαιότητα τῶι δὴ θεολόγῳ μαρτυρήσας· ὁ δὲ προῖων οὐ τὸν ἐπὶ πάντων θεὸν οὐδὲ μὴ θεοὺς τοὺς κατ' οὐρανόν, θνητοὺς δὲ ἀνδρας καὶ γυναῖκας, οὐδὲ τὸν τρόπον ἀστείου, 15 οἶους δι' ἀρετὴν ἀξίον εἶναι ἀποδέξασθαι ἢ ζηλώσαι τῆς φιλοσοφίας, φαυλότητος δὲ καὶ μοχθηρίας ἀπάσης κακίαν περιβεβλημένους θεολογεῖ· καὶ μαρτυρεῖ γε τούτους αὐτοὺς ἐκείνους εἶναι τοὺς εἰσέτι καὶ νῦν θεοὺς παρὰ τοῖς πᾶσιν νενομισμένους κατὰ τε τὰς πόλεις καὶ τὰς χώρας. δέχου δὲ καὶ τούτων ἐκ τῶν ἐγγράφων τὰς ἀποδείξεις.

(23) ὁ δὴ Φίλων εἰς ἑννέα βίβλους τὴν πᾶσαν τοῦ Σαγχουινιά- 20 θωνος πραγματείαν διελὼν κατὰ τὸ προοίμιον τοῦ πρώτου συγγράμματος αὐτοῖς ῥήμασι πρόλεγει περὶ τοῦ Σαγχουινιάθωνος ταῦτα· (24) «τούτων οὕτως ἐχόντων ὁ Σαγχουινιάθων, ἀνὴρ πολυμαθῆς καὶ πολυπράγμων γενόμενος καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἀφ' οὗ τὰ πάντα 25 συνέστη, παρὰ πάντων εἰδέναι ποθῶν, πολυφροντιστικῶς ἐξεμάστευσεν τὰ Ταύτου, εἰδῶς ὅτι τῶν ὑφ' ἡλίον γεγονότων πρῶτός ἐστι Τάαυτος ὁ τῶν γραμμάτων τὴν εὑρεσιν ἐπινοήσας καὶ τῆς τῶν ὑπομνημάτων γραφῆς κατάρξας καὶ ἀπὸ τοῦδε ὥσπερ κρηπίδα βαλόμενος τοῦ λόγου, ὃν Αἰγύπτιοι μὲν ἐκάλεσαν Θώθ, Ἀλεξανδρεῖς δὲ Θώθ, Ἑρμῆν δὲ Ἑλληνας μετέ-

1 Ἱερομβάλου B θεοῦ A θεοῦ τοῦ BO τοῦ θεοῦ Th λευῶ BO Eus³ Ieu (so) A Iaw Th ἀβιβάλοι (cf. 783 F 1 § 117) A ἀβελβάλοι BO(Th) Ἱαβεββάλωι Nöldeke 3 ὑπεδέχθη O^{ac} ἀπέδέχθη? 6 δὲ ὁ Eus³ Th δὲ Eus¹ 7 τὴν ἱστ. τὴν παλαιάν O 8 ἐν om. BO ἀναγραφῶν AEus³ -γράφων B γραφῶν Th 9 δὴ A³ δὲ A^{ac} om. B Eus³ 12 βίβλιος A 13 ὁ δὲ: Porphyrios? 14 τοὺς (καὶ B) κατ' οὐρανόν: cf. § 14 γυναῖκας - τρόπον om. B 16 γε AB καὶ O 17 εἶναι om. A θεοὺς BO οἶους A 18 ἐγγράφων A γραφῶν BO 19 ἑννέα: δκτώ T 3; F 3a 22-p. 805, 16: cf. F 10 § 43 22 ἀνὴρ δὲ A ἀνὴρ δὴ Mras 24 περὶ πάντων N^cDV εἰδῶς B πολυφροντιστικῶς v πολυφροντιστικῶς Ddf 25-p. 805, 1 εἰδῶς - μετέφρασαν: F 2 § 14 25 τὰ ταύτου BO ταῦτα αὐτοῦ A cf. F 2' § 14 ὅτι BO τις A ἡλίον BO ἡλίωι A 26 ἐστι τάαυτος BO ἐστιν οὗτος A 28 βαλόμενος AB³ βαλλ - B¹O 29 δὲ δεθωθ A

φρασαν». (25) ταῦτα εἰπὼν ἐπιμέμφεται τοῖς νεωτέροις τοῖς μετὰ ταῦτα
 ὡς ἂν βεβιασμένως καὶ οὐκ ἀληθῶς τοὺς περὶ θεῶν μύθους ἐπ' ἀλληγορίας καὶ
 φυσικὰς διηγήσεις τε καὶ θεωρίας ἀνάγουσι. λέγει δ' οὖν προῖων· (26)
 «ἀλλ' οἱ μὲν νεώτεροι τῶν ἱερολόγων τὰ μὲν γεγονότα πράγ-
 5 ματα ἐξ ἀρχῆς ἀπεπέμψαντο, ἀλληγορίας δὲ καὶ μύθους ἐπινοή-
 σαντες καὶ τοῖς κοσμικοῖς παθήμασι συγγένειαν πλασάμενοι
 μυστήρια κατέστησαν, καὶ πολλὸν αὐτοῖς ἐπῆγον τύφον, ὡς μὴ
 βραδύως τινὰ συνορᾶν τὰ κατ' ἀλήθειαν γινόμενα· ὁ δὲ συμβαλὼν
 τοῖς ἀπὸ τῶν ἀδύτων εὐρεθεῖσιν ἀποκρύφους Ἀμμουνέων γράμ-
 10 μασι συγχειμένοις ἃ δὴ οὐκ ἦν πᾶσι γινώριμα, τὴν μάθησιν
 ἀπάντων αὐτὸς ἤσκησε, καὶ τέλος ἐπιθείς τῇ πραγματείᾳ τὸν
 κατ' ἀρχὰς μῦθον καὶ τὰς ἀλληγορίας ἐκποδὼν ποιησάμενος,
 ἐξηνύσατο τὴν πρόθεσιν, ἕως πάλιν οἱ ἐπιγενόμενοι ἱερεῖς
 χρόνοις ὕστερον ἠθέλησαν αὐτὴν ἀποκρύψαι καὶ εἰς τὸ μυθῶδες
 15 ἀποκαταστήσαι, ἐξ οὗ τὸ μυστικὸν ἀνέκλυπτεν οὐδέπω φθάσαν
 εἰς Ἑλληνας. (27) τούτοις ἐξῆς φησὶν· «ταῦθ' ἡμῖν εὐρηται ἐπι-
 μελῶς εἰδέναι τὰ Φοινίκων ποθοῦσι καὶ πολλὴν ἐξερευνησα-
 μένοις ὕλην, οὐχὶ τὴν παρ' Ἑλλησι· διάφωρος γὰρ αὕτη καὶ
 φιλονεϊκότερον ὑπ' ἐνίων μᾶλλον ἢ πρὸς ἀλήθειαν συντεθεῖσα». (28)
 20 (28) καὶ μεθ' ἕτερα· «οὕτως τε ἔχειν πεπεισθαι ἡμῖν παρέστη,
 ὡς ἐκεῖνος γέγραφε, τὴν διαφωρίαν ὁρῶσι τὴν παρ' Ἑλλησι,
 περὶ ἧς μοι τρία πεφιλοτίμηται βιβλία τὴν ἐπιγραφὴν ἔχοντα
 Παράδοξου ἱστορίας (F I2/3)». (29) καὶ αὐθις μεθ' ἕτερα ἐπιλέγει·
 «προδιαρθρῶσαι δὲ ἀναγκαῖον πρὸς τὴν αὐθις σαφήνειαν καὶ τὴν
 25 τῶν κατὰ μέρος διάγνωσιν, ὅτι οἱ παλαιάτατοι τῶν βαρβάρων,
 ἐξαιρέτως δὲ Φοινικὲς τε καὶ Αἰγύπτιοι, παρ' ὧν καὶ οἱ λοιποὶ
 παρέλαβον ἄνθρωποι, θεοὺς ἐνόμιζον μεγίστους τοὺς τὰ πρὸς
 τὴν βιωτικὴν χρεῖαν εὐρόντας ἢ καὶ κατὰ τι εὐ ποιήσαντας τὰ

I-16: cf. F 2 § 39-41 I τοῖς - ταῦτα BO τοῖς μετὰ ταῦτα νεωτέροις A [τοῖς
 νεώτεροις] (doch s. lin. 13/6)? 2 καὶ (vor φυσικὰς) om. BO 4 νεώτεροι Jac
 -τατοι O 5 δὲ om. A 5-6 ἐπινοήσαντο BO 7 τύφον A τὸν τύφον BO 8
 τινὰς A γινόμενα O ὁ δὲ: i.e. Sanchuniathon 8-25 συμβαλὼν - βαρβάρων om. B
 9 ἀμμουνέων O -οῦνσων A -ναίων MGras 13 ἐπιγινόμενοι A 17 πολλὰ O 17-18
 ἐξερευνησάμενος A 18 ὕλην, <πλὴν (ο. ἀλλ')> οὐχί? 21 ἦν διαφωρίαν A 22 περὶ
 ἧς A παρ' οἷς O 24-p. 806, 5: cf. Theodoret. *Graec. aff. cur.* 3, 25: καὶ τὸν
 Κρόνον ἄνθρωπον εἶναι Σαρχωνιάθων ἔφησε καὶ γυναῖκα τὴν Πέαν τὴν ἐκείνου ὀμόζυγα,
 καὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν ἐκείνων γε παῖδας, εἶτα εὐεργεσιῶν τινας ἄρξαντας καὶ δε-
 ξαιμένους τοῦ βίου τὸ τέλος, θείας παρὰ Φοινίκων ἀξιοθῆναι τιμῆς, καὶ θεοὺς ἀναγορευ-
 θῆναι, καὶ βωμοῖς καὶ θυσίαις καὶ ἐτησίαις τιμηθῆναι δημοβοιναίαις. 24 αὐθις O αὐτὴν A
 25 παλαιάτατοι A -ότατοι O 27 μεγίστους BO καὶ μέγιστον A τοὺς τὰ A
 τοὺς τί BO

ἔθνη· εὐεργέτας τε τούτους καὶ πολλῶν αἰτίους ἀγαθῶν ἡγού-
 μνοι ὡς θεοὺς προσεκύνουσιν, καὶ εἰς τὸ χρεῶν μεταστάντας
 ναοὺς κατασκευασάμενοι στήλας τε καὶ βάρβδους ἀφιέρουσι ἐξ
 ὀνόματος αὐτῶν, καὶ ταῦτα μεγάλως σεβόμενοι καὶ ἑορτὰς
 5 ἔνεμον αὐτοῖς τὰς μεγίστας Φοινίκεις, ἐξαιρέτως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν
 σφετέρων βασιλέων τοῖς κοσμικοῖς στοιχείοις καὶ τισὶ τῶν
 νομιζομένων θεῶν τὰς ὀνομασίας ἐπέθεσαν· φυσικοὺς δὲ ἥλιον
 καὶ σελήνην καὶ τοὺς λοιποὺς πλανήτας ἀστέρας καὶ τὰ στοι-
 χεῖα καὶ τὰ τούτοις συναφῆ θεοὺς μόνους ἐγίνωσκον, ὥστ'
 10 αὐτοῖς τοὺς μὲν θνητοὺς τοὺς δὲ ἀθανάτους θεοὺς εἶναι».

2 (2) EUSEB. P.E. I, 9, 30-10, 42: ταῦτα (F I) κατὰ τὸ προοίμιον
 ὁ Φίλων διαστείλαμενος ἐξῆς ἀπάρχεται τῆς τοῦ Σαγχουνιά-
 θωνος ἐρμηνείας, ὡδὲ πως τὴν Φοινικικὴν ἐκτιθέμενος θεο-
 λογίαν·

15 (10) τὴν τῶν ὄλων ἀρχὴν ὑποτίθεται ἀέρα ζοφώδη καὶ πνευματώδη ἢ πνοὴν
 ἀέρος ζοφώδους καὶ χάος θολερὸν ἐρεβῶδες· ταῦτα δὲ εἶναι ἀπειρα καὶ διὰ
 πολὺν αἰῶνα μὴ ἔχειν πέρας. «ὅτε δέ» φησὶν «ἠράσθη τὸ πνεῦμα τῶν
 ἰδίων ἀρχῶν, καὶ ἐγένετο σύγκρασις, ἢ πλοκὴ ἐκείνη ἐκλήθη
 Πόθος· αὕτη δὲ ἀρχὴ κτίσεως ἀπάντων· αὐτὸ δὲ οὐκ ἐγίνωσκε
 20 τὴν αὐτοῦ κτίσιν. καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ συμπλοκῆς τοῦ πνεύματος
 ἐγένετο Μῶτ. τοῦτό τινές φασιν ἰλύν, οἱ δὲ ὕδατώδους μίξεως
 σῆψιν. καὶ ἐκ ταύτης ἐγένετο πᾶσα σπορὰ κτίσεως καὶ γένεσις
 τῶν ὄλων. (2) ἦν δὲ τινα ζῶια οὐκ ἔχοντα αἰσθησιν, ἐξ ὧν
 ἐγένετο ζῶια νοερά· καὶ ἐκλήθη Ζοφασμῖν, τοῦτ' ἔστιν οὐρα-
 25 νοῦ κατόπται. καὶ ἀνεπλάσθη ὁμοίως ὠιοῦ σχήματι. καὶ ἐξέ-
 λαμψε Μῶτ, ἥλιός τε καὶ σελήνη ἀστέρες τε καὶ ἀστρα μεγάλα».

(3) τοιαύτη μὲν αὐτῶν ἡ κοσμογονία, ἔντικρυς ἀθεότητα εἰσαγούσα·
 ἴδωμεν δὲ ἐξῆς, ὡς καὶ τὴν ζωιογονίαν ὑποστήναι λέγει. φησὶν οὖν· (4) «καὶ
 τοῦ ἀέρος διαυγάσαντος, διὰ πύρωσιν καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς
 30 γῆς ἐγένετο πνεύματα καὶ νέφη καὶ οὐρανίων ὕδατων μέγισται
 καταφοραὶ καὶ χύσεις. καὶ ἐπειδὴ διεκρίθη καὶ τοῦ ἰδίου τόπου

2 μεταστάντας Wyttenbach καταστάντας ABO 3 κατασκευασάμενοι A μετασκ-
 BO 4 ταύτας BO 7 ἐπέθεσαν O προέθεσαν (-θέασαν A¹) A^o ἐτίθεσαν B προσ-
 ἔθησαν M^{ras} 7-10: P.E. I, 9, 5 ἔχεις δὲ καὶ ἐν τῇ Φοινικικῇ θεολογίᾳ, ὡς ἔρα
 Φοινικίων οἱ πρῶτοι φυσικοὶ ἥλιον - θεοὺς μόνους (A μόνον BO) ἐγίνωσκον (weiter
 zu p. 807, 11-14) 7 δὲ om. A 13 φοινικὴν A¹ 15 ὑποτίθεται (scil. Σαγχου-
 νιάθων) AB ὑποτίθενται O 16 ζοφώδη O 17 ὅτε AB ὅτι O 21 Μῶτ om. A
 φασιν om. A ὕδατώδη O 24 ζωφασμῖν (so) A Ζωφασμῖν Clem^{en} 24-25
 ἐξ οὐρανοῦ O 26 σελήνη: μήνη B 27 αὐτῶι A κοσμογένεια A¹ 30 ὕδατων
 om. BO

διεχωρίσθη διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πύρωσιν, καὶ πάλιν συνήντησε πάντα ἐν ἀέρι τάδε τοῖσδε, καὶ συνέρραξαν, βρονταὶ τε ἀπετελέσθησαν καὶ ἀστραπαί, καὶ πρὸς τὸν πάταγον τῶν βροντῶν τὰ προγεγραμμένα νοερά ζωια ἐγρηγόρησεν, καὶ πρὸς τὸν ἦχον 5 ἐπτύρη, καὶ ἐκινήθη ἐν τε γῆι καὶ θαλάσσει ἄρρεν καὶ θῆλυ». (5) τοιαύτη αὐτοῖς καὶ ἡ ζωιογονία. τοῖς ἐξῆς ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ἐπιφέρει λέγων· «ταῦθ' ἠρέθη ἐν τῇ κοσμογονίᾳ γεγραμμένα Τααύτου καὶ τοῖς ἐκείνου ὑπομνήμασιν ἐκ τε στοχασμῶν καὶ τεκμηρίων, ὧν ἑώρακεν αὐτοῦ ἡ δίανοια καὶ ἡδρε καὶ ἡμῖν ἐφώτισεν».

10 (6) ἐξῆς τοῖς ὀνόματι τῶν ἀνέμων εἰπὼν Νότου καὶ Βορέου καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιλέγει· «ἀλλ' οὗτοι γε πρῶτοι ἀφιέρωσαν τὰ τῆς γῆς βλαστήματα, καὶ θεοὺς ἐνόμισαν, καὶ προσεκύουν ταῦτα, ἀφ' ὧν αὐτοὶ τε διεγένοντο καὶ οἱ ἐπόμενοι καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν πάντες, καὶ χοᾶς καὶ ἐπιθύσεις ἐποίουν». «ἔλεον δὲ καὶ οἰκτρον καὶ 15 κλαυθμὸν βλαστήματι γῆς ἀπίοντι καθιέρουν, καὶ γενέσει ζώων ἐκ γῆς πρώτη καὶ τῇ ἐξ ἀλλήλων καὶ τελευταίῃ, καθ' ἣν τοῦ ζῆν ἀπήρχοντο.» καὶ ἐπιλέγει· «αὐταὶ δ' ἦσαν αἱ ἐπίνοιαί τῆς προσκυνήσεως ὁμοίαι τῇ αὐτῶν ἀσθενεῖαι καὶ ψυχῆς «ἔτι» ἀτολμία». (7) εἰτά φησι γεγενῆσθαι ἐκ τοῦ Κολπία ἀνέμου καὶ γυναικὸς 20 Βάου (τοῦτο δὲ νύκτα ἐρμηνεύει) Αἰῶνα καὶ Πρωτόγονον θνητοὺς ἄνδρας οὕτω καλουμένους· εὐρεῖν δὲ τὸν Αἰῶνα τὴν ἀπὸ δένδρων τροφήν. ἐκ τούτων τοὺς γενομένους κληθῆναι Γένος καὶ Γενεάν, καὶ οἰκῆσαι τὴν Φοινίκην· αὐχμῶν δὲ γενομένων, τὰς χεῖρας ὀρέγειν εἰς οὐρανὸν πρὸς τὸν ἥλιον· «τοῦτον γάρ (φησὶν) θεὸν ἐνόμιζον μόνον οὐρανοῦ κύριον Βεελοσάμην καλοῦν- 25 τες, ὃ ἐστὶ παρὰ Φοίνιξι κύριος οὐρανοῦ, Ζεὺς δὲ παρ' Ἑλλησιν»». (8) μετὰ δὲ ταῦτα πλάνην Ἑλλήσιν αἰτιᾶται λέγων· «οὐ γὰρ ματαίως αὐτὰ πολλαχῶς διεστειλάμεθα, ἀλλὰ πρὸς τὰς αὐθις παρεχδοχὰς τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ὀνομάτων, ἅπερ οἱ Ἑλληγες

1 ἐχωρίσθη A 1-2 πάντα σ. πάλιν O 2 ἀέρι BO ἀκαρῆ A ἀκαρεῖ H^o
 4 νοερά om. BO ἐγρηγόρησαν O 5 ἐπτύρη καὶ om. B 6 συγγραφεὺς: i.e. Σαρχουναίθων 7 τααύτου BO τὰ αὐτοῦ A 8 ἐκείνου BO αὐτοῦ A 10 βορέα A 11-17 οὗτοι: scil. οἱ παλαιῆται; cf. P.E. I, 9, 5 (s. zu p. 806, 7-10 = Eus²) καὶ ὅτι τοῖς οἱ παλαιῆται τὰ (om. A) τῆς γῆς ἀφιέρωσαν βλαστήματα - ἀπήρχοντο. αὐταὶ - ἀτολμία. ταῦτα καὶ ἡ Φοινίκων γραφή, ὡς ἐξῆς ἀποδειχθήσεται 13 αὐτοὶ καὶ Eus² (A) διεγένοντο A Eus² 14 ἐπιθύσεις Eus² (A) ἐποίουν: ἐτέλουν (ἐτα- O) Eus² 14-17 ἔλεον - ἀπήρχοντο om. Eus¹ 15 βλαστήματι BO καὶ βλαστήματα A 18 «ἔτι» Eus² 20 βάου (Βάουτ Bochart) τοῦτο BO βᾶ αὐτοῦ π A θνητοὺς BO ἡτοὺς A 21 ἀπὸ τῶν BO 22 γενομένους A γεννωμένους BO (richtig?) κληθῆναι: καὶ A 23 ὀρέγειν εἰς οὐρανὸν B ὀρ. πρὸς οὐ. O εἰς οὐρανοὺς ὀρ. A 24 βεελοσάμην A -μῆν BO; cf. Plaut. Poem. 1027 26 δὲ om. BO 27 αὐθις BO εὐθεῖς A

ἀγνοήσαντες ἄλλως ἐξεδέξαντο, πλανηθέντες τῇ ἀμφοβολίαι τῆς μεταφράσεως». (9) ἐξῆς φησιν ἀπὸ Γένους Αἰώνος καὶ Πρωτογόνου γεννηθῆναι αὐτῆς παῖδας θνητοὺς, οἷς εἶναι ὀνόματα Φῶς καὶ Πῦρ καὶ Φλόξ· οὗτοι (φησὶν) ἐκ παρατριβῆς ξύλων εὗρον πῦρ, καὶ τὴν χρῆσιν ἐδίδαξαν. υἱοὺς δὲ 5 ἐγέννησαν οὗτοι μεγέθει τε καὶ ὑπεροχῇ κρείσσονας, ὧν τὰ ὀνόματα τοῖς ὄρεσιν ἐπετέθη ὧν ἐκράτησαν, ὡς ἐξ αὐτῶν κληθῆναι τὸ Κάσιον καὶ τὸν Λίβανον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον καὶ τὸ Βραθύ. ἐκ τούτων (φησὶν) ἐγεννήθησαν Σαμηροῦμος, ὁ καὶ Ὑψουράνιος, <καὶ Οὐσωσ>· ἀπὸ μητέρων δὲ (φησὶν) ἐχρημάτιζον, τῶν τότε γυναικῶν ἀνέδην μισογμένων οἷς ἂν ἐντύχοιεν. (10) 10 εἰτά φησι τὸν Ὑψουράνιον οἰκῆσαι Τύρον, καλύβας τε ἐπινοῆσαι ἀπὸ καλάμων καὶ θρύων καὶ παπύρου· στασιάσαι δὲ πρὸς τὸν ἀδελφὸν Οὐσωων, ὃς σκέπην τῷ σώματι πρῶτος ἐκ δερμάτων ὧν ἴσχυσε συλλαβεῖν θηρίων εὖρε. ῥαγδαίαν δὲ γενομένων ὄμβρων καὶ πνευμάτων, παρατριβέντα τὰ ἐν τῇ Τύρῳ δένδρα πῦρ ἀνάψαι, καὶ τὴν αὐτῶν ὕλην καταφλέξει· δένδρου δὲ λαβόμενον τὸν Οὐσωων 15 καὶ ἀποκλαδεύσαντα πρῶτον τομῆσαι εἰς θάλασσαν ἐμβῆναι· ἀνιεῶσαι δὲ δύο στήλας Πυρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ προσκυνῆσαι αἱμά τε σπένδειν αὐταῖς ἐξ ὧν ἤγρευε θηρίων. τούτων δὲ τελευτησάντων, τοὺς ἀπολειφθέντας φησὶ ῥάβδους αὐτοῖς ἀφιερῶσαι, καὶ τὰς στήλας προσκυνεῖν, καὶ τούτοις ἑορτὰς ἄγειν κατ' ἔτος. (11) χρόνους δὲ ὑστερον πολλοῖς ἀπὸ τῆς Ὑψουρανίου γενεᾶς γενέσθαι 20 Ἀγρέα καὶ Ἀλιέα τοὺς ἀλιείας καὶ ἄγρας εὐρετάς, ἐξ ὧν κληθῆναι ἀγρευτάς καὶ ἀλιεῖς. ἐξ ὧν γενέσθαι δύο ἀδελφοὺς σιδήρου εὐρετάς καὶ τῆς τούτου ἐργασίας, ὧν θάτερον τὸν Χουσῶρ λόγους ἀσκήσαι καὶ ἐπωιδὰς καὶ μαντείας. εἶναι δὲ τοῦτον τὸν Ἥφαιστον, εὐρεῖν δὲ καὶ ἄγκιστρον καὶ δέλεαρ καὶ ὀρμιᾶν καὶ σχεδίαν, πρῶτόν τε πάντων ἀνθρώπων πλεῖστα. διὸ καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν μετὰ 25 θάνατον ἐσεβάσθησαν. καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν καὶ Δία Μειλίχιον· οἱ δὲ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοίχους φασὶν ἐπινοῆσαι ἐκ πλίνθων. (12) μετὰ ταῦτα ἐκ τοῦ γένους τούτων γενέσθαι νεανίας δύο, καλεῖσθαι δὲ αὐτῶν τὸν μὲν Τεχνίτην. τὸν δὲ Γήινον Αὐτόχθονα· οὗτοι ἐπενόησαν τῷ πληθῶι τῆς πλίνθου συμμιγνύειν

I ἐξελέξαντο A 2 γένους Clemen, Mras 4 εὗρον ἐκ π. ξ. πῦρ A 6 κάσιον BO κάσιον A 7 καὶ τὸν Ἀντιλίβανον om. A 7-9 Ἀντιλίβανον - γυναικῶν om. B 7-8 ἐγεννήθησαν μηροῦμος (so!) A ἐγεννήθη σαμηροῦμος O ἐγεννήθη Σαμηροῦμος Bochart 8 ὁ καὶ AO <καὶ Οὐσωσ> Ddf 9 ἐχρημάτιζον τῶν B(?) O ἐχρημάτιζον A ἀνέδην v ἀναδην ABO ἂν om. A 10 τὸν - Τύρον om. B 11 θρίων B(?) παπύρου A -ρων BO οὐσωων AO οὐσων B 12 τῷ σώματι om. A πρῶτος A πρῶτον B om. O 14 αὐτῶν A αὐτόθι BO λαβομένου A Οὐσωων: οὐσων B 15 θάλατταν A 15-16 τε δύο A 20 ἀλιείας καὶ ἄγρας AB 21 ἀγρέας καὶ ἄγρας O 21 ἐξ οὗ O 22 χουσῶρ BO(?) χρυσῶρ A: cf. 784 F 4 ἀσκήσεως A 23 εἶναι - ὀνομάζεται p. 809, 4 om. B εὐρεῖν δὲ (om. καὶ) δ. A 24 τε A δὲ O 25 Δία μειλίχιον O διαμίχιον A 25-26 τὸν ἀδελφὸν Clemen 26 αὐτοῦ O αὐτῶν A 27 νεανίας O γενεᾶς AH 28 συμμιγνύειν O -ωων A

φορυτόν, καὶ τῷ ἡλίῳ αὐτὰς τερσαίνειν· ἀλλὰ καὶ στέγας ἐξεῦρον. ἀπὸ τούτων ἐγένοντο ἕτεροι, ὧν ὁ μὲν Ἄγρὸς ἐκαλεῖτο, ὁ δὲ Ἄγροῦ ἥρωσ ἢ Ἀγρότης, οὗ καὶ ξόανον εἶναι μάλα σεβάσιμον καὶ ναὸν ζυγοφορούμενον ἐν Φοινίκῃ· παρὰ δὲ Βυβλίους ἐξαίρετως θεῶν ὁ μέγιστος ὀνομάζεται. (13) ἐπενόησαν δὲ οὗτοι αὐτὰς προστιθέναι τοῖς οἴκοις καὶ περιβόλους καὶ σπήλαια. ἐκ τούτων ἀγρόται καὶ κυνηγοί. οὗτοι δὲ καὶ Ἀλῆται καὶ Τιτᾶνες καλοῦνται. ἀπὸ τούτων γενέσθαι Ἄμμον καὶ Μάγον, οἱ κατέδειξαν κώμας καὶ ποιμένας. ἀπὸ τούτων γενέσθαι Μισῶρ καὶ Συδύκ, τουτέστιν εὐλυτον καὶ δίκαιον. οὗτοι τὴν τοῦ ἀλῆσ χρῆσιν εὔρον. (14) ἀπὸ Μισῶρ Τάαυτος, ὃς εὔρε τὴν τῶν πρώτων στοιχείων γραφὴν, ὃν Αἰγύπτιοι μὲν Θωούθ, Ἀλεξανδρεῖς δὲ Θώθ, Ἕλληγες δὲ Ἐρμῆν ἐκάλεσαν. ἐκ δὲ τοῦ Συδύκ Διόσκουροι ἢ Κάβειροι ἢ Κορύβαντες ἢ Σαμοθραῖκες· οὗτοι (φησί) πρώτοι πλοῖον εὔρον. ἐκ τούτων γεγόνασιν ἕτεροι, οἱ καὶ βοτάνας εὔρον καὶ τὴν τῶν δακετῶν ἱασιν καὶ ἐπωιδάς.

(15) κατὰ τούτους γίνεται τις Ἐλιοῦν καλούμενος Ὑψιστος καὶ θήλεια λεγομένη Βηρούθ, οἱ καὶ κατῴικουν περὶ Βύβλον. ἐξ ὧν γεννάται Ἐπίγειος Αὐτόχθων, ὃν ὕστερον ἐκάλεσαν Οὐρανόν, ὡς ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ὑπὲρ ἡμᾶς στοιχεῖον δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους ὀνομάζειν οὐρανόν. γεννάται δὲ τούτῳ ἀδελφὴ ἐκ τῶν προειρημένων, ἣ καὶ ἐκλήθη Γῆ· καὶ διὰ τὸ κάλλος ἀπ' αὐτῆς (φησί) ἐκάλεσαν τὴν ὀμῶνυμον γῆν. ὁ δὲ τούτων πατὴρ ὁ Ὑψιστος ἐν συμβολῇ λῆι θηρίων(?) τελευτήσας ἀφιερῶθη, ὧι χάρις καὶ θυσίας οἱ παῖδες ἐτέλεσαν. (16) παραλαβὼν δὲ ὁ Οὐρανὸς τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχὴν ἄγεται πρὸς γάμον τὴν ἀδελφὴν Γῆν, καὶ ποιεῖται ἐξ αὐτῆς παιδὰς τέσσαρας· Ἦλον τὸν καὶ Κρόνον καὶ Βαίτυλον καὶ Δαγῶν (ὃς ἐστὶ Σίτων) καὶ Ἄτλαντα. καὶ ἐξ ἄλλων δὲ γαμετῶν ὁ Οὐρανὸς πολλὴν ἔσχε γενεάν· διὸ χαλεπαίνουσα ἡ Γῆ τὸν Οὐρανὸν ζηλοτυποῦσα ἐκάκιζεν, ὡς καὶ διαστῆναι ἀλλήλων. (17) ὁ δὲ Οὐρανὸς ἀποχωρήσας αὐτῆς, μετὰ βίας ὅτε καὶ ἐβούλετο ἐπιῶν καὶ πλησιάζων αὐτῇ,

2 ἀγροῦ ἥρωσ AO ἀγροῦηρωσ NV (ν vor Mras) ἀγρότης O ἀβρότης A
 4 βυβλίους A 5 περιβόλους AO -λα.α B 7 ποιμένας A ποίμνια B (O fehlt)
 8 μισῶρ A μείσωρα B (O unleserlich) συδύκ A συδέκ G (O unleserlich) ἐσδέκ
 B; cf. § 25; 38 9 μισῶρ A μείσωρ B G (O zerstört) 9-11 Τάαυτος - ἐκάλε-
 σαν: F 1 § 24 9 οὐ τάαυτος BO οὔτος αὐτός A ὁ Τάαυτος Mras ὀν T. ? s. zu
 p. 804, 25 10 θωούθ A θωῶρ BO ἔλ. δὲ θώθ BO om. A 11 τοῦ om. A
 συδύκ A συδέκ BO κάβειροι A κορύβαντες A κύρβαντες BO (richtig?) 13
 δακετῶν AB δεκάτων O 14 ἐλιοῦν A ἐλιούμ (ἐλ- V) O (N) ἐνούμ B 15 βηρούθ
 BO βουθ A βίβλον A βέβλον B¹ 15-16 ἐπίγειος αὐτόχθων (cf. § 12) A ἐπ. ἢ αὐ. BO
 16-17: ὃν ὕστερον «δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους» ἐκ. Οὐρανόν, ὡς - στοιχεῖον [δι' ὑ.τ.κ.]
 19-20 ἐν συμβολῇ A ἐν (ἐκ B²) συμβολῆς B ἐν συμβολαῖς O 20 θηρίων BO αἰψίων
 (so) A οἱ om. B (O unleserlich) 21 ἄγε B² 22 ἦλον A Ἰον BO 23
 βαίτυλον O βέτυλον B β. . τυλον (rasur) A 23-24 γαμετῶν BO γενετῶν A 25
 ἐκάκιζεν BO κακίζειν A κακίζει Mras 26 ἐπιῶν A^o ἐστιῶν B¹ ἐστιῶν B²

πάλιν ἀπῆλλάττετο· ἐπιχειρεῖν δὲ καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς παῖδας διαφθεῖρειν,
 τὴν δὲ Γῆν ἀμύνασθαι πολλάκις, συμμαχίαν αὐτῇ συλλεξαμένην. εἰς ἄνδρας δὲ
 προελθὼν ὁ Κρόνος, Ἐρμῆι τῷ τρισεμείστῳ συμβούλῳ καὶ βοηθῷ χρώ-
 μενος - οὗτος γὰρ ἦν αὐτῷ γραμματεὺς - τὸν πατέρα Οὐρανὸν ἀμύνεται τιμω-
 5 ρῶν τῇ μητρὶ. (18) Κρόνῳ δὲ γίνονται παῖδες Περσεφόνη καὶ Ἀθηνᾶ.
 ἡ μὲν οὖν πρώτη παρθένος ἐτελεύτα, τῆς δὲ Ἀθηνᾶς γνώμη καὶ Ἐρμοῦ κατ-
 εσεύασε Κρόνος ἐκ σιδήρου ἄρπην καὶ δόρυ. εἶτα ὁ Ἐρμῆς τοῖς τοῦ Κρόνου
 συμάχοις λόγους μαγείας διαλεχθεὶς πόθον ἐνεποίησε τῆς κατὰ τοῦ Οὐρανοῦ
 μάχης ὑπὲρ τῆς Γῆς· καὶ οὕτως Κρόνος τὸν Οὐρανὸν πολέμῳ συμβαλὼν τῆς
 10 ἀρχῆς ἤλασε, καὶ τὴν βασιλείαν διεδέξατο. ἐάλω δὲ ἐν τῇ μάχῃ καὶ ἡ ἑτέραστος
 τοῦ Οὐρανοῦ σύγκοιτος ἐγκύμων οὔσα, ἣν ἐκδίδωσιν ὁ Κρόνος Δαγῶνι πρὸς
 γάμον· τίκτει δὲ παρὰ τούτῳ ὁ κατὰ γαστρὸς ἐξ Οὐρανοῦ ἔφερεν, ὁ καὶ ἐκάλεσε
 Δημαροῦν. (19) ἐπὶ τούτοις ὁ Κρόνος τεῖχος περιβάλλει τῇ ἑαυτοῦ οἰκίῃσει,
 καὶ πόλιν πρώτῃν κτίζει τὴν ἐπὶ Φοινίκης Βύβλον. (20) μετὰ ταῦτα τὸν
 15 ἀδελφὸν τὸν Ἰδιον Ἀτλαντα ὑπονόησας ὁ Κρόνος μετὰ γνώμης τοῦ Ἐρμοῦ εἰς
 βάθος γῆς ἐμβαλὼν κατέχρωσε. κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον οἱ ἀπὸ τῶν Διοσκούρων
 σχεδιάς καὶ πλοῖα συνθέντες ἐπλευσαν, καὶ ἐκρίφεντες κατὰ τὸ Κάσσιον ὄρος
 ναὸν αὐτόθι ἀφιέρωσαν. οἱ δὲ σύμμαχοι Ἥλου τοῦ Κρόνου Ἐλκειμ ἐπεκλή-
 θησαν, ὡς ἂν Κρόνοι οὗτοι ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἐπὶ Κρόνου. (21) Κρόνος δὲ
 20 οἶδον ἔχων Σάδιδον ἰδίῳ αὐτὸν σιδήρῳ διεχρήσατο δι' ὑπονοίας αὐτὸν ἐσχηκώς,
 καὶ τῆς ψυχῆς αὐτόχειρ τοῦ παιδὸς γενόμενος ἐστέρησεν· ὡσαύτως καὶ θυγα-
 τρὸς ἰδίας τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμεν, ὡς πάντας ἐκπεπλήχθαι θεοὺς τὴν Κρόνου
 γνώμην. (22) χρόνου δὲ προϊόντος Οὐρανὸς ἐν φυγῇ τυγχάνων θυγατέρα
 αὐτοῦ παρθένον Ἀστάρτην μεθ' ἑτέρων ἀδελφῶν αὐτῆς δύο Ῥέας καὶ Διώνης,
 25 δόλωι τὸν Κρόνον ἀνελεῖν ὑποπέμπει, ἃς καὶ ἑλὼν ὁ Κρόνος κουριδίας γαμετὰς
 ἀδελφὰς οὔσας ἐποίησατο. (23) γνοὺς δὲ Οὐρανὸς ἐπιστρατεύει κατὰ τοῦ
 Κρόνου Εἰμαρμένην καὶ Ὠραν μεθ' ἑτέρων συμμάχων, καὶ ταύτας ἐξοικειω-
 σάμενος ὁ Κρόνος παρ' ἑαυτῷ κατέσχευεν. ἔτι δὲ (φησὶν) ἐπενόησε θεὸς Οὐρανὸς
 βαιτύλια, λίθους ἐμψύχους μηχανησάμενος. (24) Κρόνῳ δὲ ἐγένοντο ἀπὸ

Ἰ ἀπῆλλάσσετο A ἐπιχειρεῖν A ἐπεχειρεῖ BO 2 αὐτῇ O 3 ἔρμει A
 4 αὐτῷ AO αὐτοῦ B ἀμύνεται om. A 6 οὖν om. O τελευταῖ A Ἀθηνᾶς -
 Ἐρμοῦ BO μετὰ γνώμης καὶ μετὰ ἔρμοῦ A 8 πόθον B τοῖς κατὰ B κατὰ τοῦ
 οὐρανοῦ A κατ' οὐρανὸν BO 9 ὑπὲρ γῆς A οὕτω(ς) B(O) οὗτος A πολεμῶν A
 10 ἐάλω δὲ καὶ ἐν τ.μ. A 11-12 δαγῶνι πρὸς γάμον A πρὸς (εἰς O) γάμον τῷ
 δαγῶν BO 13 δημαροῦν BIO διμάρου A; cf. § 27/8; 31 τῇ om. O 14 πόλιν
 πρώτῃν A πρ. π. BO φοινίκης A -κη BO βύβλον O βιβλον A βέβλον B
 17 συνθέντες AB σύνθετα O κατὰ BO περὶ A 18-23 οἱ δὲ - γνώμην om. B
 18 Ἥλου A Ἰου O ἔλκειμ ἐπεκλήθησαν O ἔλκει μετεβλήθησαν A 19 ἦσαν v εἶησαν
 Schwartz 21 γινόμενος A 22 ἐκπεπλήσθαι A χρόνου A χρόνου BO 24
 βέα(v) καὶ διώνη(v) A^c (m. 1) 27-28 οἰκειωσάμενος B 28 ὁ om. A

- 'Αστάρτης θυγατέρες ἐπτά Τιτανίδες ἢ 'Αρτέμιδες, καὶ πάλιν τῷ αὐτῷ γίνονται ἀπὸ 'Ρέας παῖδες ἐπτά, ὧν ὁ νεώτατος ἅμα τῇ γενέσει ἀφιερῶθη· καὶ ἀπὸ Διώνης θήλειαι * *, καὶ ἀπὸ 'Αστάρτης πάλιν ἄρρενες δύο, Πόθος καὶ 'Ερως. (25) ὁ δὲ Δαγῶν ἐπειδὴ εὔρε σῖτον καὶ ἄροτρον, ἐκλήθη Ζεὺς 5 'Αρότριος. Συδύκωι δὲ τῷ λεγομένωι δικαίωι μία τῶν Τιτανίδων συνελθοῦσα γενναῖ τὸν 'Ασκληπιόν. (26) ἐγεννήθησαν δὲ καὶ ἐν Περαιαίαι Κρόνωι τρεῖς παῖδες, Κρόνος ὁμώνυμος τῷ πατρὶ καὶ Ζεὺς Βῆλος καὶ 'Απόλλων. κατὰ τούτους γίνονται Πόντος καὶ Τυφὼν καὶ Νηρεὺς πατὴρ Πόντου, Βήλου δὲ παῖς. (27) ἀπὸ δὲ τοῦ Πόντου γίνεται Σιδῶν, ἢ καθ' ὑπερβολὴν εὐφωνίας πρώτη 10 ὕμνον ὠιδῆς εὔρε, καὶ Ποσειδῶν. τῷ δὲ Δημαροῦντι γίνεται Μέλκαθρος ὁ καὶ 'Ηρακλῆς. (28) εἶτα πάλιν Οὐρανὸς πολεμεῖ Πόντῳ, καὶ ἀποστάς Δημαροῦντι † προστίθεται ἔπεισά τε Πόντῳ ὁ Δημαροῦς, τροποῦται δὲ αὐτὸν ὁ Πόντος· ὁ δὲ Δημαροῦς φυγῆς θυσίαν ἠῤῥατο. (29) ἔτει δὲ τριακοστῷ δευτέρῳ τῆς ἑαυτοῦ κρατήσεως καὶ βασιλείας ὁ 'Ηλος (τοῦτ' ἐστὶν ὁ Κρόνος) 15 Οὐρανὸν τὸν πατέρα λοχῆσας ἐν τόπῳ τινὶ μεσογείῳι καὶ λαβὼν ὑποχείριον ἐκτέμνει αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα σύνεγγυς πηγῶν τε καὶ ποταμῶν, ἐνθα ἀφιερῶθη Οὐρανός, καὶ ἀπρητίσθη αὐτοῦ τὸ πνεῦμα, καὶ ἀπέσταξεν αὐτοῦ τὸ αἷμα τῶν αἰδοίων εἰς τὰς πηγὰς καὶ τῶν ποταμῶν τὰ ὕδατα· καὶ μέχρι τούτου δείκνυται τὸ χωρίον.
- 20 (30) τοσαῦτα μὲν δὴ τὰ τοῦ Κρόνου, καὶ τοιαῦτά γε τὰ σεμνὰ τοῦ παρ' Ἑλλήσι βοιωμένου βίου τῶν ἐπὶ Κρόνου, οὓς καὶ φασὶ γεγονέναι πρῶτον χρυσοῦν τε γένος μερόπων ἀνθρώπων, τῆς μακαριζομένης ἐκείνης τῶν παλαιῶν εὐδαιμονίας. πάλιν δὲ ὁ συγγραφεὺς τούτοις μεθ' ἕτερα ἐπιφέρει λέγων·
- (31) «'Αστάρτη δὲ ἡ μεγίστη καὶ Ζεὺς Δημαροῦς καὶ Ἄδωδος 25 βασιλεὺς θεῶν ἐβασίλευον τῆς χώρας Κρόνου γνῶμηι. ἡ δὲ 'Αστάρτη ἐπέθηκε τῇ ἰδίῃ κεφαλῇ βασιλείας παράσημον

1-2 θυγατέρας - 'Ρέας om. BO 3 * * (zahl und namen?) Jac 5 συδύκωι Α
 συδῆκ O σεδῆκ B; cf. § 13 6 περαιαίαι A (Steph. Byz. s.v.?) τῇ περαιαίαι BO 7
 Ζεὺς Βῆλος: P.E. 3, 10, 20 Φοινίκων μὲν οὖν οἱ πρῶτοι θεολόγοι, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ
 συγγράμματι παρεστήσαμεν, τὸν Δία παῖδα Κρόνου θνητὸν ἀπὸ θνητοῦ γενόμενον, ἀνδρα
 Φοινίκα τὸ γένος, ἀπεμνημόνευον 8 βήλου δὲ παῖς A om. BO 9 σιδῶν, ἢ BO
 σιδῶνη A 10 διμαροῦντι (auch v. 11/2) A μέλκαθρος A μέλκαρθος BO 11-12
 ἀποστάς Δημαροῦς (αὐτῶι)? 12-13 ἔπεισά - Πόντος om. A 13 δὲ A τε BO
 διμαροῦς A 13 ἠῤῥατο O ἔτει AB³ ἔτι B¹⁰ 14 Ἥλος BO 15 περιτέμνει
 λοχῆσας A 15-16 μεσογείῳι - αὐτοῦ om. A περιτέμνει λοχῆσας ἐν τόπῳ τινὶ τὰ
 αἰδοῖα AH 17 πνεῦμα A αἷμα BGDV (O unleserlich) 20-23 εὐδαιμονίας:
 zusammenfassung eher Eusebs als Ph.s (s. § 20) 20 τὰ τοῦ: τοῦ om. A
 20-21 τὰ σεμνὰ - κρόνου A τὰ παρ' - κρόνου τὰ σεμνὰ O τὰ παρ' - τοῦ ἐπὶ
 Κρόνου τὰ σεμνὰ B 21 οὓς om. A 22 τῶν παλ. ἐκείνης B 23 δὲ A om. BO
 ὁ συγγραφεὺς: Philon? τούτοις om. B ἐπιφέρει μεθ' ἑτ. B 24 καὶ ζεὺς δημα-
 ροῦς BO καὶ ζεὺς· καὶ διμαροῦς A <ὁ> καὶ Ἄδωδος Gruppe

κεφαλὴν ταύρου· περινοστοῦσα δὲ τὴν οἰκουμένην εὔρεν ἀερο-
 πετῆ ἀστέρα, ὃν καὶ ἀνελομένη ἐν Τύρῳ τῆι ἀγίαι νήσωι
 ἀφιέρωσε. τὴν δὲ Ἀστάρτην Φοίνικες τὴν Ἀφροδίτην εἶναι
 λέγουσι. (32) καὶ ὁ Κρόνος δὲ περιῶν τὴν οἰκουμένην Ἀθηναί
 5 τῆι ἑαυτοῦ θυγατρὶ δίδωσι τῆς Ἀττικῆς τὴν βασιλείαν. (33)
 λοιμοῦ δὲ γενομένου καὶ φθορᾶς, τὸν ἑαυτοῦ μονογενῆ υἱὸν
 * * ὁ Κρόνος Οὐρανῶι τῶι πατρὶ ὀλοκαρποῖ, καὶ τὰ αἰδοῖα F 3; 1
 περιτέμνεται, ταῦτὸν ποιῆσαι καὶ τοὺς ἄμ' αὐτῶι συμμάχους
 ἐξαναγκάσας. (34) καὶ μετ' οὐ πολὺ ἕτερον αὐτοῦ παῖδα ἀπό
 10 Ἴφρας ὀνομαζόμενον Μοῦθ ἀποθανόντα ἀφιεροῖ. Θάνατον δὲ
 τοῦτον καὶ Πλούτωνα Φοίνικες ὀνομάζουσι. (35) καὶ ἐπὶ τού-
 τοις ὁ Κρόνος Βύβλον μὲν τὴν πόλιν θεᾶι Βααλτίδι τῆι καὶ
 Διώνῃ δίδωσι, Βηρυτὸν δὲ Ποσειδῶνι καὶ Καβείροις Ἀγρόταις
 τε καὶ Ἀλιεῦσιν, οἱ καὶ τὰ τοῦ Πόντου λείψανα εἰς τὴν Βηρυτὸν
 15 ἀφιέρωσαν. (36) πρὸ δὲ τούτων θεὸς Τάαυτος μιμησάμενος τῶν
 συνόντων(?) θεῶν ὄψεις, Κρόνου τε καὶ Δαγῶνος καὶ τῶν
 λοιπῶν, διετύπωσεν τοὺς ἱεροὺς τῶν στοιχείων χαρακτῆρας. F 4
 ἐπενόησε δὲ καὶ τῶι Κρόνῳ παράσημα βασιλείας δμματα
 τέσσαρα ἐκ τῶν ἐμπροσθίων καὶ ὀπισθίων μερῶν, <δύο μὲν
 20 ἐγρηγορότα>, δύο δὲ ἡσυχῆ μύοντα· καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων πτερὰ
 τέσσαρα, δύο μὲν ὡς ἱπτάμενα, δύο δὲ ὡς ὑφειμένα. (37) τὸ δὲ
 σύμβολον ἦν, ἐπειδὴ Κρόνος κοιμώμενος ἔβλεπε, καὶ ἐγρηγο-
 ρῶς ἐκοιμᾶτο· καὶ ἐπὶ τῶν πτερῶν ὁμοίως, ὅτι ἀναπαυόμενος
 ἱπτατο, καὶ ἱπτάμενος ἀνεπαύετο. τοῖς δὲ λοιποῖς θεοῖς δύο
 25 ἐκάστῳι πτερόματα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὡς ὅτι δὴ συνίπταντο τῶι
 Κρόνῳ· καὶ αὐτῶι δὲ πάλιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πτερὰ δύο, ἐν ἐπὶ
 τοῦ ἡγεμονικωτάτου νοῦ καὶ ἐν ἐπὶ τῆς αἰσθησεως. (38) ἐλθὼν
 δὲ ὁ Κρόνος εἰς νότου χώραν ἄπασαν τὴν Αἴγυπτον παρέδωκε
 θεῶι Τααύτῳι, ὅπως βασιλείῳν αὐτῶι γένηται. ταῦτα δὲ (φησί)

2 ἀστέρα om. B 3-17 τὴν δὲ - χαρακτῆρας om. B 7 * *: ἐξ ἐπιχωρίας
 νόμφης Ἀνωβρῆτ (F 3b)? 'ex legitima uxore' Muse ὀλοκαυτοῖ Muse 8 ταυτὸν A
 ταυτὸ O 9 ἐξαναγκάσας A καταν- O 10 ἀφιεροῖ O ἱεροῖ A 12 βίβλον A
 13 διώνη (cf. § 22) A διώδη O ποσειδῶνι A ποσειδῶν O καβήροις A 15
 τάαυτος O ταῦθ' ὅς A; cf. F I § 23; F 2 § 14; 38; F 4 § 53; F 10 15-16 τῶν
 συνόντων θ. ὄψεις O τὸν οὐρανὸν τῶν θεῶν ὄψει A τῶν οὐρανοέντων (ο. οὐρανίωνων)
 δ.? Muse τῶν τὸν οὐρανὸν ἐχόντων θ.δ.? 16 δαγῶνος A δαγῶν O 18 καὶ om. B
 19-20 <δ. μ. ἐ.> Jac <δύο μὲν > Gaisford <δ. μ. ἀπενεγ βλέποντα> Mras 20 μύοντα
 BO νεύοντα A 21 ἱπτάμενα A -μένου BO ὡς om. A 23 ὅτι BO ἔτι A
 24 ἱπταται B δύο <ἦν>? 25 συνίπτανται B 28 παρέδωκεν A ἔδωκε BO
 29 τααύτῳι BO ταυθω (so) A

πρῶτοι πάντων ὑπεμνηματίσαντο οἱ ἑπτὰ Συδὲκ παῖδες Κάβειροι καὶ ὁ ὄγδοος αὐτῶν ἀδελφὸς Ἀσκληπιός, ὡς αὐτοῖς ἐνετείλατο θεὸς Τάαυτος.

(39) ταῦτα πάντα ὁ Θαβίων, δὲς πάμπρωτος τῶν ἀπ' αἰῶνος 5 γεγονότων Φοινίκων ἱεροφάντης ἀλληγορήσας τοῖς τε φυσικοῖς καὶ κοσμικοῖς πάθεσιν ἀναμίξας, παρέδωκε τοῖς ὄργεῶσι καὶ τελετῶν κατάρχουσι προφήταις· οἱ δὲ τὸν τύπον αὖξιν ἐκ παντὸς ἐπινοοῦντες τοῖς αὐτῶν διαδόχοις παρέδωσαν καὶ τοῖς ἐπεισάκτοις, ὧν ἦν καὶ Εἰσίριος <ὁ> τῶν τριῶν γραμμάτων 10 εὐρετής, ἀδελφὸς Χνᾶ τοῦ πρώτου μετονομασθέντος Φοίνικος».

(40) εἴθ' ἐξῆς αὐθις ἐπιλέγει· <οἱ δὲ Ἑλληνες εὐφυῖαι πάντας ὑπερβαλλόμενοι τὰ μὲν πρῶτα πλεῖστα ἐξιδιώσαντο, εἶτα καὶ τοῖς 15 προκοσμήμασι ποικίλως ἐξετραγώιδησαν, ταῖς τε τῶν μύθων ἡδοναῖς θέλγειν ἐπινοοῦντες παντοίως ἐποικίλλον. ἔνθεν Ἡσιόδος οἱ τε κυκλικοὶ περιηχημένοι Θεογονίας καὶ Γιγαντομαχίας καὶ Τιτανομαχίας ἐπλασαν ἰδίας καὶ ἔκτομάς, οἷς συμπεριφερόμενοι ἐξενίκησαν τὴν ἀλήθειαν. (41) σύντροφοι δὲ τοῖς ἐκείνων 20 πλάσμασιν αἱ ἀκοαὶ ἡμῶν γενόμεναι καὶ προληφθεῖσαι πολλοῖς αἰῶσιν ὡς παρακαταθήκην φυλάσσουσιν ἤνπερ ἐδέξαντο μυθοποιίαν, καθάπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπον, ἦτις συνεργηθεῖσα χρόνῳ 25 δυσεξίτητον αὐτῆς τὴν κατοχὴν ἀπείργασται, ὥστε τὴν μὲν ἀλήθειαν δοκεῖν λῆρον, τὸ δὲ τῆς ἀφηγήσεως νόθον ἀλήθειαν».

(42) ταῦτα ἀπὸ τῆς Σαγχουναίθωνος προκείσθω γραφῆς, ἐρμηνευθείσης μὲν ὑπὸ Φίλωνος τοῦ Βυβλίου, δοκιμασθείσης δὲ ὡς ἀληθοῦς ὑπὸ τῆς Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου μαρτυρίας (F I § 21; es folgt F 10).

3 (3-4) a) PORPHYR. *De abst.* 2, 56 (EUSEB. *P.E.* 4, 16, 6): Φοίνικες F 2 § 33; δὲ ἐν ταῖς μεγάλαις συμφοραῖς ἢ πολέμων ἢ αὐχμῶν ἢ λοιμῶν ἔθουον τῶν φιλ- F 10 τάτων τινά, ἐπιφημιζόντες Κρόνῳ· καὶ πλήρης δὲ ἡ Φοινικικὴ ἱστορία

1 ὑπεμνηματίσαντο A ἀπ- BO συδὲκ BO σύδου A Συδύκου Mras; cf. § 25
1-2 κάβηροι A 2 ὄγδοος BO ἰδίας A 3 τάαυτος BO ταυθός A 4-22: F I § 25/8
4 θαβίων, δὲς πάμπρωτος A θαύλωνος παῖς πρῶτος BO 6 ὄργεῶσι BO ὄργαιῶσι A
7-25 οἱ δὲ - μαρτυρίας om. B τοῖς αὐτῶν διαδόχοις (cf. F I § 26) v ταῖς αὐ. διαδοχαῖς
AO (Mras) 9 ἦν A εἰς ἐπι O εἰσίριος A ἱσιρις O <ὁ> Jac γραμμάτων O
-τέων A 10 πρώτου O om. A 11 ἐπιλέγει: i.e. Philon 12 εἶτα om. A
καὶ om. O 13 τε om. O 17 δὲ om. O 19 ἤνπερ ἐδέξαντο A ἦν παρεδέ-
ξαντο O 20 εἶπον O εἶπεν A 21 δυσεξίτηλον? Mras ἀπείργασται A
εἰργασται O 23-25: F I § 20 23 προσκείσθω O 24 βιβλίου A ἀληθοῦς
Vigier -θῶς o 27 ἡ λ. ἡ αὐ. Eus ἔθουον Eus ἔθούοντο Porph 28 ἐπιφη-
μιζόντες Lobbeck ἐπιψηφίζοντες Porph Eus τῶι κρόνῳ Eus (O) πλήρης δὲ
Porph π. γε (τε BO) Eus

τῶν θυσάντων, ἣν Σαγχουινιάθων μὲν τῇ Φοινίκων γλώττη συνέ-
 γραψεν, Φίλων δὲ ὁ Βύβλιος εἰς τὴν Ἑλλάδα γλώσσαν δι' ὀκτῶ
 βιβλίων ἡρμήνευσεν. b) EUSEB. P.E. 4, 16, 11: ταῦτα μὲν οὖν ἐκ τῆς
 προδηλωθείσης κείσθω γραφῆς (scil. τοῦ Πορφυρίου). ἐκ δὲ τοῦ πρώτου
 5 συγγράμματος τῆς Φίλωνος Φοινικικῆς ἱστορίας παραθήσομαι
 ταῦτα· «ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς ἐν ταῖς μεγάλαις συμφοραῖς τῶν
 κινδύνων ἀντὶ τῆς πάντων φθορᾶς τὸ ἡγαπημένον τῶν τέκνων
 τοὺς κρατοῦντας ἢ πόλεως ἢ ἔθλους εἰς σφαγὴν ἐπιδιδόναι
 λύτερον τοῖς τιμωροῖς δαίμοσι· κατεσφάττοντο δὲ οἱ διδόμενοι
 10 μυστικῶς. Κρόνος τοίνυν, ὃν οἱ Φοινίκες Ἡλ προσαγορεύουσι,
 βασιλεύων τῆς χώρας καὶ ὕστερον μετὰ τὴν τοῦ βίου τελευτὴν
 εἰς τὸν τοῦ Κρόνου ἀστέρα καθιερωθείς, ἐξ ἐπιχωρίας νύμφης
 Ἄνωβρὲτ λεγομένης υἷὸν ἔχων μονογενῆ, ὃν διὰ τοῦτο Ἰεοῦδ
 15 τοῖς Φοίνιξι) κινδύνων ἐκ πολέμου μεγίστων κατειληφῶτων τὴν
 χώραν, βασιλικῶι κοσμήσας σχήματι τὸν υἷὸν βωμόν τε κατα-
 σκευασάμενος κατέθυσεν».

*4 (9) EUSEB. P.E. 1, 10, 45: (F 10) ὁ δ' αὐτὸς πάλιν περὶ τῶν Φοινίκων F 2 § 14?
 στοιχείων ἐκ τῶν Σαγχουινιάθωνος μεταβάλλων θεά(?) ὅποια φησι περὶ τῶν
 20 ἐρπυστικῶν καὶ ἰοβόλων θηρίων, ἃ δὴ χρῆσιν μὲν ἀγαθὴν ἀνθρώποις οὐδεμίαν
 συντελεῖ, φθορὰν δὲ καὶ λύμην οἷς ἂν τὸν δυσαληθῆ καὶ χαλεπὸν ἰὸν ἐγγριμ-
 ψειεν ἀπεργάζεται. γράφει δὲ καὶ ταῦτα πρὸς λέξιν ὧδέ πως λέγων.
 (46) «τὴν μὲν οὖν τοῦ δράκοντος φύσιν καὶ τῶν ὄφρων αὐτὸς
 ἐξεθείασεν ὁ Τάαυτος, καὶ μετ' αὐτὸν αὐθις Φοινικῆς τε καὶ
 25 Αἰγύπτιοι· πνευματικώτατον γὰρ τὸ ζῶιον πάντων τῶν ἐρπετῶν
 καὶ πυρῶδες ὑπ' αὐτοῦ παρεδόθη· παρ' ὃ καὶ τάχος ἀνυπέμβλητον
 διὰ τοῦ πνεύματος παρίστησι, χωρὶς ποδῶν τε καὶ χειρῶν ἢ
 ἄλλου τινὸς τῶν ἔκτοσθεν, δι' ὧν τὰ λοιπὰ ζῶια τὰς κινήσεις

I σαγχουινιάθων Eus (BO) γλώττη: Porph Eus (A) γλώσση Eus (BO) 2-3
 Φίλων - ἡρμήνευσεν om. Eus (B) 2 βίβλιος Eus (A) 2-3 δι' ὀκτῶ βιβλίων
 Porph Eus (διὸ ἐκ τῶν A); cf. F 1 § 23 2 γλώσσαν Porph Eus 3 οὖν om. O 5
 φοινικῆς A 9 τιμωροῖς A πονηροῖς O κατέσφαττον τότε A 10 ἦλ O ἰηλ
 (i.e. Ἰσραήλ) A (1, 10, 44 = F 10: ἦλ A Ἰσραήλ BGNV; O fehlt) 13 ἀνωβρὲτ O
 ἔνωβριν 1, 10, 44 (A) τὸν διὰ τούτων A ἰεοῦδ D, Eissfeldt ἰουεοῦτ A ἰεδοῦδ
 N (1, 10, 44: ἰδοῦδ A ἰροῦδ BO ἰεροῦδ N) 14 καὶ νῦν ἔτι O 15 κινδ. -
 μεγίστων: s. F 2 § 33 16 χώραν: πόλιν 1, 10, 44 (BO) 18-p. 816, 12: nach
 Gruppe Griech. Kulte u. Mythen I p. 367 ff. 'interpolation' aus einem 'allegori-
 sierenden philosophen'; s. Komm. 18 αὐτὸς: d.i. Philon φοινικικοῦς O 19
 μεταβάλλων A -αλῶν BO 21-22 ἐγγριμψειεν A -ρίψ- BO 22 πως AB πη O
 24 (p. 815, 6) τάαυτος BO ταυθὸς A 25 τῶν om. A 26 παρ' ὧι BO 28
 ἔκτοσθεν Gaistord, Ddf ἔκτοσθεν A ἐξωθεν BO δι' ὧν A ἐξ ὧν BO

ποιεῖται· καὶ ποικίλων σχημάτων τύπους ἀποτελεῖ, καὶ κατὰ τὴν πορείαν ἐλικοειδεῖς ἔχει τὰς ὁρμὰς ἐφ' ἃ βούλεται τάχος. (47) καὶ πολυχρονώτατον δέ ἐστιν, οὐ μόνον τε ἐκδυόμενον τὸ γῆρας νεάζειν, ἀλλὰ καὶ αὐξήσιν ἐπιδέχεσθαι μείζονα πέ-
 5 φυκε· καὶ ἐπειδὴν τὸ ὠρισμένον μέτρον πληρώσῃ, εἰς ἑαυτὸν ἀναλίσκεται, ὡς ἐν ταῖς ἱεραῖς ὁμοίως αὐτὸς ὁ Τάαυτος κατέ-
 ταξε γραφαῖς. διὸ καὶ ἐν ἱεροῖς τοῦτο τὸ ζῶιον καὶ μυστηρίοις
 συμπαρείληπται. (48) εἰρηται δὲ ἡμῖν περὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπι-
 γραφομένοις Ἐθωθ(ι)ῶν(?) ὑπομνήμασιν (F 8) ἐπὶ πλεῖον, ἐν
 10 οἷς κατασκευάζεται, ὅτι ἀθάνατον εἶη, καὶ ὡς εἰς ἑαυτὸν
 ἀναλύεται, ὡσπερ πρόκειται· οὐ γὰρ θνήσκει ἰδίῳ θανάτῳ
 εἰ μὴ βίαι τινὶ πληγῆν τοῦτο τὸ ζῶιον. Φοίνικες δὲ αὐτὸ Ἄγα-
 θὸν δαίμονα καλοῦσιν. ὁμοίως καὶ Αἰγύπτιοι κνήφ ἐπονομά-
 ζουσι· προστιθέασι δὲ αὐτῷ ἱέρακος κεφαλὴν διὰ τὸ πρακτικὸν
 15 τοῦ ἱέρακος. (49) καὶ φησιν Ἐπήεις(?) ἀλληγορῶν — ὀνομα-
 σθεῖς παρ' αὐτοῖς μέγιστος ἱεροφάντης καὶ ἱερογραμματεὺς,
 ὃν μετέφρασεν Ἄρειος Ἡρακλεοπολίτης — κατὰ λέξιν οὕτως·
 'τὸ πρῶτον ὃν θεϊότατον ὄφις ἐστίν, ἱέρακος ἔχων μορφήν, ἄγαν
 ἐπίχαρις, ὃς εἰ ἀναβλέψειε, φωτὸς τὸ πᾶν ἐπλήρου ἐν τῇ πρω-
 20 τογόνῳ χώρῳ αὐτοῦ· εἰ δὲ καμύσειε, σκότος ἐγένετο, ἔμφασιν
 διδούς ὁ Ἐπήεις, ὅτι καὶ διάπυρόν ἐστι διὰ τοῦ φάναι διηύ-
 γασε'· φωτὸς γὰρ ἰδιὸν ἐστὶ τὸ διαυγάσαι. (50) παρὰ Φοινίκων
 δὲ καὶ Φερεκύδης (Vorsokr.⁵ 7 [71] B 4) λαβὼν τὰς ἀφορμὰς ἐθεο-
 λόγησε περὶ τοῦ παρ' αὐτῷ λεγομένου Ὀφιονέως(?) θεοῦ καὶ
 25 τῶν Ὀφιονιδῶν, περὶ ὧν αὖθις λέξομεν. (51) ἔτι μὲν οἱ Αἰγύ-
 πτιοι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας τὸν κόσμον γράφοντες περιφερῆ
 κύκλον ἀεραεῖδῃ καὶ πυρωπὸν χαράσσουσι καὶ μέσα τεταμένον
 ὄφιν ἱερακόμορφον (καὶ ἐστὶ τὸ πᾶν σχῆμα ὡς τὸ παρ' ἡμῖν Θῆτα),
 τὸν μὲν κύκλον κόσμον μηνύοντες, τὸν δὲ μέσον ὄφιν συνεκτικὸν
 30 τούτου Ἄγαθὸν δαίμονα σημαίνοντες. (52) καὶ Ζωροάστρης
 δὲ ὁ μάγος ἐν τῇ Ἱερᾷ Συναγωγῇ τῶν Περσικῶν φησι κατὰ

3 τε BO τὸ A^o τῷ A^o (m. 1?) 6-11 ὡς — ἀναλύεται om. B 7 ἐν μυστ. v
 (vor Mras) 8-9 ἐπιγραφόμενοις O -γεγραμμένοις A γεγραμμένοις AH 9 ἐθωθῶν
 A ἐθωθῶν O ἐθωθῶν NDV^o Θωθειῶν ('Kommentar zu den Schriften oder Lehren
 des Thot') Gutschmid, Eissfeldt ἐθῶν θεῶν Scal' Ἐθῶν Ὀθνεῶν Mras 10 ἀθάνα-
 τον A -τος O 13 κνήφ I 15 (21) ἐπήεις BO ὀπήεις A ὁ om. A 16
 παρ' αὐτοῖς: scil. τοῖς Αἰγυπτίοις? 17 μετέφρασεν <εἰς Ἑλλάδα φωνήν> Gaisford
 18 τὸ πρῶτον om. B ὃν A ὃν BO 19 ἐπίχαρις O 21 ὁ ἐπήεις BO ὀπήεις A
 καὶ om. BO 24 Ὀφιονέως Orig. c. Cels. 6, 42(?) ὀφιωνέως B¹ O ὀφιῶνος A
 25 ὀφιονιδῶν A -ωνιδῶν O -ωνιδῶν B 27 μέσα A μέσον BO

λέξιν· ὁ δὲ θεὸς ἐστὶ κεφαλὴν ἔχων ἰέρακος, οὗτός ἐστιν ὁ
 πρῶτος· ἄφθαρτος, ἀίδιος, ἀγέννητος, ἀμερής, ἀνομοίωτος(?),
 ἠνίοχος παντὸς καλοῦ, ἀδωροδόκητος, ἀγαθῶν ἀγαθώτατος,
 φρονίμων φρονιμώτατος. ἐστὶ δὲ καὶ πατὴρ εὐνομίας καὶ δικαιο-
 5 σύνης, αὐτοδίδακτος, φυσικὸς καὶ τέλειος καὶ σοφὸς καὶ ἱεροῦ
 φυσικοῦ μόνος εὐρετής· τὰ δ' αὐτὰ καὶ Ὀστάνης φησὶ περὶ
 αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ὀκτατεύχῳ. (53) πάντες δὲ τὰς
 ἀφορμὰς ἀπὸ τοῦ Ταύτου λαβόντες ἐφυσιολόγησαν, ὡσπερ
 πρόκειται. καὶ τὰ μὲν πρῶτα στοιχεῖα τὰ διὰ τῶν ὄψεων ναοῦς
 10 κατασκευασάμενοι ἐν ἀδύτοις ἀφίερωσαν, καὶ τούτοις ἑορτὰς καὶ
 θυσίας ἐπετέλουν καὶ ὄργια, θεοῦς τοὺς μεγίστους νομίζοντες
 καὶ ἀρχηγούς τῶν ὄλων. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν ὄψεων».

(54) ἀλλὰ γὰρ τὰ μὲν τῆς Φοινίκων θεολογίας τοῦτον περιέχει τὸν τρόπον,
 ἣν ἀμεταστρεπτὶ φεύγειν . . . ὁ σωτήριος εὐαγγελίζεται λόγος. (55) ὅτι δὲ
 15 μὴ μῦθοι ταῦτα καὶ ποιητῶν ἀναπλάσματα λανθάνουσάν τινα ἐν ὑπονοίαις
 ἔχοντα θεωρίαν τυγχάνει, σοφῶν δὲ καὶ παλαιῶν (ὡς ἂν αὐτοὶ φαῖεν) θεο-
 λόγων ἀληθεῖς μαρτυρίαι τὰ καὶ ποιητῶν ἀπάντων καὶ λογογράφων πρεσβύτερα
 περιέχουσαι, τό τε πιστὸν τῶν λόγων ἐπαγόμεναι ἀπὸ τῆς εἰσέτι δεῦρο ἐν
 ταῖς κατὰ Φοινικὴν πόλεσι τε καὶ κώμαις κρατούσης τῶν θεῶν προσηγορίας τε
 20 καὶ ἱστορίας τῶν τε παρ' ἐκάστοις ἐπιτελουμένων μυστηρίων, δῆλον ἂν εἴη ὡς
 μηκέτι χρῆναι τούτων βιαίους ἀνιχνεύειν φυσιολογίας, σαφῆ τὸν ἐξ αὐτῶν
 ἔλεγχον ἐπιφερομένων τῶν πραγμάτων. τοιαύτη μὲν οὖν ἡ Φοινίκων θεολογία.

B

5 (7) LYDUS *De mens.* 4, 154 p. 170, 3 Wü: (οἱ δὲ Φοίνι)κες κατὰ τ(ὸν
 25 τῆς ὁμωνυμίας (τρόπον εἴτε κατ)ά τινα ἀ(λληγορ)ίαν ἄλλως πως περὶ Κρόνου
 ἔχου(σιν, ὡς ἐκ τῆ)ς δευτέρας τῶν Φοινικικῶν τοῦ Ἐρεννίου
 Φίλωνος (ἐστὶ λαβεῖ)ν. καὶ βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ἡ ἱστορία πα(ρα)βιδωσιν,
 (ὡς ἐμπρο)σθεν ἀφηγησάμην, κ(ατά) τε τὴν Λιβύην (καὶ) Συκελίαν (καὶ τοὺς ἐσπερίους
 τό)πους, καὶ π(ό)λιν κτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ (103 F 32) φησίν, τ(ὴν τότε μὲν λεγ)ομένην

2 ἀγεννητος BO 4-5 δικαιοσύνη A 6-10 καὶ ὀσάνης - ἀφίερωσαν om. B
 7 ὀκτατεύχῳ A -τέχνῳ O 8 ἀπὸ τοῦ ταύτου O παρὰ ταυτοῦ A 10 ἀδύτοις A
 αὐτοῖς GNV (O zerstört) 11 τοὺς τε B 13-22: Euseb. P.E. 2 p. 1-2 (= Eus²)
 14 ἣν ἀμεταστρεπτὶ BO ἦς -τε A 15 τινα BO τὴν A 19 θεῶν BO θείων A
 20-22: δῆλον ἂν εἴη ἀπὸ τε τῆς τῶν λοιπῶν συγγραφέων καὶ δὴ καὶ τῶν νομιζομένων
 θεολόγων ὁμολογίας, δι' ἧς ἐμαρτύρησαν τοὺς παλαιούς καὶ πρώτους τὰ περὶ θεῶν
 συστησάμενους μηδὲν εἰς φυσικὰς ἀναφέρειν τροπολογίας μηδ' ἀλληγορεῖν τοὺς περὶ
 θεῶν μύθους, ἐπὶ μόνῃ δὲ τῆς λέξεως φυλάττειν τὰς ἱστορίας Eus³ 22 οὖν om. A
 24-p. 817, 3: () edd 28-29 (καὶ - τό)πους Wünsch (οἰκίσαι τε τοὺς τό)πους Hase
 29 κτίσαι v κτῆσαι O

Κρονίαν, νῦν δὲ Ἱερὰν πόλιν, ὡς Ἰσίδωρος (περὶ Παλ?)ικῶν θεῶν (IV) καὶ Πολέμων (IV) καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτηνῃ (F 11 N²) παραδιδόσασιν, καὶ ὡς πᾶσα ἡ ἱστορία κατὰ τὸν Εὐήμερον (63 T 4) ποικίλλεται)

OHNE BUCHZAHL (BUCHTITEL)

- 5 6 (8) STEPH. BYZ. s.v. Νίσιβις· πόλις ἐν τῇ περσικῇ τῇ πρὸς τῷ Τίγρητι ποταμῷ. Φίλων ἐν Φοινικικοῖς Νάσιβις φησὶ διὰ τοῦ ἁ· Οὐράνιος (675 F 30) δὲ διὰ τοῦ ἑ Νέσιβις, σημαίνει δέ, ὡς φησι Φίλων, νάσιβις τὰς στήλας· ὁ δὲ Οὐράνιος <νέσιβις> φησὶ, <<σημαίνει τῇ Φοινικῶν φωνῇ λίθοι συγκεείμενοι, συμφορητοί>>.
- 10 7 (-) LYDUS *De mens.* 4, 53 p. 109, 13 Wü: ὅτι πολλὴ τοῖς θεολόγοις διαφωνή περὶ τοῦ παρ' Ἑβραίων τιμωμένου θεοῦ καὶ γέγονε καὶ ἔστιν ὁ μέντοι Πορφύριος ἐν τῷ Ἑπομνήματι τῶν λογίων τὸν δις ἐπέκεινα (τουτέστιν τὸν τῶν ὄλων δημιουργόν) τὸν παρὰ Ἰουδαίων τιμωμένον εἶναι ἀξιοῖ, ὅν ὁ Χαλδαῖος δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἀπαξ ἐπέκεινα (τουτέστιν τοῦ ἀγαθοῦ) θεολογεῖ. οἱ μέντοι περὶ Ἰάμβλιχον καὶ Συριανὸν 15 καὶ Πρόκλον δημιουργόν αὐτὸν τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου νομίζουσιν εἶναι, καλοῦντες αὐτὸν τῆς τετραστοίου θεόν. ὁ δὲ Ῥωμαῖος Βάρρων περὶ αὐτοῦ διαλαβῶν φησὶ παρὰ Χαλδαῖοις ἐν τοῖς μυστικοῖς αὐτὸν λέγεσθαι Ἰάω ἀντὶ τοῦ φῶς νοητὸν τῇ Φοινικῶν γλώσσῃ, ὡς φησὶν Ἐρένιος, καὶ Σαβαῶθ δὲ πολλαχοῦ λέγεται, ὅσον ὁ ὑπὲρ τοὺς ἐπὶ πόλους (τουτέστιν ὁ δημιουργός). πολλοὶ μὲν οὖν οὕτω περὶ αὐτοῦ δόξαι, κρείττους 20 δὲ μᾶλλον οἱ ἀγνωστοὶ αὐτὸν καὶ ἀδηλον θεολογοῦντες, ὅτι δὲ σφάλλονται οἱ Διόνυσον αὐτὸν εἶναι νομίζοντες ἐξ αὐτῶν ἂν τις τῶν παρ' αὐτοῖς νομίμων λάβοι

[2. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ]

(F 4)

3. ΕΘΘΘ(Ι)ΩΝ (?) ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

- 25 8 (9) EUSEB. *P.E.* I, 10, 48: s. F 4 p. 815, 8 ff.

4. ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

(cf. F I § 21; F 7)

- 9 (6) ORIGENES *c. Cels.* I, 15 p. 67, 21 Koetschau: πόσωι δὲ βελτίων Κέλσου . . . ὁ Πυθαγόρειος Νουμηνίος, ὅστις ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ἀγαθοῦ λόγων περὶ 30 τῶν ἐθνῶν ὄσα περὶ τοῦ θεοῦ ὡς ἀσωμάτου διείληφεν, ἐγκατέταξεν αὐτοῖς καὶ Ἰουδαίους λέγεται δὲ καὶ Ἑρμιππον (IV) ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ γομοθετῶν ἱστορηκέναι Πυθαγόραν τὴν ἑαυτοῦ φιλοσοφίαν ἀπὸ Ἰουδαίων εἰς Ἑλληνας ἀγαγεῖν. καὶ Ἐκαταίου δὲ

1 (περὶ Παλ?)ικῶν M. Mayer (περὶ Ἑλλην?)ικῶν Hase 2 καὶ ὡς Wünsch ἡ ὡς ν 6 νάσιβις R 7 νέσιβις R 8 νάσιβις R ὁ δὲ P ὡς δὲ RV νέσιβις R 16-19 οἱ χαλδαῖοι τὸν θεόν ἰαῶ λέγουσιν ἀντὶ - δημιουργός X ὅτι Ηαω (so!) παρὰ Χαλδαίους ἐρμηνεύεται φῶς νοητὸν τῇ Φοινικῶν γλώσσῃ Kedren. p. 296, 19 Bohn. 18 ὡς φησὶν Ἐρένιος om. X 24: s. zu p. 815, 9 30 ἐγκατέταξεν: s. Euseb. *P.E.* 9, 7 31-32 λέγεται - ἀγαγεῖν: Joseph. *c. Ap.* I, 161 ff. (737 F 1)

τοῦ ἱστορικοῦ φέρεται Περὶ Ἰουδαίων βιβλίον (264 T 7c), ἐν ᾧ προστίθεται μᾶλλον πως ὡς σοφῶι τῶι ἔθνει ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ Ἑρέννιον Φίλωνα ἐν τῶι Περὶ Ἰουδαίων συγγράμματι πρῶτον μὲν ἀμφιβάλλειν, εἰ τοῦ ἱστορικοῦ ἔστι τὸ σύγγραμμα, δεύτερον δὲ λέγειν ὅτι 5 εἴπερ ἔστιν αὐτοῦ, εἰκὸς αὐτὸν συνηρπᾶσθαι ἀπὸ τῆς παρὰ Ἰουδαίους πιθανότητος, καὶ συγκατατεθεῖσθαι αὐτῶν τῶι λόγῳ.

10 (5) EUSEB. P.E. I, 10, 42: (F 2) ὁ δ' αὐτὸς ἐν τῶι Περὶ Ἰουδαίων συγγράμματι ἔτι καὶ ταῦτα περὶ τοῦ Κρόνου γράφει.

(43) «Τάαυτος, ὃν Αἰγύπτιοι προσαγορεύουσι Θωῦθ, σοφίαι 10 διενεγκῶν παρὰ τοῖς Φοῖνιξι, πρῶτος τὰ κατὰ τὴν θεοσέβειαν ἐκ τῆς τῶν χυδαίων ἀπειρίας εἰς ἐπιστημονικὴν ἐμπειρίαν διέταξεν, ᾧ μετὰ γενεᾶς πλείους(?) θεὸς Σουρμουβηλὸς Θουρῶ τε ἢ μετονομασθεῖσα Χούσαρθις(?) ἀκολουθήσαντες κεκρυμμένην τοῦ Τααύτου καὶ ἀλληγορίαις ἐπεσκιασμένην τὴν θεο- 15 λογίαν ἐφώτισαν».

(44) καὶ μετὰ βραχέα φησὶν. «ἔθος ἦν - κατέθυσεν» (= F 3b). (Es folgt F 4).

*11 (-) HELLADIOS *Chrestomath.* (PHOT. *Bibl.* p. 529 b 27): ὅτι φλυαρεῖ καὶ οὗτος τὸν Μωσὴν ἄλφα καλεῖσθαι, διότι ἀλφοῖς τὸ σῶμα κατάστικτος 20 ἦν, καὶ καλεῖ τοῦ ψεύδους τὸν Φίλωνα μάρτυρα.

(T 1)

5. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ

6. ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑ Α - Γ

12 (I) EUSEB. P.E. I, 9, 28: s. F I § 28.

25 13 (IO) SUDA s.v. Παλαίφατος Ἀβυδηνός· ἱστορικός (44 T 3)... γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης· παιδικὰ δὲ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς Φίλων ἐν τῶι εἰ στοιχείῳ τοῦ Περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου α καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεύς ἐν δευτέρῳ Τρωικῶν (48 F I).

7. ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΙΑΣ

30 14 (p. 560) ET. GEN. (ET. M. p. 227, 52; ET, GUD. p. 306, 16 Stef) s.v. γέρανος· ὁ δμβρος ὑπὸ Κυρηναίων παρὰ τὸ τὴν γῆν ραίνειν· οὕτως Ἑρέννιος Φίλων ἐν τῶι Περὶ χρηστομαθίας· φησὶ δὲ τὴν δευτέραν δασύνεσθαι.

6 αὐτῶν Bohéreau αὐτῶι ο 7-8 ὁ δ' - γράφει om. B 8 ἔτι καὶ ταῦτα: s. F I § 21? 9-15: cf. F I § 24/6 9 τάαυτος BO ταυθός A προσαγ. θωῦθ A θωθ pr. BO 11 τῶν om. B 12 ᾧ BO ὡς A πλείους A πλείστας B*O πλείστους B¹ 13 χούσαρθις BO εὔσαρθις A 25-28 om. AF (V fehlt) 27-28 [ἐν τῶι εἰ στοιχείῳ] Kuester ἐν τῶι * στοιχείῳ τοῦ [περὶ π. I.] α βιβλίου Bernhardy 27 α GM ε S v ὁ Eudok; s. Rohde *Kl. Schr.* I p. 365 p. 2 στοιχείῳ: στίχῳ He, Nauck 28 βιβλίῳ Eudok βιβλίον GMS

8. ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΟΥΣ ΕΚΑΣΤΗ ΑΥΤΩΝ ΕΝΔΟΞΟΥΣ ΗΝΕΓΚΕΝ Α-Λ

(ΤΙ; 4)

15 (16) STEPH. BYZ. s.v. 'Αμισός· . . . ἐν τῷ Πόντῳ . . . <τὸ ἔθνικόν> 'Αμισιῶν. λέγεται καὶ 'Αμισίος, ὡς Φίλων ἐν τῷ Περὶ πόλεων.

5 16 (14) STEPH. BYZ. s.v. 'Ανδανία· πόλις Μεσσηνίας ὁμώνυμος τῇ χώραι· οὕτω γὰρ καὶ ἡ Μεσσηνία 'Ανδανία ἐκαλεῖτο, ἦν οἰκίσαι φασὶ τινὰς τῶν μετὰ Κρυσφόντου, καὶ οὕτω καλεῖσθαι διὰ τὸ μὴ ἀνδάνειν αὐτοῖς. τὸ ἔθνικόν 'Ανδανιεύς, ὡς Φίλων ἐν τῇ Περὶ πόλεων. ἐκ ταύτης 'Αριστομένης ἐγένετο, ἐπιφανέστατος στρατηγός λέγεται δὲ καὶ 'Ανδάνιος ὡς 'Ριανός
10 (265 F 46).

17 (18a) ET. GEN. (ET. M. p. 149, 50) s.v. 'Αρσινόη· πόλις ἐν Συρίαι ἐπὶ βουνῶι κειμένη· ἐπὶ δὲ τοῦ βουνοῦ πηγὰς ἐξερευγεσθαι πλείονας, καὶ ποταμοὺς γίνεσθαι μεγάλους, ἀφ' ὧν ἡ πόλις ὠνόμασται· ἄρσαι γὰρ τὸ ποτίσαι, ἀφ' οὗ καὶ ἄρσην ὁ τὴν γυναῖκα ποτίζων ἐν τῇ σπορᾷ. οὕτως Σερῆνος ἐν
15 τῇ 'Επιτομῇ τῶν Φίλωνος.

18 (18b) ET. GEN. (ET. M. p. 207, 42) s.v. Βουκεραῖς· κρήνη ἐν Πλαταιαῖς, ἣτις ὠνομάσθη διὰ Πόλυβος ἐξ 'Αργους ἐπέκτισεν Πλαταιὰς μετὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλιωνος κατακλυσμόν, βοδὸς αὐτοῦ ἡγουμένης κατὰ χρησμόν, ὡς ποτε Κάδμου, ἦν ἐκείσε κατακλιθεῖσαν τῷ κέρατι πατάξαι τὴν γῆν· καὶ
20 κρήνην ἀναφανῆσαι, ἦν ἀπὸ τοῦ κέρατος τῆς βοδὸς Βουκεραῖδα καλεῖσθαι. οὕτως Θέων ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ ἁ Αἰτίων Καλλιμάχου (F 42 P1). οὕτω καὶ Σερῆνος ἐν τῇ 'Επιτομῇ τῶν Φίλωνος Περὶ πόλεων, Πολύιδον λέγων τὸν λαβόντα τὸν χρησμόν.

OHNE BUCHTITEL

25 19 (12) STEPH. BYZ. s.v. 'Αγάθη· πόλις Λιγύων ἢ Κελτῶν· Σχύμνος (206 ff.) δὲ Φωκαεῶν αὐτὴν φησιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἔστι δὲ καὶ ἄλλη πόλις, ὡς Φίλων, Λιγυστίων ἐπὶ λίμνης Λιγυστίας· τάχα δὲ ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ πρώτῃ, ὡς Εὐδοξος (V)· βαρύνεται δὲ. τὸ ἔθνικόν 'Αγαθῖνος . . .

20 20 (14) STEPH. BYZ. s.v. 'Αζανία· μέρος τῆς 'Αρκαδίας καὶ 30 ἔχει ἡ 'Αζανία πόλεις ἰζ', ἀς ἔλαχεν 'Αζήν. ἔστι καὶ Μασσαλίας(?) ἄλλη, ὡς Φίλων.

3-4 <τὸ ἔθν.> Berkel 4 ἀμῆνός R¹ ἀμισίσιος V 5 μεσσηνίας ο 6 οἰκίσαι PR^c -ῖσαι V -ῆσαι R^{so} 7 αὐτοῖς P αὐτοῦς RV 19 ὡς B καὶ A τῷ κέρατι Et. M. τῆς κέρατος AB 21 τοῖς ὑπομνήμασι (ὑπομνήσεως DM) Et. M. Αἰτίων Syl αἰτίου ο 21-23 οὕτω - χρησμόν om. B 25 Λιγύων ἢ ν λιγυώνη RVP 27 Λιγυστίων Xyl λυστίων ο Λιγυστίων Holste ἐπὶ Schubart ἀπὸ ο Λιγυστίας Xyl λυστίας ο 28 Εὐδοξος Xyl εὐδόξιος ο βαρύνεται τὸ (om. δὲ) V 30 μασαλίας P Αἰθιοπίας Berkel 'Αζανία 'Αραβίας ο. Λιβύης ο.ä. (Peripl. M. Et. 15 ff.; Ptolem. 1, 17, 5)?

21 (14) STERN. BYZ. s.v. 'Αθήναι· πόλεις κατὰ μὲν Ὦρον ε̄, κατὰ δὲ Φίλων ᾱ.

22 (16) STERN. BYZ. s.v. Αἰγείρα· πόλις Ἀχαιᾶς Φίλων δὲ φησι Κιλικίας πόλιν εἶναι Αἰγείραν.

5 23 (16) STERN. BYZ. s.v. Ἀλικαρνασσός· πόλις Καρίας ἐκα-
λεῖτο δὲ Ἰσθμός καὶ Ζεφύριον, ὡς Φίλων, καὶ Ζεφυρία.

*24 (-) STERN. BYZ. s.v. Ἀλόπη· πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἀλόπης τῆς Κερκυῶνος, ὡς Φερεκύδης (3 F 147), ἢ τῆς Ἄκτορος, ὡς Φίλων· ἔστι δὲ μεταξὺ Λαρίσσης τῆς Κρεμαστῆς καὶ Ἐχίνου. β̄ ἔστι καὶ τῆς Ἀττικῆς Ἀλόπη·
10 γ̄ Ποντου, ἀφ' ἧς Πενθεσίλεια· δ̄ περὶ Εὐβοίαν· ε̄ περὶ Δελφούς· ζ̄ περὶ Λο-
κρίδα.

25 (14) STERN. BYZ. s.v. Ἄνθεια· πόλις Πελοποννήσου πλησίον Ἄργους, ὡς Φίλων. τὸ ἔθνικόν Ἄνθειός, ἔστιν Ἄνθεια καὶ τοῦ Πόντου πόλις πρὸς τῇ Θωράικῃ . . . ἧς μέμνηται πολλοὶ καὶ Φιλέας (V). ἔστι καὶ κώμη
15 Λιβύης. ἔστι καὶ Ἰταλίας Ῥώμης πλησίον, ἧτις καὶ Ἄντιον μετωνομάσθη, ὡς εἰρήσεται.

26 (16) STERN. BYZ. s.v. Ἄντισσα· πόλις Λέσβου ἐφεξῆς τῷ Σιγρίω, ἀφ' ἧς Τέρπανδρος ὁ Ἄντισσαῖος, διασημώτατος κιθαρωδός· ἀπὸ Ἄντισσης τῆς Μάκαρος θυγατρὸς ἐν τοῖς Φίλωνος. ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων·
20 καὶ γ̄ Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδάμας ὁ Μιλήσιος (428 F 3).

27 (15) STERN. BYZ. s.v. Ἄργουρα· πόλις Θεσσαλίας ἢ πρότερον Ἄργισσα. ἔστι καὶ τόπος τῆς Εὐβοίας Ἄργουρα, ὅπου δοκεῖ τὸν Πανόπτην Ἑρμῆς πεφονευκέναι. τὸ ἔθνικόν ἐδει Ἄργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων·
25 Ἀπολλόδωρος (244 F 154) δὲ φησιν . . . Ἄργείους ὀνομάζεσθαι . . .

28 (13) STERN. BYZ. s.v. Ἀρτέμιτα· νῆσος Τυρρηνικὴ παρὰ τὴν Ἄλθάλειαν νῆσον, ὡς Φίλων.

29 (18) STERN. BYZ. s.v. Ἀσπίς· πόλις Λιβύης, ὡς Φίλων.

30 (17) STERN. BYZ. s.v. Βαβυλών· Περσικὴ πόλις, μητρόπολις, Σε-
30 λεύκεια καλουμένη. κτίσμα Βαβυλῶνος, ἀνδρὸς σοφωτάτου, παιδὸς Βήλου, Φοιν.?
παλαιάτατον, οὐχ ὡς Ἡρόδοτος (I, 184?) ὑπὸ Σεμράμιδος· ταύτης γὰρ ἦν ἀρχαιοτέρα ἔτεσι αβ̄, ὡς Ἐρένιος. ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πόλις.

3 φίλην V 4 <κα> Κιλικίας? Μεῖ πόλις P εἶναι R εἶπεν VP ἀγείραν P
6 ζεφύριον RV ζεφύρια P ζεφυρία RP -ρίων V 8 Φίλων Meῖ φιλωνίδης ο
9 ἔστι τῆς R Ἀττικῆς: Hesych. s.v. Ἀλόπη ἐν Ἄργει καὶ κρήνη ἐν Ἐλευσίει,
ἧτις Φιλότης ἐκαλεῖτο 10 πενθεσίλεια P πενθεσίλεια RV 12 ἄνθα V 14 φίλης
V 20 καὶ γ̄ RP στ̄ V 23 ἀργούρουρα P 24 ἐρμῆν V δὲ ἐδει R
26 ἀρτέμιτα V ἀρτέμιτα (so) R ἀρτεμίτα(?) P 29-30 Σελεύκεια v σελευκ' R σελευκία
VP 30 Βήλου (Pal?) Salm μήδου ο Eust. Dion. Per. 1005 31 ὡς om. V 32
αβ̄ ο χολίος ὀκτακοσίους Eust Ἐρένιος v ἐρένιος RP ἐρένιος V

31 (16) STERH. BYZ. s.v. Βόσπορος· πόλις Πόντου κατὰ τὸν Κιμμέριον Φοιν.?
κόλπον, ὡς Φίλων, καὶ παρθμὸς ὁμώνυμος ἀπὸ Ἰοῦς <τῆς Ἰνάχου> καλού-
μενος, <καθὼς> Αἰσχύλος ἐν Προμηθεὶ δεσμώτῃ (732/4) <γράφει>.

32 (15) STERH. BYZ. s.v. Βουθόη· πόλις Ἰλλυριδός, ὡς Φίλων, Φοιν.?
5 διὰ τὸ Κάδμον ἐπὶ ζεύγους βοῶν ὀχούμενον ταχέως ἀνύσαι τὴν ἐς Ἰλλυριούς
ὁδόν· οἱ δὲ τὸν Κάδμον ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας Βουτοῦς ὀνομάσαι αὐτὴν, καὶ παρα-
φραεῖσαν καλεῖσθαι Βουθόην.

33 (14) STERH. BYZ. s.v. Βοῦρα· πόλις Ἀγαιίας· θηλυκῶς· ἀπὸ Βούρας
θυγατρὸς Ἰωνος τοῦ Ξούθου καὶ Ἑλίκης, τὸ ἔθνικόν Βουραῖος· Λυκοφῶν
10 (Al. 591) <<Δύμη τε Βουραίοισιν ἡγεμῶν στόλου>>. ἐκ ταύτης ἦν Πυθέας
ζωγράφος, οὗ ἔστιν ἔργον ὁ ἐν Περγάμῳ ἐλέφας, ἀπὸ τοι-
χογραφίας ὦν, ὡς Φίλων.

34 (17) STERH. BYZ. s.v. Γέρασα· πόλις τῆς Κοίλης Συρίας τῆς δε-
καπόλεως, ἐξ αὐτῆς Ἀρίστων ῥήτωρ ἀστεῖός ἐστιν, ὡς Φίλων, καὶ
15 Κήρυκος σοφιστῆς καὶ Πλάτων νομικὸς ῥήτωρ, πᾶσαν παι-
δευσιν ὡς μίαν ἀποστοματίζων καὶ ἐν συνηγορίαις καὶ παρε-
δρευταῖς καὶ θρόνοις τὴν ὀρθότητα τῶν νόμων ἐπιτηδεύων.

35 (15) STERH. BYZ. (plen.) s.v. Δυρράχιον· πόλις Ἰλλυρικῆ, Ἐπί-
δαμος κληθεῖσα ἀπὸ Ἐπιδάμνου. τούτου θυγάτηρ Μέλισσα, ἥς καὶ Ποσει-
20 δῶνος Δυρράχιος· ἀφ' ἧς ἔστιν ἐν Ἐπιδάμνῳ τόπος Μελισσώνιος, ἐνθα Πο-
σειδῶν αὐτὴν συνῆλθεν, ὡς Φίλων. Στράβων δ' ἐν ζ (5, 8) φησί· <μετὰ δὲ
τὸν Ῥιζονικὸν <κόλπον> Αἰσος ἔστι πόλις καὶ Ἀκρόλισσος καὶ Ἐπίδαμος,
Κερκυραίων κτίσμα, ἣ νῦν Δυρράχιον ὁμωνύμως τῇ χερρονήσῳ [πρότερον]
λεγομένη, ἐφ' ἧς ἱδρυται, [ὡς Φίλων]. F 53.

25 36 (13) STERH. BYZ. s.v. Ἐγεστα· πόλις Σικελίας, ἐνθα θερμὰ
ὑδατα, ὡς Φίλων, ἀπὸ Ἐγέστου τοῦ Τρωός.

37 (17) STERH. BYZ. s.v. Ἐλαία (SCHOL. EUST. DION. PER. 910)· Φοιν.?
..... ἔστι καὶ πόλις Φοινίκης Ἐλαία μετὰ Τύρου καὶ Σιδῶ-
νος, ὡς Φίλων.....

2 ὡς Φίλων om. Const. Porph. *De them.* 2, 12 2-3 < > aus Const 3
δεσμώτῃ P δεσπότην RV om. Const 4 βουθόην P Ἰλλυριδός Xyl -ιδός O
6 βουτοῦς RP om. V 8-9 θηλυκῶς - Ἑλίκης om. P 9 ξούθου R ξάνθου V
10 Δύμης Lyk ἡγεμὴν RV στόλου: στρατοῦ Lyk 13-14 δεκαπόλεως (Plin.
N.H. 5, 74; 77) Salm τεσσαρεσκαίδεκαπόλεως O 14 ἀστεῖος ὡς P 16-17 παρε-
δρίαίς Berkel 18-19 καὶ Ἐπίδαμος Const. Porph. *De them.* 2, 9 19 ὑπὸ
Ἐπιδάμνου τοῦ ἀρχαίου ἥρωος Const 19-20 ποσειδῶνος S τὸ ποσ. RVP τοῦ Πο-
σειδῶνος Xyl 20 δυρράχιος S(P?) ὁ δυρράχιος Const δυρραχίς(?) RV(cp.) 21-24
ὡς Φίλων. Στράβων δ' ἐν ἦ (sol) φησί - [ὡς Φίλων] Mei 22 <κόλπον> Strab
23 [πρότερον] (om. Strab) v 24 ὡς Στράβων? Mue 26 αἰγέστου τοῦ τρωός RV
28 φοινίκῃ Schol Ἐλαία O Schol Ἐλαίς Dion. Per. 910, Eust (οὕτω λέγεται διὰ τὸ
ἐλαιοφόρος εἶναι)

38 (17) STERH. BYZ. s.v. Ἰόπη· πόλις Φοινίκης πλησίον Ἰαμνί- Φοιν.?
 ας, ὡς Φίλων· ὡς δὲ Διονύσιος (*Per.* 910) Παλαιστίνης· Φοινίκη γὰρ καὶ ἡ
 Παλαιστίνη· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἰόπης τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, τῆς γυναικὸς Κηφρέως
 τοῦ κτίσαντος καὶ βασιλευσαντος - τοῦ καταστερισθέντος, οὗ ἔστι γυνὴ Κασσιέ-
 5 πεια· οἱ Ἕλληνες κακῶς φασιν -, ἀφ' οὗ Κηφῆνες οἱ Αἰθίοπες. ἔστι καὶ
 Θεσσαλίας ἄλλη.

39 (14) STERH. BYZ. s.v. Κῦνος· ἐπίνειον Ὀποῦντος, ὡς Φίλων
 καὶ Πausανίας (10, 1, 2)· Ἐκαταῖος (1 F 131) δὲ πόλιν αὐτὴν φησιν.

40 (14) STERH. BYZ. s.v. Λάμπη· πόλις Κρήτης· καὶ ᾗ τῆς
 10 Ἀργολίδος, ὡς Φίλων.

41 (17) STERH. BYZ. s.v. Λαοδίχεια· πόλις τῆς Συρίας, ἢ πρότερον Φοιν.?
 Λευκὴ ἀκτὴ λεγομένη καὶ πρὸ τούτου Ῥάμιθα· κεραυνωθεὶς γὰρ
 τις (?) ἐν αὐτῇ ποιμὴν ἔλεγε Ῥαμάνθας, τουτέστιν ἀφ' ὕψους
 ὁ θεός· Ῥάμαν γὰρ τὸ ὕψος, ἄθας δὲ ὁ θεός. οὕτως Φίλων.

42 (17) STERH. BYZ. s.v. Μαρσούα· πόλις Φοινίκης, ὡς Ἀλέξανδρος Φοιν.?
 (273 F 128) καὶ Φίλων, ἀπὸ † Μαρσοῦ.

43 (11) STERH. BYZ. s.v. Μεγάλη πόλις· ἔστι καὶ Ἰβηρίας
 Μεγάλη πόλις, ὡς Φίλων.

44 (-) STERH. BYZ. s.v. Μεθύδιον· πόλις Ἀρκαδίας ἔστι καὶ
 20 ἐτέρα πόλις Θεσσαλίας, ὡς Φίλων.

45 (15) STERH. BYZ. s.v. Μελίταια· πόλις Θεσσαλίας· Ἀλέξανδρος
 Ἀσία (V)· Θεόπομπος (115 F 373) δὲ Μελίταιαν αὐτὴν φησιν. ὁ πολίτης
 Μελιταιεύς. Ἐφορος λ (70 F 95)· οἱ δὲ τύραννοι τῶν Φερῶν καὶ Μελιταιεῖς
 φίλοι πρότερον ὑπάρχοντες'.

25 Μελίταια· Φίλων οὕτω γράφει, τὰ αὐτὰ πράγματα τῇ εἰρη- Φοιν.?
 μένῃ προσάπτων. τὸ ἔθνικόν Μελιτεύς(?).

Μελίτη· νῆσος μεταξύ Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας, ὅθεν τὰ κυνίδια Μελιταιαῖα

1-6: s. Komm. 1-2 Ἰαμνίας: aus Ph. auch s.v. Ἰάμνια· πολίχνιον Φοινίκης - Στρά-
 βων (16, 2, 28) δὲ κώμην φησιν - ἀπὸ Ἰάμνου ἢ ὅτι ἰάμνους ἐκάλουν τοὺς καθύργους
 καὶ τεθλότας τόπους? 3 ἀπὸ τῆς Ἰοῦς ἢ ἀπὸ Ἰόπης Eust. Dion. Per. 910
 11 Λαοδίχεια πόλις om. V τῆς om. R 12 Ῥάμιθα V Ῥάμαθα Eust. Dion. Per.
 915 12-13 γὰρ τούτως R (i in ras.) γὰρ ποὺ τις? Mei (korrupter) eigennamen?
 13 ἐν αὐτῇ om. P(V?) ποιμὴν VP Eust om. R ἔλεγε: ἀνεβία Eust Ῥαμανάθας
 Salm 14 Ῥάμαν (lac. ind.) om. V γὰρ παρ' ἐγχωρίους Eust ἄθας RVP ἄθάν
 Eust ἄθας Bochart 15 μαρσούα R 16 μαρσοῦ RV μάρσου P Μαρσοῦ Berkel;
 s. Honigmann RE XIV col. 1986, 6 ff. 17 Ἰβηρίας P 19 ἔστι δὲ καὶ P 20
 Θεσσαλίας om. P(?) φίλων ο Φιλόξενος Ald 21-ρ. 823, 2: drei artikel (0); ver-
 wirrt 21 Μελίταια Mei μελιταιαία ο Μελιταια Berkel 22 Ἀσία: Εὐρώπη? Mei
 23 μελιταιεῖς PR(?) μελιταιεῖς V 25-26 Μελίταια - Μελιτεύς gehören zu 27-823,
 1 (hinter Karphodoniwn); mit 21-24 verbanden Berkel, Mei, Mue 27 Ἰταλίας. <ἔστι
 καὶ ἄλλη πλησίον Σικελίας>, ὅθεν Holste

φασιν. ὁ οἰκίτηρ Μελιταῖος. ἔστι καὶ πόλις ἄποικος Καρχηδονίων· καὶ δῆμος Οἰνηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Μελιτεύς.

46 (16) STEPH. BYZ. s.v. Μυοῦς· πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ Ἀπολόδωρος ἐν ᾧ Χρονικῶν (244 F 1).

5 47 (16) STEPH. BYZ. s.v. Ὀλβία· πόλις Λιγυστική... β πόλις ἐν Πόντῳ· γ Βιθυνίας ἀπὸ Ὀλβίας νόμφης· δ Παμφυλίας, ὡς Φίλων — οὐκ ἔστι δὲ Παμφυλίας ἀλλὰ τῆς τῶν Σολύμων γῆς καὶ οὐδὲ Ὀλβία ἀλλὰ Ὀλβα καλεῖται, καὶ οἱ πολῖται Ὀλβαῖοι καὶ Ὀλβιοὶ καὶ Ὀλβία — ε Ἰβηρίας· ζ Σαρδοῦς· ζ Ἰλλυριδος· η Ἑλλησπόντου· θ Κιλικίας.

10 48 (16) STEPH. BYZ. s.v. Τελμησσός· πόλις Καρίας· ὡς δὲ Φίλων καὶ Στράβων (14, 3, 4) Λυκίας. ἔστι γὰρ ἀμφοτέρων ὄριον μετὰ Δαίδαλα.

49 (16) STEPH. BYZ. s.v. Τίος· πόλις Παφλαγονίας τοῦ Πόντου· ἀπὸ Τίου ἱερέως τὸ γένος Μιλησίου, ὡς Φίλων. Δημοσθένης δὲ ἐν Βιθυνιακοῖς (699 F 9) φησι κτίστην τῆς πόλεως γενέσθαι Πάταρον ἐλόντα 15 Παφλαγονίαν, καὶ ἐκ τοῦ τιμᾶν τὸν Δία Τίον προσαγορευῆσαι.

50 (14) STEPH. BYZ. s.v. Φαραί· πόλις Μεσσηνίας, ὅθεν ἦσαν οἱ Ἀφαρητιάδαι... εἰσι καὶ Φαραί Βοιωτίας... ἔστι δ' ἄλλη Κρήτης, ἄποικος τῆς ἐν Μεσσηνίᾳ, ὡς Φίλων.

51 (-) SUDA s.v. Φιλιστίων· Προυσαεύς ἦ, ὡς Φίλων, Σαρδιανός· 20 κωμικός.

9. ΠΕΡΙ ΚΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ Α-ΙΒ.

(T 1; F 54? 55?)

Θ (ΙΑΤΡΟΙ)

52 (19) a) STEPH. BYZ. s.v. Κύρτος· πόλις Αἰγύπτου ἐν τῷ μεσο- 25 γείῳ. ἐκ ταύτης Διονύσιος ἦν διάσημος ἱατρός, ἀπὸ τῆς πατρίδος, οὐκ ἀπὸ τοῦ σώματος Κυρτὸς ὀνομαζόμενος, οὗ μέμνηται Ἐρέννιος Φίλων ἐν τῷ Περὶ ἱατρῶν. ὁ τόνος τοῦ μὲν ἔθνικοῦ ὀξύς, ὁμόφωνος τῷ πάθει, τοῦ δὲ κυρίου τῆς πόλεως βαρὺς, ὡς τὸ κόντος (?) καὶ πόντος. b) SCHOL. OREIBASIOS III p. 132 Raeder: οἱ περὶ Διονύσιον τὸν Κυρτόν) ὁ Φίλων ἐν τῷ 30 θ Περὶ βιβλιοθήκης κτήσεως καὶ Ἐρμιππος (IV) ἐν τῷ ε Περὶ τῶν διὰ παιδείαν σεμνηθέντων ἐνδόξων ἀνδρῶν ἱατρῶν καὶ ὁ Σωρανὸς ἐν ταῖς τῶν

1 καὶ πόλις del. R¹ ἔστι <καὶ ἄλλη νῆσος> καὶ πόλις Klüwer 6 φίλων ο Φιλόξενος
Ald 7-8 ἀλλὰ - Ὀλβία om. V 10 Τελμησσός v - μισσός ο 10-11 καὶ Στράβων
Xyl, v ἢ Στ. ο 11 ἀμφοτέρων Xyl ἀμφοτέρα ο (?) 13 (18) φ¹ P 16 (18)
μειήης ο 16-17 Ἀφαρητιάδαι Xyl ἀφαρητιάδαι P φαρητιάδαι R φαρητιάδαι V
26 ἔρέννιος R ἔρρέννιος V^c ἔρρέννιος P 27 ἱατρικῶν P ἔθνικοῦ Salm ἐνικοῦ ο (?)
28 πόντος καὶ κόντος P κόστος? Mei 30 κτήσεως ο κτίσεως Schol Ἐρμιππος v
ἐρημηπος Hs 31 παιδείαν Hs ἐνδόξων v εὐδόξων Hs [ἱατρῶν?]

Ἱατρῶν Διαδοχαῖς φασιν, ὅτι καὶ δευτόνως εἰρηται κυρτός ὡς φοξὸς διὰ σωματικὴν ἀσθένειαν, βαρυτόνως δὲ ὡς ἵππος, πύργος, ἐπεὶ ἐκ μεσογαίου πόλεως τῆς Αἰγύπτου λεγομένης Κύρτου ὑπῆρχεν· ἢ ὡς φασὶ τινες, διὰ τὸ ἀλίσκεσθαι τοὺς ἀντιλέγοντας <ὕπ> αὐτοῦ ὥσπερ τοὺς ἰχθύς ὑπὸ τῶν ἀλευτικῶν

5 κύρτων.

53 (20) STERN. BYZ. (plen.) s.v. Δυρράχιον· ὁμοῦ δὲ νῦν Δυρραχηνοὶ λέγονται· οὕτω γὰρ καὶ Βάλαγρος ἐν Μακεδονικοῖς (773 F 2) φησι . . . καὶ Ἐρέννιος Φίλων ἐν τοῖς Ἱατροῖς Δυρραχηνὸν ἀναγράφει Φιλωνίδην οὕτως· <<Ἀσκληπιάδης ἀκουστάς ἔσχε Τίτον 10 Αὐφίδιον Σικελὸν καὶ Φιλωνίδην Δυρραχηνὸν καὶ Νίκωνα Ἄκραγαντῖνον>>. καὶ πάλιν· <<Φιλωνίδης δὲ ὁ Δυρραχηνὸς ἤκουσε μὲν Ἀσκληπιάδου, ἰατρεύσας δὲ ἐν τῇ πατρίδι ἐνδόξως συνετάξαστο βιβλία με>>.

10. VERSCHIEDENES

15 54 (-) SUDA s.v. Φίλων Βύβλιος: s. T I p. 802, 21.

55 (p. 560 **) LYDUS *De magistr.* I, 12 p. 17, 6 Wü: ἐν γὰρ ταῖς Εἰκόσι Τερέντιος ὁ ἐπίκλην Βάρρων - τὸ δὲ Βάρρωνος ἐπώνυμον τὸν ἀνδρεῖον κατὰ τὴν Κελτῶν φωνήν, κατὰ δὲ Φοίνικας τὸν Ἰουδαῖον σημαίνει, ὡς Ἐρέννιός φησιν -

20 56 (15a) EUSTATH. Dion. Per. 752: ὅτι Φρουροὶ Σκυθικὸν ἔθνος βαρυτόνως πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ φρουροῦ, ὅπερ δευνοόμενον δηλοῖ τοὺς φύλακας· τινὲς δὲ Φρῦνοὶ γράφουσιν ὁμωνύμως τῷ ζώϊω· φρῦνοὶ γάρ, καθὰ καὶ ὁ Φίλων γράφει, οἱ βάτραχοι.

57 (-) EUSTATH. Hom. II. A 430 p. 855, 4: αἶνος καὶ παροιμία δια-
25 φέρουσιν, καθὸ ὁ μὲν αἶνος λόγος ἐστὶ μυθικὸς ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώϊων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν, ὡς φησι Λούκιλλος ὁ Ταρραῖος (IV) ἐν πρώτῳ Παροιμιῶν· ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ (F 89 D) . . . καὶ Ἡσίοδος (*Opf.* 202) . . . ἀπὸ δὲ φυτῶν ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ (F 194, 6 Pf) . . . καὶ ἔστιν ὁ αἶνος ἐξηπλωμένη παροιμία. καὶ οὕτω μὲν καὶ τοῦτο
30 κατεστρωμένον οὕτω ῥητῶς ἐν τοῖς Ἐρεννίου Φίλωνος.

791. ZENON VON SIDON

T

1 (III 174) SUDA s.v. Ζήνων Μουσαίου· Σιδώνιος· φιλόσοφος Στωϊκός.

4 <ὕπ> Daremberg(?) 8 ἐρέννιος S^oVP ἔρρ· R(?) ἰατροῖς SRVP Ἱατρικοῖς v
12 ἐνδόξως S^o εὐδόξως RVP 17-19: *De magistr.* I, 23 p. 27, 1 Wü (ohne
autonomen) 19 Ἐρέννιος Fuss ἐρέννιοι (sol) O 24-29 (παροιμία): Ammon.
De diff. voc. p. 9 ff.

μαθητῆς Διοδώρου τοῦ κληθέντος Κρόνου, † διδάσκαλος δὲ καὶ αὐτὸς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. Ἐγραψεν Ἀστρολογίαν ὑπὲρ Σωκράτους καὶ Σιδωνιακά.

F

ΣΙΔΩΝΙΑΚΑ

—

5

— TEUKROS VON KYZIKOS

c. 100/50^a

ΠΕΡΙ ΤΥΡΟΥ Ἀ-Ἐ

274 T I.

792. ASPASIOS VON BYBLOS

s. II 1^b

10

T

1 (III 576) SUDA s.v. Ἀσπάσιος Βύβλιος· σοφιστῆς, συγχρονῶν Ἀριστείδῃ καὶ Ἀδριανῶι. Ἐγραψε Περὶ Βύβλου· Περὶ στάσεων ἐσχηματισμένων· Μελέτας· Τέχνας· Ὑπομνήματα· Λαλιάς· Ἐγκώμιον εἰς Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἄλλους τινάς.

15

F

ΠΕΡΙ ΒΥΒΛΟΥ. ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

—

793. ASPASIOS VON TYROS

T

20 *1 (III 576) SUDA s.v. Ἀσπάσιος Τύριος· σοφιστῆς ἱστορικός. Ἐγραψε Περὶ Τύρου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ· Ἱστορίαν σύμμικτον ἐν βιβλίοις x̄· Περὶ τέχνης ῥητορικῆς· καὶ ἄλλα.

F

ΠΕΡΙ ΤΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤῃ. ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΥΜΜΙΚΤΟΣ Ἀ-Ὶ

25

—

794. ANHANG

F

1 a) POLYB. 12, 28a, 3: αὐτὸς (Timaios 566 F 7) γοῦν τηλικαύτην ὑπομεμένηκε δαπάνην καὶ κακοπάθειαν τοῦ συναγαγεῖν τὰ παρὰ Τυρίων

1 διδάσκαλος: verwechselung mit μαθητῆς (Diog. Laert. 7, 36; Ind. Stoic. Herc. 11); s. Komm. αὐτὸς: αὐτοῦ Volkmann 11-12 Βύβλιος - Βύβλου v βίβλιος - βίβλου ο 21 Τύρου Mue ἠπειροῦ ο αὐτῇ· Ἱστορίαν dist. Mue 29 παρὰ τυρίων M ('mihi certum' Boissevain)

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III C

53

ὀπομνήματα. b) JOSEPH. *A.J.* 9, 283: Μένανδρος (783 T 3) ὁ τῶ-
 χρονικῶν ποιησάμενος τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὰ τῶν Τυρίων ἀρχεῖα μετα-
 φράσας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶτταν. c) JOSEPH. *c.Aρ.* I, 106: βούλομαι
 τοῖνυν ἀπὸ τούτων (*scil.* τῶν Αἰγυπτίων) ἤδη μετελθεῖν ἐπὶ τὰ παρὰ τοῖς
 5 Φοίνιξιν ἀναγεγραμμένα περὶ τοῦ γένους ἡμῶν καὶ τὰς ἐξ ἐκείνων
 μαρτυρίας παρασχεῖν. (107) ἔστι τοῖνυν παρὰ Τυρίοις ἀπὸ παμπόλλων
 ἐτῶν γράμματα δημοσῖαι γεγραμμένα καὶ πεφυλαγμένα λίαν
 ἐπιμελῶς περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς γενομένων καὶ πρὸς ἄλλους
 10 πραχθέντων μνήμης ἀξίων. (108) ἐν οἷς γέγραπται ὅτι ὁ ἐν Ἱεροσο-
 λύμοις ὠικοδομήθη ναὸς ὑπὸ Σολομῶνος τοῦ βασιλέως ἔτεσι θάττον ῤῃ
 καὶ μῆσιν ὀκτώ τοῦ κτίσαι Τυρίους Καρχηδόνα. (109) ἀνεγράφη δὲ παρ'
 ἐκείνοις οὐκ ἀλόγως ἢ τοῦ ναοῦ κατασκευὴ τοῦ παρ' ἡμῖν· Εἰρωμος γὰρ ὁ τῶν
 Τυρίων βασιλεὺς φίλος ἦν τοῦ βασιλέως ἡμῶν Σολομῶνος, πατρικὴν πρὸς
 αὐτὸν φιλίαν διαδεγεμένος. (110) οὗτος οὖν συμφιλοτιμούμενος εἰς τὴν τοῦ
 15 κατασκευάσματος τῷ Σολομῶνι λαμπρότητα χρυσοῖ μὲν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἔδωκε τάλαντα,
 τεμῶν δὲ καλλίστην ὕλην ἐκ τοῦ ὄρους, ὃ καλεῖται Λίβανος, εἰς τὸν ὄροφον ἀπέστειλεν,
 ἀντεδωρήσατο δὲ αὐτῷ ὁ Σολομῶν ἄλλοις τε πολλοῖς καὶ δὴ καὶ χώραν τῆς Γαλιλαίας
 ἐν τῇ Χαβουλῶν λεγομένην <ἐπιδέδωκε>. (111) μάλιστα δ' αὐτοὺς εἰς φιλίαν ἢ τῆς
 σοφίας συνῆγεν ἐπιθυμία· προβλήματα γὰρ ἀλλήλοις ἀνταπέστελλον λύειν κελεύοντες,
 20 καὶ κρείττων ἐν τούτοις ἦν ὁ Σολομῶν καὶ τάλλα σοφώτερος. σῶιζονται δὲ

2 ἀρχεῖα ἀρχίων R *antiquitatum* Lat 3-p. 827, 2: Euseb. *Chron.* Cramer *An.*
Par. II p. 184, 14 ff. (= Eus); Euseb. *Arm. Chron.* p. 54, 1 ff. Karst (= Arm);
 Synkell. p. 343, 1 ff.; [Theophil.] *Ad Autol.* 3, 22 4 ἤδη Eus ἐτι L *nursus*
 Lat 5 ἐξ L Arm ἐπ' Eus 6-7 ἀπὸ παμπόλλων ἐτῶν Eus Synk πολλῶν ἐτ.
 L Lat von *altersher gar viel alter jahre* Arm 7 δημοσῖαι Synk δημοσῖα L Eus
hönigliches schrifttum Arm γεγραμμένα L καὶ (om. Synk) γραφέντα Eus Synk
 8-9 περὶ - ἀξίων om. Synk 8 πρὸς ἄλλους Gutschmid πρὸς ἀλλήλους L Lat παρ'
 ἄλλοις Eus von *sonstigen grosstaten* Arm 9 ἐν οἷς L Lat Synk (Arm) ἐν τούτοις
 Eus ὁ om. L 10 ὑπὸ L Synk (Arm) ἀπὸ Eus σολομῶντος L ῤῃ L
 (auch § 116) Eus (auch P.E. 10, 13, 13) Synk Arm ῤῃδ Theoph 11 καρχηδόνα
 Eus Arm Synk χαλκηδόνα L *carthaginem charcedona* Lat 11-12 παρ' ἐκείνοις Eus
 π. ἐκείνου Synk π. αὐτοῖς Eus von *denselben* Arm 12 οὐκ ἀλόγως Eus Synk Arm
 om. L Lat 12 ἢ - ἡμῖν om. Eus 12-20: *A.J.* 8, 141/3 14 οὗτος Eus Synk Arm
 ἀπὸς L is Lat 15 χρυσοῦ Eus 16 εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἀπέστειλε τοῦ ὄροφου
 Eus (Arm?) 17 καὶ δὴ καὶ Niese καὶ γῆ κατὰ L καὶ δῆρα καὶ Eus καὶ διττὰ καὶ
 Synk auch Arm χώραν L Eus Synk *einige örtlichkeiten* Arm; cf. *A.J.* 8, 142 πόλις
 αὐτῷ τῆς Γαλιλαίας εἴκοσι μὲν τὸν ἀριθμὸν, οὐ πόρρω δὲ τῆς Τύρου κειμένης ἔχαρισατο,
 ἀς ἐπελθῶν καὶ κατανοήσας Εἰρωμος καὶ δυσαρεστήσας τῇ δωρεᾷ, πέμψας πρὸς Σολό-
 μωνα μὴ δεῖσθαι τῶν πόλεων ἔλεγε· κάποτε προσηγορεύθησαν Χαβουλῶν (*v.l.* ἢ
 χαβάλων, χαβαλῶν, χαβωλῶν, χαβωλῶν, *gabala*) γῆ· μεθερμηνεύμενον δὲ τὸ χάβαλον
 κατὰ Φοινίκων γλῶτταν οὐκ ἀρέσκον σημαίνει' 18 Χαβουλῶν Bochart ζαβουλῶν L
 Lat χαβωλῶ Eus χαβόλωι Synk *chabula* Arm ἐπιδέδωκε add. Eus ἔδωκεν τὴν
 Χαβουλῶν λεγομένην Niese 19 ἀνταπέστελλον Eus ἀντε- L ἀντίστ- Synk

- μέχρι νῦν παρά τοῖς Τυρίοις πολλαί τῶν ἐπιστολῶν, ἃς ἐκεῖνοι πρὸς ἀλλήλους ἐγραψαν. (Es folgen Dios 785 F 1b; Menandros 783 F 1). d) — A.J. 8, 55: διαμένει δὲ ἄχρι τῆς τῆμερον τὰ τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἀντίγραφα οὐκ ἐν τοῖς ἡμετέροις μόνον σωζόμενα βιβλίοις, ἀλλὰ καὶ παρά Τυρίοις, ὥστε εἴ τις ἐθέλησει τὸ ἀκριβὲς μαθεῖν, δεηθεὶς τῶν ἐπὶ τοῦ Τυρίων γραμματοφυλακείου δημοσίων εὔροι συμφωνοῦντα τοῖς εἰρημένους ὑφ' ἡμῶν τὰ παρ' ἐκείνοις. e) — c. Ap. I, 143: . . . οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀρχείοις τῶν Φοινίκων σύμφωνα τοῖς ὑπὸ Βηρώσου (680 F 8a) ἀναγέγραπται . . .
- 10 2 PORPHYR. bei EUSEB. P.E. I, 9, 21 (= 790 F 1): Σαγχουινιάθων δὲ ὁ κατὰ τὴν Φοινίκων διάλεκτον φιλαλήθως πᾶσαν τὴν παλαιὰν ἱστορίαν ἐκ τῶν κατὰ πόλιν ὑπομνημάτων καὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναγραφῶν συναγαγῶν (F 8a)
- 3 SCHOL. (EUST.) DION. PER. 912: Βύβλος ἀρχαιοτάτη πόλις εἰρηταί
15 [καὶ] ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ ἀποτιθέμενα βιβλία ἄσηπτα διαφυλάττει· καὶ ἐπὶ τούτῳ <τὸ ὄνομα> ἀπένειμον αὐτῇ Φοίνικες, ἐφ' ᾧ τὰς παρ' αὐτοῖς βίβλους φυλάττει. οἱ δὲ φασὶν ὅτι ἡ Ἴσις ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παραγενομένη ἐκεῖ καὶ κλαίουσα τὸν Ὅσιριν τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἀπέθετο, βύβλινον ὑπάρχον ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νείλῳ φουμένης βύβλου· ἢ ὅτι πολλὴ βύβλος ἐκεῖσε φύεται, ἦτοι πάπυρος.
- 20 4 a) EUSEB. P.E. I, 9, 24 (= PHILON 790 F 1): Τάαυτος ὁ τῶν γραμμάτων τὴν εὔρεσιν ἐπινοήσας καὶ τῆς τῶν ὑπομνημάτων γραφῆς κατάρξας . . . (26) ἀλλ' οἱ μὲν νεώτεροι τῶν ἱερολόγων . . . ἀλληγορίας δὲ καὶ μύθους ἐπινοήσαντες . . . πολὺν αὐτοῖς ἐπήγον τυφον, ὡς μὴ ραιδίως τινὰ συνοραῖν τὰ κατ' ἀλήθειαν γενόμενα· ὁ δὲ συμβαλὼν τοῖς ἀπὸ
25 τῶν ἀδύτων εὔρεθεισιν ἀποκρύφους Ἀμμονέων γράμμασι συγκειμένους ἐξηνύσατο τὴν πρόθεσιν, ἕως πάλιν οἱ ἐπιγενόμενοι ἱερεῖς χρόνοις ὕστερον ἠθέλησαν αὐτὴν ἀποκρύψαι καὶ εἰς τὸ μυθῶδες ἀποκαταστήσαι . . . b) — I, 10, 39 (= 790 F 2): ταῦτα πάντα ὁ Θαβίων, ὃς πᾶμπρωτος τῶν ἀπ' αἰῶνος γεγονότων Φοινίκων ἱεροφάντης ἀλληγορήσας . . . παρέ-
30 δωκε τοῖς ὄργεωσι καὶ τελετῶν κατάρχουσι προφήταις· οἱ δὲ . . . τοῖς αὐτῶν διαδόχοις παρέδωσαν καὶ τοῖς ἐπεισάκτοις, ὧν ἦν καὶ Εἰσίριος <ὁ> τῶν τριῶν

1 μέχρι δεῦρο Eus Synk 2 πρὸς ἀλλήλους L Synk Arg πρὸς τυρίους Eus 6
τῶν (τοῦ RO) ἐπὶ τοῦ (Niese τῶν ROSP om. M) γραμματοφυλακείου (RO -λακίων
SPM) δημοσίων L *custodem monumentorum publicorum tyriae civilitalis* Lat 15
[καὶ] Jac 16 <τὸ ὄνομα> Jac * * v αὐτῇ Jac αὐτῷ Schol 22 νεώτεροι
Jac -τατο ο 24 ὁ δὲ: i.s. Sanchuniathon 27 αὐτῆν: i.e. τὴν ἀλήθειαν 28
θαβίων ὃς πᾶμπρωτος A θαβίωνος παῖς πρῶτος BO 30-31 τοῖς αὐτῶν διαδόχοις v
ταῖς αὐ. διαδοχαῖς AO (B fehlt) 31 ἦν A εἰς ἐτι O εἰσίριος A ἱερίος O <ὁ> Jac

- γραμμάτων εύρετης, ἀδελφός Χνᾶ, τοῦ πρώτου μετονομασθέντος Φοίνικος.
 c) -- I, IO, 43 (= 790 F IO): Τάαυτος . . . πρώτος τὰ κατὰ τὴν
 θεοσέβειαν ἐκ τῆς τῶν χυδαίων ἀπειρίας εἰς ἐπιστημονικὴν
 ἐμπειρίαν διέταξεν, ὧι μετὰ γενεᾶς πλείους θεὸς Σουρμου-
 5 βηλὸς Θουρῶ τε ἡ μετονομασθεῖσα Χούσαρθις(?) ἀκολουθή-
 σαντες κεκρυμμένην τοῦ Τααύτου καὶ ἀλληγορλαῖς ἐπεσκιασ-
 μένην τὴν θεολογίαν ἐφώτισαν. d) -- I, IO, 49 (= 790 F 4)
 Ἐπήεις(?) ἀλληγορῶν, ὁ ὀνομασθεὶς παρ' αὐτοῖς μέγιστος ἱεροφάντης καὶ
 ἱερογραμματεὺς, ὃν μετέφρασεν Ἄρειος Ἡρακλεοπολίτης.
 10 5 a) ATHEN. 3, IOO p. 126 A (= 784 F 3b): παρὰ τοῖς τὰ Φοι-
 νικὰ συγγεγραφοῖσι Σαγχουινιάθωνι (790) καὶ Μῶχωι (784), τοῖς
 σοῖς πολιταῖς (des Ulpianos von Tyros). b) JOSEPH. A.J. I, IO7
 (= 784 F 3a): Μῶχός τε καὶ Ἐστιαῖος (786) καὶ πρὸς αὐτοῖς ὁ
 Αἰγύπτιος Ἱερώνυμος (787) οἱ τὰ Φοινικικὰ συγγραψάμενοι.
 15 c) TERTULLIAN. *Apol.* IO, 5 (= 609 T 6b): *reseranda antiquissima-*
rum etiam gentium archiva, Aegyptiorum Chaldaeorum Phoe-
nicum; (6) advocandi municipes eorum . . . Manethon Aegyptius
(609) et Berosus Chaldaeus (680), sed et Hieronimus Phoenix, Tyri
rex (787), sectatores quoque ipsorum . . . Menander Ephesius
 20 *(783) . . . Thallus (256) et . . . Judaeus Josephus.* d) TATIAN. *Ad*
Graec. 37 (= 784 T I): . . . τὰ Φοινίκων οὕτως ἔχει· γεγόνασι παρ'
 αὐτοῖς ἄνδρες τρεῖς Θεόδοτος, Ὑψικράτης, Μῶχος· τούτων
 τὰς βίβλους εἰς Ἑλληνίδα κατέταξεν φωνὴν Λαῖτος. . .
 6) a) PORPHYR. bei EUSEB. *P.E.* I, 9, 21 (= 790 F I): Σαγχου-
 25 νιάθων ὁ Βηρύτιος, εἰληφώς τὰ ὑπομνήματα (*scil.* τῶν Ἰουδαίων)
 παρὰ Ἱεροβάβλου τοῦ ἱερέως θεοῦ Ἰεσῶ (?), δς Ἀβιβάλωι τῷ
 βασιλεῖ Βηρυτιῶν τὴν ἱστορίαν ἀναθεῖς . . . οἱ δὲ τούτων χρόνοι
 καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν πίπτουσι χρόνων . . . Σαγχουινιάθων δὲ (F 2)
 . . . ἐπὶ Σεμιράμεως γέγονε τῆς Ἀσσυρίων βασιλίδος, ἡ πρὸ τῶν
 30 Ἰλιακῶν ἢ κατ' αὐτοῦς γε τοὺς χρόνους γενέσθαι ἀναγέγραπται. τὰ δὲ
 τοῦ Σαγχουινιάθωνος εἰς Ἑλλάδα γλῶσσαν ἡρμήνευσε Φίλων ὁ
 Βύβλιος. b) SUDA s.v. Σαγχουινιάθων· Τύριος· φιλόσοφος, δς γέγονε
- I γραμμάτων O -τέων A πρώτου O om. A 3 τῶν om. B 4 ὧι BO
 ὡς A πλείους A πλείοτας B²O πλείστους B¹ 5 χούσαρθις BO εὔσαρθις A
 8 ἐπήεις BO ὀπῆεις A ὁ om. A αὐτοῖς: *scil.* τοῖς Αἰγυπτίοις? 13 μῶχος
 Jos Synk μῆλος Eus 13-14 ὁ Αἰγύπτου Jos (E) τοῖς αἰγυπτίοις Synk 18
hieronimus ΣΠ *proemis* Φ *Hieronimus* Scal, v; verwechselung von Hieronymos und
 köinig (E) Ἰρωμος (783 F 1)? 23 λαῖτος (so) Clem χαιτός Tat ἄδιτος Eus (O)
 26 ἰεσῶ BO Eus¹ ἰεσ (so) A ἰεσῶ Theoph ἀβιβάλωι A ἀβειβάλωι BO (Th) Ἀβεββάλωι
 Nöldeke 32 σαγχουινιάθων VFGM -γχου- A 32-p. 829, 2 δς-ἄλλα τινά om. F

κατὰ τὰ Τρωικά. Περὶ τῆς Ἑρμοῦ φυσιολογίας, ἥτις μετεφράσθη· Πάτρια
 Τυρίων τῆι Φοινίκων διαλέκτῳ· Αἰγυπτιακὴν θεολογίαν· καὶ ἄλλα τινά.
 Σαχωνιάθης Ἀιδώνιος(?)· σοφός, τοῖς χρόνοις κατὰ Σεμίραμιν. ἔγραψε τῆι Φοινίκων
 διαλέκτῳ Φυσιολογίαν καὶ ἄλλα τινά. c) COD. MATRIT. GR. 84: Σαχωνιάθων δ
 5 Βηρύττιος τὴν Φοινίκων θεολογίαν ἐξέδωκεν, ἣν Ὀρφεὺς (p. 130 Kern) μετή-
 νεγκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνήν, καὶ τὰς τελετὰς τῶν Αἰγυπτίων.

7 SCHOL. DIONYS. THRAC. (*Gr. Gr.* III) p. 184, 23 Hi: Ἀλέξανδρος
 δὲ δ' Ῥόδιος (VI) ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Προνώπου καὶ Εὐρώπης (*scil.* λέγεσθαι
 τὰ γράμματα), εὐρόντος αὐτὰ ἐν Κρήτῃ, ὃν ἀπέκτεινε Ῥαδάμανθος φθονήσας.
 10 8 (II 21, 2) ATHEN. 4, 76 p. 174 F: ὀνομάζονται δὲ οἱ αὐλοὶ γίγγροι ὑπὸ
 τῶν Φοινίκων ἀπὸ τῶν περὶ Ἀδωνίων θρήνων· τὸν γὰρ Ἀδωνίων Γίγγρην καλεῖτε
 ἡμεῖς οἱ Φοίνικες, ὡς ἰστορεῖ Δημοκλείδης (VI).

9 [ARISTOT.] *Mir. ausc.* 134: ἡ (*scil.* Ἰτύκη) καὶ πρότερον κτισθῆναι
 λέγεται ὑπὸ Φοινίκων αὐτῆς τῆς Καρχηδόνης ἔτεσι διακοσίους ὀγδοήκοντα ca. 1100
 15 ἑπτὰ, ὡς ἀναγέγραπται ἐν ταῖς Φοινικικαῖς ἱστορίαις.

10 SERV. VERGIL. A. I, 343: *huic* (der Dido) *coniunx Sychaeus erat*, 744 F 1;
ditissimus agri / Phoenicum . . . sed regna Tyri germanus habebat / 783 F 1
Pygmalion . . . ille Sychaeum . . . clam ferro incautum superat § 125; 794
 F 18b c. 4
 his commota jugam Dido sociosque parabat . . .] *Sychaeus Sicarbas dictus*
 20 *est; Belus Didonis pater Mettes, Carthago a cartha, ut lectum est et*
in historia Poenorum et in Livio.

11 a) HERODT. 7, 89, 2: οὗτοι δὲ οἱ Φοίνικες τὸ παλαιὸν οἰκεον, ὡς F 18b
 αὐτοὶ λέγουσι, ἐπὶ τῆι Ἑρυθρῇ θαλάσσει, ἐνθεῦτεν δὲ ὑπερβάντες τῆς
 Συρίας οἰκέουσι τὰ παρὰ θάλασσαν. b) — I, I, I: Περσέων μὲν νυν
 25 οἱ λόγιοι Φοίνικας αἰτίους φασὶ γενέσθαι τῆς διαφορῆς· τούτους γὰρ ἀπὸ τῆς
 Ἑρυθρῆς καλεομένης θαλάσσης ἀπικομένους ἐπὶ τῆνδε τὴν θάλασσαν καὶ
 οἰκήσαντας τοῦτον τὸν χῶρον τὸν καὶ νῦν οἰκέουσι . . . c) STRABON
 16, 3, 4: πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλέον (*scil.* τὸν Περσικὸν κόλπον) ἄλλαι νῆσοι Τύρος
 καὶ Ἀραδός εἰσιν, ἱερὰ ἔχουσαι τοῖς Φοινικικοῖς ὅμοια, καὶ φασὶ γε οἱ ἐν
 30 αὐταῖς οἰκοῦντες τὰς ὀμωνύμους τῶν Φοινίκων νήσους καὶ πόλεις ἀποίκους
 ἑαυτῶν. d) EUSTATH. DION. PER. 912: τούτους δὲ τοὺς Σιδωνίους
 ἀποίκους εἶναι τινές φασὶ Σιδωνίων τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ, οἱ δὲ

I πάτρια τε A 3-4 add. V 3 ἀιδώνιος (so) V Σιδώνιος Creuzer 8 προνώ-
 που C -όπου Σ' -άπου Hilgard 11 Γίγγρην: γίγγριν Eust. Hom. II. Σ 495
 12 ἡμεῖς οἱ Φ.: angeredet ist Ulpianos von Tyros (cf. F 5a) 19 *sycharbas* M
secarbas H 20 *mettes* LH *met* (t) *hes* BC³ M *metres* D *Meto* Mythogr. I, 214 *Multo*
 (*Multo Movers*) Justin. 18, 4, 3 Μέττηνος 783 F I § 125 *car(h)a* (cf. 744 F 1): v.l.
caracha, cavac(c)a, carraga 24 τὰ d Eust τὸ a 29 φοινικοῖς CD φοινικίους x

παλαιοὶ ἐναντιολογίας ἱστοριῶν αἰτιῶνται ἐνταῦθα. οἱ μὲν γὰρ τοὺς καθ' ἡμᾶς Φοινίκας τε καὶ Σιδωνίους ἀποίκους φασὶ τῶν πρὸς τῷ ὠκεανῷ Σιδωνίων τε καὶ Φοινίκων, προστιθέντες καὶ διὰ τί Φοινίκες λέγονται (διότι φασὶ καὶ ἡ θάλασσα Ἐρυθρά, ὡς ταῦτόν ὄν Φοινίκας εἶπεῖν καὶ ἐρυθρούς), οἱ δὲ ἀνάπαλιν ἀποίκους ἐκείνους τούτων τῶν καθ' ἡμᾶς ἰστόρησαν.

12 HERODT. I, 5, 2: περὶ δὲ τῆς Ἰοῦς οὐκ ὁμολογέουσι Πέρσησι οὕτω Φοινίκες· οὐ γὰρ ἀρπαγῆι σφέας χρῆσαμένους λέγουσι ἀγαγεῖν αὐτὴν εἰς Αἴγυπτον, ἀλλ' ὡς ἐν τῷ Ἄργει ἐμίσητο τῷ ναυκλήρῳ τῆς νεός· ἐπεὶ δὲ ἔμαθε ἔγκυρος εὐῖσα, αἰδεομένη τοὺς τοκέας οὕτω δὴ ἐθελοντὴν αὐτὴν τοῖσι

10 Φοινίξι συνεκπλῶσαι, ὡς ἂν μὴ κατάδηλος γένηται.

13 HERODT. 2, 104, 3: Φοινίκες δὲ καὶ Σύριοι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καὶ αὐτοὶ ὁμολογέουσι παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι (*scil.* περιτέμνεσθαι τὰ αἰδοῖα).

14 HERODT. 2, 44, 1: καὶ θέλων δὲ τούτων πέρι σαφές τι εἶδέναι ἐξ ὧν οἶόν τε ἦν, ἐπλευσα καὶ ἐς Τύρον τῆς Φοινίκης, πυνθανόμενος αὐτόθι εἶναι ἱρὸν Ἑρακλέος ἁγίου. (2) καὶ εἶδον πλουσίως κατεσκευασμένον ἄλλοισί τε πολλοῖσι ἀναθήμασιν, καὶ ἐν αὐτῷ ἦσαν στήλαι δύο, ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθου, ἡ δὲ σμαράγδου λίθου λάμποντος τὰς νύκτας μέγας. (3) ἐς λόγους δὲ ἐλθὼν τοῖσι ἱρεῦσι τοῦ θεοῦ εἰρόμην, ὀκόσος χρόνος εἶη ἐξ οὗ 20 σφι τὸ ἱρὸν ἰδρυται. εὗρον δὲ οὐδὲ τούτους τοῖσι Ἑλλῆσι συμπεφομένους· ἔφασαν γὰρ ἅμα Τύρῳ οἰκίζομένην καὶ τὸ ἱρὸν τοῦ θεοῦ ἰδρυθῆναι, εἶναι δὲ c. 2750 ἔτα ἀπ' οὗ Τύρον οἰκεῖουσι τριχόσια καὶ δισχίλια. εἶδον δὲ ἐν Τύρῳ καὶ ἄλλο ἱρὸν Ἑρακλέος ἐπυρνωμένην ἔχοντος Θασίου εἶναι.

15 a) LYDUS *De mens.* 4, 71 p. 123, 1 Wü: οἱ δὲ Φοινίκες βασιλέα 25 φασὶν αὐτὸν (Zeus) γενέσθαι δικαιοτάτον, ὥστε τὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν κρεῖττονα γενέσθαι τοῦ χρόνου· ταύτῃ Κρόνον ἐκβαλεῖν τῆς βασιλείας λέγεται, οἶονεὶ τὸν χρόνον καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ λήθην ὑπερβαλεῖν. b) -- 1, 21 p. 11, 10: 30 οἱ δὲ Νουμᾶς τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα εἰς τιμὴν Ἥλιου καὶ Ἀφροδίτης ἐκπορφύρας καὶ κόκκου κατασκευάζεσθαι διετύπωσεν -- καὶ Βλάττα δέ, ἐξ ἧς τὰ βλάττια λέγομεν, ὄνομα Ἀφροδίτης ἐστὶ κατὰ τοὺς Φοινίκας -- ὡς ὁ Φλέγων ἐν τῷ Περί ἑορτῶν (257 F 34 bis; s. Add. III b p. 398 f.) φησι.

16 Lukian. *De Syria dea* 3: καὶ ἐστὶν ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ οὐ παρὰ πολὺ τοῖς Αἰγυπτίοισιν ἰσοχρονέοντα, τῶν ἐγὼ πλεῖστα ὄπωπα· τὸ γε τοῦ Ἑρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ οὐ τούτου τοῦ Ἑρακλέος τὸν Ἑλλῆες αἰδοῦσιν, ἀλλὰ τὸν ἐγὼ 35 λέγω πολλὸν ἀρχαιότερος, καὶ Τύριος ἥρωος ἐστίν.

11 σύροι a οἱ om. DR 14 δὲ: δὴ Bkr 17 μὲν γὰρ D 18 μέγας: μέγα φῶς Rei μέγας * * (massangabe) Stein μεγάλως? 27 τὸν χρόνον S τοῦ χρόνου A 29-30 ὅθεν καὶ βλάττια ὄνομα ἀφροδίτης ἐστὶ κατὰ τοὺς φοινίκας καλέσας X 31 Περί <τῶν παρὰ Ῥωμαίους> ἑορτῶν (257 T 1)?

(4) ἔτι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα τὸ Σιδώνιοι ἔχουσι, ὡς μὲν αὐτοὶ λέγουσι, Ἀστάρτης ἐστίν. Ἀστάρτην δ' ἐγὼ δοκέω Σεληναίην ἕμμεναι· ὡς δὲ μοὶ τις τῶν ἱρέων ἀπηγγέτο, Εὐρώπης ἐστὶ τῆς Κάδμου ἀδελφεῆς· ταύτην εὐῶσαν Ἀγήνορος τοῦ βασιλῆος θυγατέρα ἐπειδὴ τε ἀφανὴς ἔγεγόνεεν, οἱ Φοίνικες τῷ νηῶι ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι εὐῶσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος εἰς ταῦρον ἀμειψάμενος ἤρπασε, καὶ μιν ἐς Κρήτην φέρων ἀπίκετο. (5) Anonymer Aegyptischer tempel.

(6) εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἀδωνίων ἐπιτελοῦσιν· ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ἂν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἀδωνίων ὑπὸ τοῦ σούδ ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμη τοῦ πάθεος τύπτονται τε ἐκάστου ἔτεος, καὶ θρηνοῦσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελοῦσιν, καὶ σφίσι μεγάλα πένθη ἀνά τὴν χώραν ἴστανται. ἐπεὶ δὲ ἀποτύψονται τε καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καταγιζοῦσι τῷ Ἀδωνίδι δικῶς ἐόντι νέκυι, μετὰ δὲ τῇ ἐτέρῃ ἡμέρῃ ζῶειν τέ μιν μυθολογοῦσι, καὶ ἐς τὸν ἡέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυρέονται δικῶς Αἰγύπτῳ ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὀκῶσαι οὐκ ἐθέλουσι ξυρέεσθαι, τοιγῆδε ζημίην ἐκτελοῦσιν· ἐν μῆτι ἡμέρῃ ἐπὶ πρῆσι τῆς ὥρης ἴστανται, ἣ δὲ ἀγορῇ μόνουσι ξεινοῖσι παρακέεται, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίῃ γίγνεται. (7) εἰσὶ δὲ ἐνίοι Βυβλίων, οἱ λέγουσι παρὰ σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὅσιριν τὸν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰ πένθη καὶ τὰ ὄργια οὐκ ἐς τὸν Ἀδωνίων ἀλλ' ἐς τὸν Ὅσιριν πάντα πρῆσσεσθαι. ἐρέω δὲ ὀκόθεν καὶ τὰδε πιστὰ δοκέουσι· κεφαλὴ ἐκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς τὴν Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὸν μεταξὺ πλόνον ἐπτά ἡμέρων, καὶ μιν οἱ ἄνεμοι φορέουσι θεῖνι ναυτιλίῃ, τρέπεται δ' οὐδαμὰ, ἀλλ' ἐς μούνην τὴν Βύβλον ἀπικνέεται, καὶ ἐστὶ τὸ σύμπαν θωῶμα. καὶ τοῦτο ἐκάστου ἔτεος γίγνεται· τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐθεησάμην Βυβλίην. (8) ἔτι δὲ καὶ ἄλλο θωῶμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ· ποταμὸς ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ οὐρεος ἐς τὴν ἅλα ἐκδιδοῖ· οὐνομα τῷ ποταμῷ Ἀδωνίος ἐπικέεται. ὁ δὲ ποταμὸς ἐκάστου ἔτεος αἰμάσσεται, καὶ τὴν χροίην ὀλέσας ἐσπίπτει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθη. μυθέονται δὲ ὅτι ταύτησι τῆσι ἡμέρησι ὁ Ἀδωνίος ἀνά τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν ποταμόν, καὶ τῷ ῥόωι τὴν ἐπωνομήν διδοῖ. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἐμοὶ δὲ τις ἀνὴρ Βύβλιος ἀληθέα δοκέων λέγειν ἐτέρην ἀπηγγέτο τοῦ πάθεος αἰτίην. ἔλεγε δὲ ὧδε· ὁ Ἀδωνίος ὁ ποταμὸς, ὃ ξεῖνε, διὰ τοῦ Λιβάνου ἔρχεται, ὁ δὲ Λίβανος κάρτα ξανθόγεός ἐστιν· ἄνεμοι ἂν τρηχέες ἐκείνησι τῆσι ἡμέρησι ἰστάμενοι τὴν γῆν τῷ ποταμῷ ἐπιφέρουσι εὐῶσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτῶδεα, ἣ δὲ γῆ μιν αἰμῶδεα τίθησι· καὶ τοῦδε τοῦ πάθεος οὐ τὸ αἷμα τὸ λέγουσιν ἀλλ' ἡ χώρα

αίτην· ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγγέετο (9) ἀνέβην δὲ καὶ ἐς τὸν Λίβανον ἐκ Βύβλου ὁδὸν ἡμέρης, πυθόμενος αὐτόθι ἀρχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης εἶσατο· καὶ εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ ἀρχαῖον ἦν.
τάδε μὲν ἔστι τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

5 17 AFRICAN. bei SYNKELL. p. 31, 10: τὰ γὰρ Φοινίκων τρισμύρια ἔτη ἢ τὸν τῶν Χαλδαίων λῆρον τὸ τῶν τεσσαράκοντα ὀκτῶ μυριάδων τί δεῖ καὶ λέγειν;

18 a) POMPEIUS TROGUS *Prol.* 18: *transitus (des Pyrrhus) in Siciliam adversus Carthaginenses. inde origines Phoenicum et Sidonos et Veliae Carthaginisque res gestae in excessu dictae.* b) JUSTIN. 18, 3, 2: *Tyrium gens condita a Phoenicibus fuit, (3) qui terrae motu vexati relicto patrio solo ad Syrium(?) stagnum primo, mox mari proximum litus incoerunt, (4) condita ibi urbe, quam a piscium ubertate Sidona appellaverunt; nam piscem Phoenices sidon vocant. (5) post multos deinde annos a rege Ascaloniorum expugnati navibus appulsi Tyron urbem ante annum ca. 119 Troiana cladis condiderunt. (6) ibi Persarum bellis diu varieque fatigati victores quidem fuisse, sed adtritibus viribus a servis suis multitudine abundantibus indigna supplicia perpessi sunt. (7-14: der niedermetzlung der ganzen männlichen bevölkerung entrinnt nur ein greis mit seinem sohn; sein treuer sklave bewirkt durch eine list, dass der herr auch die bedingung der sklavenversammlung für das königtum erfüllt, indem er als erster die aufgehende sonne erblickt). (15) igitur venia seni filioque data est, et velut numine quodam reservatos arbitantes regem Stratonem creaverunt. (16) post cuius mortem regnum ad filium ac deinde ad nepotes transiit (18) itaque Alexander Magnus cum interiecto tempore in Oriente bellum gereret, velut ultor publicae securitatis expugnata eorum urbe omnes, qui proelio superfuere, ob memoriam veteris caedis crucibus adfixit. (19) genus tantum Stratonis inviolatum servavit regnumque stirpi eius restituit, ingenuis et innoxiiis incolis insulae adtributis, ut 30 extirpato servili germine genus urbis ex integro conderetur. (4) hoc igitur modo Tyrii Alexandri auspicii conditi parsimonia et labore quaerendi cito convaluere.*

(2) ante cladem dominorum cum et opibus et multitudine abundarent, missa in Africam iuventute Uticam condidere. (3) cum interim rex F 9

9 sidonos AG -nes (sinodes V) Q sidoniorum πB 10 carthaginisque Gutschmid
-ninque A -nenque GQ -numque B -nesque π 11 gens πτι genus C 12 patrio
AGa patriae VRπC ad syrium (-am AGR) τ C assyrium π 13 sidona π C
sidon τ sidoniam ε 24 in nepotes C 27 caedis πτι sceleris C

*Multo Tyro (?) decedit, filio Pygmalione et Elissa filia . . . heredibus insti-
tulis. (4) sed populus Pygmalioni admodum puero regnum tradidit. (5) F 10
Elissa quoque Acherbae avunculo suo sacerdoti Herculis, qui honos secundus
a rege erat, nubil. (6) huic magna sed dissimulatae opes erant, aurumque
5 metu regis non tectis sed terrae crediderat, (7) quam rem etsi homines
ignorabant, fama tamen loquebatur. (8) qua incensus Pygmalion . . .
avunculum suum eundemque generum sine respectu pietatis occidit. (9-6, 9:
flucht der Dido; gründung Karthagos LXXII annis ante quam Roma).*

19 STRABON 16, 2, 13 p. 573: ἔκτισαν δ' αὐτὴν (Arados) φυγάδες, ὡς
10 φασιν, ἐκ Σιδῶνος.

XXVII. PHRYGIEN

— ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35^a

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΦΡΥΓΙΑΣ Α - Γ

273 F 73-78.

795. HERMOGENES

(Hellenist.
Zeit?)

ΠΕΡΙ ΦΡΥΓΙΑΣ

1 (III 524, I) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 722 (ET. GEN. s.v. Σαγγάριος):
Σαγγάριος ποταμὸς Φρυγίας· ὁ δὲ Μυρλεανὸς (697 F 6) Σάγγαρον αὐτὸν
λέγεσθαι φησιν. Ἐρμογένης δὲ ἐν τῷ Περὶ Φρυγίας φησὶν Σάγγαν
20 τινὰ ἀσεβήσαντα περὶ τὴν Ῥέαν μεταβαλεῖν ἐς τοῦτο τὸ ὕδωρ,
καὶ ἀπὸ αὐτοῦ τὸν ποταμὸν Σαγγάριον ὀνομασθῆναι. πλησίον δὲ
αὐτοῦ Ὀρείας Μητρὸς ἱερὸν ἔστιν, ὡς φησι Ξάνθος (765 F 28).

2 (2) ZENOB. *Proo.* 6, 10: τὰ Ναννάκου· εἰρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν
θαυμαζομένων ἐπὶ παλαιότητι ἢ ἐπὶ τῶν πολλὰ θρηνοῦντων. Νάννακος
25 γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεὺς, ὡς φησιν Ἐρμογένης ἐν τοῖς

1 *Multo Tyro Movers* (cf. 783 F 1 § 125) *multo tyro* τπC *Tyri* Bongarsius
[*Multo* ('glossa corrupta')]? Seel *Multunus* (cf. 783 F 7 § 157)? 3 *Acherbae*
Gutschmid *acerbae* (u.ä.) τ c(h) *eruae* i *atherbae* C suo *'sircheus dictus est* CD
10 Σιδῶνος Cor 17-22: Et. Gen. s. Σάγγαρις (σάγαρις A)· ποταμὸς Φρυγίας ἀπὸ
Σαγγάριδος (σαγαρ- A) υἱοῦ Μίδου (ν μίδου AB; anders [Plut.] *De fluu.* 12, 1) ὄρος
(om. B) 18-19 ὁ - φησιν om. Et 19 Ἐρμ. - φησιν: ἔτι (A) u. ἀπὸ (B) Et
σάγα Et (B) 20 εἰς τὴν Ῥέαν Et μετέβαλεν Et καταβαλεῖν? Wendel 21
ἀπὸ τούτου H, Et τὸν u. Σαγγάριον om. Et 22 Ὀρείας Μητρὸς Wendel ὀρείας
δήμητρος ὁ Ῥέας Μητρὸς Hecker 24 ἐπὶ παλαιότητι M ἐν παλ. P 24-p. 834, 3:
Νάννακος (cf. 800 F 3) γὰρ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον βασιλεὺς Φρυγῶν γενέσθαι ἐν Πισινοῦντι (sol)
καὶ ἔθη αὐτοῖς καταστήσασθαι, καὶ ταῦτα λέγειν αὐτοῦς Τὰ ἀπὸ Ναννάκου *Proo.* Bodl.

Φρυγικακοῖς, πρὸ τῶν Δευκαλίωνος χρόνων, δς προειδῶς τὸν μέλλοντα κατακλισμὸν συναγαγὼν πάντας εἰς τὰ ἱερὰ μετὰ δακρῶν ἰκέτευεν. Ἡρώδης δὲ ὁ λαμβοποιοῖς φησιν (3, 10)· «κτὴν τὰ Ναννάκου κλαύση». Cf. 800 F 3.

- 5 *3 (3) ΣΤΕΡΗ. BYZ. s.v. Ἀζανοί· Φρυγίας πόλις· Στράβων β̄ (8, 12) «τῆς δ' Ἐπικτήτου Φρυγίας Ἀζανοί τέ εἰσι καὶ Νακόλεια» . . . Ἡρωδιανὸς (II 468, 29 L) διὰ τῆς αἰ ἐν ᾧ Καθόλου λέγων «Αἰζὴν Ταντάλου παῖς, ἀφ' οὗ ἐν Φρυγίαι πόλις Αἰζανοί». τινὲς δὲ Ἀζάνιον αὐτὴν φασιν. Ἐρμιογένης δὲ φησιν· «οὐ δεῖ οὕτως ἀλλ' Ἐξουάνουν(?) αὐτὴν καλεῖσθαι. λέγεται γὰρ περὶ τὸν τόπον ἀγροικίας εἶναι· λιμοῦ δὲ γενομένου, συνελθόντες οἱ ποιμένες ἔθουον εὐβοσίαν γενέσθαι. οὐκ ἀκούοντων δὲ τῶν θεῶν, Εὐφορβος τὴν οὐανοῦν (ὅ ἐστιν ἀλώπηξ) καὶ ἔξιν (ὅ ἐστιν ἐχίνος) θῦσαι τοῖς δαίμοσιν· εὐαρεστησάντων δὲ τῶν θεῶν, εὐφορίαν γενέσθαι, καὶ τὴν γῆν πολυκαρπῆσαι, τοὺς δὲ περιόικους πυθομένους ἱερέα καὶ ἄρχοντα αὐτὸν καταστῆσαι. ἐξ αὐτοῦ δὲ κληθῆναι τὴν πόλιν Ἐξουάνουν(?), ὃ μεθερμηνεῦμένον ἐστὶν ἐχινάλωπηξ. ἔοικε δὲ μετηλοιοῦσθαι ἐκ τοῦ Ἐξουάνουν(?) τὸ Ἀζάνιον».

ZWEIFELHAFTES

- 20 4 (-) EUST. HOM. Od. τ 28 p. 1854, 22: κεῖται δὲ καὶ ἐν Ἡροδότῳ (4, 192; 199) βάρβαρος λέξις ὁ βουνός· Λιβυκὴ γάρ· καὶ παρ' ἑτέροις ὁ παρασάγγης, ὃ καὶ παρὰ Ἐρμιογένει.

796. METROPHANES

s. III (IV)

T

- 25 1 (IV 453) SUDA s.v. Μητροφάνης· Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας· σοφιστής· ἔγραψε περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς(?) βιβλία β̄· Περὶ ἰδεῶν λόγου· Περὶ στάσεων· Εἰς τὴν Ἐρμιογένους Τέχνην ὑπόμνημα· Εἰς Ἀριστείδην ὑπόμνημα.

1 Φρυγιοκοῖς? Mus φρυγιοῖς Zen πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος Suda s.v. Νάννακος, τὰ Ναννάκου χρόνων Schneidewin νόμων Zen 2 συναγών M 3-4 κτὴν - κλαύση Her Ina τὰ N. κλαύσω Zen 5 ἄζανοι R ἄζανιοί Str 6 Νακόλεια Holste νακόλεια ο νακόλια (-ώλεια E) Str, Steph. Byz. s.v. 7 διὰ τοῦ RP ἐν ᾧ VP εμας (so!) R 8 ἄζανίον P 9 οὐ δεῖ VP οὐδὲ R Ἐξουάνουν Xyl ἐξανάγων RVP Ἐξουάνιον? Mei 10 περὶ RV παρά P λιμοῦ (i in ras.) R λοιμοῦ? Mei 11 εὐβοσίαν RV εὐφορίαν P 12 οὐανοῦν VR(cp.) οὐενοῦν R οὐάνιον? Mei 13 ἔξιν RV ἐχίνος v -νον RVP 13-14 εὐαρεστηθέντων P 14 εὐφορίαν: εὐβοσίαν Westermann εὐφορβίαν? Mei καὶ ἔστι γῆν RV 14-15 πολλὴν καρπῆσαι R 16-17 Ἐξουάνουν Xyl ἐξαγάνου RVP(cp.) 17 δὲ om. V 17-18 μεταλλοιοῦσθαι P 18 Ἐξουάνουν Berkel ξοάνου RVP ἐξανάγου Pal(?) Ἐξουανίου? Mei 27 εἰς τὴν om. A εἰς - ὑπόμνημα om. G

F

ΠΕΡΙ ΦΡΥΓΙΑΣ \overline{AB}

*1 STEPH. BYZ. s.v. Εὐκαρπία· δῆμος τῆς Μικρᾶς Φρυγίας. Ἱστορεῖ Μητροφάνης τὸν βότρυον ἐκεῖ τοσοῦτον γίνεσθαι τὸ μέγεθος ὅσον ἄμαξαν 5 ἀπ' αὐτοῦ σχισθῆναι κατὰ μέσης· καὶ οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ εὐφορον. περὶ αὐτῆς γὰρ οἱ βάρβαροι ἔλεγον, ὅτι Δήμητρι καὶ Διονύσῳ Ζεὺς τὴν χώραν τῆν τῶν Εὐκαρπέων δοίη.

SCHWINDELAUTOREN

—. AGATHARCHIDES VON SAMOS —. ARETADES <VON KNIDOS>

10

ΦΡΥΓΙΑΚΑ

284 F 3; 285 F 3.

—. DEMARETOS

<ΠΕΡΙ> ΦΡΥΓΙΑΣ

42 F 6.

15

797. HERMESIANAX VON KYPROS

1. ΦΡΥΓΙΑΚΑ

1 (IV 427, 1) [PLUT.] *De fluv.* 12, 3: (Aretades 285 F 3) παράκειται δὲ αὐτῷ (dem Sagaris-Sangarios) ὄρος Βαλληναῖον καλούμενον, ὅπερ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον βασιλικόν, τὴν προσηγορίαν ἔχον ἀπὸ Βαλληναίου τοῦ Γανυμήδους καὶ Μηδισαίτης 20 παιδός· οὗτος γὰρ τὸν γεννήσαντα θεασάμενος ἀποτηκόμενον τοῖς ἐγγυρίοις καὶ Βαλληναῖον ἑορτὴν κατέδειξεν μέχρι νῦν καλούμενον. (4) γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος καλούμενος Ἀστήρ. οὗτος εἴωθεν νυκτὸς βαθείας πυρὸς δίκην λάμπειν, τοῦ φθινοπώρου τὴν ἀρχὴν λαμβάνοντος, προσαγορεύεται δὲ τῇ διαλέκτῳ τῶν ἐγγυρίων βαλλήν, ὅπερ μεθερμηνευόμενον ἐστὶ βασιλεύς, καθὼς ἱστορεῖ Ἑρμησιάναξ Κύπριος ἐν β 25 Φρυγιακῶν.

2. OHNE BUCHTITEL

2 (2) [PLUT.] *De fluv.* 2, 3: Ἑρμησιάναξ δὲ ὁ Κύπριος ἱστορίας μέμνηται τοιαύτης· Ἐλικῶν καὶ Κιθαιρῶν ἀδελφοὶ τυγχάνοντες διαφόρους ἔσχον τῶν τρόπων τὰς διαθέσεις. ὁ μὲν γὰρ Ἐλικῶν πραιότερος ὑπάρχων καὶ προσηγῆς συμπαθῶς ἐγπροβόσκει 30 τοὺς γονεῖς, ὁ δὲ Κιθαιρῶν πλεονέκτης τυγχάνων καὶ θέλων εἰς ἑαυτὸν μεταστῆσαι τὴν οὐσίαν πρῶτον μὲν ἐφόνευσεν τὸν γεννήσαντα, τὸν δὲ ἀδελφὸν ἐξ ἐνέδρας κατακρημνίζων καὶ αὐτὸς συγκατηνέχθη. κατὰ δὲ θεῶν πρόνοιαν εἰς ὁμώνυμα ἔρη μεταμορφωθέντες ἐγένοντο Κιθαιρῶν μὲν διὰ τὴν ἀσέβειαν Ἑρινῶν μυχός, Ἐλικῶν δὲ διὰ φιλοστοργίαν Μουσεῶν ἐνδιαίτημα.

3 Εὐκάρπεια Mei 4-5 ὡς ἂν ἄμαξαν ὑπ' αὐτοῦ? Mei 5 μέσης RV μέσον P ὄφορον(?) R^c 7 Εὐκαρπέων (cf. Head *H.N.*³ p. 673; *Cat. of Greek Coins* LVIII) Mei εὐκάρπων ο 19 Μηδισαίτης He 20 ἀποτεμνόμενον? Wyttenbach 23 βαλλην (so) P βαλὴν Eust. *II.* p. 381, 17; *Od.* p. 1854, 27 29 ἐγπροβόσκει Wyttenbach γροβόσκει P 33 μυχός Barth μῦθος P διὰ <τῆν> φιλ. He

3 (3) [PLUT.] *De fluv.* 24, 1: (Theophilus 296 F 3) Ἐρμησιάνναξ δὲ ὁ Κύπριος ἱστορίας μέμνηται τοιαύτης. Διόνυσος ἔρασεθεις Ἀλφειβοίας νύμφης καὶ μήτε δώροις μήτε δεήσεσιν πείσαι δυνάμενος εἰς τὴν προειρημένην τίγριν μετέβαλεν τὴν μορφήν τοῦ σώματος, καὶ φόβῳ πείσας τὴν ἀγαπωμένην ἀνέλαβεν αὐτήν, καὶ διὰ τοῦ ποταμοῦ 5 κομίσας ἐγέννησεν υἱὸν Μῆδον, ὃς ἀκμάσας εἰς τιμὴν τοῦ συγχυρήματος τὸν ποταμὸν Τίγριν μετωνόμασεν, καθὼς ἱστορεῖ Ἀριστῶνυμος ἐν γ' (VI).

798. TIMOLAOS

ΦΡΥΓΙΑΚΑ

1 (IV 521) [PLUT.] *De fluv.* 9, 1: Μαίανδρος ποταμὸς «ἐστὶ» τῆς Ἀσίας, ἑκα-
10 λείτο δὲ πρότερον Ἀναβαίνων· μόνος γάρ ἐκ πάντων τῶν ποταμῶν ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόμε-
νος πηγῶν εἰς ἑαυτὸν παλινδρομεῖ. προσηγορεύθη δὲ Μαίανδρος ἀπὸ Μαϊάνδρου τοῦ
Κερκάρου καὶ Ἀναξίβιας παιδός, ὃς πρὸς Πεσσινουτίους πόλεμον ἔχων ἠύξατο τῆ
Μητρὶ τῶν θεῶν, ἐὰν ἐγκρατὴς γένηται τῆς νίκης, θύσειν τὸν πρῶτον αὐτῷ συγχαρῆντα
ταῖς ἀνδραγαθίαις, † τρόπαια φέρων. ὑποστρέψαντι δὲ τῷ προειρημένῳ πρῶτος συνε-
15 χάρη συναντήσας ὁ παῖς Ἀρχέλαος μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς· ὁ δὲ τῆς προει-
ρημένης δεισιδαιμονίας ἀναμνηθεὶς κατ' ἀνάγκην βωμοῖς προσήγαγεν τοὺς προσή-
κοντας. ἀθυμήσας δ' ἐπὶ τοῖς πραχθεῖσιν ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Ἀναβαίνοντα, ὃς
ἀπ' αὐτοῦ Μαίανδρος προσηγορεύθη, καθὼς ἱστορεῖ Τιμόλαος ἐν α' Φρυγιακῶν.
μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ἐν τῇ Πεσσινουτιῶν
20 πολιτείᾳ (799).

799. AGATHOKLES VON SAMOS

ΠΕΣΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

1 (IV 288 *) [PLUT.] *De fluv.* 9, 1: s. 798 F 1.

800. ANHANG

25 1 a) HERODT. 7, 26, 3: ... παρεγένοντο ἐς Κελαινάς, ἵνα πηγαὶ ἀνα-
διδούσι Μαϊάνδρου ποταμοῦ καὶ ἑτέρου οὐκ ἐλάσσονος ἢ Μαϊάνδρου, τῷ
οὔνομα τυγχάνει ἐὸν Καταρρήκτης, ὃς ἐξ αὐτῆς τῆς ἀγορῆς τῆς Κελαινώων
ἀνατέλλων ἐς τὸν Μαϊάνδρον ἐκδιδού· ἐν τῇ καὶ ὁ τοῦ Σιληνοῦ Μαρσῦεω ἀσκόδ
[ἐν τῇ πόλει] ἀνακρέματα, τὸν ὑπὸ Φρυγῶν λόγος ἔχει ὑπὸ Ἀπόλ-
30 λωνος ἐκδαρῆντα ἀνακρεμασθῆναι. b) XENOPH. *Anab.* I, 2, 8:
ἐστὶ δὲ καὶ μεγάλου βασιλέως βασιλεία ἐν Κελαιναῖς ἐρυμνά ἐπὶ ταῖς πηγαῖς
τοῦ Μαρσούου ποταμοῦ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει· ρεῖ δὲ καὶ οὗτος διὰ τῆς πόλεως καὶ

1-6: zusammenfall zweier geschichten durch kürzung? 3-5 [εἰς τὴν προειρ.]
τίγριν - ἐγέννησεν <ἐκ τῆς προειρημένης> υἱὸν Μῆδον He 3 δυνάμενος τὴν προειρη-
μένην εἰς τίγριν κτλ. Ghelcol 9 «ἐστὶ» He Ἀσίας? Φρυγίας? He Καρίας? Mus
12 Πεσσινουτίους Ghelen πεσ- P 14 τρόπαια φέρωντι Wytttenbach [τρ. φ.].
ὑποστρέψαντι δὲ τ. πρ. <τρόπαια φέρωντι> He 16 <τοῖς> βωμοῖς He προσήγαγεν
Wytttenbach κατῆ- P 26 καὶ μαϊάνδρου D 28 μαρσίου a 29 [ἐν τ.π.] Valck
32 ἐν τῇ δ. D

ἐμβάλλει εἰς τὸν Μαίανδρον . . . ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσῦαν, νικήσας ἐρίζοντά οἱ περὶ σοφίας, καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄνθρωπῳ, ὅθεν αἱ πηγαί· διὰ δὲ τοῦτο ὁ ποταμὸς λέγεται Μαρσῦας. C) PALAIPHAT.

Π. ἀπ. 47: . . . εἶδον ἐγὼ ποταμὸν ἐν Φρυγίᾳ· Μαρσῦας ὄνομα τῷ ποταμῷ·
5 καὶ ἔλεγον οἱ Φρύγες, ὅτι τὸ ρεῦμα τοῦτο ἐξ αἱματός ἐστι τοῦ Μαρσῦου.

d) PAUSAN. 10, 30, 9: οἱ δὲ ἐν Κελαιναῖς Φρύγες ἐθέλουσι μὲν τὸν ποταμὸν, ὃς διέξεισιν αὐτοῖς διὰ τῆς πόλεως, ἐκείνόν ποτε εἶναι τὸν αὐλητήν, ἐθέλουσι δὲ καὶ εὐρημα εἶναι τοῦ Μαρσῦου τὸ Μητρῶιον αὐλημα. φασὶ δέ, ὡς καὶ τὴν Γαλατῶν ἀπώσαιντο στρατείαν τοῦ Μαρσῦου σφίσιν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ὕδατί τε ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ μέλει τῶν αὐλῶν ἀμύνατος.
10

2 PAUSAN. 10, 32, 4: Θεμισώνιον δὲ τὸ ὑπὲρ Λαοδικείας Φρύγες μὲν καὶ τοῦτο οἰκοῦσιν· ὅτε δὲ ὁ Γαλατῶν στρατὸς ἔφερε καὶ ἦγεν Ἴωνίαν καὶ Ἴωνίας τὰ ἄμορα, οἱ Θεμισωνεῖς φασιν αὐτοῖς Ἑρακλέα βοηθὸν καὶ Ἀπόλλωνα γενέσθαι καὶ Ἑρμῆν· τούτους γὰρ τοῖς τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν ἄντρον
15 τε δι' ὄνειράτων δεῖξαι, καὶ ἀποκρυφθῆναι Θεμισωνεῦσι καὶ γυναιξίν αὐτῶν καὶ παισίν ἐς τοῦτο προστάζει τὸ ἄντρον. (5) καὶ ἐπὶ τούτῳ πρὸ τοῦ σπηλαίου σφίσιν ἀγάλματα οὐ μεγάλα ἐστὶν Ἑρακλέους καὶ Ἑρμοῦ τε καὶ Ἀπόλλωνος, Σηπλαῖται καλούμενοι. τὸ δὲ ἀπέχει ὅσον τριάκοντα τοῦ Ἰστωῦ σταδίου, ὕδατος δὲ εἰσὶν ἐν αὐτῷ πηγαί· οὔτε δὲ ἔσσοδος ἐς αὐτὸ φέρει οὔτε
20 ἐπὶ πολὺ ἢ αὐγὴ θίσει τοῦ ἡλίου, τοῦ τε ὁρόφου τὰ πλεῖον ἐγγυτάτῳ τοῦ ἐδάφους γίνεται.

3 STEPH. BYZ. s.v. Ἰκόνιον· πόλις Λυκαονίας πρὸς τοῖς ὄροις τοῦ Ταύρου. φασὶ δὲ ὅτι ἦν τις Ἀνακός, ὃς ἔζησεν ὑπὲρ τὰ τριακόσια ἔτη· τοὺς δὲ περίξ μαντεύσασθαι, ἕως τίνος βιώσεσθαι. ἐδόθη δὲ χρησμός, ὅτι τούτου
25 τελευτήσαντος πάντες διαφθάρησονται. οἱ δὲ Φρύγες ἀκούσαντες ἐβρήνουν σφοδρῶς, ὅθεν καὶ παροιμία 'τὸ ἐπὶ Ἀνακοῦ κλαῦσιν' ἐπὶ τῶν λίαν οἰκτιζομένων. γενομένου δὲ τοῦ κατακλισμοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος, πάντες διεφθάρησαν. ἀναξηρανθείσης δὲ τῆς γῆς, ὁ Ζεὺς ἐκέλευσε τῷ Προμηθεῖ καὶ τῇ Ἀθηναίᾳ εἶδωλα διαπλάσαι ἐκ τοῦ πηλοῦ, καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς ἀνέμους ἐμψυῆσαι
30 πᾶσιν ἐκέλευσε καὶ ζῶντα ἀποτελέσαι. διὰ οὖν τὰς εἰκόνας ἐκεῖ διαγραφῆναι Ἰκόνιον κληθῆναι. Cf. 795 F 2.

4 DIODOR. 3, 67, 5 (= DIONYS. SKYT. 32 F 8): πρὸς δὲ τούτοις (Linos, Thamyras, Orpheus, Pronapides) Θυμοίτην τὸν Θυμοίτου τοῦ Λαομέδοντος κατὰ τὴν ἡλικίαν γεγονότα τὴν Ὀρφέως, <ὄν> πλανηθῆναι κατὰ

1 ἐκδεῖραι CDA 3 λέγεται· καλεῖται dett. 15 τε Bkr δὲ ο 16 τούτου P'y
17 σφίσιν Goldhagen φασίν (φρσίν L) ο 18 ἀπέχει L -εἰν γ 23 ἀνακός R; cf. 795 F 2
26 ὅθεν καὶ R ἀφ' οὗ VP ἀνακοῦ P ἀνακοῦ RV κλαῦσαι? Μεί κλαῦσαι? Mue
29 εἶδωλα om. R¹ διαπλάσαι VP ἀναπλάσαι R πηλοῦ V τοῦ τοὺς R 30
ἀπολέσαι R 34 <ὄν> Jac τὴν D τοῦ γ γεγονότος πλαν. Gruppe

πολλούς τόπους τῆς οἰκουμένης, καὶ παραβαλεῖν τῆς Λιβύης εἰς τὴν πρὸς ἐσπέραν χώραν [τῆς οἰκουμένης] ἕως ὠκεανοῦ, θεάσασθαι δὲ καὶ τὴν Νῦσαν, ἐν ἣι μυθολογοῦσιν οἱ ἐγγύριοι [ἀρχαῖοι] τραφῆναι τὸν Διόνυσον, καὶ τὰς κατὰ μέρος τοῦ θεοῦ τούτου πράξεις μαθόντα παρὰ τῶν Νυσαέων συντάξασθαι τὴν 5 Φρυγίαν ὀνομαζομένην ποιήσιν, ἀρχαίκοις τῆι τε διαλέκτῳ καὶ τοῖς γράμμασι χρῆσάμενον.

5 CICERO *De n. d.* 3, 42: *alter (scil. Hercules) traditur Nilo natus Aegyptius, quem aiunt Phrygias litteras conscripsisse.*

6 a) TATIAN. Πρ. Ἑλλ. 27: Διαγώρας Ἀθηναῖος ἦν· ἀλλὰ τοῦτον ἐξορησάμενον 10 τὰ παρ' Ἀθηναίους μυστήρια τετιμωρήκατε, καὶ τοῖς Φρυγίοις αὐτοῦ λόγους ἐντυγχάνοντες ἡμᾶς μισήκατε. b) AL-MUBASSIR *Leben Zenons von Elea* (F. Rosenthal *Orientalia* N. S. 6, 1931, p. 21 ff.): *zu ihrer zeit (scil. des Leukippos, Herakleitos . . . Demokrates) lebte Diagoras der Gottlose . . . nach seinem tode fand man bei ihm ein buch, geschrieben in der sprache der einwohner Phrygiens, voll von schmahungen* 15 *über die göttlichen dinge.*

7 DIOG. LAERT. 9, 49: τάττουσι δὲ τινες κατ' ἴδιαν ἐκ τῶν Ὑπομνημάτων (scil. des Demokritos 263 T I; Vorsokr.⁵ 68 [55] A 33) καὶ ταῦτα· . . . Χαλδαικὸς λόγος· Φρύγιος λόγος . . .

8 a) PLUTARCH. *De Is.* 28 p. 362 A: ἐπεὶ δὲ κομισθεὶς (scil. der 20 gott von Sinope) ὤφθη, συμβαλόντες οἱ περὶ Τιμόθεον τὸν ἐξηγητὴν καὶ Μανέθωνα (609 T 3) τὸν Σεβεννύτην . . . πείθουσι τὸν Πτολεμαῖον (Lagu) ὡς ἐτέρου θεῶν οὐδενὸς ἀλλὰ Σαράπιδος ἐστίν. b) TACIT. *Hist.* 4, 83, 2: *Timotheum Atheniensem e gente Eumolpidarum, quem ut antistitem caerimoniarum Eleusine exciverat.* c) ARNOB. *Adv.* 25 *nat.* 5, 5: *apud Timotheum, non ignobilem theologorum unum nec non apud alios aequae doctos super Magna deorum Matre superque sacris eius origo haec sita est, ex reconditis antiquitatum libris et ex intimis eruta, quemadmodum ipse scribit insinualque mysteriis. in Phrygiae finibus e.g.s.*

d) STERN. BYZ. s.v. Γάλλος· ποταμὸς Φρυγίας. οἱ περίοικοι κατὰ μὲν 30 Τιμόθεον Ποταμογαλλῖται, κατὰ δὲ Προμαθίδαν (430 F 6) Ποταμογαλληνοί, οὓς παρατίθεται ὁ Πολύσιτωρ ἐν τῷ Περὶ Φρυγίας γ' (73 F 74) κτλ. Cf. F II.

9 PLUTARCH. b. EUSEB. *P.E.* 3, I, I: ὅτι μὲν οὖν ἡ παλαιὰ φυσιολογία καὶ παρ' Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις λόγος ἦν φυσικὸς ἐγκεκαλυμμένος μύθοις, τὰ 35 πολλὰ δι' αἰνιγμάτων καὶ ὑπονοιῶν ἐπίκρυφος καὶ μυστηριώδης θεολογία, τὰ τε λαλούμενα τῶν σιγῶμενων ἀσαφέστερα τοῖς πολλοῖς ἔχοντα καὶ τὰ σιγώ-

2 [τῆς οἰκ.] Rhodomannus

3 [ἀρχαῖοι] Vogel

5 ἀρχαίκοις Ddf -κῶς ο 9

'Αθηναῖος: lapsus calami?

13 Demokrates: i.e. Demokritos

24 Eleusine

Gronov *eleusim* M

32 φυσιολογία BO φιλοσοφία A

33 ἐγκεκαλυμμένος Mras

ἐκκε - BO ἐγγεγραμμένος A ἐγκεκρυμμένος Gaisford

34 καὶ δι' Dübner ἀπο-

κρυφος A

35 ἀσαφέστερα Reitzenstein σαφέστερα ο

ἔχουσα Wytttenbach

μενα τῶν λαλουμένων ὑποπτότερα, δῆλόν ἐστιν ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ἔπεισι (p. 316 Kern) καὶ τοῖς Αἰγυπτιακοῖς καὶ Φρυγίοις λόγοις· μάλιστα δὲ οἱ περὶ τὰς τελετὰς ὄργιασμοὶ καὶ τὰ δρώμενα συμβολικῶς ἐν ταῖς ἑρουργίαις τὴν τῶν παλαιῶν ἐμφαίνει διάνοιαν.

5 10 STRABON IO, 3, 7 p. 466 (= 468 F 2): τοιοῦτους γάρ τινας δαίμονας ἢ προπόλους θεῶν τοὺς Κουρητὰς φασιν οἱ [δὲ] παραδόντες τὰ Κρητικὰ καὶ τὰ Φρύγια...

11 PLUTARCH. *De Is.* 28 p. 362 B: (F 8a) ... διὸ πᾶσι κοινὸς ὁ Σάραπις ἐστίν, ὡς δὴ τὸν Ὅσιριν οἱ τῶν ἱερῶν μεταλαβόντες ἴσασιν. (29) οὐ γὰρ
10 ἄξιον προσέχειν τοῖς Φρυγίοις γράμμασιν, ἐν οἷς λέγεται † χαροπῶς τοὺς μὲν τοῦ Ἡρακλέους γενέσθαι θυγάτηρ, † Ἰσαιοῦ δὲ τοῦ Ἡρακλέους ὁ Τυφῶν· οὐδὲ Φυλάρχου (81 F 78) μὴ καταφρονεῖν γράφοντος κτλ.

12 SCHOL. APOLL. RHOD. I, 558: Λυσίμαχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Νόστων (382 F 8) κατὰ λέξιν λέγει· «Σουίδας (602 F 7) γὰρ
15 καὶ Ἀριστοτέλης ὁ περὶ Εὐβοίας πεπραγματευμένος (423 F 2) καὶ ὁ τοὺς Φρυγίους λόγους γράψας καὶ Δαίμαχος (65 F 2) καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς (IV) οὐ τὴν περὶ Ἀχιλλέως διεσπαρμένην ἀφείκασιν μένειν ἐπὶ χώρας δόξαν, ἀλλὰ τούναντιον οἱ μὲν ἐκ Θέτιδος αὐτὸν νομίζουσι γεγονέναι τῆς Χείρωνος, Δαίμαχος δὲ ἐκ Φιλομήλας τῆς Ἀκτορος».

20 13 DAMASC. *De princ.* 282 (II p. 154, 15 Ruelle): ἦ τε γὰρ Ῥέα πάντων ἐστὶ βροχὴ κατὰ τὸν ἐν Κρατύλῳ (p. 402 B) Σωκράτην· καὶ πάντα Ἰσθησιν ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἀνακαλεῖται πρὸς ἑαυτήν, ὡς καὶ οἱ Φρύγιοι διδάσκουσι λόγοι.

XXVIII. PONTOS (HELLESPONTOS; PROPONTIS)

25 (Cf. No. 430/5; 471/4; sect. XXX Skythen)

— ALEXANDROS POLYHISTOR

c. 80/35*

ΠΕΡΙ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

273 F 14-16.

1 ὑπόπτερα B δῆλον BO κατάδηλόν A ἐστίν ἐν BO ἐστὶ A ὄρφικοῖς A
3 ἐν ταῖς BO ἐν τε A τὴν τε A 4 παλαιῶν A πασῶν BGNV (O unleserlich)
6 προσπόλους BD [δὲ] Tytwhitt 10-11 Χάροπος τοῦ Emperius Σαράπιδος
Sieveking 11 Ἴσις, Αἰακοῦ Emperius 12 Φυλάρχου Xyl φιλάρχου ο 14
λέγει Jac λέγων ο 15 ὁ - πεπραγματευμένος Keil οἱ - νοι L 17 μένειν Wil
ἡμῖν ο

801. AGATHON

PONTOY ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ

1 (IV 29I, 3) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 1015 b: 'Ἰρὸν δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος καὶ γαῖαν ἄμειβον, / ἦι ἐνὶ Μοσσύνοικοι ἀν' οὐρεα καιετάρουσιν / 5 μόσσυνας] τοῦτο καθήκον ἐστὶν εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον· μέμνηται αὐτοῦ καὶ Κτησίας ἐν τῷ ᾧ Περίοδων (688 F 56) καὶ Σουίδας ἐν β̄ (602 F 3) περὶ τοὺς λεγομένους Μάκρωνας. ἀκριβέστερον δὲ ὁ 'Αγάθων ἐν τῷ τοῦ Πόντου Περίπλωι ἑκατὸν ἀπέχειν σταδίους αὐτὸ φησὶ τῆς Τραπεζοῦντος. ὁ δὲ Εἰρηναῖος (Haupt *Opusc.* II 440 F 21) Μνησίμαχόν φησὶ 10 περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖν ἐν τῷ ᾧ Περί Σκυθῶν (841 F 1), ἀγνοῶν· ὁ γὰρ Μνησίμαχος ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέμνηται κειμένης τῆς Σκυθικῆς, ὁ δὲ 'Απολλώνιος καὶ οἱ προειρημένοι ἐν τῇ 'Ασίᾳ καταλέγονται. τρίτον ἐστὶν 'Ἰερὸν ὄρος τῆς Θράκης.

802. ANDRON VON TEOS

15

T

1 (II 348) ARRIAN. *Ind.* 18, 8: (trierarchen der Indusflotte Alexanders) "Ἀνδρων δὲ Καβήλεω Τήιος.

F

ΠΕΡΙ ΠΟΝΤΟΥ (ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ)

20 1 (I) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 353/6 b: γῆν Μαριανδυνῶν . . . / ἔνθα μὲν εἰς 'Αἶδαο καταβάτις ἐστὶ κέλευθος, / ἄκρη τε προβλῆς 'Αχερουσιάς ὑψόθι τείνει] ἄκρα κατὰ τὴν 'Ηράκλειαν, ἣν 'Αχερούσιον καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι. 'Ἡρόδωρος (31 F 31) δὲ καὶ Εὐφορίων ἐν τῷ Ξενίῳ (F 35 Scheidw) ἐκείνην φασὶ τὸν Κέρβερον ἀνήχθαι ὑπὸ τοῦ 'Ηρακλέους καὶ ἐμέσαι χολῆν, ἐξ ἧς φυῆναι τὸ 25 καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον. "Ἀνδρων δὲ ὁ Τήιος ἐν τῷ Περίπλωι φησὶν 'Αχέροντά τινα βασιλεῦσαι τῶν τόπων, οὐ θυγατέρα γενέσθαι Δαρδανίδα. ταύτη δὲ 'Ηρακλέα πλησιάσαντα ἐσχηκέναι υἱὸν Ποιμένα λεγόμενον· ἀποθανόντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῆς τε Δαρδανίδος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ποιμένοσ,

3 'Ἰρὸν O. Schneider Ἰερὸν ο 6 περίοδων P -δου L Περίοδοι? σουίδας P
 αἰίδας L 7 'Αγάθων: "Ἀνδρων (no. 802)? Mue 8 τῆς PH τοῦ L 12
 καταλέγονται Wendel διαλέγονται ο διαγιγνεται Keil <περὶ τοῦ> ἐν τ. 'Α. διαλέγονται
 ο. δ. <περὶ αὐτῶν>? τρίτον ἐστὶν L ἔστι καὶ ἕτερον P 17 δὲ Καβήλεω ν δεκαβήλεω A
 21 ἄκρη Pierson ἄκρη ο 22 ἀχερούσιον L -σιάδα P 27 ταύτην δὲ 'Ηρακλέους
 πλησιάσαντος Wendel; doch s. auch F 3

τοὺς τόπους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι κατὰ τὴν Ἑράκλειαν Δαρδανίδα τε καὶ Ποιμένα.

2 (2) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 946/54 b: αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονός, ἔθα Σινώπην / θυγατέρ' Ἀσωποῖο καθίσσατο καὶ οἱ ἔπασσεν / 5 παρθενὴν Ζεὺς αὐτός κτλ.] τὴν δὲ τῶν Ἀσσυρίων χώραν Λευκοσούρων φησὶ καλεῖσθαι Ἐνδρῶν ἐν τῷ Περί Πόντου κατὰ ἀντέμφασιν τῶν ἐν τῇ Φοινίκῃ Σύρων. ὅτι δὲ τινες τοὺς Ἀσσυρίους Λευκοσούρους λέγουσι, φησὶ καὶ Ἀρτεμίδωρος (V).

3 (2) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 946/54 c (ET. GEN. s.v. Σινώπη): πόλις 10 τοῦ Πόντου ἢ Σινώπη, ὀνομασμένη ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς Σινώπης, ἦν ἀρπάσας Ἀπόλλων ἀπὸ Ὑρίας ἐκόμισεν εἰς Πόντον, καὶ μίγεις αὐτῇ ἔσχε Σύρον, ἀφ' οὗ οἱ Σύροι. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς (F 45 Kern) Ἄρεως καὶ Αἰγίνης γενεαλογεῖται, κατὰ δὲ τινὰς Ἄρεως καὶ Παρνάσσης, κατ' Εὐμῆλον (F 8 Ki) καὶ Ἀριστοτέλην (IV) Ἀσωποῦ. . . . ὁ δὲ Τῆιος Ἐνδρῶν φησὶ μίαν 15 τῶν Ἀμαζόνων φυγοῦσαν εἰς Πόντον γήμασθαι τῷ τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεῖ, πίνουσάν τε πλεῖστον οἶνον ὀνομασθῆναι Σανάπην [ἐπειδὴ μεγαφραζόμενον τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν]. ἐπεὶ δὲ οἱ μέθυσοι σανάπαι λέγονται παρὰ Θραιξίν, ἣ διαλέκτῳι χρῶνται καὶ Ἀμαζόνες, κληθῆναι τὴν πόλιν <Σανάπην>, 20 ἔπειτα κατὰ φθορὰν Σινώπην. ἢ δὲ μέθυσος Ἀμαζὼν ἐκ <ταύτης> τῆς πόλεως παρεγένετο πρὸς Λυτίδαν, ὡς φησὶν Ἑκαταῖος (I F 34).

ZWEIFELHAFTES

4 (II 349) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 168 b: περὶ τοῦ Βόσπορου <ἡ> ἱστορία παρὰ 20 τοῖς παλαιοῖς διαφόρως λέγεται. Νύμφης (432 F 11) μὲν γὰρ φησὶν ἱστορεῖν † Ἀκαρίωνα (VI), ὡς ἄρα Φρύγες διαπλευθεῖν βουλόμενοι τὸν πορθμὸν κατεσκευάσαν ναῦν ἔχουσαν ἐγκαραγμένην προτομὴν ταύρου [[ὥσπερ καὶ ὁ Φρύξος ἐπὶ κριοπρώρου σκάφους ἔπλευσεν]], διαπλευσάντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ εἶδους τοῦ περὶ τὸ σκάφος προσαγορευθῆναι τὸ πέλαγος Βόσπορον. Ἐφορος δὲ (70 F 156) δὲ κτλ.

5-8 transp. Wendel aus c; das scholion ist stark verwirrt u. die herstellung von F 2-3 nicht überall sicher 5-6 Λευκοσούρων Deicke λευκόσυρον L λευκοσυρίαν P 6-7 ἀντέμφασιν Lobeck ἀντίφρασιν L ἀντιδιαστολήν P 7 σύρων. ὁ δὲ τῆιος - πίνουσαν (lin. 14-17 = F 3) L II Ὑρίας Hoefel συρίας L βιωτίας P 12 σύροι. τὴν δὲ - σύρων (= F 2) L 14-17 ὁ δὲ Τῆιος - πίνουσαν transp. Warnkross aus b (hinter Σύρων lin. 7) 17 [] Wendel 18 ἐπεὶ δὲ οἱ L 20 ἐπειδὴ αὶ Wendel 19 <καὶ> κληθῆναι Wendel <Σανάπην> Keil 21 σινώπην P-τη L <ταύτης> Jac 21 λυτίδαν L αὐτίδαν P 23 <ἡ> F 24 Ἀκαρίωνα: Ἀνδρῶνα Mue Χάρωνα (262 F 16) Weichert Αλοχρίωνα (VI) M. Schmidt 26-27 [[]] randnotiz; in P hier, hinter Βόσπορον (lin. 28) L 26 ὥσπερ καὶ P οἱ δὲ καθὸ L καθὼς Wendel

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III C

803. APOLLODOROS

ΠΟΝΤΙΚΑ Α - ?

1 (IV 309) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 159/60 b: ξανθά δ' ἐρεψάμενοι δάφνη καθύπερθε μέτωπα (die Argonauten im lande des Amykos)] οὐ 5 ποιητικῶς δὲ ἀνέπλασε τὴν δάφνην ὁ Ἀπολλώνιος, ἀλλ' ἔστιν ὄντως ἐν τῷ τόπῳ δένδρον δάφνης εὐμέγεθες, ὡς φησιν Ἀνδροίτας ὁ Τενέδιος ἐν τῷ Περίπλῳ τῆς Προποντίδος (599 F I), παριστορῶν ὅτι Ἄμυκος μὲν καλεῖται τὸ χωρίον, ἔχει δὲ ἐποίκια καὶ νῦν, διέστηκε δὲ τοῦ Χαλκηδονίου Νυμφαίου σταδίου εἰ. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ποντικῶν ἡρώϊον 10 αὐτόθι φησὶν εἶναι Ἀμύκου· καὶ εἰ τις ἐκ τῆς δάφνης κλάδον λάβοι, εἰς λοιδορίαν ἀνίστησιν.

804. DIONYSIOS VON OLBIA

1 (-) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 658/9 (Et. Gen. s.v. Κάλπιν): τῆι δ' ἄρ' ἐπὶ 15 προχῶς Φυλλήϊδας, ἐνθα πάροιθεν / Διψαχὸς υἱ' Ἀθάμαντος εἰς ὑπέδεκτο δόμοισιν / τοῦ μὲν θ' ἱερὸν αἶψα καὶ εὐρείας ποταμοῦ / ἠίονας πεδίον τε βαθυρρεϊοντά τε Κάλπην / δερκόμενοι παράμειβον] Διονύσιος <δὲ> ὁ Ὀλβιανὸς ἱστορεῖ τὰς εὐρείας ἠίονας λέγεσθαι Ἀχιλλέως δρόμους. <Κάλπης δὲ ποταμὸς Βιθυνίας>.

805. DIOPHANTOS

T

20 1 (IV 396) AGATHARCHIDES *De m. Rubr.* 64: τῆς ὅλης οἰκουμένης ἐν τέτταρσι κυκλιζομένης μέρεσιν... τὰ μὲν πρὸς ἐσπέραν ἐξείργασται Λύκος (570) τε καὶ Τίμαιος (566), τὰ δὲ πρὸς ἀνατολὰς Ἑκαταῖος (I) καὶ Βάσιλις (718), τὰ δὲ πρὸς ἄρκτους Διόφαντος καὶ Δημήτριος (85), τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν... ἡμεῖς.

25

F

ΠΟΝΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ (ΠΟΝΤΙΚΑ)

*1 (I) SCHOL. APOLL. RHOD. 3, 240: κρείων Αἰήτης σὺν ἑτῆι ναίσκε δάμαρτι] (Dionysios Skytobrachion 32 F 1b) Ἐπιμενίδης (457 F II) δὲ φησι Κορίνθιον τῷ γένει τὸν Αἰήτην, μητέρα δὲ αὐτοῦ Ἐφύραν φησί. Διό- 30 φαντος δὲ ἐν τῇ α ἰσθμῶν Ποντικῶν ἱστοριῶν Ἀντιόπην φησὶν Αἰήτου μητέρα.

6 Ἄνδρων ὁ Τήσιος O. Schneider
16 Ὀλβιανὸς Et. Gen. ἄλβανὸς Schol
ἑκαταῖος A βάσιλις ε βασιλεὺς A

16 v.l. κάλπιν 16-17 < > aus Et. Gen.
τὰς εὐρείας om. Et. Gen. 22 ἑκαταῖος ε
29-30 Διόφαντος Hecker διοφάνης ο

Hellenk
Zeit 7Hellenk
Zeit ?

s. III!

*2 (3) STEPH. BYZ. s.v. Ἄβιοι· ἔθνος Σκυθικόν· Ὅμηρος (II. N 6) <<Θρηικῶν καθορώμενος αἶαν / Μυσῶν τ' ἀγχεμάχαν και ἀγαυῶν Ἴππη^α μολγῶν / γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων>>. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῷ Περὶ Εὐξείνου Πόντου (273 F 14) φησὶν ὡς Διόφαντος εἶπεν οὕτω 5 λέγεσθαι αὐτοὺς διὰ τὸ τὸν Ἀβιανὸν ποταμὸν οἰκεῖν. δικαίους δὲ εἶπεν Ὅμηρος διὰ τὸ μὴ βουληθῆναι μετὰ τῶν Ἀμαζόνων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στατεῦσαι· ἢ ὅτι βίωι ἐδραίωι οὐ χρῶνται οὕτω λέγονται, διὰ τὸ ἐφ' ἀμαξῶν φέρεσθαι.

*3 (2) STEPH. BYZ. s.v. Λιβυστίνοι· ἔθνος παρακείμενον Κόλχοις, ὡς 10 Διόφαντος ἐν Ποντικοῖς.

806. GLAUKOS

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΟΠΩΝ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΕΠ' ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ
ΜΕΡΗ Α - ?

1 (-) P. Ox. XV 1802, 36 (Glossar): μελύγιον· πομάτιόν τι Σκυθικόν.
15 Γλαῦκος ἐν ᾧ Ἐξηγήσεως τόπων τῶν κειμένων ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Πόντου μέρος· <<συνκαταθεμένων δὲ τῶν ἐλατῶν ἔλυσε τὸν σύλλογον, και ἀπολυθέντες ἕκαστος ἐπὶ τὰ ἴδια παρεσκευάζον τὸ μελύγιον. τοῦτο δὲ τὸ πόμα μεθύσκει μᾶλλον τοῦ οἴνου, γαίνεται δὲ ἐφομένου τοῦ μέλιτος μεθ' ὕδατος και βοτάνης 20 τινὸς ἐμβαλλομένης· φέρει γὰρ αὐτῶν ἡ χώρα πολὺ τὸ μέλι, ἔτι δὲ και τὸ ζῦτος, δ ποιούσιν ἐκ τῆς κέγχρου>>.

— PAUSANIAS DER LAKONE

Kaiserzeit?

ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥ

No. 592.

25

— ANDROITAS VON TENEDOS

s. IV/III*?

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΠΡΟΠΟΝΤΙΑΔΟΣ

No. 599; (803 F 1).

— POLEMON VON ILION

c. 200/180*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΟΝΤΩΙ ΠΟΛΕΩΝ

30 IV.

1 ἄβιοι RP ἄβίων V 3 γλακτοφάγων RP 4 φησὶν om. P 5 τὸν om. R
<παρὰ τὸν ο. Ἀβιανὸν πεδίον? κατοικεῖν R 10 Ποντικοῖς Μυε πολιτικοῖς ο
14 αἱ. μελύγειον, μελίτ(ε)ιον (s. Komm.) σκυθικὸν P

807. SYRISKOS VON CHERRONESOS

s. III

T

1 (-) INSCR. CHERRONESOS (Latyshev I. O. S. P. E. I 344): [Ἡρακλε]ῖδας
 Παρμένοντος εἰ[πε· / ἐπειδὴ] Συρίσκος Ἡρακλεῖδα τὰς / ἐπιφαν]είας τὰς
 5 Πα[ρ]θένου φιλ[ο]πόνως] γράψας ἀ[νέ]γνω καὶ τὰ / ποτὶ τ]οὺς Βοσ[π]ύρου
 [β]ασιλεῖ[ς / διηγῆσα]το, τὰ [θ' ὕ]πάρξαντα φ[ι]λάνθρωπα ποτὶ τὰ]ς πόλεις
 ἰστ[ό]ρησεν ἐπιεικ]έως τῶι (δ)άμω[ι, ἵνα λάβοι τιμὰ]ς ἀξίας, δεδόχθ[αι / τῶι
 βουλαῖι καὶ τῶι δάμωι ἐ]παινέσα[ι τε αὐτὸν ἐπὶ τούτοις καὶ στεφ]ανῶ[σαι
 τοὺς συμνάμ]ονας [χρυσέωι στεφ]άνωι τῶν]σίων μιᾷ ἐφ' ἰκ[ά]δι,
 10 καὶ τὸ ἀνάγγ]εσμα γενέσθαι· Ὁ δ[ᾶ]μος στεφ]ανῶ[ι Συρίσκον Ἡρακλε]ῖδα,
 ὅτι τὰ]ς ἐπιφανείας τὰς Π[αρ]θένου ἔγρα]ψε καὶ τὰ ποτὶ τὰς [πó]λεις καὶ τοὺς]
 βασιλεῖς ὑπάρξ[αν/τα φιλάνθρωπα] ἰστόρησε ἀλαθιν[ῶς / καὶ ἐπιεικέως] τῶι
 πόλει· ἀνα[γρά]ψαι δὲ τοὺς συμμ]νάμονας εἰ(ς) στ[ά]λαν / λιθιναν τὸ ψ]άφισμα
 καὶ θέμε[ν ἐν/τὸς τοῦ προ]νάου τὰς Παρθέν[ου κτλ.

15

808. DEMETRIOS VON ODESSOS

(805 T 1?)

T

1 (IV 382) STEPH. BYZ. S. V. Ὀδησσός· πόλις ἐν τῶι Πόντῳ πρὸς τῶι
 Σαλμυδησσῶι . . . ὁ πολίτης Ὀδησσίτης καὶ Ὀδησσεύς· ἐχρημάτιζον δὲ
 20 Ἡρακλείδης ἱστοριογράφος (VI) καὶ Δημήτριος ὁ περὶ τῆς πατρίδος γράψας.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

—. POSEIDONIOS VON OLBIA

(s. II?)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΥΡΙΚΗΣ(?) ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΧΩΡΑΣ

25 279 T 1.

—. ARISTOTELES

ΦΑΣΙΑΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

IV.

5 φιλ[ο]πόνως] Bechtel
 7 [εὐπρεπ]έως Loeper
 Latyshev

5-6 τὰ]ς ποτὶ τ]οὺς Β.β. [συνθήκας καὶ] ο.ἱ. Loeper
 9 [Ἀρτεμι]σίων, [Ἀφροδι]σίων ο.ἱ. Loeper [Διου]σίων

XXIX. ROM UND ITALIEN

a) ROEMISCHE ANNALISTEN UND HISTORIKER
IN GRIECHISCHER SPRACHE

(Cf. No. 97; 185; 189; 197; 232/3; 235).

5

809. Q. FABIVS PICTOR

ca. 230/201*

T

1 (III 80; p. 5 ff. + II2 f.) a) SUDA s.v. Φάβιος Πίκτωρ· συγ-
γραφεὺς Ῥωμαίων. (F 25; cf. F 21). b) HIERON. *Epp.* 60, 12, 3: *nobilem*
virum Quintum Fabium miratur antiquitas, qui etiam Romanae historiae
10 *scriptor est, sed magis ex pictura quam litteris nomen invenit.*

2 EUTROP. *Brev.* 3, 5; OROSIUS *Hist.* 4, 13, 6 (= Livius): *traditumque*
est a Fabio historico (F 19/20), qui ei bello (dem Gallierkrieg 225/2)
interfuit.

3 a) LIVIUS 22, 57, 4: (nach der schlacht bei Cannae a. 216 und
15 verschiedenen prodigiis) *decemviri libros adire iussi sunt, (5) et Q. Fabius*
Pictor Delphos ad oraculum missus est sciscitatum, quibus precibus suppli-
ciisque deos possent placare et quaenam futura finis tantis cladibus foret.

b) PLUTARCH. *Fabius Max.* 18, 3: ὅσα μὲντοι πρὸς ἰλασμοὺς θεῶν ἢ τεράτων
ἀποτροπὰς συνηγόρευον οἱ μάντιες ἐπράττετο· καὶ γὰρ εἰς Δελφοὺς ἐπέμφθη
20 θεοπρόπος Πίκτωρ συγγενῆς Φαβίου. c) APPIAN. *Annib.* 27, 116: ἡ δὲ
βουλή Κόιντων μὲν Φάβιον τὸν συγγραφεὰ τῶνδε τῶν ἔργων ἐς Δελφοὺς ἐπέμπε
χρησόμενον περὶ τῶν παρόντων. d) LIVIUS 23, 11 (a. 216): *Q. Fabius*
Pictor legatus a Delphis Romam rediit responsumque ex scripto recitavit.

divi divaeque in eo erant, quibus quoque modo supplicaretur. (2) tum 'si
25 *ita faxitis, Romani, vestrae res meliores facilioresque erunt, magisque ex*
sententia res publica vestra vobis procedet victoriaque duelli populi Romani
erit. (3) Pythio Apollini re publica vestra bene gesta servataque <e> lucris
meritis donum mittitote deque praeda manubiis spoliisque honorem habetote.
lasciviam a vobis prohibetote'. (4) haec ubi ex Graeco carmine inter-
30 *pretata recitavit, tum dixit se oraculo egressum extemplo iis omnibus divis*
rem divinam ture ac vino fecisse, (5) iussumque a templi antistite sicut
coronatus laurea corona et oraculum adisset et rem divinam fecisset, ita

7 ff.: die erste zahl in () bezieht sich auf C. Muellers FHG, die zweite auf H.
Peters *Hist. Rom. Rel.* I 1914 23 rediit v redit o 24 divi divaeque Bkr
divinique M dividique P 27 <e> Madvig 28 mittitote CA mittito MP 30
iis MPCRA his D 32 corona om. D del. Gronov oraculum A² cornaculum M
cornaculum r

coronatum navem adscendere nec ante deponere eam quam Romam pervenisset; (6) se quaecumque imperata sint cum summa religione ac diligentia exsecutum coronam Romae in ara Apollinis deposuisse. (7) senatus decrevit, ut eae res divinae supplicationesque primo quoque tempore cum cura fierent.

- 4 a) DION. HAL. A.R. I, 6, 2: ὁμοίας δὲ τούτοις (840 F 1a) καὶ οὐδὲν διαφόρους ἐξέδωκαν ἱστορίας καὶ Ῥωμαίων ὅσοι τὰ παλαιὰ ἔργα τῆς πόλεως Ἑλληνικῆι διαλέκτῳ συνέγραψαν, ὧν εἰσι πρεσβύτατοι Κόιντός τε Φάβιος καὶ Λεύκιος Κίγκιος (810), ἀμφοτέροι κατὰ τοὺς Φοινικικοὺς ἀκμάσαντες πολέμοιους. τούτων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἐκάτερος οἷς μὲν αὐτὸς ἔργοις παρεγένετο, διὰ τὴν ἐμπειρίαν ἀκριβῶς ἀνέγραψε, τὰ δὲ ἀρχαῖα τὰ μετὰ τὴν κτίσιν τῆς πόλεως γενόμενα κεφαλαιωδῶς ἐπέδραμεν (7, 3) καὶ τὰ μὲν παρὰ τῶν λογιωτάτων ἀνδρῶν, οἷς εἰς ὁμίλῳν ἦλθον, διδαχῆι παραλαβῶν, τὰ δ' ἐκ τῶν ἱστοριῶν ἀναλεξάμενος, ἃς οἱ πρὸς αὐτῶν ἐπαινούμενοι Ῥωμαίων συνέγραψαν Πόρκιος τε Κάτων (p. 55 Pet) καὶ Φάβιος Μάξιμος (p. CLXXVIII) καὶ Οὐαλέριος <δ> Ἀντιεύς (p. 238) καὶ Λικίνιος Μάκερ (p. 298) Ἀλιότ τε (p. 308) καὶ Γέλλιοι (p. 148) καὶ Καλπούρσιοι (p. 120) καὶ ἕτεροι συχνοὶ πρὸς τούτοις ἄνδρες οὐκ ἀφανεῖς, ἀπ' ἐκείνων ὀρμώμενος τῶν πραγματειῶν (εἰσι δὲ ταῖς Ἑλληνικαῖς χρονογραφίαις εἰκυῖαι) τότε ἐπεχείρησα τῆι γραφῆι. b) -- 7, 71, 1: Κόιντῳ Φαβίῳ (F 13b) βεβαιωτῆι χρώμενος καὶ οὐδεμιᾶς ἔτι δεόμενος πίστεως ἑτέρας· παλαιότατος γὰρ ἀνὴρ τῶν τὰ Ῥωμαϊκὰ συνταξαμένων καὶ πίστιν οὐκ ἐξ ὧν ἤκουσσε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς ἔγνω παρεχόμενος. c) LIVIUS I, 44, 2: *scriptorum antiquissimus Fabius Pictor* (F 9; cf. F 10; 14). d) -- 22, 7, 4 (F 22): *Fabium aequalem temporibus huiusce belli*. Cf. T 6b.
- 25 5 a) CICERO *De div.* I, 43: *in nostri (?) Fabii Pictoris Graecis annalibus* (F 1). b) PLIN. *N.H.* 10, 71; 14, 89: *Fabius Pictor in annalibus suis* (F 21; 26). c) GELLIUS *N.A.* 5, 4: *Fabii annales . . . in libro quarto* (F 33). d) NONIUS p. 518, 34 M: *Fabius Pictor Rerum Gestarum lib. I* (F 32) . . . *idem Juris Pontificii lib. III* . . . e) DION. HAL. A.R. 4, 30: Φαβίου . . . ἐν ταῖς ἱστορίαις αὐτοῦ (T 7; F 7b). f) DIODOR. 7, 5: Φάβιος ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις ἀναγράφας (F 2; cf. T 1).
- 6 a) POLYB. I, 14: οὐχ ἤττον δὲ τῶν προειρημένων παρωξύνθη ἐπιστῆσαι τούτῳ τῷ πολέμῳ (*scil.* τῷ πρώτῳ συστάντι Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις

3 *ara v aram* o 8 τε om. A καὶ om. A 9 Κίγκιος v κίγκιος AB 11
 <καὶ> τὰ μετὰ? 12 παρὰ: περὶ B^{ac} 14 Ῥωμαῖοι B 15 [Μάξιμος]? doch
 s.T 12; F 34 <δ> Buecheler 16 Μάκερ Ἀλιότ v μακαιρέλιοι AB 17
 ὀρμώμενοι A 20 ἀνὴρ Kiessling ὁ δ. A δ. B 25 *in nostri* Hertz *in numerum*
 o *in Numerii Sigonius inclusum* van den Bergh *in veterrumis* Pluess *nimirum* in
 Dederich, Peter *Fabii v fabi* o 28 *Rerum Romanarum* Luc. Mueller 29
Juris Pontificii Bentinae uris pontifex o

περὶ Σικελίας) καὶ διὰ τὸ τοὺς ἐμπειρότατα δοκοῦντας γράφειν ὑπὲρ αὐτοῦ, Φιλῖνον (I74) καὶ Φάβιον, μὴ δεόντως ἡμῖν ἀπηγγελκέναι τὴν ἀλήθειαν. (2) ἐκόντας μὲν οὖν ἐψεῦσθαι τοὺς ἀνδρας οὐχ ὑπολαμβάνω, στοχαζόμενος ἐκ τοῦ βίου καὶ τῆς αἰρέσεως αὐτῶν, δοκοῦσι δέ μοι πεπονημένοι τι παρα-
 5 πλῆσιον τοῖς ἔρωσι. (3) διὰ γὰρ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν δλην εὐνοίαν Φιλῖναι μὲν πάντα δοκοῦσιν οἱ Καρχηδόνιοι πεπραχθαι φρονίμως καλῶς ἀνδρωδῶς, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τάναντία, Φαβίω δὲ τοῦμπαλιν τούτων. . . . (15, 12) Φιλῖνον μὲν οὖν παρ' ἄληθιν ἂν τις τὴν πραγματείαν εὔρο τοιοῦτον ὄντα (wie in I74 F 2), παραπλησίως δὲ καὶ Φάβιον, ὡς ἐπ' αὐτῶν δειχθήσεται τῶν καιρῶν (F I8; 21).
 10 b) — 3, 9: τίνος δὴ χάριν ἐμνήσθην Φαβίου καὶ τῶν ὑπ' ἐκείνου γεγραμμένων (F 21); (2) οὐχ ἕνεκα τῆς πιθανότητος τῶν ειρημένων, ἀγωνιῶν μὴ πιστευθῆναι παρά τισιν — ἢ μὲν γὰρ παρά τούτων ἀλογία καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς ἐξηγήσεως αὐτῆ δι' αὐτῆς δύναται θεωρεῖσθαι [παρὰ] τοῖς ἐντυγχάνουσιν — (3) ἀλλὰ τῆς τῶν ἀναλαμβαρόντων τὰς ἐκείνου βύβλους ὑπομνήσεως, ἵνα μὴ πρὸς τὴν ἐπι-
 15 γραφὴν ἀλλὰ πρὸς τὰ πράγματα βλέπωσιν. (4) ἔνοι γὰρ οὐκ ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστήσαντες ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν τὸν λέγοντα, καὶ λαβόντες ἐν νῶι διότι κατὰ τοὺς καιροὺς ὁ γράφων γέγονε, καὶ τοῦ συνεδρίου μετεῖχε τῶν Ῥωμαίων, πᾶν εὐθέως ἠγοῦνται τὸ λεγόμενον ὑπὸ τούτου πιστόν. (5) ἐγὼ δὲ φημι μὲν δεῖν οὐκ ἐν μικρῶι προσλαμβάνεσθαι τὴν τοῦ συγγραφέως πίστιν, οὐκ αὐτοτελῆ
 20 δὲ χρίνειν, τὸ δὲ πλεῖον ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τοὺς ἀναγινώσκοντας τὰς δοκιμασίας.

7 DION. HAL. A.R. 4, 30, 2: ἐνταῦθα (F 7) πάλιν ἀναγκάζομαι μεμνήσθαι Φαβίου καὶ τὸ βραθυμον αὐτοῦ περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν χρόνων ἐλέγχειν.

8 a) CICERO *De legg.* I, 6: *nam post annales pontificum maximorum,*
 25 *quibus nihil potest esse ieiunius, si aut ad Fabium aut ad . . . Catonem aut ad Pisonem* (p. 120 Pet) *aut ad Fannium* (p. 139) *aut ad Vennonium* (p. 142) *venias, quamquam ex his alius alio plus habet virium, tamen quid tam exile quam isti omnes?* b) — *De or.* 2, 51: *Graeci quoque ipsi sic initio scriptitarunt, ut noster Cato, ut Pictor, ut Piso;* (52) *erat enim historia*
 30 *nihil aliud nisi annalium confectio* (840 F 2a) . . . (53) *hanc similitudinem scribendi (scil. mit den Annales maximi) multi seculi sunt, qui sine ullis ornamentis monumenta solum temporum, hominum, locorum gestarumque rerum reliquerunt; itaque qualis apud Graecos Pherecydes* (3). *Hellanicus* (4), *Acusilas* (2) *fuit aliique permulti, talis noster Cato et Pictor et Piso,*
 35 *qui neque tenent, quibus rebus ornetur oratio (modo enim huc ista sunt*

6 πεπραχέναι Bkr 10 δὴ: δὲ CDE om. M 11 μὴ <οὐ> Naber 12 παρὰ
 τούτωι Cas περὶ τούτων Hultsch 13 [παρὰ] Campe 17 τοὺς <αὐτοὺς> Reī
 25 ieiunius Ursinus iucundius o 28 ipsi om. M 32 gestarum M 35
 huc: hinc M

importata) et dum intellegatur quid dicant, unam dicendi laudem putant esse brevitatem. (54) paulum se erexit et addidit maiorem historiae sonum vocis vir optimus, Crassi familiaris, Antipater (p. 158 Pet); ceteri non exornatores rerum, sed tantum modo narratores fuerunt.

5 9 a) PLIN. N.H. I, 10: volucrum naturae... ex auctoribus... M. Varrone... Nepote, Fabio Pictore... b) -- I, 14; 15: frugiferae arbores... ex auctoribus... M. Varrone, D. Silano, Fabio Pictore... c) -- I, 28: medicinae ex animalibus... ex auctoribus M. Varrone, L. Pisone, Antiate, Fabio, Verrio, Fabiano, Catone censorio...

10 10 GELLIUS N.A. 5, 4: apud Sigillaria forte in libraria ego et Julius Paulus poeta, vir memoria nostra doctissimus, consideramus, atque ibi expositi erant Fabii Annales, bonae atque sinceræ vetustatis libri, quos venditor sine mendis esse contendebat. (2) grammaticus autem quispiam de nobilioribus ab emptore ad spectandos libros adhibitus repperisse unum in 15 libro mendum dicebat; sed contra librarius in quodvis pignus vocabat, si in una uspiam littera delictum esset. (F 33).

11 ORIGO GENT. ROM. (titulus): a Iano et Saturno conditoribus, per succedentes sibimet reges usque ad consulatum decimum Constantii, digesta ex auctoribus Verrio Flacco, Antiate (ut quidem idem Verrius maluit dicere quam Antia), tum ex Annalibus Pontificum, dein Cincio (810), Egnatio, Veratio, Fabio Pictore, Licinio Macro, Varrone, Caesare, Tuberone, atque ex omni priscorum historia; proinde ut quisque neotericorum asseveravit, hoc est et Livius et Victor Afer.

12 CICERO Brut. 81: sed vivo Catone († a. 149^a) minores natu multi uno tempore oratores floruerunt. nam et A. Albinus, is qui Graece scripsit historiam (812), qui con- 25 sul cum L. Lucullo fuit (a. 151^a) et litteratus et disertus fuit; et tenuit cum hoc locum quandam etiam Ser. Fulvius (cos. a. 135), et una Ser. Fabius Pictor et iuris et litterarum et antiquitatis bene peritus, Quintusque Fabius Labeo (cos. a. 183?) fuit ornatus isdem fere laudibus.

13 MACROB. Sat. I, 16, 25: Fabius Maximus Servilianus (cos. a. 142) pontifex 30 in libro duodecimo... Cf. F 35.

F

I. (GRIECHISCHE) ANNALEN

I (20; 3) CICERO De div. I, 43: sint haec (Ennius A. 35 ff.; Sc. 35 ff. V²), ut dixi, somnia fabularum, hisque adiungatur etiam Aeneae somnium,

7 fabio M (I, 14) flavio DF^a flavio r (I, 15) 9 fabio verrio (E^a a verio verri-
u. verri- r) o [Fabio] v Flacco Verrio (I, 29) Mayhoff 14 repperisse <se> Hertz
19 Antiate Schott -tum OP 20 Veranio Schanz Macro Schott marco
OP 26 una ser. BMH una serius F una Sextus Niebuhr una [Ser.] Bader
Numerius (cf. T 5a) Martha; doch s. Muenzer RE VI col. 1843, 63 ff.

quod in nostri(?) Fabii Pictoris Graecis annalibus eiusmodi est, ut omnia, quae ab Aenea gesta sunt, quaeque illi acciderunt, ea fuerint, quae ei secundum quietem visa sunt.

- 2 (21; 4) DIODOR. 7, 5 (Synkell. p. 366, 1 ed. Bonn.; Euseb. Arm. 5 p. 136, 25 Karst): (7, 4 = Exc. De virt. I p. 211: Aineias verlässt die Troas). Περὶ τῆς ἀρχαιογονίας Ῥωμαίων ἐκ τῆς ζ' Διοδώρου Συκελιώτου. "Ἐνιοὶ μὲν οὖν τῶν συγγραφέων πλανηθέντες ὑπέλαβον τοὺς περὶ τὸν Ῥωμόλον ἐκ τῆς Αἰνείου θυγατρὸς γεννηθέντας κεκτικνεῖαι τὴν Ῥώμην· τὸ δ' ἀληθὲς οὐχ οὕτως ἔχει, πολλῶν μὲν ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ τοῦ τε Αἰνείου καὶ Ῥωμόλου γεγονότων βασιλέων, 10 ἐκτισμένῃ δὲ τῆς Ῥώμης κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ζ' Ὀλυμπιάδος (751/0). αὕτη γὰρ ἦ κτίσις ὑστερεῖ τῶν Τρωικῶν ἔτεσι τρισὶ πλείοσι τῶν ὐ καὶ λ. (2) Αἰνείας γὰρ μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Τροίας ἐτῶν τριῶν παρελθόντων παρέλαβε τὴν τῶν Λατίνων βασιλείαν, καὶ κατασχὼν τριετῆ χρόνον ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη, καὶ τιμῶν ἔτυχεν ἀθανάτων. (3) 15 ἦν ἀνόμασεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ τότε μὲν Ἄλβα καλουμένου, νῦν δὲ Τιβέρεως ὀνομαζομένου. (4) περὶ δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης Φάβιος ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις ἀναγράφας ἄλλως μεμυθολόγηκε. φησὶ γὰρ Αἰνεΐαι γενέσθαι πρός τινι τετράκων αὐτῷ καθηγήσεσθαι πρὸς κτίσιν πόλεως· μέλλοντος δ' αὐτοῦ 20 θύειν ὕν ἐγκυον τῷ χρώματι λευκῆν, ἐκφυγεῖν ἐκ τῶν χειρῶν, καὶ διωχθῆναι πρὸς τινι λόφον, πρὸς ᾧ κομισθεῖσαν τεκεῖν ἅλχοιρους. (5) τὸν δὲ Αἰνεΐαν τό τε παράδοξον θαυμάσαντα καὶ τὸ λόγιον ἀνανεούμενον ἐπιχειρῆσαι μὲν οἰκίσαι τὸν τόπον, ἰδόντα δὲ κατὰ τὸν ὕπνον ὄψιν ἐναργῶς διακωλύουσαν καὶ συμβουλευούσαν μετὰ ἅλχη κτίζειν, ὅσοσπερ ὁ τῶν τεχθέντων ἀριθμὸς ἦν, ἀποστῆναι [δὲ] τῆς προθέσεως. (6) *Nach Ænias' iode habe Askanios, der 25 sohn desselben, als er die regierung übernommen hatte, sodann nach verlauf von 30 jahren den hügel bebaut und den namen der stadt geheissen Alban nach der farbe der sau (die Latiner nämlich nennen nach ihrer sprache 'die weisse' alban); er habe derselben noch einen anderen namen beigelegt, Longa, was verdolmetscht heisst 'die lange', von wegen dass sie in die 30 breite eng und in die länge gross war. (7) und hieran anschliessend sagt er (d.h. Diodor) weiter fortfahrend: Askanios machte zur stadt des königtums Alban,*

1 in nostri: app. zu T 5a. 6-11: Exc. Eus. Cram. A.P. II p. 163 (= E)
 7 πλανηθέντες E Synk *sagenschreibende Arm Romiliden Arm 8 γεννηθέντας*
 E Arm -τα Synk *κεκτικνεῖαι B ἐκτικνεῖαι E 10 Ῥώμης E Arm πόλεως Synk*
 ζ' E Synk *in der dritten Arm [γάρ] m 11 τρισὶ om. A mehr als 433*
 Arm 13 *τριετῆ χρόνον Synk eine dreissigjährige zeit Arm (doch s.p. 139, 23 Karst)*
 14 ἀλβάν B *Longas Arm 15 ἀλβά B ἀλαά A Alban Arm Ἄλβᾶ Ddf 16-17*
Phabios der die Römergeschichte geschrieben hat Arm 18 αὐτὸ B καθηγῆ-
σεσθαι (Arm) Wesseling -ασσθαι Synk 19 καὶ διωχθῆναι (Arm) Ddf καταδι-
 Synk(?) 20 ᾧ B δ A *wo Arm ὅν Goar 22 οἰκίσαι (Arm) Wesseling οἰκῆσαι*
 Synk 24 [δὲ] Goar δῆ Gutschmid 24-p. 850, 2 fehlen bei Synk

und nicht wenige von den umliegenden ansiedelungen stürzte er (?). Er ward ein hochansehnlicher mann, und verstarb nach einer regierung von 38 jahren.

3 (2; 6) a) DION. HAL. A.R. I, 74 (EUSEB. ARM. Chron. p. 135, 11 Karst; Synkell. p. 364, 19): τὸν δὲ τελευταῖον γενόμενον τῆς Ῥώμης οἰκισμὸν ἢ 5 κτίσιν ἢ ὅτι: δήποτε χρὴ καλεῖν Τίμαιος μὲν ὁ Σικελιώτης (566 F 60) οὐκ οἶδ' ὅτωι κανόνι χρησάμενος ἅμα Καρχηδόνι κτιζομένην γενέσθαι φησὶν ὀγδόωι καὶ τριακοστῶι πρότερον ἔτει τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος (814/3^a). Λεύκιος δὲ Κίργκιος (810 F 1) . . . περὶ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς δωδεκάτης ὀλυμπιάδος (729/8^a). Κόιντος δὲ Φάβιος *κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ὀγδόης 10 ὀλυμπιάδος (748/7^a). (2) Κάτων δὲ Πόρκιος (F 17 Pet) Ἑλληνικὸν μὲν οὐχ ὀρίζει χρόνον . . . ἔτεσιν ἀποφαίνει δυσὶ καὶ τριάκοντα καὶ τετρακοσίοις ὑστεροῦσαν τῶν Ἰλιακῶν· ὁ δὲ χρόνος οὗτος ἀναμετρηθεὶς ταῖς Ἐρατοσθένους 15 χρονογραφίαις (241 F 1b) κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος πίπτει τῆς ἑβδόμης ὀλυμπιάδος (752/1^a) . . . οὐ γὰρ ἤξιουν, ὡς Πολύβιος . . . (6, 11 a, 2 B-W), τοσοῦτο μόνον εἰπεῖν ὅτι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἑβδόμης ὀλυμπιάδος (751/0^a) τὴν Ῥώμην 20 ἐκτίσθαι πείθομαι b) SOLIN. Coll. I, 27: *Cincio Romam duodecima olympiade placet conditam, Pictori octava, Nepoti (F 3 Pet) et Lutatio (F 12 Pet) opinioniones Eratosthenis et Apollodori comprobantibus olympiadis septimae anno secundo, Pomponio Attico (F 2 Pet) et M. Tullio olympiadis 25 sextae anno tertio (754/3^a). conlatis igitur nostris et Graecorum temporibus invenimus incipiente olympiade septima (752/1^a) Romam conditam, anno post Ilium captum quadringentesimo tricesimo tertio.*

4 (1; 5) a) PLUTARCH. Romul. 3: τοῦ δὲ πίστιν ἔχοντος λόγου μάλιστα καὶ πλείστους μάρτυρας τὰ μὲν κυριώτατα πρῶτος εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξέδωκε 25 Διοκλῆς Πεπαρήθιος (820), ὧι καὶ Φάβιος ὁ Πίκτωρ ἐν τοῖς πλείστοις ἐπηκολούθηκε. γεγόνασι δὲ καὶ περὶ τούτων ἕτεροι διαφοραί, τύπω δ' εἰπεῖν τοιοῦτός ἐστι.

(2) τῶν ἀπ' Αἰλείου γεγονότων ἐν Ἀλβη βασιλέων εἰς ἀδελφούς δύο Νομήτορα καὶ Ἄμουλιον ἢ διαδοχῇ καθῆκεν· Ἄμουλιου δὲ νείμαντος τὰ πάντα δίχα, τῆι δὲ βασιλείαι: τὰ 30 χρήματα καὶ τὸν ἐκ Τροίας κομισθέντα χρυσὸν ἀντιθέντος, εἴλετο τὴν βασιλείαν ὁ Νομήτωρ. (3) ἔχων οὖν ὁ Ἄμουλιος τὰ χρήματα καὶ πλέον ἀπ' αὐτῶν δυνάμενος τοῦ Νομήτορος, τὴν τε βασιλείαν ἀφείλετο ραϊδίως, καὶ φοβούμενος ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γενέσθαι παιδᾶς ἰέρειαν τῆς Ἑστίας ἀπέδειξεν, ἄγαμον καὶ παρθένον ἀεὶ βιωσομένην· ταύτην οἱ μὲν Ἰλίαν, οἱ δὲ Ῥέαν, οἱ δὲ Σιλουίαν ὀνομάζουσι. (4) φαρᾶται δὲ μετ' οὐ πολὺν 35 χρόνον κούσσα παρὰ τὸν καθεστῶτα ταῖς Ἑστιάσι νόμον· καὶ τὸ μὲν ἀνήκεστα μὴ παθεῖν αὐτὴν ἢ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ Ἀνωῶ παρητιήσατο, δεηθεῖσα τοῦ πατρὸς, εἰρχθῆ δὲ καὶ δίαίταν εἶχεν ἀνεπίμεικτον, ὅπως μὴ λάθοι τεκοῦσα τὸν Ἄμουλιον· ἔτεκε δὲ δύο

I stürzte er korrupt; s. Karst p. 264 Z-B 239 4 γενόμενον (hinter καλεῖν) B
5 δήποτε om. B 8 Κίργκιος: καίκιος B κίργκιος Eus Synk 9 φάβιος δὲ κόιντος
Synk *Erintos* (aus Κόιντος) *der Phabier* Arm 25 ὁ Πίκτωρ Sintenis οὐκίτωρ ο
Fabius Pictor libro primo Origo Gent. Rom. 20, 1 34 Ἰλίαν: c. 8, 4

- παίδας ὑπερφυεῖς μεγέθει καὶ κάλλει. (5) δι' ὃ καὶ μᾶλλον ὁ Ἀμουλίος φοβηθεὶς ἐκέλευσεν αὐτοὺς ὑπέρτην λαβόντα ρίψαι· τοῦτον ἐνιοὶ Φαιστύλον ὀνομάζεσθαι λέγουσιν, οἱ δ' οὐ τοῦτον ἀλλὰ τὸν ἀνελόμενον. ἐνθήμενος οὖν εἰς σκάφην τὰ βρέφη κατέβη μὲν ἐπὶ τὸν ποταμὸν ὡς ρίψων, ἰδὼν δὲ κατόντα πολλῶι βέβηαι καὶ τραχυνόμενον ἔδεισε προσελθεῖν, ἐγγὺς δὲ τῆς ὄχθης καταθεὶς ἀπηλλάσσετο. (6) τοῦ δὲ ποταμοῦ κατακλύζοντος, ἡ πλήμυρα τὴν σκάφην ὑπολαβοῦσα καὶ μετεωρίσασα πρῶτος κατήνεγκεν εἰς χωρίον ἐπιεικῶς μαλθακόν, ὃ νῦν Κερμαλὸν καλοῦσι, πάλαι δὲ Γερμανόν, ὡς ἔοικεν ὅτι καὶ τοὺς ἀδελφοὺς γερμανοὺς ὀνομάζουσιν. (4) ἦν δὲ πλησίον ἐρινεός, ὃν Ῥωμινάλιον ἐκάλουν, ἡ δὲ διὰ τὸν Ῥωμύλον ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσιν, 10 ἡ δὲ διὰ τὸ τὰ μηρυκώμενα τῶν θρεμμάτων ἐκεῖ διὰ τὴν σκιάν ἐνδιάζειν, ἡ μάλιστα διὰ τὸν τῶν βρεφῶν θηλασμόν, ὅτι τὴν τε θηλὴν βόρμαν ὀνομάζουσι παλαιοί, καὶ θεόν τινα τῆς ἐκτροφῆς τῶν νηπίων ἐπιμελεῖσθαι δοκοῦσαν ὀνομάζουσι Ῥουμίλιαν, καὶ θύουσι αὐτῇ νηφάλια, καὶ γάλα τοῖς λεροῖς ἐπισπένδουσιν. (2) ἐνταῦθα δὴ τοῖς βρέφεισι κειμένους τὴν τε λύκαιαν ἱστοροῦσι θηλαζομένην καὶ δρυοκολάπτῃν F 31/2
- 15 τινὰ παρεῖναι συνεκτρέφοντα καὶ φυλάττοντα. νομίζεται δ' Ἄρεως ἱερὰ τὰ ζῶια, τὸν δὲ δρυοκολάπτῃν καὶ διαφερόντως Λατίνου σέβονται καὶ τιμῶσιν, ὅθεν οὐχ ἦκισα πίστιν ἔσχεν ἡ τεκοῦσα τὰ βρέφη τεκεῖν ἐξ Ἄρεως φάσκουσα. (3) καίτοι τοῦτε παθεῖν αὐτὴν ἐξαπατηθεῖσαν λέγουσιν, ὑπὸ τοῦ Ἀμουλίου διαπαρθευθεῖσαν ἐν ὄπλοις ἐπιφανέντος αὐτῇ καὶ συναρπάσαντος. (4) οἱ δὲ τούνομα τῆς τροφοῦ δι' 20 ἀμφιβολίαν ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκτροπήν τῇ φήμῃ παρασχεῖν· λούπας γάρ ἐκάλουν οἱ Λατῖνοι τῶν τε θηρίων τὰς λυκαῖνας καὶ τῶν γυναικῶν τὰς ἑταιρούσας, εἶναι δὲ τοιαύτην τὴν Φαιστύλου γυναικα τὸ τὰ βρέφη θρέψαντος, Ἄκκαν Λαρεντίαν ὀνομα. (5) ταύτῃ δὲ καὶ θύουσι Ῥωμαῖοι, καὶ χῶας ἐπιφέρει τοῦ Ἀπριλίου μηνός [αὐτῇ] ὁ τοῦ Ἄρεως ἱερεὺς, καὶ Λαρεντίαν καλοῦσι τὴν ἑορτήν. [[(5) geschichte von der zweiten 25 Larentia]]. (6) τὰ δὲ βρέφη Φαιστύλος Ἀμουλίου συφορβὸς ἀνελετο λαθὼν ἅπαντας, ὡς δ' ἐνιοὶ φασὶ τῶν εἰκότων ἐχόμενοι μᾶλλον εἰδότες τοῦ Νομήτορος καὶ συγχωρηγοῦντος τροφᾶς κρύφα τοῖς τρέφουσι. (2) καὶ γράμματα λέγονται καὶ τᾶλλα μανθάνειν οἱ παῖδες εἰς Γαβίους κομισθέντες, ὅσα χρῆ τοὺς εὖ γεγονότας· κληθῆναι δὲ καὶ τοῦτους ἀπὸ τῆς θηλῆς ἱστοροῦσι Ῥωμύλον καὶ Ῥέμον, 30 ὅτι θηλάζοντες ὠφθησαν τὸ θηρίον. (3) ἡ μὲν οὖν ἐν τοῖς σώμασιν εὐγένεια καὶ νηπίων ὄντων εὐθὺς ἐξέφαινε μεγέθει καὶ ἰδέαι τὴν φύσιν, αὐξόμενοι δὲ θημοειδεῖς ἦσαν ἀμφοτέροι καὶ ἀνδρώεεις καὶ φρονήματα πρὸς τὰ φαινόμενα δεινὰ καὶ τόλμαν ὅλως ἀνέκπληκτον ἔχοντες. ὃ δὲ Ῥωμύλος γνῶμη τε χρῆσθαι μᾶλλον ἐδόκει καὶ πολιτικὴν ἔχειν σύνεσιν, ἐν ταῖς περὶ νομᾶς καὶ κυνηγίας πρὸς τοὺς γεγνημένους ἐπιμελείας πολλὴν ἑαυτοῦ παρ- 35 ἔχων κατανόησιν ἡγεμονικοῦ μᾶλλον ἢ πειθαρχικοῦ φύσει γεγονότος. (4) διὸ τοῖς μὲν ὁμοφύλοις(?) ἢ ταπεινότεροις προσφιλεῖς ἦσαν, ἐπιστάτας δὲ καὶ διόπους βασιλικούς καὶ ἀγελάρχας ὡς μηδὲν αὐτῶν ἀρετῇ διαφέροντας ὑπερφρονούντες οὐτ' ἀπειλῆς ἐφρόντιζον οὐτ' ὀργῆς. (5) ἐχρῶντο δὲ διαίταις καὶ διατριβαῖς ἐλευθερίοις, οὐ τὴν σχολὴν ἐλευθερίον ἡγούμενοι καὶ τὴν ἀπονίαν, ἀλλὰ γυμνάσια καὶ θήρας καὶ δρόμους καὶ τὸ λησιστὰς

2 ὑπρέτην: cf. c. 8, 2; F 4b c. 79, 4-5; 9 7 Κερμαλὸν Xyl κερμανόν ο 8
 ὀνομάζουσιν scil. Ῥωμαῖοι (Λατῖνοι; cf. c. 4, 2; 3; 8, 7; F 2) 10 ἐνδιάζειν Xyl
 ἐνδιαζόντων ο 22 ἄκκαν λαρεντίαν A ἀκκαλαρεντίαν UM 23 [αὐτῇ] Benseleer
 24 καὶ ἀκκαλαρεντίαν M καὶ Λαρεντία? 29 καὶ οὗτοι? βέμον U Ῥώμον MA^o
 cf. c. 7, 2; 8, 1; 31, 8 (= Butas 840 F 29); F 4b c. 79, 10; cf. Niese H.Z. 59 p.
 495 n. 6 31 αὐξανόμενοι Zonar. 7, 2; aber cf. F 4b c. 79, 10 36 ὁμοφύλοις:
 ὁμοδούλοις Lindskog 39 ἀπονίαν UA ἀπόνοιαν M

ἀλέξασθαι καὶ κλῶπας ἐλεῖν καὶ βίαις ἐξελέσθαι τοὺς ἀδικουμένους. ἦσαν δὲ διὰ ταῦτα περιβόητοι. (7) γενομένης δὲ τινοῦ πρὸς τοὺς Νομήτορος βουκόλους τοῖς Ἀμουλίου διαφορᾶς καὶ βοσκημάτων ἐλάσεως, οὐκ ἀνασχόμενοι συγκόπτουσι μὲν αὐτοὺς καὶ τρέπονται, ἀποτέμνονται δὲ τῆς ἀγέλης συχὴν· ἀγανακτοῦντες δὲ τοῦ Νομήτορος ὠλιγώρουν· συνηγόν δὲ καὶ προσεδέχοντο πολλοὺς μὲν ἀπόρους, πολλοὺς δὲ δούλους, θράσους ἀποστατικῶ καὶ φρονήματος ἀρχὰς ἐνδιδόντες. (2) τοῦ δὲ Ῥωμίλου πρὸς τινα θυσιᾶν ἀποτραπομένου — καὶ γὰρ ἦν φιλοθύτης καὶ μαντικός —, οἱ τοῦ Νομήτορος βοτῆρες τῶι Ῥέμωι μετ' ὀλίγων βαδίζοντι προστυχόντες ἐμάχοντο· καὶ γενομένων πληγῶν καὶ τραυμάτων ἐν ἀμφοτέροις, ἐκράτησαν οἱ τοῦ Νομήτορος, καὶ συνέλαβον ζῶντα τὸν Ῥέμον. (3) ἀναχθέντος οὖν αὐτοῦ πρὸς τὸν Νομήτορα καὶ κατηγορηθέντος, αὐτὸς μὲν οὐκ ἐκόλασε χαλεπὸν ὄντα δεδιῶς τὸν ἀδελφόν, ἐλθὼν δὲ πρὸς ἐκείνους ἐδεῖτο τυχεῖν δίκης, ἀδελφὸς ὢν καὶ καθυβρισμένος ὑπ' οἰκετῶν ἐκείνου βασιλέως ὄντος. (4) συναγανακτούντων δὲ τῶν ἐν Ἀλβηι καὶ δευὰ πάσχειν οἰομένων τὸν ἄνδρα παρ' ἄξιαν, κινήθει ὁ Ἀμούλιος αὐτῶι παραδίδωσι τῶι Νομήτορι τὸν Ῥέμον ὃ τὸ βούλοιο χρήσασθαι. (5) παραλαβὼν δ' ἐκείνος, ὡς ἤκεν οἶκαδε, θαυμάζων μὲν ἀπὸ τοῦ σώματος τὸν νεανίσκου ὑπερφέροντα μεγέθει καὶ ῥώμῃ πάντας, ἐνορῶν δὲ τῶι προσώπῳ τὸ θαρραλέον καὶ ἰταμόν τῆς ψυχῆς ἀδούλουτον καὶ ἀπαθὲς ὑπὸ τῶν παρόντων, ἔργα δ' αὐτοῦ καὶ πράξεις ὁμοια τοῖς βλεπομένοις ἀκούων, τὸ δὲ μέγιστον (ὡς εἰσικε) θεοῦ συμπαρόντος καὶ συνεπευθύνοντος ἀρχὰς μεγάλων πραγμάτων, ἀπτόμενος ἐπινοοῖαι <κα> τύχη τῆς ἀληθείας ἀνεκρίνει ὅστις εἴη καὶ ὅθεν γένοιτο, φωνῆι τε πραιεῖαι καὶ φιλανθρώπωνι βλέμματι πίστιν αὐτῶι μετ' ἐλπίδος ἐνδιδούς. (6) ὁ δὲ θαρρῶν ἔλεγεν ἄλλ' οὐδὲν ἀποκρύψομαι σε· καὶ γὰρ εἶναι δοκεῖ Ἀμουλίου βασιλικώτερος· ἀκούεις γὰρ καὶ ἀνακρίνεις πρὶν ἢ κολάζειν, ὁ δ' ἀκρίτους ἐκδίδωσι. πρότερον μὲν αὐτοῦς οἰκετῶν βασιλέως Φαιστύλου καὶ Λαρεντίας ἠπιστάμεθα παῖδας (ἔσμεν δὲ διδυμοί), γενόμενοι δ' ἐν αἰτία πρὸς σέ καὶ διαβολαῖς καὶ τοῖς περὶ ψυχῆς ἀγῶσιν ἀκούομεν μεγάλα περὶ αὐτῶν· εἰ δὲ πιστά, κρινεῖν εἴκε νῦν ὁ κίνδυνος. (7) γοναὶ μὲν γὰρ ἡμῶν ἀπόρρητοι λέγονται, τροφαὶ δὲ καὶ τιθηήσεις ἀποκώτεροι νεογνῶν, οἳς ἐρρήφην οἰωνοῖς καὶ θηρίοις, ὑπὸ τούτων τρεφόμενοι, μαστῶι λυκαίνης καὶ δροκολάπτου ψωμίμασιν ἐν σκάφῃ τινι κείμενοι παρὰ τὸν μέγαν ποταμόν. (8) ἔστι δ' ἡ σκάφη καὶ σώϊζεται, χαλκοῖς ὑποζώμασι γραμμῶν ἀμυδρῶν ἐγκαγαραγμένων, & γένοιτ' ἂν ὕστερον ἰσως ἀνωφελῆ γνωρίσματα τοῖς τοκεῦσιν ἡμῶν ἀπολομένων'. (9) ὁ μὲν οὖν Νομήτωρ ἐκ τε τῶν λόγων τούτων καὶ πρὸς τὴν ὄψιν εἰκάζων τὸν χρόνον, οὐκ ἔφευγε τὴν ἐλπίδα σαίνουσαν, ἀλλ' ἐφρόντιζεν ὅπως τῆι θυγατρὶ περὶ τούτων κρύφα συγγενομένος φράσειεν· ἐφρουρεῖτο γὰρ ἐπὶ καρτερῶς. (8) ὁ δὲ Φαιστύλος ἀκούσας τὴν τε σύλληψιν τοῦ Ῥέμου καὶ τὴν παράδοσιν, τὸν μὲν Ῥωμίλον ἤξειο βοηθεῖν, τότε σαφῶς διδάξας περὶ τῆς γενέσεως· πρότερον δ' ὑπηνίττετο καὶ παρεδήλου τοσοῦτον ὅσον προσέχοντας μὴ μικρὸν φρονεῖν· αὐτὸς δὲ τὴν σκάφην κομίζων ἐχώρει πρὸς τὸν Νομήτορα (?), σπουδῆς καὶ δέους μεστός ὢν διὰ τὸν καιρὸν. (2) ὑποψίαν οὖν τοῖς περὶ τὰς πύλας φρουροῖς τοῦ βασιλέως παρέχων καὶ ὑφορώμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ ταραττόμενος πρὸς τὰς ἀνακρίσεις, οὐκ ἔλαθε τὴν σκάφην τῶι χλαμυδίῳ περικαλύπτων. ἦν δὲ τις ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τύχης τῶν τὰ παιδάρια βρῖψαι λαβόντων καὶ γεγονότων περὶ τὴν ἔκθεσιν. (3) οὗτος ἰδὼν

I ἀλέξασθαι UA ἀμύνασθαι M 4 ἀγέλης Zon λείας Plut 7 ῥέμω UA ῥώμω M μετ' ὀλίγων UM II ἀδελφόν: i.e. Ἀμούλιον 13-14 αὐτὸς ο. [τῶι Νομήτορι]? 19 <κα> τύχη Ald τύχη ο ὅθεν Zon ὅπως Plut 23 ἔσμεν γὰρ? 25 κρινεῖν Cobet κρινεῖν ο 29 γρ. ἀμυδρῶν: cf. Thukyd. 6, 54, 7 31 τε om. M 36 πρὸς τὸν Ἀμούλιον (cf. 7, 4; 8, 5)? 38 ὑφορώμενος Plut (Zon): ἐρωτώμενος Bkr φωρώμενος Naber 38-39 περὶ τὰς ἀποκρίσεις Zon (V) 40 παιδία M

τὴν σκάφην τότε καὶ γνωρίσας τῆι κατασκευῇ καὶ τοῖς γράμμασιν, ἔτυχεν ὑπονοίαι τοῦ
 ὄντος, καὶ οὐ παρημέλησεν, ἀλλὰ φράσας τὸ πρᾶγμα τῷ βασιλεῖ κατέστησεν εἰς ἔλεγχον.
 (4) ἐν δὲ πολλαῖς καὶ μεγάλας ἀνάγκαις ὁ Φαιστούλος οὐτ' ἀήτητον ἑαυτὸν διεφύλαξεν
 οὔτε παντάπασιν ἐκβιασθεῖς, σῴζεσθαι μὲν ὠμολόγησε τοὺς παῖδας, εἶναι δ' ἄπωθεν
 5 τῆς Ἄλβης ἔφη νέμοντας· αὐτὸς δὲ τοῦτο πρὸς τὴν Ἴλιαν φέρων βαδίζειν, πολλαῖς
 ἰδεῖν καὶ θιγεῖν ἐπ' ἐλπίδι βεβαιότεραι τῶν τέκνων ποθήσασαν. (5) ὅπερ οὖν οἱ ταρατ-
 τόμενοι καὶ μετὰ δέους ἢ πρὸς ὕργην πράττοντες ὄτιοῦν ἐπιεικῶς πάσχουσι, συνέπεσε
 παθεῖν τὸν Ἀμούλιον· ἄνδρα γὰρ ἄλλῃ τε χρηστὸν καὶ τοῦ Νομήτορος φίλον ὑπὸ σπουδῆς
 10 ἔπεμψε, διαπυθέσθαι τοῦ Νομήτορος κελεύσας εἰ τις ἦκοι λόγος εἰς αὐτὸν ὑπὲρ τῶν
 παίδων ὡς περιγενομένων. (6) ἀφικόμενος οὖν ὁ ἄνθρωπος καὶ θεασάμενος ὅσον οὖπω
 τὸν Ῥέμον ἐν περιβολαῖς καὶ φιλοφροσύναις τοῦ Νομήτορος, τὴν τε πίστιν ἰσχυρὰν
 ἐποίησε τῆς ἐλπίδος, καὶ παρεκελεύσατο τῶν πραγμάτων ὀξέως ἀντιλαμβάνεσθαι, καὶ
 15 συνῆν αὐτὸς ἦδη καὶ συνέπραττεν. (7) ὁ δὲ καιρὸς οὐδὲ βουλομένοις ὀκνεῖν παρεῖχεν·
 ὁ γὰρ Ῥωμίλος ἐγγὺς ἦν ἦδη, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξέθειον οὐκ ὀλίγοι τῶν πολιτῶν μίσει καὶ
 φόβῳ τοῦ Ἀμούλιου. πολλὴν δὲ καὶ σὺν αὐτῷ δύναμιν ἤγε συλλελοχισμένην εἰς ἐκα-
 τούστας· ἐκάστης δ' ἄνῃρ ἀφηγείτο χόρτου καὶ ὕλης ἀρχαλίδι κοντῷ περιειμένην
 ἀνέχων - μανίπλα ταύτας Λατίνου καλοῦσιν· ἀπ' ἐκείνου δὲ καὶ νῦν ἐν τοῖς στρατεύμασι
 20 τούτους μανίπλους ὀνομάζουσι. (8) ἅμα δὲ τοῦ μὲν Ῥέμου τοὺς ἐντὸς ἀφιστάντος,
 τοῦ δὲ Ῥωμίλου προσάγοντος ἐξῴθεν, οὔτε πράξας οὐδὲν ὁ τύραννος οὔτε βουλεύσας
 σωτήριον ἑαυτῷ, διὰ τὸ ἀπορεῖν καὶ παρᾶττεσθαι καταληφθεὶς ἀπέθανεν.

(9) ὧν τὰ πλεῖστα καὶ Φαβίου λέγοντος καὶ τοῦ Πεπαρηθίου
 Διοκλέους, ὃς δοκεῖ πρῶτος ἐκδοῦναι Ῥώμῃς κτίσιν, ὑποπτον
 μὲν ἐνίοις ἐστὶ τὸ δραματικὸν καὶ πλασματικὸν, οὐ δεῖ δ' ἀπιστεῖν, τὴν τύχην ὀρώντας
 οἷων ποιημάτων δημιουργὸς ἐστὶ καὶ τὰ Ῥωμαίων πράγματα λογιζομένους, ὡς οὐκ ἂν
 25 ἐνταῦθα προῦβη δυνάμει, μὴ θείαν τιν' ἀρχὴν λαβόντα καὶ μηδὲν μέγα μηδὲ παράδοξον
 ἔχουσαν.

(9) Ἀμούλιου δ' ἀποθανόντος καὶ τῶν πραγμάτων καταστάντων, Ἄλβην μὲν οὐτ'
 οἰκεῖν μὴ ἀρχόντες οὐτ' ἀρχειν ἐβούλοντο τοῦ μητροπάτορος ζῶντος, ἀποδόντες δὲ τὴν
 ἡγεμονίαν ἐκείνῳ καὶ τῇ μητρὶ τιμὰς προέπουσας ἐγνωσαν οἰκεῖν καθ' ἑαυτούς, πόλιν ἐν
 30 οἷς χωρίοις ἐξ ἀρχῆς ἐνετράφησαν κτίσαντες· αὕτη γὰρ εὐπρεπεστάτη τῶν αἰτιῶν ἐστὶν κτλ.

b) DION. HAL. A.R. I, 79: μέχρι μὲν δὴ τούτων (geburt von Ilia's zwil-
 lingssöhnen) οἱ πλεῖστοι τῶν συγγραφέων τὰ αὐτὰ ἢ μικρὸν παραλλάττοντες οἱ μὲν
 ἐπὶ τὸ μυθωδέστερον, οἱ δ' ἐπὶ τὸ τῆι ἀληθείαι εἰκὸς μᾶλλον ἀποφαινόμενοι, περὶ δὲ τῶν
 35 ἐξῆς διαφέρονται. (2) οἱ μὲν γὰρ εὐθὺς ἀναιρεθῆναι λέγουσι τὴν κόρην, οἱ
 δ' ἐν εἰρηκτῇ φυλαττομένην ἀδήλῳ διατελέσαι δόξαν τῷ δήμῳ· αἱ
 παρᾶσχούσαν ἀφανοῦς θανάτου· ἐπιπλασθῆναι δὲ τὸν Ἀμόλιον εἰς τοῦτο ἰκετευούσης
 τῆς θυγατρὸς χαρισασθαι τὴν ἀνεψιᾶν αὐτῆι· ἦσαν δὲ σύντροφοί τε καὶ ἡλικίαν ἔχουσαι
 τὴν αὐτὴν ἀσπαζόμεναί τε ἀλλήλας ὡς ἀδελφάς· χαριζόμενοι οὖν ταύτη τὸν Ἀμόλιον
 (μόνη δ' ἦν αὐτῷ θυγάτηρ) θανάτου μὲν ἀπολύσαι τὴν Ἴλιαν, φυλάττειν δὲ καθεῖρξαντα
 40 ἐν ἀφανεί, λυθῆναι δὲ αὐτὴν ἀνὰ χρόνον Ἀμούλιου τελευτήσαντος. (3) περὶ μὲν οὖν

1 τῆι <τε> ο. (eher) [τοῖς γράμμασιν]? 3 δὲ ταῖς M 5 ἔφη om. Zon 13
 αὐτὸς (Zon) Sintenis αὐτοῖς Plut 18 ἅμα δὲ Cor ἄ. δὴ ο 22-26: cf. Dion.
 Hal. A.R. I, 77 25 καὶ: ἀλλὰ Madvig 26 ἔχοντα Wil 35-36 ἀφανοῦς θ.τ.δ.
 παρασχούσαν B 36 [τὸν] Sintenis 37 θυγατρὸς: F 4 a c. 3, 4 38 αὐτὴν A
 ταύτην B ἀδελφαί Rei [τὸν] Sintenis 39 Ἰλιαν A Ἰουίαν B (immer)

τῆς Ἰλίας οὕτω διαλλάττουσιν αἱ τῶν παλαιῶν γραφαί, λόγον δ' ἔχουσιν ὡς ἀληθεῖς ἐκάτεροι· διὰ τοῦτο κἀγὼ μνήμη ἀμοτέρων ἐποίησαμην, ὅποτ' αἱ δὲ χρῆ πιστεύειν αὐτὸς τις εἴσεται τῶν ἀναγνωσομένων.

(4) περὶ δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἰλίας γενομένων Κόριντος μὲν Φάβιος ὁ Πίκτωρ λεγόμενος, ὡς Λεύκιός τε Κίγκιος (810 F 2) καὶ Κάτων Πόρκιος (F 15 Pet) καὶ Πείσων Καλπούριος (F 3 Pet) καὶ τῶν ἄλλων συγγραφέων οἱ πλείους ἠκολούθησαν, † τῆι γραφῆι, ὡς κελεύσαντος Ἀμολίου τὰ βρέφη λαβόντες ἐν σκάφῃ κείμενα τῶν ὑπηρετῶν τινες ἔφερον ἐμβαλοῦντες εἰς τὸν ποταμὸν ἀπέχοντα τῆς πόλεως ἀμφὶ τοὺς 10 ἑκατὸν εἰκοσι σταδίου. (5) ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἐγένοντο καὶ εἶδον ἔξω τοῦ γησιου ρείθρου τὸν Τέβεριν ὑπὸ χειμῶνων συνεχῶν ἐκτετραμμένον εἰς τὰ πεδία, καταβάντες ἀπὸ τοῦ Παλλαντίου τῆς κορυφῆς ἐπὶ τὸ προσεχέστατον ὕδωρ (οὐ γὰρ 15 ἔτι προσωτέρω χωρεῖν οἶοι τε ἦσαν), ἔνθα πρῶτον ἢ τοῦ ποταμοῦ πλήμη τῆς ὑπωρείας ἤπτετο, τίθενται τὴν σκάφην ἐπὶ τοῦ ὕδατος· ἢ δὲ μέχρι μὲν τινος ἐνήχето, ἔπειτα τοῦ ρείθρου κατὰ μικρὸν ὑποχωροῦντος ἐκ τῶν περὶ ἔσχατα 20 λίθου προσπίπτει περιτραπέισα ἐκβάλλει τὰ βρέφη. (6) τὰ μὲν δὴ κνυζούμενα κατὰ τοῦ τέλματος ἐκυλινδεῖτο, λύκαινα δὲ τις ἐπιφανεῖσα νεοτόκος σπαργῶσα τοὺς μαστοὺς ὑπὸ γάλακτος ἀνεδίδου τὰς θηλάς τοῖς στόμασιν αὐτῶν, καὶ τῆι γλώττῃ τὸν πηλόν, ὡς κατὰπλειο ἦσαν, ἀπελίχμα. ἐν δὲ τούτῳι 25 τυγχάνουσιν οἱ νομεῖς ἐξελαύνοντες τὰς ἀγέλας ἐπὶ νομῆν (ἤδη γὰρ ἐμβατὸν ἦν τὸ χωρίον), καὶ τις αὐτῶν ἰδὼν τὴν λύκαιναν ὡς ἡσπάζετο τὰ βρέφη τῶς μὲν ἀχανῆς ἦν ὑπὸ τε θάμβους καὶ ἀπιστίας τῶν θεωρουμένων, ἔπειτα <δ'> ἐλθὼν καὶ συλλέξας ὄσους ἐδύνατο πλείστους τῶν ἀγχοῦ νεμόντων (οὐ γὰρ ἐπιστεύετο λέγων) ἀγει τοῦργον αὐτὸ θεασομένους. (7) ὡς δὲ κάκεινοι 35 πλησίον ἐλθόντες ἔμαθον τὴν μὲν ὥσπερ τέκνα περιέπουσαν, τὰ δ' ὡς μητρὸς ἐξεχόμενα, δαιμόνιον τι χρῆμα ὄραν ὑπολαβόντες ἐγγυτέρω προσήεσαν, ἀθρόοι δεδιττόμενοι βοῆι τὸ θηρίον· ἢ δὲ λύκαινα οὐ μάλα ἀγριαίνουσα τῶν ἀνθρώπων τῆι προσόδῳ, ἀλλ' ὥσπερ ἀν χειροθήης ἀποστᾶσα τῶν βρεφῶν ἠρέμα καὶ κατὰ πολλὴν ἀλογίαν τοῦ ποιμενικοῦ ὄμιλου ἀπήει. (8) καὶ ἦν γὰρ 30 τις οὐ πολὺ ἀπέχων ἐκεῖθεν ἱερὸς χώρος ὕλη βαθείαι συνηρεφῆς καὶ πέτρα κοίλη πηγὰς ἀνείεσα, ἐλέγετο δὲ Πανὸς εἶναι τὸ νάπος, καὶ βωμὸς ἦν αὐτόθι τοῦ θεοῦ· εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐλθοῦσα ἀποκρύπτεται. τὸ μὲν οὖν ἄλλος οὐκέτι διαμένει, τὸ δὲ ἄντρον, ἐξ οὗ ἡ λιβάς ἐκδίδεται, τῷ Παλλαντίῳ προσωικοδομημένον δείκνυται κατὰ τὴν ἐπὶ τὸν ἵππόδρομον φέρουσαν ὁδόν, καὶ τέ-

3 ἑκαστὸς τις Kiessling 7 τῆι γραφῆι: γέγραphen Pluess ἐν πρώτῃ γραφῆι Kiessling ἐν τῆι ᾧ γραφῆι (F 30 b)? 13 πλήμη v πλήμμη A πλήμνη B 15 περιέσχατα A περίξ ἐσχάτων Syl περιεσχάτων Kiessling περὶ τὰ ἔσχατα Meutzner 16-17 κνυζόμενα Cobet 17 ἐκαλινδεῖτο Cobet 18 ἀνεδίδου B ἐδίδου A 19 ἀπελίχματo Cobet 22 ἔπειτα <δ'> Jac ἔπειτα ο ἔπειτ' ἀπελθὼν Kiessling 23 ὄσους B οὗς γ 25 περιέπουσαν Syl περιπύσων ο 29 καὶ om. B 32-p. 855, 2: zusatz des Dionys?

μενός ἐστιν αὐτοῦ πλησίον, ἔθθα εἰκῶν καῖται τοῦ πάθους λύκαινα παιδίος δυσί
 τοὺς μαστοὺς ἐπίσχουσα, χαλκᾶ ποιήματα παλαιᾶς ἐργασίας. ἦν δὲ τὸ χωρίον
 τῶν σὺν Εὐάνδρῳ ποτὲ οἰκισάντων αὐτὸ Ἀρκάδων ἱερὸν, ὡς λέγεται. F 23
 (9) ὡς δὲ ἀπέστη τὸ θηρίον, αἴρουσιν οἱ νομεῖς τὰ βρέφη, σπουδῆν ποιούμενοι
 5 τρέφειν ὡς θεῶν αὐτὰ σώιζεσθαι βουλομένων. ἦν δὲ τις ἐν αὐτοῖς σοφορβίῳ
 βασιλικῶν ἐπιμελούμενος, ἐπιεικῆς ἀνὴρ Φαιστύλος ὄνομα, ὃς ἐν τῇ πόλει κατὰ
 δὴ τι ἀναγκαῖον ἐγεγόνει καθ' ὃν χρόνον ἢ φθορὰ τῆς Ἰλίας καὶ ὁ τόκος ἠλέγ-
 χετο, καὶ μετὰ ταῦτα κομιζομένων ἐπὶ τὸν ποταμὸν τῶν βρεφῶν τοῖς φέρουσιν
 αὐτὰ κατὰ θείαν τύχην ἅμα διεληλύθει τὴν αὐτὴν ὁδὸν εἰς τὸ Παλλάντιον ἰῶν,
 10 ὃς ἤμιστα τοῖς ἄλλοις καταφανῆς γενόμενος ὡς ἐπίσταται τι τοῦ πράγματος,
 ἀξιώσας αὐτῶι συγχωρηθῆναι τὰ βρέφη, λαμβάνει τε αὐτὰ παρὰ τοῦ κοινοῦ,
 καὶ φέρων ὡς τὴν γυναῖκα ἔρχεται. (10) τετοκυῖαν δὲ καταλαβὼν καὶ
 ἀχθομένην ὅτι νεκρὸν αὐτῇ τὸ βρέφος ἦν, παραμυθεῖται τε καὶ δίδωσιν ὑπο-
 βάλῃσθαι τὰ παιδία, πᾶσαν ἐξ ἀρχῆς διηγησάμενος τὴν κατασχούσαν αὐτὰ
 15 τύχην. αὐξομένοις δὲ αὐτοῖς ὄνομα τίθεται τῶι μὲν Ῥωμύλον τῶι δὲ Ῥῶμον(?).
 οἱ δὲ ἀνδρωθέντες γίνονται κατὰ τε ἀξίωσιν μορφῆς καὶ φρονήματος ὄγκον οὐ
 σοφορβοῖς καὶ βουκόλοις ἰσοκότες, ἀλλ' οἷους ἂν τις ἀξιώσειε τοὺς ἐκ βασι-
 λείου τε φύντας γένους καὶ ἀπὸ δαιμόνων σπορᾶς γενέσθαι νομιζομένους, ὡς ἐν
 τοῖς πατρίοις ὕμνοις ὑπὸ Ῥωμαίων ἔτι καὶ νῦν ἄιδεται. (11) βίος
 20 δ' αὐτοῖς ἦν βουκολικός καὶ δίαίτα αὐτουργός ἐν ὄρεσι: τὰ πολλὰ πηξαμένοις
 διὰ ξύλων καὶ καλάμων σκηναῖς αὐτοφόρους, ὧν ἔτι καὶ εἰς ἐμὲ ἦν τις τοῦ
 Παλλαντίου <ἐπι> τῆς πρὸς τὸν ἱππόδρομον [ἐπι]στρεφούσης λαγόνος Ῥωμύλου
 λεγομένη, ἦν φυλάττουσιν ἱερὰν οἷς τούτων ἐπιμελές, οὐδὲν ἐπὶ τὸ σεμνότερον
 ἐξάγοντες, εἰ δὲ τι πονήσειεν ὑπὸ χεიმῶνος ἢ χρόνου τὸ λεῖπρον ἐξακούμενοι καὶ
 25 τῶι πρόσθεν ἐξομοιούντες εἰς δύναμιν.
 (12) ἐπεὶ δὲ ἀμφὶ τὰ ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονότες ἦσαν, ἀμφίλογόν τι περὶ
 τῆς νομῆς αὐτοῖς γίνεται πρὸς τοὺς Νεμέτορος βουκόλους, οἱ περὶ τὸ Αὐεντῖνον
 ὄρος ἀντικρὺ τοῦ Παλλαντίου κείμενον εἶχον τὰς βουστάσεις· ἠιτιῶντο δὲ
 ἀλλήλους ἐκάτεροι θαμινὰ ἢ τὴν μὴ προσήκουσαν ὀργάδα κατανέμειν ἢ τὴν
 30 κοινήν μόνους διακρατεῖν ἢ ὅ τι δῆποτε τύχοι. ἐκ δὲ τῆς ἀψιμαχίας ταύτης
 ἐγένοντο πληγαὶ ποτε διὰ χειρῶν, εἶτα δι' ὀπλων. (13) τραύματα δὲ πολλὰ
 πρὸς τῶν μειρακίων λαβόντες οἱ τοῦ Νεμέτορος καὶ τινὰς καὶ ἀπολέσαντες τῶν

2 ἐπισχοῦσα B χαλκᾶ ν χαλκεια ο 3 οἰκισάντων Steph οικη-ο 4-5 ὡς -
 βουλομένων A αὐτὰ ὡς θεῶν (om. σ.β.) B 7-8 ἠλέγχετο A ἐγένετο B 11 αὐτῶι
 Meutzner αὐτῶι ο 12-13 τετοκυῖαν - ἦν: cf. Herodt. I, 112, 2-3 13-14 ὑποβάλ-
 λεσθαι B 15 Ῥῶμον B Ῥέμον A; cf. c. 79, 14 (die Hss. schwanken weiter); F 4a
 c. 6, 2 18-19 ὡς - ἄιδεται und 21-25: zusätze des Dionys? 22 <ἐπι> -
 [ἐπι]στρεφούσης Syl <ῆ> Ῥωμύλου Buecheler 23 τούτων: τοῦτο Rei 24
 ἐξασκούμενοι B 26 ἀμφί . . λογον B 28 ἀντικρως B 31 ποτε δ.χ.πληγαὶ B
 32 καὶ τινὰς καὶ B καὶ τινὰς A

σφετέρων καὶ τῶν χωρίων ἤδη κατὰ κράτος ἐξειργόμενοι, παρεσκευάζοντο δό-
 λον τινα ἐπ' αὐτούς· προλοχίσαντες δὴ τῆς φάραγγος τὸ ἀφανὲς καὶ συνθέμενοι
 τοῖς λοχῶσι τὰ μειράκια τὸν τῆς ἐπιθέσεως καιρὸν, οἱ λοιποὶ κατὰ πλῆθος ἐπὶ
 τὰ μανδρεύματα αὐτῶν νύκτωρ ἐπέβαλον. (14) Ῥωμίλος μὲν οὖν τὸν
 5 χρόνον τοῦτον τυγχάνει ἅμα τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν κωμητῶν πεπορευμένος
 εἰς τι χωρίον Καίνιναν ὀνομαζόμενον ἱερά ποιήσων ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ πάτρια,
 Ῥῶμος δὲ τὴν ἔφοδον αὐτῶν αἰσθόμενος ἐξεβοήθει τὰ δπλα λαβὼν διὰ ταχέων,
 ὀλίγους τῶν ἐκ τῆς κώμης φθάσοντας καθ' ἑν γενέσθαι παραλαβὼν. κάκεινοι οὐ
 δέχονται αὐτόν, ἀλλὰ φεύγουσιν, ὑπαγόμενοι ἔνθα ἐμελλον ἐν καλῶι ὑποστρέ-
 10 φαντες ἐπιθήσεσθαι, ὁ δὲ Ῥῶμος κατ' ἄγνοιαν τοῦ μηχανήματος ἀχρι πολλοῦ
 διώκων αὐτούς παραλλάττει τὸ λελοχισμένον χωρίον, κὰν τούτωι δ τε λόχος
 ἀνίσταται, καὶ οἱ φεύγοντες ὑποστρέφουσι. κυκλωσάμενοι δὲ αὐτούς καὶ
 πολλοὺς ἀράττοντες λίθοις λαμβάνουσιν ὑποχειρίους. ταύτην γὰρ εἶχον ἐκ τῶν
 δεσποτῶν τὴν παρακέλευσιν, ζῶντας αὐτοῖς τοὺς νεανίσκους κομίσαι. οὕτω
 15 μὲν δὴ χειρωθεὶς ὁ Ῥῶμος ἀπήγετο. (80) ὡς δὲ Τουβέρων Αλιος (F 3 Pet) ...
 γράφει, προειδότες οἱ τοῦ Νεμέτορος θύσοντας τὰ Λύκαια τοὺς νεανίσκους τῶι Πανί τὴν
 Ἀρκαδικῆν ὡς Εὐάνδρος κατεστήσατο θυσίαν ἐνήδρευσαν τὸν καιρὸν ἐκείνον τῆς ἱερου-
 γίας (3) ὁ μὲν οὖν Ῥῶμος ἐπὶ τοῖς πολεμίοις γενόμενος <εἶθ' >
 οὕτως εἶθ', ὡς ὁ Φάβιος παραδέδωκε, δέσμιος εἰς τὴν Ἀλβαν ἀπήγετο.
 20 Ῥωμίλος δ' ἐπειδὴ τὸ περὶ τὸν ἀδελφὸν ἔγνω πάθος, διώκειν εὐθύς ὤκειτο δεῖν
 τοὺς ἀκμαιοτάτους ἔχων τῶν νομέων, ὡς ἔτι κατὰ τὴν ὁδὸν ὄντα καταληψό-
 μενος τὸν Ῥῶμον, ἀποτρέπεται δ' ὑπὸ τοῦ Φαιστύλου· ὄρων γὰρ αὐτοῦ τὴν
 σπουδῆν μανικωτέραν οὔσαν, νομισθεὶς [δ] πατῆρ τὸν ἐμπροσθεν χρόνον, ἀπόρ-
 ρητα <τὰ περὶ τὴν γένεσιν? > ποιούμενος τοῖς μειρακίοις διετέλεσεν, ὡς μὴ
 25 θάττον ὀρμήσῃσι παρακινδυνεύσαι τι πρὶν ἐν τῶι κρατίστῳι τῆς ἀκμῆς γενέσθαι,
 τότε δὴ πρὸς τῆς ἀνάγκης βιασθεὶς μονωθέντι τῶι Ῥωμίλῳ λέγει. (4) μαθόντι
 δὲ τῶι νεανίσκῳι πᾶσαν ἐξ ἀρχῆς τὴν κατασχοῦσαν αὐτοὺς τύχην τῆς τε μητρὸς
 οἶκτος εἰσέρχεται καὶ Νεμέτορος φροντίς, καὶ πολλὰ βουλευσαμένῳι μετὰ τοῦ
 Φαιστύλου τῆς μὲν αὐτίκα ὀρμῆς ἐπισχεῖν ἐδόκει, πλείονι δὲ παρασκευῆι
 30 δυνάμειωσ χρησάμενον δλον ἀπαλλάξαι τὸν οἶκον τῆς Ἀμολλίου παρανομίας
 κίνδυνόν τε τὸν ἔσχατον ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἄθλων ἀναρρῖψαι, πράττειν δὲ
 μετὰ τοῦ ἡγετροπάτορος ὁ τι ἂν ἐκείνῳι δοκῆι. (81) ὡς δὲ ταῦτα κράτιστα

I κ.πρ. ἤδη A 4 νύκτωρ om. B ἐπέβαλλον A 5 τοῦτον om. A τυγχάνει A
 ἐτύχανεν B πορευόμενος B 6 Καίνιναν Cobet καινιμᾶν (-άν) ο 7 (10, 15)
 ῤῶμος B^c ῤέμος ABc λαβὼν τὰ δ. B II <προλελοχισμένον Rei καὶ
 τούτω A 18 <εἶθ' > Sintenis 23-24 [δ] (om. AB^a add. B^c) - <τὰ π.τ.γ. ο.ἱ. >
 Jac ὄρων γὰρ <οὔτος > αὐτοῦ τ.σπ.μ. οὔσαν <ἐπει τίς γὰρ ἦν αὐτῶν ἡ μήτηρ καὶ τίς >
 νομ. ὁ πατῆρ (cf. c. 81, 4) Schnelle ὄρων οὔσαν - <οὔτος > νομ. ὁ πατῆρ, <α (add.
 Kiessling) > τὸν κτλ. C. Jacoby 26 δὴ Schnelle δὲ ο 27 πᾶσαν - τύχην hinter
 λέγει Peter 31 πράττει A 32 δοκῆι Steph δοκεῖ ο

- εἶναι ἔδοξε, συγκαλέσας τοὺς κωμήτας ἅπαντας ὁ Ῥωμίλος καὶ δεηθεὶς εἰς τὴν Ἄλβαν ἐπέιγεσθαι διαταχῆν, μὴ κατὰ τὰς αὐτὰς πύλας ἅπαντας μῆδ' ἀθρόους εἰσόντας, μὴ τις ὑπόνοια πρὸς τοὺς ἐν τῇ πόλει γένηται, καὶ περὶ τὴν ἀγορὰν ὑπομένοντας ἐτοίμους εἶναι δρᾶν τὸ κελευόμενον, ἀπῆιε πρῶτος εἰς τὴν πόλιν.
- 5 (2) οἱ δὲ τὸν Ῥώμον ἄγοντες ἐπειδὴ κατέστησαν ἐπὶ τὸν βασιλέα, τὰς τε ὕβρεις ἀπάσας, δσας ἦσαν ὕβρισμένοι πρὸς τῶν μεираκίων, κατηγοροῦν, καὶ τοὺς τραυματίας σφῶν ἐπεδείκνυσαν, τιμωρίας [τε] εἰ μὴ τεύξονται καταλείψειν προλέγοντες τὰ βουφόρβια. Ἀμόλιος δὲ τοῖς <τε> χωρίταις κατὰ πλῆθος ἐληλυθόσι χαρίζεσθαι βουλούμενος καὶ τῷ Νεμέτορι (παρῶν γὰρ ἐτύγχανε
- 10 συναγανακτῶν τοῖς πελάταις), εἰρήνην τε ἀνά τὴν χώραν σπεύδων εἶναι, καὶ ἅμα καὶ τὸ αὐθαδες τοῦ μεираκίου, ὡς ἀκατάπληκτον ἦν ἐν τοῖς λόγοις, δι' ὑποψίας λαμβάνων καταψηφίζεται τὴν δίκην, τῆς δὲ τιμωρίας τὸν Νεμέτορα ποιεῖ κύριον, εἰπὼν ὡς τῷ δρᾶσαντι δεινὰ τὸ ἀντιπαθεῖν οὐ πρὸς ἄλλου τινὸς μᾶλλον ἢ τοῦ πεπονητότος ὀφείλεται. (3) ἐν δσῶι δ' ὁ Ῥώμος ὑπὸ τῶν τοῦ
- 15 Νεμέτορος βουκόλων ἤγετο, δεδεμένος τε ὀπίσω τῷ χεῖρε καὶ πρὸς τῶν ἀγόντων ἐπικερτομούμενος, ἀκολουθῶν ὁ Νεμέτωρ τοῦ τε σώματος τὴν εὐπρέπειαν ἀπεθαύμαζεν, ὡς πολὺ τὸ βασιλικὸν εἶχε, καὶ τοῦ φρονήματος τὴν εὐγένειαν ἐνεθυμῆτο, ἦν καὶ παρὰ τὰ δεινὰ διέσωζεν, οὐ πρὸς οἰκτον οὐδὲ λιπαρήσεις, ὡς ἅπαντες ἐν ταῖς τοιαῖσδε ποιούσι τύχαις, τραπόμενος, ἀλλὰ σὺν εὐκόσμῳ
- 20 σιωπῇ πρὸς τὸν μόρον ἀπιών. (4) ὡς δ' εἰς τὴν οἰκίαν ἀφίκοντο, μεταστῆναι τοὺς ἄλλους κελεύσας, μονωθέντα τὸν Ῥώμον ἤρετο, τίς εἶη καὶ τίνων, ὡς οὐκ ἂν ἐκ τῶν τυχόντων γε ἄνδρα τοιοῦτον γενόμενον. εἰπόντος δὲ τοῦ Ῥώμου τοσοῦτον εἰδέναι μόνον κατὰ πίστιν τοῦ τρέφοντος, ὅτι σὺν ἀδελφῶι διδύμῳ ἐκτεθεῖη βρέφος εἰς νάπην εὐθὺς ἀπὸ γονῆς καὶ πρὸς τῶν νομέων ἀνααιρεθεὶς
- 25 ἐκτραφεῖη, βραχὺν ἐπισχῶν χρόνον, εἴτε ὑποτοπηθεὶς τι τῶν ἀληθῶν εἴτε τοῦ δαίμονος ἄγοντος εἰς τοῦφανές τὸ πρᾶγμα, λέγει πρὸς αὐτόν. (5) 'ὅτι μὲν ἐπ' ἐμοὶ γέγονας, ὦ Ῥώμε, παθεῖν ὅ τι ἂν δικαιώσω, καὶ ὡς περὶ πολλοῦ ποιήσαιντ' ἂν οἱ κομίσαντές σε δεῦρο πολλὰ καὶ δεινὰ παθόντα σ' ἀποθανεῖν, οὐδὲν δεῖ πρὸς εἰδότα λέγειν. εἰ δὲ σε θανάτου τε καὶ ἄλλου παντὸς ἐκλυσαίμην κακοῦ, ἄρ'
- 30 ἂν εἰδείης μοι χάριν, καὶ δεομένῳ ὑπουργήσεις ὁ κοινὸν ἀμφοῖν ἔσται ἀγαθόν;' (6) ἀποκρινάμενος δὲ τοῦ μεираκίου ὅποσα τοὺς ἐν ἀπογνώσει βίου κειμένους ἢ τοῦ σωθήσεσθαι ἐλπὶς τοῖς κυρίοις τούτου λέγειν καὶ ὑπισχνεῖσθαι ἐπαίρει, λῦσαι κελεύσας αὐτόν ὁ Νεμέτωρ καὶ ἅπαντας ἀπελθεῖν ἐκποδῶν φράζει τὰς

1 εἶναι om. B 5 ἐπὶ: εἰς B ἐπὶ τὰ βασίλεια Sauppe 7 [τε] Sauppe
 8 συφόρβια A <τε> Sauppe χωρίταις A πολίταις B 9 χαρίζεσθαι βουλού-
 μενος A χαρίζόμενος B 10-11 καὶ ἅμα τὸ B 11 ἀκατάπληκτος? 17 ἀπεθαύ-
 μασεν A 18 καὶ B om. γ διέσωζεν Kiessling -σεν ο 20 πρὸς B ἐπὶ γ 21 ἐκ<
 τίνων> Cobet 28 παθόντα σ' Rei παθόντες ο παθόντες σ' Meutzner 30 δεομένου B
 33 ἅπαντας A πάντας B ἐκποδῶν ἀπελθεῖν B

αὐτοῦ τύχας, ὡς Ἀμόλιος αὐτὸν ἀδελφὸς ὦν ἀπεστέρησε τῆς βασιλείας ὄρφανόν τε τέκνων ἔθηκε, τὸν μὲν ἐπὶ θήραι κρύφα διαχειρισάμενος, τὴν δ' ἐν εἰρκτῇ δεδεμένην φυλάττων, τὰ τε ἄλλα ὅποσα δεσποτῆς χρώμενος δούλοι <λωβάται?>. (82) ταῦτ' εἰπὼν καὶ πολλὴν θρήνον ἄμα τοῖς λόγοις καταχεάμενος ἤξιου τι-
 5 μωρὸν τοῖς κατ' οἶκον κακοῖς αὐτοῦ τὸν Ῥῶμον γενέσθαι. ἀσμένως δὲ ὑπο-
 δεξαμένου τὸν λόγον τοῦ μειρακίου καὶ παραυτίκα τάττειν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἔργον
 ἀξιούντος, ἐπαινέσας ὁ Νεμέτωρ τὴν προθυμίαν 'τῆς μὲν πράξεως', ἔφη, 'τὸν
 καιρὸν ἐγὼ ταμειύσομαι, σὺ δὲ τέως πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἀπόρρητον ἅπασι τοῖς
 ἄλλοις ἀγγελίαν πέμψον, ὅτι σῶζῃ τε δηλῶν καὶ διαταχέων αὐτὸν ἦκειν
 10 ἀξιῶν. (2) ἐκ δὲ τούτου πέμπεται τις ἐξευρεθείς ὃς ἐδόκει ὑπηρετήσῃ, καὶ
 περιτυχῶν οὐ πρόσω τῆς πόλεως ὄντι Ῥωμύλου διασαφεῖ τὰς ἀγγελίας. ὁ δὲ
 περιχαρῆς γενόμενος ἔρχεται σπουδῇ πρὸς Νεμέτορα, καὶ περιπλακεῖς ἀμφοῖν
 ἀσπάζεταιται μὲν πρῶτον, ἔπειτα φράζει τὴν ἔκθεσιν σφῶν καὶ τροφὴν καὶ ἄλλα
 ὅσα παρὰ τοῦ Φαιστύλου ἐπύθετο. τοῖς δὲ βουλομένοις τε καὶ οὐ πολλῶν Ἰνα
 15 πιστεύσειαν τεκμηρίων δεομένοις καθ' ἡδονὰς τὸ λεγόμενον ἦν. ἐπεὶ δὲ ἀνε-
 γνωσαν ἀλλήλους, αὐτίκα συνετάττοντο, καὶ διεσκόπουον ὅστις ἔσται τρόπος ἢ
 καιρὸς εἰς τὴν ἐπιθεσὶν ἐπιτήδειος.

(3) ἐν ᾧ δὲ οὗτοι περὶ ταῦτ' ἦσαν, ὁ Φαιστύλος ἀπάγεται πρὸς Ἀμόλιον.
 δεδοικῶς γὰρ μὴ οὐ πιστὰ δόξει τῷ Νεμέτορι λέγειν ὁ Ῥωμύλος ἄνευ σημείων
 20 ἐμφανῶν μεγάλου πράγματος μηνυτῆς γενόμενος, τὸ γνῶρισμα τῆς ἐκθέσεως
 τῶν βρεφῶν τὴν σκάφην ἀναλαβὼν ὀλίγον ὕστερον ἐδίωκεν εἰς τὴν πόλιν.
 (4) διερχόμενον δ' αὐτὸν τὰς πύλας ταραχωδῶς πάνυ καὶ περὶ πολλοῦ ποιού-
 μενον μηδενὶ ποιῆσαι καταφανές τὸ φερόμενον, τῶν φυλάκων τις καταμαθὼν
 (ἦν δὲ πολεμίων ἐφόδου δέος, καὶ τὰς πύλας οἱ μάλιστα πιστευόμενοι πρὸς τοῦ
 25 βασιλέως ἐφρούρου) συλλαμβάνει τε καὶ τὸ κρυπτόν ὃ τι δήποτ' ἦν καταμαθεῖν
 ἀξιῶν ἀποκαλύπτει βίαι τὴν περιβολήν. ὡς δὲ τὴν σκάφην εἰθέασατο, καὶ τὸν
 ἄνθρωπον ἔμαθεν ἀπορούμενον, ἤξιου λέγειν τίς ἢ ταραχὴ καὶ τί τὸ βούλημα
 τοῦ μὴ φανερώς εἰσφέρειν σκευὸς οὐδὲν δεόμενον ἀπορρήτου φορᾶς. (5) ἐν
 30 δὲ τούτῳ πλείους τῶν φυλάκων συνέρρεον, καὶ τις αὐτῶν γνωρίζει τὴν σκάφην,
 αὐτὸς ἐν ἐκείνῃ τὰ παιδία κομίσας ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ φράζει πρὸς τοὺς
 παρόντας· οἱ δὲ συλλαβόντες τὸν Φαιστύλον ἄγουσιν ἐπ' αὐτὸν τὸν βασιλέα,

1 αὐτοῦ Steph αὐτοῦ ο ὦν om. B 2 τε Meutzner δὲ ο 3 ὅπως? <λωβάται>
 Meutzner διατελεῖ Sintenis 5 τοῖς - αὐτοῦ (Rei, Kiessling) Sauppe τοῖς κατοίκους
 αὐτοῦ AB^c τ. κατ' οἶκους αὐ. B^c 6 παραυτίκα C. Jacoby βάλοι ο μάλα Sauppe
 αὐτὸν Sauppe αὐτὸν ο 10 <προθύμως καὶ πιστῶς> ἐδόκει Rei ἔδοκει <εὐ> Mei
 14 ὅσα A & B ὅσα οὕτω (cf. 80, 3; 81, 4 f.) Rei φαιστύλου B σωματοφύλακος A
 15 ἦν v om. AB 18-p. 860, 4: Exc. De virt. I 349, 9 ff. (Nikol. Damask.
 90 F 69) = E 18 ἀμόλιον Di αιμίλιον E 19 Ῥωμύλος Syl φαιστύλος E Di
 23 φερόμενον Ghelen λεγόμενον E Di 24 πεπιστευμένοι E 25 τε: δὴ E 28
 εἰσφέρειν EB ἐκφέρειν A οὐδὲν om. E 30 κομίσας: γνωρίσας E

καὶ διηγοῦνται τὰ γενόμενα. (6) Ἀμόλιος δὲ ἀπειλῆι βασιάνων καταπληξά-
 μενος τὸν ἄνθρωπον εἰ μὴ λέξει τὰ τῆς ἀληθείας ἐκῶν, πρῶτον μὲν εἰ ζῶσιν οἱ
 παῖδες ἤρετο· ὡς δὲ τοῦτ' ἔμαθε, τῆς σωτηρίας αὐτοῖς ὅστις ὁ τρόπος ἐγένετο.
 διηγησαμένου δὲ αὐτοῦ πάντα ὡς ἐπράχθη, ἄγε δὴ, φησὶν ὁ βασιλεύς, ἔπειδὴ
 5 ταῦτ' ἀληθεύσας ἔχεις, φράσον ὅπου νῦν ἂν εὐρεθεῖεν· οὐ γὰρ ἔτι δίκαιοι εἰσιν
 ἐν βουκόλοις καὶ ἀδόξῳ βίῳ ζῆν, ἔμοιγε ὄντες συγγενεῖς, ἄλλως τε καὶ θεῶν
 προνοίαι σωζόμενοι.' (83) Φαιστύλος δὲ τῆς ἀλόγου πραότητος ὑπόψιαι
 κινήθει μὴ φρονεῖν αὐτὸν ὁμοίᾳ τοῖς λόγοις, ἀποκρίνεται ὡδε· οἱ μὲν παῖδές
 εἰσιν ἐν τοῖς ὄρεσι βουκολοῦντες, ὅσπερ ἐκείνων βίος, ἐγὼ δ' ἐπέμφθην
 10 παρ' αὐτῶν τῆι μητρὶ δηλώσω ἐν αἷς εἰσι τύχαις. ταύτην δὲ παρά σοι φυλάττε-
 σθαι ἀκούων, δεῖσασθαι τῆς σῆς θυγατρὸς ἐμελλον, ἵνα με πρὸς αὐτὴν ἀγάγοι·
 τὴν δὲ σκάφην ἔφερον, ἵν' ἔχω δεικνῦναι τεκμήριον ἐμφανὲς ἅμα τοῖς λόγοις.
 νῦν οὖν ἐπεὶ δέδοκται σοι τοὺς νεανίσκους δεῦρο κομίσαι, χαίρω τε καὶ πέμψω
 οὐστυνας βούλει σὺν ἐμοί. δεῖξω μὲν οὖν τοῖς ἔλθοῦσι τοὺς παῖδας ἐγὼ, φρά-
 15 σουσι δ' αὐτοῖς ἐκείνοι τὰ παρὰ σοῦ.' (2) ὁ μὲν δὴ ταῦτ' ἔλεγεν, ἀναβολὴν
 εὐρέσθαι βουλόμενος τοῖς παισὶ τοῦ θανάτου, καὶ ἅμα αὐτὸς ἀποδράσεσθαι τοὺς
 ἄγοντας, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ὄρεσι γένηται, ἐλπίσας. Ἀμόλιος δὲ τοῖς πιστοτάτοις
 τῶν ὀπλοφόρων ἐπιστείλας κρύφα, οὓς ἂν ὁ συοφορβὸς αὐτοῖς δεῖξῃ, συλ-
 λαβόντας ὡς αὐτὸν ἄγειν, ἀποστέλλει διαταχέων. ταῦτα δὲ διαπραξάμενος,
 20 αὐτίκα γνώμην ἐποιεῖτο καλέσας τὸν ἀδελφὸν ἐν φυλακῆι ἀδέσμοι ἔχειν, ἕως
 ἂν εὐ θῆται τὰ παρόντα, καὶ αὐτὸν ὡς ἐπ' ἄλλο δὴ τι ἐκάλει. (3) ὁ δὲ ἀπο-
 σταλεὶς ἄγγελος εὐνοίαι τε τοῦ κινδυνεύοντος καὶ ἐλέει τῆς τύχης ἐπιτρέψας
 κατήγορος γίνεται Νεμέτορι τῆς Ἀμολίου γνώμης· ὁ δὲ τοῖς παισὶ δηλώσας τὸν
 κατελιφῶτα κίνδυνον αὐτοῦς καὶ παρακελευσάμενος ἄνδρας ἀγαθοὺς γενέσθαι,
 25 παρῆν ἄγων ὀπλισμένους ἐπὶ τὰ βασίλεια τῶν τε ἄλλων πελατῶν καὶ ἑταίρων
 καὶ θεραπείας πιστῆς χεῖρα οὐκ ὀλίγην. ἦχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῶν ἀργῶν συνελ-
 θόντες εἰς τὴν πόλιν, ἐκλείποντες τὴν ἀγοράν, ἔχοντες ὑπὸ ταῖς περιβολαῖς
 ξίφη κεχυρμένα, στίφος καρτερόν. βιασάμενοι δὲ τὴν εἰσοδὸν ἀθροαὶ ὀρμητῆ
 πάντες, οὐ πολλοῖς ὀπλίταις φρουρουμένην, ἀποσφάττουσιν εὐπετῶς Ἀμόλιον,
 30 καὶ μετὰ τοῦτο τὴν ἄκραν καταλαμβάνονται.

ταῦτα μὲν οὖν τοῖς περὶ Φάβιον εἴρηται. (84) ἕτεροι δὲ οὐδὲν τῶν

2 λέξει E λέξοι Di τὰ τῆς ἀληθείας Val τῆς ἀλ. E τὰς ἀλ. Di 3 ἔρετο E
 ταῦτ' E 4 ὡς EA ὅσα B 6 ἀδοξὸν βίον Usener [καὶ] ἀ.β. ? 7 <ὀπο> τῆς Val
 9 ὅσπερ Bb ὡσπερ EDi 10 παρ' EB ὕπ' A 11 τῆς σῆς θυγατρὸς EB τῆς θ. τῆς
 σῆς A 13 ἐπεὶ Ebb ἐπὶ Ba ἐπειδὴ A δέδοκται σοι A δέδοκ *B δέδοκται
 (om. σοι) E 14 ἐγὼ om. EB 16 ἀποδράσεσθαι E -σασθαι Di 18 ὀπλοφόρων
 Di φιλων E συοφορβὸς EB 19 δὲ om. E 21 εὐ θῆται Di ὠφθῆται (so) E
 ἐπ' ἄλλῳι δὴ τι E 22 ἐπιτρέψας A ἐπιστρέψας EB 25 ἑταίρων EBb ἑτέρων ABA
 27 ἐκλιπόντες EB περιβολαῖς αὐτῶν A 30 καταλαμβάνουσι E 31 ταῦτα
 εἴρηται τ.π.φ. E

μυθωδεστέρων ἀξιοῦντες ἱστορικῆι γραφῆι προσήκειν, τὴν τε ἀπόθεσιν τὴν τῶν βρεφῶν οὐχ ὡς ἐκελεύσθη τοῖς ὑπηρέταις γενομένην ἀπίθανον εἶναι φασί, καὶ τῆς λυκαίνης τὸ τιθασόν, ἢ τοὺς μαστοὺς ἐπέιχε τοῖς παιδίοις, ὡς δραματικῆς μεστὸν ἀτοπίας διασφύρουσιν. (2) ἀντιδιαλλαττόμενοι δὲ πρὸς ταῦτα λέγουσιν ORIGO GENT. ROM. 20.

5 5 (3; 7) a) PLUTARCH. *Romul.* 14: τετάρτῳ δὲ μηνὶ μετὰ τὴν κτίσιν, ὡς Φάβιος ἱστορεῖ, τὸ περὶ τὴν ἀρπαγὴν ἐτολμήθη τῶν γυναικῶν. καὶ λέγουσι μὲν ἔνιοι τὸν Ῥωμόλον αὐτὸν τῆι φύσει φιλοπόλεμον ὄντα καὶ πεπεισμένον ἐκ τινῶν ἄρα λογίων . . . βίας ὑπάρξει πρὸς τοὺς Σαβίνους (2) τοῦτο δ' οὐκ εἰκός· ἀλλὰ τὴν μὲν πόλιν ὄρων ἐποίκων εὐθύς ἐμπιπλαμένην, ὧν ὀλίγοι γυναικῆς εἶχον, . . . ἐλπίζαν 10 δὲ πρὸς τοὺς Σαβίνους τρόπον τινὰ συγκράσεως καὶ κοινωνίας ἀρχὴν αὐτοῖς τὸ ἀδίκημα ποιήσῃν ἡμερωσαμένοις τὰς γυναῖκας, ἐπεχείρησε τῷ ἔργῳ b) DION. HAL. *A.R.* 2, 31, 1: ταῦτα δὲ γενέσθαι τινὲς μὲν γράφουσι κατὰ τὸν πρῶτον ἑναυτὸν τῆς Ῥωμόλου ἀρχῆς, Γναῖος δὲ Γέλλιος (F 11 Pet) κατὰ τὸν τέταρτον, δ καὶ μᾶλλον εἰκός . . . τῆς δὲ ἀρπαγῆς τὴν αἰτίαν οἱ μὲν εἰς σπάνιν γυναικῶν ἀναφέρουσιν, οἱ δ' εἰς ἀφορμὴν 15 πολέμου, οἱ δὲ τὰ πιθανώτατα γράφοντες . . . εἰς τὸ συνάψαι φιλόττητα πρὸς τὰς πλησιοχώρους πόλεις ἀναγκαίαν.

6 (4; 8) DION. HAL. *A.R.* 2, 38: μαθὼν δὲ τὴν παρασκευὴν αὐτῶν (der Römer) Τάτιος ὁ τῶν Σαβίνων βασιλεὺς νυκτὸς ἀναστήσας τὸν στρατὸν ἤγε διὰ τῆς χώρας, οὐδὲν σινομένους τῶν κατὰ τοὺς ἀγρούς, καὶ πρὶν ἀνατεῖλαι τὸν 20 ἥλιον μεταξὺ τοῦ τε Κυρινίου καὶ τοῦ Καπιτωλίου τίθησιν ἐν τῷ πεδίῳ τὸν χάρακα. ὄρων δὲ ἀσφαλεῖ πάντα φυλακῆι κατεχόμενα πρὸς τῶν πολεμίων, σφίσι δὲ οὐδὲν χωρίον ἀπολειπόμενον ὄχυρόν, εἰς πολλὴν ἐνέπιπτεν ἀπορίαν, οὐκ ἔχων ὅ τι χρῆσεται τῆι τριβῆι τοῦ χρόνου. (2) ἀμυχανοῦντι δὲ αὐτῷ παραδόξος εὐτυχία γίνεται, παραδοθέντος τοῦ κρατίστου τῶν ὄχυρωμάτων, 25 κατὰ τοιάνδε τινὰ συντυχίαν· παρεξίοντας γὰρ τὴν ῥίζαν τοῦ Καπιτωλίου τοὺς Σαβίνους εἰς ἐπίσκεψιν, εἴ τι μέρος εὐρεθείη τοῦ λόφου κλοπῆι ληφθῆναι δυνατὸν ἢ βίαι, παρθένος τις ἀπὸ τοῦ μετεώρου κατεσκόπει, θυγάτηρ ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς, ὧι προσέκειτο ἢ τοῦ χωρίου φυλακῆ, Τάρπεια ὄνομα. (3) καὶ αὐτὴν, ὡς μὲν Φάβιος τε καὶ Κίγκιος (810 F 3) γράφουσι, 30 ἔρως εἰσέρχεται τῶν ψελλίων, δ περὶ τοῖς ἀριστεροῖς βραχίουσιν ἐφόρου, καὶ τῶν δακτυλίων· χρυσοφόροι γὰρ ἦσαν οἱ Σαβῖνοι τότε καὶ Τυρρηνῶν οὐχ ἤττον ἀβροδίαιτοι· ὡς δὲ Πείσω Λεύκιος ὁ τιμητικὸς ἱστορεῖ (F 5 Pet), καλοῦ πράγματος ἐπιθυμία γυμνοῦς τῶν σκεπαστηρίων ὄπλων παραδοῦναι τοῖς πολίταις τοὺς πολεμίους. ὁπότερον δὲ τούτων ἀληθέστερόν ἐστιν, ἐκ τῶν ὑστερον γενο- 35 μένων (c. 40, 3) ἔξεστιν εἰκάζειν. (4) πέμψασα δ' οὖν τῶν θεραπεινίδων τινὰ διὰ πυλίδος, ἣν οὐδεὶς ἔμαθεν ἀνοιγομένην, ἤξιστο τὸν βασιλέα τῶν Σαβίνων ἔλθεῖν αὐτῆι δίχα τῶν ἄλλων εἰς λόγους, ὡς ἐκείνῃ διαλεξομένη περὶ πράγ-

I τε Rei γε EDi τὴν τῶν EB τῶν A 2 οὕτως ὡς Rei 3 μασθοῦς E δραμα-
τικῆς EB (cf. F 4a c. 8, 9) δραματικῆς A 18 Τάτιος ν τάτις A τίτος B; cf. 2, 36, 3
Τίτων, ἐς ἐπεκαλεῖτο Τάτιος, βασιλέα Κυριτῶν 22 ἀνέπιπτεν A 24 παραδόξως B
προδοθέντος? 27 τοῦ B om. γ 30 ψελλίων B^c ψαλίων AB⁸⁰ 31 δακτυλίων B
-λων γ 32 πίων B^{ac} 37 διαλεξομένη Kiessling

ματος ἀναγκαίου καὶ μεγάλου. δεξαμένου δὲ τοῦ Τατίου τὸν λόγον κατ' ἐλπίδα
 προδοσίας καὶ συνελθόντος εἰς τὸν ἀποδειχθέντα τόπον, προελθούσα εἰς ἐφικτὸν
 ἢ παρθένος ἐξεληλυθῆναι μὲν νυκτὸς ἐκ τοῦ φρουρίου τὸν πατέρα αὐτῆς ἐφη
 5 χρείας τινὸς ἔνεκα, τὰς δὲ κλεῖς αὐτῇ φυλάττειν τῶν πυλῶν, καὶ παραδώσει
 αὐτοῖς τὸ ἔρυμα νυκτὸς ἀφικομένοις μισθὸν τῆς προδοσίας λαβοῦσα τὰ φορή-
 ματα τῶν Σαβίνων, ἃ περὶ τοῖς εὐανύμοις εἶχον ἅπαντες βραχίσιον. (5) εὐ-
 δοκοῦντος δὲ τοῦ Τατίου, λαβοῦσα τὰς πίστεις δι' ὄρκων παρ' αὐτοῦ καὶ αὐτῇ
 δοῦσα τοῦ μὴ ψεύδεσθαι τὰς ὁμολογίας τόπον τε ὄρισσα, ἐφ' ὃν ἔδει τοὺς
 Σαβίνους ἔλθεῖν, τῶν ἐχυρωτάτων καὶ νυκτὸς ὥραν τὴν ἀφυλακτοτάτην ἀπήει,
 10 καὶ τοὺς ἔνδον ἔλαθε.

(39) μέχρι μὲν δὴ τούτων συμφέρονται πάντες οἱ Ῥωμαῖοι
 συγγραφεῖς, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον λεγομένοις οὐχ ὁμολογοῦσι.
 Πείσω γὰρ ὁ τιμητικὸς . . . ἄγγελόν φησιν ὑπὸ τῆς Τάρπειας ἀποσταλῆναι νύκτωρ ἐκ
 τοῦ χωρίου δηλώσοντα τῷ Ῥωμίῳ . . . τὸν δὲ ἄγγελον αὐτομολῆσαντα πρὸς τὸν
 15 ἡγεμόνα τῶν Σαβίνων κατήγορον γενέσθαι τῶν τῆς Τάρπειας βουλευμάτων. (2) οἱ δὲ
 περὶ τὸν Φάβιον τε καὶ Κίγχιον οὐδὲν τοιοῦτο γεγονέναι λέ-
 γουσιν, ἀλλὰ φυλάξαι τὴν κόρην διαβεβαιοῦνται τὰς περὶ τῆς
 προδοσίας συνθήκας. τὰ δ' ἐξῆς ἅπαντες πάλιν ὁμοίως γράφουσι.
 φασὶ γὰρ ὅτι παραγενομένου σὺν τῷ κρατίστῳ τῆς στρατιᾶς μέρει τοῦ βασι-
 20 λέως τῶν Σαβίνων, φυλάττουσα τὰς ὑποσχέσεις ἢ Τάρπεια τοῖς μὲν πολεμίοις
 ἀνέωξε τὴν συγκεκμημένην πυλίδα, τοὺς δ' ἐν τῷ χωρίῳ φύλακας ἀναστήσασα
 διαταχέων σώζειν ἑαυτοὺς ἤξιον καθ' ἑτέρας ἐξόδους τοῖς πολεμίοις ἀφανεῖς
 ὡς κατεχόντων ἤδη τῶν Σαβίνων τὸ φρούριον. (3) διαφυγόντων δὲ
 25 τοῦτων, τοὺς μὲν Σαβίνους ἀνεωιγμένας εὐρόντας τὰς πύλας κατασχεῖν τὸ
 φρούριον ἐρημον τῶν φυλάκων, τὴν δὲ Τάρπειαν ὡς τὰ παρ' ἑαυτῆς ὄσα συνέ-
 θετο παρεσχημένην ἀξιοῦν τοὺς μισθοὺς τῆς προδοσίας κατὰ τοὺς ὄρκους ἀπο-
 λαβεῖν. (40) ἔπειτα πάλιν ὁ μὲν Πείσω φησὶ τῶν Σαβίνων τὸν χρυσὸν ἐτοιμῶν
 ὄντων δίδουσι τῇ κόρῃ τὸν περὶ τοῖς ἀριστεροῖς βραχίσιον, τὴν Τάρπειαν οὐ τὸν κόσμον
 ἀλλὰ τοὺς θυρεοὺς παρ' αὐτῶν αἰτεῖν. Τατίῳ δὲ θυμὸν τε εἰσελθεῖν ἐπὶ τῇ ἐξαπάτῃ καὶ
 30 λογισμὸν τοῦ μὴ παραβῆναι τὰς ὁμολογίας· δόξαι δ' οὐδ' αὐτῷ δοῦναι μὲν τὰ ὄπλα . . .
 ποιῆσαι δ' ὅπως αὐτοῖς μηδὲν λαβοῦσα χρήσεται, καὶ αὐτίκα διατεινόμενον ὡς μάλιστα
 ἰσχυρὸς εἶχε ῥῖψαι τὸν θυρεὸν κατὰ τῆς κόρης, καὶ τοῖς ἄλλοις παρακελεύσασθαι τοῦτο
 ποιεῖν· οὕτω δὲ βαλλομένην πάντοθεν τὴν Τάρπειαν ὑπὸ πλήθους τε καὶ ἰσχυρῶν τῶν
 πληγῶν πεσεῖν, καὶ περισωρευθεῖσαν ὑπὸ τῶν θυρεῶν ἀποθανεῖν. (2) οἱ δὲ περὶ
 35 τὸν Φάβιον ἐπὶ τοῖς Σαβίνοις ποιοῦσι τὴν τῶν ὁμολογιῶν
 ἀπάτην· δέον γὰρ αὐτοὺς τὸν χρυσόν, ὥσπερ ἢ Τάρπεια ἤξιον, κατὰ

9 τὸν ἔχυρωτάτων Rei τὸν ἐχυρωτάτων Kiessling II Ῥωμαῖοι AB^{ac} Ῥωμαίων B^o
 13 πίσων B^{ac} 14 δηλώσαντα A 16 τε om. B τοιοῦτον A 19 <ὅ>τι B^c (?)
 ἐτι A 25 ταπερ' ἑαυτῆς A 25-26 [ὄσα συνέθετο] Reudler 31 μηδένα A
 χρήσεται Mei -σεται o 32 τοῦτο: ταῦτο Syl 35 τὸν om. A

τὰς ὁμολογίας ἀποδιδόναι, χαλεπαίνοντας ἐπὶ τῷ μεγέθει τοῦ μισθοῦ τὰ σκεπαστήρια κατ' αὐτῆς βάλλειν, ὡς ταῦτα ὄτε ὤμνυσαν αὐτῇ δώσειν ὑπεσχημένους. (3) ἔοικε δὲ τὰ μετὰ ταῦτα γενόμενα τὴν Πείσωνος ἀληθεστέραν ποιεῖν † ἀπόκρισιν· τάφου τε γὰρ ἔνθα ἔπεσον ἤξιώται, τὸν ἱερῶτατον τῆς πόλεως κατέχουσα 5 λόφον, καὶ χάος αὐτῆι 'Ρωμαῖοι καθ' ἕκαστον ἑνιαυτὸν ἐπιτελοῦσι (λέγω δὲ ἃ Πείσων γράφει), ὧν οὐδενὸς εἰκὸς αὐτῆν, εἰ προδίδουσα τὴν πατρίδα τοῖς πολεμίοις ἀπέθανεν, οὔτε παρὰ τῶν προδοθέντων οὔτε παρὰ τῶν ἀποκτεινάντων τυχεῖν, ἀλλὰ καὶ εἰ τι λείψανον αὐτῆς ἦν τοῦ σώματος, ἀνασκαφὴν ἔξω βίφηναι σὺν χρόνῳ φόβου τε καὶ ἀποτροπῆς ἕνεκα τῶν μελλόντων τὰ ὅμοια δρᾶν. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τούτων κρινέτω τις ὡς βούλεται.

10 7 (7/8; II) a) DION. HAL. A.R. 4, 6, I: βούλομαι δ' ἐπιστήσας τὸν ἐξῆς λόγον ἀποδοῦναι τὰς αἰτίας, δι' ἃς οὔτε Φαβίῳ συγκατεθέμην F 12 οὔτε τοῖς ἄλλοις ἱστορικοῖς ὅσοι γράφουσιν υἱὸς εἶναι τοὺς καταλειφθέντας παῖδας ὑπὸ Ταρκυνίου (*scil.* τοῦ Πρίσκου), ἵνα μὴ τινες τῶν ἐκείναις ἐντυχόντων ταῖς ἱστορίαις σχεδιάξιν με ὑπολάβωσιν οὐχ υἱὸς ἀλλ' υἰωνοὺς αὐτοῦ γράφοντα 15 τοὺς παῖδας. παντάπασι γὰρ ἀπερισκέπτως καὶ ραϊθύμως οἱ συγγραφεῖς <περὶ> αὐτῶν ταύτην ἐξενηρόχασαι τὴν ἱστορίαν, οὐδὲν ἐξητακότες τῶν ἀναιρούντων αὐτὴν ἀδυνάτων τε καὶ ἀτόπων, ὧν ἕκαστον ἐγὼ πειράσομαι ποιῆσαι φανερὸν δι' ὀλίγων (7, 5) τούτων δὴ τῶν ἀδυνάτων τε καὶ ἀτόπων ἕκαστα ἐπιλογιζόμενος οὐχ υἱὸς εἶναι Ταρκυνίου γράφω τοὺς παῖδας ἀλλ' υἰωνοὺς, Λευκίῳ Πείσωνι τῷ Φρῦγι (F 15 Pet) 20 συγκαταθέμενος· ἐκεῖνος γὰρ ἐν ταῖς ἐνιαυσίαις πραγματείαις τοῦτο ἰστόρηκε μόνος· εἰ μὴ γ' ἄρα γόνῳ μὲν ἦσαν υἰωνοὶ τοῦ βασιλέως οἱ παῖδες, ποιῆσει δ' υἱοὶ, καὶ τοῦτ' ἦν αἴτιον τῆς ἀπάτης τοῖς ἄλλοις ἅπασι τοῖς συγγράψασι τὰς 'Ρωμαϊκὰς ἱστορίας. b) — 4, 30: τοιαῦτα τῆς Τυλλίας λεγοῦσης, ἄσμενος δέχεται τὰς ἀλέξεις ὁ Ταρκύνιος (*scil.* Σούπερβος), καὶ αὐτίκα δοὺς αὐτῇ πίστει καὶ λαβῶν, τὰ προτέλεια τῶν ἀνοσίων γάμων 25 διαπραξάμενος ἀπέρχεται. διελθόντος δ' οὐ πολλοῦ μετὰ ταῦτα χρόνου τοῖς αὐτοῖς πάθεσιν ἀποθνήσκουσιν ἢ τε πρεσβυτέρα τῶν Τυλλίου θυγατέρων καὶ ὁ νεώτερος τῶν Ταρκυνίων. (2) ἐνταῦθα πάλιν ἀναγκάζομαι μεμνησθαι Φαβίου καὶ τὸ ράιθυμον αὐτοῦ περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν χρόνων ἐλέγχειν. ἐπὶ γὰρ τῆς 'Αρροῦντος τελευτῆς γενόμενος οὐ καθ' ἐν ἀμαρ- 30 τάνει μόνον, δ καὶ πρότερον ἔφην, ὅτι γέγραφεν υἱὸν εἶναι Ταρκυνίου τὸν 'Αρροῦντα, ἀλλὰ καὶ καθ' ἕτερον, ὅτι φησὶν ἀποθανόντα ὑπὸ τῆς μητρὸς Τανακυλλίδος τεθάφθαι, ἣν ἀμήχανον ἦν ἐπι κατ' ἐκείνουσ περιεῖναι τοὺς χρόνους. (3) εἰδείθη γὰρ ἐν ἀρχαῖς ἐβδομηκοστὸν ἔχουσα καὶ πέμπτον ἔτος ἡ Τανακυλλίς, ὅτε βασιλεὺς Ταρκύνιος ἐτελεύτα· προστεθέντων 35 δὴ τοῖς ἐβδομήκοντα καὶ πέντε ἔτεσιν ἐτέρων τετταράκοντα ἔτων (ἐν γὰρ ταῖς ἐνιαυσίαις ἀναγραφαῖς κατὰ τὸν τετταρακοστὸν ἑνιαυτὸν τῆς Τυλλίου ἀρχῆς τὸν 'Αρροῦντα τετελευτηκότα παρελήφαμεν), ἐτῶν ἡ Τανακυλλίς ἔσται πεντεκαίδεκα πρὸς τοῖς ἑκατόν. οὕτως ὀλίγον ἐστὶν ἐν ταῖς ἱστορίαις αὐτοῦ τὸ περὶ τὴν ἐξέτασιν

1 χαλεπαίνοντας Syl -τες ο (?) 2 βαλεῖν Rei 4 ἀπόφασιν Ddf [ἀπόκρισιν]
 C. Jacoby 8 ἀποτροπῆς Steph προτροπῆς ο 12 τοῖς om. B 14 με AB
 om. γ 15 <περὶ> v 19 Φρῦγι Cobet φρυγι ο 20 τοῦτο l. B τοῦτ' l. A
 ταῦθ' γ (?) v 23 ἀσμένως? 29 ἀρρόντος B 31 (36) ἀρρόντα B 33 καὶ
 κατ' B 35 δῆ: δὲ? ἐνιαυσίαις Kiessling -σῆσαις ο

τῆς ἀληθείας ταλαίπωρον. c) LIVIVS I, 46, 4: *hic L. Tarquinius — Prisci Tarquini regis filius neposne fuerit parum liquet, pluribus tamen auctoribus filium ediderim — fratrem habuerat Arruntem.*

8 (5; 9) DION. HAL. A.R. 4, 15, 1: διεῖλε (Servius Tullius) δὲ καὶ τὴν 5 ἠώραν ἀπασαν, ὡς μὲν Φάβιός φησιν, εἰς μοίρας ἕξ τε καὶ εἰκοσιν, δὲ καὶ αὐτὰς καλεῖ φυλάς, καὶ τὰς ἀστικὰς προστιθεὶς αὐταῖς τέτταρας, ὡς δὲ Οὐενώνιος (p. 142 Pet) ἰστόρηκεν, εἰς μίαν τε καὶ τριάκοντα, ὥστε σὺν ταῖς κατὰ πόλιν οὐσαις ἐκπεπληρωθεὶ τὰς ἑπτα καὶ εἰς ἡμᾶς ὑπαρχούσας τριάκοντα καὶ πέντε φυλάς. Κάτων (F 23 Pet) μέντοι τούτων ἀμφοτέρων ἀξιοπιστότερος ὢν τριάκοντα φυλάς ἐπὶ 10 Τυλλίου τὰς πάσας γενέσθαι λέγει, καὶ οὐ χωρίζει τῶν μοιρῶν τὸν ἀριθμὸν.

9 (6; 10) LIVIVS I, 44, 1: *censu perfecto . . . edixit* (Servius Tullius), *ut omnes cives Romani, equites peditesque in suis quisque centuriis in campo Martio prima luce adessent.* (2) *ibi instructum exercitum omnem suovetaurilibus lustravit, idque conditum lustrum appellatum, quia is censendo finis factus est. milia octoginta* 15 *eo lustro civium censa dicuntur; adicit scriptorum antiquissimus Fabius Pictor, eorum qui arma ferre possent eum numerum fuisse.*

10 (10; 13) LIVIVS I, 53, 2: *is* (Tarquinius Superbus) *primus Volscis bellum in ducentos amplius post suam aetalem annos movit, Suessamque Pometiam* 20 *ex us vi cepit.* (3) *ubi cum dividenda praeda quadraginta talenta argenti refecisset, concepit animo eam amplitudinem Jovis templi, quae digna deum hominumque rege, quae Romano imperio, quae ipsius etiam loci maiestate esset: captivam pecuniam in aedificationem eius templi seposuit* (55) *Gabiis receptis Tarquinius pacem cum Aequorum gente fecit, foedus cum Tuscis renovavit, inde ad negotia urbana* 25 *animum convertit, quorum erat primum ut Jovis templum in monte Tarpeio monumentum regni sui nominisque relinqueret: Tarquinius reges ambos patrem vovisse, filium perfecisse.* (2-4: reinigung des terrains von allen bestehenden heiligtümern; nur Terminus zu vertreiben gestatteten die auguria nicht). (5) *hoc perpetuitatis auspicio accepto, secutum aliud magnitudinem imperii portens prodigium est: caput* 30 *humanum integra facie aperiens fundamenta templi dicitur apparuisse.* (6) *quae* F 11 *visa species haud per ambages arcem eam imperii caputque rerum fore portendebat, idque ita cecinere vates quique in urbe erant quosque ad eam rem consultandam ex Etruria acciverant.* (7) *augebatur ad impensas regis animus; itaque Pometinae manubiae, quae perducendo ad culmen operi destinatae erant, vix in fundamenta* 35 *suppedilavere.* (8) *eo magis Fabio, praeterquam quod antiquior est, cre-*

1 ταλαίπωρον B ἀταλαίπωρον A εὐταλαίπωρον Rei (ὄλιγον) — ἀταλαίπωρον Kayser 5 τε om. A 6 αὐτὰς B αὐτός γ 9-10 Κάτων — ἀριθμὸν transp. C. Jacoby τέτταρας (lin. 6) καὶ (A om. B) τριάκοντα φυλάς ἀμφοτέρων κάτω μέντοι τούτων ἐπὶ Τυλλίου τὰς πάσας γενέσθαι λέγει ο ὥστε (lin. 7) — πέντε (lin. 8) add. B (om. A) 10 οὐ χωρίζει: οὐχ ὀρίζει B οὐχ ὀρίζει γ 14 quia: v.l. qua, qui et is ('ex cod. Mureti') Gronov in ο 20 dividenda praeda v dividenda (-enta) praeda o dividenda Gronov quadringenta (§ 8) Harlei. I(?) refecisset (P^{ms}) Gronov refecisset coepisset M; v.l. refecisset ac re cepisset, reque cepisset, rec(o)episset, cepisset 26 vovisse: v.l. voluisse 33 pometinae D^s p(r)omptinae, pontinae γ

didicim, quadraginta ea sola talenta fuisse, (9) quam Pisoni (F 16 Pet), qui quadraginta milia pondo argenti seposita in eam rem scribit, summam pecuniae neque ex unius tum urbis praeda sperandam et nullius ne horum quidem magnificentiae operum fundamenta non exsuperaturam.

- 5 11 (25; 12) ARNOB. *Adv. gent.* 6, 7: *regnatoris in populi Capitolio quis est hominum qui ignoret Oli esse sepulchrum Vulcentani? quis est (inquam) qui non sciat ex fundaminum sedibus caput hominis evolutum non ante plurimum temporis aut solum sine partibus ceteris (hoc enim quidam ferunt) aut cum membris omnibus humationis officia sortitum? quod si planum fieri testimoniis postulatis auctororum, Sammonicus, Granius, Valerius Antias (F 13 Pet) et Fabius indicabunt, cuius Aulus fuerit filius, gentis et nationis cuius, cuius manu servuli vita fuerit spoliatus et luminae, quid de suis commeruerit civibus ut ei sit abnegata telluris paternae sepultura. condiscetis etiam, quamvis nolle istud publicare se fingant, quid sit capite relecto factum, vel in parte qua arcae curiosa fuerit obscuritate conclusum, ut immobilis videhret atque fixa obsignati ominis perpetuitas staret. quod cum opprimi par esset et vetustatis obliuione celari, compositio nominis iecit in medium et cum suis data sibi tempora inextinguibili fecit testificatione procedere; nec erubuit civitas maxima et numinum cunctorum cultrix, cum vocabulum templo daret, ex Oli capite Capitolium quam ex nomine Jovis nuncupare.*
- 10 12 (9; 14) DION. HAL. *A.R.* 4, 64, 2: (belagerung von Ardea durch Tarquinius Superbus) ἐν τούτῳ δὴ τῶν καιρῶν Σέξτος ὁ πρῶτος τῶν Ταρκυνίων παίδων ἀποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς πόλιν, ἣ ἐκαλεῖτο Κολλάτεια, χρείας τινὰς ὑπηρετήσεων στρατιωτικὰς, παρ' ἀνδρὶ κατήχθη συγγενεῖ Λευκίῳ Ταρκυνίῳ τῷ Κολλατίνῳ προσαγορευομένῳ. (3) τοῦτον τὸν ἄνδρα Φάβιος μὲν οὖν εἶναι φησὶν Ἡγερίου, περὶ οὗ δεδήλωκα πρότερον (cf. 3. 50, 3) ὅτι Ταρκυνίῳ τῷ προτέρῳ βροχλεύσαντι Ῥωμαίων ἀδελφόπαις ἦν, καὶ Κολλατείας ἡγεμὸν ἀποδεδιχθεὶς ἀπὸ τῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει διατριβῆς αὐτὸς τε Κολλατίνος ἐκλήθη καὶ τοῖς ἐγγόνοις ἀπ' ἐαυτοῦ τὴν αὐτὴν κατέλιπεν ἐπίκλησιν. ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτον οὐκ ὀνομαζομένῳ εἶναι τοῦ Ἡγερίου πείθομαι, F 7
- 30 εἰ γὰρ τὴν αὐτὴν εἶχε τοῖς Ταρκυνίου παισὶν ἡλικίαν, ὡς Φάβιος τὸ καὶ εἰ λοιποὶ συγγραφεῖς παραδεδώκασιν.

13 (24. 11; 15 6) a) CICERO *De div.* 1, 55: *omnes hoc historici, Fabii, Coelii (F 21 Pet), sed proxime Coelii (F 40 Pet): cum bello Latino bello videlicet mutatis posuimus nomina. civitas ad arma repente est evocata; itaque Iudis* 490*

4 ἀποσταλεὶς (ἐκστρατεύων) quod dicitur in 2. dect. ο ἄνδρῳ συγγενεῖ Βίβλ 5
 [sic] Κολλατίνῳ Κολλατίνῳ v - cum Arn 6 ἐν πόλει τῷ Arn 10 Κολλατίνῳ
 Κολλατίνῳ Κολλατίνῳ Arn 11 οὗτος μὲν v γεννητὸν Arn οὗτος μὲν Κολλατίνῳ
 12 ἀποσταλεὶς ἐκστρατεύων ἀποσταλεὶς Arn 14 οὗτος μὲν Κολλατίνῳ Arn οὗτος μὲν Κολλατίνῳ
 οὗτος μὲν Κολλατίνῳ Arn 15 οὗτος μὲν Κολλατίνῳ
 οὗτος μὲν Κολλατίνῳ Arn 21 ἐν πόλει τῷ B 23 κατήχθη Κολλὰτίνῳ
 κατήχθη Κολλὰτίνῳ B 25 ἡγεμὸν ἀποδεδιχθεὶς ἀπὸ τῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει διατριβῆς
 κατήχθη Κολλὰτίνῳ B 27 οὗτος μὲν B 28 εἰ γὰρ τὴν αὐτὴν A

intermissis instaurativi constituti sunt. qui ante quam fierent, cumque iam populus
 consedisset, servus per circum, cum virgis caederetur, furcam ferens ductus est. exin
 cuidam rustico Romano dormienti visus est venire qui diceret praesulem sibi non pla-
 cuisse ludis, idque ab eodem iussum esse cum senatui nuntiare. illum non esse ausum;
 5 iterum esse idem iussum et monitum, ne vim suam experiri vellet; ne tum quidem
 esse ausum. exin filium eius esse mortuum, eandem in somnis admonitionem fuisse
 tertiam. tum illum etiam debilem factum rem ad amicos delulisse, quorum de sententia
 lecticula in curiam esse delatum, cumque senatui enarravisset, pedibus suis saluum
 domum revertisse. itaque somnio comprobato a senatu ludos illos iterum in-
 10 stauratos memoriae proditum est. b) DION. HAL. A.R. 7, 70: (c. 68-69
 prodigien und anzeige des T. Latinius über die traumerscheinung des Jupiter
 Capitolinus, der verlangt, [v] ἀναθῶνται τὰς ἑορτάς καὶ ἐξ ἀρχῆς ἑτέρας ἐπιτε-
 λέσωσιν). (70) ἐπεὶ δὲ κατὰ τοῦτο γέγονα τῆς ἱστορίας τὸ μέρος, οὐκ οἶμαι δεῖν
 τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν ἐπιτελούμενα ὑπ' αὐτῶν παρελθεῖν, οὐχ ἵνα μοι χαριστέρα γένηται
 15 προσθήκας λαβοῦσα θεατρικῆς καὶ λόγους ἀνηροτέρους ἢ διήγησις, ἀλλ' ἵνα τῶν
 ἀναρχαίων τι πιστώσῃται πραγμάτων, ὅτι τὰ συνοικίσαντα ἔθνη τὴν Ῥωμαίων πόλιν
 Ἑλληνικὰ ἦν ἐκ τῶν ἐπιρρανεστάτων ἀποικισθέντα τόπων, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ ἔνοι
 νομίζουσι βάρβαρα καὶ ἀνέστια. (2) ὑπεσχόμεν γὰρ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς πρώτης
 γραφῆς (I, 90, 2), ἦν περὶ τοῦ γένους αὐτῶν συνταξάμενος ἐξέδωκα, μυρίους βεβαίωσιν
 20 τεκμηρίους τὴν πρόθεσιν, ἔθνη καὶ νόμιμα καὶ ἐπιτηδεύματα παλαιὰ παρεχόμενος
 αὐτῶν, ἀ μέχρι τοῦ κατ' ἐμὲ φυλάττουσι χρόνου, οἶα παρὰ τῶν προγόνων ἐδέξαντο,
 οὐχ ἠγούμενος ἀπορῆν τοῖς ἀναγράφοις τὰς ἀρχαίας καὶ τοπικὰς ἱστορίας, ὡς παρὰ
 τῶν ἐπιχωρίων αὐτάς παρέλαβον, ἀξιόπιστως διελεῖν, ἀλλὰ καὶ μαρτυρίων οἰόμενος
 αὐταῖς δεῖν πολλῶν καὶ δυσαντιλέκτων, εἰ μέλλουσι πιστὰ φανήσασθαι. (3) ἐν αἷς
 25 πρώτα καὶ κυριώτατα πάντων εἶναι πείθουσι τὰ γινόμενα καθ' ἑκάστην πόλιν περὶ θεῶν
 καὶ δαιμόνων πατρίους σεβασμούς· ταῦτα γὰρ ἐπὶ μῆκιστον χρόνον διὰ φυλακῆς ἔχει
 Ἑλλὰς τε καὶ βάρβαρος χώρα, καὶ οὐδὲν ἀξιοὶ καινοτομεῖν εἰς αὐτὰ ὑπὸ δειμάτος κρα-
 τουμένη μνημάτων δαιμονίων. (71) ἕτερος μὲν οὖν ἀπορῆν ἂν ὑπέλαβε καὶ
 30 ὑπολαβεῖν †, ἐγὼ δὲ ἵνα μή τις ἀσθενῆ τὴν πίστιν εἶναι ταύτην ὑπολάβῃ † εἶτε κατ'
 ἐκείνην τὴν ἀπίθανον ὑπόληψιν, ὅτι παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ κρατήσαντες ἀσμένως ἂν
 τὰ κρείττω μετέμαθον ἔθνη τῶν ἐπιχωρίων ὑπεριδόντες, ἐξ ἐκείνου ποιήσομαι τοῦ
 χρόνου τὴν τέκμαρσιν, ὅτ' οὕτω τὴν τῆς Ἑλλάδος εἶχον ἡγεμονίαν οὐδὲ ἄλλην
 διαπόντιον οὐδεμίαν ἀρχήν, Κοίντῳ Φαβίῳ βεβαίωτῆι χρώμενος καὶ
 35 οὐδεμιᾶς ἔτι δεόμενος πίστεως ἑτέρας· παλαιότατος γὰρ ἀνὴρ
 τῶν τὰ Ῥωμαικὰ συνταξαμένων καὶ πίστιν οὐκ ἐξ ὧν ἤκουσε
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς ἔγνω παρεχόμενος.
 (2) ταύτην δὴ τὴν ἑορτὴν ἐψηφίσαστο μὲν ἡ βουλὴ τῶν Ῥωμαίων ἄγειν, ὡς

2 per circum: δι' ἀγορᾶς (F 13 b c. 72, 1) . . . καὶ εἰ τις ἄλλος ἦν τῆς πόλεως τόπος
 ἐπιφανῆς ἠγούμενον Dion. Hal. A.R. 7, 69, 1 9 domum (οἶκαδε Dion. Hal. A.R.
 7, 68, 6) om. AVH 16 συνοικήσαντα B^c 25 τοὺς γινόμενους A 26 πατρίου
 σεβασμοῦ B 27-28 [κρατουμένη] Cobet 29 ἐν τῇ πόλει Kiessling ἐπὶ τ.π. O
 [ἐ.τ.π.] Kayser 30 ἀπολαβεῖν Sintenis οὐ πολὺ διαφέροντα - ὑπολαβεῖν ο.ἀ.?
 [εἶτε] Portus εἶτε κατ' ἄλλην εἶτε Sintenis 35 ἀνὴρ Kiessling ὁ ἀνὴρ A ἀνὴρ B

καὶ πρότερον ἔφην, κατὰ τὰς γενομένας εὐχὰς ὑπὸ τοῦ δικτάτορος Αὔλου Ποστομίου, δτ' ἐμελλεν ἀγωνίζεσθαι πρὸς τὰς ἀποστάσας Λατίνων πόλεις, κατὰγειν ἐπιχειρούσας Ταρκύνιον ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ἀναλοῦσθαι δ' ἔταξε καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν εἰς τε τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνας ἀργυρίου πεντακοσίας 5 μῶς· καὶ μέχρι τοῦ Φοινικικοῦ πολέμου ταῦτ' ἔδαπάνων εἰς τὴν ἑορτὴν.

(3) ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς ἡμέραις ταύταις πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐγίνετο νόμοις Ἑλληνικοῖς κατὰ τε πανηγυρισμοὺς καὶ ξένων ὑποδοχὰς καὶ ἐκεχειρίας, ἃ πολλὸν ἂν ἔργον εἴη λέγειν, τὰ δὲ περὶ πομπῆν τε καὶ θυσίαν καὶ τὰ κατὰ τοὺς ἀγῶνας (ἀπόχρη γὰρ ἐκ τούτων καὶ τὰ μὴ λεχθέντα ἐξετάζειν) τοιαῦδε. (72) πρὶν 10 <γάρ> ἄρξασθαι τῶν ἀγῶνων, πομπὴν ἔστολλον τοῖς θεοῖς οἱ τὴν μεγίστην ἔχοντες ἐξουσίαν, ἀπὸ τοῦ Καπιτωλίου τε καὶ δι' ἀγορᾶς ἄγοντες ἐπὶ τὸν μέγαν ἵππόδρομον. ἡγοῦντο δὲ τῆς πομπῆς πρῶτον μὲν οἱ παῖδες αὐτῶν οἱ πρόσηβοί τε καὶ τοῦ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν, ἵππεῖς μὲν ὧν οἱ πατέρες τιμῆματα ἵππέων εἶχον, πεζοὶ δ' οἱ μέλλοντες ἐν τοῖς πεζοῖς στρατεύεσθαι, οἱ μὲν κατ' 15 ἕλας τε καὶ κατὰ λόχους, οἱ δὲ κατὰ συμμορίας τε καὶ τάξεις ὡς εἰς διδασκαλεῖον πορευόμενοι, ἵνα φανερὰ γίνοιτο τοῖς ξένοις ἢ μέλλουσα ἀνδρουσθαι τῆς πόλεως ἀκμὴ πλήθός τε καὶ κάλλος οἷα τις ἦν. (2) τούτοις ἠκολούθουν ἠνίοχοι τέθριππά τε καὶ συναρίδας καὶ τοὺς ἀξέυκτους ἵππους ἐλαύνοντες· μεθ' οὓς οἱ τῶν ἀθλημάτων ἀγωνιστῶν τῶν τε κούφων καὶ τῶν βαρέων, τὸ μὲν 20 ἄλλο σῶμα γυμνοί, τὸ δὲ περὶ τὴν αἰδῶ καλυπτόμενοι. [[τοῦτο καὶ εἰς ἐμὲ τὸ ἔθος ἐν Ῥώμῃ διέμενον, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐγίνετο παρ' Ἑλλήσιν· ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι καταλέλυται, Λακεδαιμονίων αὐτὸ καταλυσάντων . . . τὰ δὲ πρὸ τούτων δι' αἰσχύνης εἶχον ἅπαντες Ἑλλήνες δια γυμνά φαίνειν . . . τὰ σώματα, ὡς Ὀμηρος τεκμηριοῖ . . . τοῦτο δὲ τὸ ἔθος ἀρχαῖον ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ὃν οἱ φυλάττοντες μέχρι τοῦδε Ῥωμαῖοι δῆλοι εἰσιν οὐ 25 προσμαθόντες παρ' ἡμῶν ὕστερον, ἀλλ' οὐδὲ μεταθέμενοι σὺν χρόνῳ καθάπερ ἡμεῖς.]]

(5) ἠκολούθουν δὲ τοῖς ἀγωνισταῖς ὄρχηστῶν χοροὶ πολλοὶ τριχῆι νενεμημένοι, πρῶτοι μὲν ἀνδρῶν, δεῦτεροι δ' ἀγενοίων, τελευταῖοι δὲ παίδων, οἷς παρηκολούθουν αὐληταὶ τ' ἀρχαικοῖς ἐμφυσῶντες αὐλίσκοις βραχέσιν [[ὡς καὶ εἰς τότε χρόνου γίνεται]] καὶ κιθαρισταὶ λύρας ἑπταχόρδους ἐλεφαντίνας καὶ τὰ καλού- 30 μενα βάρβιτα κρέκοντες [[ὧν παρὰ μὲν Ἑλλήσιν ἐκτέλειπεν ἡ χρῆσις ἐπ' ἐμοῦ πάτριος οὐσα· παρὰ δὲ Ῥωμαῖοις ἐν ἀπάσαις φυλάττεται ταῖς ἀρχαίαις θηηπολίαις.]]

(6) σκευαὶ δὲ τῶν ὄρχηστῶν ἦσαν χιτῶνες φοινίκεοι ζωστήρσι χαλκείοις ἐσφυγμένοι καὶ ξίφη περιηρημένα καὶ λόγχοι βραχύτεροι τῶν μετρίων, τοῖς δ' ἀν-

4 εἰς τε Β εἴτε Α 7 Ἑλληνικοῖς <παραπλήσια>? πανηγυριασμοὺς Β ἐκεχειρίας Β 8 ἂν ἔργον Β ἔ. ἂν Γ καὶ κατὰ (om. τὰ) Α 10 <γάρ> C 11 ἐξουσίαν: οὐσίαν Mommsen 12 οἱ (vor πρόσηβοι) om. Α 15 [κατὰ] λόχους Kiessling ὡς om. Β^o 18 <τὰ> τεθρ. ἴε καὶ <τὰς> συν. C. Jacoby καὶ I. ἀξέυκτους Kiessling 20 τὰ δὲ Rei 23 ἀναφαίνειν Α 26 πολλοὶ Β πολλοὶ Α om. Γ 28 τ' add. Β ἀρχαικῶς Cobet 29 [καὶ] Kiessling 32 φοινίκεοι Β φοινίκοι? C. Jacoby 33 παρηρημένα Rei

δράσι καὶ κράνη χάλκεα λόφοις ἐπισήμοις κεκοσμημένα καὶ πτεροῖς. ἤγεῖτο δὲ καθ' ἕκαστον χορὸν εἰς ἀνὴρ, δς ἐνεδίδου τοῖς ἄλλοις τὰ τῆς ὀρχήσεως σχήματα, πρῶτος εἰδοφορῶν τὰς πολεμικὰς καὶ συντόνουσ κινήσεις ἐν τοῖς προκελευσ-
 5 ματικῶς ὡς τὰ πολλὰ ῥυθμοῖς. [[[7] 'Ἐλληνικὸν δ' ἄρα καὶ τοῦτ' ἦν ἐν τοῖς
 5 πᾶν παλαιὸν ἐπιτήδευμα, ἐνόπλιος ὀρχησις ἢ καλουμένη πυρρίχη (8) δηλοῖ δὲ
 καὶ τούτου τὴν ἀρχαιότητα ὡς ἐπιχωρίου τοῖς "Ἐλλῃσιν Ὅμηρος (10) οὐ μόνον
 δ' ἐκ τῆς ἐναγωνίου τε καὶ κατεσπουδασμένης ὀρχήσεως τῶν χορῶν, ἦι παρὰ τὰς θηη-
 πόλιας τε καὶ πομπὰς ἐχρῶντο Ῥωμαῖοι, τὸ συγγενὲς ἂν τις αὐτῶν τὸ πρὸς τοὺς "Ἐλλῃνας
 ἴδοι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς κέρτμου καὶ τωθαστικῆς.]] μετὰ γὰρ τοὺς ἐνοπλίους χοροὺς
 10 οἱ τῶν σατυριστῶν ἐπόμπευον χοροί, τὴν Ἑλληνικὴν εἰδοφοροῦντες σίκινιν.
 σκευαὶ δ' αὐτοῖς ἦσαν τοῖς μὲν εἰς Σιληνοῦς εἰκασθεῖσι μαλλωτοὶ χιτῶνες, οὗς
 ἔνοι χορταίους καλοῦσι, καὶ περιβόλαια ἐκ παντὸς ἔνθους, τοῖς δ' εἰς Σατύρους
 περιζώματα καὶ δοραὶ τράγων καὶ ὀρθότριχες ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φόβαι καὶ ὅσα
 τούτοις ὅμοια· οὗτοι κατέσκωπτὸν τε καὶ κατεμμῶντο τὰς σπουδαίας κινή-
 15 σεις, ἐπὶ τὰ γελοιότερα μεταφέροντες. [[[11] δηλοῦσι δὲ καὶ αἱ τῶν θριάμβων
 εἰσοδοὶ παλαιὰν καὶ ἐπιχώριον οὖσαν Ῥωμαῖοις τὴν κέρτμον καὶ σατυρικὴν παιδίαν . . .
 (12) εἶδον δὲ καὶ ἐν ἀνδρῶν ἐπισήμων ταφαῖς ἅμα ταῖς ἄλλαις πομπαῖς προηγουμένους
 τῆς κλίνης τοὺς σατυριστῶν χοροὺς κινουμένους τὴν σίκινιν ὀρχησιν, μάλιστα δ' ἐν
 τοῖς τῶν εὐδαιμόνων κήδεσιν. ὅτι δ' οὔτε Λιγύων οὔτ' Ὀμβρικῶν οὔτ' ἄλλων τινῶν
 20 βαρβάρων τῶν ἐν Ἰταλίαι κατοικούντων εὐρημα ἢ σατυρικὴ παιδίαι καὶ ὀρχησις ἦν ἀλλ'
 Ἑλλῃνων, δέδοικα μὴ καὶ ὄχληρὸς εἶναι τισι δόξω, λόγους πλείοσι πιστοῦσθαι ὀμολογού-
 μενον πρᾶγμα βουλόμενος]]. (13) μετὰ δὲ τοὺς χοροὺς τούτους κιθαρισταὶ τ'
 ἀθροοὶ καὶ αὐληταὶ πολλοὶ παρεξήρισαν, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ τε τὰ θυμιατήρια
 κομίζοντες, ἐφ' ὧν ἀρώματα καὶ λιβανωτὸς παρ' ὄλην <τὴν> ὁδὸν ἐθυμιάτο,
 25 καὶ οἱ τὰ πομπῆα παραφέροντες ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ πεποιημένα τὰ τε ἱερά
 καὶ τὰ δημόσια. τελευταῖα δὲ πάντων αἱ τῶν θεῶν εἰκόνες ἐπόμπευον, ὧμοις ὑπ'
 ἀνδρῶν φερόμεναι μορφάς θ' ὁμοίας παρέχουσαι ταῖς παρ' Ἑλλῃσι πλαττομέ-
 ναις καὶ σκευὰς καὶ σύμβολα καὶ δωρεάς, ὧν εὐρεταὶ καὶ δοτῆρες ἀνθρώποις
 ἕκαστοι παραδίδονται, οὐ μόνον Διὸς καὶ Ἥρας καὶ Ἀθῆνᾶς καὶ Ποσειδῶνος καὶ
 30 τῶν ἄλλων οὗς Ἑλλῃνες ἐν τοῖς δώδεκα θεοῖς καταριθμοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν
 προγενεστέρων . . . καὶ τῶν ὕστερον ἀφ' οὗ τὴν ἀρχὴν Ζεὺς παρέλαβε μυθο-
 λογουμένων γενέσθαι . . . καὶ ὅσων ἡμιθέων γενομένων αἱ ψυχαὶ τὰ θνητὰ
 ἀπολιποῦσαι σώματα εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν λέγονται
 (15) συντελεσθεῖσης δὲ τῆς πομπῆς ἐβουθύτουον εὐθύς οἱ τ' ὕπατοι καὶ τῶν
 35 ἱερέων οἷς ὄσιον, καὶ ὁ τῶν θηηπολιῶν τρόπος ὁ αὐτὸς ἦν τῶι παρ' ἡμῖν· χερνι-
 ψάμενοι τε γὰρ αὐτοὶ καὶ τὰ ἱερά καθαρώι περιαγνίσαντες ὕδατι καὶ Δημητρίους
 καρποὺς ἐπιπράναντες αὐτῶν ταῖς κεφαλαῖς, ἔπειτα κατευξάμενοι, θύειν τότε

1 χαλκᾶ? C. Jacoby 2 χορὸν Syl χωρίον ο ἐνεδίδου Syl ἂν· ο 3-4 προ-
 κελευσματικῶς ν προκελεύσασιν AB 13 φόβαι B φῶκαι A^{so} φῶβαι A¹ 17
 εἶδον B ἦδον A 18 σατυριστῶν Salm σατυριστὰς ο 20 εὐρεμα B 24 <τὴν>
 Kiessling 29 παραδίδονται Kiessling 36 Δημητρίους Mei δῆμητρος ο

τοὺς ἱππικούς ἀπὸ ἐκείνων. τῶν δ' ἂν μὲν ἑστῶσις, ἔτι τοῦ θύλακος ποσειδῶν
 τοὺς ἡμετέρας ἔπαιον, ἃ δὲ πίπτουσις ἱππιθεσίου τὰς σκυρῆας, καὶ μετὰ
 τοῖσι λαίμακός τε καὶ μέλισσας ἀπαρχῆς ἐκάλυπτον ἐξ ἐλάσσου σπύγγου
 καὶ παρὰ τὴν κλίση μύλων, ἃς ἀργίους ζέας ἀναδέσσοντας προσέφερον τοῖς
 5 θύλακον ἐπὶ κούρῳ· οἱ δ' ἐπὶ τοῖς βωμοῖς ἐπιθέοντες ὑφῆπτον, καὶ προσέσπευθον
 οὐρανὸν κατὰ τῶν ἀργυρομέτρων. [(16) ἕλαστον δ' ἔτι κατὰ νόμον ἐγένετο τοῖς ἑμὲ
 θύλακον ὑφ' Ἑλλήνων κατασταθῆντας. ἐκ τῆς Ὀμηροῦ ποιήσεως γινώσκω βάλαιον
 (18) ταῦτα δὲ Ῥωμαῖοις ἔτι καὶ ἐκ ἐμὲ πράττοντας ἐπὶ ταῖς θυσίαις ἰδὼν ἐπίσταμαι, καὶ
 μὲν πιστεῖ τῆδε ἀκούμενος ὅτι βαρβάρους ἐπέισθη εἶναι τοὺς οὐκιστὰς τῆς Ῥώμης,
 10 ἄλλ' ἐκ πολλῶν τόποισι συνεληλυθότας Ἑλλήνας. ὀλίγα μὲν γὰρ ἐπιτηδεύματα περὶ θυσίας
 τε καὶ ἐορτῆς ἁμῶσις Ἑλλήσι καὶ βαρβάρους τινὰς ἐπιτελεῖν ἐνδέχεται, ἅπαντα δὲ ταῦτα
 πράττειν ἀπίθωνον].

(73) λοιπὸν δ' ἔτι μοι καὶ περὶ τῶν ἀγῶνων, οὓς μετὰ τὴν πομπὴν ἐπετέλουν,
 ὀλίγα διελεῖν. πρῶτος ὁ τῶν τεθρίππων τε καὶ συνωρίδων καὶ τῶν ἀζεύκτων
 15 ἱππων ἐγένετο δρόμος [[ὡς παρ' Ἑλλήσι τὸ ἀρχαῖον Ὀλυμπίασι τε καὶ μέχρι τοῦ
 παρόντος]]. (2) ἐν δὲ ταῖς ἱππικαῖς ἀμίλλαις ἐπιτηδεύματα δύο τῶν πάνυ
 παλαιῶν, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐνομοθετήθη, φυλαττόμενα ὑπὸ Ῥωμαίων μέχρι τῶν κατ' ἐμὲ
 διάκειται χρόνων, τὸ τε περὶ τὰ τρίπωλα τῶν ἀρμάτων[[δ παρ' Ἑλλήσι μὲν ἐκλέλοιπεν,
 ἀρχαῖον <ὄν> ἐπιτηδεύμα καὶ ἥρωικόν, ὡς ποιεῖ τοὺς Ἑλλήνας Ὀμηρος ἐν ταῖς μάχαις
 20 χρωμένους . . .]]. ἕτερον δὲ [[παρ' ὀλίγαις ἔτι φυλαττόμενον πόλεσις Ἑλληνίσιν
 ἐν ἱερουργίαις τισὶν ἀρχαῖκαῖς]] ὁ τῶν παρεμβεβηκότων τοῖς ἄρμασι δρόμος. (3)
 ὅταν γὰρ τέλος αἱ τῶν ἱππων ἀμίλλαι λάβωνται, ἀποπηδῶντες ἀπὸ τῶν ἀρμάτων
 οἱ παροχούμενοι τοῖς ἡνιόχοις [[οὓς οἱ ποιηταὶ μὲν παραβάτας, Ἀθηναῖοι δὲ
 καλοῦσιν ἀποβάτας]] τὸν σταδιαῖον ἀμιλλῶνται δρόμον αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους.
 25 τελεσθέντων δὲ τῶν ἱππικῶν δρόμων, οἱ τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν ἀγωνιζόμενοι
 τότε εἰσήμσαν, δρομεῖς τε καὶ πύκται καὶ καλαισταί. [[τρία γὰρ ἀολήματα παρὰ
 τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσι ταῦτ' ἦν, ὡς Ὀμηρος ἐπὶ τῆ Πατρόκλου δηλοῖ ταρῆ]].

(4) ἐν δὲ τοῖς διὰ μέσου τῶν ἀθλημάτων χρόνοις Ἑλληνικώτατον καὶ
 κράτιστον ἀπάντων ἐθῶν ἀπεδείκνυντο, στεφανώσεις καὶ ἀναρρήσεις ποιούμενοι
 30 τιμῶν, αἷς ἐτίμων τοὺς ἑαυτῶν εὐεργέτας [[ὡς Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς ἐγι-
 νετο θυσίαις]], καὶ σκύλων ὄσων ἐκ πολέμων λάβοιεν ἐπιδειξίεις τοῖς εἰς θέαν
 συνεληλυθόσι. (5) ἀλλὰ γὰρ ὑπὲρ μὲν τούτων οὔτε μῆθνα ποιήσασθαι λόγον . . .
 ἤρμοττε. καιρὸς δ' ἐπὶ τὴν ἀπολειπομένην διήγησιν ἐπανάγειν. ὡς γὰρ δὴ τὰ περὶ τὸν
 ἀπαχθέντα ἐπὶ τιμωρίαν ὑπὸ τοῦ δεσπότηου καὶ προηγησάμενον τῆς πομπῆς
 35 (F 13a) ἔμαθεν ἢ βουλή ἑτέραν ἐψηφίσαστο τῷ θεῷ πομπῆν ἐπιτελε-

5 ἐπιθέοντες Kiessling ἐπιθέοντες ο 6 ἀγίζομένων A 11 καὶ βαρβάρους τινὰς
 Syl β.κ.τ. ο β. καὶ πλάνητας Kiessling πάντα C. Jacoby ταῦτα Rei ταῦτα ο
 13 δὲ ἔτι Kiessling δ' ἔστι ο 15 ὡς παρ' Syl ὡσπερ ο 18 διακίεται: διατελεῖ
 Kiessling 19 <ὄν> Kiessling 20 ἕτερον τε Rei 22 αἱ om. B ἱππων
 Ghelen ἱππέων ο λάβωσιν Cobet 24 καλοῦσιν om. A 29 ἀπεδείκνυτο B
 30 τιμῶν αἷς Rei τινὰς οἷς ο

σθῆναι καὶ ἀγῶνας ἐξ ἀρχῆς ἐτέρους ἀπὸ διπλασίων χρημάτων ἢ πρότερον ἐγένοντο.

καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τούτων συντελεσθέντα τῶν ὑπάτων τοιάδε ἦν.

14 (12; 17) LIVIUS 2, 40, 10: *abductis deinde legionibus ex agro Romano, invidia rei oppressum perisse tradunt* (scil. Coriolanum), *alii alio leto. apud Fabium, longe antiquissimum auctorem, usque ad senectulem vixisse eundem invenio: (II) refert certe hanc saepe eum exacta aetate usurpasse vocem, multo miserius seni exsilium esse.*

15 (13; 18) LIVIUS 8, 30: *in Samnium incertis itum auspiciis est, cuius rei vitium non in belli eventum, quod prospere gestum est, sed in rabiem atque iras imperatorum vertit. (2) namque Papirius dictator a pullario monitus cum ad auspiciam repetendum Romam proficisceretur, magistro equitum denuntiavit, ut sese loco teneret, neu absente se cum hoste manum consereret. (3) Q. Fabius cum post projectionem dictatoris per exploratores conperisset, perinde omnia soluta apud hostes esse ac si nemo Romanus in Samnis esset, (4) seu ferox adolescens indignitate accensus, quod omnia in dictatore viderentur reposita esse, seu occasione bene gerendae rei inductus, exercitu instructo paratoque profectus ad Inbrinium (ita vocant locum) acie cum Samnitibus conflixit. (5) ea fortuna pugnae fuit, ut nihil relictum sit quo (si adfuisset dictator) res melius geri potuerit; non dux militi, non miles duci defuit.*

20 (6) *eques etiam auctore L. Cominio tribuno militum, qui aliquoties impetu capto perumpere non poterat hostium agmen, detraxit frenos equis atque ita concitatos calcari permisit, ut sustinere eos nulla vis posset: per arma, per viros late stragem dedere. secutus pedes impetum equitum turbatis hostibus intulit signa: viginti millia hostium caesa eo die traduntur.*

25 (7) *auctores habeo bis cum hoste signa collata dictatore absente, bis rem egregie gestam; apud antiquissimos scriptores una haec pugna invenitur; in quibusdam annalibus tota res praetermissa est.*

(8) *magister equitum, ut ex tanta caede, nullis potitus spoliis congesta in ingentem acervum hostilia arma subdito igne concremavit, seu votum id deorum cuiuspiam fuit, (9) seu credere libet Fabio auctori, eo factum ne suae gloriae fructum dictator caperet nomenque ibi scriberet aut spolia in triumpho ferret. (10) litterae quoque de re prospere gesta ad senatum, non ad dictatorem missae argumentum fuere minime cum eo communicantis laudes. ita certe dictator id factum accepit, ut laetis aliis victoria parva prae se ferret iram tristitiamque. (11) misso itaque repente senatu se ex curia proripuit, tum vero non Samnitum magis legiones quam maiestatem dictatoriam et disciplinam militarem a magistro equitum victam et eversam dictitans,*

11 v.l. vertitur 13 v.l. manu Q. v que M om. r (8, 35, 5); cf. 8, 29, 9
 dictatorum . . . L. Papirium Cursorem, a quo Q. Fabius Maximus Rullianus [v
 rutil(i)anus, rutulianus Hss] magister equitum est dictus 17 inbrinium MP im-
 F um-H(O?) Imbrivium Barbarus 18 quo: quod PFUp 21 potuerat Weissen-
 born 21 agmen o aciem Wesenberg 26 scriptores: auctores UpL 29 in
 om. MPFO 34 laudem FF*UpO laude F^c(?)P 36 tum: cum HTDLA(?)

si illi impune spretum imperium fuisset. (12) itque plenus minarum iraeque projectus in castra. (die vorgänge im lager; flucht des Fabius nach Rom; der fall vor senat und volksversammlung; aller eintreten für Fabius). (35, 3) iam ipse adulescens iam pater M. Fabius contentioni oblii procumbere ad genua et iram deprecari dictatoris. (4) tum dictator silentio facio 'bene habet' inquit 'Quirites. vicit disciplina militaris, vicit imperii maiestas, quae in discrimine fuerunt, an ulla post hanc diem essent. (5) non noxae eximitur Q. Fabius, qui contra edictum imperatoris pugnavit, sed noxae damnatus donatur populo Romano, donatur tribuniciae potestati, precarium non iustum auxilium ferenti. (6) vive, Q. Fabi, felicitur hoc consensu civitatis ad tuendum te quam qua paulo ante exsultabas victoria; vive, id facinus ausus, cuius tibi ne parens quidem, si eodem loco fuisset, quo fuit L. Papirius, veniam dedisset. (7) necum, ut voles, reverteris in gratiam; populo Romano, cui vitam debes, nihil maius praestiteris quam si hic tibi dies satis documenti dederit, ut bello ac pace pati legitima imperia possis.' (8) cum se nihil morari magistrum equitum pronuntiasset, degressum eum templo laetus senatus, laetior populus, circumfusi ac gratulantes hinc magistro equitum hinc dictatori persecuti sunt, (9) firmatumque imperium militare haud minus periculo Q. Fabi quam supplicio miserabili adolescentis Manli videbatur.

16 (14; 19) LIVIUS 10, 37, 13: et huius anni parum constans memoria 294^a
 20 est. Postumium auctor est Claudius (F 34 Pet) in Samnio captis aliquot urbibus, in Apulia fusum fugatumque saucium ipsum cum paucis Luceriam compulsum, ab Atilio in Etruria res gestas eumque triumphasse. (14) Fabius ambo consules in Samnio et ad Luceriam res gessisse scribit, traductumque in Etruriam exercitum (sed ab
 25 utro consule non adiecit), et ad Luceriam utrimque multos occisos, (15) inque ea pugna Jovis Statoris aedem votam, ut Romulus ante voverat. (16) sed fanum tantum (id est locus templo effatus) fuerat; ceterum hoc demum anno ut aedem etiam fieri senatus iuberet, bis eiusdem voti damnata re publica in religionem venit.
 30 17 (15; 21) POLYB. I, 14, 1-6: (darsteller des 1. Punischen Krieges) 264/41^a s. T 6.

18 (16; 22) POLYB. I, 58, 2: ὁ γὰρ Ῥωμαίων τὸν Ἐρυκὰ τηρούντων ἐπὶ τε τῆς κορυφῆς καὶ παρὰ τὴν ῥίζαν, καθάπερ εἵπομεν (I, 55), κατελάβετο τὴν πόλιν τῶν Ἐρυκίνων, ἥτις ἦν μεταξὺ τῆς τε κορυφῆς καὶ τῶν πρὸς τῇ ῥίζῃ στρατοπεδευσάντων. (3) ἔξ οὗ συνέβαινε παραβόλως μὲν ὑπομένειν καὶ διακινδυνεύειν πολιορκουμένους τοὺς τὴν κορυφὴν κατέχοντας τῶν Ῥωμαίων, ἀπίστως δὲ τοὺς Καρχηδόνιους ἀντέχειν, τῶν τε πο-

5 dictatori M(?)HTL 7 Q. om. M(HTDLA) 9 v.l. ferente, ferentie (P?)
 v.l. fabii 10 ex(s)ultabas PFUpOHT^s exinsultabas M(TDLA) insultabas s
 vives HTDLA 12 reverteres PF reveries P^c(?) 15 degressum Gronov di- o
 21 in apulia Up in apuliam r 23-25 res gessisse - ad Luceriam om. M 25
 adiecit Madvig 27-28 effatus P ia sacratus effatus M 28 fuerat: fieret Up
 29 re publica s v respublica o 35 πρὸς: πρὸ B τῇ ῥίζῃ C τῆς ῥίζης r

- λεμίων πανταχόθεν προσκειμένων καὶ τῶν χορηγιῶν οὐ βραδύως αὐτοῖς παρακομιζομένων ὡς ἂν τῆς θαλάττης καθ' ἓνα τόπον καὶ μίαν πρόσοδον ἀντεχομένοις. (4) οὐ μὴν ἀλλὰ πάλιν ἐνταῦθα πάσαις μὲν ἀμφοτέροι ταῖς πολιορκητικαῖς ἐπινοίαις καὶ βίαις χρησάμενοι κατ' ἀλλήλων, πᾶν δὲ γένος ἐνδείας ἀνασχομένοι, πάσης δ' ἐπιθέσεως καὶ μάχης πείραν λαβόντες, τέλος, οὐχ ὡς Φάβιός φησιν ἐξ ἀδυνατοῦντες καὶ περικακοῦντες, ἀλλ' ὡς ἂν ἀπαθεῖς καὶ ἀήττητοὶ τινες ἄνδρες ἱερὸν ἐποίησαν τὸν στέφανον. (6) πρότερον γὰρ ἢ ἐκείνους ἀλλήλων ἐπικρατῆσαι, καίπερ δύο ἔτη πάλιν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ διαγωνισαμένους, δι' ἄλλου τρόπου συνέβη λαβεῖν τὸν πόλεμον τὴν κρίσιν.
- 10 19 (17; 23) a) LIVIUS *Per.* 20: *Galli transalpini, qui in Italiam intruuerant, caesi sunt. eo bello populum Romanum sui Latiniq̄ue nominis DCCC armatorum <Fabiūs> habuisse dicit. exercitibus Romanis tunc primum trans Padum ductis Galli Insubres aliquot proeliis fusi in deditionem venerunt. M. Claudius Marcellus cos. (a. 222) occiso Gallorum Insubrium duce Vertomaro opima spolia rettulit.*
- 15 b) EUTROP. *Brev.* 3, 5: *L. Aemilio consule (a. 225) ingentes Gallorum copiae Alpes transierunt. sed pro Romanis tota Italia consensit, traditumque est a Fabio historico, qui eo bello interfuit (T 2) DCCC milia hominum parata ad id bellum fuisse. sed res per consulem tantum prospere gesta est, XL milia hostium interfecta sunt et triumphus Aemilio decretus.*
- 20 (6) *aliquot deinde annis post contra Gallos intra Italiam pugnatum est finitimumque bellum M. Claudio Marcello et Cn. Cornelio Scipione consulibus. tum Marcellus cum parva manu equitum dimicavit et regem Gallorum Viridomarum nomine manu sua occidit e.g.s.*
- c) OROSIUS *Hist.* 4, 13, 5: *L. Aemilio Papo C. Atilio Regulo consulibus magna formidine consternatus est senatus defectione Cisalpiniae Galliae, cum*
- 25 *etiam ex ulteriore Gallia ingens adventare exercitus nuntiaretur maxime Gaesatorum, quod nomen non gentis sed mercenariorum Gallorum est. (6) itaque permoti consules totius Italiae ad praesidium imperii contraxere vires. quo facto in utriusque consulis exercitu octingenta milia armatorum fuisse referuntur, sicut Fabius historicus, qui eidem bello interfuit, scripsit, (7) ex quibus Romanorum et Campanorum fuerunt perditum trecenta quadraginta octo milia ducenti(?), equitum vero viginti sex milia sescenti; cetera multitudo sociorum fuit. (8) commisso proelio apud Arretium Atilius consul occisus est: octingenta milia Romanorum nec saltem tanta quanta eos terrere debuit caesa sui parte fugerunt; nam tria milia eorum tunc*

7 ἐποίησαν τὸν Bkr ἐποίησαντο ο II eo: et NP et eo L DCCC Mommsen
 a CCC NP 12 <Fabiūs> Mommsen dicitur c 14 Vertomaro: cf. bc; Vir-
 lomane (N—ni N^a vulomani F) Propert. 4, 10, 41 Viridomarus (-morus) Serv.
 Vergil. A. 6, 855 22 viridomarum B vir(i)od-, vitrod- r βουρι- tr 23 Papo c v
 Catulo o C.: g L gaio RD 24 est om. LD 26 gesatorum R g^aesorum D
 27 traxere L 28 quo: qui D 31 trecenta—ducenti D (RL) CCCXLVIIIICC
 T CCLXXXVIIIICC Mommsen 34 eorum om. D

interfecta historici tradunt... (10) post haec secundum cum Gallis proelium gestum est, in quo plane quadraginta milia Gallorum trucidata sunt. (11) sequenti anno (224) Manlius Torquatus et Fulvius Flaccus consules primi trans Padum Romanas duxere legiones. pugnatum est ibi cum Insubribus Gallis, quorum inter-
5 secta sunt viginti tria milia, quinque milia capta sunt... (15) post hoc Clau-
dus consul Gaesatorum triginta milia deleuit, ubi etiam ipse Viridomarum regem
in primam aciem progressus occidit, et inter multa Insubrium, quos ad deditiorem
coegerat, oppida Mediolanium... cepit. d) Polyb. 2, 23; (§ 1-6 die Γαισάται
 Γαλάται, υπεράραντες τὰς Ἄλπεις, brechen in Italien ein im konsulat des L. Aemilius
 10 und C. Atilius). (7) οἱ δ' ἐν Ῥώμῃ πάντες περιδεεῖς ἦσαν, μέγαν καὶ φοβερὸν αὐτοῖς
 ὑπολαμβάνοντες ἐπιφέρεισθαι κίνδυνον· ἔπασχον δὲ τοῦτ' εἰκότως, ἔτι περὶ Γαλατῶν
 ἐγκαθημένου ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ φόβου. (8) διὸ καὶ πρὸς ταύτην ἀναφέ-
 ροντες τὴν ἔννοιαν τὰ μὲν συνήθροισαν, τὰ δὲ κατέγραφον στρατόπεδα, τοῖς δ' ἐτοίμοις
 εἶναι παρήγγελλον τῶν συμμάχων. (9) καθόλου δὲ τοῖς ὑποτεταγμένοις ἀναφέρειν
 15 ἐπέταξαν ἀπογραφὰς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, σπουδάζοντες εἶδέναι τὸ σύμπαν πλῆθος τῆς
 ὑπαρχούσης αὐτοῖς δυνάμεως... (24) [[ἵνα δὲ συμφανὲς ἐπ' αὐτῶν γένηται τῶν
 ἔργων ἡλίκοις Ἄνιβας ἐτόλμησε πράγμασιν ἐπιθέσθαι μετὰ [δὲ] ταῦτα...]] (2) ῥη-
 τέον ἂν εἴη τὴν παρασκευὴν καὶ τὸ πλῆθος τῆς ὑπαρχούσης αὐτοῖς τότε δυνάμεως. (3)
 μετὰ μὲν δὴ τῶν ὑπάντων ἐξεληλύθει τέτταρα στρατόπεδα Ῥωμαϊκά, πεντάκις μὲν χι-
 20 λιοὺς καὶ διακοσίους πεζοῦς, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους ἔχον ἕκαστον· (4) σύμμαχοι δὲ
 μεθ' ἑκατέρων ἦσαν οἱ συνάμφω πεζοὶ μὲν τρισμῦριοι, δισχιλιοὶ δ' ἱππεῖς. (5) τῶν
 δ' ἐκ τοῦ καιροῦ προσβηθησάντων εἰς τὴν Ῥώμην Σαβίνων καὶ Τυρρηνῶν ἱππεῖς μὲν
 ἦσαν εἰς τετρακισχιλίους, πεζοὶ δὲ πλείους τῶν πεντακισμυρίων. (6) τούτους μὲν
 ἀθροίσαντες ὡς ἐπὶ Τυρρηνας προεκάθισαν, ἐξαπέλεκον αὐτοῖς ἡγεμόνα συστήσαντες.
 25 (7) οἱ δὲ τὸν Ἀπεννίνου κατοικοῦντες Ὀμβροὶ καὶ Σαρσινάτοι συνήχθησαν εἰς δισμύριοις,
 μετὰ δὲ τούτων Οὔνετοι καὶ Γονομάοι δισμῦριοι· (8) τούτους δ' ἔταξαν ἐπὶ τῶν
 ὄρων τῆς Γαλατίας, ἔν' ἐμβαλόντες εἰς τὴν τῶν Βοίων χώραν ἀντιπερισπῶσι τοὺς ἐξελη-
 λυθότας. τὰ μὲν οὖν προκαθήμενα στρατόπεδα τῆς χώρας ταῦθ' ἦν, (9) ἐν δὲ τῇ
 Ῥώμῃ διέτριβον ἡτομασμένοι χάριν τῶν συμβαινόντων ἐν τοῖς πολέμοις, ἐφεδρείας
 30 ἔχοντες τάξιν, Ῥωμαίων μὲν αὐτῶν πεζοὶ δισμῦριοι, μετὰ δὲ τούτων ἱππεῖς χίλιοι καὶ
 πεντακόσιοι, τῶν δὲ συμμάχων πεζοὶ μὲν τρισμῦριοι, δισχιλιοὶ δ' ἱππεῖς. (10) κατα-
 γραφαὶ δ' ἀνηνέχθησαν Λατίνων μὲν ὀκτακισμῦριοι πεζοὶ, πεντακισχιλιοὶ δ' ἱππεῖς·
 Σαυνιτῶν δὲ πεζοὶ μὲν ἑπτακισμῦριοι, μετὰ δὲ τούτων ἱππεῖς ἑπτακισχιλιοὶ· (11) καὶ
 μὴν Ἰαπύγων καὶ Μεσσαπίων συνάμφω πεζῶν μὲν πέντε μυριάδες, ἱππεῖς δὲ μῦριοι σὺν
 35 ἑξακισχιλίοις· (12) Λευκανῶν δὲ πεζοὶ μὲν τρισμῦριοι, τρισχιλιοὶ δ' ἱππεῖς· Μαρσῶν δὲ
 καὶ Μαρρουκίων καὶ Φερεντῶνων, ἔτι δὲ Οὔεστίνων πεζοὶ μὲν δισμῦριοι, τετρακισχι-
 λιοὶ δ' ἱππεῖς. (13) ἔτι γε μὴν καὶ ἐν Σικελίαι καὶ Τάραντι στρατόπεδα δύο παρεφῆ-
 δρευεν, ὧν ἑκάτερον ἦν ἀνὰ τετρακισχιλίους καὶ διακοσίους πεζοὺς, ἱππεῖς δὲ διακοσίους.
 (14) Ῥωμαίων δὲ καὶ Καμπανῶν ἢ πλῆθος πεζῶν μὲν εἰς εἰκοσι καὶ πέντε κατελέχθησαν
 40 μυριάδες, ἱππέων δ' ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν ἐπῆσαν ἔτι τρεῖς χιλιάδες, (15) ὥστ' εἶναι

4 subribus R	5 viginti tria milia: XXXIII TO	quinque: sex D	8
mediola* num	[Γαισάται] Bkr	12 πρὸς ταῦτ' Hultsch	16 ἐπ' Bkr ὑπ' ο
17 [δὲ] Rei	18 ἂν εἴη Schwei εἶναι ο	20 πεζοὺς C πεζικούς AR	25 Ὀμβροὶ
Ursinus σόμβροὶ ο	Σαρσινάται Cellarius	27 ὄρων Cas ὄρων A ὄρων R	ἔν' B
ἂν A ὡς ἂν CDE	βοιῶν AR	28 ταῦτα AR τσαῦτα Rei	36 Φρεντανῶν (cf.
3. 88, 3) Schwei	37 γε D δὲ AR	40 εἶναι ο ἦν Bkr	

τὸ [κεφάλαιον τῶν μὲν προκαθημένων τῆς Ῥώμης δυνάμεων πεζοὶ μὲν ὑπὲρ πεντεκαίδεκα μυριάδες, ἱππεῖς δὲ πρὸς ἑξακισχιλίους, τὸ δὲ] (16) σύμπαν πλῆθος τῶν δυναμένων ὄπλα βαστάζειν αὐτῶν τε Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων πεζῶν ὑπὲρ τὰς ἑβδομήκοντα μυριάδας, ἱππέων δ' εἰς ἑπτὰ μυριάδας [[ἐφ' ὅσας Ἀνίβας ἐλάττους ἔχων διαμυρίων 5 ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἰταλίαν (cf. Cincius 810 F 5)].

20 (27; 24) PLIN. *N.H.* 10, 71: *tradit et Fabius Pictor in anna-* a. 223?
libus suis, cum obsideretur praesidium Romanum a Ligustinis, hiru-
ndinem a pullis ad se adlatam, ut lino ad pedem eius adligato nodis significaret,
quoto die adveniente auxilio eruptio fieri deberet.

10 21 (18; 25) POLYB. 3, 8: Φάβιος δὲ φησιν ὁ Ῥωμαϊκὸς συγ- 219/8^a
γραφεὺς ἅμα τῷ κατὰ Ζακανθαίους ἀδικήματι (180 F 1) καὶ τὴν Ἀσδρούβου
πλεονεξίαν καὶ φιλαρχίαν αἰτίας γίνεσθαι τοῦ κατ' Ἀνίβαν πολέμου. (2) ἐκεῖ-
νον γὰρ μεγάλην ἀνειληφότα τὴν δυναστείαν ἐν τοῖς κατ' Ἰβηρίαν τόποις, μετὰ
ταῦτα παραγενόμενον ἐπὶ Λιβύην ἐπιβαλέσθαι καταλύσαντα τοὺς νόμους εἰς
15 μοναρχίαν περιστῆσαι τὸ πολίτευμα τῶν Καρχηδονίων. (3) τοὺς δὲ πρῶτους
ἄνδρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος προειδομένους αὐτοῦ τὴν ἐπιβολὴν συμφρονῆσαι
καὶ διαστῆναι πρὸς αὐτόν. (4) τὸν δ' Ἀσδρούβαν ὑπιδόμενον, ἀναχωρήσαντα
ἐκ τῆς Λιβύης, τὸ λοιπὸν ἤδη τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν χειρίζειν κατὰ τὴν αὐτοῦ
προαίρεσιν, οὐ προσέχοντα τῷ συνεδρίῳ τῶν Καρχηδονίων. (5) Ἀνίβαν
20 δὲ κοινωνὸν καὶ ζηλωτὴν ἐκ μειρακίου γεγονότα τῆς ἐκείνου προαιρέσεως καὶ
τότε διαδεξάμενον τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν Ἀσδρούβα ποι-
εῖσθαι τῶν πραγμάτων. (6) διὸ καὶ νῦν τὸν πόλεμον τοῦτον ἐξσηνοχέαι
κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν Ῥωμαίοις παρὰ τὴν Καρχηδονίων γνώμην.
(7) οὐδένα γὰρ εὐδοκεῖν τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν Καρχηδόνι, τοῖς ὑπ' Ἀνί-
25 βου περὶ τὴν Ζακανθαίων πόλιν πραχθεῖσιν. (8) ταῦτα δ' εἰπὼν φησιν μετὰ
τῆς προειρημένης πόλεως ἄλλωσιν παραγενέσθαι τοὺς Ῥωμαίους οἰομένους
δεῖν ἢ τὸν Ἀνίβαν ἐκδιδοῖναι σφίσι τοὺς Καρχηδονίους ἢ τὸν πόλεμον ἀναλαμ-
βάνειν. (9-11 Polybios lehnt den statuierten gegensatz zwischen Hannibal und
Karthago ab; 9, 1-5: T 6β).

30 22 (19; 26) LIVIUS 22, 7: *haec est nobilis ad Trasumennum pugna* 217^a
atque inter paucas memorata populi Romani clades. (2) quindecim millia
Romanorum in acie caesa; decem millia sparsa fuga per omnem Etruriam
diversis itineribus urbem petiere; (3) duo millia quingenti hostium in acie,
multi postea [utrinque] ex vulneribus periere. multiplex caedes utrinque facta

1-2 [κεφ.-τὸ δὲ] Hultsch 2 δυναμένων A²E δυνάμεων A¹R 3 πεζῶν μὲν C
5 ἐπέβαλεν A 8 significaret d -re r 9 quoto F^{2a} quo R(ras.) d quinto r
11 ἀσδρούβα DE 12 γένεσθαι Bkr 14 ἐπὶ ο εἰς Bkr 16 συμφρονῆσαι A
32 caesa <totidem capta> (Plutarch. *Fab. Max.* 3, 3; cf. Polyb. 3, 85, 1) C. Peter
33 diversis (aversis) εν adversis o duo millia quingenti PC mille quingenti (Polyb.
3, 85, 5) M^cDAN xxd M(?) 34 [utrinque] Perizonius

traditur ab aliis; (4) ego praeterquam quod nihil auctum ex vano velim, quo nimis inclinant ferme scribentium animi Fabium, aequalem temporibus huiusce belli, potissimum auctorem habui.

23 (29a; I) MAR. VICTOR. *Ars I* (Gr. Lat. VI) p. 23 Keil: *reperiores litterarum. Cadmus ex Phoenice in Graeciam et Euander ad nos transtulerunt a b c d e [h] i k <l> m n o p [q] r s t <u> litteras numero XVI. postea quasdam a Palamede et alias a Simonide adiectas implese numerum XXIV . . . grammatici, praeterea Demetrius Phalereus (228), Hermocrates (IV), ex nostris autem Cincius (810 F 6), Fabius, Gellius (F 2/3 Pet) tradiderunt.*
 10 *ex quibus Cincius <<paucis>> inquit <<commutatatis, ut ad linguam nostram † pervenirent, eas namque † Cadmus ex Phoenice in Graeciam, inde ad nos Euander transtulerunt>>.*

24 (-; 2) ISIDOR. *Origg.* 4, 7, 34: *Alexander historiographus (273 406/400 F 102 bis) ait: Vulscos quidam appellatos aiunt a Vulscio Antiphatae*
 15 *Laestrygonis filio. Fabius quoque a Siculis profectos corrupto nomine Vulscos ait dictos.*

25 (28; 28) SUDA s.v. Φάβιος Πίκτηρ· συγγραφεὺς Ῥωμαίων. οὗτος λέγει ἄρχοντι Ῥωμαίων μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ σφετερίσασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ὀπιούν.

20 26 (26; 27) PLIN. *N.H.* 14, 89: *Fabius Pictor in annalibus suis scripsit matronam, quod loculos, in quibus erant claves cellae vinariae, resignavisset, a suis inedia mori coactam.*

27 (29; 20) STRABON 5, 3, I p. 228: *φησι δὲ ὁ συγγραφεὺς Φάβιος (290?) Ῥωμαίους αἰσθέσθαι τοῦ πλοῦτου τότε πρῶτον, ὅτε τοῦ ἔθνους τούτου (scil. 25 τῶν Σαβίνων) κατέστησαν κύριοι.*

2. AUS DEN LATEINISCHEN ANNALEN

(T 8; 10)

28 (-; 3A) SERV. DAN. VERGIL. *A.* 5, 73: *hoc Helymus facit] princeps Troianorum, qui dicitur tres in Sicilia condidisse civitates*
 30 *Ascam(?), Entellam, Egestam. alii dicunt eum post incensum Ilium cum*

I auctum Walch (h)austum o 4-5 [rep. lit.] Schady rep. lit. <Chaldaei (o. Phoenices) erant> Wilmanns 6 h del. l h i k Par. 7531 [q] del. Vossius <u> Vossius 11 convenirent easdem quas H. Peter inde Schady unde o 13-16 TUV om. r; in 9, 2, 88 gestellt von Lindsay 14-15 Antiphatae Laestrygonis Haupt antiphatele strigonis TUV(?) 15 a Siculis Haupt sicolicis TV siuolcis U; cf. O. Skutsch *Rh. Mus.* 98, 1955, p. 94 ff. 28 Helymus: helimus, FH elymus IN 30 ascam entellam aegestam T asca nie tellā gestā F Ascam: Erycem Cluverius Alicyas Unger

Aceste in Siciliam venisse eique participem fuisse; alii Anchisae nothum filium tradunt; Fabius Helymum regem in Sicilia genitum Erycis fratrem fuisse dicit.

29 (23; p. 112 F 1*) SERV. VERGIL. A. 12, 603: *purpureos mortura manu discindit amictus (scil. regina) | et nodum informis leti trabe nectit ab alta*] *Fabius Pictor dicit, quod inedia se interemerit. sane sciendum quia cautum fuerat in pontificalibus libris ut qui laqueo vitam finisset inseputus abiceretur: unde bene ait 'informis leti'.*

30 (22; p. 112 F 4*) a) SERV. DAN. VERGIL. A. 8, 630: *fecerat et viridi selam Mavortis in antro | procubuisse lupam, geminos huic ubera circum | ludere pendentis pueros e.q.s.] potest accipi et 'fecerat lupam Mavortis' et 'Mavortis in antro'. Fabius <<spelunca Martis>> dixit. F 4 c. 3/4*

b) ORIG. GENT. ROM. 20: *at vero Fabius Pictor primo libro et Vennonius solito institutoque egressam virginem (scil. Rheam Silviam) in usum sacrorum aquam petiitum ex eo fonte, qui erat in luco Martis, subito imbris tonitribusque quae cum illa erant disiectis a Marte compressam conturbatamque, mox recreatam consolatione dei nomen suum indicantis affirmantisque ex ea natos dignos patre evasuros. (2-3: aussetzung der kinder circa radices montis Palati; ernährung durch wölfen ad arborem fici; aufnahme durch den subulcus Faustulus und übergabe an seine frau* 15 *petiitum ex eo fonte, qui erat in luco Martis, subito imbris tonitribusque quae cum illa erant disiectis a Marte compressam conturbatamque, mox recreatam consolatione dei nomen suum indicantis affirmantisque ex ea natos dignos patre evasuros. (2-3: aussetzung der kinder circa radices montis Palati; ernährung durch wölfen ad arborem fici; aufnahme durch den subulcus Faustulus und übergabe an seine frau* 20 *Acca Larentia, ut scribunt Ennius libro primo [A 68 ff. V*] et Caesar libro secundo). (4) addunt quidam Faustulo inspectante picum quoque advolasse et ore pleno cibum pueris ingessisse; inde videlicet lupum picumque Martiae tutelae esse. arborem quoque illam Ruminalem dictam . . . quod eius sub umbra pecus acquiescens meridie ruminare sit solitum e.q.s.*

31 (-; p. 112 F 2*) QUINTILIAN. *Inst. or.* I, 6, 12: *lupus masculinum, quamquam Varro in eo libro, quo initia urbis Romanae enarrat, lupum feminam dicit Ennium Pictoremque Fabium secutus.* F 4 c. 4

32 (-; p. 112 F 3) NONIUS p. 518 M (p. 834 Li) s.v. *picumnus: et avis est Marti dicata, quam picum vel picam vocant, et deus, qui sacris Romanis adhibetur . . . Fabius Pictor Rerum Gestarum lib. I <<et simul videbant picum Martium>>. - idem Iuris Pontificii lib. III (p. 115 F 6 Pet) <<Pilmno et Picumno>>. - Varro De vita populi Romani lib. III <<P. Aelius Paetus cum esset praetor urbanus et sedens in sella curuli ius diceret populo, picus Martius advolavit atque in capite eius adsedit>>.* 30

I *aceste: oreste* T 1-2 *alii - tradunt om.* T 1-3 *alii - tradunt habuisse Helymum - fuisse dicunt Daniel alii - tradunt fuisse Helymum - genitum; alii Er. fr. f. dicunt Cluverius* 2 *fabius T fabius F elimum T siciliam F* 3 *dicit T dicunt F* 6 *fabios (!) pictor dicit F alii dicunt r quod Amata v inedia: media FH interimit M* 6-7 *quod caute fuerat F* 12 *speluncam Daniel* 18 *circa O citra P* 19 *bulculus O* 20 *Ennius Schott aennius P annius O* 26 *Romanae urbis BP [Rom.] Claussen* 30 *Gestarum: Romanarum Luc. Mueller* 31 *Iuris Pontificii Bentinus uris pontifex o III: IIII CA* 32 *Picumno Bentinus picum o P. Aelius Ursinus pelius o Aelius Mercerus*

33 (-; p. 113 F 6) GELLIUS N.A. 5, 4, 3: (T 10) ostendebat grammaticus ita scriptum in libro quarto: «quapropter tum primum ex plebe alter consul factus est duovicesimo anno postquam Romam Galli ceperunt». (4) 'non' inquit 'duovicesimo, sed duodevicesimo scribi oportuit. quid enim est duovicesimo?'

3. ZWEIFELHAFTES

(T 4a; II-12)

34 (-; p. 117 F 1) SERV. DAN. VERGIL. A. I, 3: Troiae qui primus ab oris / Italiam fato profugus Lavinaque venit / litora] Laurolavinium constat octo milibus a mari remotam. nec nos debet fallere quia dixit 'Lavina litora'; litus enim dicitur terra quoque mari vicina, sicut ipse Vergilius in quarto (212) 'cui litus arandum', cum per naturam litus arari non possit. ergo scire debemus litus posse et terram dici. Fabius Maximus Annalium primo: «tum Aeneas aegre patiebatur in eum devenisse agrum macerrimum litoriosissimumque».

15 35 (-; p. 117 F 2) SCHOL. VERON. VERGIL. Ge. 3, 7: Hippodameque umeroque Pelops insignis eburno, / acer equis] mythici tradiderunt Tantalum . . . parentem Pelopis . . . e * * Servilianus historiarum scribitor * * bori faverit, eburnum appellatum tradidit. a Minerva * * ex ebore * * mal . . . s cetera membra reparassent.

36 (-; p. 118 F 3) PRISCIAN. Ars (Keil Gr. Lat. II) 8 p. 380 H: Fabius 20 Maximus: amitti quam apisci.

810. L. CINCIUS ALIMENTUS

Hannibal
Krieg

T

1 (III 94; p. 40 Pet) LIVIUS 26, 23, 1 (a. 211): praetoria inde comitia habita: P. Manlius Vulso et L. Manlius Acidinus et C. Laetorius et L. Cincius Alimentus creati sunt.

2 a) LIVIUS 26, 28, 3 (a. 210): decrevere patres, ut alteri consulum Italia bellumque cum Hannibale provincia esset, alter classem . . . Siciliamque provinciam cum L. Cincio praetore obtineret . . . (II) L. Cincio praetori ad obtinendam Siciliam Cannenses milites dati duarum instar legionum. b) - 27, 5, 1: M. Valerius consul 30 litteris excitus, provincia exercituque mandato L. Cincio praetori . . . (2) ipse decem navibus Romam profectus . . . senatum extemplo habuit, ubi de suis rebus gestis commemoravit e.q.s.

3 a) LIVIUS 27, 7, 12 (a. 209): M. Valerio cum L. Cincio - iis quoque enim pro rogatum in Sicilia imperium - Cannensis exercitus datus, eumque supplere ex militibus,

3 (4) duovicesimo Quicherat duo et vicesimo o 10 lavinia C et terra dici posse C et om. LH 14 litoriosissimumque C litoro- r 17 <Pelopem autem Fabius Maximus> Serv. hist. scr. <quod eburneum umerum hab>uerit, eburnum - Minerva <autem illi novum umerum> ex ebore <esse factum, cum di> cetera m.r. Harles 10-20 Fabius (favius R²) - apisci om. R¹ 20 apisci add. S³ adipisci H²K³ 28 Cincio v quinctio u. quinctio o praetori (M^c) v p. pr., per (om. A) o L. Vat om. r 33 Cincio v Cicinio PM enim P est M

qui ex legionibus Cn. Fulvii superessent, iussi e.q.s. b) — 27, 8, 16: altero (scil. exercitu) L. Cincium partem insulae regnum qua Hieronis fuerat, tueri iussit (scil. M. Valerius proconsul), altero ipse ceteram insulam tuebatur, divisam quondam Romani Punicisque imperii finibus e.q.s.

5 4 a) LIVIUS 27, 25, 14 (a. 208): in eandem regionem (Apulien) et Hannibal rediit, averso ab Locris bello . . . (26, 3) levia tamen proelia inler bina castra (der beiden consulu und Hannibals) vario eventu fiebant. quibus cum extrahi aestatem posse consules crederent, nihilo minus oppugnari Locros posse rati, L. Cincio ut ex Sicilia Locros cum classe traiceret scribunt; (4) et ut ab terra quoque oppugnari

10 moenia possent, a Tarento partem exercitus, qui in praesidio erat, duci eo iusserunt. b) — 27, 28, 13: ita inde (von Salpia) Hannibal . . . abiit, profectusque ad Locrorum solvendam obsidionem, quam <L.> Cincius summa vi, operibus tormentorumque omni genere ex Sicilia advecto, oppugnabat . . . (17) ita adventu Hannibalis soluta Locrorum obsidio est. c) — 27, 29, 3: (da der konsul T. Quinctius Crispinus

15 wegen seiner wunden und aus besorgnis um Tarent nicht nach Rom kommen kann, bittet er den senat brieflich) legatos opus esse ad se mitti viros prudentes, cum quibus quae vellet de re publica loqueretur. (4) . . . itaque . . . ad consulem tres legati missi, Sex. Julius Caesar, L. Licinius Pollio, L. Cincius Alimentus, cum paucis ante diebus ex Sicilia redisset.

20 5 DION. HAL. A.R. I, 74, 1: Λεύκιος δὲ Κίγκιος ἀνὴρ τῶν ἐκ τοῦ βουλευτικοῦ συνεδρίου . . . (F I).

6 LIVIUS 21, 38, 3: L. Cincius Alimentus, qui captum se ab Hannibale scribit . . . (F 5)

7 DION. HAL. A.R. I, 6, 2: ὁμοίας δὲ τούτοις (840 F 1a) . . . ἐξέδωκαν 25 ἱστορίας καὶ Ῥωμαίων ὅσοι τὰ παλαιὰ ἔργα τῆς πόλεως Ἑλληνικῆι διαλέκτῳ συνέγραψαν, ὧν εἰσι πρεσβύτατοι Κόιντός τε Φάβιος (809) καὶ Λεύκιος Κίγκιος, ἀμφοτέροι κατὰ τοὺς Φοινικικοὺς ἀκμάσαντες πολέμους κτλ. (s. 809 T 4a; cf. F 4).

8 LIVIUS 7, 3, 7 (F 8): diligens talium monumentorum auctor Cincius.

30 9 a) PLIN. N.H. I, 36: naturae lapidum . . . ex auctoribus M. Varrone, C. Galba, Cincio, Muciano, Nepote Cornelio, L. Pisone, Q. Tuberone . . .

b) ORIGO GENT. ROM. (titulus): s. 809 T 11.

F

(ANNALEN)

35 1 (3; 4) DION. HAL. A.R. I, 74, 1: τὸν δὲ τελευταῖον γενόμενον τῆς 729/8 Ῥώμης οὐκισμὸν . . . γενέσθαι φησὶν . . . Λεύκιος δὲ Κίγκιος, ἀνὴρ τῶν ἐκ τοῦ

2 Hieronis: peronis P feronis M 10 qui Sigonius quae o 12-13 quam — oppugnabat: qua <cingebat urbem L.> Cincius — oppugnans S. K. Johnson 12 <L.> Sigonius 18 (h)alimetus P(A) 20 κίγκιος A καίγκιος B 22 Cincius v cinnius o(?) Alimentus Sigonius-tius o 26 καὶ om. A 27 Κίγκιος v κίγκιος AB 31 ciccio FE c. ictio T(?) 36 κίγκιος A καίγκιος B κίγκλιος Eus Synk

βουλευτικοῦ συνεδρίου, περὶ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς δωδεκάτης Ὀλυμπιάδος (729/8). s. Fabius 809 F 3.

2 (4; 3) DION. HAL. A.R. I, 79, 4: περὶ δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἰλίας γενομένων Κόιντος μὲν Φάβιος ὁ Πίκτωρ λεγόμενος, ὡς Λεύκιος τε Κίγκιος καὶ 5 Κάτων Πόρκιος καὶ Πείσων Καλπούρνιος καὶ τῶν ἄλλων συγγραφέων οἱ πλείους ἠκολούθησαν ἢ τῇ γραφῇ, ὡς κελεύσαντος Ἀμολλίου τὰ βρέφη λαβόντες κτλ. s. 809 F 4b.

3 (5; 5) DION. HAL. A.R. 2, 38, 3: καὶ αὐτὴν (Ταγρεία), ὡς μὲν Φάβιος 10 τε καὶ Κίγκιος γράφουσιν, ἔρως εἰσέρχεται τῶν ψελλίων, & περὶ τοῖς ἀριστεροῖς βραχίουσιν ἐφόρου (die Sabiner), καὶ τῶν δακτυλίων. . . . (39, 2) οἱ δὲ περὶ τὸν Φάβιον τε καὶ Κίγκιον οὐδὲν τοιοῦτο (wie Piso) γεγονέναι λέγουσιν, ἀλλὰ φυλάξαι τὴν κόρην διαβεβαιοῦνται τὰς περὶ τῆς προδοσίας συνθήκας κτλ. s. 809 F 6.

4 (6; 6) DION. HAL. A.R. 12, 4, 2: οἱ μὲν δὴ τὰ πιθανώτατά μοι 315^a 15 δοκοῦντες γράφειν περὶ τῆς Μαίλιου τελευτῆς οὕτω παραδεδώκασι, λεγέσθω δὲ καὶ ὁ δοκῶν ἦττον εἶναι μοι πιθανὸς λόγος, ὡς κέρηται Κίγκιος καὶ Καλπούρνιος (F 24 Pet), ἐπιχώριοι συγγραφεῖς, οἱ φασιν οὔτε δικτάτορα ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποδειχθῆναι τὸν Κοίντιον οὔτε ἱππάρχην ὑπὸ τοῦ Κοίντιου 20 τὸν Σερούλιον. (3) γενομένης δὲ μηνύσεως ὑπὸ τοῦ Μινουκίου, τοὺς παρόντας ἐν τῷ συνεδρίῳ πιστεύσαντας ἀληθῆ τὰ λεγόμενα εἶναι, <καὶ> γνώμην ἀποδειξαμένου τῶν πρεσβυτέρων τινὸς ἄκριτον ἢ μὴν ἀποκτείναι τὸν ἄνδρα παραχρῆμα πεισθέντας, [καὶ] οὕτω τὸν Σερούλιον ἐπὶ τοῦτο τάζει τὸ ἔργον νέον ὄντα καὶ κατὰ χεῖρα γενναῖον. (4) τοῦτον δὲ φασί, λαβόντα τὸ ξιφίδιον ὑπὸ μάλης ἐλθεῖν πρὸς τὸν Μαίλιον πορευόμενον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, καὶ προσελ- 25 θόντα εἰπεῖν ὅτι βούλεται περὶ πράγματος ἀπορρήτου καὶ μεγάλου διαλεχθῆναι πρὸς αὐτόν· κελεύσαντος δὲ τοῦ Μαίλιου μικρὸν ἀποχωρῆσαι τοὺς ἐγγὺς αὐτῷ παρόντας, ἐπειδὴ μονωθέντα τῆς φυλακῆς ἔλαβεν, γυμνώσαντα τὸ ξίφος βάψαι κατὰ τῆς σφαγῆς· τοῦτο δὲ πράξαντα δρόμῳ χωρεῖν εἰς τὸ βουλευτήριον, ἔτι συγκαθημένων τῶν συνέδρων, ἔχοντα τὸ ξίφος ἡμαγμένον <καὶ> κεκραγότα 30 πρὸς τοὺς διώκοντας ὅτι κελευσθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνήγηκε τὸν τύραννον. (5) ἀκούσαντας δὲ τὸ τῆς βουλῆς ὄνομα τοὺς ὠρμηκῶτας παῖειν τε καὶ βάλλειν

6 τῇ γραφῇ: γέγραφεν Pluess ἐν πρώτῃ γραφῇ Kiessling ἐν τῇ ᾧ γραφῇ? 14-
p. 879, 10: aus Exc. de Insid. p. 217 De Boor (S) 14 μοι ν μου S 15 Μαίλιου ν
μαλλίου (aus βαλλίου m. 1?) S 16 κέρη(ν)ται Feder κέρηται S 16-17 Κίγκιος καὶ (τε
καὶ Feder) Καλπούρνιος ν κίρκιος καὶ καλπουρνίνος S 17 <καὶ ἄλλοι> ἐπ. συγγ.
Kiessling 18 Κοίντιον (i.e. L. Quinctius Cincinnatus c. 2, 5) ν κώντων S 19
μινουκίου (μινυκίου c. 1, 6; μῆνυκίου S° c. 1, 15) S μινυκίου C. Jacoby; cf. Münzer
RE XV col. 1950 no. 40 20-22 <καὶ> -[καὶ] Mue 21 ἢ μὴν ν (del. Kayser)
ἢ μὲν S 22 πεισθέντας ν -τες S -θῆναι Kayser 24-25 προσελθόντα Kiessling
προελ. S 29 <καὶ> Kiessling 31 βάλλειν Kiessling φάλλειν S

αὐτὸν ἀποτραπέσθαι καὶ μὴδὲν εἰς αὐτὸν παρανομήσαι. ἐκ τούτου καὶ τὴν ἑπωνυμίαν τὸν Ἄλαν αὐτῷ τεθῆναι λέγουσιν, ὅτι τὸ ξίφος ἔχων ὑπὸ μάλης ἦλθεν ἐπὶ τὸν ἄνδρα· ἄλλας γὰρ καλοῦσι Ῥωμαῖοι τὰς μάλας.

(6) ἀνααιρεθέντος δὲ τοῦ ἀνδρὸς καθ' ἑκάτερον τρόπον, συνελθοῦσα ἡ βουλή τὴν τε οὐσίαν αὐτοῦ εἶναι δημοσίαν ἐψηφίσαστο καὶ τὴν οἰκίαν ἕως ἐδάφους κατασκαφῆναι. οὗτος ὁ τόπος ἐστὶ καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ἐν πολλαῖς ταῖς πέριξ οἰκίαις μόνος ἀνεκίμενος ἐρημος, καλούμενος ὑπὸ Ῥωμαίων Αἰκουμήλιον, ὡς ἂν ἡμεῖς εἰποιμεν ἰσόπεδον † μένον· αἶκον γὰρ ὑπὸ Ῥωμαίων τὸ μηδεμίαν ἔχον ἐξοχὴν καλεῖται· συμβαρέντων δὲ ἀλλήλοις κατὰ τὴν μίαν ἐκφορὰν τῶν ὀνομάτων Αἰκουμήλιον ἐκάλεσαν. τῷ δὲ τὴν κατὰ τοῦ Μαιλίου μήνυσιν ἀποδόντι Μινουκίωι στάσιον ἀνδριάντος ἐψηφίσαστο ἡ βουλή.

5 10 (8; 7) LIVIUS 21, 38: hoc maxime modo in Italiam perventum est, quinto mense a Carthagine Nova, ut quidam auctores suni, quinto decimo die Alpibus superatis. (2) quantae copiae transgresso in Italiam Hannibali fuerint, nequaquam inter auctores constat: qui plurimum centum millia peditum, viginti equitum fuisse scribunt, 15 qui minimum viginti millia peditum, sex equitum. (3) L. Cincius Alimentus, qui captum se ab Hannibale scribit, maxime auctor moveret, nisi confunderet numerum Gallis Liguribusque additis; cum his octoginta millia peditum, decem equitum adducta — in Italia magis adfluxisse veri simile est, et ita quidam auctores sunt —; (5) ex ipso autem 20 audisse Hannibale, postquam Rhodanum transierit, triginta sex millia hominum ingentemque numerum equorum et aliorum iumentorum amisisse.

6 (-; 1) MAR. VICTOR. *Ars* I (Gr. Lat. VI) p. 23 Keil: (Euander bringt die schrift nach Italien) s. Fabius 809 F 23.

25 7 (-; 2) SERV. DAN. VERGIL. *Ge.* I, 10: Cincius et Cassius (scil. Hemina F 4 Pet) aiunt ab Euandro Faunum deum appellatum ideoque aedes sacras faunas primo appellatas, postea Jana dicta, et ex eo qui futura praecinerent Janaticos dici.

8 (7; -) LIVIUS 7, 3, 3: itaque Cn. Genucio L. Aemilio Mamercio iterum 363^a 30 consulibus, cum piaculorum magis conquisitio animos quam corpora morbi adficerent, repetitum ex seniorum memoria dicitur, pestilentiam quondam clavo ab dictatore fixo sedatam. (4) ea religione adductus senatus dictatorem clavi figendi causa dici iussit: dictus L. Manlius Imperiosus L. Pinarius magistrum equitum dixit.

(5) lex vetusta est, prisca litteris verbisque scripta, ut qui praetor maximus sit 35 idibus Septembris clavum pangat; fixa fuit dextro lateri aedis Jovis Optimi Maximi,

1 μὴδὲν <ἐστι>? 3 μάλας v μάχας S 4 καθ' ἑκάτερον τρόπον S καθ' ὀπότερον δὴ (ο. οὖν) τρ. Gatter καθ' ἕτερον τρ. C. Jacoby 7 μένον: μῆλιον Kiessling 8 καλεῖται· <τόπον οὖν τινα αἶκον μῆλιον (τὸν Μαιλίου Feder) ἐξ ἀρχῆς κληθέντα ὕστερον συμφθ.> v (aus Ecl. Ambros.; 'sed ipsum excerptorem orationem mutilasse apparet' De Boor) 9 αἰκουμήλιον Ambros. αἰκούμηνον S 18 in italia C in italiam r 19 veri simile v verissimum o 20 transierit v -ierunt o 29 Cn. SIGONIUS C. (Claudio O) o Mamercio (cf. 7, 1, 2): Mamercino Pighius

ex qua parte Minervae templum est. (6) eum clavum, quia rarae per ea tempora litterae erant, notam numeri annorum fuisse ferunt, eoque Minervae templo dicatam legem, quia numerus Minervae inventum sit. (7) Volsiniis quoque clavos indices numeri annorum fixos in templo Nortiae, Etruscae deae, comparere 5 diligens talium monumentorum auctor Cincius adjfirmat. (8) M. Horatius consul † ex lege templum Jovis Optimi Maximi dedicavit anno post reges exactos; a consulibus postea ad dictatores, quia maius imperium erat, sollemne clavi figendi translatum est. intermisso deinde more digna etiam per se visa res propter quam dictator crearetur. (9) qua de causa creatus L. Manlius e.g.s.

10

ZWEIFELHAFTES (GEFAELSCHTES)

9 (1; -) ORIGO GENT. ROM. 17: post haec Ascanius completis in Lavinio triginta annis, recordatus novae urbis condendae tempus advenisse ex numero porculorum, quos pepererat sus alba, circumspicit diligenter finitimis regionibus, speculatus montem editum, qui nunc ab ea urbe, quae in eo condita est, Albanus nuncu- 15 patur, civitatem communit eamque ex forma, quod ita in longum porrecta est, Longam, ex colore suis Albam cognominavit. (2) cumque illuc simulacra deorum penatium transtulisset, postridie apud Lavinium apparuerunt, rursusque relata Albam appositisque custodibus nescio quantis se Lavinium in pristinam sedem identidem receperunt. (3) itaque tertio nemo ausus est amovere ea, ut scriptum est in Annalium 20 pontificum quarto libro, Cincii et Caesaris secundo, Tuberonis primo.

10 (2; -) ORIGO GENT. ROM. 18, 1: post eum regnavit Tiberius Silvius, Silvii filius. qui cum adversus finitimos bellum inferentes copias eduxisset, inter proeliantes depulsus in Albulam flumen deperit mutandique nominis exstitit causa, ut scribunt Lucius Cincius libro primo, Lutatius libro tertio. 25 11 (-; -) FULGENT. Serm. ant. 8 p. 114 Helm: silicernios dici voluerunt senes iam incurvos quasi iam sepulchrorum suorum silices cernentes; unde et Cincius Alimentus in historia (Gramm. Rom. Fragm. p. 381, 34 Fun) de Gorgia Leontino scribit dicens: «qui dum iam silicernius finem sui temporis expectaret, etsi morti non potuit, tamen infirmitatibus exultavit».

30

811. P. CORNELIUS SCIPIO

T

Vor 200 -
nach 167?

1 (III 97; P. CXIX) LIVIUS 40, 42, 13 (a. 180^a): et augur Sp. Postumius Albinus decessit; in locum eius P. Scipionem, filium Africani, augures cooptarunt.

2 CICERO Brut. 77: ipsum Scipionem (scil. superiorem Africanum)

1 ex qua parte Gronov ea qua parte (qua parte H^o? ea parte qua Up) o 6 M. om. M (al.) ea lege templum H. J. Mueller et legem et t. Madvig 14 ob eam urbem O 18 n. quantis Schott nescio quats P quatenus (om. nescio) O [n. quatenus] Gruner itidem Baehrens iterum Smit 19 Annalium (cf. Annalium pontificalium l.g. § 5) Sepp annali OP 20 [libro] Smit 22 [Silvii filius] Smit 23 perit O 26 v.l. cintius, cinctus, cinctus om. Par. 7581 27 alimentus Harl. 2682 al(i)-metus r 28 qui: v.l. quia v.l. mordi, mori

accepimus non infantem fuisse. filius quidem eius, is qui hunc minorem Scipionem a Paulo adoptavit, si corpore valuisset, in primis habitus esset disertus: indicant cum oratiunculæ tum historia quædam Græca scripta dulcissime. — Cato mai. 35; VELL. PATERC. I, 10, 3.

5 812. A. POSTUMIUS ALBINUS

Vor 149^a

T

1 (III 173; p. 53) POLYB. 33, 1, 3 B-W (a. 156/5): παρεγένοντο δὲ καὶ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν πρέσβεις εἰς Ῥώμην ὑπὲρ τῶν κατεχομένων . . . (4) ὧν ποιησαμένων λόγους ἐν τῇ συγκλήτῳ καὶ τοῦ διαβουλίου προτεθέντος, παρ' ὀλίγον ἦλθον ἀπολύσαι τοὺς κατ-
10 ηριαμένους οἱ τοῦ συνεδρίου. (5) τὴν δ' αἰτίαν ἔσχε τοῦ μὴ συντελεσθῆναι τὴν ἀπόλυσιν Ἀῦλος Ποστόμιος, στρατηγὸς ὧν ἐξαπέλεκτος καὶ βραβεύων τὸ διαβούλιον κτλ.

2 CICERO *Ac.* 2, 137: *legi apud Clitomachum, cum Carneades et Stoicus Diogenes ad senatum in Capitolio starent, A. Albinum, qui tum P. Scipione et M. Marcello*
15 *sane hominem, ut indicat ipsius historia scripta Græce* (T 4; 5), *doctum iocantem dixisse Carneadi e.g.s.*

3 POLYB. 33, 13, 4 (a. 155/4): ἡ δὲ σύγκλητος διακούσασα τῶν παρὰ τοῦ Προύσιου πρεσβευτῶν ἀναχωρηκότων ἐξ αὐτῆς τρεῖς ἄλλους ἀπέστειλεν Ἀππίον τε τὸν Κλαύδιον καὶ Λεύκιον Ὀπίκιον καὶ Ἀῦλον Ποστόμιον. (5) οἱ καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὴν Ἀσίαν
20 διέλυσαν τὸν πόλεμον κτλ.

4 POLYB. 35, 3, 7 (a. 152/1): ἤδη γὰρ ἔτυχον ὕπατοι τότε καθεσταμένοι καὶ τὰς ἀρχὰς παρεληφότες Ἀῦλος Ποστόμιος καὶ Λεύκιος Λικίνιος Λεύκολλος. *Livius Per.*
48 p. 56, 1 Rossb.

5 a) CICERO *Ad Att.* 13, 30, 2: *mi, sicunde potes, erues qui decem legati Mummi-*
25 *um e.g.s.* b) — 13, 32, 3: *Postumium autem, cuius statuum in Isthmo meminisse te dicis, nesciebam fuisse. is autem est qui <cos.> cum <L.> Lucullo fuit.* *IN-*
SCHR. v. OLYMPIA 322; *DELPHI SEG I* 152 (s. *Pomtow Klio* 17, 1921, p. 162; *Münzer RE XXII* 1, 1953, col. 906).

30 6 Cicero *Brut.* 81: *sed vivo Catone († 149) minores natu multi uno tempore oratores floruerunt. nam et A. Albinus, is qui Græce scripsit historiam, qui consul cum L. Lucullo fuit, et litteratus et disertus fuit.*

7 POLYB. 39, 1 (a. 146/5): ὅτι Ἀῦλος Ποστόμιος ἄξιος γέγονεν ἐπιση-
μασίας ἀπεντεύθεν. (2) οἰκίας μὲν γὰρ ἦν καὶ γένους πρώτου, κατὰ δὲ τὴν
35 ἰδίαν φύσιν στωμύλος καὶ λάλος καὶ πέρπερος διαφερόντως. (3) ἐπιθυμίας δ' εὐθέως ἐκ παιδῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς καὶ διαλέκτου πολὺς μὲν ἦν ἐν τούτοις καὶ κατακορής, ὥστε δι' ἐκεῖνον καὶ τὴν αἴρῃσιν τὴν Ἑλληνικὴν προσ-

24 *erues Z^b eruere M erue Baiter* 27 *nesciebam Muretus sciebam M <cos.> — <L.> Wesenberg* 33-p. 882, 13: *Exc. De Virt. II p. 210, 26 ff. (P); 33-p. 802, 8: Suda s.v. Ἀῦλος Ποστόμιος (verkürzt)* 37 *αἴρῃσιν Sud αἴρῃσι P*

κόψαι τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἀξιολογωτάτοις τῶν Ῥωμαίων (4) τέλος δὲ καὶ ποίημα γράφειν καὶ πραγματικὴν ἱστορίαν ἐνεχείρησεν, ἐν ἧι διὰ τοῦ προοιμίου (F Ib) παρεκάλει τοὺς ἐντυγχάνοντας συγγνώμην ἔχειν, ἐὰν Ῥωμαῖος ὢν μὴ δύνηται κατακρατεῖν 5 τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου καὶ τῆς κατὰ τὸν χειρισμὸν οἰκονομίας. (5) πρὸς δὲ οἰκειῶς ἀπηντηκεῖν δοκεῖ Μάρκος Πόρκιος Κάτων (10) παραπλησίως δὲ καὶ κατὰ τὸν λοιπὸν βίον ἐζηλώκει τὰ χειρίστα τῶν Ἑλληνικῶν· καὶ γὰρ φιλήδονος ἦν καὶ φυγόπονος. (11) τοῦτο δ' ἔσται δῆλον ἐξ αὐτῶν τῶν ἐνεστῶτων· δὲ πρῶτος παρῶν ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόποις, 10 καθ' ὃν καιρὸν συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἐν Φωκίδι μάχην, σκηψάμενος ἀσθένεια εἰς Θήβας ἀνεχώρησεν χάριν τοῦ μὴ μετασχεῖν τοῦ κινδύνου· συντελεθεῖσιν δὲ τῆς μάχης, πρῶτος ἔγραψε τῆι συγλήτῳ περὶ τοῦ κατορθώματος, προσδιασαφῶν τὰ κατὰ μέρος, ὡς μετεσχηκῶς αὐτὸς τῶν ἀγώνων.

F

15

(I. ANNALEN)

1 (p. 173; I) a) POLYB. 39, I, 4 = T 7. b) GELLIUS N.A. II, 8 (MACROB. *Sat. praef.* 14/5): *iuste venusteque admodum reprehendisse dicitur Aulum Albinum M. Cato.* (2) *Albinus, qui cum L. Lucullo consul fuit, res Romanas oratione Graeca scriptitavit.* (3) *in eius 20 historiae principio scriptum est ad hanc sententiam: «neminem suscensere sibi convenire, si quid in his libris parum compositae aut minus eleganter conscriptum foret; nam sum» inquit «homo Romanus natus in Latio, Graeca oratio a nobis alienissima est»», ideoque veniam gratiamque malae existi- 25 mationis, si quid esset erratum, postulavit. (4) *ea cum legisset M. Cato, 'ne tu' inquit 'Aule, nimium nugator es, cum maluisti culpam deprecari quam culpa vacare. nam petere veniam solemus aut cum imprudentes erravimus aut cum compulsi peccavimus. † tibi' inquit 'oro te, quis perpulit, ut id committeres quod priusquam faceres, peteres, ut ignosceretur?'**

2 γράφων Sud 4 ἐὰν Val ἔ ἂν P et Sud δύνηται Sud δύναται P (Sud M)
5 τὸν om. Sud 6 Πόρκιος Κάτων Val πόρκιον (so) P 12-13 προσδιασαφῶν
Naber προδ- P 18 Ποστούμιον Ἀλβινόν Plut 20 *principio* (διὰ τοῦ προοιμίου
T 7): *primo* Macr 21 *his: illis* Macr 22 *conscripsum* Halm *tum* (om. γ
Macr) *scriptum* Gell 23 *romanus roma (roma romana)* QB²Z *Graeca oratio:*
et eloquium graecum Macr 24 *alienissimum* Macr 25 *ea* Macr *eam* Gell
25-29: ἐπέσκηψεν, εἰπὼν δοτέον εἶναι τὴν συγγνώμην, εἰ τῶν Ἀμφικτυόνων ψηφισα-
μένων ἀναγκασθεὶς ὑπέμεινε τὸ ἔργον Plut; cf. Polyb. 39, I, 5-9 27 *aut cum*
noxam imperio compellentis admisimus Macr 28 *te, inquit, oro quis* Macr *tu*
tibi, inquit Vogel *dic, inquit?* Hosius

(5) *scriptum hoc est in libro Corneli Nepotis De illustribus viris XIII* (F 14 Pet = F 27 Halm). Plutarch. *Cato* 12, 6; *Apothegm.* p. 199 E.

*2 (1; 3) SERV. DAN. VERGIL. A. 9, 707: *Postumius de adventu Aeneae et Lutatius Communius historiarum* (F 8 Pet) *Boiam Euximi comitis Aeneae nutricem et ab eius nomine Boias vocatas dicunt, veteres tamen portum Baias dixisse. Varro a Baio Ulixis comite, qui illic sepultus est, Baias dictas tradit.*

3 (p. 174; 2) MACROB. *Sat.* 3, 20, 5: *grossi appellantur fici, quae non maturescunt... Postumius Albinus Annali primo de Bruto: «ea causa sese stultum brutumque faciebat, grossulos ex melle edebat».*

ZWEIFELHAFTES (GEFAELSCHTES)

4 (1; -) ORIGO GENT. ROM. 15: *igitur summam imperii Latinorum adeptus Ascanius cum continuis proeliis Mezentium persequi instituisset, filius eius Lausus 15 collem Laviniae arcis occupavit; cumque id oppidum circumfusis omnibus copiis regis teneretur, Latini legatos ad Mezentium miserunt sciscitatum, qua condicione in ditionem eos accipere vellet. (2) cumque ille inter alia onerosa illud quoque adiceret, ut omne vinum agri Latini aliquot annis sibi inferretur, consilio atque auctoritate 20 vino ex omni vindemia Jovi publice voto consecratoque, Latini urbe eruperunt fusoque praesidio interfectoque Lauso Mezentium fugam facere coegerunt. (4) is postea per legatos amicitiam societatemque Latinorum impetravit, ut docet Lucius Caesar libro primo itemque Aulus Postumius in eo volumine quod de adventu Aeneae conscripsit atque edidit. (5) igitur Latini Ascanium ob insignem virtutem non 25 solum Jove ortum crediderunt, sed etiam per diminutionem declinato paululum nomine primo Jolum, dein postea Julum appellarunt; a quo Julia familia manavit, ut scribitur Caesar libro secundo et Cato in Originibus.*

813. C. ACILIUS

Um 140?

T

30 1 (III 97; p. 49) a) GELLIUS N.A. 6 (7), 14, 9 (MACROB. *Sat.* 1, 5, 14 ff.): *erant isti philosophi Carneades ex Academia, Diogenes Stoicus, Critolaus Peripateticus. 155^a et in senatum quidem introducti interprete usi sunt C. Acilio senatore. b) PLUTARCH. Cato* 22, 5: *ἔπελ δὲ προὔβαινεν ἡ δόξα τῶν φιλοσόφων ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς*

1 *scriptum* - XIII om. Macr viris N° II libris 1 3 *Postumius Masvicius postunius G postunius F 4 historiarum Dan -iam F Euximi Origo Gent. Rom. 10 (813 F 8) Euxeni Reifferscheid 5 nutricem v -c(a)e FG Boias Commelinus baias F veteres G vetes F 6 portum om. G 16 <obsessum> teneretur Smit miserunt Schott -rini o 18 aliquot annis: quotannis Schroeter 24 edidit Schott dedit o 26 Jolum: Jov(o)lum Jordan appellatus O 32 cecilio P cecilio RV caelio Macr*

πρώτους λόγους αὐτῶν πρὸς τὴν σύγκλητον ἀνὴρ ἐπιφανὴς σπουδάσας αὐτὸς καὶ δεηθεὶς ἠρμήνευσε Γάιος Ἀκίλιος, ἔγνω (Cato) μετ' εὐπρεπειᾶς ἀποδιαπομπήσασθαι τοὺς φιλοσόφους πάντας ἐκ τῆς πόλεως. 815 F 3.

2 a) CICERO *De off.* 3, 115 (F 4): *C. Acilius autem qui Graece scripsit 5 historiam.* b) LIVIUS *Per.* 53: *C. Acilius senator Graece res Romanas scribit.*

3 LIVIUS 25, 39, 12 (F 5): *Claudius* (scil. Quadrigarius F 57 Pet), *qui Annales Acilianos ex Graeco in Latinum sermonem vertit.* F 6.

F

10

[ANNALEN]

(815 F 16?)

*1 (-; 1) STRABON 5, 3, 3 p. 230 (§ 2 Romulus und Remus gründen Rom) ἄλλη δέ τις (scil. κτίσις) προτέρα καὶ μυθώδης Ἀρκαδικὴν λέγουσα γενέσθαι τὴν ἀποικίαν ὑπ' Εὐάνδρου. τοῦται δ' ἐπιξενωθῆναι τὸν Ἡρακλέα 15 ἑλαύνοντα τὰς Γηρυόνης βούς· πυθόμενον δὲ τῆς μητρὸς Νικοστράτης τὸν Εὐάνδρον (εἶναι δ' αὐτὴν μαντικῆς ἔμπειρον) ὅτι τῷ Ἡρακλεῖ πεπρωμένον ἦν τελέσαντι τοὺς ἄθλους θεῶι γενέσθαι, φράσαι τε πρὸς τὸν Ἡρακλέα ταῦτα καὶ τέμενος ἀναδείξαι καὶ θῦσαι θυσίαν Ἑλληνικὴν, ἣν καὶ νῦν ἔτι φυλάττεσθαι τῷ Ἡρακλεῖ. καὶ δ γ' Ἀκύλιος(?), ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεύς, 20 τοῦτο τίθεται σημεῖον τοῦ Ἑλληνικὸν εἶναι κτίσμα τὴν Ῥώμην τὸ παρ' αὐτῆς τὴν πάτριον θυσίαν Ἑλληνικὴν εἶναι τῷ Ἡρακλεῖ. καὶ τὴν μητέρα δὲ τοῦ Εὐάνδρου τιμῶσι Ῥωμαῖοι, μίαν τῶν νυμφῶν νομίσαντες Καρμέντιν μετονομασθεῖσαν.

2 (2; 2) PLUTARCH. *Romul.* 21, 4: τὰ δὲ Λουπερκάλια . . . ἑλληνιστὶ 25 σημαίνει Λύκαια, καὶ δοκεῖ διὰ τοῦτο παμπάλαιος ἀπ' Ἀρκάδων εἶναι τῶν περὶ Εὐάνδρον. (5) ἀλλὰ τοῦτο μὲν κοινὸν ἔστι· δύναται γὰρ ἀπὸ τῆς λυκαίνης γεγενῆσθαι τοῦνομα· καὶ γὰρ ἀρχομένους τῆς περιδρομῆς τοὺς Λουπέρκους ὀρώμεν ἐντεῦθεν ἔπου τὸν Ῥωμόλον ἐκτεθῆναι λέγουσι. (6) τὰ δὲ δρώμενα τὴν αἰτίαν ποιεῖ δυστόπαστον (8) Βούτας δὲ τις (840 F 29) (9) . . . Γάιος δ' Ἀκίλιος ἱστορεῖ πρὸ τῆς κτίσεως 30 τὰ θρέμματα τῶν περὶ τὸν Ῥωμόλον ἀφανῆ γενέσθαι, τοὺς δὲ τῷ Φαύνῳ προσευξαμένους ἐκδραμεῖν γυμνοὺς ἐπὶ τὴν ζήτησιν, ὅπως ὑπὸ τοῦ ἰδρωτός μὴ ἐνοχλοῖντο, καὶ διὰ τοῦτο γυμνοὺς περιτρέχειν τοὺς Λουπέρκους.

3 (-; 2 A) PARADOXOGR. VATIC. ROHDII 40: Ἀκύλιος δ' Ῥωμαῖος

1 ἀνὴρ εἰς τ. σύγκλ. Y 3 ἀπαντας Y 4 C. Acilius Heine *facilius* BHb
acilius Ac 5 C. Acilius Madvig c. *iulius* o *Acilius* Hertz 6 *scripsit* Norvicensis
 14 ἐπιξενωθῆναι φασὶ π 17 ἦν: εἴη π 19 δ γ' Ἀκύλιος Schwegler δ γε κύλιος
 Cl ὁ κεκύλιος B ὁ Κακίλιος Vossius δ γε Κοίλιος Kramer 22 Καρμέντην Cor
 25 περὶ ν παρ' ο 26 κοινόν: κενόν Rei 30 τοὺς δὲ: scil. οἱ περὶ Ῥωμόλον
 32 ἐνοχλοῖτο U

ιστορικός φησι τὴν Σικελίαν πρὸ τοῦ κατακλισμοῦ μὴ νῆσον εἶναι ὡς σήμερον, ἀλλ' ἠπειρον γενέσθαι συνημμένην τῇ ὕστερον Ἰταλίᾳ, ἐκ δὲ τῆς ἐπικλύσεως τῶν βευμάτων τῶν ῥιζῶν ἀποσπασθεῖσαν τοῦ Ἀπεννίνου, κατὰ τὸ Σκύλλαιον βαγείσης τῆς ἠπείρου, νῆσον ἀποκαταστήναι, καὶ διὰ τοῦτο Ῥήγιον κληθῆναι 5 τὸ πλευρὸν τῆς Ἰταλίας ἐκεῖνο.

4 (4; 3) CICERO *De off.* 3, 113: *sed ut laudandus Regulus in conservando 216^a iure iurando, sic decem illi, quos post Cannensem pugnam iuratos ad senatum misit Hannibal se in castra redituros ea, quorum erant politici Poeni, nisi de redimendis captivis impetravissent, si non redierunt, vituperandi. de quibus non omnes uno modo; 10 nam Polybius (6, 58), bonus auctor in primis, ex decem nobilissimis, qui tum erant missi, novem revertisse dicit re a senatu non impetrata, unum ex decem, qui paulo post quam erat egressus e castris redisset, quasi aliquid esset oblitus, Romae remansisse; reditu enim in castra liberatum se esse iure iurando interpretabatur . . . itaque decrevit senatus, ut ille . . . vinculus ad Hannibalem duceretur . . . (115) C. Acilius 15 autem, qui Graece scripsit historiam, plures ait fuisse, qui in castra revertissent eadem fraude, ut iure iurando liberarentur, eosque a censoribus omnibus ignominiosis notatos.*

5 (5; 4) LIVIUS 25, 39, 11: *ita (nach dem tode der beiden Scipionen 212^a in Spanien) nocte ac die bina castra (Mago und Hasdrubals) hostium 20 expugnata ductu L. Marcii. (12) ad triginta septem millia hostium caesa auctor est Claudius (F 57A Pet), qui Annales Acilianos ex Graeco in Latinum sermonem vertit, (13) captos ad mille octingentos triginta, praedam ingentem partam; in ea fuisse clipeum argenteum pondo centum triginta septem cum imagine Barcini Hasdrubalis. (14) Valerius Antias (F 23 25 Pet) una castra Magonis capta tradit, septem millia caesa hostium; altero proelio eruptione pugnatum cum Hasdrubale, decem millia occisa, quattuor millia trecentos triginta captos. (15) Piso (F 32 Pet) quinque millia hominum, cum Mago cedentes nostros effuse sequeretur, caesa ex insidiis scribit. (16) apud omnes magnum nomen Marcii ducis est, et verae gloriae eius etiam miracula addunt: flammam ei contionanti 30 fusam e capite sine ipsius sensu cum magno pavore circumstantium militum, (17) monumentumque victoriae eius de Poenis usque ad incensum Capitolium fuisse in templo clipeum, Marcium appellatum cum imagine Hasdrubalis.*

(18) quietae deinde aliquamdiu in Hispania res fuere, utrisque post tantas in vicem acceptas illatasque clades cunctantibus periculum summae rerum facere.

35 6 (6; 5) LIVIUS 35, 14: *Sulpicius aeger Pergami substitit, Villius cum 193^a Pisidiae bello occupatum esse regem (scil. Antiochos) audisset, (2) Ephesum profectus, dum paucos ibi moratur dies, dedit operam, ut cum Hannibale, qui tum ibi forte*

3 ἀποσπασθεῖσαν Rohde -σα V 4 κληθῆναι Rohde ἀποκαταστήναι V 5 ἐκεῖνο Rohde ἐκεῖνου V 11-12 novem - erat c om. r (Polyb. § 4) missi, unum, qui egressus e castris Unger; cf. *De off.* 1, 40; Livius 22, 61, 4 14 C. Acilius Heine *facilius* BHb *acilius* Ac 23 *partam* v *paratam* o 25 *tradit* v *tradidit* o 27 *mago* P *magone* r *mago* *recedentes* A³ 33 *aliquandi* P

erat, saepe congrederetur, (3) ut animum eius temptaret et, si qua posset, metum demeret periculi quicquam ei ab Romanis esse. (4) iis colloquiis aliud quidem actum nihil est; secutum tamen sua sponte est, velut consilio petium esset, ut vilior ob ea regi Hannibal <et> suspicior ad omnia fieret.

- 5 (5) Claudius (F 64 A Pet) secutus Graecos Acilianos libros P. Africanum in ea fuisse legatione tradit eumque Ephesi collocutum cum Hannibale, et sermonem unum etiam refert: (6) quaerenti Africano quem fuisse maximum imperatorem Hannibal crederet, (7) respondisse Alexandrum Macedonum regem, quod parva manu innumerabiles exercitus iudisset, 10 quod<que> ultimas oras, quas visere supra spem humanam esset, peragrasset. (8) quaerenti deinde quem secundum poneret, Pyrrhum dixisse: (9) castra metari primum docuisse; ad hoc neminem elegantius loca cepisse, praesidia disposuisse; artem etiam conciliandi sibi homines eam habuisse, ut Italicæ gentes regis externi quam populi Romani tam diu principis in ea terra 15 imperium esse mallent. (10) exsequenti quem tertium duceret, haud dubie semet ipsum dixisse. (11) tum risum obortum Scipioni, et subiecisse 'quidnam tu diceres, si me vicisses?' 'tum vero me' inquit 'et ante Alexandrum et ante Pyrrhum et ante alios omnes imperatores esse'. (12) et perplexum Punico astu responsum et improvisum assentationis genus Scipionem 20 movisse, quod e grege se imperatorum velut inaeestimabilem secrevisset.

- 7 (3; 6) DION. HAL. 3, 67, 5: ἤρξατο (Tarquinius Priscus) δὲ καὶ τὰς (184?) ὑπονόμους ὀρύττειν τάφρους, δι' ὧν ἐπὶ τὸν Τέβερην ὀχετεύεται πᾶν τὸ συρρέον ἐκ τῶν στενωπῶν ὕδωρ . . . ἔγωγ' ὄν ἐν τρισὶ τοῖς μεγαλοπρεπεστάτοις κατασκευάσασαι τῆς 'Ρώμης . . . τὰς τε τῶν ὕδατων ἀγωγὰς τίθεμαι καὶ τὰς τῶν 25 ὑπονόμων ἐργασίας οὐ μόνον εἰς τὸ χρησιμὸν τῆς κατασκευῆς . . ., ὑπὲρ οὗ κατὰ τὸν οἰκεῖον καιρὸν ἐρῶ, ἀλλὰ καὶ εἰς εἰς τὴν τῶν ἀναλωμάτων πολυτέλειαν, ἣν ἐξ ἐνὸς ἔργου τεκμήρται' ἂν τις, Γάτιον Ἀκίλλιον ποιησάμενος τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι βεβαιωτήν, ὃς φησιν ἀμεληθεισῶν ποτε τῶν τάφρων καὶ μηκέτι διαρροεμένων τοὺς τιμητὰς τὴν ἀνακάθαρσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπισκευὴν χιλίων μισθῶσαι 30 ταλάντων.

ZWEIFELHAFTES (GEFAELSCHTES)

- 8 (1; -) ORIGO GENT. ROM. 10: addunt praeterea quidam Aeneam in eo litore ↑ Euxini cuiusdam comitis matrem ultimo aetatis affectam circa stagnum, quod est inter Misenumque, extulisse atque inde loco nomen inditum, qui etiam 35 nunc ↑ Euxinius sinus dicitur; cumque comperisset ibidem Sibyllam mortalibus futura praecinere in oppido, quod vocatur ↑ Cimbarionis, venisse eo sciscitatum de

1 ut <et> animum eius tentaret Vossius 2 ei: et B aliud quidem (quid c) actum v alii ut qui tactum B 4 <et> Bas^a. (aus Mog?) suspiciorque c 10 quodque v quod o ultimas om. Mog quas visere u. esset om. B 16 et om. B 24 τούς - ἀγωγούς Steph 33 Euxeni Reifferscheid; cf. 812 F 2 34-35 [qui - dicitur] Sepp 36 Cimbarionis o Κιμμέριον Sepp

statu fortunarum suarum, aditisque fatis velitum, ne is cognatam in Italia sepeliret Prochylam, cognatione sibi coniunctam, quam incolumem reliquerat. (2) et postquam ad classem rediit, repperitque mortuam, in insula proxima sepelisse, quae nunc quoque eodem est nomine, ut scribunt Vulcatius et Acilius Piso.

5

814. CN. AUFIDIUS

c. 100/90*

T

1 (III 199; p. CCXL) a) CICERO *Tusc.* 5, 112: *pueris nobis Cn. Aufidius praetorius et in senatu sententiam dicebat nec amicis deliberantibus deerat; et Graecam scribebat historiam et videbat in litteris.* b) — *De fin.* 5, 54: 10 *equidem e Cn. Aufidio praetorio, erudito homine, oculis capto, saepe audiebam, cum se lucis magis quam utilitatis desiderio moveri diceret.*

F

ZWEIFELHAFTES (GEFAELSCHTES)

1 (1; —) ORIGO *GENT. ROM.* 18, 2: *post eum regnavit Aremulus Silvius, qui 15 tantae superbiae non adversum homines modo, sed etiam deos fuisse traditur, ut praedicaret superiorem se esse ipso Iove ac tonante caelo militibus imperaret, ut telis clipeos qualerent, dicitaretque clariores sonum se facere.* (3) *qui tamen praesenti affectus est poena; nam fulmine ictus raptusque turbine in Albanum lacum praecipitatus est, ut scriptum est Annalium libro quarto et Epitomarum Pisonis secundo.* (4) *Aufidius 20 sane in Epitomis et Domitius libro primo non fulmine ictum, sed terrae motu prolapsam simul cum eo regiam in Albanum lacum tradunt.*

815. P. RUTILIUS RUFUS

c. 155-75*

T

(F 4)

25 1 (III 199; p. 187) a) APPIAN. *Iber.* 382 (SUDA s.v. 'Ρουτίλιος 'Ρούφος): δ δὲ (Scipio Aemilianus in Spanien a. 134/3) 'Ρουτίλιον 'Ρούφον, συγγραφέα τῶνδε τῶν ἔργων, τότε χιλιάρχουντα ἐκέλευσε κτλ. b) CICERO *De rep.* 1, 17: *haec Scipio cum dixisset, L. Furium repente venientem aspexit, eumque ut salutavit amicissime adprehendit et in lecto suo conlocavit, et cum simul P. Rutilius venisset, 30 qui est nobis huius sermonis auctor, eum quoque ut salutavit, propter Tuberonem iussit adsidere. . . . Rutilius quidem noster etiam sub ipsis Numantiae moenibus solebat mecum interdum eius modi aliquid conquirere e.q.s.*

2 SALLUST. *Bell. Jug.* 50, 1: (Q. Caecilius Metellus Numidicus a. 109/7) *Rutilium legatum cum expeditis cohortibus et parte equitum praemisit e.q.s.* *IBD.* 35 52, 5-6; 86, 5; PLUTARCH. *Marius* 10, 1; F 4.

1 cognatam O cognitam P 1-2 sepeliret. et — mortuam. Prochylam — reliquerat, in insula e.q.s. Smit 2 [cogn. s. coni.] Sepp 4 Vullacilius et Piso Roth Lulatus et Acilius et Piso Mommsen 8 praetorius: s. IG XII 5 no. 722, 6 20 prolapsum Schott 33-34 p. rutilium z

- 3 GRAN. LICIN. p. 14, 1 Fl: (nach der niederlage bei Arausio a. 105) *Rutilius consul collega Ma(II)ii solus super(erat) reipublicae. itaque cum metus adventa(n)tium Cimbrorum totam quateret civitatem, ius iurandum a iunioribus exegit, ne quis extra Italiam quoquam proficisceretur, missisque per omnes oras Italiae atque portus, qui 5 praedicerent, ne ulli minorem XXXV annorum in navem reciperent e.q.s.* VAL. MAX. 2, 3, 2; JUL. OBSEQ. 42; al.
-: s. F I; 4.
- 4 a) LIVIUS Per. 70: *P. Rutilius, vir summae innocentiae, quoniam legatus Q. Muci pro cos. a publicanorum iniuriis Asiam defenderat (a. 94), invisus equestri 10 ordini, penes quem iudicia erant, repetundarum damnatus in exilium missus est.* b) ATHEN. 4, 66 p. 168 DE: *παρά δὲ Ῥωμαίοις μνημονεύεται, ὡς φησι Ποσειδώνιος ἐν τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (87 F 27), Ἀπίκιόν τινα ἐπὶ ἀσωτία πάντας ἀνθρώπους ὑπερηκοντικέναι. οὗτος δ' ἐστὶν Ἀπίκιος ὁ καὶ τῆς φυγῆς αἴτιος γενόμενος Ῥουτιλίῳ τῷ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐκδεδωκότῃ τῆι Ἑλ- F 5*
λῆνων φωνῆι. c) CICERO *De or.* 1, 229: *nam cum esset ille vir exemplum, ut scitis, innocentiae, cumque illo nemo neque integrior esset in civitate neque sanctior, non modo supplex iudicibus esse noluit, sed ne ornatius quidem aut liberius causam dici suam quam simplex ratio veritatis ferebat.* DIODOR. 37, 5; CICERO *Brut.* 115; [ASCON.] p. 202, 21 St; QUINTILIAN. *Inst.* 5, 2, 4; al.
- 20 5 a) OROSIUS 5, 17, 12: *Rutilius quoque vir integerrimus . . . (13) . . . peiurio iudicum condemnatus est. qui Zmyrnam con migrans litterarum studiis intentus consenuit.* b) SUTTON. *De gramm.* 6: *Aurelius Opilius, Epicurei cuiusdam libertus, . . . dimissa . . . schola Rutilium Rufum damnatum in Asiam secutus ibidem Smyrnae simul consenuit.* c) VALER. MAX. 2, 10, 5: *P. Rutilio conspiratione publicanorum 25 percusso . . . Asiam petenti omnes provinciae illius civitates legatos secessum eius opperientes obviam miserunt.* d) CICERO *Brut.* 85 (F 18): *memoria teneo Smyrnae me ex P. Rutilio Rufo audivisse (a. 78).* e) *De nat. deor.* 3, 80 (a. 75): *cur avunculus meus vir innocentissimus idemque doctissimus P. Rutilius in exilio est? (F 1);* CICERO *Pro Balbo* 28; *Pro Rab. Post.* 27; TACIT. *A.* 4, 43; al.
- 30 6 a) OVID. *Ex Pont.* 1, 3, 63: *et grave magnanimi robur mirare Rutili / non usi reditus condicione dati.* b) VALER. MAX. 6, 4, 4: *. . . atque etiam cum ei reditum in patriam Sullana victoria praestaret (a. 85), in exilio, ne quid adversus leges faceret, remansit.* SENECA *De Prov.* 1, 3, 7; *Epp.* 24, 3; QUINTIL. *Inst.* 11, 1, 12; al.
- 7 a) ATHEN. 4, 66 p. 168 E(T 4b): *Ῥουτιλίῳ τῷ τὴν Ῥωμαϊκὴν 35 ἱστορίαν ἐκδεδωκότῃ τῆι Ἑλλήνων φωνῆι.* b) -6, 108 p. 274 C (= POSEIDON. 87 F 59): *Ῥουτιλίος Ῥοῦφος ὁ τὴν πάτριον ἱστορίαν γεγραφώς.* T I; F 4.
- 8 TACIT. *Agric.* 1, 3: *ac plerique suam ipsi vitam narrare fiduciam potius morum quam adrogantiam arbitrati sunt, nec id Rutilio et Scauro 40 (p. 185 Pet) citra fidem aut obrectationi fuit.*
- 9 VELL. PATERC. 2, 9, 5: *historiarum auctor iam tum (zur zeit des Numantinischen krieges?) Sisenna (p. 276 Pet) erat iuvenis, sed opus*

belli civilis Sullanique post aliquot annos ab eo seniore editum est. (6) ventusior Sisenna fuit Caelius (p. 158 Pet), aequalis Sisennae Rutilius Claudiusque Quadrigarius (p. 205 Pet) et Valerius Antias (p. 238 Pet).

10 CICERO Brut. 110: *de Scauro et Rutilio breviter licet dicere, quorum neuter summi oratoris habuit laudem, et <est> uterque in multis causis versatus (113) . . . Rutilius autem in quodam tristi et severo genere dicendi versatus est. erat uterque natura vehemens et acer . . . multaque opera multaque industria Rutilius fuit, quae erat propterea gravior, quod idem magnum munus de iure respondendi sustinebat. (114) sunt eius orationes ieiunae; nulla praeclara de iure; doctus vir et Graecis litteris eruditus, Panaetii auditor, prope perfectus in Stoicis, quorum peracutum et artis plenum orationis genus scis tamen esse exile nec satis populari adsenioni accommodatum (116) habemus igitur in Stoicis oratoribus Rutilium, Scaurum in antiquis; utrumque tamen laudemus, quoniam per illos ne haec quidem in civilitate genera hac oratoria laude caruerunt. volo enim ut in scaena sic etiam in civilitate modo laudari, qui celeri motu et difficili utantur, sed eos etiam quos statorem appellam, quorum sit illa simplex in agendo veritas, non molestia.*

11 Sueton. August. 89: *etiam libros totos et senatui recitavit et populo notos per edictum saepe fecit, ut orationes Q. Metelli De prole augenda et Rutilii De modo aedificiorum.*

20

F

I. ΡΩΜΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

(T 7; F 16-17?)

1 (5; 5) PLUTARCH. *Pomp.* 37, 4: *Θεοφάνης (188 F 1) δὲ καὶ 'Ρουτίλιον λόγον εὐρεθῆναι φησι (in Mithridates) archiv im Kainōn φρούριον) παροξυντικὸν ἐπὶ τὴν ἀνάλρεσιν τῶν ἐν 'Ασίαι 'Ρωμαίων, ὃ καλῶς εἰκάζουσιν οἱ πλείστοι κακοῦθρα τοῦ Θεοφάνους εἶναι, τάχα μὲν οὐδὲν αὐτῷ τὸν 'Ρουτίλιον ἑοικότα μισοῦντος, εἰκὸς δὲ καὶ διὰ Πομπήιον, οὗ τὸν πατέρα παμπόνηρον ἀπέδειξεν ὁ 'Ρουτίλιος ἐν ταῖς 'Ιστορίαις.*

F 7?

2 (3; 2) LIVIUS 39, 52, 1: *Scipionem et Polybium (23, 12 ff.) et 183^a Rutilius hoc anno mortuum scribunt. ego neque his neque Valerio (F 49 Pet) assentior; his quod censoribus M. Porcio L. Valerio <L. Valerium> principem senatus ipsum censorem lectum invenio, cum superioribus duobus lustris Africanus fuisse, (2) quo vivo, nisi ut ille senatu moveretur (quam notam nemo*

5 <est> Stangl at uterque est Martha etiamsi - est versatus? 6 erat Jahn et o 9 de iure: cf. Cicero De off. 2, 47; Digest. 1, 2, 2, 40 10 eruditus v -ti o Panaetii auditor: (Poseidon.) Cic. De off. 3, 10 12 habeamus Madvig 14 etiam om. BHM 27 μισοῦντες NZ 29-30: cf. Livius 39, 50, 10 ab scriptoribus rerum Graecis Latinisque tantum huic viro (Philopoimen) tribuitur, ut a quibusdam eorum velut ad insignem notam huius anni memoriae mandatum sit, tres claros imperatores eo anno decessisse - Philopoemenem, Hannibalem, P. Scipionem 32 duobus: 'Livius tribus scribere debuit' Madvig

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

57

memoriae prodidit), alius princeps in locum eius lectus non esset. (3) Antiatem auctorem refellit tribunus plebis M. Naevius e.g.s.

3 (2; 3) GELLIUS N.A. 6 (7), 14, 8 (MACROB. Sat. I, 5, 14 ff.): 155^a
animadversa eadem tripertita varietas est in tribus philosophis, quos Atheniensis Romam ad senatum [populi] legaverant inpetratum, uti multam remitteret, quam fecerat is propter Oropi vastationem: ea multa fuerat talentum fere quingentum. (9) erant isti philosophi Carneades ex Academia, Diogenes Stoicus, Critolaus Peripateticus. et in senatum quidem introducti interprete usi sunt C. Acilio senatore (813 T 1), sed ante ipsi seorsum
10 quisque ostentandi gratia magno conventu hominum dissertaverunt. (10) tum admirationi fuisse aiunt Rutilius et Polybius (33, 2 B-W) philosophorum trium sui cuiusque generis facundiam: 'violenta' inquit 'et rapida Carneades dicebat, scita et teretia Critolaus, modesta Diogenes et sobria'.

15 4 (4; 4) PLUTARCH. Marius 28, 8: ὡς δὲ 'Ρουτίλιος ἱστορεῖ, τὰ μὲν 101^a
ἄλλα φιλαλήθης ἀνὴρ καὶ χρηστός, ἰδία δὲ τῷ Μαρτίῳ προσκεχρουκῶς, [φησὶν ὡς] καὶ τῆς ἕκτης ἔτυχεν (Marius) ὑπατείας (a. 100) ἀργύριον εἰς τὰς φυλάς καταβαλὼν πολὺ καὶ πριάμενος τὸ Μέτελλον ἐκχροῦσαι τῆς ἀρχῆς. Οὐαλλέριον δὲ Φλάκκον ὑπηρέτην μᾶλλον ἢ συνάρχοντα τῆς ὑπατείας λαβεῖν.

20 5 (6; 6) ATHEN. 12, 61 p. 543 A: διαβόητος δ' ἦν παρὰ 'Ρωμαίοις καὶ 91/88^a?
Σίττιος ἐπὶ τρυφῇ καὶ μαλακίᾳ, ὡς φησι 'Ρουτίλιος. περὶ γὰρ 'Απικίου προειρη-
καμεν (cf. T 4b).

6 (1; 1) MACROB. Sat. I, 16, 34: Rutilius scribit Romanos instituisse
nundinas, ut octo quidem diebus in agris rustici opus facerent, nono autem
25 die intermisso rure ad mercatum legesque accipiendas Romam venirent,
et ut scita atque consulta frequentiore populo referrentur, quae trinundino
die proposita a singulis atque universis facile noscebantur.

2. DE VITA SUA

(F 18?)

30 7 (7; 7) CHARISIUS Ars (Gr. Lat. I) 2 p. 195 K: P. Rutilius Rufus De vita sua
libro I «Pompeius elaboravit, uti populum Romanum nosset eumque F 1?
artificiose salutare».

8 (7; 8) CHARIS. Ars I p. 125 K: P. Rutilius De vita sua II «animos» inquit
«constante».

35 9 (7; 9) CHARIS. Ars I p. 130 K: P. Rutilius De vita sua libro III «pro Lucio
familiare veniebam».

5 [populi] (om. Macr) Gronov legaverunt imperatum R 6 remitterent RV
feceratis P fecerant RV civitati eorum fecerat (om. is) Macr 9 cecilio P cecilio
RV caelio Macr 17 [φησὶν ὡς] Rei 18 φυλακῶς KL¹ τὸ G¹ τὸν Γ 24
in agris om. P¹ 35 Lucilio Cichorius

- 10 (7; 10) CHARIS. *Ars* I p. 146 K: <<vectigalium>> *Messala De vectigalium Asiae constitutione* (F 9 Pet); *P. quoque Rutilius De vita sua libro IV* **; *Scaurus libro III* (F 2 Pet) <<vectigalium se minus fructos>>.
- 11 (7; 11) CHARIS. *Ars* I p. 139 K: *sed et Pupulum Rutilium De vita sua V* <<ex 5 orbi terrarum>>.
- 12 (7; 12) CHARIS. *Ars* I p. 120 K: *aedile, ab hoc aedile, non aedili, P. Rutilius De vita sua V* * et Varro De originibus scaenicis II* (F 73 Fun) <<a Claudio Pulchro aedile>>.
- 13 (7; 14) DIOMED. *Ars* (Gr. Lat. I) I p. 374 K: *Publius Rutilius De vita sua* 10 <<quod si me invitum abire sivissent>>.
- 14 (7; 15) DIOMED. *Ars* I p. 376 K: *ostendor ostentus, quoniam sit tendor tentus; nam ostentatus est frequens: P. Rutilius De vita sua* <<uni una ostentata est>>. *idem pro L. Cesutio ad populum ex hoc derivavit participium* <<quod ego me spero ostenturum>>.
- 15 *15 (7; 13) ISIDOR. *Orig.* 20, 11, 4: *lecticae sive plutei lecti, de quo Rutilius Rufus De vita sua* <<primum>> *inquit* <<contra consuetudinem imperatorum ipse pro lectis lecticis utebatur>>.

3. UNSICHERES

- 16 (-; -) GRAN. LICIN. p. 1, 1 Fl: R(u)tiliu(s) me(m)o(r)at (con)sules atque 20 <<duces qui // ... animis hostem in (pug)na acerrima (f)re(ge)rant, semet etiam (dev)ov(e)rant, ut in (medios) hostes se immitterent) ac vi(t)am (pro)fundarent pro (patria)>>.
- 17 (-; -) GRAN. LICIN. p. 12, 10 Fl: (commissa est pugna) pridie Nonas Octo- 105 bres. militum (calon)umque non minus (...) m(ili)a perisse existim(a)t R(ut)ilius 25 R(u)lfus (... /) consules et equites Romani (... /)
- 18 (-; -) CICERO *Brut.* 85: *memoria teneo Smyrnae* (T 5) *me ex P. Rutilio Rufo* 138 *audivisse, cum diceret adolescentulo se accidisse, ut ex senatus consulto P. Scipio et D. Brutus, ut opinor, consules, de re atroci magnaue quaererent. nam cum in silva Sila facta caedes esset notique homines interjecti insimulareturque familia, partim 30 etiam liberi societatis eius, quae picarias de P. Cornelio L. Mummi censoribus re-demisset, decrevisse senatum, ut de ea re cognoscerent et statuerent consules. (86) causam pro publicanis accurate, ut semper solitus esset, eleganterque dixisse Laelium. cum consules re audita 'amplius' de consili sententia pronuntiavissent, paucis inter-*
- 2 * * Peter 7 * * Keil 10 *sivissent* B *seivissent* A *sivisset* cod. Scioppiii
12 *p* * * *rutilius* B^c *praerutilius* A 12-13 *ostentata est* AB^(?) Mon *ostentat* * * *est*
B^(?) *ostenta est* Vossius 13 *idem*: vielmehr Cato (Priscian. *Ars* 10 p. 520 H)
Jordan 15 *de quibus* B *Rutilius: satilius* BCUV *satirius* KNP *sallustius* T
16 *primum* BC *primo* TUV Mon *prima(m)* KP(N) *consuetudine* KP 17
utebantur T 19 *RTILIU* R (cod. resc. Mus. Brit. 17212) *Rutilius* Camozzi,
Flemisch *Gaium Atilium* Pertz 23-24 *Nonas Octobres* Hirschfeld .. / *RINONS*
... OB. R 24 *calonumque* Bonnenses *UIECIUMQ* R *milia* Camozzi *SEMEL*
R *simul* Pertz 24-25 *existimat* *Rutilius Rufus* Flemisch *EXISTIM* / .. TR ...
HISPHULUS R 28-29 *in silva Sila* Turnebus *in suas ita* F *istiuas ita* BHM
stiuas ita O 30 *liberi: liberti* Corradus

positis diebus iterum Laelium multo diligentius meliusque dixisse iterumque eodem modo a consulibus rem esse prolatam. tum Laelium, cum eum socii domum reduxissent egissentque gratias et ne defatigaretur oravissent, locutum esse ita: se quae fecisset honoris eorum causa studiose accurateque fecisse, sed se arbitrari causam illam a Ser. Galba, quod is in dicendo † adhortor acriorque esset, gravius et vehementius posse defendi. (87) itaque auctoritate C. Laelii publicanos causam detulisse ad Galbam, illum autem, quod ei viro succedendum esset, verecunde et dubitanter recepisse. unum quasi comperendinatus medium diem fuisse, quem totum Galbam in consideranda causa componendaque posuisse; et cum cognitionis dies esset et ipse Rutilius rogatu sociorum domum ad Galbam mane venisset, ut eum admoneret et ad dicendi tempus adduceret, usque illum, quoad ei nuntiatum esset consules descendisse, omnibus exclusis commentatum in quadam testudine cum servis litteratis fuisse, quorum <alii> aliud dictare eodem tempore solitus esset. interim cum esset ei nuntiatum tempus esse, exisse in aedis eo colore et eis oculis, ut egisse causam, non commentatum putares. (88) addebat etiam idque ad rem pertinere putabat, scriptores illos male mulcatos exisse cum Galba, ex quo significabat illum non in agendo solum, sed etiam in meditando vehementem atque incensum fuisse. quid multa? magna expectatione, plurimis audientibus, coram ipso Laelio sic illam causam tanta vi tantaque gravitate dixisse Galbam, ut nulla fere pars orationis silentio praeteriretur. itaque multis querelis multo itaque miseratione adhibita socios omnibus approbantibus illa die quaestione liberatos esse. (89) ex hac Rutiliana narratione suspicari licet...

— G. SULPICIUS GALBA

No. 92.

s. I 2^a

— (C.) ASINIUS QUADRATUS

25

ΧΙΑΙΕΤΗΡΗΣ (ΡΩΜΑΙΚΗ ΧΙΑΙΑΣ)

222/35²

No. 97.

b) GRIECHISCHE SCHRIFTSTELLER UEBER ROM UND ITALIEN
(Cf. 96; 98; 174 ff.; 560 F 2? 840 F 1; 6 ff.).

816. ANTIGONOS

30

T

s. III²?

1 (IV 305) DION. HAL. A.R. I, 6, 1: ἅμα δὲ τούτοις (Hieronymos; Timaios) Ἀντιγόνου τε καὶ Πολυβίου καὶ Σιληνοῦ (175) καὶ μυρίων ἄλλων τοῖς αὐτοῖς πράγμασιν (der archaologie Roms) οὐχ ὁμοίως ἐπιβαλόντων, ὧν ἕκαστος ὀλίγα καὶ οὐδὲ ἀκριβῶς αὐτῷ διεσπουδασμένα, ἀλλ' ἐκ τῶν 35 ἐπιτυχόντων ἀκουσμάτων συνθεῖς ἀνέγραψεν. S. 840 F 1a.

5 atrocior Friller asperior Martha ardentior Corradus 12 <alii> Manutius 15
idque: id quod Lambinus 21 Rutiliana v rutilia o Rutili Friedrich 34 ὀλίγα -
διεσπουδασμένα Hudson, Mei ὀλ. καὶ οὐδὲ ἀκρ. αὐτῷ διεσπουδασμένως B ὀλ. καὶ οὐδὲ
αὐτὰ διεσπουδασμένως οὐδὲ ἀκριβῶς A ὀλ. καὶ οὐδὲ ταῦτα διεσπουδασμένως Grasberger

2 DION. HAL. *De comp. verb.* 4 p. 20, 16 U-R: χρόναι δ' ὕστερον παντά-
 πασι ἡμελήθη (scil. τὸ συντιθέναι δεξιῶς τὰ ὀνόματα) καὶ οὐδεὶς ὤιετο δεῖν
 ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι οὐδὲ συμβάλλεσθαι τι τῷ κάλλει τῶν λόγων· τοιγάρτοι
 τοιαύτας συντάξεις κατέλιπον οἷας οὐδεὶς ὑπομένει μέχρι κορωνίδος διελεθῆν,
 5 Φύλαρχον λέγω (81) καὶ Δοῦριν (76) καὶ Πολύβιον καὶ Ψάωνα (78) καὶ τὸν
 Καλλατιανὸν Δημήτριον (85) Ἰερώνυμόν τε (154) καὶ Ἀντίγονον καὶ Ἡρα-
 κλείδην (IV) καὶ Ἡγησιάνακτα (45) καὶ ἄλλους μυρίους.

F

1 (I) FESTUS p. 266/9 M (p. 328, 2 Li): (Alkimos 560 F 4). *Antigonus,*
 10 *Italicæ historiae scribtor, ait Rhomum quendam nomine, Iove conceptum,*
urbem condidisse in Palatio, Romaeque ei dedisse nomen. (Hyperochos
 576 F 3).

2 (2) PLUTARCH. *Romul.* 17, 5: (Juba 275 F 24). τῶν δ' ἄλλα περὶ
 Ταρπηλίας λεγόντων ἀπίθανοι μὲν εἰσιν οἱ Τατίου θυγατέρα τοῦ ἡγεμόνος τῶν
 15 Σαβίνων οὖσαν αὐτήν, Ῥωμύλῳ δὲ βίαι συνοικοῦσαν, ἱστοροῦντες ταῦτα
 ποιῆσαι καὶ παθεῖν ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ὧν καὶ Ἀντίγονός ἐστιν. (Simylos
 840 F 28).

UNSIČHĚRES

3 (-) SCHOL. NIKAND. *Theo.* 215: Ῥόπαιον δὲ Ἀντίγονος μὲν τῆς Ἀχαΐδος φησὶν
 20 εἶναι, ἐπεὶ καὶ Ῥωμαῖοι οἱ Ἀχαιοὶ ὠνομάσθησαν. ἔστι δὲ τῆς Αἰτωλίας, ὡς Νικάνδρος
 (271/2 F 39)...

— ZENON

(260/30*)

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΙΣ

No. 158.

25

817. PROMATHION

(s. III*)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΙΤΑΛΙΚΗ

1 (III 202) PLUTARCH. *Romul.* 2, 3: (840 F 40e). οἱ δὲ μυθώδη
 παντάπασι περὶ τῆς γενέσεως (der gründer Roms) διεξίασι. (4) Ταρχετίω
 γὰρ Ἀλβανῶν βασιλεῖ παρανοματώταται καὶ ὠμοπάτωι φάσμα δαιμόνιον οἴκοι
 30 γενέσθαι· φαλλὸν γὰρ ἐκ τῆς ἐστίας ἀνασχεῖν καὶ διαμένειν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.
 εἶναι δὲ Τηθύος ἐν Τυρρηναίᾳ χρηστήριον, ἀφ' οὗ κομισθῆναι τῷ Ταρχετίω
 χρησμὸν, ὥστε συμμεῖξαι τῷ φάσματι παρθένον· ἔσεσθαι γὰρ ἐξ αὐτῆς παῖδα

5 φύταρχον PM Ψάωνα Val στάωνα F σάωνα PMV 6 κλα(ν)πιανόν PMV
 καλανδιανόν F ἀντίγονον F ἀντίλογον PMV Ἀντίλοχον Vossius, Rei Ἀντίοχον alii
 7 ἡγησι(ἀ)νακτα PF ἡγησιάνακτα M ἡγησιάν μάγηητα V II *Romaeque ei* Lindskog
romae eius F 16 ὑπὸ UA ὑπὲρ M

κλεινότετον, ἀρετῆι καὶ τύχηι καὶ βώμηι διαφέροντα. (5) φράσαντος οὖν τὸ μάντευμα τοῦ Ταρχετίου μιᾷ τῶν θυγατέρων καὶ συγγενέσθαι τῷ φαλλῶι προστάξαντος, αὐτὴν μὲν ἀπαξιῶσαι, θεράπειαν δ' εἰσπέμψαι· τὸν δὲ Ταρχέτιον, ὡς ἔγνω, χαλεπῶς φέροντα συλλαβεῖν μὲν ἀμφοτέρας ἐπὶ θανάτῳ, τὴν δ' Ἔστιαν ἰδόντα κατὰ τοὺς ὕπνους ἀπαγορεύουσαν αὐτῷ τὸν φόνον, ἰσθόντινα παρεγγυῆσαι ταῖς κόραις ὑφαίνειν δεδεμέναις, ὡς ἔταν ἐξυφῆνωσι τότε δοθησομένης πρὸς γάμον. (6) ἐκείνας μὲν οὖν δι' ἡμέρας ὑφαίνειν, ἑτέρας δὲ νύκτωρ τοῦ Ταρχετίου κελεύοντος ἀναλύειν τὸν ἰσθόν. ἐκ δὲ τοῦ φαλλοῦ τῆς θεραπευμένης τεκούσης δίδυμα, δοῦναί τιμι Τερατίῳ τὸν Ταρχέτιον ἀνελεῖν κελεύσαντα. (7) τὸν δὲ θεῖναι φέροντα τοῦ ποταμοῦ πλησίον, εἶτα λύκαιναν μὲν ἐπιφοιτᾶν μαστόν ἐνδιδούσαν, ὄρνιθας δὲ παντοδαπούς ψωμίσματα κομίζοντας ἐντιθέναι τοῖς βρέφεσιν, ἄχρι οὗ βουκόλον ἰδόντα καὶ θαυμάσαντα τολμῆσαι προσελθεῖν καὶ ἀνελεῖσθαι τὰ παιδία. (8) τοιαύτης δὲ τῆς σωτηρίας αὐτοῖς γενομένης, ἐκτραφέντας ἐπιθέσθαι τῷ Ταρχετίῳ καὶ κρατῆσαι. ταῦτα μὲν οὖν Προμαθίων τις ἱστορίαν Ἰταλικὴν συντεταγμένος εἴρηκε.

818. GALITAS(?)

(s. III^a?)

1 (IV 366) FESTUS p. 269 M (p. 329, 15 Li): *Galitas scribit, cum post obitum Aeneae imperium Italiae pervenisset ad Latinum, Telemachi Circaeque filium, isque ex Rhome suscepisset filios Rhomum Romulumque, urbi conditae in Palatio causam fuisse appellandae potissimum Rhom^{en}* . . .

819. KLEINIAS

(III^a?)

1 (IV 366) SERV. DAN. VERGIL. A. I, 273: *sed de origine et conditore urbis diversa a diversis traduntur. Clinias refert Telemachi filiam Romem nomine Aeneae nuptam fuisse, ex cuius vocabulo Romam appellatam. * * dicit Latinum ex Ulixē et Circe editum de nomine sororis suae mortuae Romem civitatem appellasse.* (Es folgt 840 F 40d).

820. DIOKLES VON PEPARETHOS

s. III^a?

T

1 (III 74) ATHEN. 2, 22 p. 44 E: Διοκλῆ τε τὸν Πεπαρήθιον φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος (V) μέχρι τέλους ψυχρὸν ὕδωρ πεπωκέναι.

3-4 ἀρχέτιον UA (nur hier) 6 δεδεμέναις ο δοθησομέναις Sintenis 11 διδοῦσαν Ald 12 ἄχρι οὖν UA^o 17 Galitas: Callias v (vor Lindsay) Clinias Dacier 18 telemachi F 19 isque O. Mueller hisque F is quod ('sc. Aeneas, non Latinus') Mü rhom^z (i.e. -mae) F rhomum (so!) F 20 Rhom^{en} Jac Rhomae F (teste Ursino) 25 * * Schoppe <Cato in Originibus> Masvicius 29 Διοκλῆ Cas Διοκλῆς CE φησι Mus φησι CE 30 ὕδωρ add. E

2 a) PLUTARCH. *Romul.* 3, 1: τοῦ δὲ πρίστιν ἔχοντος λόγου (über die vorgeschichte der gründer Roms) μάλιστα καὶ πλείστους μάρτυρας τὰ μὲν κυριώτατα πρῶτος εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐξέδωκε Διοκλῆς Πεπαρηθίος, ὧι καὶ Φάβιος ὁ Πίκτηρ (809) ἐν τοῖς πλείστοις ἐπηκολούθηκε. b) — 5 — 8, 9: ὧν τὰ πλείστα καὶ Φαβίου λέγοντος καὶ τοῦ Πεπαρηθίου Διοκλέους, ὅς δοκεῖ πρῶτος ἐκδοῦναι Ῥώμης κτίσιν, ὑποπτον μὲν ἐνίοις ἐστὶ τὸ δραματικὸν καὶ πλασματῶδες . . .

F

ΚΤΙΣΙΣ ΡΩΜΗΣ

10 1 (2) PLUTARCH. *Romul.* 4-8: s. Fabius Pictor 809 F 4a.

821. ZENODOTOS VON TROIZEN

(c. 150^a)

F

1 (IV 531) a) SOLIN. *Coll.* 2, 9: *Praeneste, ut Zenodotus, a Praeneste Ulixis nepote Latini filio; ut Praenestini sonant libri, a Caeculo, quem iuxta ignes fortuitos invenerunt, ut fama est, Digidiorum sorores.* b) ΣΤΕΡΗ. BYZ. s.v. Πραίνεστος· πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ Πραίνεστου τοῦ Λατίνου τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ Κίρκης υἱοῦ.

2 PLUTARCH. *Romul.* 14, 8: (Iuba 275 F 23). τὴν δ' Ἐρσυλίαν (die einzige ehfrau unter den geraubten Sabinerinnen) οἱ μὲν Ὀστίλιον γῆμαι 20 λέγουσιν, ἄνδρα Ῥωμαίων ἐπιφανέστατον, οἱ δ' αὐτὸν Ῥωμόλον· καὶ γενέσθαι καὶ παῖδας αὐτῶι, μίαν μὲν θυγατέρα Πρίμαν τῆι τάξει τῆς γενέσεως οὕτω προσαγορευθεῖσαν, ἓνα δ' υἱὸν μόνον, ὃν Ἀόλλιον μὲν ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς γενομένης ἀθροίσεως ὑπ' αὐτοῦ τῶν πολιτῶν ὠνόμασεν, οἱ δ' ὕστερον Ἀβίλλιον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἱστορῶν Ζηνόδοτος ὁ Τροϊζήνιος πολλοὺς ἔχει 25 τοὺς ἀντιλέγοντας.

3 DION. HAL. *A.R.* 2, 49, 1: Ζηνόδοτος δ' ὁ Τροϊζήνιος συγγραφεὺς † Ὀμβρικοῦ ἔθνους αὐθιγενεῖς † ἱστορεῖ τὸ μὲν πρῶτον οἰκῆσαι περὶ τὴν καλουμένην Ῥεατίνην, ἐκεῖθεν δὲ ὑπὸ Πελασγῶν ἐξελασθέντας εἰς ταύτην ἀφικέσθαι τὴν γῆν ἐνθα νῦν οἰκοῦσι, καὶ μεταβαλόντας ἅμα τῶι τότε 30 τοῦνομα Σαβίνους ἐξ Ὀμβρικῶν προσαγορευθῆναι. (2) Κάτων δὲ Πόρκιος (F 50 Pet) τὸ μὲν ὄνομα τῶι Σαβίνων ἔθνει τεθῆναι φησιν ἐπὶ Σάβου τοῦ Σάγκου δαίμονος

4 ὁ Πίκτηρ Sintenis οὐκ ἔστω 0 15 *digidiorum* II *digitorum* I *Depidiū* *pa-*
stores Varro Schol. Veron. Vergil. *A.* 7, 681 *divi(ni)* Serv. *ibid.* 17 ὀδυσσεύς P
κύρκαις P 21 πρίμαν M 22 ἀόλιον U 26-27 συγγραφεὺς <οὐδενὸς δευτέρου
(παλαιὸς ο. λόγου ἀξίος Kiessling), Σαβίνους μοῖραν εἶναι ἀποφαίνων τοῦ Ὀμβρικοῦ
ἔθνους Ambrosch 27 Ὀμβρικοῦ ἔθνους αὐθιγενεῖς Rei 28 ἐξελασθέντας v -αθέντας ο
29 μεταβαλόντας v βαλόντας (?) B καταβάντας A 31 Σάβου Syl σαβίνου ο

ἐπιχωρίου . . . πρώτῃ δ' αὐτῶν οἴκησιν ἀποφαίνει γενέσθαι κώμην τινὰ καλουμένην Τεστρούναν ἀγχοῦ πόλεως Ἀμιτέρνης κειμένην, ἐξ ἧς ὀρηθέντας τότε(?) Σαβίνους εἰς τὴν Ῥεατίνην ἐμβαλεῖν, Ἀβοριγίνων ἅμα <Πελασγοῖς?> κατοικούντων, καὶ πόλιν αὐτῶν τὴν ἐπιφανεστάτην Κοτυλίας πολέμῳ χειρωσαμένους κατασχεῖν . . . (4) . . . (840 F 35). ἔστι δέ τις καὶ ἄλλος ὑπὲρ τῶν Σαβίνων ἐν ἱστορίαις ἐπιχωρίοις λεγόμενος λόγος, ὡς Λακεδαιμονίων ἐποικησάντων αὐτοῖς καθ' ὃν χρόνον ἐπιτροπεύων Εὐνόμον τὸν ἀδελφιδοῦν Λυκοῦργος ἔθετο τῇ Σπάρτῃ τοὺς νόμους· ἀχθομένους γάρ τινες τῇ σκληρότητι τῆς νομοθεσίας, καὶ διαστάντας ἀπὸ τῶν ἐτέρων οἰχέσθαι τὸ παράπαν ἐκ τῆς πόλεως . . . (5) καταχθέντας δὲ τῆς Ἰταλίας περὶ τὰ καλούμενα Πωμεντῖνα πεδία τὸ τε χωρίον, ἐν ᾧ πρῶτον ὤρμισαντο, Φορωνίαν ἀπὸ τῆς πελαγίου φηρήσεως ὀνομάσαι καὶ θεᾶς ἱερὸν ἰδρύσασθαι Φορωνίας . . . ἦν νῦν ἐνὸς ἀλλαγῆι γράμματος Φερωνίαν καλοῦσιν· ἐκείθεν δ' ὀρηθέντας αὐτῶν τινες συνοίκους τοῖς Σαβίνοις γενέσθαι, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ τῶν νομίμων εἶναι Σαβίνων Λακωνικὰ . . .

822. THEODOROS

Vor Demetrius
Magnes (s. II)

15

T

1 (IV 512) DIOG. LAERT. 2, 104: ἑβδομος (scil. Θεόδωρος) ὁ τὰ περὶ Ῥωμαίων πεπραγματευμένος.

*823. KRITOLAOS

(Vor Varro)

F

20 1 (IV 372, 3) FESTUS p. 326 M (p. 438, 27 Li): *Salios a saliendo et saltando dictos esse quamvis dubitari non debeat, tamen Polemon (IV) ait Arcada quendam fuisse nomine Salium, quem Aeneas a Mantinea in Italiam deduxerit, qui iuvenes Italicos ἐνόπλιον saltationem docuerit at Critolaus Saonem ex Samothrace, cum Aenea deos Penates*
25 *qui Lavinium transtulerit, saliare genus saltandi instituisse, a quo appellatos Salios. quibus per omnis dies, ubicumque manent, quia amplae ponuntur cenae, si quae aliae magnae † dum, saliares appellantur.*

GEFAELSCHTES

30

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

2 (1) [PLUT.] *Parall. min.* 6 B p. 307 AB: Ῥωμαίων πρὸς Πύρρον Ἠπειρώτην πολεμούντων, Αἰμίλιος Παῦλος χρησιμὸν ἔλαβε νικῆσαι, βωμὸν ἐὰν ποιήσῃ, ἔθνα ἂν ἴδῃ

2 τεστρούναν A ἀμιτέρνης A τότε: ποτὲ Kiessling τοὺς? Peter 3 ἅμα:
αὐτὴν Kiessling ἅμα <Πελασγοῖς> Rei 4 Κοτυλίας Ghelen κοτύνας ο 8 ἑταίρων A
10 πομεντῖνα A Φορωνίαν Ambrosch φερων(ε)λαν ο 11 φορωνίεας B φερωνίας γ
12 φερώνεϊαν B 13 σαβίνων B om. γ Σαβίνους Buecheler 20 *saliendo* Aug-
(ustin) *sallendo* F 23 ενοπαιον F 27 *cenae* Aug *cena* F *cenace* et? *dum*:
sunt Aug *saliares* v *sallares* F 32 Παῦλος: Πᾶπος?

χάσματι κρυπτόμενον ἄνδρα τῶν ἐπισήμων μετὰ ἄρματος. μετὰ τρεῖς ἡμέρας Οὐαλέριος Ἰστορικός κατ' ἄνωγαν ἰδὼν ἀναλαβεῖν ἱερέως κόσμον (καὶ γὰρ ἦν μαντικῆς ἐμπειρός), στρατηγῆσας καὶ πολλοὺς φονεύσας ὑπὸ γῆς κατεπόθη. ὁ Αἰμίλιος δὲ βωμὸν ἰδρῶσας ἐνίκησε, καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα πυργοφόρους ἐλέφαντας εἰς Ῥώμην κατέπεμψεν. ὁ δὲ βωμὸς 5 μαντεύεται κατ' ἑκείνον τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐνίκηθη Πύρρος, ὡς ἱστορεῖ Κριτόλαος ἐν τρίτῃ Ἑπειρωτικῶν.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

- 3 (2) [PLUTARCH.] *Parall. min.* 9 B p. 307 E-308 A: Κρόνος ἐπιξενωθεὶς γεωργῶν, οἳ ἦν θυγάτηρ καλὴ Ἐντωρία(?), ταύτην ἐβιάσατο καὶ ἐτέκνωσεν υἱοῦς Ἰανόν, 10 ὃν ὕμνον, Φαῦστον, Φήλικα. διδάξας οὖν τὸν τρόπον τῆς τοῦ οἴνου πόσεως καὶ τῆς ἀμπέλου, ἤξιωσε καὶ τοῖς γείτοσι μεταδοῦναι. ποιήσαντος δ' αὐτοῦ, οἱ πίνοντες παρὰ τὸ σύνθημα εἰς ὕπνον κατηνέχθησαν βαρύτερον τοῦ θέντος· δόξαντες δὲ πεφαρμακῶσθαι, λίθοις βάλλοντες τὸν Ἰανὸν ἀπέκτειναν, οἱ δὲ θυγατρίδοι ἀθυμήσαντες βρόχῳ τὸν βίον 15 κατέστρεψαν. λοιμοῦ δὲ κατασχόντος Ῥωμαίους, ἔχρησεν ὁ Πόβιος λωφῆσαι, ἐὰν ἐξικατέστρεψαν. τοῦ Κρόνου τὴν μῆνιν καὶ τοὺς δαίμονας τῶν ἀνόμων ἀπολομένων. Λουτάτιος δὲ Κάτλος, ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων, κατεσκεύασε τῷ θεῷ τέμενος τὸ κείμενον σὺν γερῶν τοῦ Ταρπηίου ὄρους, καὶ τὸν ἄνω βωμὸν ἰδρῶσατο τετραπρῶσωπον ἢ διὰ τοὺς θυγατρίδοις ἢ ὅτι τετραμερῆς ὁ ἑναυτός ἐστι, καὶ μῆνα κατέδειξεν Ἰανουάριον. ὁ δὲ Κρόνος πάντας κατηστέρισεν, καὶ οἱ μὲν καλοῦνται προτρογητῆρες, ὁ δὲ Ἰανὸς προανατέλλων. 20 δεικνύεται δὲ ὁ ἀστὴρ πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Παρθένου, ὡς Κριτόλαος ἐν τετάρτῃ Φαινομένων.

— ALEXANDROS POLYHISTOR
ΙΤΑΛΙΚΑ Α-Γ(?) ΠΕΡΙ ΡΩΜΗΣ Α-Ε

c. 80/35*

273 F 20; 70.

25

— JUBA VON MAURETANIEN
ΡΩΜΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ (ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ) ΑΒ

c. 50*/23*

275 F 9-12.

— KONON

c. 36*/17*

DE ITALIA (ΙΤΑΛΙΚΑ)

30 26 F 3.

1 <καὶ> μετὰ Σγ 2 Τορκουᾶτος Guarino κονάτος (κιννάτος Σγ) ο 3 ὁ om. Σγ 4 καὶ νικήσας ἐκ. Σγ 5 ὡς om. Φα' Σγ 6 ἐν om. ΦΠ 8-9 ὁ περὶ τοῦ ἱεραίου μύθος (9A), οἳ διόνυσος ἐπεξενώθη· ὡς δὲ ἐρατοσθένης κρόνος. οὗτος γεωργοῦ τινος θυγατέρα κτλ. Σγ Ἰσῶι (aus eigennamen?) γεωργῶι Φ ὡι Π^αΑ² (s.l.) om. 1 Ἰα-ἐντωρία ΠΦΦ καὶ τορεία Σγ Κεντουρία Βερν(adakis) Κλειτορία Nach(städt) Ἰανὸν Βερν Ἰανον (auch v. 13) ο 10 <οὐορτο>ύμνον ο. (eher) <αὐτο>ύμνον Nach φήλικα Π² φήλικα Π φήλικα FΣγ φήλικα Φ διδάξας Σγ δοῦς ΦΠ τὸν om. ΦΠ τῆς u. πόσεως om. Φ 10-11 καὶ τῆς ἀμπέλου om. Σγ 11 ποιήσαντος Kurtz -τες ο. οἱ Φ καὶ 12 δόξαντες δὲ περ. FΣγ οἱ δὲ περ. δοξ. ΦΠ οἱ δὲ Kurtz ὅθεν Pohlenz 13 βαλόντες ΦΣγ Ἰανον (conj.?) ΦΑ²Π² ἱεράριον 1 αὐτὸν Kurtz θυγατρίδοι Φ -δαί ΦΠ θυγατρίδες (ἀθυμήσασαι) Σγ 17 ταρπίου ΦF⁶α¹Σγ ἢ om. Φ 17-18 θυγατρίδοις ΦΠ² -τριδάς (-τριδάς) 1 19 δὲ ΦΑ²Π² om. 1

824. XENON

ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 529) MACROB. *Sat.* I, 9, 3: *Xenon quoque primo Italicon tradit Ianum in Italia primum dis templa fecisse et ritus instituisse sacro-*
 5 *rum. ideo eum in sacrificiis praefationem meruisse perpetuam.*

825. PARTHAX

Vor Herodian

(s. II 2⁹)

ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 466) HERODIAN. Π. μον. λέξ. p. 19, 9: ἔστιν Ἴς τῆς Ἰταλίας, ὡς
 Πάρθαξ ἐν τῷ β τῶν Ἰταλικῶν· «ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν
 10 Ποσειδωνίαν ὁ Ἡρακλῆς - ἔστι δὲ ποταμὸς Ἴς καλούμενος
 μέγας».

*2 ET. GEN. (ET. M. p. 544, 30) s.v. Κυλιστανος· ποταμὸς Ἰταλίας.
 Πάρθαξ δὲ * * τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο, διὰ δὲ τὸν Ἡρακλέα φονεῦσαι δράκοντά
 τινα ὑπερμεγέθη καὶ κυλισθῆναι εἰς αὐτὸν Κυλιστανος ἐκλήθη.

15 *3 EUST. HOM. II. I 48 p. 734, 48: κατὰ γὰρ τὸν Ἀλεξανδρέα Ἡρα-
 κλείδην . . . ἐλεύθω ἔλευθος καὶ πλεονασμῶι τοῦ κ̄ κέλευθος, ὡι λόγῳι καὶ τὴν
 Αὐλωνίαν Πάρθαξ Καυλωνίαν φησὶν ἐν Ἰταλικούις.

826. RUFUS

s. II-III?

T

20 1 (-) PHOT. *Bibl.* 161 p. 104 a 39: καὶ δὴ καὶ ὁ ἔννατος (*scil.* Σωπά-
 τρου Ἐκλογῶν διαφόρων βίβλος) αὐτῷ ὁμοίως ἐκ τῶν Πλουτάρχου συνε-
 τμήθη συνελεγκται δὲ καὶ ἐκ τῆς Ῥούφου Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας πρώτου
 καὶ δευτέρου καὶ τρίτου βιβλίου καὶ τετάρτου, ἐν οἷς ἔστι περιτυχεῖν πολλοῖς
 ἀξιολόγοις, εἰ καὶ ἕνια αὐτῶν εἰς μύθους καὶ μακρὸν ἐκπίπτουσι λῆρον.

25 2 (-) PHOT. *Bibl.* 161 p. 103 b 7: ὁ δὲ τέταρτος αὐτῷ λόγος ἐκ τε
 ἀνεπιγράφου αὐτῶι βιβλίου συνηθροίσθη (Θαυμάτων δὲ μόνον ἐπιγράφεται
 Συναγωγῇ [IV] τὸ βιβλίον)· καὶ ἐκ τῶν τοῦ Ἀριστοξένου Συμμίκτων Ὑπομνη-

3 *Xenon? Conon? Mue* 4 *dis v diis o* 8 <κα> τῆς Mei ἔτι Ἴς Lehrs; cf.
 Lykophron *Al.* 724 9-11: unvollständiges zitat (ἔπειτε ἀφ. - <ἐκεῖ καλ.?) 10
 Ποσειδωνίαν Lehrs -ονίαν H Ἴς Ddf εἰς H 12-14: aus Schol. Lykophr. *Al.* 946
 12 Κυλιστανος: κυλιστάνου Lykophr. *ll.* (V* -άρου AB -άρου CD; cf. Tzetzes p.
 299, 28; 300, 2 Scheer) ποταμὸς Mei πόλις Et 13 * * (ἐν τῷ * ἱστορεῖ ὅτι *
 τὸ πρ. ἐκ.?) Scheer Πάρθαξ ἐν τῷ πρώτῳ· ἐκαλεῖτο δὲ διὰ τὸ Mei (falsch) 14
 κυλινθῆσαι? Scheer 17 Πάρθαξ Mei Χάραξ (103 F 64) Eust ἐν Ἰταλικοῖς
 om. Schol. cod. Par. 2681 (Cramer *A.P.* III p. 50, 7)

μάτων . . . ἐκ γε τοῦ ἑκκαίδεκάτου λόγου μόνου (IV)· καὶ ἐκ τοῦ ὀγδόου λόγου τῆς 'Ρούφου Δραματικῆς 'Ιστορίας, οἷς παράδοξά τε καὶ ἀπίθανα μάλιστα ἔνεστιν εὑρεῖν, καὶ τραγωιδῶν καὶ κωμωιδῶν διαφόρους πράξεις τε καὶ λόγους καὶ ἐπιτηδεύματα καὶ τοιαῦθ' ἕτερα. ἀλλ' ἐν τούτοις μὲν 5 καὶ ὁ τέταρτος.

ὁ δὲ πέμπτος σύγκειται αὐτῶι ἐκ τε τῆς 'Ρούφου Μουσικῆς 'Ιστορίας πρώτου καὶ δευτέρου καὶ τρίτου βιβλίου, ἐν ᾧ τραγικῶν τε καὶ κωμικῶν ποικίλην ἱστορίαν εὐρήσεις, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ διθυραμβοποιῶν τε καὶ αὐλητῶν καὶ κιθαρωιδῶν, ἐπιθαλαμίων τε ᾠδῶν καὶ ὕμεναιων καὶ ὑπορχη- 10 μάτων ἀφήγησιν, περὶ τε ὀρχηστῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τοῖς 'Ἑλληνικοῖς θεάτροις ἀγωνιζομένων, ὅθεν τε καὶ ὅπως οἱ τούτων ἐπὶ μέγα κλέος παρ' αὐτοῖς ἀναδραμόντες γεγόνασιν, εἴτε ἄρρενες εἴτε καὶ τὴν θήλειαν φύσιν διεκλήρωσαντο· τίνες τε τίνων ἐπιτηδευμάτων ἀρχὴ διεγνωσθήσασιν, καὶ τούτων δὲ 15 τίνες τυράννων ἢ βασιλέων ἔραστοι καὶ φίλοι γεγόνασιν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τίνες τῶν οἱ ἀγῶνες καὶ ὅθεν, ἐν οἷς ἕκαστος τὰ τῆς τέχνης ἐπεδείκνυτο· καὶ περὶ ἑορτῶν δὲ, ὅσαι πάνδημοι τοῖς 'Ἀθηναίοις. ταῦτα δὴ πάντα καὶ εἴ τι ὅμοιον ὁ πέμπτος ἀναγινώσκοντί σοι παραστήσει λόγος.

ὁ δὲ ἕκτος αὐτῶι συνελέγη λόγος ἐκ τε τῆς αὐτῆς 'Ρούφου Μουσικῆς <'Ιστορίας> βιβλίου πέμπτης καὶ τετάρτης, αὐλητῶν δὲ καὶ αὐλημάτων 20 ἀφήγησιν ἔχει, ἄνδρες τε ὅσα ἠύλησαν, καὶ δὴ καὶ γυναῖκες. καὶ Ὀμηρος δὲ αὐτῶι καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἀντίμαχος οἱ ποιηταὶ τῆς διηγῆσεως μέρος, καὶ τῶν ἄλλων πλείστοι τῶν εἰς τοῦτο τὸ γένος τῶν ποιητῶν ἀναγομένων. ἔτι δὲ καὶ περὶ γυναικῶν μαντικῶν ἀναγράφει, τίνες τε καὶ ὅθεν αἱ καλούμεναι Σίβυλλαι. καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἀπὸ τῶν 'Ρούφου . . .

25

F

1. ΡΩΜΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Α-Δ (?)

2. ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Α-Η (?) 3. ΜΟΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Α-Ε (?)

1 (-) SCHOL. ARISTEID. p. 537, 26 Ddf: . . . Παλλάδα περσέπτολιν. εἶδος δὲ τοῦτο αἰσματος καὶ ἀρχή. τὸν δὲ ποιητὴν αὐτοῦ 'Ρούφος καὶ Διονύσιος 30 ἱστοροῦσιν ἐν τῇ Μουσικῇ (IV) Φρύνιχόν τινα, ἄλλοι δὲ φασὶ Λαμπροκλέα ἢ Στησίχορον.

827. LEONIDES

ΠΕΡΙ ΙΤΑΛΙΑΣ

1 (IV 439) SCHOL. LYKOPHR. *Al.* 755 (ET. GEN. p. 299 Mi; ET. M.

2 <ἐν> οἷς? 3 μάλιστα ἔνεστιν Α ἔστιν γ διαφόρους Α om. γ 8 μόνον Α μὴν γ 18 αὐτῆς: αὐτοῦ Α 19 <'Ιστορίας> Jac

p. 789, 10): πεύκης] Λεωνίδης ἐν τῷ Περὶ Ἰταλίας φησὶν ὅρος εἶναι, ἐν ᾧ γίνεσθαι πεύκας ὑπερμεγέθεις, ἐκ δὲ τούτων γίνεσθαι τοὺς φελλοὺς οἷς χρῶνται πρὸς κουφισμὸν τῶν δικτύων οἱ ἀλιεῖς.

828. AGESILAOS

5

ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 292) [PLUT.] *Parall. min.* 29 B p. 312 E: Φουλούσιος Στέλλος μισῶν γυναῖκας Ἰπῶι συνεμίσγετο, ἢ δὲ κατὰ χρόνον ἔτεκε κόρην εὐμορφον, καὶ ὠνόμασεν Ἐποναν. ἔστι δὲ θεὸς πρόνοιαν ποιουμένη Ἰπῶν, ὡς Ἀγησίλαος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

829. ALEXARCHOS

10

ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 298) [PLUT.] *Parall. min.* 7 B p. 307 C: Τοῦλλος Ὀστίλλιος βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐπολέμησεν Ἀλβανοῖς, βασιλέως ὄντος Μερτίου Φουφεντίου, καὶ τὴν μάχην πολλακίς ὑπερέθετο. οἱ δ' ὡς ἠττωμένοι εἰς εὐχίαν ἐτράπησαν· οἰνωμένοι δ' ἐπέθετο, καὶ τὸν βασιλέα δύο πάλους συζεύξας διεσπάραξεν, ὡς Ἀλέξαρχος ἐν τετάρτῳ Ἰταλικῶν.

— ARISTEIDES VON MILET

ΙΤΑΛΙΚΑ

No. 286.

830. ARISTOBULOS

20

I. ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 328) [PLUT.] *Parall. min.* 32 B p. 313 D: διὰ τοὺς ἀστυγέιτους πολέμους ἢ σύγκλητος τῶν Ῥωμαίων τοῦ δήμου τὸ σιτόμετρον ἦρε, Ῥωμύλος δ' ὁ βασιλεὺς βαρέως ἐνεγκῶν τῷ δήμῳ ἀπέδωκε, πολλοὺς δὲ τῶν μειζόνων ἐκόλασεν. οἱ δὲ φουεύσαντες αὐτὸν ἐν τῇ συγκλήτῳ βουλήν καὶ κατακόψαντες εἰς τοὺς κόλπους ἔβαλον. Ῥωμαῖοι δὲ μετὰ πυρὸς εἰς τὴν σύγκλητον ἔδραμον. † Αἴτιος δὲ Πρᾶος τῶν ἐπισήμων ἀνὴρ εἶπε 25 δὲ μετὰ πυρὸς εἰς τὴν σύγκλητον ἔδραμον. † Αἴτιος δὲ Πρᾶος τῶν ἐπισήμων ἀνὴρ εἶπε τὸν Ῥωμύλον ἐν ὄρει ἑωρακέναι μείζονα παντὸς ἀνθρώπου θεὸν γεγενῆσθαι. Ῥωμαῖοι δὲ πιστεύσαντες ἀνεχώρησαν, ὡς Ἀριστόβουλος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

2. ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ

2 [PLUT.] *De flu.* 14, 3: s. 139 F 63.

1 Λεωνίδης - Ἰταλίας: ὅρος ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ Et Περὶ ἀλιευτικῆς (ἀλιεῖας)
 2 τούτων τῶν δένδρων Et 3 κέρρηται Et δικτύων: σωμάτων Et
 6 στέλλος FΠ τέλ(ο)ξ Φ τέλλος Σg 7 εὐμορφον: εὐειδῆ Σg 8 θεὸς zaⁿ θεοῖς r
 ποιουμένην Ἰπῶν FΠ 11 ὀστίλλιος FΠ ἔπιλλος Φ 12 φουφεντίου Φ φουβ- FΠ
 13 ὡς Duebner 14 πάλους FAΠ* πάλους r 24 κατακόψαντες Jac κόψαντες
 ἐν δ' ἱστορικῶν v (Φ) Σg 21 τοὺς <πρὸς> ἀστ. ? 25 ἀλέξανδρος
 ΦFΠ κατακόψασα διὰ τῶν κόλπων Σg διακόψαντες Bernardakis 25-27 ἔδραμον.
 ἀνὴρ δὲ τις τῶν ἐπιφανῶν καὶ πρᾶων καὶ Ῥωμύλου φίλων ἐξ ἀγροῦ κατιῶν εἰπὼν ἑωρα-
 κέναι τὸν βασιλέα ἐν τῷ ὄρει κρείττονα γεγόμενον ἀνθρώπου καὶ ἀπίοντα ἔπεισε τὸν
 δῆμον καὶ τὴν στάσιν ἔλυσεν Σg 25 αἴτιος ΦFΠ Ιούλιος Meziriac αἴτιος Wyttenbach
 πρᾶος: πρόκλος Guarino 26 <καὶ> θεὸν Nachstädt

831. ARISTOKLES

I. ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 329, 1) [PLUT.] *Parall. min.* 25 B p. 311 EF: Γάιος Μάξιμος ἔχων υἱούς Σίμιλιον καὶ Ῥῆσον (τοῦτον ἐγέννησεν ἐξ Ἀμερίας) * * * κόνων ὁ Ῥῆσος οὗτος ἐν 5 κυνηγεσίῳ ἀπέκτεινε τὸν ἀδελφόν, καὶ ὑποστρέψας τὸ σύμπωμα τύχης εἶπεν οὐ κρίσεως γεγονότα. ὁ δὲ γνοὺς τάληθες ἐφυγάδευσεν, ὡς Ἀριστοκλῆς ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

2 (2) [PLUT.] *Parall. min.* 41 B p. 316 AB: Τηλέγονος Ὀδυσσεῶς καὶ Κίρκης ἐπ' ἀναζήτησιν τοῦ πατρὸς πεμφθεὶς ἔμαθε πόλιν κτίσαι, ἐθα ἂν ἴδῃ γεωργοὺς ἐστεφανωμένους καὶ χορεύοντας. γενόμενος δὲ κατὰ τινα τόπον τῆς Ἰταλίας καὶ θεασάμενος 10 ἀγροίκους πρηνίους κλάδοις ἐστεφανωμένους καὶ ὀρχήσει προσευκαίρουντας ἔκτισε πόλιν, ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος Πρίνιστον ὀνομάσας, ἣν Ῥωμαῖοι παραγῶγως Πραίνεστον καλοῦσιν, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοκλῆς ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

2. ΠΑΡΑΔΟΞΑ

3 (3) *a) [PLUT.] *Parall. min.* 29 A p. 312 EF: Ἀριστόνυμος Ἐφέσιος, υἱὸς 15 Δημοστράτου, ἐμίσει γυναῖκας, ὄναι δ' ἐμίσητο· ἡ δὲ κατὰ χρόνον ἔτεκε κόρην εὐειδεδεσ-τάτην Ὀνοσκελίαν τοῦνομα, ὡς Ἀριστοκλῆς ἐν δευτέρῃ Παραδόξων. b) Stob. *Flor.* 4, 20 b 74: Ἀριστοκλέους ἐν β' Παραδόξων. <Ἀριστόνυμος> Ἐφέσιος τῷ 20 γένει, νεανίας τῶν ἐπισήμων, υἱὸς Δημοστράτου, ταῖς δ' ἀληθείαις Ἄρεως. οὗτος τὸ θῆλυ μισῶν γένος νυκτὸς βαθείας εἰς τοὺς πατρώϊας ἔτρεχεν ἀγέλας, καὶ ὄναι συνεγένετο 20 θηλείαι· ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη ἔτεκε κόρην εὐειδεδεστάτην Ὀνοσκελίαν τοῦνομα, τὴν προσηγορίαν λαβοῦσαν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος.

3. ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝ

*4 (-) [PLUT.] *De fluv.* 25, 5: γενῶται δ' ἐν αὐτῷ (scil. τῷ Ἰνδῷ) λίθος κλει- 5 τορὶς ὀνομαζόμενος· ἔστι δὲ λίαν μελάγχρους· ὃν κόσμον χάριν οἱ ἐγχώριοι φοροῦσιν 25 ἐν τοῖς ὠταρίοις, καθὼς ἱστορεῖ Ἀριστοκλῆς ἐν δ' Περὶ ποταμῶν.

832. CHRYSIPPOS

ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 362) [PLUT.] *Parall. min.* 28 B p. 312 D: Παπῆριος Οὐόλουκερ γήμας Ἰουλίαν Ποῦλχραν ἔσχεν ἐξ θυγατέρας καὶ ἰσους ἄρρενας. τούτων ὁ πρεσβύτατος Πα- 30 πῆριος Ῥωμᾶνος τῆς ἀδελφῆς ἑρασεθεὶς Κανουληκῆϊας ἔγκυον ἐποίησε. μαθὼν δ' ὁ πατὴρ

4 σίμιλιον (z) u. σιμέλιον (v Σg) Φ σιμιλιον Π * * * (πολὺ προὔτιμα τὸν Σίμιλιον· ἀγανακτήσας δ' ἐπὶ τούτῳ διχα διακόνων Nachstädt) 11 συγκ(υ)ρίματος FΦ συγκυρήματος Σg Πραίνεστον: πρόσσεστον, πρῶ- ΦF¹Σg 12 ἀριστοτέλης vnc 14 ἀρίστων ἀριστόνυμος zFΠ 16 Ἀριστοκλῆς (b) Westermann ἀριστοτέλης o 17 ἀριστοκλέους SA ἐν β' S ἐν ᾱ A <Ἀριστόνυμος> Mei 18 οὗτος Jacobs 19 συνεγένετο Tricl -γένετο SA 20 ἔγκυος S ἔγκυος A Tricl γινο- 25 τῶν A ὀνοσκελίαν SA (Apostol. *Prov.* 14, 70) Ὀνοσκελίδα Mei 25 ὠταρίοις Reinesius σωταρίοις P Ἀριστοκλῆς Rose ἀριστοτέλης P 28 (29-30) παπῆριος ΦF¹ Οὐόλουκερ Amyot τόλουκερ ΦFΠ τούλουκερ Σg 29 Ποῦλχραν Ald ἀπόλχραν Φ FΠ om. Σg ἰσους Σg(?) τοὺς ι. ΦFΠ 30 Κανουληκῆϊας Nachstädt -λίαις o

τῆς θυγατρὶ Ξίφος ἐπεμφεν· ἡ δὲ αὐτὴν ἀνείλε· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὁ Ῥωμῆανος ἐπραξεν, ὡς Χρῦσιππος ἐν τῷ πρώτῳ Ἰταλικῶν.

— DERKYLLOS — DOROTHEOS — DOSITHEOS.

— KLEITONYMOS — MENYLLOS

5 288 F 2; 289 F 1; 290 F 2; 292 F 1; 295 F 2.

833. PYTHOKLES VON SAMOS

1. ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 488, 1-2) a) [PLUT.] *Parall. min.* 14 A p. 309 AB: Ποινῶν καὶ Σικελιωτῶν τὴν κατὰ Ῥωμαίων συμμαχίαν ἐτοιμαζόντων, Μέτελλος στρατηγὸς (cos. 251) 10 μόνῃ τῇ Ἐστία οὐκ ἔθυσεν· ἡ δὲ πνεῦμα ἀντέπνευσε ταῖς ναυσί. Γάιος δὲ Ἰούλιος μάντις εἶπε λωφῆσαι, ἐὰν προθύσῃ τὴν θυγατέρα· ὁ δ' ἀναγκασθεὶς Μετέλλαν τὴν θυγατέρα προσῆγεν. ἡ δ' Ἐστία ἐλεήσασα δάμαλιν ὑπέβαλε, καὶ αὐτὴν ἐκόμισεν εἰς Λανουίον, καὶ ἰέρειαν τοῦ σεβομένου παρ' αὐτοῖς δράκοντος ἀπέδειξεν, ὡς Πυθοκλῆς ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν. b) CLEM. AL. *Strom.* 1, 135, 1: (566 F 116) καθάπερ ὁ Σάμιος Πυ- 15 θοκλῆς ἐν τετάρτῳ Ἰταλικῶν Γάιον Ἰούλιον Νέπωτα (*scil.* μάντιν ἀναγράφει).

2. ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

2 (4) CLEM. AL. *Protr.* 3, 42, 6: (458 F 7). Φωκαεῖς δὲ (οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς παρα- 10 πέμφομαι) — τούτους Πυθοκλῆς ἐν τρίτῳ Περὶ ὁμονομίας τῆς Ταυροπόλει Ἀρτέμιδι ἄνθρωπον ὀλοκαυτεῖν ἱστορεῖ (42 F 4; 289 F 1c).

20

3. ΓΕΩΡΓΙΚΑ

3 (3) [PLUT.] *Parall. min.* 41 A p. 315 F: Ἠγησίστρατος ἀνὴρ Ἐφέσιος ἐμφύλιον 10 φόνον δράσας ἔφυγεν εἰς Δελφούς, καὶ ἡρώτα τὸν θεὸν ποῦ οἰκῆσειεν. ὁ δ' Ἀπόλλων ἀνείλεν, ἐνθα ἂν ἰδῆι χορεύοντας ἀγροίκους θαλλοὺς ἐλαίας ἐστεφανωμένους. γενόμενος δὲ κατὰ τινὰ τόπον τῆς Ἀσίας καὶ θεασάμενος γεωργοὺς φύλλοις ἐλαίας ἐστεφανωμένους 25 καὶ χορεύοντας, ἔκτισεν αὐτοῦ πόλιν, καὶ ἐκάλεσεν Ἐλαιούντα, ὡς Πυθοκλῆς Σάμιος ἐν τρίτῳ Γεωργικῶν.

— THEOPHILOS

ΙΤΑΛΙΚΑ

296 F 1.

30

834. THEOTIMOS

ΙΤΑΛΙΚΑ

1 (IV 517, 3) [PLUT.] *Parall. min.* 8 B p. 307 DE: Πορσίνας Τούσκων βασιλεὺς 10 τὸ αὐτὸ ΦΠ ταῦτον Φ τὸ Σg 10 ἀντέπνευσε ΠF ἀντέπεμφε Φ γάιος Ιούλιος om. Σg 11 μετέλλαν Guarino μεταλ(λ)ίαν ΦΠΣg 12 <τοῖς βωμοῖς> προσῆγεν He Λανουίον Xyl λαμουσίαν ο 13 σεβαζομένου Φ 15 Νέπωτα Victorigius νέπωπα L 17 οὐ γὰρ u. οὐδ' Eus 19 ὀλοκαυτεῖν Eus ὀλοκαεῖν P 21 ἡγησίστρατος Σg ἡγήσαστρος (ἡγισ-) ΦΦΠ 23 ἀνείλεν Bern(ardakis) ἀνείπεν (om. Φ) ο 24 κατὰ τινὰ Kronenberg κατὰ τὸν ο 25 <ὁ> Σάμιος Bern 32 Τούσκων v 10 τρούσκων FΠ τούσκοκ Φ τρούσκοκ F1

πέραν Θύμβρεος ποταμοῦ στρατεύσας ἐπολέμησε Ῥωμαίους, καὶ τὴν ἀπὸ σιτίων φερομένην εὐθηλίαν μέσση λαβῶν λιμῶι τοὺς προειρημένους ἔτρυχεν. Ὀράτιος δὲ Κάτλος στρατηγὸς χειροτονηθεὶς τὴν ξυλίην κατελάβετο γέφυραν, καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων διαβῆναι βουλόμενον ἐπέειπε. πλεονεκτούμενος δ' ὑπὸ τῶν πολεμίων προσέταξε τοῖς 5 ὑποτεταγμένοις κόπτειν τὴν γέφυραν, καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων διαβῆναι βουλόμενον ἐκώλυσε. βέλει δὲ τὸν ὀφθαλμὸν πληγείς, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν διηγήξατο εἰς τοὺς οἰκίους, ὡς Θεότιμος <έν> δευτέρωι Ἰταλικῶν.

c) ANTIQUARISCHES, RHETORISCHES, BIOGRAPHISCHES ETC.

(No. 90 F 125/30; 147; 790 T I; 840 F 30)

10

— ARISTOTELES (?)

s. IV 2*

NOMIMA ΡΩΜΑΙΩΝ

IV; (840 F 13; 23?).

835. ARISTOTHEOS VON TROIZEN

c. 158/7*

T

15 1 (-) FOUILLES DE DELPHES III 3 no. 124 (Syll. 3 702): ... ἔδοξε
τῶι πόλει τῶν Δελφῶν ... ἐπειδὴ Ἀριστόθεος Νικοθέου [Τρο]ζάνιος,
ἱστοριογράφος, παραγενόμενος [ἔ]ν τῶν πόλιν ... ἐποιήσατο δὲ καὶ ἀκροά-
σεις ἐπ[ι] πλείονας ἀμέρας τῶν πεπραγματευμένων αὐτῶι, παρανέγνω [δὲ καὶ]
ἐν[κώ]μια εἰς Ῥωμαίους τοὺς κοινούς τῶν Ἑλλάνων εὐεργέτας, δεδῶσθαι παρὰ
20 τῶς πόλιος προξενίαν αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις κτλ.

836. PYRRHON VON LIPARA

1 (IV 479) PLUTARCH. *Aet. Rom.* 79 p. 282 F: διὰ τί τοῦ θριαμβεύσαντος,
εἴτ' ἀποθανόντος καὶ καέντος, ἐξῆν ὁστέον λαβόντας εἰς τὴν πόλιν εἰσφέρειν
καὶ κατατίθεσθαι, ὡς Πύρρων ὁ Λιπαραῖος ἱστόρηκεν; ἡ τιμῆς ἕνεκα τοῦ τεθνη-
25 κότες; καὶ γὰρ ἄλλοις ἀριστεύσει καὶ στρατηγοῖς ἔδωκαν οὐκ αὐτοὺς μόνον ἀλλὰ καὶ τοὺς
ἀπ' αὐτῶν ἐνθάπτεσθαι τῆι ἀγορᾷ, καθάπερ Οὐαλερίωι καὶ Φαβρικίωι· καὶ φασὶ τούτων
ἀπογόνους ἀποθανοῦσι καὶ κομισθεῖσιν εἰς ἀγορὰν ὑφίστασθαι δαῖδα· καιομένην, εἴτ' εὐθὺς
αἰρεσθαι, χρωμένων ἀνεπιφθόνως τῆι τιμῆι καὶ τὸ ἐξεῖναι μόνον ἐκβεβαιουμένων. (80)
30 ποντες παρεκάλουν μὴ ἔλθειν ἐπὶ τὸ δεῖπνον; ἡ καὶ τόπον ἔδει τῶι θριαμβεύσαντι κλισίας
τὸν ἐντιμότατον ἀποδίδουσαι καὶ προπομπὴν μετὰ τὸ δεῖπνον· ταῦτα δ' οὐκ ἐξεστὶν
ἔτέρωι γίνεσθαι τῶν ὑπάτων παρόντων ἀλλ' ἐκείνοις;

1 θύμβριος Π*Σγ θύμβριος ΦΠ 2 Ὀράτιος v (J³ s.l.) ὀράλιος ο Κάτλος:
καῦλος Φ κόκλις ς 6 καὶ ῥίψας Φ 7 <έν> v om. ΦΦΠ 26 ἀπ' ΕΦ ἐπ' Π
<τοῖς> τούτων? 30 μῆ Ε μῆ δὲ Γ 30-31 κλισίας τὸν Cobet καὶ ἀίστον ο
31 προπομπὴν Ε προπεμπτήν Γ

—. APION DER OASITE

s. I 1'

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΙΚΙΟΥ ΤΡΥΦΗΣ

616 F 24.

—. G. Suetonius Tranquillus

c. 70/135

5 ΠΕΡΙ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΗΙ ΝΟΜΙΜΩΝ ΚΑΙ ΗΘΩΝ ἈΒ.
 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΘΕΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΓΩΝΩΝ ἈΒ.
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΝΙΑΥΤΟΥ Ἀ.
 ΣΤΕΜΜΑ<ΤΑ> ΡΩΜΑΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ.
 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ Ἀ.
 10 DE INSTITUTIONE OFFICIORUM.

IV.

—. Phlegon von Tralles

s. II 1'

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΕΟΡΤΩΝ Ἀ-Γ - ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ
 ΡΩΜΗΙ ΤΟΠΩΝ ΚΑΙ ΩΝ ΕΠΙΚΕΚΛΗΝΤΑΙ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

15 257 T I.

—. Damophilos (Der Bithynier?)

s. II 2'

(ΤΑ ΚΑΤΑ ΡΩΜΗΝ?)

IV.

—. Helladios von Antinoupolis

300/255

ΡΩΜΗ

20

635 T I.

837. Palladios von Methone

s. IV 1'

T

1 (IV 3) SUDA s.v. Παλλάδιος Παλλαδίου Μεθωναῖος· σοφιστής, γέγονε
 25 δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίους εορτῶν· Δια-
 λέξεις· Λόγους διαφόρους· Ὀλυμπιακῶν· Πανηγυρικῶν· Δικανικῶν.
 2 Ρηοτ. Bibl. 132/5 p. 97 a 23: ἀνεγνώσθησαν Παλλαδίου σοφιστοῦ Μελέται
 διάφοροι καὶ Ἀφθονίου καὶ Εὐσεβίου σοφιστοῦ καὶ Μαξίμου σοφιστοῦ Ἀλεξανδρέως.
 ἐλλὰ τῶν ἄλλων ὁ Παλλάδιος κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν τὴν ἐν λόγοις ἐπὶ πλεῖστον διενήνοχεν.

30

F

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΕΟΡΤΩΝ

5 ἠθῶν?

8 Στέμμα<τα> Bernhardy

838. LEPIDUS

I. ΠΕΡΙ ΙΕΡΕΩΝ

1 (-) IOANN. LYDUS *De mag.* I, 17 p. 22, 10 Wü: (tracht der patri-
zier) κάμπαγον αὐτὸ καλοῦσιν ἐκ τῆς ἐπὶ τὸν κάμπον, οἰονεὶ τὸ πεδίον, χρεῖ(ας
5 ἔτι) καὶ νῦν· ἐπὶ γὰρ τοῦ πεδίου γενόμενοι τὰς προαγωγὰς τῶν ἀρχόντων
'Ρωμαῖοι ἐπετέλουν, ἐφ' οὗ τοῖς τοιούτοις ἐστέλλοντο ὑποδήμασι. τουτοινὶ
τὸν κάμπαγον Θούσκων γενέσθαι τὸ πρὶν ὃ Λέπιδος ἐν τῷ Περι
ιερέων φησί.

2. ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΠΙΤΟΜΗ Α-Η(?)

10 2 (IV 439, 1) STERN. BYZ. s.v. Τεγέα· πόλις Ἀρκαδίας· (Hom. II.
B 607; Pausan. 8, 3, 4). Λέπιδος δ' ἐν Ἱστορίας ἐπιτομῆς ἄ περι
Λακεδαιμονίων οὕτω φησί· <<χρᾶι δ' αὐτοῖς ἢ Πυθία ἐπ' Ἀρκαδίαι ὤδε·
'Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς· οὐ τοι δώσω. / πολλοὶ ἐν
'Ἀρκαδίη βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν, / οἱ σ' ἀποκωλύσωσιν.
15 ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μεγαίρω· / δώσω τοι Τεγέην ποσσίχροτον
ὀρχήσασθαι'. ἐχρῶντο δὲ καὶ πάλιν, καὶ ἀφικνεῖται αὐτοῖς τάδε·
'ἔστι τις Ἀρκαδῆς Τεγέη λευρῶι ἐνὶ χώρῳι, / ἔνθ' ἄνεμοι πνεύ-
ουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης, / καὶ τύπος ἀντίτυπος, καὶ πῆμ'
ἐπὶ πῆματι κεῖται. / ἔνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζουος αἰα· /
20 τὸν σὺ κομισάμενος Τεγέης ἐπιτάρροθος ἔσσηι'>>.

3 (2) STERN. BYZ. s.v. Σκουῖποι· πόλις Θράκης. Λέπιδος ἐν Ἱστο-
ρικῆς ἐπιτομῆς ἦ. τὸ ἐθνικὸν Σκουπηνοί.

4 (3) STERN. BYZ. s.v. Βουθρωτός· (Teukros 274 F 1). τὸ
ἐθνικὸν Βουθρωτός. Λέπιδος δὲ φησι διὰ τοῦ τ Βουθρωτός.

25

839. INEDITUM VATICANUM

(s. I?*)

(ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΡΩΜΑΙΚΑ)

1 (-) COD. VAT. (SYNESII) GR. 435 (s. XIV) fol. 220: Πλουτάρχου
ἦ) Κεκιλίου Ἀποφθέγματα Ῥωμαϊκά. (I) οὐκ ἐβούλοντο οἱ παλαιοὶ Ῥω-

II λέπιδος ἐν ἱστορίας ἐπ. R ἐπιτομῆ V 13 μέγα μ' αἰτεῖς RV (Hdt. I,
66, 2) μὲ γαιτεῖς P πολλοὶ δ' P 14 οἱ (οἱ V) σ' RV (Hdt) ἤς P 15 οὐ τι ν
(Hdt) οὐ τοι ο ποσσίχροτον ν (Hdt) ποσὶ (ποσσι R^c) κρότον ο 16 ὀρχή-
σασθαι / καὶ καλὸν πεδίον σχοίνῳι διαμετρήσασθαι Hdt 17 ἀρκαδίη R 17-18
πνεῖσι R 18 δύο Hdt. I, 67, 4 19 φυσίζουος R 20 κομισάμενος RV
τεγέης R(Hdt) τεγέαις (ἐπὶ V) VP ἔση RV 21-22 Σκουῖποι-Σκουπηνοί ν
σκόποι (σκόσποι V) - σκοπηνοί ο 21 λέπιδος VP 21-22 ἱστορικῆ V 24
Βουθρωτός ν βουθρωτός ο 27-p. 908, 10: edd. (v.) Arn(im) *Herm.* 27, 1892,
p. 118 ff.; *Caecilii Calact. Fragm. coll. Of(enloch)* 1907, p. 206 ff.; *Diodors Röm.*
Annalen her. von Dra(chmann), 1912, p. 67 ff. 27-28 Πλουτ.-Ῥωμ. 'blosse
vermutung dieses oder eines älteren schreibers' Arn Πλουτάρχου ἦ) Arn

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

58

μαίων, ὧ † σίβωσσε ἀνδρῶν ἄριστε, σοφοί εἶναι δοκεῖν, εἴθεν οὐδὲ ἐθήρων
 τὴν δόξαν δεινότητι λόγων ἢ περιττοῖς καὶ πιθανοῖς ἀποφθέγμασιν, οἷς ἐχρή-
 σαντο Ἑλλήνων τινές, ἀ διαβεβόηται χρησμῶν εἶναι δοκοῦντα ἤδη πιστότερα·
 'μηδὲν ἄγαν' καὶ 'ἔπου θεῶι' καὶ 'χρόνων φειδου' καὶ 'γνώθι σαυτόν' καὶ
 5 'ἔγγυα, πάρα δ' ἅτα' καὶ ἄλλα τούτοις εὐκλότα, ἴσως μὲν καὶ ὠφέλιμα τοῖς
 πειθόμενοις, ἔχοντα δέ τι ἐν τῷ βραχεῖ τῆς ἀποδόσεως ἡδὺ καὶ προσκλητικόν.
 Δικαιάρχῳ (IV = F 31 Wehrli) δὲ οὐδὲ ταῦτα σοφῶν εἶναι ἀνδρῶν δοκεῖ·
 μὴ γὰρ δὴ γε τοὺς πάλαι λόγῳ φιλοσοφεῖν, ἀλλ' εἶναι τὴν σοφίαν τότε γοῦν
 ἐπιτηδεύειν ἔργων καλῶν, χρόνῳ δὲ λόγων ὀχλικῶν γενέσθαι τέχνην· καὶ νῦν
 10 μὲν τὸν πιθανῶς διαλεχθέντα μέγαν εἶναι δοκεῖν φιλόσοφον, ἐν δὲ τοῖς πάλαι
 χρόνοις ὁ ἀγαθὸς μόνος ἦν φιλόσοφος, εἰ καὶ μὴ περιβλέπτους καὶ ὀχλικούς
 ἀσκοῖτο λόγους, οὐ γὰρ ἐξήτουν ἐκεῖνοι γε εἰ πολιτευτέον οὐδὲ πῶς, ἀλλ'
 ἐπολιτεύοντο αὐτοὶ καλῶς· οὐδὲ εἰ χρῆ γαμείν, ἀλλὰ γήμαντες ὄν δεῖ τρόπον
 γαμείν, ταῖς γυναιξὶ συνεβίου. ταῦτα ἦν, φησί, ἔργα ἀνδρῶν καὶ ἐπιτηδεύματα
 15 σοφῶν, αἱ δὲ ἀποφθέξεις αὐταὶ πρᾶγμα φορτικόν. τοιοῦτους πείθομαι καὶ τοὺς
 ὑμετέρους γενέσθαι πατέρας· εἶναι γὰρ ἀγαθοὶ ἐβούλοντο, καὶ τούτου τοῖς
 ἔργοις ἐφικνοῦντο, στρογγύλας δ' ἀποφθέξεις καὶ καλλιρήμονας ὥστε περιττὰς
 εἶναι δοκεῖν οὐτ' ἐπετήδευον οὔτε ἐγίνωσκον. οἷοις μέντοι λογιμοῖς ἕκαστα
 ἔπραττον, τοιοῦτοι καὶ λόγοις περὶ αὐτῶν ἐχρῶντο, οὐκ εἰς βραχὺ συνηγμένοις
 20 ἀλλὰ καλοῖς, εἰ τὸν νοῦν σκέπτοιτό τις, μὴ ἐπιδεικτικῶς ἐξετάζων ἀλλ' ἐπὶ τὴν
 χρεῖαν ἕκαστα ἀνάγων.

(2) οἶόν τι περὶ Ἀππίου τοῦ ἀναπήρου πεπύσμεθα. ἦν μὲν γὰρ ἤδη γηραιός,
 πρὸς Πύρρον δὲ Ῥωμαίους πόλεμος ἦν, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆι πρώτῃ μάχῃ
 νικήσας διαπρεσβεύεται, συμβῆναι ἐπὶ τοῖσδε ἀξίῳν· τὸ μὲν Ἑλληνικὸν τὸ
 25 ἐν Ἰταλίαι πᾶν ἐλεύθερον εἶναι καὶ αὐτόνομον, χρῆσθαι δὲ καὶ Σαυνίτας καὶ
 Λευκανοὺς καὶ πάντας Βρεττίους τοῖς αὐτῶν νόμοις, Πύρρου ὄντας συμμάχους,
 Ῥωμαίους δὲ Λατίνων ἄρχειν μόνων. πρὸς ταῦτα οἱ μὲν ἀντέλεγον, αἰσχροὶ πρὸς
 δὲ καὶ βλαβερά εἶναι φάμενοι τῆι πόλει, τοῖς δ' οὐκ ἐδόκει ἀντιτείνειν, τὸν
 περὶ τῶν ὄλων κίνδυνον δεδιόσι· καὶ τις τῶν ἐκ μέσου ἀνὴρ ἐπαινούμενος ἄμει-
 30 νον ἄν' ἔφη βουλευσαίμεθα, εἰ καὶ Ἄππιον σύμβουλον λάβοιμεν· ὁ γὰρ ἀνὴρ
 σὺν τῷ φρονίμῳ καὶ φιλόπολις ἐδόκει. καλεῖται οὖν· καὶ ὡς ἦκε, λέγουσιν
 αὐτῷ ἐφ' οἷς ἡξίου συμβαίνειν ὁ βασιλεὺς. τὸν δὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον σιωπή-
 σαντα εἰπεῖν μόλις πάλαι μὲν, ὧ βουλή, ὑπερηχθόμην ἀνάπηρος ὢν, νῦν δὲ

1 σίβωσσε: Σήβωσσε (Σηβῶσσε) Dittenberger 2-3 ἀποφθέγμασιν (-ἔγγμασιν V)
 οἷοις ἐχρ. Ἑλλ. τ., <δόξαν δὲ ἔλαβον ὡς σοφοὶ ὄντες οἱ τὰ τοιαῦτα μάλιστα εἰπόντες>
 ο.ἀ. Αππ 6 προκλητικόν Αππ παρακλητικόν Kaiibel 12 ἐκεῖνοι γε Αππ 13-14
 γαμείν <οὐδὲ> ὄν δεῖ τρόπον γαμείν, ἀλλὰ γήμαντες τ. γυν. συνεβ. Wunsch 14 συνε-
 βίου V^c -ἴων V^{ac} φησί Αππ φασιν V 16 τούτου Αππ -των V 23 (26) πύρον V
 30 (p. 907, 5) ἄπιον V 31 καλεῖται Kaiibel

πολλήν τῆ συμφορᾷ ταύτῃ χάριν ἔχω, μὴ ὄρᾶν ὑμᾶς τοιαῦτα βουλευο-
 μένους· εἶθε δέ με καὶ κωφὸν γεγονέναι, ἵνα μὴδὲ ἀκούοιμι αἰσχροῶν λόγων·
 κἀντεῦθεν ἐπεδείκνυε τό τε ἐπικίνδυνον καὶ ἄδοξον τῆς συμβάσεως.

(3) ὁμοιον δὲ καὶ τὸ Καίσιωνος. ὁ γὰρ δὴ Καίσιων τῷ παρὰ Καρχηδονίων
 5 πρεσβευτῆ ταχθεὶς ἔλθειν εἰς λόγους (ὁ δὲ τάξας ἦν Ἄππιος <ὁ> ἐπὶ Σικελίας
 πρῶτος στρατηλατῶν), ἐπεὶ παριῶν ὁ Φοῖνιξ εἶπε καὶ ἔμεγαληγόρει περὶ
 τῆς Καρχηδόνος, Ῥωμαίοις δὲ ἐπέτιμα διότι ἐπιχειροῦσι περὶ νήσου πρὸς
 αὐτοὺς πολεμεῖν οὔτε ναυτικὸν ἔχοντες οὔτε ἔμπειροι ἀγῶνων ὄντες θαλαττίων,
 τῆς Καρχηδόνος τοσοῦτους χρόνους ἐνδυναστευούσης τῆ θαλάττῃ, καὶ νε-
 10 ὡστὶ Πύρρον ἰδόντες ὑπ' αὐτῶν καταναυμαχημένον τηλικούτον βασιλέα —
 ταῦτα τοῦ Καρχηδονίου λέγοντος, ἡμεῖς εἶπεν οὕτως πεφύκαμεν (ἐρῶ δέ σοι
 ἔργα ἀναμφισβήτητα, ἵνα ἔχης ἀπαγγέλλειν τῇ πόλει)· τοῖς πολεμοῦσιν εἰς
 τὰ ἐκείνων ἔργα συγκαταβαίνομεν, κἀν τοῖς ἄλλοτρίοις ἐπιτηδεύμασι περιεσμεν
 τῶν ἐκ πολλοῦ αὐτὰ ἡσυχηκότων. Τυρρηνοὶ γὰρ ἡμῖν ἐπολέμουσαν χαλκᾶσπιδες καὶ
 15 φαλαγγηδόν, οὐ κατὰ σπειρας μαχόμενοι· καὶ ἡμεῖς μεθοπλισθέντες καὶ τὸν
 ἐκείνων ὀπλισμὸν μεταλαβόντες παρεταττόμεθα αὐτοῖς, καὶ τοὺς ἐκ πλείστου
 ἐθάδας τῶν ἐν φάλαγγι ἀγῶνων οὕτως ἀγωνιζόμενοι ἐνικῶμεν. οὐκ ἦν ὁ Σαυ-
 νιτικὸς ἡμῖν θυρεὸς πάτριος, οὐδ' ὕσσοὺς εἴχομεν, ἀλλ' ἀσπίσιν ἐμαχόμεθα
 καὶ δόρασιν· ἀλλ' οὐδ' ἵππεύειν ἰσχύομεν, τὸ δὲ πᾶν ἢ τὸ πλείστον τῆς Ῥωμαϊκῆς
 20 δυνάμεως πεζὸν ἦν. ἀλλὰ Σαυνίταις καταστάντες εἰς πόλεμον, καὶ τοῖς ἐκείνων
 θυρεοῖς καὶ ὕσσοις ὀπλισθέντες ἵππεύειν τε αὐτοὺς ἀναγκάσαντες, ἄλλοτρίοις
 δπλοῖς καὶ ζηλώμασιν ἐδουλώσαμεθα τοὺς μέγα ἐφ' ἑαυτοῖς πεφρονηκότας.
 οὐδὲ πολιορκεῖν, ὧ Καρχηδόνιοι, ἐγινώσκομεν· ἀλλὰ παρὰ τῶν Ἑλλήνων
 μαθόντες, ἀνδρῶν τοῦ ἔργου πεπειραμένον, κάκεινων τῶν ἐπιστημόνων καὶ
 25 πάντων ἀνθρώπων ἐν πολιορκίαις δεδυνήμεθα πλέον. μὴ δὴ Ῥωμαίους ἀναγ-
 κάσῃτε ἀφασθαι τῶν θαλαττίων· εἰ γὰρ ἡμῖν δεήσει ναυτικοῦ, πλείους μὲν καὶ
 ἀμείνους ὑμῶν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατασκευασόμεθα ναῦς, κρεῖττον δὲ ναυμαχή-
 σομεν τῶν ἐκ πλείστου ναυτικῶν· καὶ οὐκ ἐψεύσατο ὁ Καίσιων· βιασθέντες
 γὰρ ὑπὸ Καρχηδονίων ναυμαχῆσαι, εὐθύς τῆ πρώτῃ περιεγένοντο ναυμαχίαι,
 30 Δουιλίου στρατηγούντος.

(4) Μάνιος δὲ Βαλέριος, <ὁ> τὰς πρὸς Ἱέρωνα συνθήκας ποιησάμενος,
 δοκεῖ καὶ βραχέως καὶ ἀληθῶς εἰπὼν προτρέψαι τὴν βουλὴν ἔχσθαι τῶν
 ναυτικῶν ὅτι περὶ νήσου καὶ ἐν νήσῳ μαχομένους οὐκ ἔστι τῷ παντὶ νικᾶν μὴ
 ναυκρατοῦντας· καὶ οὐδ' οὗτος ἐψεύσατο· τῷ γὰρ τρίτῳ καὶ εἰκοστῷ τῶν
 35 ἐτῶν ναυμαχίαι κρατήσαντες Καρχηδονίων Σικελίαν τε ἔσχον, περὶ ἧς ὁ ἀγών,

1 ἔχω τοῦ (ο. τὸ) μὴ Ἄππ ἔχω μὴ ὄρᾶν Kaibel 2 εἶθ' ἔδει Kaibel κωφὸν <ἦν>? Ἀππ
 4 κέσωνος (stets) V 5 <ὁ> Ἀππ 6 παριῶν Kaibel περὶ ὧν V 7 νήσου Ἀππ νόμου V
 10 πύρρον V 14 τυρρηνοὶ V 25 δὴ Ἀππ δὲ V 25-26 ἀναγκάσῃτε Dra -άσῃτε V
 -άσῃτε Ἀππ -άσαιτε Radermacher 31 <ὁ> Ἀππ 35 περὶ ἧς <ἦν>? Dra

και φόρου τούς Φοίνικας ἐποίησαντο ὑποτελεῖς. μαντικά ταῦτα ἐκ λογισμοῦ ἔμφρονος, ἐπιμεμαρτυρημένα ἔργων ἐκβάσει.

(5) μὴ ἄρα και τὸ 'Ρέμου τοιοῦτον ἦν. ὅτε γὰρ δὴ τὴν 'Αλβανῶν βασιλείαν οὐ περι τὸν 'Ρωμύλον Νεμέτορι ἀποδόντες τῷ πάμπωι κτιζειν ἔγνωσαν ἰδίαν 5 αὐτῶν πόλιν, περι τοῦ τόπου ἐν οἷ κτιστέον διεφέροντο· και 'Ρωμύλου τὸ Παλάτιον προκρίνοντος, ἐν οἷ και ἐγεννήθησαν και ἐτράφησαν, ὁ 'Ρέμος ἕτερον προηρεῖτο χωρίον και αὐτὸ παρά τὸν Τίβεριν ὄν, και μέχρι τοῦ νῦν ὁ τόπος καλεῖται 'Ρεμορία. ἀπαραχωρήτως δ' ἄμφω διὰ φιλοτιμίαν ἔχοντες, συντίθενται θεοῖς ἐπιτρέψαι τὸ πρᾶγμα, και ἐν ἡμέραι τινὶ ῥητῇ ἅμα ἀνίσχοντι ἡλίω 10 ὀρνηθεύεσθαι ἐν τῷ αὐτοῦ χωρίω ἐκάτερον· ὀποτέρωι * * *

840. ANHANG

1 a) DION. HAL. A.R. I, 4, 2: ἐτι γὰρ ἀγνοεῖται παρά τοῖς "Ἐλλῆσιν Die Ueberlieferung
ὀλίγου δεῖν πᾶσιν ἢ παλαιὰ τῆς 'Ρωμαίων πόλεως ἱστορία (5, 4) . . .
οὐδεμία γὰρ ἀκριβῆς ἐξελήλυθε περι αὐτῶν 'Ἐλληνίς ἱστορία μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς
15 χρόνων, ὅτι μὴ κεφαλαιώδεις ἐπιτομαὶ πάνυ βραχεῖαι. (6, 1) πρώτου μὲν, ὅσα
κάμῃ εἰδέναί, τὴν 'Ρωμαϊκὴν ἀρχαιολογίαν ἐπιδραμόντος 'Ιερωνύμου τοῦ
Καρδιανοῦ συγγραφέως ἐν τῇ Περι τῶν ἐπιγόνων πραγματεία (154), ἔπειτα
Τιμαίου τοῦ Σικελιώτου (566 T 9) τὰ μὲν ἀρχαῖα τῶν ἱστοριῶν ἐν ταῖς
Κοιναῖς 'Ιστορίαις ἀφηγησαμένον, τοὺς δὲ πρὸς Πύρρον τὸν 'Ἡπειρωτῆν
20 πολέμους εἰς ἰδίαν καταχωρίσαντος πραγματείαν. ἅμα δὲ τούτοις 'Αντιγόνο
(816) τε και Πολυβίου και Σιληνοῦ (175) και μυρίων ἄλλων τοῖς αὐτοῖς
πράγμασιν οὐχ ὁμοίως ἐπιβαλόντων, ὧν ἕκαστος ὀλίγα οὐδὲ αὐτὰ διεσπου-
δασμένως οὐδὲ ἀκριβῶς ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἀκουσμάτων συνθεῖς ἀνέγρα-
ψεν. (2) ὁμοίας δὲ τούτοις . . . ἐξέδωκαν ἱστορίας και 'Ρωμαίων ὅσοι τὰ παλαιὰ
25 ἔργα τῆς πόλεως 'Ἐλληνικῇ διαλέκτῳ συνέγραψαν (809 T 4a) . . . b)
JOSEPH. c. Ap. I, 66: και τοῦτο φαίνεται και περι τὴν Εὐρώπην συμβεβηκός,
ὅπου γε τῆς 'Ρωμαίων πόλεως τοιαύτην ἐκ μακροῦ δύναμιν κεκτημένης και
τοιαύτας πράξεις κατορθούσης πολεμικὰς οὐθ' [ὁ] 'Ἡρόδοτος οὔτε Θουκυδίδης
οὔτε τῶν ἅμα τούτοις γενομένων οὐδὲ εἰς ἐμνημόνευκεν, ἀλλ' ὀψέ ποτε και μόλις
30 αὐτῶν εἰς τοὺς "Ἐλληνας ἢ γνῶσις διεξῆλθεν. F 24 a.

2 a) CICERO De or. 2, 52 (s. 809 T 8b): *erat enim historia nihil aliud nisi annalium confectio, cuius rei memoriaeque publicae retinendae causa ab initio rerum Romanarum usque ad P. Mucium pontificem maximum*

5 αὐτῶν Αἰν αὐτοῦ V 10 αὐτοῦ Αἰν αὐτῶι V 17 ἐπιγόνων Α ἐπιγομένων Β
18 ἱστοριῶν: πραγμάτων ο. ἔργων ο. ἄ. ? 20 καταχωρίσαντος ν -ήσαντος ΑΒ 22-23
οὐδὲ αὐτὰ διεσπουδασμένως οὐδὲ ἀκριβῶς Α οὐδὲ ἀκριβῶς αὐτὰ διεσπουδασμένως Β
και οὐδὲ ἀκριβῶς αὐτῶι διεσπουδασμένα Hudson, Mei και οὐδὲ ταῦτα διεσπουδασμένως
[οὐδὲ ἀκριβῶς] Kiessling, Grasberger 28 [ὁ] Niese

(c. 130/20^a) *res omnis singulorum annorum mandabat litteris pontifex maximus referebatque in album et proponebat tabulam domi, potestas ut esset populo cognoscendi, eique etiam nunc Annales Maximi nominantur.*

b) SERV. DAN. VERGIL. A. I, 373: *ita autem annales conficiebantur: 5 tabulam dealbatam quotannis pontifex maximus habuit, in qua praescriptis consulum nominibus et aliorum magistratuum digna memoratu notare consueverat domi militiaeque terra marique gesta per singulos dies. cuius diligentiae annuos commentarios in octoginta libros veteres rettulerunt eosque a pontificibus maximis, a quibus fiebant, Annales Maximos appel-*

10 *larunt.* c) DION. HAL. A.R. I, 73, 1 (F 40a): *καλαῖος μὲν οὖν οὔτε συγγραφεὺς οὔτε λογογράφος ἔστι Ῥωμαίων οὐδὲ εἰς ἕκ καταλιῶν μέντοι λόγων ἐν ἱεραῖς δέλτοις σωζομένων ἕκαστός τι παραλαβὼν ἀνέγραψεν.* d) LIVIUS 8, 40, 5 a. 322^a (F 5b): *nec quisquam aequalis temporibus illis scriptor exstat, quo satis certo auctore stetur.* e) DIODOR. I, 4, 4: *... πολλὴν 15 ἐμπειρίαν τῆς Ῥωμαίων διαλέκτου περιπεποιημένοι πάσας τὰς τῆς ἡγεμονίας ταύτης πράξεις ἀκριβῶς ἀνελάβομεν ἐκ τῶν παρ' ἐκείνοις ὑπομνημάτων ἐκ πολλῶν χρόνων τετηρημένων.*

3 a) PLUTARCH. Numa I, 2: *ἀλλὰ καὶ Κλώδιος τις ἐν Ἐλέγχοι χρόνων (I^a p. 178 Pet) — οὕτω γὰρ πως ἐπιγέγραπται τὸ βιβλίδιον — ἰσχυρίζεται τὰς 20 μὲν ἀρχαίας ἐκείνας ἀναγραφὰς ἐν τοῖς Κελτικοῖς πάθει τῆς πόλεως ἠφανίσθαι, τὰς δὲ νῦν φερομένας οὐκ ἀληθῶς συγκεῖσθαι δι' ἀνδρῶν χαριζομένων τισὶν εἰς τὰ πρῶτα γένη καὶ τοὺς ἐπιφανεστάτους οἴκους ἐξ οὐ προσηκόντων εἰσβαζομένοις.* b) LIVIUS 6, 1: *quae ab condita urbe Roma ad captam eandem urbem (390^a) Romani . . . gessere . . . quinque libris exposui, (2) res cum vetu-*

25 *state nimia obscuras, velut quae magno ex intervallo loci vix cernuntur, tum quod parvae et rariae per eadem tempora litterae fuere, una custodia fidelis memoriae rerum gestarum, et quod, etiam si quae in commentariis pontificum aliisque publicis privatisque erant monumentis, incensa urbe pleraeque 30 stirpibus laetius feraciusque renatae urbis gesta domi militiaeque exponentur.*

4 LIVIUS Praef. 6: *quae ante conditam condendamve urbem poeticis magis decora fabulis quam incorruptis rerum gestarum monumentis traduntur, ea nec affirmare nec rejellere in animo est. (7) datur haec venia*

2 *referebatque* Lambinus *efferebatque* O 3 *eique* H¹E^a *hique* e ii qui E¹
18 καὶ (S) om. L 19 βιβλίον L 21 φερομένας Cobet φαινομένας O ἀν-
δρῶν «εὐχέρειαν ο.ἀ.» Rei 23 *eandem urbem* M *urbem eandem* P *urbem* om. c
26 *parvae et rariae* M Vorm *parvae rariae* HD(?)LA(?) *ferrariae* Ald [*parvae et*]
rariae Walters-Conway 27 *quae in* M in om. HDLA 28 *erant* P trans M 29
interiere P *interire* M 33 *datur?*

antiquitati, ut miscendo humana divinis primordia urbium augustiora faciat.

- 5 a) LIVIUS 2, 21, 4 a. 498/6^a: *tanti errores implicant temporum, aliter apud alios ordinatis magistratibus, ut nec qui consules secundum*
 10 *quos, nec quid quoque anno actum sit, in tanta vetustate non rerum modo sed etiam auctorum digerere possis.* b) – 8, 40, 3 a. 322^a: *nec facile est aut rem rei aut auctorem auctori praeferre.* (4) *vitiatam memoriam funebribus laudibus reor falsisque imaginum titulis, dum familiae ad se quaeque famam rerum gestarum honorumque fallente mendacio trahunt.* (5) *inde certe et*
 10 *singulorum gesta et publica monumenta rerum confusa* (F 2d).
 c) – 3, 23, 7 a. 459^a: *eodem anno descisse Antiates apud plerosque auctores invenio; L. Cornelium consulem id bellum gessisse oppidumque cepisse. certum affirmare, quia nulla apud vetustiores scriptores eius rei mentio est, non ausim.* d) – 2, 17, 3 a. 502^a: *vineis incensis, multis hostium vulneratis et occisis, consulum quoque alterum – sed utrum auctores non adiciunt – gravi vulnere ex equo deiectum prope interfecerunt* (scil. die Aurunker in Pometia).

6 a) [HESIOD.] Th. 1011: Κίρκη δ' Ἑλίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο / γείνατ' Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι / Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά
 20 τε κράτερόν τε. / [Τηλέγονον δ' ἔτικτε διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτην] / οἱ δὲ τοὶ μάλα τῆλε μυχῶι νήσων ἱεράων / πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἄνασσον.
 b) TAB. ILIAK. A p. 184 Jahn: Ἴλου Πέρσις κατὰ Στησίχορον
 Αἰνείας σὺν τοῖς ἰδίοις ἀπαίρων εἰς τὴν Ἑσπερίαν.

7 DION. HAL. A.R. I, 73, 4: εἰ δὲ τις ἀπιδεῖν βουλήσεται τὰ προσωτέρω, c. 430^a
 25 καὶ τρίτη τις ἀρχαιότερα τούτων εὐρεθήσεται Ῥώμη, γενομένη πρὶν Αἰνείαν καὶ Τρῶας ἔλθειν εἰς Ἴταλίαν. ταῦτα δὲ οὐ τῶν ἐπιτυχόντων τις οὐδὲ νέων συγγραφεὺς ἰστόρηκεν ἀλλ' ANTIΟΧΟΣ Ο ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΣ (555 F 6) . . . φησὶ δὲ . . . «ἐπεὶ δὲ Ἰταλὸς κατεγήρα, Μόργης ἐβασίλευσεν· ἐπὶ τούτου δὲ ἀνήρ ἀφίκετο ἐκ Ῥώμης φυγᾶς· Σικελὸς ὄνομα αὐτῷ».

8 DION. HAL. A.R. I, 72, 2: ὁ δὲ τὰς ἱερείας τὰς ἐν Ἀργεὶ καὶ τὰ καθ' nach 4
 30 ἐκάστην πραχθέντα συναγαγὼν (HELLANIKOS 4 F 84) Αἰνείαν φησὶν ἐκ Μολοτῶν εἰς Ἴταλίαν ἔλθόντα μετ' Ὀδυσσεύος οἰκιστὴν γενέσθαι τῆς πόλεως, ὀνομάσαι δ' αὐτὴν ἀπὸ μᾶς τῶν Ἰλιάδων Ῥώμης. ταύτην δὲ λέγει ταῖς ἄλ-

5 quos Crevier quosdam o quosnam Haupt ne quid RDL 8 familiae c -lia o
 9 fallenti MA³ 15 sed utrum Hertz sed verum nomen o sed nomen Madvig
 20 [Τηλέγονον – Ἀφροδίτην] (om. D Eust) Mützell 21 μυχῶι νήσων Dy μυχῶν
 εἰσω b ἀγακλειτοῖσιν b 27 Ἀντίοχος Synk ἄντικος u. ἐ(. . .) ἄντικός Di
 29 Φυγᾶς om. B 32 μετ' Ὀδυσσεύος (Eus Synk) A μετ' Ὀδυσσεύα B; cf. F 16
 33 δ' ἔλεγε B

λαις Τρωάσι παρακελευσαμένην κοινῇ μετ' αὐτῆς ἐμπρῆσαι τὰ σκάφη, βαρυνόμενην τῇ πλάνη. F 37.

9 DION. HAL. A.R. I, 72, 2: ὁμολογεῖ δ' αὐτῶι (dem Hellanikos) καὶ c. 400^a ΔΑΜΑΣΤΗΣ Ο ΣΙΓΓΕΙΕΥΣ (5 F 3) καὶ ἄλλοι τινές.

5 10-11 DION. HAL. A.R. I, 72, 6: ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ δὲ Ο ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ s. IV? (IV) οἰκιστὴν μὲν ἀποφαίνει τῆς πόλεως Ῥῶμον. τοῦτον δὲ λέγει κατὰ μὲν τινὰς Ἀσκανίου, κατὰ δὲ τινὰς Ἡμαθίωνος εἶναι παῖδα. (11) εἰσι δὲ ΤΙΝΕΣ οἱ τὴν Ῥώμην ἐκτίσθαι λέγουσιν ὑπὸ Ῥώμου τοῦ Ἰταλοῦ, μητρὸς δὲ Λευκαρίας τῆς Λατίνου θυγατρὸς.

10 12 FESTUS p. 266 M (p. 326, 35 Li): *ALCIMUS* (560 F 4) *ait Tyrrenia* c. 350/40? *Aeneae natum filium Romulum fuisse atque eo ortam Albam Aeneae nepitem, cuius filius nomine Rhomus condiderit urbem Romam.*

13 a) DION. HAL. A.R. I, 72, 3: ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ δὲ ὁ φιλόσοφος s. IV^a (F 609 Rose; cf. p. 903, 10) Ἀχαιῶν τινὰς ἱστορεῖ τῶν ἀπὸ Τροίας ἀνακο-
15 μισαμένων περιπλέοντας Μαλέαν, ἔπειτα χειμῶνι βιαίωι καταληφθέντας, τέως μὲν ὑπὸ τῶν πνευμάτων φερομένους πολλαχῆι τοῦ πελάγους πλανᾶσθαι, τελευτώντας δ' ἐλθεῖν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς Ὀπικῆς, ὃς καλεῖται Λατίνιον(?), ἐπὶ τῷι Τυρρηνικῷι πελάγει κείμενος. (4) ἀσμένους δὲ τὴν γῆν ἰδόντας ἀνελευσῆσαι τε τὰς ναῦς αὐτόθι καὶ διατρῖψαι τὴν χειμερινὴν ὥραν, παρασκευα-
20 ζόμενους ἕαρος ἀρχομένου πλεῖν. ἐμπρησθεισῶν δὲ αὐτοῖς ὑπὸ νύκτα τῶν νεῶν, οὐκ ἔχοντας ὅπως ποιήσονται τὴν ἀπαρσιν, ἀβουλήτῳι ἀνάγκηι τοὺς βίους ἐν ὧι κατήχθησαν χωρίωι ἰδρύσασθαι. συμβῆναι δὲ αὐτοῖς τοῦτο διὰ γυναικάς ἀχμαλώτους, ἃς ἔτυχον ἄγοντες ἐξ Ἰλίου· ταύτας δὲ κατακαῦσαι τὰ πλοῖα, φοβουμένας τὴν οὐκαδε τῶν Ἀχαιῶν ἀπαρσιν ὡς εἰς δουλείαν ἀφιζομένας.

25 b) FESTUS p. 266/9 M (p. 329, 6 Li; Solin. Coll. I, 2): *LEMBOS, qui appellatur HERACLIDES, existimat revertentibus ab Ilio Achivis quosdam tempestate deiectos in Italiae regiones, secutos Tiberis decursum pervenisse ubi nunc sit Roma, ibique propter laedium navigationis impulsas captivas auctoritate virginis cuiusdam tempestivae nomine Rhomes incendisse classem;*
30 *atque ab ea necessitate ibi manendi urbem conditam ab is, et potissimum eius nomine eam appellatam, a cuius consilio eas sedes sibi firmavissent.*

1 αὐτῆς Jac αὐτῶν (Eus) Di τὰς σκαφὰς B 4 Σιγγεῖος Jac σιγγεῖος Di 9
Λευκαρίας (Plutarch. Romul. 2, 1 = F 40e; Λευκαρίας Tzetz. Lyk. 702) Kiessling
λευκτρας (B) u. ἡλέκτρας (A) Di Λεύκης (Eus Synk; cf. F 12) Schwegler τῆς
λατίνου Di (Eus) τῆς μητρὸς αὐτοῦ Synk 12 Rhomus Ursinus rhodius F 13
ὁ φιλόσοφος Di (Eus) ὁ φιλοσόφω Synk 14-15 χομισαμένων B ἀναχθέντων Synk
15 μάλεον (-αίον) Eus Synk 17 λατίνιον Di (cf. Weinstock RE XIX col. 425,
23 ff.) Latinios Eus λάτιον (-τέων) Synk Λαούτιον Kiessling Λαύρετον (F 37a; 38b)?
20 ἀποπλεῖν Bücheler zur abermaligen frühlingsschiffahrt Eus πρὸς τὴν ἀπαρσιν Synk
23 δὲ: γὰρ? 26 existimat v -ant F quosdam Ursinus quendam F

c) PLUTARCH. *Aet. Rom.* 6 p. 265 BC: διὰ τί τοὺς συγγενεῖς τῷ στόματι φιλοῦσιν αἱ γυναῖκες; πότερον, ὡς οἱ πλεῖστοι νομίζουσιν, ἀπειρημένον ἢ πίνειν οἶνον ταῖς γυναῖξιν. . . . ; ἢ δι' ἣν ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ὁ φιλόσοφος αἰτίαν ἰστόρηκε; τὸ γὰρ πολυθρόλον ἐκεῖνο καὶ πολλαχοῦ γενέσθαι λεγόμενον, ὡς ἔοικεν, ἐτολήθη καὶ ταῖς Τρωαίσι περὶ τὴν Ἰταλίαν. τῶν γὰρ ἀνδρῶν ὡς προσέπλευσαν ἀποβάντων, ἐνέπρησαν τὰ πλοῖα, πάντως ἀπαλλαγῆναι τῆς πλάνης δεόμενοι καὶ τῆς θαλάττης· προβθεῖσαι δὲ τοὺς ἀνδρας ἡσπάζοντο τῶν συγγενῶν καὶ οἰκείων μετὰ τοῦ καταφιλεῖν καὶ περιπλέκεσθαι τοὺς προστυχάνοντας. παυσάμενων δὲ τῆς ὀργῆς καὶ διαλλαγέντων, ἐχρῶντο καὶ τὸ λοιπὸν ταύτῃ τῇ φιλοφροσύνῃ πρὸς αὐτούς. PLUTARCH. *Mul. virt.* I p. 243 E ff.; F 23; 40e.

14 a) DION. HAL. *A.R.* I, 72, 5: ΚΑΛΛΙΑΣ δὲ ὁ τὰς Ἀγαθοκλέους s. III ἰ πράξεις ἀναγράφας (564 F 5) Ῥώμην τινὰ Τρωάδα τῶν ἀφικνουμένων ἅμα τοῖς ἄλλοις Τρωσὶν εἰς Ἰταλίαν γήμασθαι Λατίνωι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀβοριγίνων καὶ γενῆσαι τρεῖς παῖδας Ῥώμον καὶ Ῥωμόλον καὶ <Τηλέγονον * * >, οἰκίσαντας δὲ πόλιν ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῇ θέσθαι τοῦνομα. b) FESTUS p. 269 M (p. 329, I Li): † *Callinus Agathoclis Siculi qui res gestas conscripsit, arbitratur e manu Troianorum fugientium Ilio capto cuidam fuisse nomen Latino, eumque habuisse coniugem Rhomen, a qua, ut Italia sit potitus, urbem, quam condiderit, Romam appellavisse.*

15 DION. HAL. *A.R.* I, 74, 1: τὸν δὲ τελευταῖον γενόμενον τῆς Ῥώμης s. III ἰ οἰκισμὸν ἢ κτίσιν ἢ ὅ τι δήποτε χρῆ καλεῖν ΤΙΜΑΙΟΣ μὲν ὁ Συκελιώτης (566 F 60), οὐκ οἶδ' ὅτῳ κανόνι χρῆσάμενος, ἅμα Καρχηδόνι κτιζομένην γενέσθαι φησὶν ὀγδόωι καὶ τριακοστῷ πρότερον ἔτει τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος (814/3^a). (Es folgen Cincius 810 F I; Fabius 809 F 3; Cato F 17 Pet).

16 LYKOPHR. *Al.* 1232: τοιοῦσδ' ἐμός τις σύγγονος (Aineias) λείψει διπλοῦς / σκύμνος λέοντας, ἔξοχον Ῥώμηι γένος (Rhomos und Romylos) / . . . δς πρώτα μὲν Ῥαίηλον οἰκίσει μολῶν / Κισσοῦ παρ' αἰπὺν πρόνα καὶ Λαφυστίας / κερασφόρους γυναῖκας· ἐκ δ' Ἀλμωπίας / παλιμπλανήτην δέξε-

4 πολλαχοῦ Wyttenbach πολλοῦ ο 5 καὶ ταῖς Τρωαίσι Wyttenbach τ.τρ. καὶ ο 10 τοῦ λοιποῦ E 13 τρωάδων B 14-15 τῶν ἀβοριγίνων Di(Eus) τῆς Ἰταλίας Synk 15 τρεῖς B(Synk) δύο A(Eus) καὶ <Τηλέγονον. καὶ τοῦτον μὲν μεταστῆναι, Ῥώμον δὲ καὶ Ῥωμόλον ὑπομεῖναι> Ritschl καὶ * * B καὶ om. A cf. Synk. p. 363, 6 Ῥώμον - Τηλέγονον, ὅν οὐκ ἔσθαι ἐν ἄλλοις χωρίοις ἐλέγετο, Ῥώμον δὲ καὶ Ῥωμόλον παῖδας Λατίνου καὶ Ῥώμης τῆς Τρωαίδος τὴν πόλιν κτίσαι καὶ Ῥώμην καλεῖσαι τῷ μητρώωι ὀνόματι κτλ. 17 *Callinus: Callias Scal Callias Syracusanus? agathocles F 18-19 e manu - Latino: 'versehen bei dem lateinischen epitomator'* Mommsen 19 *qua O. Müller quo F 20 quam condiderit O. Müller cond. quam F 21-22 καλεῖν γενόμενον B 22 δήποτε om. B 26 ἐμός τε ABC^{so} 28 Ῥάηλον Scheer 29 Ἀλμωπίας (Steph. Byz. s.v.) v ἄλμωνίας ο παλιμπλανήτην (Steph. Byz.) v πάλιν πλανήτην ο*

ται Τυρσηνία / Λιγυεύς τε θερμῶν ρεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν / καὶ Πίσ'
 'Αγύλλης θ' αἱ πολύρρηνοι νάπαι. / σὺν δὲ σφι μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν στρατόν, /
 ὄρκοις κρατήσας καὶ λιταῖς γουνασμάτων, / νάνος (Odysseus) πλάναισι πάντ'
 ἐρευνήσας μυχόν / ¹²⁴⁵ ἄλός τε καὶ γῆς· σὺν δὲ δίπτυχοι τόκοι / Μυσῶν ἄνακτος
 5 (Telephos), οὐ ποτ' Οἰκουρὸς ὄδρῳ / γνάμψει Θεόινος, γυῖα συνδήσας λύκοις, /
 Τάρχων τε καὶ Τυρσηγός, αἰθωνες λύκοι / τῶν Ἑρακλείων ἐκγεγῶτες αἰμά-
 των. / ¹²⁵⁰ ἔνθα τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κιχῶν, / τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν ἐξ
 ὀπαόνων, / μνήμηγν παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων· κτίσει δὲ χώραν ἐν
 τόποις Βορειγόνων / ὑπὲρ Λατίνους Δαυνίους τ' ὠικισμένην / ¹²⁵⁵ πύργους
 10 τριάκοντ', ἐξαριθμήσας γονάς / σὺς κελαινῆς, ἦν ἀπ' Ἰδαίων λόφων / καὶ
 Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται, / Ἰσθρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις κά-
 πρων, / ἦς καὶ πόλει δείκλον ἀνήσει μῖαι / ¹²⁶⁰ χαλκῶι τυπώσας, καὶ τέκνων
 γλαγοτρόφων. / δείμας δὲ σηκὸν Μυνδίαι Παλληνίδι / πατρῶι ἀγάλματι'
 ἔγκατοικιεῖ θεῶν, / ἀ δῆ, παρῶσας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα / καὶ κτῆσιν ἄλλην
 15 ὀμπνίαν κειμηλίων, / ¹²⁶⁵ σὺν τῶι γεραιῶι πατρὶ πρεσβειώσεται, / πέπλοις
 περισχῶν, ἦμος αἰχμηταὶ κύνες, / τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλωι, /
 τοῦται μόνωι πόρωσιν αἴρεσιν δόμων / λαβεῖν δ' χρήζει κάπενέγκασθαι δά-
 νος. / ¹²⁷⁰ τῶι καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθεὶς / τὴν πλεῖστον ὕμη-
 θεῖσαν ἐν χάσμασι πάτραν / ἐν ὀψιτέκνοις ὀλβίαν δωμήσεται, / τύρσιν μακεδνάς
 20 ἀμφὶ Κιρκαίου νάπας

17 DION. HAL. A.R. I, 72, 5: ΞΕΝΑΓΟΡΑΣ δὲ ὁ συγγραφεὺς (240 F s. III 1^a
 29) 'Οδυσσεῶς καὶ Κίρκης υἱὸς γενέσθαι τρεῖς, 'Ρῶμον, 'Αντεῖαν, 'Αρδεῖαν·
 οἰκίσαντας δὲ τρεῖς πόλεις ἀπ' ἐαυτῶν θέσθαι τοῖς κτίσμασι τὰς ὀνομασίας.

18-19 a) FESTUS p. 269 M (p. 328, 16 Li): AGATHOCLES *Cyzicenarum* s. III 1^a
 25 *rerum conscribtor* (472 F 5) *ait vaticinio Heleni impulsum Aenean Italiam*
petivisse, portantem suam secum neptem, Ascani filiam nomine Rhomen,
eamque, ut Italia sint Phryges potiti et is regionibus maxime, quae nunc sunt
vicinae Urbi, prima<nt> omnium consecrasse in Palatio Fidei templum; in
 30 *mae † nomen causam eam quae priore † unde ea locum dedicavisset Fidei.*
 (19) *ait quidem Agathocles conplures esse auctores, qui dicant*

1 Λιγυεύς ον Λυρκεύς Scheer πίσ' AC πίσ' DE 2 ἀγύλλης A ἀγκύλλης D
 ἀγγύλλης E° 9 ὑπὲρ Λατίνους Δαυνίους τ' (om. A) ὠικισμένην ο ὑπὲρ Λακίου
 Δαυνίου τ' ὠικισμένη(1) Steph. Byz. s.v. Δαύνιον Σαυνίους τ' Holzinger; cf.
 Kretschmer *Glotta* 20, 1932, p. 198 n. 2 11 Ἰσθρίθμων BE° 15 πρεσβειώσεται
 BCDE 19 δωμήσεται ACD° E° 22 'Αντεῖαν (ἄντειαν, -εια Steph. Byz. s.v.) v
 ἀντίαν Di(Eus Synk) 'Αρδεῖαν v ἀρδεῖαν B ἀρδίαν A(Synk) *Ardeas* Eus 27
 is v his F *maximae* F 28 *prima<nt>* v 30 [*nomen*] O. Müller *prior*
eundem locum Scal

Aenean sepultum in urbe Berecynthia proxime flumen Nolon, atque ex eius progenie quendam nomine Rhomum venisse in Italiam et urbem Romam nominatam condidisse. b) SOLIN. Coll. I, 3: *Agathocles scribit Roman non captivam fuisse . . . sed Ascanio natam Aeneae neptem appellationis istius causam fuisse.*

20 SERV. DAN. VERGIL. A. I, 273: *ERATOSTHENES* (241 F 45) s. III 2^a *Ascanii Aeneae filii, <filium> Romulum parentem urbis rejert.*

21-22 DION. HAL. A.R. I, 72, 1: ΚΕΦΑΛΩΝ μὲν γὰρ ὁ Γεργίθιος um 200^a συγγραφεὺς παλαιὸς πάνυ (i.e. Hegesianax von Alexandria 45 F 9; 10) δευτέραι γενεᾷ μετὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον ἐκτίσθαι λέγει τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν ἐξ Ἰλίου διασωθέντων σὺν Αἰνεΐαι (F 40b), οἰκιστὴν δὲ αὐτῆς ἀποφαίνει τὸν ἠγησάμενον τῆς ἀποικίας Ῥώμον· τοῦτον δ' εἶναι τῶν Αἰνεΐου παίδων ἓνα. τέτταρας δὲ φησιν Αἰνεΐαι γενέσθαι παῖδας, Ἀσκάκιον Εὐρυλέοντα Ῥωμύλον Ῥώμον. (22) εἴρηται δὲ καὶ ΔΗΜΑΓΟΡΑΙ (VI) καὶ ΑΓΑΘΥΛΛΩΙ 15 (F 27) καὶ ἄλλοις συχνοῖς ὁ τε χρόνος καὶ ὁ τῆς ἀποικίας ἠγεμῶν ὁ αὐτός. F 37; 40.

23 PLUTARCH. *Camill.* 22, 2: τοῦ μέντοι πάθους αὐτοῦ καὶ τῆς ἀλώσεως (Roms durch die Gallier a. 387/6) ἔοικεν ἀμυδρά τις εὐθύς εἰς τὴν Ἑλλάδα φήμη διελθεῖν. (3) ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ γὰρ Ὁ ΠΟΝΤΙΚΟΣ οὐ πολὺ τῶν χρόνων s. IV 2^a 20 ἐκείνων ἀπολειπόμενος ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς συντάγματι (F 28 Voss) φησιν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας λόγον κατασχεῖν, ὡς στρατὸς ἐξ Ὑπερβορέων ἐλθὼν ἐξῶθεν ἠρήκοι πόλιν Ἑλληνίδα Ῥώμην ἐκεῖ που κατοικημένην περὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν. . . . (4) ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ δ' ὁ φιλόσοφος (F 610 Rose) τὸ μὲν ἀλῶναι τὴν πόλιν ὑπὸ Κελτῶν ἀκριβῶς δηλὸς ἐστίν ἀκρηκῶς, 25 τὸν δὲ σώσαντα Λεύκιον εἶναι φησιν. ἦν δὲ Μᾶρκος, οὐ Λεύκιος, ὁ Κάμillos. (5) ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰκασμῶι λέλεκται. (F 28).

24 a) PLIN. N.H. 3, 57: *THEOPHRASTUS* (IV), *qui primus externorum* Vor 287^a *aliqua de Romanis diligentius scripsit - nam THEOPOMPUS* (115 F 317), *ante quem nemo mentionem habuit, urbem dumtaxat a Gallis captam dixit;* 30 *CLITARCHUS, ab eo proximus, legationem tantum ad Alexandrum rissam* (137 F 31) - (58) *hic iam plus quam ex fama Cerceiorum insulae et men-*

1 *in monte Berecynthia proxime flumen* (o. urbem) *Noricon* A. Reinach *Klio* 18 p. 321 4 *ab ascanio* II 7 *<filium>?* Thilo 8 κεφάλων B -λων A -λων Eus Synk γεργίθιος A -ήθιος B^c -ησαῖος Eus Synk 10 μετὰ δευτέραν τῆς τροίας ἀλώσεως γενεάν Synk 12 αἰνεΐα A 13 δὲ Di denn Eus φησιν B Eus Synk φασιν A 14 δημαγόραι Di (Synk) *deodoros* Eus 14-15 ἀγαθύλλωι Di *agathimos* Eus ἀγάθιμος Synk 20 συντάγματι S συγγράμματι YS^m 22 κατοικημένην Y (S^m) συνωι- S 25 μᾶρκος S μάρκιος Y 30 *clitarcus, -gus* Plin 31 *ex a et r*

suram posuit stadia LXXX in eo volumine, quod scripsit Nicodoro Athe-
niensium magistratu (314/3). b) THEOPHRAST. *H. Pl.* 5, 8, 2: (wald-
reichthum von Kygnos-Korsika) πλεῦσαι γάρ ποτε (a. 357/4?) τοὺς Ῥω-
μαίους βουλομένους κατασκευάσασθαι πόλιν ἐν τῇ νήσῳ πέντε καὶ εἰκοσι
5 ναυσί, καὶ τηλικούτον εἶναι τὸ μέγεθος τῶν δένδρων ὥστε εἰσπλέοντας εἰς
κόλπους τινὰς καὶ λιμένας διασχισθεῖσι τοῖς ἰστοῖς ἐπικινδυνεύουσαι. καὶ ὅλως δὲ
πᾶσαν τὴν νῆσον δασεῖαν καὶ ὡσπερ ἡγριωμένην τῇ ὕλῃ· δι' ἧ καὶ ἀποστῆναι
τὴν πόλιν οἰκίζειν . . . (3) ἡ δὲ τῶν Λατίνων ἐφυδρος πᾶσα. καὶ ἡ μὲν πεδεινῆ
δάφνην ἔχει καὶ μυρρίνους καὶ ὀξύνην θαυμαστὴν . . . ἡ δὲ ὀρεινὴ πύκνη καὶ
10 ἐλάτην· τὸ δὲ Κιρκαιῶν καλούμενον εἶναι μὲν ἄκραν ὕψηλὴν, δασεῖαν δὲ σφό-
δρα, καὶ ἔχειν δρῦν καὶ δάφνην πολλὴν καὶ μυρρίνους . . . (F 31). τὸν δὲ τόπον
εἶναι· καὶ τοῦτον νέαν πρόσθεσιν, καὶ πρότερον μὲν οὖν νῆσον εἶναι τὸ Κιρκαιῶν,
νῦν δὲ ὑπὸ ποταμῶν τινῶν προσκεχώσθαι, καὶ εἶναι ἡμίονα· τῆς δὲ νήσου τὸ
μέγεθος περὶ ὀγδοήκοντα σταδίου. c) — 9, 15, 1: φαρμακώδεις δὲ
15 δοκοῦσιν εἶναι τόποι μάλιστα τῶν μὲν ἔξω τῆς Ἑλλάδος οἱ περὶ τὴν Τυρρηνίαν
καὶ τὴν Λατίνην, ἐν ἧ καὶ τὴν Κίρκην εἶναι λέγουσιν.

25 KALLIMACH. *Dieges.* col. 5, 25 (= F 106/7 Pf): φ[η]σὶ Πευκετίων Hellenist.
προσκαθημένων [τ]οῖς τείχεσι τῆς Ῥώμης τῶν Ῥωμαίων Γάιον ἐναλλόμενον Zeit
καταβαλεῖν τὸν [ἐ]κείνων ἡγούμενον, τραβῆναι δὲ εἰς τὸν μῆρον. μετὰ δὲ ταῦτα (Dichter)
20 ἐπὶ τῷ σκάζειν δυσφορήσαντα παύσασθαι τῆς ἀθυμίας ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐπι-
πληχθέντα.

26 DION. HAL. *A.R.* 1, 34: (kurz nach den Arkadern, die auf dem Pallantion
siedeln, kommt Herakles um den äussersten Westen zu unterwerfen mit einem
heere nach Italien) ἐξ ὧν τινες Ἑρακλέα παραιτησάμενοι τῆς πραγματείας ἀφεθῆναι,
25 περὶ ταῦτα τὰ χωρία ὑπέμειναν, καὶ πολίζονται λόφον ἐπιτήδειον εὐρόντες, τρισταδίω
δὲ μάλιστα μήκει τοῦ Παλλαντίου διεργόμενον, ὃς νῦν μὲν Καπιτωλίνος ὀνομάζεται,
ὑπὸ δὲ τῶν τότε ἀνθρώπων Σατόριος ἐλέγετο, ὡσπερ ἂν εἴποι τις Ἑλλάδι φωνῆ Κρόνιος.
(2) τῶν δὲ ὑπολειφθέντων οἱ μὲν πλείους ἦσαν Πελοποννήσιοι, Φενεαῖται τε καὶ Ἐπειοί
30 [οἱ] ἐξ Ἥλιδος . . . ἐμέμικτο δὲ τι καὶ Τρωικὸν αὐτοῖς τῶν ἐπὶ Λαομέδοντος ἀχμα-
ἀρχαῖον οἴονται εἶναι, καὶ δι' αὐτὸ τοὺς Ἐπειοὺς οὐχ ἥκιστα φιλοχωρῆσαι [τῷ] λόφῳ
ἀρμήμητι τοῦ ἐν Ἥλιδι Κρονίου λόφου . . . (4) ΕΥΞΕΝΟΣ δὲ ποιητῆς ἀρ-
χαῖος καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν Ἱταλικῶν μυθογράφων ὑπ' αὐτῶν οἴονται Πισα-
τῶν διὰ τὴν ὁμοίτητα τοῦ παρὰ σφίσι Κρονίου τεθῆναι τῷ τόπῳ τοῦνομα, καὶ τὸν
35 βωμὸν τῷ Κρόνῳ τοὺς Ἐπειοὺς ἰδρύσασθαι μεθ' Ἑρακλέους, ὃς ἐτι καὶ νῦν δια-

1 nicodero F¹ Ra 2 magistratu d -tui, -tus, -t r 6 διασχισθεῖσι U διασχίσεισι,
-ιοισι, -ιασι r ἐπικινδυνεύουσαι Wimmer ἐπὶ τὸν πύκνον ο(?) 9 μυρρίνην Ald¹
12 νέαν πρόσθεσιν Wimmer εἰς ἀνδρὸς θέσιν ο(?) 17 Πευκετίων Altheim 25
εὐρὸντες ἐν τρ. B 25-26 [τρισταδίω] ο. [μήκει] Rei 27 σατούριος B 29 [οἱ]
Reudler λαομέδοντα B 30 ὅπερ ἔφην, τινὲς μὲν Rei 31 δι' αὐτὸ Rei <δι>α τὸ A
<διά>ντ<α> B τῷ λόφῳ om. A 32 εὐξενος ο Ἐννιος Syl

μένει παρά τῇ βίβλῃ τοῦ λόφου κατὰ τὴν ἀνοδὸν τὴν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς φέρουσαν εἰς τὸ Καπιτώλιον, τὴν τε θυσίαν, ἣν καὶ ἐπ' ἑμοῦ Ῥωμαῖοι ἔθουον, φυλάττοντες τὸν Ἑλληνικὸν νόμον, ἐκείνους εἶναι τοὺς καταστησαμένους.

27 DION. HAL. A.R. 1, 49, 2: εἰσι δὲ καὶ οἱ δεῦρο (nach Arkadien) μὲν ἀφί-
5 κέσθαι τὸν Αἰνεῖαν μυθολογοῦσιν, οὐ μέντοι τὴν γε τελευταίην αὐτῶι τοῦ βίου συμπεσεῖν
ἐν τοῖσδε τοῖς χωρίοις ἀλλ' ἐν Ἰταλίαι, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ δηλοῦσι καὶ
ΑΓΑΘΥΛΛΟΣ Ἀρκὰς (F 22) ὁ ποιητῆς, ἐν ἐλεγείαι λέγων ὧδε· «ἔικετο δ'
Ἀρκαδίην, Νήσωι δ' ἐγκάτθετο παῖδας / δοιάς, Κωδώνης λέκτρα καὶ
Ἀνθεμόνης / αὐτὸς δ' Ἐσπερίην ἔστυο χθόνα, γείνατο δ' υἱὰ / Ῥω-
10 μύλον».

28 PLUTARCH. Romul. 17, 6: (Antigonos 816 F 2). ΣΙΜΥΛΟΣ δ' ὁ ποιητῆς (s. III?)
καὶ παντάπασι ληρεῖ μὴ Σαβίνους οἰόμενος ἀλλὰ Κελτοῖς τὴν Ταρτηλίαν προδοῦναι τὸ
Καπιτώλιον ἐρασθεῖσαν αὐτῶν τοῦ βασιλέως, λέγει δὲ ταῦτα· «ἦ δ' ἀγχοῦ Τάρπεια
παραὶ Καπιτώλιον αἶπος / ναίουσα Ῥώμης ἐπλετο τευχολέτις, / Κελ-
15 τῶν ἢ στέρεσσα γαμήλια λέκτρα γενέσθαι / σκηπτούχῳι, πατέρων οὐκ
ἐφύλαξε δόμους». (7) καὶ μετ' ὀλίγα περὶ τῆς τελευταίας· «τὴν δ' οὐτ' ἄρ'
Βόιοί τε καὶ ἔθνεα μυρία Κελτῶν / χηράμενοι βείθρων ἐντὸς ἔθεντο
Πάδου· / δπλα δ' ἐπιπροβαλόντες ἀρειμανέων ἀπὸ χειρῶν / κούρηι
ἐπὶ στυγερῇ κόσμον ἔθεντο φόνου».

20 29 a) PLUTARCH. Romul. 21, 8: ΒΟΥΤΑΣ δὲ τις αἰτίας μυθώδεις ἐν s. I?
ἐλεγείοις περὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἀναγράφων φησὶ τοῦ Ἀμουλλοῦ τοὺς περὶ τὸν

Ῥωμύλον κρατήσαντας ἔλθειν δρόμῳι μετὰ χαρᾶς ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ νηπίοι οὖσιν
αὐτοῖς ἢ λύκαινα θηλὴν ὑπέσχε, καὶ μῆμα τοῦ τε δρόμου τὴν ἑορτὴν (scil. τὰ Λου-
περκάλια) ἄγεισθαι, καὶ τρέχειν τοὺς ἀπὸ γένους τοὺς «ἐμποδοῖους τύπτοντες, δπως
25 τότε φάσγαν' ἔχοντες / ἐξ Ἄλβης ἔθεον Ῥωμύλος ἠδὲ Ῥέμος». (9) καὶ
τὸ μὲν ξίφος ἠμαγμένον προσφέρεισθαι τῷ μετώπῳι τοῦ τότε φόνου καὶ κινδύνου σύμ-
βολον, τὴν δὲ διὰ τὸ γάλακτος ἀποκάθαρσιν ὑπόμνημα τῆς τροφῆς αὐτῶν εἶναι. (Es
folgt C. Acilius 813 F 2). b) ARNOB. Adv. gent. 5, 18: *Fentam igitur Fatuam,*

Bona quae dicitur Dea, transeamus, quam murteis caesam virgis, quod marito ne-
30 *sciente seriam meri ediberit plenam, Sextus Clodius indicat sexto De diis graeco (IV),*
signumque monstrari quod, cum ei divinam rem mulieres faciunt, vini amphora con-
stitutatur oblecta, nec murteas fas sit inferre verbenas, sicut suis scribit in Causalibus
Bulas.

30 30 ΣΤΟΒΑΙΟΣ Flor. 4, 36, 8: Ἐκ τῶν ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ Ἰταλικῶν θαυμάτων.
35 «Ἰταλῆς οὐ πολλὸν ὑπερστείχοντι κολώνην / Γαυρεῖνν χῶρῃ τις ὀδιτῶν ἐπὶ λαίᾳ /
κέκλιται ἀρήρῆσσα χιῶν ὧς, ἐκ δὲ οἱ ὕδωρ / ἀίσει μάλα πικρὸν ἀναπνεῦσαι πῖεῖν τε. /

4 δ'οὐ καὶ A 6 τοῖσδε B τούτοις A 7 ἐλεγείαι A 8 ἐγκάτθετο B 9
ἔστυο B^o 13 Τάρπεια v ταρπητα ο 14 παραὶ Bryan παρὰ ο τευχολέτις
Steph -έτης ο 15 σκηπτούχῳι Rei -χων ο 16 οὐτ' οὐκ? Kalinka 17 βίοι
τε U 19 κόσμον MA κόρην U φόνον G. Hermann 23 τοῦ <τό>τε Steph
24 [τοῖς]? τύπτοντες UA -τας M 28 *Fentam* Hildebrand *fetam* P *Faunam*
Ursinus 30 *seriam Sabaeus semariam* P 33 *Bulas Ghelen putas* P 34-
P. 917, 7: S; om. MA 34 Ἰταλικῶν S tr (= ed. Trincavelliana 'ex cod. Marciano
s. XV/XVI expressa') V (= Vossian. gr. O 9 s. XV f. 26') Ἰατρικῶν Mei 34
θαυμάτων S(V) θαυμάτων tr 35 Γαυρεῖνν Grotius γαυρένν S Γαυρανήν Mei 36
χιῶν ὧς Scal χιονίδες S

κείνο πολυστάφυλοι περιναίεται άνέρες ὕδωρ / ὕσων ἄλακρ ἔχουσιν· ὁ μὲν λοετροῖο
 χατίων / αὐτως, ὄφρα κε μούον ἐν ὕδατι γυῖα καθήρη, / ὀφθαλμοὺς βλεφάρουσι λίην
 ἀραρῶσι καλύψας / δεύεται, ὡς μή οἱ τι παραδράμη ἐρκος εἴσω / ὕγρον ἐπὶ γλήνης· τὸ
 γὰρ ἄλγεος ἄν τι τιθείη. / ὅς δέ κε λημηρῆ νεφέλη εἰλυμένος ὕσσε / ἀσφάλλι δδύνας,
 5 κερειδέα δ' ἀμφὶ χιτῶνα / οἶδος πικλέοισι περιβρίθη πελάνοισι, / κείνῳ καίριόν ἐστι καὶ
 ἀσφαλὲς ὄμμα διῆναι / ἀμπετὲς ἀκλήιστον· ἀφαρ δ' ἀπὸ πᾶσα τελέσθη / θυμοδακῆς
 ὀδύνη, βέα δ' ἄλθεται ὕδατι νοῦσος».

31 THEOPHRAST. *H. Pl.* 5, 8, 3: λέγειν δὲ τοὺς ἐγχωρίους ὡς ἐπιχώριοι-
 ἐναυθα (am Kirkaion: F 24b) ἢ Κίρκη κατώκει, καὶ δεικνύται τὸν τοῦ Zitate
 10 Ἐλήνηρος τάφον, ἐξ οὗ φόνονται μυρρίναι καθάπερ αἱ στεφανωτίδες τῶν ἄλλων
 ὄντων μεγάλων μυρρίνων.

32 DION. HAL. *A.R.* I, 67, 4: σχήματος δὲ καὶ μορφῆς αὐτῶν (der
 Penaten) πέρι Τιμαίου μὲν ὁ συγγραφεὺς (566 F 59) ὤδε ἀποφαίνεται· κηρύκεια
 σιδηρᾶ καὶ χαλκᾶ καὶ κέραμον Τρωικὸν εἶναι τὰ ἐν τοῖς ἀδύτοις τοῖς ἐν Λαουινίῳ
 15 κείμενα ἱερά, πυθέσθαι δὲ αὐτὸς ταῦτα παρὰ τῶν ἐπιχωρίων.

33 DION. HAL. *A.R.* I, 35, 3: (Antiochos 555 F 5; Hellanikos 4 F III).
 ἐκεῖνο γε ἐξ ἀμφοῖν δῆλον, ὅτι κατὰ τὴν Ἡρακλέους ἡλικίαν ἢ μικρῶι πρόσθεν
 οὕτως ὀνομάσθη (scil. ἢ Ἰταλία). τὰ δὲ πρὸ τούτων Ἑλληνες μὲν Ἑσπερίαν
 καὶ Αὔσονίαν αὐτὴν ἐκάλουον, οἱ δ' ἐπιχώριοι Σατορνιαν, ὡς εἰρηγαῖ μοι πρό-
 20 τερον (I, 18, 2). (36, I) ἔστι δὲ τις καὶ ἕτερος λόγος ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων
 μυθολογούμενος, ὡς πρὸ τῆς Διὸς ἀρχῆς ὁ Κρόνος ἐν τῇ γῆι ταύτῃ
 δυναστεύσει, καὶ ὁ λεγόμενος ἐπ' ἐκείνου βίος ἅπασι διαψυλῆς ὀπόσοις ὥραι
 φύουσιν οὐ παρ' ἄλλοις μᾶλλον ἢ παρὰ σφίσι γένοιτο.

34 DION. HAL. *A.R.* I, 55: τοῦ δὲ μηκέτι προσωτέρω τῆς Εὐρώπης
 25 πλεῦσαι τὸν Τρωικὸν στόλον οἱ τε χρησμοὶ αἴτιοι ἐγένοντο τέλος λαβόντες ἐν
 τούτοις τοῖς χωρίοις καὶ τὸ δαιμόνιον πολλαχῶς τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν ἐνδεικ-
 νύμενον. ἐπειδὴ γὰρ ὄρμαι χρησάμενοι τῷ Λαρεντῶι σκηνάς ἐπήξαντο περὶ
 τὸν αἰγιαλόν, πρῶτον μὲν πιεζομένοις τοῖς ἀνθρώποις ὑπὸ δίψης οὐκ ἔχοντος
 ὕδωρ τοῦ τόπου — λέγω δὲ ἂ παρὰ τῶν ἐγχωρίων παρέλαβον —
 30 λιβάδες αὐτόματοι νάματος ἡδίστου ἐκ γῆς ἀνελοῦσαι ὤφθησαν, ἐξ ὧν ἢ τε
 στρατιὰ πᾶσα ὕδρευσατο καὶ ὁ τόπος περίφρτος γέγονε μέχρι θαλάττης.
 καταβάντος ἀπὸ τῶν πηγῶν τοῦ βέυματος. (2) νῦν μέντοι οὐκέτι πλήθουσιν

1 ὕσων S 2 αὐτως Mei αὐτὸς S αὐτως Scal κε Gesner καὶ S 3 ἀραρῶσι
 Mei -οσι S δεύεται Mei δύεται S 4 ἄλγεος ἄν τι τιθείη Hense ἄλγεος εἴη S
 ἄλγεος αἰτίον (Gesner) ἔστιν Mei λημηρῆ Mei νημηρῆ S(tr V) λημηρῆ Arsenius
 εἰλυμένος Cobet λευσομένος S κεκλεισμένος Scal κεκαλυμμένος Gesner πεπυκασμένος
 Mei 5 οἶδος Scal. οἶδος S 7 βέα Gesner βεῖα S tr V ἄλθεται Lobbeck ἐκθεταί S
 13-14 κηρύκεια ABA -κία γ 23 μᾶλλον: μόνον B 26-27 ἐπιδεικνύμενον B
 30 αὐτόματοι Kiessling -ται ο ὤφθησαν: ἐφθησαν Kiessling 31 ὕδρευσαντο A
 ἐπίφρτος ἐγένετο B

ὥστε καὶ ἀπορρεῖν αἱ λιβάδες, ἀλλ' ἔστιν ὀλίγον ὕδωρ ἐν κοίλῳ χωρίῳ συνε-
 στηκός, λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἱερὸν Ἑλίου· καὶ βωμοὶ δύο παρ'
 αὐτῷ δεικνύνται. . . . Τρωικὰ ἰδρύματα, ἐφ' ὧν τὸν Αἰνεῖαν μυθολογοῦσι
 5 ἄριστον αὐτοῖς αἰρουμένοις ἐπὶ τοῦ δαπέδου σέλινα μὲν πολλοὺς ὑπέστρωτο,
 καὶ ἦν ταῦτα ὡσπερ τράπεζα τῶν ἐδεσμάτων· ὡς δέ φασί τινες ἱτρια καρποῦ
 πεπονημένα πυρίνου καθαριότητος ταῖς τροφαῖς ἔνεκα. ἐπεὶ δὲ αἱ παραθεῖ-
 σαι τροφαὶ κατανάλωντο, τῶν ὑπεστρωμένων αὐτοῖς σελίνων εἶτε ἱτριῶν
 10 ἔφαγέ τις καὶ αὔθις ἕτερος· «ἐν» τούτῳ τυγχάνει τις εἰπῶν εἶτε τῶν Αἰνεῖου
 κατεδήδεσται· ὡς δὲ τοῦτο ἤκουσαν, ἅπαντες ἀνεθορύβησαν, ὡς τὰ πρῶτα τοῦ
 μαντεύματος ἦδη σφίσι τέλος ἔχοι. (4) ἦν γάρ τι θέσφατον αὐτοῖς, ὡς μὲν
 τινες λέγουσιν ἐν Δαδῶνῃ γινόμενον, ὡς δ' ἕτεροι γράφουσιν ἐν ἐρυ-
 θραῖ χέρσῳ τῆς Ἰδης, ἐνθα ὠικε Σίβυλλα ἐπιχωρία νόμφη χρησμοιδός, ἢ
 15 αὐτοῖς ἔφρασε πλεῖν ἐπὶ δυσμῶν ἡλίου, τέως ἂν εἰς τὸν τοῦτο γὼ χωρίον ἔλθωσιν,
 ἐν ᾧ κατέδονται τὰς τραπέζας· ὅταν δὲ τοῦτο μάθωσι γινόμενον, ἡγεμόνα
 τετράποδα ποιησαμένους, ὅπου ἂν κάμηι τὸ ζῶιον, ἐνταῦθα δεῖμασθαι πόλιν κτλ.

35 DION. HAL. A.R. 2, 49, 4: s. Zenodotos 82I F 3.

36 DION. HAL. A.R. 1, 8, 1: ἄρχομαι μὲν οὖν τῆς ἱστορίας ἀπὸ τῶν 20 παλαιοτάτων μύθων, οὓς παρέλιπον οἱ πρὸ ἐμοῦ γινόμενοι συγγρα-
 φεῖς, χαλεπούς ὄντας ἄνευ πραγματείας μεγάλης ἐξευρεθῆναι. b) —
 2, 1, 1: ἢ Ῥωμαίων πόλις ἰδρύται μὲν ἐν τοῖς ἑσπερίοις μέρεσι τῆς Ἰταλίας
 25 περὶ ποταμῶν Τέβεριν. . . . οἱ δὲ κατασχόντες αὐτὴν πρῶτοι τῶν μνημονευομένων
 βάρβαροί τινες ἦσαν αὐτόχθονες Σικελοὶ λεγόμενοι (1, 9, 1), πολλὰ καὶ ἄλλα
 30 τῆς Ἰταλίας χωρία κατασχόντες, ὧν οὐκ ὀλίγα διέμεινεν οὐδ' ἀφανῆ μνημεῖα
 μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ἐν οἷς καὶ τόπων τινῶν ὀνόματα Σικελικὰ λεγόμε-
 να, μνηνόντα τὴν πάλαι ποτὲ αὐτῶν ἐνοικήσιν. (2) τούτους ἐκβαλόντες
 Ἄβοριγῖνες (1, 9, 1-10, 1) αὐτοὶ κατέσχον τὸν τόπον, Οἰνῶτρων ὄντες ἀπό-
 γονοὶ τῶν κατοικούντων τὴν ἀπὸ Τάραντος ἄχρι Ποσειδωνίας παράλιον.
 30 ἱερά τις αὐτῆ νεότης καθοσιωθεῖσα θεοὺς κατὰ τὸν ἐπιχώριον νόμον ὑπὸ τῶν
 πατέρων ἀποσταλῆναι λέγεται, χώραν οἰκήσουσα τὴν ὑπὸ τοῦ δαιμονίου σφίσι

Sammel-
zitate u.
Anonymes

2 ἡλίου: Δίου AB* 5 «ὡς παραδέδοται» πολλοῖς Rei ὡς μὲν πολλοῖς ἀποδέ-
 δοται σέλινα Buecheler 7 καθαριότητος Cobet -ρί-ο 9 ἐν τούτῳ Rei τούτω B
 τοῦτο A 13-14 ἐρυθραῖς B ἐρυθραῖς A 14 χέρσῳ C. Jacoby(?) σχεσίῳ AB
 χωρίῳ Portus σηπλαιῳ Rei 15 τέως C. Jacoby ἕως ο το om. A 16
 κατέδονται Usener κατεδούνται ο 17 ὅποι B ὅποι ἂν κάμψῃ Usener 23 περὶ ο
 παρὰ Buecheler 25 διέμεινεν A 26 σικελικὰ ο σικελικῶς (ο. -λιστί) Cas
 26-27 [λεγόμενα] Buecheler 28-29 Οἰνῶτρων - παράλιον: cf. Antiochos 555 F 2-3
 31 δαιμονίου B δαίμονος r

δοθησομένην. τὸ δὲ τῶν Οἰνώτρων γένος Ἀρκαδικὸν ἦν (3) Ἀβοριγίνων δὲ κατεχόντων τὰ χωρία, πρῶτοι μὲν αὐτοῖς γίνονται σύνοικοι Πελασγοὶ πλάνητες ἐκ . . . Θετταλίας (I, 17) μετὰ δὲ τοὺς Πελασγοὺς Ἀρκάδες ἐκ Παλλαντίου πόλεως ἐξεληθόντες, Εὐανδρον ἡγεμόνα ποιησάμενοι τῆς ἀποικίας (I, 31) . . . , οἱ πρὸς ἐνὶ τῶν ἑπτὰ λόφων πολίζονται, ὅς ἐν μέσῳ μάλιστα κεῖται τῆς Ῥώμης, Παλλάντιον ὀνομάσαντες τὸ χωρίον ἐπὶ τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ πατρίδος. (4) χρόνους δ' οὐ πολλοῖς ὕστερον Ἡρακλέους καταχθέντος εἰς Ἰταλίαν (I, 34 = F 26) . . . μοῖρά τις ὑπολειφθεῖσα τῆς σὺν αὐτῷ δυνάμεως Ἑλληνικῇ πλησίον ἰδρύεται τοῦ Παλλαντίου πρὸς ἑτέρῳ τῶν ἐμπεπολισμένων

10 τῆι πόλει λόφων, ὅς τότε μὲν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων Σατόρνιος ἐλέγετο, νῦν δὲ Καπιτωλῖνος ὑπὸ Ῥωμαίων . . . (2) γενεᾷ δ' ἑκκαίδεκάτῃ(?) μετὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον Ἀλβανοὶ (I, 71, 5) συνοικίζουσιν ἄμφω τὰ χωρία ταῦτα, τείχει περιλαβόντες καὶ τάφρῳ· τέως δὲ ἦν αὐλία βουφορβίαν τε καὶ ποιμνίων καὶ τῶν ἄλλων καταγαγαί βοτῆρων . . . (2) γένος δὲ τὸ <τῶν> Ἀλβανῶν

15 μικτὸν ἦν ἐκ τε Ἀρκαδίων [καὶ Πελασγῶν] καὶ τῶν ἐξ Ἡλιδος ἐλθόντων Ἐπειῶν (F 26), τελευταίων δὲ τῶν μετὰ <τῆν> Ἰλίου ἄλωσιν ἀφικομένων εἰς Ἰταλίαν Τρώων, οὓς ἤγεν Αἰνείας ὁ Ἀγχίσου καὶ Ἀφροδίτης (I, 45 ff.)· εἰκὸς δὲ τι καὶ βαρβαρικὸν ἐκ τῶν προσοίκων ἢ παλαιῶν οἰκητόρων ὑπολιτῆς τῷ Ἑλληνικῷ συγκαταμιγῆναι. ὄνομα δὲ κοινὸν οἱ σύμπαντες οὗτοι Λατῖνοι

20 ἐκλήθησαν ἐπ' ἀνδρὸς δυναστεύσαντος τῶν τόπων Λατίνου (I, 45, 2) τὰς κατὰ ἔθνος ὀνομασίας ἀφαίρεθέντες. (3) ἐτειχίσθη μὲν οὖν ἡ πόλις ὑπὸ τούτων τῶν ἔθνων ἐνιαυτῷ δευτέρῳ <καὶ τριακοστῷ> καὶ τετρακοσιοστῷ μετὰ <τῆν> Ἰλίου ἄλωσιν ἐπὶ τῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ ἀγαγόντες τὴν ἀποικίαν (I, 72 f.) ἀδελφοὶ δίδυμοὶ τοῦ βασιλείου γένους ἦσαν· Ῥωμύλος αὐτῶν ὄνομα θατέρῳ,

25 τῷ δ' ἑτέρῳ Ῥῶμος, τὰ μητρώθεν μὲν ἀπ' Αἰνείου τε καὶ Δαρδανίδαί, πατρός δὲ ἀκρίβειαν μὲν οὐ ῥαίδιον εἰπεῖν ἐξ ὅτου φύντες, πεπίστευται δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων Ἀρεὸς υἱοὶ γενέσθαι. (4) οὐ μόντοι διέμεινάν γε ἀμφοτέροι τῆς ἀποικίας ἡγεμόνες, ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς στασιάσαντες, ἀλλ' ὁ περιλειφθεὶς αὐτῶν Ῥωμύλος, ἀπολομένου θατέρου κατὰ τὴν μάχην, οἰκιστῆς γίνεται τῆς πόλεως,

1 Ἀρκαδικόν: cf. Pherekydes 3 F 156 3 πλάνητες B πλανῆται γ 5 οἱ - πολίζονται B οἱ πολίζονται πρὸς - λόφων γ 9 Ἑλληνικῆς Rei ἰδρύεται B ἰδρυται γ 10 πόλει B ῥώμηι γ ὑπὸ: ἐπὶ AB⁸ 11 ἑκκαίδεκάτῃ (cf. I, 45, 3; 73, 4 = F 40a): τρισκαίδεκάτῃ? 13 ποιμνίων B ποιμένων A 14 <τῶν> Grasserger 15 ἐκ τε ἀρκαδίων καὶ τῶν ἐξ Ἡ. ἐλθ. καὶ πελασγῶν B [καὶ ἄλβανῶν B ἄλβανόν γ 15 ἐκ τε ἀρκαδίων καὶ τῶν ἐξ Ἡ. ἐλθ. καὶ πελασγῶν B [καὶ Πελασγῶν (glosse zu βαρβάρων)] Jac ἐκ τε Πελασγῶν καὶ Ἀ. καὶ Ἐ. τῶν ἐξ Ἡ. ἐλθόντων Ambrosch 16 τελευταίων B <τῆν> C. Jacoby 17 οὓς ἤγεν Rei ὅς ἦν ο 19 συγκαταμιγῆναι Buecheler συγκαταλεγῆναι ο 20-21 κατὰ ἔθνη Rei κατὰ <τὸ> ἔθνος C. Jacoby 22 <καὶ τριακοστῷ> (I, 72, 5) Ghelen <τῆν> C. Jacoby 23 ἐπὶ: ἔπει α (I, 71, 5) = 752/1 Kiessling 26 <πρὸς> ἀκρίβειαν Steph 27 γε om. B 28 ἀλλ' ὁ B ἀλλὰ γ 29 ἀπολομένου κατὰ τ.μ. θατέρου B [κατὰ τὴν μάχην]?

καὶ τοῦνομα αὐτῆι τῆς ἰδίας κλήσεως ἐπάνωμον τίθεται. c) — I, 44, 3: δευτέραι δ' ὕστερον γενεαί μετὰ τὴν Ἑρακλέους ἄπαρσιν, ἔπει δὲ πέμπται καὶ πεντηχοστῶι μάλιστα, ὡς αὐτοὶ Ῥωμαῖοι λέγουσι, βασιλεὺς μὲν Ἀβοριγίνων ἦν Λατίνος ὁ Φαύνου, γένος δὲ Ἑρακλέους, πέμπτον καὶ τριακοστὸν 5 ἔτος ἔχων τὴν ἀρχήν. (45) κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον Τρῶες οἱ σὺν Αἰνεαί . . . κατέσχον εἰς Λωρεντόν (F 37 c. 53, 3)

37 a) DION. HAL. A.R. I, 45, 4: βούλομαι δὲ καὶ περὶ τῆς Αἰνείου παρουσίας εἰς Ἰταλίαν, ἐπεὶ τῶν συγγραφέων τοῖς μὲν ἠγγόνηται, τοῖς δὲ διαπεφώνηται ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος, μὴ παρέργως διελ- 10 θεῖν, τὰς τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰς Ῥωμαίων τῶν μάλιστα πιστευομένων ἱστορίας παραβαλῶν. ἔχει δὲ τὰ περὶ αὐτοῦ λεγόμενα ὧδε. <46-47: fahrt bis Pallene und den verbündeten Krusaier>. (48) ὁ μὲν οὖν πιστότατος τῶν λόγων, ὧι κέχρηται τῶν παλαιῶν συγγραφέων Ἑλλά- 15 τοῦδοδε ἐστίν. εἰρηναίη δὲ καὶ ἄλλοις τισὶ περὶ τῶν αὐτῶν οὐ κατὰ ταῦτ' ἔχοντες λόγοι, οὓς ἤττον ἔγωγε τούτου πιθανοὺς εἶναι νομίζω· κρινέτω δὲ ὡς ἕκαστος τῶν ἀκουόντων βούλεται. <2-3: nach Sophokles ἐν Λαοκόωντι F 344 N² und Menekrates von Xanthos no. 769 F 3 blieb er in 20 Ῥωμικοῦ τυχεῖν αὐτὸν τηνικαῦτα (als Troia in griechische hand fiel) δια- τρίβοντα λέγουσιν, οἱ δ' εἰς Φρυγίαν ἀπεσταλμένον ὑπὸ Πριάμου μετὰ δυνά- μεως ἐπὶ τινα χρεῖαν στρατιωτικὴν· εἰσὶ δ' οἱ μυθωδεστέραν αὐτοῦ ποιοῦσι τὴν ἐξοδον. ἐχέτω δ' ὅπῃ τις αὐτὸν πείθει. (49) τὰ δὲ μετὰ τὴν ἐξοδον ἔτι πλείω παρέχει τοῖς πολλοῖς τὴν ἀπορίαν. οἱ μὲν γὰρ ἕως 25 Θράικης ἀγαγόντες αὐτὸν ἐκεῖ λέγουσι τελευτῆσαι τὸν βίον, ὧν ἐστὶ Κε- φάλων τε ὁ Γεργίθιος (cf. F 21) καὶ Ἠγήσιππος <ὁ> περὶ Παλλή- νης γράψας (391 F 5), ἄνδρες ἀρχαῖοι καὶ λόγου ἄξιοι. ἕτεροι δὲ ἐκ Θράικης ἀναστήσαντες αὐτὸν ἕως Ἀρκαδίας παρακομίζουσιν, οἰκῆσαι δὲ λέγουσιν ἐν Ὀρχομενῶι τε τῶι Ἀρκαδικῶι, [καὶ] Νήσῳι δὲ λεγομένῃ, καί- 30 <περ> οὕση μεσόχθονι, ἀπὸ τελμάτων καὶ ποταμοῦ· τὰς τε καλουμένας Καπύας Αἰνείου τε καὶ Τρώων ἀπόκτισιν εἶναι Καπύας ὀνομασθείσας ἀπὸ τοῦ Τρωικοῦ Κάπυος. λέγεται δὲ ταῦτα ἄλλοις τε καὶ Ἀριαίθῳι <τῶι> γράψαντι τὰ Ἀρκαδικά (316 F 1). (2) εἰσὶ δὲ καὶ οἱ δεῦρο μὲν ἀφικέσθαι τὸν Αἰνεῖαν μυθολογοῦσιν, οὐ μέντοι τὴν γε τελευτὴν αὐτῶι τοῦ βίου συμπεσεῖν ἐν

4 γόνος ν δὲ καὶ Β 5 ἔτος om. Α 9 διαπεφώνηται: διεφθόνηται B^{ac}
 διεφθόγηται Rei 11 παραβαλῶν Rei παραλαβῶν ο 15 εἰρηναίη AB^{ac} ταῦτα Β
 21 οἱ δ' Α οἱα Β 26 ἠγήσιος Β <ὁ> Kiessling 29 [καὶ] Sauppe δὲ om. Β
 29-30 καί<περ> Steph 30 ἀπὸ Μει ὑπὸ ο 31 Καπύας (F 37b): das arkadische
 Kaphyai 32 ἀριαίθῳι Α <τῶι> Kiessling 33 δ' οἱ καὶ Α

τοῖσδε τοῖς χωρίοις ἀλλ' ἐν Ἰταλίαι, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ δηλοῦσι καὶ Ἀγάθουλλος Ἀρκὰς ὁ ποιητῆς (F 27) (3) τῆς δ' εἰς Ἰταλίαν Αἰνείου καὶ Τρώων ἀρίζεως Ῥωμαῖοί τε πάντες βεβαιῶνται καὶ τὰ δρώμενα ὑπ' αὐτῶν ἐν τε θυσίαις καὶ ἑορταῖς μηνύματα Σιβύλλης τε λόγια καὶ χρησμοὶ Πυθικοὶ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὧν οὐκ ἂν τις ὡς εὐπρεπείας ἕνεκα συγκειμένων ὑπερίδοι· πολλὰ δὲ καὶ παρ' Ἑλλησι γνωρίσματα [καὶ] φανερὰ εἰς τὸδε χρόνου περιλείπεται, ἔνθα ὠρμίοντο καὶ παρ' οἷς διατριβὴν ἀπλοίας ἕνεκεν ἐποιήσαντο, ὧν ἐγὼ μνήμην ὡς ἂν οἷός τε ὧ πολλῶν ὄντων βραχυτάτην ποιήσομαι. <49, 4 - 53, 3: stationen Pallene / Krusaioi - Delos / Anios - Kythera - Kinaithion / Arkader - Zakynthos - Leukas - Aktion - Ambrakia - Buthrotos / Dodona - Anchiseshafen - Salentinos / Athenaiion (Italien) - Sizilien - Palinurushafen - Leukasia - Misenoshafen / Prochyte / Caieta>. τελευτῶντες δ' ἀφικνοῦνται τῆς Ἰταλίας εἰς Λωρεντόν (F 36 c. 45), ἔνθα τῆς πλάνης παυσάμενοι χάρακα ἔθεντο· καὶ τὸ χωρίον, ἐν ᾧ κατεστρατοπεδεύσαντο, ἐξ ἐκείνου Τροία καλεῖται, ἀπέχει δὲ τῆς θαλάττης ἀμφὶ τοὺς τέτταρας σταδίους.

(4) ἔγραψα δὲ ταῦτα καὶ τὴν παρέκβασιν ἐποιήσάμην τοῦ ἀναγκαίου χάριν, ἐπειδὴ <τῶν> συγγραφῶν οἱ μὲν οὐδ' ἔλθειν Αἰνεῖαν φασὶν εἰς Ἰταλίαν ἅμα Τρωσίν, οἱ δ' ἕτερον Αἰνεῖαν, οὐ τὸν ἐξ Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου γεγόμενον, οἱ δ' Ἀσκάνιον τὸν Αἰνείου, οἱ δ' ἄλλους τινάς· εἰσὶ δ' οἱ τὸν ἐξ Ἀφροδίτης Αἰνεῖαν λέγουσι καταστήσαντα τὸν λόγον εἰς Ἰταλίαν ἀνακομισθῆναι πάλιν οἴκαδε καὶ βασιλεῦσαι τῆς Τροίας, τελευτῶντα δὲ καταλιπεῖν Ἀσκανίῳ τῷ παιδί τὴν βασιλείαν, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου γένος ἐπὶ πλεῖστον κατασχεῖν τὴν ἀρχήν, ὡς μὲν ἐγὼ εἰκάζω τοῖς Ὀμήρου ἔπεσιν (Il. Y 307/8) οὐκ ὀρθῶς λαμβανομένοις παραχρυσθέντες. <53, 5 - 54: verteidigung der vulgata; es folgt F 34>. b) STRABON 13, I, 53 p. 607/8: οἴεται δ' ὁ Σκῆψιος (V) καὶ βασιλεῖον τοῦ Αἰνείου γεγονέναι τὴν Σκῆψιν . . . οὐχ ὁμολογεῖ δὲ τῷ περὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Σκῆψεως λόγῳ τῷ λεχθέντι νῦν τὰ περὶ τοῦ Αἰνείου θρυλούμενα· περιγενέσθαι γὰρ δὴ τοῦτόν φασὶ ἐκ τοῦ πολέμου διὰ τὴν πρὸς Πρίαμον δυσμένειαν . . . (Il. N 460/I), τοὺς δὲ συνάρχοντας Ἀθηνορίδας καὶ αὐτὸν τὸν Ἀντήνορα διὰ τὴν Μενελάου παρ' αὐτῷ ξενίαν· (Sophokl. p. 160 N²). . . τὸν μὲν οὖν Ἀντήνορα καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν περιγενομένων Ἐνετῶν εἰς τὴν Θράικην περισωθῆναι, κάκειθεν διαπεσεῖν εἰς τὴν λεγομένην κατὰ τὸν Ἀδρίαν Ἐνετικὴν, τὸν δὲ Αἰνεῖαν μετ' Ἀγχίσου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ

I τοῖσδε Β τούτοις Γ 2 δ' εἰς: δὲ ἐς Α δ' ἐπ' Β 3 βεβαιῶνται Α 7 [καὶ] Jac φανερά καὶ Pflugk 7 παραλείπεται Β^{ac} λείπεται Α 8 ἕνεκεν C. Jacoby -κα ο 18 <τῶν> Pflugk 18-19 εἰς Ἰταλίαν φασὶν Β 19 ἀφροδίτης καὶ ἀγχίσου Β ἀγχ. κ. ἀφρ. Γ 21 λόγον: ὄχλον Pflugk 32 περιγενομένων Eust παραγ- D . . νομένων C λεγομένων x 33 περισωθῆναι: παρωθῆναι Cor διεκπεσεῖν Eust 34 ἐν τῷ ἀδρίαι Eust

παιδὸς Ἀσκανίου λαὸν ἀθροίσαντα πλεῦσαι. καὶ οἱ μὲν οἰκῆσαι περὶ τὸν
 Μακεδονικὸν Ὀλυμπόν φασιν, οἱ δὲ περὶ Μαντίνειαν τῆς Ἀρκαδίας κτίσαι
 Καπύας, ἀπὸ Κάπυος θέμενον τοῦνομα τῷ πολισμάτι, οἱ δ' εἰς Αἴγεσταν
 καταῤραι τῆς Σικελίας σὺν Ἐλύμῳ Τρωὶ καὶ Ἐρυκα καὶ Λιλύβαιον κατασχεῖν
 5 καὶ ποταμούς περὶ Αἴγεσταν προσαγορευσαί Σκάμανδρον καὶ Σιμόντα, ἐνθεν
 δ' εἰς τὴν Λατίνην ἐλθόντα μεῖναι κατὰ τι λόγιον τὸ κελευὸν μένειν, ὅπου ἂν
 τὴν τράπεζαν καταφάγη· συμβῆναι δὲ τῆς Λατίνης περὶ τὸ Λαουίνιον τοῦτο,
 ἄρτου μεγάλου τεθέντος ἀντὶ τραπέζης κατὰ ἀπορίαν καὶ ἅμα ἀναλωθέντος
 τοῖς ἐπ' αὐτῷ κρέασιν. Ὀμηρὸς μέντοι συνηγορεῖν οὐδετέροις ἔοικεν, οὐδὲ
 10 τοῖς περὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Σχῆψεως λεχθεῖσιν· ἐμφαίνει γὰρ μεμενηκότα
 τὸν Αἰνείαν ἐν τῇ Τροίᾳ καὶ διαδεδεγμένον τὴν ἀρχὴν καὶ παραδεδωκότα
 παισὶ παίδων τὴν διαδοχὴν αὐτῆς (Il. Y 306/8) . . . πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖς
 ἑτέροις διαφωνεῖ τοῖς μέχρι καὶ Ἰταλίας αὐτοῦ τὴν πλάνην λέγουσι καὶ αὐτόθι
 ποιοῦσι τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου. τινὲς δὲ γράφουσι «Αἰνείαιο γένος
 15 πάντεσσιν ἀνάξει, καὶ παῖδες παίδων», τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες. c) LIVIUS
 I, 1: iam primum omnium satis constat Troia capta in ceteros saevitum esse
 Troianos, duobus Aeneae Antenorique . . . omne ius belli Achivos absti-
 nuisse. (2) casibus deinde variis Antenorem cum multitudine Enetum . . .
 venisse in intimum Hadriatici maris sinum . . . (4) Aeneam ab simili
 20 clade domo profugum, sed ad maiora rerum initia ducentibus fatis, primo
 in Macedoniam venisse, inde in Siciliam quaerentem sedes delatum, ab
 Sicilia classe ad Laurentem agrum tenuisse. Troia et huic loco nomen est.
 (5) ibi egressi Troiani, ut quibus ab immenso prope errore nihil praeter
 arma et naves superessent, cum praedam ex agris agerent, Latinus rex Abo-
 25 rignesque, qui tum ea tenebant loca, ad arcendam vim advenarum . . .
 concurrunt. (6) duplex inde fama est. alii proelio victum Latinum
 pacem cum Aenea, deinde affinitatem iunxisse tradunt; (7) alii, cum
 instructae acies constitissent, priusquam signa canerent, processisse Latinum
 inter primores ducemque advenarum evocasse ad colloquium (9) inde
 30 foedus ictum . . . Aeneam apud Latinum fuisse in hospitio; ibi Latinum
 apud penates deos domesticum publico adiunxisse foedus, filia Aeneae in
 matrimonium data. (10) ea utique res Troianis spem affirmat tandem
 stabili certaue sede finiendi erroris. oppidum condunt; Aeneas ab nomine
 uxoris Laviniam appellat. (11) brevi stirps quoque virilis ex novo matri-
 35 monio fuit, cui Ascanium parentes dixere nomen. F 16; 27; 38b.

4 Ἐλύμῳ (F?) Tzschucke Ἐλύμῳ ο τρωὶ om. D λύβαιον CDal 5
 ἐνθεν: ἐκείθεν Eust 7 καταφάγοι Dx 8 ἀπορίαν Cas ἀπειρίαν ο 20 maiorum
 Novák 22 tenuisse: venisse M tendisse Up troiae F 23 ibi: ubi M
 24 superessent M -et v.l. 32 utique res M r.u. r

38 a) DION. HAL. A.R. I, 59, 3: Λαυίνιον, ὡς μὲν αὐτοὶ Ῥωμαῖοι λέγουσιν, ἀπὸ τῆς Λατίνου θυγατρὸς, ἢ Λαῦναν εἶναι φασὶ τοῦνομα, ὡς δ' ἄλλοι τινὲς τῶν Ἑλληνικῶν μυθογράφων ἔλεξαν, ἀπὸ τῆς Ἀνίου τοῦ Δηλίων βασιλέως θυγατρὸς Λαῦνας καὶ τῆσδε ὀνομαζομένης, <ἦς> 5 ἀποθανούσης νόσωι περὶ τὸν οἰκισμὸν τῆς πόλεως πρώτης καὶ ἐν ᾧ ἔκαμε χωρίω ταφείσης μνήμα γενέσθαι τὴν πόλιν. συμπλεῦσαι δ' αὐτὴν τοῖς Τρωσὶ λέγεται δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Αἰνεΐαι δεηθέντι μαντικὴν οὔσαν καὶ σοφὴν (63, 1) περὶ δὲ τῶν χρόνων, ἐν οἷς ἐκτίσθη τὸ Λαυίνιον, ἄλλοι μὲν ἄλλως λέγουσιν, ἐμοὶ μέντοι δοκοῦσιν οἱ δευτέρωι μετὰ τὴν ἔξοδον τὴν ἐκ 10 Τροίας ἔπει φέροντες αὐτὴν εἰκότα μᾶλλον λέγειν (begründung). b) STRABON 5, 3, 2 p. 229: φασὶ δὲ Αἰνεΐαν μετὰ τοῦ πατρὸς Ἀγχίσου καὶ τοῦ παιδὸς Ἀσκανίου κατάραντας εἰς Λαυρεντον τῆς πλησίον τῶν Ὠστίων καὶ τοῦ Τιβέρεως ἡῖνος, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ὅσον ἐν τέτταρσι καὶ εἴκοσι σταδίοις, κτίσαι πόλιν. ἐπελθόντα δὲ Λατίνον τὸν τῶν Ἀβοριγίνων βασιλέα τῶν οἰκούντων 15 τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου νῦν ἡ Ῥώμη ἐστὶ, συμμάχοις χρήσασθαι τοῖς περὶ τὸν Αἰνεΐαν ἐπὶ τοὺς γειτονεύοντας Ῥουτούλους τοὺς Ἀρδέαν (cf. F 17) κατέχοντας (στάδιοι δ' εἰσὶν ἀπὸ τῆς Ἀρδέας εἰς τὴν Ῥώμην ἑκατὸν ἐξήκοντα), νικήσαντα δ' ἀπὸ τῆς θυγατρὸς Λαουινίας ἐπώνυμον κτίσαι πλησίον πόλιν. πάλιν δὲ τῶν Ῥουτούλων συμβαλλόντων εἰς μάχην, τὸν μὲν Λατίνον πεσεῖν, τὸν 20 δὲ Αἰνεΐαν νικήσαντα βασιλεῦσαι καὶ Λατίνους καλέσαι τοὺς ὑφ' αὐτῶι.

39 a) DION. HAL. A.R. I, 64, 4: (Latinus fällt im krieg gegen die Rutuler und deren führer Tyrrhenos, einen neffen von Latinos' gattin Amita, und Aineias übernimmt die herrschaft; im 4. jahr danach neuer angriff der Rutuler und Etrusker unter Mesentius; Aineias fällt). τὸ δὲ 25 Αἰνεΐου σῶμα φανερόν οὐδαμῆι γενόμενον οἱ μὲν εἰς θεοὺς μεταστῆναι εἵκαζον, οἱ δ' ἐν τῶι ποταμῶι, παρ' ὃν ἡ μάχη ἐγένετο, διασφαρῆναι. (5) καὶ αὐτῶι κατασκευάζουσιν οἱ Λατῖνοι ἡρώων ἐπιγραφῆι τοιαῖδε κοσμούμενον. Ἐπιγράψας θεοῦ χθονίου, ὃς ποταμοῦ Νομικίου ρεῦμα διέπει. εἰσὶ δ' οἱ λέγουσιν ἐπ' Ἀγχίση κατασκευασθῆναι αὐτὸ ὑπ' Αἰνεΐου, ἐνιαυτῶι πρότερον τοῦ 30 πολέμου τούτου τελευτήσαντι. ἔστι δὲ χωμάτιον οὐ μέγα, καὶ περὶ αὐτὸ δένδρα στοιχηδὸν πεφυκότα θεᾶς ἄξια. b) LIVIUS I, 2, 6: *secundum inde proelium Latinis, Aeneae etiam ultimum operum mortalium fuit. situs est,*

2 λαῦναν B^o (cf. c. 70, 1-2 o; 60, 1 AB^o; 64, 1 A) λάνναν A λαυινίαν B^o (cf. Λαουινία c. 60, 1 B^o; 64, 1 B) 3 ἑλληνικῶν B^o ἑλλήνων AB^o 3-4 τῆς Ἀνίου Steph σαινίου ABa <σελινίου Bb 4 δη<ίων> B δήλου A λαουινίας B <ἦς> Steph 7 τοῦ om. B 8 λαυίνιον B 9 λέγουσιν * * * Sintenis 10 φέροντες: λέγοντες B^o (m. rec.) ἀναφέροντες Grasberger φέροντες <τὴν κτίσιν> Buecheler ἐπιφέροντες ἐνιαυτῶι Madvig 12 κατάραντα c Cas λαύροντον B λαῦρον AC τῆς om. B [πλησίον]? 19 συμβαλλόντων C 25 αὐτὸ εἵκαζον B αὐτὸν εἰ. Kiessling 32 *mortalium operum M*

quemcumque eum dici ius fasque est, super Numicum flumen: Jovem Indigetem appellant.

c) SERV. DAN. VERGIL. A. 4, 620: Cato (F 10 Pet) dicit iuxta Laurolavinium, cum Aeneae socii praedas agerent, proelium commissum, in quo Latinus occisus est, fugit Turnus, et Mezentii auxilio comparato renovavit proelium, quo victus quidem est ab Aenea, qui tamen [Aeneas] in ipso proelio non comparuit; Ascanius vero postea Mezentium interemit. alii dicunt quod victor Aeneas cum sacrificaret super Numicum fluvium lapsus est, et eius nec cadaver inventum est. unde dicit 'mediaque inhumatus harena'.

- 10 40 a) DION. HAL. A.R. I, 72: ἀμφισβητήσεως δὲ πολλῆς οὔσης καὶ περὶ τοῦ χρόνου τῆς κτίσεως καὶ περὶ τῶν οἰκιστῶν τῆς πόλεως, οὐδὲ αὐτὸς ὄμιμην δεῖν ὡσπερ ὁμολογούμενα πρὸς ἀπάντων ἐξ ἐπιδρομῆς ἐπελθεῖν. <Kephalon, Demagoras, Agathyllos, ἄλλοι συχνοὶ F 21/22; Hellanikos, Damastes, ἄλλοι τινές F 8/9; Aristoteles F 13a; Kallias F 14a; Xenagoras 15 F 17; Dionysios von Chalkis F 10; τινές F 11>. (73) ἔχων δὲ πολλοὺς καὶ ἄλλους τῶν Ἑλληνικῶν παρέχεσθαι συγγραφέων, οἱ διαφοροὺς ἀποφαίνουσι τοὺς οἰκιστὰς τῆς πόλεως, ἵνα μὴ δόξω μακρηγορεῖν, ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίων ἐλεύσομαι συγγραφεῖς <F 2 c>. (2) τούτων δὲ τινες μὲν Αἰνείου γενέσθαι υἱοὺς λέγουσι Ῥωμόλον τε καὶ Ῥῶμον τοὺς 20 οἰκιστὰς τῆς Ῥώμης, ἕτεροι δὲ θυγατρὸς Αἰνείου παιδᾶς, ὅτου δὲ πατὴρ οὐκέτι διορίζοντες. δοθῆναι δ' αὐτοὺς ὑπ' Αἰνείου Λατίνω τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀβοριγίνων ὁμηρεύσοντας, ὅτε καὶ αἱ πίστεις τοῖς ἐπιχωρίοις πρὸς τοὺς ἐπὶ τῆς πόλεως (F 37c) ἐγένοντο· ἀσπαζόμενον δὲ αὐτοὺς Λατίνον τῆι τε ἄλλῃ 25 θεραπείαι περιέπειν εὖ, καὶ ἐγγόνου ἄρρενος ἀπαιδα τελευτῶντα διαδόχου μέρους τινὸς τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς καταλιπεῖν. (3) ἄλλοι δὲ λέγουσιν Αἰνείου τελευτήσαντος Ἀσκάνιον ἄπασαν τὴν Λατίνων ἀρχὴν παραλαβόντα νεύμασθαι πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Ῥωμόλον τε καὶ Ῥῶμον τὴν τε χώραν καὶ τὴν δύναμιν τὴν Λατίνων τριχῆι. αὐτὸν μὲν δὴ τὴν τε Ἄλβαν κτίσαι καὶ ἄλλ' ἄττα πολισμοῖς, Ῥῶμον δὲ Καπύην μὲν ἀπὸ τοῦ προπάππου Κάπυος, Ἀγχίστην δὲ 30 ἀπὸ τοῦ προπάτορος Ἀγχίστου, Αἰνείαν δὲ τὴν ὕστερον κληθεῖσαν Ἰάνικλον ἀπὸ τοῦ πατρὸς, Ῥῶμην δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ. ταύτην δὲ χρόνους τινὰς ἐρημωθεῖσαν, ἑτέρας αὖθις ἐλθούσης ἀποικίας, ἣν Ἄλβανοὶ ἔστειλαν (F 36a c. 2) ἡγουμένου

1 fluvium M 1-2 indigetem M 3 socii: socii F praedas N° praedes NH
4 quo: qui Daniel ipse quidem victus est F qui idem victus Mommsen 5-6 qui
tamen Aeneas: Aeneas autem F Aeneas om. M 8 et est nec F inventum est:
aparuit F inde F 12 παρελθεῖν B 17 δόξω Buecheler δόξαμι AB 19
τε B om. γ 24 περιέπειν om. B καὶ B om. γ 26 λατίνων om. A 28 τὴν
λατίνων B τῶν λ. γ ἄλλαττα A° ἄλλα ἄττα B 29 καπύην μὲν
Ῥῶμον B 31 ἑαυτοῦ * * Sauppe

- Ῥωμύλου καὶ Ῥώμου, τὴν ἀρχαίαν κτίσιν ἀπολαβεῖν, ὥστε διττὰς εἶναι τῆς Ῥώμης τὰς κτίσεις, τὴν μὲν ὀλίγον ὕστερον τῶν Τρωικῶν γενομένην, τὴν δὲ πεντεκαίδεκα γενεαῖς ὕστεροῦσαν τῆς προτέρας. (4) εἰ δὲ τις ἀπίδειν βουλήσεται τὰ προσωτέρω, καὶ τρίτη τις ἀρχαιότερα τούτων εὐρεθήσεται Ῥώμη
- 5 γενομένη πρὶν Αἰνεΐαν καὶ Τρῳᾶς ἔλθεῖν εἰς Ἰταλίαν. . . . (Antiochos F 7). <c. 74-75, 3 gründungsdaten und chronologie der königszeit>. (4) τὰ μὲν δὴ περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἡ νῦν δυναστεύουσα πόλις ὠκίσθη τοῖς τε πρὸ ἐμοῦ γενομένοις εἰρημένα κάμοι δοκοῦντα τοιάδ' ἐστίν. οἰκίσται δ' αὐτῆς οἴτινες ἦσαν, καὶ τῖσι τύχαις χρησάμενοι τὴν ἀποικίαν
- 10 ἔστειλαν, ὅσα τε ἄλλα περὶ τὴν κτίσιν ταύτην ἱσθόρηται, πολλοῖς μὲν εἴρηται καὶ διαφόρως τὰ πλεῖστα ἐνίοις, λεχθήσεται δὲ κάμοι τὰ πιθανώτατα τῶν μνημονευομένων. ἔχει δὲ ὧδε. <c. 76-78 die zwillingengeburt der Rhea Silvia; c. 79-84 die geschichte der zwillinge (cf. Fabius 809 F 4b); c. 85-88 die stadtgründung>. (89) ἂ μὲν οὖν
- 15 ἐμοὶ δύναμις ἐγένετο σὺν πολλῇ φροντίδι ἀνευρεῖν Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων συχὰς ἀναλεξαμένῳ γραφὰς ὑπὲρ τοῦ τῶν Ῥωμαίων γένους τοιάδ' ἐστίν.
- b) FESTUS p. 266/9 M (p. 326, 28 Li): *Romam appellatam esse Cephalon Gergithius, qui de adventu Aeneae in Italiam videtur conscripsisse* (45 F 10), *ait ab homine quodam comite Aeneae: eum enim occupato monte, qui nunc*
- 20 *Palatinus dicitur, urbem condidisse atque eam Rhomen nominasse. Apollo-dorus in Euxenide (-) ait Aenea et Lavinia natos Mayllem, Mulum, Rhomumque, atque ab Romo urbi tractum nomen.* <Alcimius F 12; Antigonus 816 F 1; Hyperochus 576 F 3; Agathocles und complures auctores F 18/9; Callias F 14; Heraclides Lembos F 13b; Galitas no. 818>. . . .
- 25 c) SOLIN. Coll. I: *sunt qui videri velint Romae vocabulum ab Euandro primum datum, cum oppidum ibi offendisset, quod exstructum ante Valentiam dixerat iuventus Latina, servataque significatione inpositi prius nominis Romam Graece Valentiam nominatam. quam Arcades quoniam habitassent in excelsa parte montis, derivatum deinceps ut tutissima urbium*
- 30 *arces vocarentur.* <Herakleides (Lembos); Agathokles>. d) SERV. DAN. VERGIL. A. I, 273: *sed de origine et conditore urbis diversa a diversis traduntur. Clinias* (819 F 1) *refert . . . * * . . . Ateius* (F 14 Fun) *adseri Romam ante adventum Euandri diu Valentiam vocitatam, sed post Graeco nomine Romen vocitatam. alii a filia Euandri ita dictam, alii a*
- 35 *fatidica, quae praedixisset Euandro his eum locis oportere considerare. Heraclides* (F 13b) . . . *Eratosthenes* (F 20) . . . *Naeuius* (F 25

1-2 τῆς Ῥώμης om. B⁸⁰ 9 καὶ Kiessling ἡ ο 16 τῶν om. B 17 romam F⁸¹
 (i. ras.) rom- F¹ 20 Palatinus O. Müller palatius F 32 * * Schoppe <Cato
 in Originibus> Masvicius Ateius Masvicius adeius C

Morel) et Ennius (A. 35 ff. V²) Aeneae ex filia nepotem Romulum conditorem urbis tradunt. Sibylla (-) ita dicit: «Ῥωμαῖοι, Ῥώμου παῖδες».

- e) PLUTARCH. *Romul.* I: τὸ μέγα τῆς Ῥώμης ὄνομα καὶ δόξῃ διὰ πάντων ἀνθρώπων κεχωρηκὸς ἐφ' ὅτου καὶ δι' ἣν αἰτίαν τῇ πόλει γέγονεν, οὐχ ὠμολόγηται παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν, ἀλλ' οἱ μὲν Πελασγούς ἐπὶ πλείστα τῆς οἰκουμένης πλανηθέντας ἀνθρώπων τε πλείστων κρατήσαντας αὐτόθι κατοικήσαι καὶ διὰ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις Ῥώμην οὕτως ὀνομάσαι τὴν πόλιν, οἱ δὲ (F 13) Τροίας ἀλίσκομένης διαφυγόντας ἐνίους καὶ πλοίων ἐπιτυχόντας ὑπὸ πνευμάτων τῇ Τυρρηνίαι προσπεσεῖν φερομένους καὶ περὶ τὸν Θύμβριν ποταμὸν ὀρμίσασθαι. (2) ταῖς δὲ γυναῖξιν αὐτῶν ἀπορουμέναις ἤδη καὶ δυσανασχετούσαις πρὸς τὴν θάλασσαν ὑποθέσθαι μίαν, ἣ καὶ γένει προὔχειν καὶ φρονεῖν ἐδόκει μάλιστα, Ῥώμην ὄνομα, καταπρῆσαι τὰ πλοῖα· πραχθέντος δὲ τούτου, πρῶτον μὲν ἀγανακτεῖν τοὺς ἀνδρας, ἔπειτα δι' ἀνάγκην ἰδρυνθέντας περὶ τὸ Παλλάντιον, ὡς ὀλίγωι χρόνῳ κρεῖττον ἐλπίδος ἐπραττον, ἀγαθῆς τε πειρώμενοι Ῥώρας καὶ δεχομένων αὐτοὺς τῶν προσοίκων, ἄλλην τε τιμὴν ἀποπέμειν τῇ Ῥώμῃ καὶ τὴν πόλιν ἀπ' αὐτῆς ὡς αἰτίας προσαγορεύειν. (3) ἐξ ἐκείνου τε παραμένειν λέγουσι τὸ τοὺς συγγενεῖς τὰς γυναῖκας καὶ οἰκίους ἀνδρας ἀσπάζεσθαι τοῖς στόμασι. . . . (2) ἄλλοι δὲ Ῥώμην Ἰταλοῦ θυγατέρα καὶ Λευκαρίας (F II), οἱ δὲ Τηλέφου τοῦ Ἡρακλέους, Αἰνεῖαι γαμηθεῖσαν, 20 οἱ δ' Ἀσκανίου τοῦ Αἰνείου λέγουσι τούνομα θέσθαι τῇ πόλει. οἱ δὲ Ῥωμαῖον, Ὀδυσσεῶς παῖδα καὶ Κίρκης, οἰκίσαι τὴν πόλιν, οἱ δὲ Ῥώμον ἐκ Τροίας ὑπὸ Διομήδους ἀποσταλέντα τὸν Ἡμαθίωνος (F IO), οἱ δὲ Ῥώμιν Λατίνων τύραννον, ἐκβαλόντα Τυρρηνοὺς τοὺς εἰς Λυδίαν μὲν ἐκ Θετταλίας, ἐκ δὲ Λυδίας εἰς Ἰταλίαν παραγενομένους. (2) οὐ μὴν οὐδ' οἱ Ῥωμόλον τῷ 25 δικαιοτάτῳ τῶν λόγων ἀποφαίνοντες ἐπώνυμον τῆς πόλεως ὀμολογοῦσι περὶ τοῦ γένους αὐτοῦ. οἱ μὲν γὰρ Αἰνείου καὶ Δεξιθέας τῆς Φόρβαντος υἱὸν ὄντα νήπιον εἰς Ἰταλίαν κομισθῆναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ῥῶμον· ἐν δὲ τῷ ποταμῷ πλημμύραντι τῶν ἄλλων σκαφῶν διαφθαρέντων, ἐν ᾧ δ' ἦσαν οἱ παῖδες εἰς μαλακὴν ἀποκλινθέντος ὄχθην ἀτρέμα, σωθέντας 30 ἀπροσδοκῆτως, ὀνομασθῆναι Ῥώμην. (3) οἱ δὲ Ῥώμην θυγατέρα τῆς Τρωάδος ἐκείνης Λατίνῳ τῷ Τηλεμάχου γαμηθεῖσαν τεκεῖν τὸν Ῥωμόλον, οἱ δὲ Αἰμυλίαν τὴν Αἰνείου καὶ Λαβινίας Ἄρει συγγενομένην. οἱ δὲ (Pto-mathion no. 817) μυθῶδη παντάπασι περὶ τῆς γενέσεως διεξίασι. (3) τοῦ δὲ πίστιν ἔχοντος λόγου μάλιστα καὶ πλείστους μάρτυρας τὰ μὲν 35 κυριώτατα πρῶτος εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξέδωκε Διοκλῆς Πεπαρήθιος (820

10 ὀρμίσασθαι M αὐτῶν om. M 19 λευκαρίας UMA -νίας Barocc. 137
20 δ' ἀσκανίου UM^aA δ' αὐ ἀσκανίου M^{ao} δ' ἀπ' ἀσκανίου A^{ao} δ' Ἀσκανίῳ Xyl
21 οἰκίσαι U 23 ἐκβαλόντα (sol) M 26 [αὐτοῦ] Lindskog 29 σωθέντος Anon
30 ὀνομασθῆναι ο ὄνομα θεῖναι Petavius 31 λατίνων U τηλεμάχῳ U

T 2), ὡς καὶ Φάβιος ὁ Πίκτηωρ (809 F 4a) ἐν τοῖς πλείστοις ἐπηκολούθηκε.
f) DIODOR. 7, 5: s. Fabius Pictor 809 F 2.

41 a) DION. HAL. A.R. I, 29, 2: ἦν γὰρ δὴ χρόνος ὅτε καὶ Λατῖνοι καὶ Ὀμβρικοὶ καὶ Αὔσονες καὶ συχνοὶ ἄλλοι Τυρρηνοὶ ὑφ' Ἑλλήνων ἐλέγοντο, τῆς
5 διὰ μακροῦ τῶν ἐθνῶν οἰκίσεως ἀσαφῆ ποιούσης τοῖς πρόσω τὴν ἀκρίβειαν, τὴν τε Ῥώμην αὐτὴν πολλοὶ τῶν συγγραφέων Τυρρηνίδα πόλιν εἶναι ὑπέλαβον. b) PLUTARCH. *Camill.* 22, 3 (= Herakleid. Pont. F 28 Voss):
... πόλιν Ἑλληνίδα Ῥώμην ἐκεῖ που κατοικημένην περὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν.

10 42 a) DION. HAL. A.R. I, 86, 2: ἦν δὲ Ῥωμύλοι μὲν οἰωνιστήριον, ἐνθα ἤξιου τὴν ἀποικίαν ἰδρῦσαι, τὸ Παλλάντιον, Ῥώμῃ δ' ὁ προσεχὴς ἐκείνῳ λόφος Αὐεντίνος καλούμενος, ὡς δὲ τινες ἱστοροῦσιν ἡ Ῥεμορία.
b) LIVIUS I, 7: *priori Remo augurium venisse fertur, sex voltures; iamque nuntiatio augurio cum duplex numerus Romulo se ostendisset, utrumque*
15 *regem sua multitudo consulataverat: tempore illi praecepto, at hi numero avium regnum trahebant. (2) inde cum altercatione congressi certamine irarum ad caedem vertuntur: ibi in turba ictus Remus cecidit. volgatior fama est ludibrio fratris Remum novos transiluisse muros; inde ab irato Romulo . . . interfectum. (3) ita solus potitus imperio Romulus, condita*
20 *urbs conditoris nomine appellata.* DION. HAL. A.R. I, 87.

XXX. SKYTHEN

(Cf. XXVIII. Pontos)

—, HELLANIKOS VON LESBOS

s. V 2*

ΣΚΥΘΙΚΑ

25 4 F 64-65; 185-187.

841. MNESIMACHOS VON PHASELIS

(s. IV/III*?)

I. ΠΕΡΙ ΣΚΥΘΩΝ Α - ?

1 (IV 453, I) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 1015b: Ἰρὸν δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος καὶ γαῖαν ἀμειβόν, / ἦι ἐνὶ Μοσσύνοικοι ἀν' οὔρεα καιεταύουσιν /
30 μόσσυνας] τοῦτο καθήκον ἐστὶν εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον. (Ktesias 688 F 56; Soudias 602 F 3; Agathon 801 F 1). ὁ δὲ Εἰρηναῖος (F 21 Haupt) Μνησίμαχόν φησι περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖν ἐν τῷ ᾧ Περὶ Σκυθῶν ἀγνοῶν· ὁ γὰρ Μνησίμαχος ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέμνηται καιμένης τῆς Σκυθικῆς. ὁ

1 ὁ Πίκτηωρ Sintenis οὐκίτωρ ο 8 κατοικημένην Υ (-οικειμένην S^m) συν- S
11 δὲ ὁ B δὲ γ 12 αὐεντίνος B λουεντίνος A 28 Ἰρὸν O. Schneider Ἰερὸν ο

δὲ Ἀπολλώνιος καὶ οἱ προειρημένοι ἐν τῇ Ἀσίᾳ καταλέγονται. τρίτον ἐστὶν Ἱερὸν ὄρος τῆς Θρακίης.

2. ΔΙΑΚΟΣΜΟΙ

2 (2) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1412/4: εἴτ' οὖν οὐρανίαις ἐναρίθμιος 5 ἔστε θεῆσιν / εἴτε καταχθονίαις, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε, / νόμφαι] τοῦτο φησιν, ἐπεὶ τῶν νυμφῶν αἱ μὲν εἰσιν οὐράναι, αἱ δὲ ἐπίγειοι, αἱ δὲ ἐπιποτάμιοι, αἱ δὲ λιμναῖαι, αἱ δὲ θαλάσσιαι. καὶ καθόλου δὲ τὸ τῶν νυμφῶν γένος εἰς πολλὰ διήιρηται, ὡς φησι Μνησίμαχος ὁ Φασηλίτης ἐν Διακόσμοις.

10 *3 (3) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 476/83a: ὁ γὰρ (*scil.* der vater des Paraibios) οἶος ἐν οὐρεσι δένδρεα τέμνων / δὴ ποθ' ἀμαδρυάδος νόμφης ἀθέριξε λιτάων κτλ.] ἀμαδρυάδας νόμφας Μνησίμαχος φησι διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γεννᾶσθαι, ἣ ἐπεὶ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθειρεσθαι, νόμφαι ἀμαδρυάδες λέγονται. Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς (262 F 12) ἱστορεῖ, ὡς ἄρα Ῥοῖκος, 15 θεασάμενος δρῦν ὅσον οὐπω μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφέρεισθαι, προσέταξε τοῖς παισὶν ὑποστηρίξαι ταύτην· ἣ δὲ μέλλουσα συμφθειρεσθαι τῇ δρυσὶ νόμφη ἐπιστάσα τῷ Ῥοίκῳ χάριν μὲν ἔφασκεν εἰδέναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ Πίνδαρος (F 165 Schr) δὲ φησι, περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον, <<ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσα>>.

20

842. TIMONAX

s. IV/III?

ΠΕΡΙ ΣΚΥΘΩΝ (ΣΚΥΘΙΚΑ) Α-Β(?)

1 (IV 522, 1) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 321/2: τῆς δὲ Σκυθίας ἔθνη νε Τιμώναξ ἀναγράφει ἐν ᾧ Περὶ Σκυθῶν.

*2 (2) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1217/9a: Τιμώναξ ἐν ᾧ τῶν 25 Σκυθικῶν ἐν Κόλχοις φησὶν Ἱάσονα Μῆδειαν γῆμαι, Αἰήτου αὐτῷ ἐγγυήσαντος. ὁ δ' αὐτός φησι· <<δείκνυνται δὲ παρὰ τὸν παράπλου ἐνδον τοῦ Πόντου κῆποι τινες Ἱασόνιοι καλούμενοι, καθ' ὧν τὰς ἀποβάσεις αὐτὸν ποιήσασθαι, καὶ κατὰ τὴν Αἴαν γυμνάσια καὶ δίσκοι καὶ τῆς Μῆδείας θάλαμος, καθ' ὃν ἐνυμφεῦθη ποτέ, καὶ 30 πρὸς τῇ πόλει Ἱερὸν ἰδρυμένον <ὕπ'> Ἱάσονος, καὶ πρὸς τούτοις ἱερά πολλὰ>>.

1 καταλέγονται Wendel διαλέγονται ο διαγίνονται Keil <περὶ τοῦ> ἐν τ. Ἀ. διαλέγονται ο. διαλ. <περὶ αὐτῶν>? τρίτον ἐστὶν L ἔστι καὶ ἕτερον P 6 ἐπεὶ ἐναι L 7 λιμναῖαι Steph 7η-L 8 Φασηλίτης Steph φασιλήτης L 9 διακόσμοις L -μοι P 12 Μνησίμαχος φησι: λέγονται Et. Gen. p. 18, 11 Rei 14 δὲ: γὰρ Et 15 προσέταξε P Et -τάξαι L 19 λαχοῖσα Et (A -οῦσαι B) -οῦσα LP 25 Σκυθικῶν Hecker Σικελικῶν ο 28 αὐτὸν P αὐτῶν L 30 <ὕπ'> Wendel

3 (3) SCHOL. APOLL. RHOD. 3, 1236: Φαέθων] ἔτι ὁ Ἄψυρτος καὶ Φαέθων ἐκαλεῖτο (3, 241 ff.), ὡς φησι Τιμωνᾶξ ἐν β Σκυθικῶν.

—. POSEIDONIOS VON OLBIA

s. II?²

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΥΡΙΚΗΣ (?) ΧΩΡΑΣ

5 No. 279.

843. AGATHON VON SAMOS

I. ΣΚΥΘΙΚΑ

1 (IV 291, 1) [PLUT.] *De fluu.* 14, 5: γενᾶται δ' ἐν αὐτῷ (dem Tanais) βοτάνη τῆ διαλέκτῳ τῶν βαρβάρων φρίξα καλουμένη, ἧπερ μεθερμηγευμένον ἐστὶν μισοπὸν-
10 ρος· πηγάνωι δὲ ἐστὶ παρόμοιος· ἦν οἱ πρόγονοι κρατοῦντες οὐδὲν ὑπὸ μητριῶν ἀδικού-
νται· μάλιστα δὲ φύεται παρὰ Βορέου προσαγορευόμενον ἄντρον· συλλεγομένη δ' ἐστὶν
ψυχροτέρα χιώνος· ὅταν δὲ τι ἐκ μητριᾶς ἐπιβουλὴ γένηται, φλόγας ἀναδιδῶσιν· καὶ
τοῦτο σύσσημον ἔχοντες οἱ φοβούμενοι τὰς ἐπιγεγαμημένας ἐκκλίνουσι τῶν ἐπιγεγεμένων
φύλων τὰς ἀνάγκας, καθὼς ἱστορεῖ Ἀγάθων ὁ Σάμιος ἐν β Σκυθικῶν.

15

2. ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝ

2 (4) [PLUT.] *De fluu.* 18, 1 (STOB. *Flor.* 4, 36, 12): Ἰναχος ποταμὸς ἐστὶ τῆς
'Αργείας χώρας (2) γενᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη κύουρα καλουμένη, πηγάνωι
παρόμοιος, ἦν αἱ γυναῖκες, ὅταν ἀκινδύνως ἐκτρώσῃσι θελήσωσιν, ἐν οἴνωι βεβρεγμένην
20 τοῖς ὀμφαλοῖς ἐπιτιθέασιν. (3) εὐρίσκειται δ' ἐν αὐτῷ καὶ λίθος βηρύλλωι παρόμοιος,
ὃν ἐὰν κρατήσωσιν οἱ ψευδομαρτυρεῖν ἐθέλοντες, μέλας γίνεται· κεῖνται δὲ πολλοὶ ἐν τῷ
πέτρῳ τῆς Προσυμναίας Ἡρας, καθὼς ἱστορεῖ Τιμόθεος ἐν τοῖς Ἀργολικοῖς (313 F 1).
μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἀγάθων ὁ Σάμιος ἐν β Περὶ ποταμῶν.

3. OHNE BUCHTITEL

3 (2) [PLUT.] *Parall. min.* 38 A p. 315 BC: Βούσιρις, παῖς Ποσειδῶνος καὶ
25 Ἀνίπης τῆς Νείλου, τοὺς παριόντας ὑπούλωι ξενίαὶ κατέθου· μετῆλθε δ' αὐτὸν ἡ τῶν
τελευτηχότων νέμεσις· Ἡρακλῆς γὰρ ἐπιτεθείς τῷ βοπάλωι διεχρήσατο, ὡς Ἀγάθων
Σάμιος.

844. KTESIPPOS

ΣΚΥΘΙΚΑ

30 1 (IV 376) [PLUT.] *De fluu.* 5, 2: γενᾶται δ' ἐν τῷ ποταμῷ (dem Phasis)
4 Τυρικτικῆς ο. Τυρικγετικῆς Bernhardy Τυρικτικῆς Mue 8-9 γενᾶται —
διαλέκτῳ Ghelen γενᾶται δ' ἐν τῷ τόπωι βοτάνη (s.l. m. 1) τῆ διαλέκτῳ P 8 ἐν
αὐτῷ P ἐν τῷ ὄρει (14, 4) P^{ms} (m. 1) 9 φούξα Maussac 10 ὑπὸ <τῶν>? He
11 παρὰ <τῶν>? He 13 σύσσημον Maussac σύσσημον P 14 φύβων: φόνων? He
16-19 (ἐπιτιθέασιν) hat Stob. mit der überschrift Ἀγ. Σ. ἐν β Π. ποτ. 17 κύουρα
P(?) Stob (SAM) κύουρα Stob (Voss.) 18 παρόμοιος Stob προσ- P θελήσωσιν
Ghelen -σουσιν P θέλωσιν (-ουσιν M) Stob 19 ὀμφαλοῖς P ὀφθαλμοῖς Stob
26 ἐχρήσατο Σg 30-p. 930, 4 (γαμον): [Aristot.] *Mir. Ausc.* 158

βάβδος ὀνομαζομένη λευκόφυλλος· εὐρίσκεται δὲ <ἐν> τοῖς μυστηρίοις τῆς Ἐκάτης περὶ τὸν ὄρθρον, πρὸς καιναιισμόν ἐνθεὸν αὐτοῦ, περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος· ἦν οἱ ζηλότυποι τῶν ἀνδρῶν δρεπόμενοι ῥίπτουσι περὶ τὸν παρθένιον θάλαμον καὶ ἀνόθευτον τηροῦσιν τὸν γάμον. ἐάν τις προπετέστερον ἀποτραφῆι (?) τῶν ἀσεβεστέρων διὰ μέθην, καὶ εἰς τὸν 5 τόπον εἰσέλθῃ, τῶν σωφρονούντων ἀφαρπάζεται λογισμῶν, καὶ εὐθὺς ὁμολογεῖ πᾶσιν, ὅσα παρανόμως ἢ ἔπραξεν ἢ μέλλει πράττειν· οἱ δὲ παρατυγχάνοντες συλλαμβάνοντες ῥίπτουσι ἐμβεβρωσμένον εἰς τὸ καλούμενον Στόμιον τῶν ἀσεβῶν. ἔστι δὲ στρογγυλοειδές, φέρεται παραπλήσιον· ἐκδίδωσι δὲ τὸ βληθὲν μετὰ ἡ ἡμέρας εἰς τὴν Μαιῶνιν λίμνην σκωλήκων γέμον· γῦπες δ' αἰφνιδίως ἐπιφανέντες ἀόρατοι τὸ μὲν κείμενον διαρπάξουσι, 10 ὡς Ἰστορεῖ Κτήσιππος ἐν β Σκυθικῶν.

845. ANHANG

1 STRABON 7, 3, 6 p. 298: ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ Περί νεῶν (244 F 157) ... ἐπαινεῖ ... Ἐρατοσθένους ἀπόφασιν (V), ὅτι φησὶν ἐκεῖνος καὶ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς τὰ μὲν Ἑλληνικὰ εἰδέναι, 15 τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν. . . . συνηγορῶν δὲ τούτοις Ὅμηρον φησὶ τὴν μὲν Αὐλίδα καλεῖν πετρήσσαν, ὡσπερ καὶ ἔστι, πολύκνημον δὲ τὸν Ἐτεωνῶν . . . τὰ δ' ἀποθεν οὐτ' αὐτὸν εἰδέναι οὔτε τοὺς ἄλλους. ποταμῶν γοῦν περὶ τετταράκοντα βέοντων εἰς τὸν Πόντον, μηδὲ τῶν ἐνδοξοτάτων μηδενὸς μεμνήσθαι . . . ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μεμνήσθαι, πλάττειν δὲ ἀγαθοὺς τινας 20 Ἰππημολγούς καὶ Γαλακτοφάγους Ἀβίους τε (N 5/6)· Παφλαγῶνας τε τοὺς ἐν τῇ μεσογαίᾳ (B 851 ff.; ὁ). Ἰστορηκέναι παρὰ τῶν πεζῆι τοῖς τόποις πλησιασάντων, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν. καὶ εἰκότως γε· ἄπλου γὰρ εἶναι τότε τὴν θάλατταν ταύτην, καὶ καλεῖσθαι Ἄξενον διὰ τὸ δυοχειμέρον καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιουκούντων ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθικῶν, ξενοθυτούντων καὶ 25 σαρκοφαγούντων καὶ τοῖς κρῆνις ἐκπώμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὐξείνου κελῆσθαι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων.

2 STRABON II, 6, 2 p. 507 (= Eratosthenes): εἰσπλέοντι δ' ἐν δεξιᾷ μὲν τοῖς Εὐρωπαϊοῖς οἱ συνεχεῖς Σκύθαι νέμονται καὶ Σαρμάται οἱ μεταξύ τοῦ Τανάιδος καὶ τῆς θαλάττης ταύτης (scil. τῆς Κασπίας), νομάδες οἱ πλείους, περὶ ὧν 30 εἰρήκαμεν, ἐν ἀριστερᾷ δ' οἱ πρὸς ἔω Σκύθαι, νομάδες καὶ οὗτοι, μέχρι τῆς ἑώιας θαλάττης καὶ τῆς Ἰνδικῆς παρατείνοντες. ἅπαντας μὲν δὴ τοὺς προσβόρους κοινῶς οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων συγγραφεῖς Σκύθας καὶ Κελτοσκύθας ἐκάλου, οἱ δ' ἔτι πρότερον διελόντες τοὺς μὲν ὑπὲρ τοῦ Εὐξείνου καὶ Ἰστρου καὶ τοῦ Ἀδρίου κατοικοῦντας Ὑπερβορέους ἔλεγον καὶ 35 Σαυρομάτας καὶ Ἀριμασπούς, τοὺς δὲ πέραν τῆς Κασπίας θαλάττης τοὺς μὲν

1-2 εὐρίσκεται - ἔαρος om. Ag 1 δ' ἐν? 2 καιναιισμόν Gaulminis καινισμόν P
4-5 ἐάν δέ τις τῶν ἀσ. προπ. ἐπιστραφῆι ἢ καὶ διὰ μέθην εἰς τ.τ. Wyttenbach ἐάν -
προπ. ἀναστραφῆι διὰ μ. καὶ εἰς τ.τ. He 4 τις Ghelen τι P 9 σκωλήκων Maussac
-ίων P τὸ ἐγκείμενον (o. lückenhaft) Wyttenbach 19 πλάττειν (7, 3, 7)
Villebrun πάντας o 30 πρὸς: περὶ E 31 ἑώιας CDx πρὸς ἔω Xyl

Σάκας, τοὺς δὲ Μασσαγέτας ἐκάλουν, οὐκ ἔχοντες ἀκριβῶς λέγειν περὶ αὐτῶν οὐδέν, καίπερ πρὸς Μασσαγέτας τοῦ Κύρου πόλεμον ἱστοροῦντες (696 F 2).

3 JOSEPH. c. *Ap.* I, 65: Θραϊκὲς δὲ διὰ γειτονίαν καὶ τὸ Σκυθικὸν ὑπὸ τῶν εἰς τὸν Πόντον ἐγνώσθη πλεόντων· ὅλως γὰρ ἅπαντες οἱ παρὰ τὴν θάλατταν καὶ τὴν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ τὴν ἐσπέριον κατοικοῦντες τοῖς συγγράφειν τι βουλομένοις γνωριμώτεροι κατέστησαν, οἱ δὲ ταύτης ἀνωτέρω τὰς οἰκήσεις ἔχοντες ἐπὶ πλείστον ἠγνοήθησαν.

4 DIOG. LAERT. I, 101: 'Ανάχαρις ὁ Σκύθης Γνούρου μὲν ἦν υἱός, ἀδελφός δὲ Καδουίδου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, μητὴρ δὲ Ἑλληνίδος· διὸ καὶ διγλωττος ἦν. οὗτος 10 ἐποίησε τῶν τε παρὰ τοῖς Σκύθαις νομίμων καὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εἰς εὐτέλειαν βίου καὶ τὰ κατὰ πόλεμον, ἔτη δεκατρία.

5 P. Ox. 1802 (Glossar) fr. 3 col. I, 1: [Μαργιανολ(?) ἐν] ᾧ Σχυ[θικ]ῶν / * * * νων ἀρχη[. .] ητρ[. .] / * * * α ποιοῦντε[ς ἐ]νθουσα / [παρ' ἐτ]έροις Μάρδοι καλοῦνται 5 / * * * ἰλοι Ἄντικλε[ίδης (140?) / [Ἄσκλη]πιείδης (144?) ἐν [. .] 15 ἐπιγ[ρ]α / * * * / * * * / οἰκοῦσιν Ἡρακ[λείδης?] / * * *

XXXI. SPANIEN

— ASKLEPIADES VON MYRLEIA

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΘΝΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗΙ ΤΟΥΡΑΗΤΑΝΙΑΙ

s. I 1*

697 F 7-8.

20 846. SOSTHENES VON KNIDOS

I. IBHIKA

1 (IV 504, 1) [PLUT.] *De flu.* 16, 3: παράκειται δὲ αὐτῶι (dem Nil) ὄρος Ἄργιλλον καλούμενον ἀπ' αἰτίας τοιαύτης. Ζεὺς δι' ἐρωτικῆν ἐπιθυμίαν ἐκ Λύκτου πόλεως Κρητικῆς Ἄργην νύμφην ἀρπάσας ἀπήνεγκεν εἰς ὄρος τῆς Αἰγύπτου † Ἄργιλλον 25 καλούμενον, καὶ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς υἱὸν καλούμενον Διόνυσον, ὃς ἰκμάσας εἰς τιμὴν τῆς μητρός τὸν λόφον Ἄργιλλον μετωνόμασεν. στρατολογήσας δὲ Πᾶνας καὶ Σατύρους ἰβηοὺς σκῆπτροις Ἰνδοὺς ὑπέταξεν. νικήσας δὲ καὶ Ἰβηρίαν Πᾶνα κατέλιπεν ἐπιμελητῆν τῶν τόπων, ὃς τὴν χώραν ἀπ' αὐτοῦ Πανίαν μετωνόμασεν, ἦν οἱ μεταγενέστεροι παραγώγως Σπανίαν προσηγόρευσαν, καθὼς ἱστορεῖ Σωσθένης ἐν 17 Ἰβηρικῶν.

30 2. OHNE BUCHTITEL

2 (2) [PLUT.] *De flu.* 17, 4: γεννᾶται δ' ἐν αὐτῶι (dem Taygetos) βοτάνη καλουμένη χαρίσιον, ἣν γυναῖκες ἕκαστος ἀρχομένου τοῖς τραχῆλοις περιάπτουσιν, καὶ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν συμπαθέστερον ἀγαπῶνται, καθὼς ἱστορεῖ Κλεάνθης ἐν ᾧ Περὶ ὄρων.

1 ἀκριβὲς E 2 καιτοί κ 8 γούρου V 9 καλονίδου V 10 τῶν τε: τὸν τε B
11 κατὰ τὸν π. F 13 [Μαργιανῶν? Hunt 24 Ἄργιλλον:
'expectabas principale Argilli nomen' He 26 Ἄργιλλον: Ἄργεον Mue Ἄργαϊον?
Bernardakis 27 <τοῖς> ἰβηοὺς He 28 Πανίαν: cf. Charax 103 F 3 31-33
(ἀγαπῶνται): [Aristot.] *Mir. Ausc.* 163 32 χαρίσιον P χαρίσιος P^{ms} (m. 1)
χαρίσια (Aristot.) He

μέμνηται δὲ τούτων ἀκριβέστερον Σωσθένης ὁ Κνίδιος, παρ' οὗ τὴν ὑπόθεσιν εἴληφεν Ἑρμογένης (VI).

847. ANHANG

1 a) STRABON 2, I, 40 p. 93 (= Hipparchos?): ὁ δὲ καὶ τὴν Ῥώμην 5
τιθεῖς (*scil.* Eratosthenes) ἐπὶ ταύτου μεσημβρινοῦ τὴν τοσοῦτον καὶ Καρ-
χηδόνος δυσμικωτέραν, ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει τῆς τῶν τόπων ἀπειρίας καὶ
τούτων καὶ τῶν ἐφεξῆς πρὸς δύσιν μέχρι Στηλῶν. b) - 3, 4, 19 p. 165/6:
τινὲς μὲν οὖν εἰς τέτταρα μέρη διημερῆσαι φασὶ τὴν χώραν ταύτην (Spanien),
καθάπερ εἶπομεν (3, 4, 13), ἄλλοι δὲ πενταμερῆ λέγουσιν. οὐκ ἔστι δὲ τά-
10 κριβὲς ἐν τούτοις ἀποδιδόναί διὰ τὰς μεταβολὰς καὶ τὴν ἀδοξίαν τῶν τόπων.
ἐν γὰρ τοῖς γνωρίμοις καὶ ἐνδόξοις αἱ τε μεταναστάσεις γνώριμοι καὶ οἱ μερισ-
μοὶ τῆς χώρας καὶ αἱ μεταβολαὶ τῶν ὀνομάτων καὶ εἰ τι ἄλλο παραπλήσιον·
θρυλεῖται γὰρ ὑπὸ πολλῶν, καὶ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων, οἱ
λαλίστατοι πάντων γεγόνασι. ὅσα δὲ καὶ βάρβαρα καὶ ἐκτετο-
15 πισμένα καὶ μικρόχωρα καὶ διεσπασμένα, τούτων ὑπομνήματα
οὐτ' ἀσφαλῆ ἔστιν οὔτε πολλὰ· ὅσα δὲ δὴ πόρρω τῶν Ἑλλήνων
ἐπιτείνει τὴν ἀγνοίαν. οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεῖς μιμοῦν-
ται μὲν τοὺς Ἑλληνας, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πολὺ· καὶ γὰρ ἀλέγουσι
παρὰ τῶν Ἑλλήνων μεταφέρουσιν, ἐξ ἑαυτῶν δ' οὐ πολὺ μὲν
20 προσφέρονται τὸ φιλεῖδημον, ὥσθ' ὅποταν ἔλλειψις γένηται
παρ' ἐκείνων, οὐκ ἔστι πολὺ τὸ ἀναπληρούμενον ὑπὸ τῶν ἐτέρων,
ἄλλως τε καὶ τῶν ὀνομάτων, ὅσα ἐνδοξότατα, τῶν πλείστων
ὄντων Ἑλληνικῶν. (Asklepiades 697 F 8). c) JOSEPH. *c. Ap.* I, 67:
περὶ μὲν γὰρ Γαλατῶν τε καὶ Ἰβήρων οὕτως ἠγνόησαν οἱ δοκοῦντες ἀκρι-
25 βέστατοι συγγραφεῖς, ὧν ἔστιν Ἐφορος (70 F 133), ὥστε πόλιν
οἶεται μίαν εἶναι τοὺς Ἰβήρας τοὺς τοσοῦτο μέρος τῆς ἐσπερίου γῆς κατοι-
κοῦντας· καὶ τὰ μῆτε γενόμενα παρ' αὐτοῖς ἔθνη μῆτε λεγόμενα γράφειν ὡς
ἐκείνων αὐτοῖς χρωμένων ἐτόλμησαν. (68) αἴτιον δὲ τοῦ μὲν μὴ γινώσκειν
τᾶληθές τὸ λίαν ἀνεπίμικτον, τοῦ δὲ γράφειν ψευδῆ τὸ βούλεσθαι δοκεῖν τι πλεόν
30 τῶν ἄλλων ἱστορεῖν.

2 STRABON 3, 2, II p. 148/9: οὐ πολὺ δ' ἀποθεν τοῦ Καστῶνός ἐστι
καὶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ρεῖν φασὶ τὸν Βαῖτιν, ὃ καλοῦσιν Ἀργυροῦν διὰ τὰ ἀργυρεῖα
τὰ ἐν αὐτῷ. Πολύβιος (34, 9, 12) δὲ καὶ τὸν Ἄναν καὶ τοῦτον ἐκ τῆς Κελτιβη-
ρίας ρεῖν φησι, διέχοντας ἀλλήλων ὅσον ἑναχοσίους σταδίους· αὐξηθέντες γὰρ

8 τέτταρα Cas δύο ο διημερῆσαι Cor -εἶσθαι ο 12 ἄλλαι μεταβολαὶ BC
14 [καὶ] βάρβαρα Cor 16 δῆ: καὶ Cor 20 φιλεῖδημον ε φιλόδημον ABC φιλό-
τιμον B^c 21 οὐκ ἔτι A 31 Καστῶνος (cf. zu 3, 2, 3) Kramer κασταῶνος ο
32 δ Χυλ ὄν ο

οἱ Κελτίβηρες ἐποίησαν καὶ τὴν πλησιόγῳρον πᾶσαν ὁμώνυμον ἑαυτοῖς. εἰκοῖσι
 5 δ' οἱ παλαιοὶ καλεῖν τὸν Βαῖτιν Ταρτησσόν, τὰ δὲ Γάδειρα καὶ τὰς πρὸς
 αὐτὴν νήσους Ἐρυθραίας (cf. 70 F 129)· διόπερ οὕτως εἰπεῖν ὑπολαμβάνουσι·
 Στσηχρον (F 4 Diehl) περὶ τοῦ Γηρυόνου βουκόλου, διότι γεννηθεῖη «σχεδὸν
 10 ἀντιπέρας κλεινᾶς Ἐρυθραίας / Ταρτησσοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρονας
 ἀργυρορίζους / ἐν κευθμῶνι πέτρας». διεῖν δ' οὐσῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ,
 πόλιν ἐν τῷ μεταξύ χώρῳ κατοικεῖσθαι πρότερον φασιν, ἢν καλεῖσθαι Ταρ-
 τησσόν, ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ καὶ τὴν χώραν Ταρτησοῖδα, ἢν νῦν Τουρ-
 δοῦλοι νέμονται. καὶ Ἐρατοσθένης (V) δὲ τὴν συνεχῆ τῆι Κάλπηι Ταρτησοῖδα
 15 καλεῖσθαι φησιν, καὶ Ἐρυθραίαν νῆσον εὐδαίμονα. πρὸς δὲ Ἀρτεμίδωρος (V)
 ἀντιλέγων καὶ ταῦτα ψευδῶς λέγεσθαι φησιν ὑπ' αὐτοῦ, καθάπερ καὶ τὸ ἀπὸ
 Γαδείρων ἐπὶ τὸ Ἱερὸν ἀκρωτήριον διάστημα ἀπέχειν ἡμερῶν πέντε πλοῦν, οὐ
 πλείονων ὄντων ἢ χιλίων καὶ ἑπτακοσίων σταδίων, καὶ τὸ τὰς ἀμπώτεις μέχρι
 δεῦρο περατοῦσθαι ἀντὶ τοῦ κύκλωι περὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην συμβαίνειν,
 20 καὶ τὸ τὰ προσαρκτικὰ μέρη τῆς Ἰβηρίας εὐπαροδότερα εἶναι πρὸς τὴν Κελ-
 τικὴν ἢ κατὰ τὸν ὠκεανὸν πλέουσι, καὶ ὅσα δὴ ἄλλα εἴρηκε Πυθέαι (V) πισ-
 τεύσας δι' ἀλαζονείαν.

(12) ὁ δὲ ποιητῆς . . . δίδωσιν ἀφορμάς, ὡς οὐδὲ τούτων ἀνήκοός ἐστι τῶν
 τόπων, εἴ τις ὀρθῶς συλλογιζέσθαι βούλοιο ἀπ' ἀφοῖν, τῶν τε χεῖρον λεγομέ-
 20 νων περὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄμεινον καὶ ἀληθέστερον. χεῖρον μὲν, ὅτι πρὸς δύσιν
 ἐσχάτη ἤκουεν αὐτῆ, ὅπου, καθάπερ αὐτός φησιν (Θ 485 f.), εἰς τὸν ὠκεανὸν
 ἐμπέπτει «λαμπρὸν φάος ἡλίου, / ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρου-
 ραν» . . . (13) πρὸς δὲ τὸ βέλτιον ἐκ τούτων· ἦ τε γὰρ Ἡρακλέους στρατεία
 25 μέχρι δεῦρο προελθοῦσα καὶ τῶν Φοινίκων ὑπέγραψεν αὐτῷ πλοῦτόν τινα
 καὶ ραιθυμίαν τῶν ἀνθρώπων· οὗτοι γὰρ Φοῖνιξιν οὕτως ἐγένοντο σφόδρα
 ὑποχείριοι, ὥστε τὰς πλείους τῶν ἐν τῇ Τουρθητανίᾳ πόλεων καὶ τῶν πλησίον
 τόπων ὑπ' ἐκείνων νῦν οἰκεῖσθαι. καὶ ἡ τοῦ Ὀδυσσεῶς δὲ στρατεία δοκεῖ μοι
 δεῦρο γεννηθεῖσα καὶ ἱστορηθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ παραδοῦναι πρόφασιν . . . οὐ γὰρ
 μόνον οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν τόποι καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν τοιούτων
 30 σημεῖα ὑπογράφουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἰβηρίᾳ Ὀδυσσεῖα πόλεις δεικνύται καὶ
 Ἀθηναῖς ἱερὸν καὶ ἄλλα μυρία ἔχνη τῆς τε ἐκείνου πλάνης καὶ ἄλλων τῶν ἐκ
 τοῦ Τρωικοῦ πολέμου «περιγενομένων» . . . ἦ τε τοῦ Αἰνείου παραδέδοται
 πλάνη καὶ Ἀντήγορος καὶ ἡ τῶν Ἐνετῶν, ὡσαύτως καὶ ἡ Διομήδους τε καὶ
 Μενελάου καὶ † Ὀδυσσεῶς καὶ ἄλλων πλειόνων. ὁ τοῖνον ποιητῆς τὰς τοσαύτας

3 ἐρυθραίας E -θίαν ABC 4 Γηρυόνοσ Cor βουκόλου Kramer -λίου ο 5 (10)
 ἐρυθραίας ο πᾶγας Schneidewin 6 κευθμῶνι Hermann -ώνων ο πέτρας BIC 8
 Ταρτησοῖδα καλεῖσθαι φασιν BIC 15 εἶναι: εἰσι AIC 21 ἐσχάτην ἤκουεν αὐτὴν B
 23 (27) στρατεία Cor στρατιὰ ο 24 <ἦ> τῶν Cor 26 τουρθητανία IB 30 πόλις:
 πολλάκις I 32 <περι>γενομένων Cor γενομένων * *? 34 Ὀδυσσεῶς: Μενεσσεῶς

(3. 1. 9) Cor

στρατείας ἐπὶ τὰ ἑσχατά τῆς Ἰβηρίας ἱστορηκώς, πυνθανόμενος δὲ καὶ πλοῦτον καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς (οἱ γὰρ Φοίνικες ἐδήλουν τοῦτο) ἐνταῦθα τὸν τῶν εὐσεβῶν ἐπλάσε χώρον (δ 563 ff.) καὶ οἱ μετὰ ταῦτα δὲ ποιηταὶ παραπλήσια θρυλοῦσι, τὴν τε ἐπὶ τὰς Γηρυόου βόας στρατείαν καὶ τὴν ἐπὶ 5 τὰ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων τὰ χρύσεια ὡσαύτως στρατείαν, καὶ Μακάρων τινὰς νήσους κατονομάζοντες, ἃς καὶ νῦν δεικνυμένας ἴσμεν οὐ πολὺ ἄπωθεν τῶν ἄκρων τῆς Μαυρουσίας τῶν ἀντικειμένων τοῖς Γαδεΐροις.

(14) τοὺς δὲ Φοίνικας λέγω μηνυτάς· καὶ τῆς Ἰβηρίας καὶ τῆς Λιβύης τὴν ἀρίστην οὗτοι κατέσχον πρὸ τῆς ἡλικίας τῆς Ὀμήρου, καὶ διετέ- 10 λεσαν κύριοι τῶν τόπων ὄντες, μέχρις οὗ Ῥωμαῖοι κατέλυσαν αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν.

3 STRABON 3, I, 6 p. 139: ἡ δ' ἐφεξῆς (*scil.* χώρα) πρὸς ἔω κειμένη καὶ νότον ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει πρὸς ἅπασαν κρινομένη τὴν οἰκουμένην ἀρετῆς χάριν καὶ τῶν ἐκ γῆς καὶ θαλάττης ἀγαθῶν· αὕτη δ' ἐστίν, ἣν ὁ Βαΐτις διαρρεῖ 15 ποταμός καλοῦσι δ' ἀπὸ μὲν τοῦ ποταμοῦ Βαιτικὴν, ἀπὸ δὲ τῶν ἐνοικούντων Τουρθητανίαν. τοὺς δ' ἐνοικοῦντας Τουρθητανούς τε καὶ Τουρδούλους προσαγορεύουσιν, οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς νομίζοντες, οἱ δ' ἑτέρους, ὧν ἐστὶ καὶ Πολύβιος (24, 9, 1) συνοίκους φήσας τοῖς Τουρθητανοῖς πρὸς ἄρκτον τοὺς Τουρδούλους· νῦν δ' ἐν αὐτοῖς οὐδεὶς φαίνεται διορισμός, σοφώτατοι δ' ἐξετά- 20 ζονται τῶν Ἰβήρων οὗτοι· καὶ γραμματικῆι χρῶνται, καὶ τῆς παλαιᾶς μνήμης ἔχουσι συγγράμματα καὶ ποιήματα καὶ νόμους ἐμμέτρους ἐξακισχιλίων ἐπῶν, ὧς φασι.

XXXII. SYRIEN

(No. 162-166; sect. XII Juden).

25

— ALEXANDROS POLYHISTOR

ΠΕΡΙ ΣΥΡΙΑΣ Α.

273 F 71-72.

— PHILISTOS (VON NAUKRATIS)

ΠΕΡΙ ΣΥΡΙΑΣ (ΚΑΙ ΛΙΒΥΗΣ?)

30 556 T 1b; 615 T 1a.

c. 80/35

Hellenist.
Zeit?

1 στρατείας Κοι στρατιάς ο 6 ἄπωθεν BIC ἄπο- γ 8 καὶ <γάρ> Κοι 16 τουρθη-
τανίαν - τουρθητανούς A Epit -det- BIC 22 ἐπῶν Mei, Knaack ἐτῶν ο

848. TIMAIOS (?)

Hellenist.
Zeit?

T

1 (I p. XLIX n. 1) SUDA s.v. Τιμαίος ὁ ἱστορικός· (566 T 19 c. 23; F 119a). ἔγραψε Περὶ Συρίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων καὶ βασιλείων βιβλία γ̄.

5

F

ΠΕΡΙ ΣΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΗΙ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΝ Α-Γ

849. ANONYMUS (XENOPHON?)

Hellenist.
Zeit?

ΣΥΡΙΑΣ ΣΧΟΙΝΟΜΕΤΡΗΣΙΣ

F

10 1 (III 228, 22) EUSEB. P.E. 9, 36: (c. 35: Timochares 165 F 1).
ὁ δὲ τῆς Συρίας [σχοινομέτρης] σχοινομέτρῃσιν γράφας ἐν τῇ
πρώτῃ φησὶ κεῖσθαι Ἱεροσόλυμα ἐπὶ μετεώρου τε καὶ τραχέος τόπου·
ὠικοδομηθεῖν δὲ τινα μὲν μέρη τοῦ τείχους ἀπὸ λίθου ξεστοῦ, τὰ δὲ πλεῖστα
ἀπὸ χάλικος· καὶ ἔχειν τὴν περίμετρον τὴν πόλιν σταδίων κζ̄, ὑπάρχειν δὲ καὶ
15 πηγὴν ἐν τῷ χωρίῳ ὕδωρ θαψιλὲς ἀναβλύζουσαν.

850. THEODOROS VON GADARA

s. I 2^a

T

1 (III 489) SUDA s.v. Θεόδωρος Γαδαρεύς· σοφιστής, ἀπὸ δούλων,
διδάσκαλος γεγονώς Τιβερίου Καίσαρος. † ἐπεὶ δὲ συνεκρίθη περὶ σοφιστικῆς
20 ἀγωνιάμενος Ποτάμῳνι καὶ Ἀντιπάτρῳ ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ [ἐπὶ Ἀδριανοῦ
Καίσαρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντώνιος συγκλητικὸς ἐγένετο]. βιβλία δὲ ἔγραψε
Περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων γ̄· Περὶ ἱστορίας ᾱ· Περὶ θέσεως ἐν· Περὶ
διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β̄· Περὶ πολιτείας β̄· Περὶ Κοίλης
Συρίας ᾱ· Περὶ ῥήτορος δυνάμεως ᾱ· καὶ ἄλλα.

25 2 QUINTILIAN. Inst. Or. 3, I, 17: *praecipue tamen in se converterunt studia Apollodorus Pergamenus, qui praeceptor Apolloniae Caesaris Augusti fuit, et Theodorus Gadareus, qui se dici maluit Rhodium, quem studioso audisse, cum in eam insulam secessisset* (a. 6^a), dicitur Tiberius Caesar.

1-6: an Timochares (no. 165; doch s. 849 F 1) denkt v. Gutschmid; an Timagenes (88 F 13) Daub II σχοινομέτρης (del. v) σχοινομέτρῃσιν BO (om. I) γράφας * *? (Ξενοφῶν - 273 F 72 - versteht Mue; cf. Baίτων 119 F 8??) 14 ἔχειν <μὲν>? 19 Καίσαρος <ἐν Ῥόδῳ>? ἐπειτα δὲ Portus 20 Ῥώμῃ * * ('habitasse et artem explicasse') Bernhardt 20-21 ἐπὶ - ἐγένετο 'aliena sunt' Pros. Imp. Rom. III p. 311 no. 119 24 ῥήτορος: ῥητορικῆς Bernhardt

(18) . . . *sed Apollodori praecepta magis ex discipulis cognoscas . . . plura scripsit Theodorus, cuius auditorem Hermagoran sunt qui viderint.*

3 a) STRABON I 6, 2, 29 p. 759: ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων . . . καὶ Θεόδωρος ὁ καθ' ἡμᾶς ῥήτωρ. b) EUSEB. (HIERON.) *Chron.* ol. I 86, 4 (33/2*):
5 *Nicetes et Hybreas et Theodorus et Plutio nobilissimi artis rhetoricae Graeci praeceptores habentur.*

F

1. ΠΕΡΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Ἀ 2. ΠΕΡΙ ΚΟΙΛΗΣ ΣΥΡΙΑΣ Ἀ

—

10

851. HERMOGENES VON TARSOS

161/80*

T

1 (III 523) SUDA s.v. Ἑρμογένης Ταρσεύς· ὁ ἐπίκλην Ξυστήρ, σοφιστής, οὗ διήκουσε καὶ Μουσώνιος ὁ φιλόσοφος. γέγονε δὲ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως πλὴν περὶ τὸν ιη' ἢ ἰ' χρόνον γενόμενος γράφει ταῦτα τὰ βιβλία τὰ γέμοντα
15 θαυμάτων· Τέχνην ῥητορικὴν, ἣν μετὰ χειρᾶς ἔχουσιν ἅπαντες· Περὶ στάσεων βιβλίον ἁ· Περὶ ἰδεῶν λόγου βιβλία β· Περὶ Κοίλης Συρίας β.

F

ΠΕΡΙ ΚΟΙΛΗΣ ΣΥΡΙΑΣ Ἀ Β

(737 F I § 216?).

20

—

852. DEMETRIOS O ANTIGONOU

F

1 (-) STEPH. BYZ. s.v. Κύρρος· πόλις Συρίας, ἥς ἀκρόπολις Γίνδαρος. ὁ πολίτης Κυρρέστης, ὡς Πολύβιος εἰ (50, 7; 57, 4). καὶ Κυρρεστὶς ἢ Ἀθηναῖ, καὶ ἡ χώρα Κυρρεστικὴ· Στράβων ις (2, 8). Δημήτριος δὲ ὁ Ἀντιγόνου
25 τὸ Κυρρήστης διὰ τοῦ ἡ φησὶ † καθῦ.

2 (-) STEPH. BYZ. s.v. Ἀγβάτανα· πολίχνιον Συρίας· Ἡρόδοτος γ (62, 1; 64, 4). οἱ δὲ νῦν Βατάνειαν αὐτὴν καλοῦσι . . . Δημήτριος δὲ φησὶν Ἀγβάτανα διττά, τὰ μὲν τῆς Μηδίας, τὰ δὲ τῆς Συρίας. (Ktesias 688 F 42).

12 ὁ σοφιστής A 23 ἥς ν ἢ ο; cf. πόλις Γίνδαρος (Xyl τίνδαρος ο), ἀκρόπολις τῆς Κυρρηστικῆς (ν κυριστικῆς ο) Strab Γίνδαρος Berkel σίνδαρος ο 24 κυρέσ-
της P Κυρρήστης Pol κυρεστὶς R(?) κυρρέστις VP κυριστὶς Strab 25 ἢ om. R
κυρεστικὴ R κυριστικὴ Strab 26 κυρρήστης V κυρήτης R κυρρέστης P καθῦ R
καθῦ V om. P καὶ καθ' ὕφρσιν τοῦ ἐνὸς ῥ? Mei 27 Ἀγβάτανα (spat. 7 lit.) om. R
28 οἱ VP ἢ R αὐτὴν om. RV δημήτριος VP . . . τριος R 29 ἀγκάτανα P
μηδείας RV τῆς συρίας om. R τῆς . . . σίας V

853. PROTAGORIDES VON KYZIKOS

s. II*?

T

1 (IV 484) SCHOL. NIKAND. *Alex.* 1: εἰ καὶ μὴ σύγκληρα κατ' Ἀοίδα τεύχεα δῆμοι / τύρσειον ἐστήσαντο, τῶν ἀνεδέγμεθα βλάστας, / Πρωταγόρη κτλ.] Νικανδρὸς 5 ἔστιν ὁ λέγων Κολοφώνιος Πρωταγόραι Κυζικηνῶι.

2 ATHEN. 4, 54 p. 162 B: . . . τὴν Σφοδρίου τοῦ Κυνικοῦ Τέγγην ἐρωτικὴν καὶ τὰς Πρωταγορίδου Ἀκροάσεις ἐρωτικὰς Περσαίου τε . . . Συμποτικὸς διαλόγους (584 F 3-6) . . .

F

10 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΔΑΦΝΗ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΝ (ΠΕΡΙ ΔΑΦΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ) Α - Β(?)

1 (1) ATHEN. 4, 33 p. 150 CD: (Lykeas 613 F 4). τίνα δ' ἦν τὰ Αἰγύπτια δεῖπνα Πρωταγορίδης ἐν τῶι ᾧ Περὶ Δαφνικῶν ἀγῶνων διδάσκει ἡμᾶς λέγων οὕτως: «τρίτη δὲ ἐστὶν ἰδέα δεῖπνων Αἰγυπτιακῆ, 15 τραπεζῶν μὲν οὐ παρατιθεμένων, πινάκων δὲ περιφερομένων».

2 (2-3) a) ATHEN. 4, 78 p. 176 AB: Πρωταγορίδης δ' ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ Περὶ τῶν ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεων φησιν: «παν- τὸς δὲ ὄργανου † καταμιτον ἦπται, κροτάλων, † ὑπὸ φανοῦ, πανδούρου, τῶι τε ἡδεῖ μοναύλωι τὰς ἡδίστας ἀρμονίας ἀνα- 20 μινυρίζει». (Poseidonios 87 F 2). b) - 4, 82 p. 183 F: τοῦ δὲ καλουμένου πανδούρου Εὐφορίων μὲν, ὡς προείρηται (*scil.* ἐν τῶι Περὶ Ἰσθμίων: IV), καὶ Πρωταγορίδης ἐν β' Περὶ τῶν ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεων.

2. ΑΚΡΟΑΣΕΙΣ ΕΡΩΤΙΚΑΙ

(Γ 2).

3. ΚΩΜΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ Α - ?

3 (4) ATHEN. 3, 98 p. 124 D-F: Πρωταγορίδης δ' ἐν β' τῶν Κωμικῶν ἱστοριῶν τὸν Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως κατὰ τὸν ποταμὸν διηγούμενος πλοῦν λέγει π καὶ περὶ ἐπιτεχνήσεως ψυχρῶν ὑδάτων ἐν τούτοις: «τὴν γὰρ ἡμέραν ἠλιάζοντες αὐτό, [τῆς νυκτὸς] ἀπηθοῦντες τὸ παχύτατον, τὸ λοιπὸν ἐξαίθριαζουσιν 30 ἐν ὕδριας κεραμέαις ἐπὶ τῶν μετεωροτάτων μερῶν τῆς οἰκίσεως, δι' ὅλης τε τῆς νυκτὸς δύο παῖδες ὕδατι τὰ τεύχη καταρραίνουσι. ὄρθρου δὲ καθαιροῦντες καὶ τὴν ὑποστάθμην πάλιν ὑποσπῶντες λεπτόν τε ποιοῦντες αὐτὸ καὶ πρὸς ὕγισιαν οἶον ἀριστον, ἐν ἀχύροις τιθεασιν τὰς ὕδριας, εἰθ' οὕτως χρῶνται, χιόνος οὐδ' ἠντινοῦν χρεῖαν ἔχοντες».

18 κατὰ μέτρον? Liddell-Scott ὑπὸ φανοῦ: τυμπάνου? Kaibel 21 μὲν: μέμ- νηται? 27 ποταμὸν: ἰ.ε. Νεῖλον (Polyb. 28, 20) Haupt 28 ἠλιάζοντες Kaibel ἀη- ο 29 [τῆς νυκτὸς] Wil <καὶ> ἀπηθοῦντες? 30 (34) ὕδριας CE -εἰας Α κεραμέαις Ddf -εἰας ο

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III C

854. PAUSANIAS VON (DAMASKOS O.) ANTIOCHEIA

s. IV* (vo
358/9?)

T

1 (IV 467) KONSTANT. PORPH. *De Them.* I p. 17: τὸ θέμα τὸ καλούμενον Ἀρμενιακὸν οὐ κύριον ἔχει τὸ ὄνομα, οὐδὲ ἀρχαία τις ἐστὶν ἢ τούτου προσηγορία . . . δοκῶ
5 δὲ εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ Ἑρακλείου τοῦ βασιλέως (610/41) καὶ τῶν κάτω χρόνων τὴν τοιαύτην προσηγορίαν ἐκληρονόμησεν· οὔτε γὰρ Στράβων ὁ γεωγράφος τῆς τοιαύτης ὀνομασίας ἐμνήσθη . . . οὔτε Μένιππος ὁ τοῦς σταδισμοῦς τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀπογραψάμενος (V) οὔτε μὴν Σκύλαξ ὁ Κερυανθηνὸς (709 F 13) οὔτε Παιουσανίας ὁ Δαμασκηνὸς οὔτε ἄλλοις τις τῶν ἱστορίας γεγραφότων.

10

F

ANTIOXHEIAS KTISEIS (= ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΚΤΙΣΙΣ?)

1 (I) STEPH. BYZ. s.v. Δῶρος· πόλις Φοινίκης τὸ ἐθνικὸν Δωρίτης . . . Παιουσανίας δὲ ἐν τῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ κτίσει Δωριεῖς αὐτοὺς καλεῖ, τῆιδε γράφων· «Τύριοι, Ἀσκαλωνῖται, Δωριεῖς,
15 Ῥαφανεῶται».

2 (2) STEPH. BYZ. s.v. Σελευκόβηλος· πόλις Συρίας, πλησίον * * ὁ πολίτης Σελευκοβηλίτης καὶ Σελευκοβηλαῖος, λέγεται καὶ Σελευκεὺς πρὸς τῷ Βήλωι· οὕτω γὰρ Παιουσανίας ἐν τῷ Περὶ Ἀντιοχέας φησί.

3 (-) a) TZETZ. *Chil.* 7, 167: ὡς Παιουσανίας γράφει μὲν Ἀντιο- (F 10
20 χέας κτίσει, / κτίζεται Ἀντιόχεια Νικάτορι Σελευκῶι, / κατὰ τινὰς εἰς § 11?)
ὄνομα πατρὸς σφοῦ Ἀντίχου, / ¹⁷⁰ Λουκιανῶι δ' εἰς ὄνομα υἱὸς Ἀντιόχου, /
τὸν δὲ Σωτήρα ἔλεγον / ¹⁷⁴ ταύτην τὴν Ἀντιόχειαν Σέλευκος κτίζει
πόλιν, / καὶ ἄλλας ἐβδομήκοντα καὶ τέσσαρας δὲ πόλεις, / τοὺς δ' ἀμαθῶς
'Αντιόχον λέγοντας ταύτην κτίσαι / Ἀτταῖός τε καὶ Περιττᾶς, Ἀναξικράτης
25 ἄμα / ἐλέγξουσι σαφέστατα καὶ δείξουσι ληροῦντας, / σὺν οἷς Ἀσκληπιόδωρος
δὲ οἰκέτης τυγχάνων, / ¹⁸⁰ οὗς τότε Σέλευκος ποιεῖ κτισμάτων ἐπιστάτας.
b) SCHOL. TZETZ. *Chil.* (Cramer *An. Ox.* III p. 369, 20): τὸ 'κατὰ τινὰς' ἐγὼ Τζέτζης
φημί, οὐχ ὁ Παιουσανίας.

4 (-) TZETZ. *Exeg. Iliad.* p. 138, 14: τὸ κατὰ Δάφνην διήγημα πᾶσι
30 γνωστὸν ἐστὶ, Παιουσανίας δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐν τῷ Περὶ Ἀντιοχέας
κτίσεως γράφει πλατύτερον· Κυπάρισσος ὠραῖος ἦν νεανίσκος Αἰγύπτιος, οὗ
παιδὸς καὶ ἀποπνιγέτος ἐν φρέατι οἱ καθ' αἷμα τοῦ νέου τὴν κυπάρισσον,
μήπω καλουμένην κυπάρισσον, εἰς ὄνομα τοῦ νεανίσκου κατωνομάκασιν,
ὥσπερ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν δένδρων εἰς ἐπωνυμίας ἐτέρων.

8 οὐτ' αὐτὸς Παιουσανίας οὐθ' ὁ Δαμασκηνὸς (i.e. Nikolaos) ο. Παιου. ὁ Μαζακηνὸς
Palm Παιουσανίας «ὁ Ἀντιοχεὺς οὔτε Νικόλαος δὲ Δαμ. Christ-Schmid *Gr. Lit.* II p.
759 n. 2 16 * * v πλησίον «Λαρίσσης» Miller; cf. s.v. Σέλευκος· πόλις παρὰ τῇ
ἐν Συρίαι Ἀπαμείαι 18 οὕτω γὰρ Ρ οὕτω R οὐ V

OHNE BUCHTITEL

5 (7) STEPH. BYZ. s.v. Βότρυς· πόλις Φοινίκης. ὁ πολίτης Βοτρυηνός, ὡς Πausανίας παραλόγως.

6 (8) STEPH. BYZ. s.v. Γάββα· πόλις Συρίας, ἥς τὸ ἔθνικόν Γαββηνός, 5 ὡς Πausανίας φησίν.

7 (6) STEPH. BYZ. s.v. Γάζα· πόλις Φοινίκης. . . . ὁ πολίτης Γαζαῖος· λέγονται καὶ Γαζηνοὶ παραλόγως, ὡς Πausανίας· λέγονται καὶ Γαζίται παρὰ τοῖς ἔγχωροις.

8 (10) STEPH. BYZ. s.v. Μαριαμμία· πόλις Φοινίκης. οἱ πολῖται Μαριαμι- 10 μῖται, ὡς Πausανίας ἐν ζ' (?) .

(DER 'CHRONOGRAPHOS')

9 (3) MALALAS *Chron.* 2 p. 37, 17 (CHRON. PASCH. p. 72, 11): ὁ δὲ αὐτὸς Περ-
σεὺς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι τῆς Περσικῆς χώρας ἔτη πολλά, μαθὼν ὅτι ἐν τῇ Συρίᾳ χώραί
15 διάγουσιν ἐκ τοῦ Ἄργου Ἰωνίται, ἦλθεν εἰς τὴν Συρίαν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ Σιλπιον ὄρος
ὡς πρὸς ἴδιους συγγενεῖς, οἵτινες δεξάμενοι αὐτὸν μετὰ πάσης τιμῆς προσεκύνησαν· γνόν-
τες αὐτὸν οἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἰωπολίται, ὅτι καὶ οὗτος ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀργείων κατὰ-
γεταί, χαρέντες ἀνύμουν αὐτόν. χειμῶνος δὲ γενομένου καὶ πλημμυρήσαντος πολὺ
τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ τῇ Ἰωνιτῶν πόλει τοῦ λεγομένου Δράκοντος, νυκτὶ δὲ Ὀρόντου,
20 ἤτησε τοὺς Ἰωνίτας εὐξασθαι· καὶ ἐν τῷ εὐξασθαι αὐτοὺς καὶ μυσταγωγεῖν κατηνέχθη
ἡττησε τοὺς Ἰωνίτας εὐξασθαι· καὶ ἐν τῷ εὐξασθαι αὐτοὺς καὶ μυσταγωγεῖν κατηνέχθη
τοῦ ποταμοῦ ἐπισχεθῆναι ρεῖθρα. καὶ θαυμάσας ἐπὶ τῷ γεγονότι ὁ Περσεὺς ἐξ ἐκείνου τοῦ
πυρός εὐθέως ἀνήψε πῦρ, καὶ εἶχε φυλαττόμενον μεθ' ἑαυτοῦ· ὅπερ πῦρ ἐβάσταζεν ἐπὶ
τὰ Περσικὰ μέρη εἰς τὰ ἴδια βασίλεια, καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς τιμᾶν ἐκείνου τὸ πῦρ, ὅπερ
ἔλεγεν αὐτοῖς ἑωρακέναι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενεχθέντα· ὅπερ πῦρ ἕως τοῦ παρόντος ἐν
25 τιμῇ ἔχουσιν οἱ Πέρσαι ὡς θεῖον. ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς ἔκτισε τοῖς Ἰωνίταις ἱερὸν, ὃ
ἐπωνόμασε πυρὸς ἀθανάτου· ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὰ Περσικὰ ἔκτισεν ἱερὸν πυρός, κατα-
στήσας ἐκεῖ διακονεῖν αὐτῷ εὐλαβεῖς ἄνδρας, οὐστίνας ἐκάλεσε μάγους. ταῦτα δὲ
Πausανίας ὁ σοφώτατος χρονογράφος συνεγράψατο.

10 (4) MALALAS *Chron.* 8 p. 198, 23: (1) ὁ δὲ Νικάτωρ Σέλευκος εὐθέως μετὰ τὴν (F 3?)
30 νίκην Ἀντιγόνου τοῦ Πολιορκητοῦ (a. 301*), βουλόμενος κτίσαι πόλεις διαφόρους,
ἤρξατο κτίζειν πρῶτον εἰς τὴν παράλιον τῆς Συρίας. καὶ καταλθὼν παρὰ τὴν θάλασσαν
εἶδεν ἐν τῷ ὄρει κειμένην πόλιν μικράν, ἦντινα ἔκτισε Σύρος ὁ υἱὸς Ἀγήνορος. τῇ δὲ γῆ
τοῦ Ξανθικοῦ μῆνός ἦλε θυσιάσαι εἰς τὸ ὄρος τὸ Κάσιον Διὶ Κασίῳ, καὶ πληρώσας τὴν
θυσίαν καὶ κόψας τὰ κρέα ἤρξατο ποῦ χρῆ κτίσαι πόλιν· καὶ ἔξαιφνης ἤρπασεν αὐτὸς

3 παραλόγως P ^{ε. γ'} R περὶ λόγως V 4 Γαββηνός v γαββηνός RVP 7 γαζίται P
9 μαριαμμία P -αμία V -αμῖα R φοινίκης RVP -ων Ald, v 9-10 μαριαμμίται

R^oVP 10 ἐν ζ' VP ἐν κτηαῦ R ἐν κτίσει αὐτῆς Mei 16 Ἰωπολίται v ἰποπολίται O
20 κεραυνίου Chil(meand) παυθῆναι (Chron. Ox.) Chil καυθῆναι O 21 ἐπὶ τῷ
γεγονότι (o. ἐπὶ τὸ γεγονός) Chil ἐπὶ τῷ γεγονότι O 24 αὐτοῖς: αὐτός? κατε-
νεχθῆναι Chron. Ox. 25 τιμῇ (Chron. Ox.) Chil ὁμῖν O 29 ff.: s. R. Förster
in *Album grat. in hon. H. van Herwerden*, 1901, p. 504

ἀπὸ τῆς θυσίας καὶ κατήγαγεν ἐπὶ τὴν παλαιὰν πόλιν, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Σέλευκος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὀρνοσκοποὶ, καὶ εὗρε τὸ κρέας ῥίφειν παρὰ θάλασσαν κάτω τῆς παλαιᾶς πόλεως ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῆς λεγομένης Πιερίας. καὶ περιχαράξας τὰ τεῖχη εὐθὺς ἐβλεβημελλοῦς, καλέσας αὐτὴν Σελεύκειαν πόλιν εἰς ἴδιον ὄνομα.

- 5 (2) καὶ εὐχαριστῶν ἀνήλθεν εἰς Ἰώπολιν, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐπέτελεσεν ἑορτὴν ἐκεῖ τῷ Κεραυνίῳ Διὶ ἐν τῷ ἱερῷ τῷ κτισθέντι ὑπὸ Περσέως τοῦ υἱοῦ Πίκου καὶ Δανάης, τῷ ὄντι εἰς τὸ Σίλιπον ὄρος, ἐνθα κεῖται ἡ Ἰώπολις, ποιήσας τὴν θυσίαν τῇ πρώτῃ τοῦ Ἀρτεμισίου μηνός. (3) καὶ ἐν τῇ πόλει ἔλθων Ἀντιγονίαι τῇ κτισθείσῃ ὑπὸ Ἀντιγόνου τοῦ Πολιορκητοῦ – ἀπὸ γὰρ τῆς λίμνης ἐξερχομένου ἄλλου ποταμοῦ
- 10 Ἀρχευθᾶ τοῦ καὶ Ἰάφθα, ἐμεσάζετο ἡ πόλις Ἀντιγονία καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ ἐκαθέζετο – καὶ ποιήσας ἐκεῖ θυσίαν τῷ Διὶ εἰς τοὺς βωμοὺς τοὺς ἀπὸ Ἀντιγόνου κτισθέντας ἔκοψε τὰ κρέα, καὶ ἤρξατο ἅμα τῷ ἱερῷ Ἀμφίονι μαθεῖν διὰ διδομένου σημείου εἰ τὴν αὐτὴν ὀφείλει οἰκῆσαι πόλιν Ἀντιγονίαν μετονομάζων αὐτὴν ἢ οὐκ ὀφείλει αὐτὴν οἰκῆσαι, ἀλλὰ κτίσαι πόλιν ἄλλην ἐν ἄλλῳ τόπῳ. καὶ ἐξαίφνης ἐκ τοῦ ἀέρος κατήλθεν ἀετὸς μέγας,
- 15 καὶ ἐπῆρεν ἐκ τοῦ βωμοῦ τοῦ πυρὸς τῆς ὀλοκαυτώσεως κρέα, καὶ ἀπῆλθε παρὰ τὸ ὄρος τὸ Σίλιπον. καὶ καταδιώξας ἅμα τοῖς αὐτοῦ εὗρε τὸ κρέας τὸ ἱερατικὸν καὶ τὸν ἀετὸν ἐπάνω ἑστῶτα. τοῦ δὲ ἱερέως καὶ τῶν ὀρνοσκοπῶν καὶ τοῦ αὐτοῦ Σελεύκου ἐωρακῶτων τὸ θαῦμα, εἶπον ὅτι ἔνταῦθα δεῖ ἡμᾶς οἰκῆσαι, ἐν τῇ δὲ Ἀντιγονίᾳ οὐ δεῖ ἡμᾶς οἰκῆσαι, οὔτε δὲ γενέσθαι αὐτὴν πόλιν, ὅτι οὐ βούλονται τὰ θεῖα'. (4) καὶ λοιπὸν ἐβουλεύετο ἅμα
- 20 αὐτοῖς ἐν ποίῳ τόπῳ ἀσφαλῆ ποιήσει τὴν πόλιν. καὶ φοβηθεὶς τὰς ῥύσεις τοῦ Σιλπίου ὄρους καὶ τοὺς κατερχομένους ἐξ αὐτοῦ χειμάρρους, ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ αὐλῶνος κατέναντι τοῦ ὄρους πλησίον τοῦ Δράκοντος ποταμοῦ τοῦ μεγάλου τοῦ μετακληθέντος Ὀρόντου, ἔπου ἦν ἡ κώμη ἢ καλουμένη Βοττία ἀντικρυς τῆς Ἰωπόλεως, ἐκεῖ διεχάραξαν τὰ θεμέλια τοῦ τεύχους, θυσίας δὲ Ἀμφίονος ἀρχιερέως καὶ τελεστοῦ κόρην παρθένον
- 25 ὀνόματι Αἰμάθην(?), κατὰ μέσου τῆς πόλεως καὶ τοῦ ποταμοῦ μηνὶ Ἀρτεμισίῳ τῷ καὶ Μαίῳ κβ, ὥραι ἡμερινῇ α, τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καλέσας αὐτὴν Ἀντιόχειαν εἰς ὄνομα τοῦ ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ τοῦ λεγομένου Ἀντιόχου Σωτῆρος, κτίσας εὐθὺς καὶ ἱερὸν, ὃ ἐκάλεσε Βοττίου Διός, ἀνεγείρας καὶ τὰ τεῖχη σπουδαίως φοβερά διὰ Ξεναίου ἀρχιτέκτονος, στήσας ἀνδριάντων στήλην χαλκῆν τῆς σφραγισθείσης κόρης τύχην τῇ πόλει
- 30 ὑπεράνω τοῦ ποταμοῦ, εὐθὺς ποιήσας αὐτῇ τῇ Τύχῃ θυσίαν. (5) καὶ ἀπελθὼν κατέστρεψε τὴν Ἀντιγονίαν πόλιν πᾶσαν ἕως ἐδάφους, μετενεγκὼν καὶ τὰς ὕλας ἐκεῖθεν διὰ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ποιήσας καὶ τῇ Τύχῃ Ἀντιγονίαι ἀνδριάντα στήλην χαλκῆς ἐχούσης Ἀμαλθείας κρέας ἐμπροσθεν αὐτῆς. καὶ ποιήσας ἐκεῖ τετρακίον ἐν ὕψει ἔστησεν αὐτὴν τὴν Τύχην, καταστήσας ἐμπροσθεν αὐτῆς βωμὸν ὕψλόν, ἦντινα στήλην τῆς Τύχης μετὰ
- 35 τελευτῆν Σελεύκου Δημήτριος ὁ υἱὸς Ἀντιγόνου τοῦ Πολιορκητοῦ ἀπήγαγεν ἐν Ῥώσῳ ἐν τῇ πόλει τῆς Κιλικίας· ἢ δὲ αὕτη πόλις Ῥώσος ἐκτίσθη ὑπὸ Κίλικος τοῦ υἱοῦ Ἀγήνορος.
- (6) ὃ δὲ Σέλευκος μετὰ τὸ καταστρέψαι τὴν Ἀντιγονίαν ἐποίησε μετοικῆσαι τοὺς Ἀθηναίους εἰς ἣν ἔκτισε πόλιν Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην τοὺς οἰκοῦντας τὴν Ἀντιγονίαν,
- 40 ὀδοστιας ἦν ἐκεῖ ἕσας Ἀντιγόνοσ μετὰ Δημητρίου υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἄλλους δὲ ἀνδρας

2 (17) ὀρνοσκοποὶ Ddf; cf. p. 941, 21 3 τῷ ν τὸ 6 Πίκου ν πήμου 0
8 (μ.δ.) Ἀντιγονίαι Ddf 10 Ἀρχευθᾶ: ὃ Ἀρχευθος Strab. 16, 2, 8 12 εἰ Ddf
καὶ 0 16 αὐτοῦ (ο. σὺν αὐτῷ) Chil αὐτῷ 0 18 ἡμᾶς¹ ν ὕμας 0 23 Βοττία
Ddf βωττία 0 διεχάραξεν? 25 Αἰμάθην 0 Ἡμαθίαν K. O. Mueller 26
ἀνατέλλοντος Chil -ἔλοντος 0 28 Βοττίου Ddf βωττίου 0 Βοττιαίου Wesseling
ἀνεγείρας Chil ἀναγ- 0

εἰς ὄνομα Ἰδίου καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνων, ὡς ἔδοξεν αὐτῶι [ὁ Σέλευκος]. ὁ δὲ σοφὸς Παυσανίας ἐξέθετο, <ῶτι> εἰς ὄνομα τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς ἔθηκε τὸ ὄνομα τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας ὁ αὐτὸς Σέλευκος, ἐπειδὴ καὶ ὁ αὐτοῦ πατὴρ Ἀντίλοχος ἐλέγετο. οὐδεὶς δὲ κτίζων πόλιν εἰς ὄνομα τεθνηκότος αὐτὴν καλεῖ (ἔστι γὰρ λῆρος), ἀλλ' εἰς ὄνομα ζῶντος καὶ ἐστῶτος καλεῖ. ἦντινα πόλιν εἰς ὄνομα Ἀντιόχου τοῦ Ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ, ὡς προεῖρηται (§ 4) ἐκάλεσε. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ αὐτὸς σοφώτατος Παυσανίας ποιητικῶς συνεγράψατο.

11 (5) MALALAS *Chron.* 10 p. 248, 5: ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ Κλαυδίου (41/54^p) οἱ αὐτοὶ Ἀντιοχεῖς κτήτορες καὶ πολῖται ἀναφορὰν ἐπέμψαν, δεόμενοι ὥστε παρασχεθῆναι αὐτοῖς ἀπὸ θείας αὐτοῦ κελύσεως ἀγορασθῆναι τὰ Ὀλύμπια ἀπὸ τῶν Πισαίων τῆς Ἑλλάδος χώρας ἀπὸ τῶν ἐτησίων προσόδων τῶν ἐαθέντων χρημάτων παρὰ Σωσιβίου τινὸς συρλητικοῦ, συμπολίτου αὐτῶν. καὶ παρέσχεν αὐτοῖς ἀγοράσαι τὰ Ὀλύμπια ὁ αὐτὸς Κλαυδῖος βασιλεὺς, ἔτους χρηματίζοντος κατὰ τοὺς Ἀντιοχεῖς Σύρους 9β (45^p). τοῦτο δὲ ἐποίησαν οἱ αὐτοὶ Ἀντιοχεῖς λυπηθέντες πρὸς τοὺς πολιτευομένους τῆς αὐτῆς πόλεως

15 διὰ τὰς προσόδους τὰς προεῖρημένας παρὰ Σωσιβίου ἐαθείας τῆι πόλει αὐτῶν· περὶ οὗ Σωσιβίου ὁ σοφὸς χρονογράφος Παυσανίας ἐξέθετο, ὅτι εἶλασε τελευτῶν κατὰ διαθήκας τῆι τῶν Ἀντιοχέων μεγάλῃ πόλει Σωσιβίος τις ἐτησίαν πρόσδοον χρυσίου τάλαντα δεκαπέντε, ἅτινα ἔν τοις ἀνωτέρω χρόνοις τοῦ Αὐγούστου Ὀκταβιανοῦ προέγραπται (p. 224, 22 ff.). τὰ δὲ τῆς προσόδου εἰσῆθη εἰς τὸ

20 ἐπιτελεῖσθαι τοῖς αὐτοῖς συμπολίταις κατὰ πενταετῆ χρόνον πολύτροπον θῆαν ἐπὶ ἡμέρας ἅ μνηι Ὑπερβερταίωι τῶι καὶ Ὀκτωβρίωι σκηρικῶν, θυμεικῶν καὶ τραγικῶν καὶ ἀθλητῶν ἀγῶνα καὶ ἵππικῶν καὶ μονομάχων. Cf. p. 249, 1 ff.; 286, 5 ff.

12 (p. 471) MALALAS *Chron.* 8 p. 197, 9: . . . ἐβασίλευσαν οὖν οἱ ἱπ Πτολεμαῖοι οἱ Μακεδόνες τῆς Αἰγυπτιακῆς χώρας ἀπάσης ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Λάγου ἕως

25 Κλεοπάτρας τῆς Διονύσου θυγατρὸς ἔτη 7 ἕως τοῦ 16 ἔτους τῆς βασιλείας Αὐγούστου Καίσαρος τοῦ καὶ Ὀκταβιανοῦ Σεβαστοῦ Ἰμπεράτορος τοῦ νικῆσαντος τὸν Ἀντώνιον καὶ τὴν αὐτὴν Κλεοπάτραν ἐν τῆι ἐπὶ χώραι ναυμαχίαι εἰς τὸν Λευκάτην τόπον καὶ φονεύσαντος αὐτοὺς καὶ ὑποτάξαντος τὴν Αἴγυπτον πᾶσαν, καθὼς Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου καὶ Παυσανίας οἱ χρονογράφοι συνεγράψαντο.

30

ZWEIFELHAFTES

13 (9) STEPH. BYZ. s.v. Λαίτια· πόλις Καρίας· Ἐκαταῖος Ἀσίαι (I F 251). ὁ πολῖτης Λαίτης, ὡς Παυσανίας φησὶ ἔ.

855. ANHANG

1 (-) [OPPIAN.] *Kyng.* 2, 156: ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ κόσμον ἀείσομεν εὐρέα κάλλη /

35 πάτρης ἡμετέρης (Arameia am Orontes: 2, 127 ff.) ἐρατῆι Πιμπληίδι μολπῆι.

1 [ὁ Σ.] Chil 2 <ῶτι> Ddf <ῶς> Mue 5 λῆρος Ddf -ον O 10 Πισαίων
 Chil ποσέων O 12 αὐτοῖς Chil αὐτοῦς O 22 μονομάχων Chil μοναχῶν O
 29 of Ddf kai O 32 Λαίτης corrupt aus Ἐλαίτης Paus. 5, 24, 6 (Mei z. st.)?
 34-35: 'ob er sein versprechen ausgeführt hat, ist unbekannt' Keydell RE
 XVIII 1 col. 704

XXXIII. THRAKIEN

856. DIONYSOPHANES

F

- 1 (-) PORPHYR. *Vit. Pythag.* 14: ἦν δ' αὐτῶι (scil. τῶι Πυθαγόρῃ) 5 καὶ ἕτερον μεράκιον, ὃ ἐκ Θράκιᾶς ἐκτῆσατο, ὡς Ζάμοξις ἦν ὄνομα, ἐπεὶ γεννηθέντι αὐτῶι δορὰ ἄρκτου ἐπεβλήθη· τὴν γὰρ δορὰν οἱ Θραῖκες Ζαλμόν καλοῦσιν. ἀγαπῶν δ' αὐτὸν ὁ Πυθαγόρας τὴν μετέωρον θεωρίαν ἐπαίδευσεν αὐτὸν περὶ ἱερουργίας καὶ τὰς ἄλλας εἰς θεοὺς θρησκείας. τινὲς δὲ καὶ Θαλῆν τοῦτ' ὄνομα φασὶν ὀνομάζεσθαι. ὡς Ἡρακλέα δ' αὐτὸν προσκυνοῦσιν οἱ βάρβαροι.
- 10 (15) Διονυσοφάνης δὲ λέγει δουλεῦσαι μὲν αὐτὸν τῶι Πυθαγόρῃ, ἐμπεσόντα δ' εἰς ληιστὰς καὶ στιχθέντα, ὅτε κατεστασιάσθη ὁ Πυθαγόρας καὶ ἐφευγεν, δῆσαι τὸ μέτωπον διὰ τὰ στίγματα. τινὲς δ' ἐρμηνεύουσιν τὸ ὄνομα φασὶ Ζάμοξιν 'ξένος ἀνὴρ'.

- 2 (-) SCHOL. APOLL. RHOD. I, 826b: Θρηκτικῆς ἄροσιν χιονώδεα] οἱ μὲν 15 ὅτι λευκώγεως ἡ Θράκιη, οἱ δὲ τὴν συνεχῶς χιονίζομένην παρὰ τὸ δυσχείμερον εἶναι, ὃ καὶ βέλτιον· ψυχρὰ γὰρ ἐστὶν ἡ χώρα, διὸ κάκειθεν τοὺς ἀνέμους πνεῖν ἐμυθεύσαντο. Διονυσοφάνης δὲ βόθρον φησὶν εἶναι ἐν τῇ Θράκιῃ, ἐξ οὗ φουσμήματα ἀνέμων γίνεσθαι, καὶ μυθεῖσθαι οὕτω Θράκιην ἀνέμων οἰκητήριον.

— ARISTOTELES

20

(ΘΠΑΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ?)

IV.

SCHWINDELAUTOREN

(cf. 12 c [Add.]? 132 F 2-3? 292 F 3? 622 F 2?)

— KALLISTHENES —. SOSTRATOS

25

ΘΠΑΙΚΙΚΑ

124 F 58; 23 F 2.

5 Ζάμοξις (v. 13)? Nauck 17 Διονυσοφάνης L νικοφάνης P διοφάνης (= Διοφάντος no. 805 E. Schwartz) Et. gen. s.v. ἄροσιν

KONKORDANZ DER FRAGMENTZAHLEN
zwischen FGrHist III C (Jac) und FHG; GGrMin (Mue)

Mue	Jac	Mue	Jac	Mue	Jac	Mue	Jac
APION			26; 32- 36; 38-54	DINON		FABIUS PICTOR ¹⁾	
III 508, I	616 F I			II 88, I (IV 655)	690 F7	III 80, I (5)	809 F 4
2	2			II 88, Ia	8		
3; 4	4 a-c			2	22	2 (6)	3
5	5	BEROSSOS		3	30	3 (7)	5
6	6			4	2	4 (8)	6
7	7	II 496, I	680 F I	5	5	5 (9)	8
8	10; 11; 16; 17	2	12	6	6	6 (10)	9
9	8	3	2	7	9	7-8 (11)	7
10	12	4	3 (app.)	8	3	9 (14)	12
11	13	5-6	3	9	28	10 (13)	10
12	29	6a	14	10	10	11 (16)	13
13	31	7; 9-10	4	11	11	12 (17)	14
14	4 d	8	6	12-13	12	13 (18)	15
15-17	4 d-g	11	5	14	4	14 (19)	16
18-24	4 h-o	11a	16a	15-16	23	15 (21)	17
25	18	12-13	7	17	27	16 (22)	18
26	22	14-15	8	18	25-26	17 (23)	19
27	24	16	11	19	24	18 (25)	21
28	23	16a	13	20	13	19 (26)	22
28a	15	17	20	21	I	20 (3)	I
29	19	18-19	19	22	14	21 (4)	2
30	14	20	T 5	23	15	22 (p. 112)	
31	28	21	21	24	17	F 4*)	30
32	30	22	16b	25	16	23 (p. 112)	
p. 506/7	25; 27; 44	23	22	26	15	F I*)	29
p. 516	37	25	T 6	27	18	24 (15)	13
—	3; 9; 20; 21;	—	9; 10; 15; 17; 18	28	19	25 (12)	11
				29	20	26 (27)	26
				30	21	27 (24)	20
				—	29	28 (28)	25

¹⁾ In () die zahlen von H. Peter *Hist. Rom. Rel.* I^a 1914

Mue	Jac	Mue	Jac	Mue	Jac	Mue	Jac
(FABIUS PICTOR)							
29 (20)	27	35	4	33 (26)	11	64-67 (-)	45d
29a (1)	23	—	5; 19	34 (27)	12	68 (-)	45e
- (2)	24			35 (28)	10	69 (-)	45g
- (3A)	28			36 (29)	43	70 (-)	45hi
- (p. 112 F 2*)	31	KTESIAS ¹⁾		37 (30)	13a	71 (-)	45k
- (p. 112 F 3)	32	I-2I	688 F 1b	38 (31)	14a	72 (-)	52
- (p. 113 F 6)	33	(§§ 1-29)	69	38a (32)	15a	73 (-)	45n
- (p. 117 F 1)	34	3 (1)	69	39 (33)	19	74 (-)	45o
- (p. 117 F 2)	35	5 (2a-d;	I c-e; m	40 (-)	18	75-77 (-)	45p
- (p. 118 F 3)	36	11)	I f	40/41	20-21	78	—
		11)	I g	(34ab)		79 (-)	45q
		6 (3)	I h-i; 42	41; 43		80 (-)	45r
		- (4a)	I i; 58; 66	(35; 39/		81 (-)	45s
		9 (-)	I k	40)	22-23; 26	82 (-)	47
		11 (5-6;	I l	42 (36)	24	83 (-)	61
		p. 51)	I m	43 (37;		84 (-)	45t; 51;
		12 (9a-d)	I n-q	39/40)	25-26		T 19
		13 (8)		42a; 43		[85-86]	
		16 (10)		(37/38)	25; 41	(-)	—
		20 (12;		44 (41/43)	28	87 (-)	—
		13; 15		44/5 (42)	29	88 (-)	55
		ab; 16)		46 (44)	32	89 (-)	60
ISIDOROS VON CHARAX				47 (45)	31	90 (-)	59
GGrMin.				48 (49)	70	91 (-)	71
I 244.				49 (50)	37	92 (-)	73
1-19	781 F 2	[22]		50 (51)	39	93 (-)	56
20	I	23 (17)	62	51 (52)	40	94 (-)	57
21	6	24 (14)	2	52 (19b)	6	95 (-)	74
22	7	25 (§§ 30-	5	53 (53)	34	96 (-)	53
23	10	32)	7	54 (54)	35	97 (50)	54
24	8	26 (20a)	7	55 (55)	50	p. 107	67
25	9	27-28	8a	56 (56)	36; 72	Add. p.	
26	18	(20bc)				III	64-65
27	13	29 (§§ 33-				—	1a; 3; 8b;
28	14	95)	9; 13; 14;	57 (-)	45		17; 33a;
29	15		15; 16;	58 (-)	45a		45 f, l,
30	16		27; 30;	59 (-)	49		m; 68
31	17		33	60 (-)	45b		
32	12	30 (22)	44	61 (-)	48		
33	11	31 (23/4)	9a-c	62 (-)	46		
34	3	<32>	9a	63 (-)	45c		

¹⁾ ed. C. Mueller im anhang zu Didot's Herodot (Paris 1844); in () die zahlen Gilmores (*The Fragments of the Persika of Ktesias*, London 1888), der die grossen Epitomai in paragraphen zerlegt und nur die einzelzitate durchnummeriert

Mue	Jac	Mue	Jac	Mue	Jac	Mue	Jac
MANETHO ¹⁾		2-6	6	3-4	3		
II 511.		7-8	7	5	10	XANTHOS DER	
1-73	609 F 2-3	9	8	6	9	LYDER	
2 (2;)		10-12	21	7	5	I 36, 1/2	765 F 16
App. I)	25	13	27b	8	6	3	12
3 (3)	27	14	22	9	4; 8	4	13
4 (4)	4	15	24	10	13	5	14
5 (5)	5	16	26	11	43	6	26
42 (42)	8	17	25	12	19	7	28
49 (49)	7	18	9	13	28; 36	8	15
50/I (50)	9a	19	10	14	16; 20;	9	29
54 (54)	10a	20-21	11		21; 25;	10	19
74	T 9	22	1		33; 39;	11 (IV	
75 (77)	19	23	12; 13a;		40; 50	628 f.)	17
76 (78)	20		14	15	27; 32;	12	18
77 (79)	21	24	13bc		35; 45	13 (IV	
78 (80)	T 3	25-26	17-18	15a	56	629)	20
79 (81)	23	26	15; 16.	16	15; 22;	14	1
80 (82)	17	27	32		23; 26;	15	2
81 (83)	18	28	2		31; 46;	16	3
82 (84)	15	29	27a		47; 48;	17	5
83 (85)	14	30	27b		49	18	6
84 (86)	22	31-32	28	17	30; 34;	19	4
84a (87)	16	33	29; 13d		37; 38;	20	7
85 (88)	13	34	30		41; 42	21	9
p. 512	I	35-36	19	18	29	22	10
p. 513	26	36a	31	18a	17	23	8
-(App.		37-38	20	18b	18	24	11
IV)	28	39	23	19	52	25	27
—	6; 9b; 10b;	40	33	20	53	26	25
	11 (70W);	41	3	p. 560	14	27	30
	12; 24	42-43	34	p. 560**	55	28	31
				—	7; 11; 24;	29	32
MEGASTHENES		PHILON VON			44; 51;	30	33
		BYBLOS			54; 57	IV 628/9	21-24
II 397. I	715 F 4	III 560, I	790 F 1; 12			—	20 bd
2	5	2	2				

¹⁾ Eine eigentliche Konkordanz mit den Ausgaben von C. Mueller (*FHG* II p. 511 ff.) und Waddell (*Loeb Class. Libr.*, 1940) wäre zwecklos und technisch kaum durchführbar, da sie die zusammenhängenden Exzerpte des Africanus/Eusebius in zahlreiche einzelne Fragmente zerrissen haben. Ihre Zahlen sind im Text den einzelnen Abschnitten der Exzerpte hinzugefügt.

INDEX AUCTORUM

(für I – III C)¹⁾

	Band	No.		Band	No.
Abaris	I	34	Ag(l)aosthenes	III B	499
Abas	I	46	Agroitas	III C	762
Ablabius	III C	708	Aieluros	III B	528
Abydenos	III C	685	Aineias (über Samos)	III B	543
Acilius (C.)	III C	813	— (?) v. Argos	III B	306 F 8
(Adrianos)	II B	153 F 15	Ainesidamos	III B	600
Aelius Dios	III C	629	(Aischines v. Athen)	III B	401a
Aethlios v. Samos	III B	536	Aischrion v. Mytilene	III B	118bis
Africanus	II B	p. 1229			(Add.
Agaklytos	III B	411			p. 742)
Agatharchides v. Knidos	II A	86	(Aischylos v. Ale- xandreaia)	III B	488
— v. Samos	III A	284	Aisopos	II B	187a
Agathokles v. Kyzi- kos	III B	472	*†Akarion	III A	262 F 16
— v. Samos	III C	799	Akesandros (v. Ky- rene)	III B	469
Agathon (üb. d. Pon- tos)	III C	801	†Akestor	III B	469 F 4
— v. Samos (Σκυθικά u.a.)	III C	843	Akestorides	I	28
Agathosthenes (?)	III B	499 T 2; F 8-9	Akusilaos v. Argos	I	2
(Agathyllos d. Arka- der)	III B; III C	321 F 2; 840 F 22; 27	Alexandergeschichte	II B	153
†Agésilao	III C	828	Alexandros d. Cher- sonesite (Πεπ Κα- ρίας)	III C	739
(Agias)	III B	305	*Alexandros v. Ephesos	II B	p. 917
(Agis v. Argos)	II B	153 F 11	— Polyhistor v. Mi- let	III A	273
			— v. Myndos	I	25
			*— v. Rhodos	III C	794 F 7

¹⁾ * vor dem namen bedeutet, dass der text erst in einem der späteren bände gedruckt wird; † bzw. (?) bedeutet; dass der name korrupt, unsicher (oder pseud-epigraph) ist; () bedeutet dichter oder autoren, bei denen die historikerqualität oder der gebrauch der griechischen sprache zweifelhaft ist.

	Band	No.		Band	No.
†Alexarchos	III C	829	Androsthenes v.		
Alexis v. Samos	III B	539	Thasos	III C	711
Alketas	III B	405	Androtion v. Athen	III B	324
*Alkidamas v. Elaia	III B	p. 456	Anonyme Alexan-		
Alkimos d. Sikeliote	III B	560	dergeschichte (F.		
Amelesagoras	III B	330	Sabbaiticum)	II B	151
Ammonios (v. Ale-			— — (P. Ox. 1798)	II B	148
xandreia?)	III B	350	— Diadochenge-		
— (ὁ Λαμπρεὺς) v.			schichte	II B	155; Add.
Athen	III B	361	— Exeget (Athen)	III B	352
Amometos	III C	645	— Handbuch (My-		
Amphion <v. Thes-			thol.)	I	18
piai>	III B	387	Anonymus Floren-		
Amphitheos(?) v.			tinus (u.a. über		
Herakleia	III B	431	den Nil)	III C	647
Amyntas	II B	122	(— <v. Hermupo-		
Amyntianos	II B	150	lis>)	III C	637
(Anacharsis)	III C	845 F 4	— (Ineditum Vati-		
Ἀναγραφαί (aegypt-			canum)	III C	839
tische)	III C	610	— Kultschriftsteller		
— (Ἰσομιαχαί)	III B	p. 383	(Athen)	III B	368
Anagraphe v. Lindos	III B	532	— Olympiadenchro-		
— v. Sikyon	III B	550	nik (P. Ox. 2082)		
Anaxandridas v.			— Perieget (P. Ha-	II B	257a
Delphi	III B	404	wara)	III B	369
Anaxikrates	III B	307	— Philosoph	II B	206
Anaximandros v.			— (Pseudo-Eupolei-		
Milet	I	9	mos) Περὶ Ἰου-		
Anaximenes v.			δαίων	III C	724
Lampsakos	II A	72	— (Συπλάς σχοινομέ-		
Anaxis d. Boioter	II A	67	τρης)	III C	849
Andreas v. Panor-			Anonymoi des Po-		
mos	III B	571	lybios	II A	83
Andriskos	III B	500	— über L. Verus'		
Androitias v. Tene-			Partherkrieg	II B	203
dos	III B	599	— (-os) v. Korinth	II B	204
Androkles	III C	751	— (-os) v. Milet	II B	205
Andron (Περὶ θου-			Anonymoi (Sammel-		
ῶν)	III B	360	zititate; Anhänge)		
— v. Alexandria	II B	246	über		
— v. Halikarnass	I	10	Aegypten	III C	665
— (über Lydien?)	III C	768 F 3	Aethiopien	III C	673
— v. Teos	III C	802			

	Band	No.		Band	No.
Aiolis	III B	301	Antandros v. Syra-		
Arabien	III C	677	kus	III B	565
Argos	III B	311	Antenor d. Kreter	III B	463
Arkadien	III B	320	†Anthes	III C	742 F I
Armenien	III C	679	Antidamas v. Hera-		
Athen	III B	329	kleopolis	II B	152
Babylon-Persien	III C	696	Antigenes	II B	141
Chios	III B	395	Antigonos (Verf.		
Epirus	III C	704	einer Μακεδονική		
Etrurien	III C	706	Περύγησις)	III C	775
Euboia	III B	427	Antigonos (über		
Indien	III C	721	Rom)	III C	816
Ithaka	III B	441	Antikleides v. Athen	II B	140
Juden	III C	737	Antileon	II B	247
Karien	III C	742	Antiochianos	II B	207
Karthago	III C	744	Antiochos	I	29
Kilikien	III C	748/50	— A. - Pherekydes	III B	333
Kreta	III B	468	— (P. Anteius) von		
Kypros	III C	758	Aigai	III C	747
Lesbos	III B	479	— von Syrakus	III B	555
Libyen	III C	764	Antipatros (über		
Lydien	III C	768	Rhodos)	III B	507
Magnesia	III B	482	— von Akanthos	I	56
Makedonien	III C	776	— von Hierapolis	II B	211
Megara	III B	487	— der Magnete	II A	69
Milet	III B	496	Antipatros d. Make-		
Naxos	III B	501	done	II B	114
Parther	III C	782	Antiphanes d. Jün-		
Pergamon	III B	506	gere	III B	349
Phoenikien	III C	794	Antiphon von Athen	III B	548 F 5a
Phrygien	III C	800	Antisthenes v. Rho-		
Rhodos	III B	533	dos	III B	508
Rom u. Italien	III C	840	— (über die Pyra-		
Samos	III B	545	miden)	III C	655
Samothrake	III B	548	Antonius Julianus	III C	735
Sikyon	III B	551	Aphrodisios <v. Thes-		
Siphnos	III B	553	piai>	III B	386
Sizilien	III B	577	Apion von Oasis und		
Skythen	III C	845	Alexandria	III C	616
Spanien	III C	847	Apollas (Apellas) d.		
Sparta	III B	596	Pontiker	III A	266
Syrien	III C	855	(Apollodoros)	III C	840 F 40b
Troizen	III B	607	— Verf. von Πουτυλά	III C	803

	Band	No.		Band	No.
Apollodoros v. Artemita	III C	779	†— v. Milet	III A	286
— v. Athen	II B	244	Aristion	III B	509
— v. Erythrai	III B	422	Aristippos (über Arkadien)	III B	317
Apollonides Horapios(?)	III C	661	— v. Kyrene	III C	759
(Apollonios o. Apollonides)	III C	(661)	Aristobulos ὁ Περικατηρικὸς	III C	737 F 9/ 10
†Apollonios (der Grammatiker)	III B	p. 208	†— (Verf. von "Ἰταλικά)	III C	830
— (über Delphi)	III B	403	— v. Kassandreia	II B	139
— v. Acharnai	III B	365	(Aristodama v. Smyrna)	III B	483 F 1
— v. Aphrodisias	III C	740	Aristodemos	II A	104
— Molon	III C	728	— (Mythograph)	I	22
*— v. Rhodos	III B	p. 374; 502	— v. Elis	III B	414
Appianos v. Alexandria	II B	237	— v. Theben (Alexandreia)	III B	383
Aratos von Knidos	III C	642	Aristodikos	I	36
— von Sikyon	II B	231	Aristokles (Mythograph)	I	33
Archelaos von Kapadokien	II B	123	†— (über Euboia)	III B	423 T 1
Archemachos v. Euboia	III B	424	— (über Hermion)	III B	436
Archias (A. Licinius) v. Antiocheia	II B	186	†— (Verf. von 'Ἰταλικά etc.)	III C	831
*— v. Pella	II B	p. 723	*— v. Messana	III C	664
Archinos	III B	604	— (über Sparta)	III B	586
Architimos	III B	315	Aristokrates d. Spartiate	III B	591
Aretades v. Knidos	III A	285	Aristokreon	III C	667
Ar(i)aitchos von Tegea	III B	316	Aristokritos <v. Milet?>	III B	493
Aristagoras (v. Milet?)	III C	608	Aristomenes	III B	321 F 1
Aristainetos	III C	771	— v. Athen	III B	364
— (v. Byzanz?)	III C	623	Ariston	III B	337
Aristarchos v. Elis	III B	412	— (über den Nil)	III C	649
Aristeas (Περὶ Ἰουδαίων)	III C	725	— v. Pella	II B	201
— v. Prokonnesos	I	35	Aristonikos	III C	633
Aristeides (über Knidos)	III B	444	— v. Alexandreia	I	53
— (Verf. von Μιλησιακά)	III B	495	— v. Tarent	I	57
			Aristonymos <v. Rhodos?>	III B	510

	Band	No.		Band	No.
— (über Phrygien?)	III C	797 F 3	— v. Tragilos	I	12
Aristophanes der			(Asklepiodoros)	III C	854 F 3
Boioter	III B	379	Aspasios v. Byblos	III C	792
— v. Byzanz	III B	347	— v. Tyros	III C	793
Aristos v. Salamis	II B	143	Athanadas	III B	303
Aristoteles (? über			Athanas (Athanas) v.		
Hermion)	III B	436	Syrakus	III B	562
— v. Chalkis	III B	423	Athenaios (über Se-		
— v. Stagiros	III B	passim	miramis)	III C	681
†— (Περί τῆς τοῦ			— v. Naukratis	II B	166
Νεΐλου ἀναβάσεως)	III C	646	Athenakon (Athe-		
Aristotheos v. Troi-			nion)	III B	546
zen	III C	835	Athenodoros v. Tar-		
*Aristoxenos v. Ta-			sos	III C	746
rent	III B	p. 31	Athenokles	III C	682
Arkesios(?)	III C	742 F 9	(Attaios)	III C	854 F 3
Armenidas	III B	378	Atticus (T. Pompo-		
(Arrianos, epiker?)	II B	153 F 15	nius)	II B	189
— v. Nikomedeia	II B	156	Aufidius (Cn.)	III C	814
Artapanos	III C	726	Aurelianus, Schrift-		
Artavasdes der Ar-			steller über ihn	II B	213/5
menier	III C	678	Aurelius (M.) Anto-		
Artemidoros v. As-			nius, Schriftsteller		
kalon	III C	668	über ihn	II B	202
— v. Ephesos	III B	438	Aurimantus(?)	II B	150 F 1
Artemon v. Klazo-			Autesion	III B	298
menai	III B	443	Autocharis(?)	II B	249
— der Pergamener	III B	569	Autokleides d. Exe-		
(Asarubas)	III C	764 F 3	get	III B	353
Asinius Pollio v.			Autokrates	III B	297
Tralles	II B	193			
Asinius (C.) Quadra-			Baiton	II B	119
tus	II A	97	Balagros	III C	773
Asklepiades (der Ae-			Bardesanes v.		
gypter)	III C	624	Edessa	III C	719
— (Alexanderhisto-			Barsuma -Khor-		
riker)	II B	144	'ohbut	III C	695
— Areiu	II B	157	Basilis	III C	718
— v. Kypros	III C	752	Baton v. Sinope	III A	268
— v. Mendes	III C	617	Bemarchios v.		
— v. Myrlea	III C	697	Kaisareia	II B	220
— v. Nikaia (Ale-			Bematisten	II B	119/23
xandrea)	III B	339			

	Band	No.		Band	No.
Beros(s)os v. Babylon (u. Pseudo-Berosos v. Kos)	III C	680	†Chrysisippos	III C	832
Bias v. Priene	III B	439	Cicero (M. Tullius)	II B; III C	235; 648
Bion	II A	89	Cincius (L.) Alimentus	III C	810
Bion v. Prokonnesos	(I)III B	(14) 332	Claudius	III C	s. Iolaos
— v. Soloi	III C	668	— (Kaiser)	III A	276
Boethos v. Tarsos	II B	194	— (römischer [?] Verfasser eines "Ελεγ- χος χρόνων)	III C	840 F 3a
Botryas v. Myndos	I	58	— Eusthenios	II B	218
Bulletin aus dem Syr. Krieg (Butas)	II B III C	160 840 F 29	— (Ti.) Polybios	II B	254
Butoridas (über die Pyramiden)	III C	654	Clemens	II A	102
Caecilius v. Kaleakte	II B	183	*Clodius (Sextus)	III C	840 F 29b
†Caltinus	III B	564 F 5b	Cornelius (P.) Scipio	III C	811
Cassius Dion	II B	211 T 2	Cornelii Scipiones	II B	232/3
— Longinus	II B	259	Crepereius Calpurnianus	II B	208
Chaireas	II B	177	Daimachos <v. Plataiai>	II A	65
Chairemon v. Alexandreia	III C	618	— (Dei-) — ('Ιωδικά)	III C	716
Charax v. Pergamon	II A	103	Dalio	III C	666
Chares v. Mytilene	II B	125	Damastes v. Sigeion	I	5
Charikles	III B	367	Damen-Demetrios <v. Argos>	III B	304
Charon v. Lampsakos	III A	262	Damokritos	III C	730
— v. Naukratis	III C	612	Damon	III B	389
Chersiphron	III B	420	Dares d. Phryger	I	51
(Choirilos v. Iasos)	II B	153 F 10; p. 883	De(i)lochos v. Kyzikos	III B	471
(— v. Samos)	III C	696 F 33/4	Deinarchos (über Kreta)	III B	465
Chrestos der Römer	III C	764 F 6	— v. Delos	III B	399
Christodoros v. Koptos	III A	283	— v. Korinth (Athen)	III B	401d
Chronicum Romanum	II B	252	Deinias <v. Argos>	III B	306
Chronik v. Oxyrhynchos	II B	255	Dellius (Q.)	II B	197
†Chrysermos v. Korinth	III A	287	Demades v. Athen	II B	227
Chryseros	II A	96	Demagetos(?)	I	42 F 3
			*Demagoras (v. Samos)	III C	840 F 22

	Band	No.		Band	No.
Demaratos-Demaretos	I	42	Diagoras v. Melos	III B	p. 31
Demeas	III B	502	Didymos v. Alexandria	III B	340
Demetrios (Περὶ τῶν κατ' Αἰγυπτῶν)	III C	643	Dieuchidas v. Megara	III B	485
— (Π. τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ βασιλέων)	III C	722	*Dikaiarchos v. Messene	III B	p. 1; 195; 262; 305; 370; 696
— (Περὶ Παμφυλίας)	III C	777			
— ὁ Ἀντιγόνου	III C	852	Diktys v. Knossos	I	49
Demetrios <v. Argos>	III B	304	Dinon (Verf. v. Περσικά)	III C	690
— v. Byzanz	II B	162	Diodoros (über Korinth)	III B	452
— v. Ilion	I	59	— der Perieget	III B	372
— v. Kallatis	II A	85	Diogenes (Verf. v. Περσικά)	III C	692
— v. Odessos	III C	808	— v. Kyzikos	III B	474
— v. Phaleron	II B	228	— v. Sikyon	III B	503
— v. Sagalassos	II B	209	*Diogenianos	II B	p. 1197
— v. Salamis	III C	756	Diognetos (v. Erythrai?)	II B	120
— v. Seriphos	III B	549	*Diokles (Mythograph)	I	p. 295
Demochares v. Athen	II A	75	— (verfasser von Περσικά?)	III C	693
Demodamas v. Halikarnass-Milet	III B	428	— v. Peparethos	III C	820
Demognetos	III B	445	— v. Rhodos	III B	302
*Demokleides	III C	794 F 8	Dion v. Prusa (Chrysostomos)	III C	707
Demokritos (Pseudo-) v. Abdera	III A	263	— ὁ Πασσιπράτους	II B	153 F 6
— v. Ephesos	III A	267	†*Dionysiokles	III B	324 F 71; 572 F 19
Demon (v. Athen?)	III B	327	Dionysios (Kultschriftsteller)	III B	357
Demophilos	II A	70 T 9	— (Ἰνδικά?)	III C	717
Demosthenes d. Bithynier	III C	699	— (über die Pyramiden)	III C	653
Demoteles (über aegyptische Bauwerke?)	III C	656	— v. Argos	III B	308
— v. Andros	III B	400	*— v. Chalkis	III C	840 F 10; 6.
Derkylos	III B	305	— v. Halikarnass	II B	251
Derkyllios	III A	288			
Dexippos v. Athen	II A	100			
Diadochenschichte (anonyme)	II B	155			

	Band	No.		Band	No.
Dionysios v. Milet	III C	687	Ephippos v. Olynth	II B	126
— v. Olbia	III C	804	Ephoros v. Kyme	II A	70
— v. Rhodos	III B	511	— d. Jüngere	II B	212
— v. Samos (d. Ky- klograph)	I	15	Epimenides v. Kreta	III B	457
— d. Sikeliote	III B	567	Eratosthenes v. Kyrene	II B	241
— Skytobrachion	I	32	— δ 'Αγαλλεύς (der Jüngere) v.		
— d. Aeltere v. Syrakus	III B	557	Kyrene	III C	745
— Thrax	III B	512	Eretes(?)	II B	242
Dionysodoros der Boioter	II A	68	Ergias v. Rhodos	III B	513
Dionysophanes	III C	856	Erxias	III B	449
Diophantos	III C	805	*Eteoneus	I; III C	10 F 9; (783 F 5)
Dios	III C	785	Euagon v. Samos	III B	535
Dios	III C	s. Aelius Dios	Euagoras v. Lindos	III C	619
Dioskurides, Schrift- steller des Namens	III B	594	Eualkes v. Ephesos (Euandros)	III B III C	418 665 F 20
Dioxippos v. Ko- rinth	III B	454	Euanoridas v. Elis	III B	416 T 2
Diyillos v. Athen	II A	73	Euanthes	III B	320 F 1
Domitius Kalli- stratos	III B	433	Eudemos (üb. Lindos)	III B	524
— d. Chaldaier	III A	289	— v. Naxos/Paros	III B	497
Dorotheos v. Athen	II B	145	Eudoros v. Alexan- dreia	III C	650
*†— v. Korinth	I (Add.)	23 F 1 bis	Eudoxos v. Rhodos	II A	79
Dosiadas <v. Ky- donia ?>	III B	458	†Eugaion v. Samos	III B	535
†Dositheos	(I) III A	(54) 290	Euhemeros	I	63
Drakon <v. Athen>	III B	344	Eukrates	III B	514
Duris v. Samos	II A	76	Eumachos v. Neapel	II B	178
Echemenes <v. Kreta ?>	III B	459	Eumelos	II A	77
Echephylidas	III B	409	— v. Korinth	III B	451
Eleusis	I	55	Εὐμολεῖδων πάτρια	III B	355
Empylos v. Rhodos	II B	191	Εὐπατριδῶν πάτρια	III B	356
†Enomides	III B	442 F 4	Euphantos v. Olynth	II A	74
Eparchides <v. Oine ?>	III B	437	Euphemios <v. Thes- piai>	III B	386
Epemeriden Ale- xanders	II B	117	*Euphorion v. Chal- kis	III B	p. 383; 738
			*(Euphronios)	I; III C	10 F 9; 783 F 5
			Eupolemos (u. Pseu- do-Eupolemos)	III C	723/4

	Band	No.		Band	No.
Eusebios	II A	101	Hannibalhistoriker	II B	180
Eusthenios (Claudius)	II B	218	Harmodios v. Lepron	III B	319
Eustochios v. Kapadokien	III C	738	(Harpokration)	III C	665 F 42
Eutychianos v. Kapadokien	II B	226	Hegemon v. Alexandria	II B	110
Euthymenes (Chronograph)	II B	243	Hegesianax v. Alexandria (Troas)	I	45
(Euxenos)	III C	840 F 26	Hegesias v. Magnesia	II B	142
(Ezechiel)	III C	737 F 4	Hegesinus	III B	331
Fabius Ceryllianus	II B	217	Hegesippos v. Melkyberna	III B	391
Fabius Pictor (Q.)	III C	809	Hegias v. Troizen	III B	606
Faustus v. Byzanz	III C	p. 350	Hekataios v. Abdera	III A	264
*Favorinus v. Arelate	III B	p. 427	— v. Milet	I	I
Firmilianus	III C	679 F 14	(Heliodoros)	III C	840 F 30
Galba (C. Sulpicius)	II A	92	— (v. Antiocheia?)	II B	p. 982
Galitas (?)	III C	818	— v. Athen (der Perieget)	III B	373
†Garamas	III C	764 F 4	Helladios v. Antinupolis	III C	635
Glaukippos	III B	363	Hellanikos v. Lesbos	I (III B; C)	4 (323a; 601a; 608a; 645a; 687a)
Glaukos (über Arabien)	III C	674	Hellenika v. Oxyrhynchos	II A	66 (Add. II B)
— (über Pontos)	III C	806	*Herakleides d. Kritiker(?)	III B	p. 231
Gorgias v. Athen	III B	351	*— Lembos	II A;	p. 204;
— v. Leontinoi	III B	407; p. 304	— v. Kyme	III C	840 F 13b
Gorgon <v. Rhodos>	III B	515	— v. Magnesia	II B	187
Gorgos v. Kolophon	I	17	Herakleitos v. Lesbos	II B	167
— ὁ μεταλλευτής	III C	721 F 13	Heraklesgeschichte (Tab. Albana)	I	40
Gorgosthenes v. Rhodos	III B	529	Hereas (Heragoras?) v. Megara	III B	486
Habron v. Athen	III B	359			
Hadrianus (Kaiser)	II B	p. 990			
Hagelochos <v. Rhodos>	III B	516			
Hagestratos <v. Rhodos>	III B	517			
Hagias	III B	305			
Hannibal	II B	181			

	Band	No.		Band	No.
Herennius	III C	s. Philon	— v. Erythrai	III B	421
Hermaios	III C	620	Hippolytos	II B	p. 1229
Hermapion (üb. Aegyptisches)	III C	658	Hippostratos	III B	568
Hermateles (üb. Aegyptisches)	III C	657	Hippys v. Rhegion	III B	554
Hermeias v. Hermupolis	III C	638	Horapollon (v. Phenebythis o. Neilopolis)	III C	630
— v. Methymna	III B	558	Horoi von Samos	III B	544
Hermesianax v. Kolophon	III C	691	†Horos v. Samos	III B	545 F 10
†— v. Kypros	III C	797	Hypereides v. Athen	III B	401b; p. 305; 706 F 1
Hermogenes (Verf. v. II. Φρυγίας)	III C	795	Hypermenes	III C	394
— v. Priene (?)	III B	481	Hyperochos v. Kyme	III B	576
— v. Smyrna	III B	579	Hypsikrates v. Amisos	II B	190
— v. Tarsos	III C	851	Hyrkanos I	III C	s. Johannes
*Hermokrates	III C	809 F 23	Iamblichos d. Syrer	III C	p. 410
Herodes I v. Judaea	II B	236	Iambulos	III C	673 F 89
— v. Priene	III B	548 F 6	Iason (über Αλεξάνδρου Ιερά)	III C	632
Herodoros v. Herakleia	I	31	— (über Knidos)	III B	446
Herophanes v. Troizen	III B	605	— v. Argos (?)	II A	94
Herophilos	III B	533 F 4	— v. Byzanz	I ^a	12c (Add.)
Heropythos <v. Kolophon>	III B	448	— v. Kyrene	II B	182
†Hesianax	III C	763	*— v. Nysa	III B	p. 492
Hestiaios	III C	786	Idaios v. Rhodos	III B	533 F 10
Hesychios (Illustris) v. Milet	III B	390	Idomeneus (üb. Samothrake)	III B	547
Hiempsal	III C	764 F 18	— v. Lampsakos	III B	338
Hierobulos v. Rhodos	III B	530	Ineditum Vaticanum	III C	s. Anonymoi
Hieron <v. Rhodos>	III B	518	Iohannes Hyrkanos I	III C	736
*— v. Soloi	II B	p. 723	Iolaos (Claudius)	III C	788
Hieronimos d. Aegypter	III C	787	Ion v. Chios	III B	392
— v. Kardia	II B	154	Iphikrates (?)	II B	190 F 9
*— v. Rhodos	III B	p. 504	Isidoros (üb. Sarpis?)	III C	746 F 4
Hippagoras	III C	743			
Hippasos d. Lakone	III B	589			
Hippias v. Elis	I	6			

	Band	No.		Band	No.
Isodoros v. Charax	III C	781	Kaukalos(?) v. Chios	I	38
*Isigonos v. Nikaia	III B	p. 674	Kephalion	II A	93
Istros d. Kallima- cheer	III B	334	Kephalon d. Ger- githier	I	45
Iuba v. Mauretanien	III A	275	Kephisodoros (v. Athen o. Theben)	II B	112
Iudas	II B	261	Khor 'Ohbut Ele- azar	II B; III C	224; 695
Iulianos (Kaiser)	II B	238	Kineas d. Thessaler	III B	603
Iulius Africanus	II B	p. 1229	Klaudianos	III A	282
— (C.) Polyainos v. Sardes	II B	196	*Klearchos	III C	737 F I; 7b
— (C.) Theopompos v. Knidos	I	21	Kleidemos v. Athen	III B	323
Iustus v. Tiberias	III C	734	Kleinias (?)	III B	306 F 7
Kadmos v. Milet	III B	489	— (über Rom)	III C	819
— d. J. v. Milet	III B	335	Kleitarchos (v. Ale- xandria)	II B	137
Kaimaron	III C	720	†Kleitonymos	I (Add.); III A	12b; 292
Kallias v. Syrakus (Kallikles)	III B III C	564 758 F 13	†Kleitophon v. Rhodos	III A	293
Kallikrates(-Mene- kles)	III B	370	Kleodemos-Malchos	III C	727
— v. Tyros	II B	213	Kleomenes (König v. Sparta)	III B	598
Kallimorphos	II B	210	Kleon v. Halikar- nass	III B	583
Kallinikos v. Petra (Kallinos)	III A III B	281 498 F 2	Klodios (Klaudios)	III C	s. Clau- dius
Kallippos v. Ko- rinth	III B	385	Klytos v. Milet (Koluthos v. Lyko- polis)	III B III C	490 696 F 35
Kallisthenes v. Olynth	II B	124	Komarchos	III B	410
†— v. Sybaris	III A	291	Konon	I	26
Kallistion	II B	223	Krateros (Pseudepi- graphon)	II B; III C	153 F 2; 721 F 11
†Kallistrates	III B	568 F 2b	— d. Makedone	III B	342
Kallistratos <d. Ari- stophaneer>	III B	348	Krates v. Athen	III B	362
Kallistratos (Domi- tius)	III B	433	Kratippos v. Athen	II A	64
Kallixeinos v. Rho- dos	III C	627	Kreon	III C	753
Kandidos der Isaurer	III C	748	Kreophylos v. Ephesos	III B	417
Kapiton der Lykier	III C	750			
*Karystios v. Per- gamon	III B	p. 228			
Kastor v. Rhodos	II B	250			

	Band	No.		Band	No.
*Kritias v. Athen	III B	p. 195	Lysimachides	III B	366
*Kritolaos (über Rom)	III C	823	Lysimachos	II B	170
Kriton (T. Statilius)	II B	200	— (verfasser v. Αλ- γυπτιακά?)	III C	621
— d. Pieriote	III A	277	— v. Alexandria	III B	382
Ktesias v. Knidos	III C	688	Magnus v. Karrhai	II B	225
Ktesikles (Stesikleides) v. Athen	II B	245	Maiandrios v. Milet	III B	491
†Ktesiphon	III A	294	Makareus <v. Kos>	III B	456
Ktesippos	III C	844	Malakos	III B	552
Kyllenios	II B	222	Malchos	III C	s. Kleo- demos
Kyrsilos v. Pharsalos	II B	130	Manetho (?) v. Sebennytyos	III C	609
Laitos	III C	784	(Mar Apas Catina)	III C	679 F 7
Lamachos v. Smyrna (?)	II B	116	Markellos (verf. von Αλθιοτιακά)	III C	671
Laosthenidas <v. Kreta>	III B	462	Marmor Parium	II B	239
Leandr(i)os v. Milet	III B	492	Marsyas v. Pella	II B	135
Leon v. Alabanda	III A	278	— v. Philippi	II B	136
— v. Byzanz	II B	132	*— v. Tabai (?)	III B;	p. 187;
— v. Pella	III C	659		C	768 F 2
— v. Samos	III B	540	Matris v. Theben	I	39
Leonides	III C	827	Medeios v. Larisa	II B	129
Lepidus	III C	838	Megasthenes	III C	715
(Lerubna)	III C	679 F 9	(Megillos)	III C	721 F 12
(Leschides)	II B	172	Melanthios <v. Athen>	III B	326
Licinius (A.) Archias v. Antiocheia	II B	186	†Melesagoras	III B	330
— (L.) Lucullus	II B	185	Melisseus	III B	402
†Λυγύστιος	III B	382 F 20	Meliton <v. Athen?>	III B	345
Αινδίων χρηματισμοί	III B	531	Memnon <v. Herakleia>	III B	434
Longinus	II B	259	Menaichmos v. Sikyon	II B	131
Lupercus v. Berytos (Lykeas <v. Argos>)	III C	636	Menandros v. Ephesos (Pergamon)	III C	783
— v. Naukratis	III C	613	Menekles (- Kallikrates)	III B	370
Lykos (üb. Theben)	III B	380	— v. Barka	III A	270
— v. Rhegion	III B	570	— v. Teos	III B	466
(Lykurgos v. Athen)	III B	401C	Menekrates (Περσ Νικαίας)	III C	701
Lysandros v. Sparta	III B	583			
Lysanias v. Mallos	III B	426			
(Lysias v. Syrakus/Athen)	III B	p. 305			

	Band	No.		Band	No.
Menekrates v. Xanthos	III C	769	— (Anaxagoru u. Damaiu) v. Kolophon	III A	271/2
Menelaos v. Aigai	III B	384	— v. Thyateira	III B	343
Menippos (über Lydien)	III C	766	Nikanor	II B	146
Menodotos v. Perinth	II A	82	— Hermeiu	III C	628
— v. Samos	III B	541	Nikarchos δ 'Αμμωνίου	III C	731
†Menyllos	III A	295	Nikasylos	III B	519
Metagenes	III B	420	Nikias (über Arkadien)	III B	318
Metrodoros v. Chios	I(III B)	43	— v. Mallos(?)	I	60
— v. Skepsis	II B	184	Nikobule	II B	127
Metrophanes	III C	796	Nikochares	III B	398
(Mimnermos v. Smyrna/Kolophon)	III B	578	Nikokles(?)	III B	376 F 8
*Mnaseas v. Patara(?)	I-III	passim	— d. Lakone	III B	587
Mnesimachos v. Phaselis	III C	841	Nikokrates	III B	376
Mnesiptolemos v. Kyme	II B	164	Nikolaos(?)	III B	587 F 3
(Mochos)	III C	784	— v. Damaskos	II A	90
Molpis der Lakone	III B	590	Nikomachos	II B	215
Moschion	III B	575	— (Περὶ ἑορτῶν Ἀιγυπτίων)	III C	662
Mosmes(?)	III C	614	Nikomedes v. Akanthos	III C	772
Musaios v. Ephesos	III B	455	Nikostratos(?)	III B	376 F 7
Myes	III B	554	— (Περὶ Παφλαγονίας?)	III C	778
Myron v. Priene	II B	106	— v. Trapezunt	II A	98
Myrsilos v. Methymna	III B	477	Ninosroman	III C	p. 410
Nassandros(?)	III C	758 F 9	Nonnosos	III C	673 F 165
(Naukrates)	III C	665 F 43	Nymphias(?) d. Philosoph	III B	572 F 16
Neanthes v. Kyzikos	II A	84	Nymphis v. Herakleia	III B	432
— d. J.v. Kyzikos	II B	171	Nymphodoros v. Syrakus	III B	572
Nearchos v. Kreta	II B	133	Olympianos(?)	III C	676 F 3
Neoptolemos v. Parion	III C	702	Olympichos v. Samos	III B	537
Nestor v. Laranda	II B	153 F 13	Olympionikenliste, zur	III B	416
Nikandros v. Kalchedon	III C	700			

	Band	No.		Band	No.
Olympionikenliste			— (Ryl. 22)	I	18
v. Oxyrhynchos	III B	415	(Paraballon v. Elis)	III B	416 F 1
(Olympios)	III C	679 F 10	Parthax	III C	825
Olympos	II B	198	Patrokles	III C	712
Onasimos v. Ky-			Pausanias (Kónig v.		
pros (o. Sparta)	II B	216	Sparta)	III B	582
Onasos	I	41	— d. Lakone	III B	592
Onesikritos v. Asty-			— d. Perieget	III B	314; 322
palaia	II B	134	— v. Damaskos o.		
Onomastos	III B	520	Antiocheia	III C	854
(Oppianos)	III C	855	Pausimachos v. Sa-		
Oreibasios v. Per-			mos	III B	545 F 9
gamon	II B	221	(Paxamos)	III B	377
Orion	II B	p. 932	Peisandros	I	16 (Add.)
Ὀπίσσοι (v. Athen)	III B	375	Peisistratos v. Li-		
Orthagoras	III C	713	para	III B	574
			(Perigenes)	III C	696 F 31
			(Perittas)	III C	854 F 3
Paion v. Amathus	III C	757	Persaios v. Kition	III B	584
Palaiphatos	I (Add.);	44; p.	Petellidas v. Knos-		
	III B	186	os	III B	464
— d. Aegypter	III C	660	(Petosiris)	III C	663
Palladios v. Me-			Phaennos	III B	525
thone	III C	837	*Phainias v. Eresos	III B	p. 443;
Pamprepios v. Pa-					658
nopolis	III C	749	Phaistos	III B	593
Pankrates	III C	625	Phanodemos v.		
†panocus	III B	397 F 7	Athen	III B	325
(Panyassis v. Hali-			Phanodikos	III B	397
karnass)	III B	440	Pharnuchos v. Ni-		
Papyri (Ryl. 18; Ox.			sibis	III C	694
857; 867; 1014;			Pherekydes v.		
1365; Rainer;			Athen	I (III B)	3; (333)
Berol. 13361; Hi-			— v. Leros	III B	475
beh 15)	II A	105	Phidalios(?) v. Ko-		
— (Ox. 13; 216;			rinth	I	30
Freiburg 7; 8;			*Philemon	III C	782 F 1
Berol. 13044)	II B	153	†Philetas	III B	498 F 2
— (Ox. 12; 2082;			Philinos v. Agrigent	II B	174
1798)	II B	255;	Philippos v. Amphi-		
		257a; 148	polis	III A	280
— (Ox. 842)	II A	66	— v. Pergamon	II A	95
— (Petrie II 45)	II B	160	— v. Theangela	III C	741

	Band	No.		Band	No.
Philiskos v. Milet	III B	337 bis (Add.); 496 F 9	— (C. Julius) v. Sardes	II B	196
Philistides	I	II	Polyarchos o. Poly- anthos v. Kyrene	I	37
Philistos v. Nau- kratis	III C	615	Polybios (T. Clau- dius)	II B.	254
— v. Syrakus	III B	556	— v. Megalopolis	II B	173
*Phillis v. Delos	II B	p. 1021	Polycharmos (verf. v. Λυκιακά)	III C	770
Philochoros v. Athen	III B	328	— v. Naukratis	III C	640
†Philodoros	I	31 F 64	Polygnostos	III B	473
Philokrates	III B	601	Polykleitos v. Larisa	II B	128
Philomnestos	III B	527	Polykrates (Λακω- νικά)	III B	588
Philon (Admiral d. Ptolemaios Lagu)	III C	670	— v. Athen	III B	597
— ὁ πρεσβύτερος	III C	729	Polykritos v. Mende	III B	559
— ὁ Πυθαγόρειος	III C	737 F 9	Polyzelos (Messe- nier?)	III B	Add.
— v. Byblos	III C	790	— v. Rhodos	III B	521
†Philonides	III C	790 F 24	Pomponius (T. At- ticus)	II B	189
— v. Kreta	II B	121	Porphyrus v. Tyros	II B	260
*Philostephanos v. Kyrene	III A-C	p. 74; p. 33; p. 560	Poseidippos	III B	447
Philostratos (verf. v. Φωινικικά 'Ἱστορίαι)	III C	789	Poseidonios	II B	169
— v. Athen	II A	99	— v. Apameia/ Rhodos	II A	87
Phlitas	III B	498	— v. Olbia	III A	279
Phlegon v. Tralles	II B	257	Possis v. Magnesia	III B	480
Φρύγιοι λόγοι	III C	800 F 4/13	Postumius (A.) Al- binus	III C	812
Phylarchos v. Athen(?)	II A	81	Potamon v. Mytilene	II B	147
Plesimachos	I	52	Praxagoras v. Athen	II B	219
Plutarchos v. Chai- roneia	III B	388	Praxion <v. Megara>	III B	484
*Polemon v. Ilion	III B	p. 189; u.ö.	Promathidas <v. Herakleia>	III B	430
Politas (?) v. Hypata	III B	483 F 2	Promathion (verf. einer 'Ἱστορία 'Ἱταλική)	III C	817
Polles v. Aigai	III C	705	Protagorides v. Ky- zikos	III C	853
Pollio (Asinius) v. Tralles	II B	193	Proxenos (Χαλκιδικά)	III B	425
Polos v. Akragas	I	7	— ('Ἡπειρωτικά etc.)	III C	703
Polyainos d. Make- done	III C	639	Psaon v. Plataiai	II A	78

	Band	No.		Band	No.
Ptolemaios	II B	199	(Semonides v. Amor-		
— I (Lagu)	II B	138	gos)	III B	534
— (III Euergetes I)	II B	160	Semos v. Delos	III B	396
— VIII Euergetes II	II B	234	Seneca (L. Annaeus)	III C	644
— v. Megalopolis	II B	161	Septimius Severus		
— v. Mendes	III C	611	(Schriftsteller		
Pyrandros	III B;	504;	über —)	II B	211
	C	776 F 2	*Serenus (Aelius)	III C	790 T 4
Pyrgion	III B	467	Servius	I	47
Pyrrhon v. Lipara	III C	836	Silenos v. Chios	I	27
Pyrrhos v. Epirus	II B	229	— v. Kaleakte(?)	II B	175
— Historiker über —	II B	159	Simakos	III C	683
Pythainetos	III B	299	Simonides d. Jün-		
Pytheos	III B	429	gere (über Aethio-		
Pythermos v.			pien)	III C	669
Ephesos	II A	80	— v. Karystos /		
Pythokles v. Samos	III C	833	Eretria	I (Add.)	55c
			— v. Keos (Mytho-		
Quadratus (Asinius)	II A	97	graph)	I	8
			— — — (Dichter)	III C	696 F 32
Rhianos v. Bene			— v. Magnesia	II B	163
(Kreta)	III A	265	(Simylos)	III C	840 F 28
Rufus (verf. einer			Sisyphos v. Kos	I	50
'Ρωμαϊκῆ Ἱστορίας			Skamon v. Mytilene	III B	476
etc.)	III C	826	Skopas (?)	III B	413
Rutilius (P.) Rufus	III C	815	Skyllax v. Karyanda	III C	709
			Skythinos v. Teos	I	13
(Sanchuniathon)	III C	794 F 2; 6	Sokrates v. Argos	III B	310
*Satyros (Gramma-			— v. Rhodos	II B	192
tiker)	III C	631; 776	Sophainetos v.		
		F 1	Stymphalos	II B	109
— (Mythograph)	I	20	(Sophis)	III C	665 F 44
— (Architekt)	III B	429	Sosandros ὁ κυβερ-		
†σκημος	III B	396 F 22	νήτης	III C	714
Scipio Africanus			Sosibios d. Lakone	III B	595
Maior	II B	232	— d. Lytiker	III B	595 F 26
— Nasicus Corculum	II B	233	Sosikrates	III B	461
Seleukos v. Alexan-			†Sosthenes v. Knidos	III C	846
dreia	III B; C	341; 634	Sostratos	I	23
— v. Emesa	III C	780	Sosylos v. Lake-		
Semerionios d. Ba-			daimon	II B	176
bylonier	III C	686	Sotades v. Athen	III B	358

	Band	No.		Band	No.
(Soterichos d. Oa-site)	II B; III C	153 F 14; 641	*Theodoros (Dichter) — (Architekt) — (ὁ Παναγής) v. Athen	II B III B III B	195 542 346
Souidas d. Thes-salier	III B	602	— (ὁ τὰ περὶ Ρω-μαίων πεπραγμα-τευμένος)	III C	822
Sphairos d. Bory-sthenite	III B	585	— v. Gadara	III C	850
Staphylos v. Nau-kratis	III A	269	— v. Ilion	I	48
Statilius (T.) Kriton	II B	200	— v. Phokaia	III B	406
Stesikleides (Ktesi- kles) v. Athen	II B	245	— v. Rhodos(?) — v. Samothrake	II B I	230 62
Stesimbrotos v. Thasos	II B	107	Theodotos (Περὶ Ἰουδαίων)	III C	732
Strabon v. Amaseia	II A	91	Theogenes	III B	300
Straton	II B	168	Theognis	III B	526
Strattis v. Olynth	II B	118	Theokles	III C	764 F 1
Sulpicius (C.) Galba	II A	92	Theoklios(?)	II B	214
Syriskos v. Cherro- nesos	III C	807	Theokritos v. Chios	III C	760
(Taautos)	III C	794 F 4	Theolytos (v. Me- thymna?)	III B	478
Tauron	III C	710	Theomenes	III C	764 F 2
Telekleides	III B	457 T 10	Theon v. Alexan- dreia	III C	651
Telephos v. Perga- mon	III B	505	Theophanes v. By- zanz	III C	673 F 166
Telesarchos	III B	309	Theophanes v. My- tilene	II B	188
Tellis	I	61	†Theophilos	III A	296
Teukros v. Kyzikos	III A	274	— (Περὶ Ἰουδαίων?)	III C	733
Teupalos v. Andria (Elis)	III B	408	— (Perieget v. Si- zilien)	III B	573
Thallos	II B	256	*Theophrastos	III C	p. 565; 737 F 1; 6; 840 F 24 ὁ.
Theagenes (verf. von Μακεδονικά)	III C	774	Theopompos v. Chios	II B	115
†— (verf. von Κε- ρικά)	III C	741 F 5	— (C. Julius) v. Knidos	I	21
Themison	III B	374	Theotimos (Π. Κυ- ρήνης)	III B	470
Themistogenes v. Syrakus	II B	108	† — (Ἰταλικά)	III C	834
Theochrestos (v. Kyrene)	III C	761	Theseus	III B	453
Theodektes v. Pha- selis	II B	113			

	Band	No.		Band	No.
Thibron <d. Spartiate>	III B	581	Xanthos d. Lyder	III C	765
Thrasyllos	II B	253	Xenagoras (v. Herakleia?)	II B	240
— v. Mendes	III C	622	Xenion	III B	460
Timachidas v. Rhodos	III B	532	Xenokrates (Chronograph)	II B	248
Timagenes v. Alexandria	II A	88	Xenomedes v. Keos	III B	442
—(?) v. Milet	III B	435	Xenon	III C	824
Timagoras	III B	381	(Xenophanes v. Kolophon)	III B	450
Timaios (Περὶ Συρτάς κτλ.)?	III C	848	Xenophilos	III C	767
— v. Tauromenion	III B	566	Xenophon(?)	III C	s. Anonymos
Timochares	II B	165	— (Mythograph)	I	24
Timogenes(?) v. Milet	III B	435	— (Hannibalhistoriker)	II B	179
Timokles(?)	III B	587 F 4	— v. Antiocheia	III C	p. 410
Timokrates	III B	563	*— v. Athen (Biograph)	II B	111
*— v. Adramyttion	III C	672	— v. Ephesos	III B	419
Timokritos	III B	522	— v. Kypros	III C	755
†Timolaos	III C	798	— <v. Samos>	III B	540a
†*— ὁ Μακεδών	I	56 F 1			
Timomachos	III C	754	Zenis v. Chios	III B	393
Timonax	III C	842	Zenobia	III C	626
Timonides v. Leukas	III B	561	(Zenobios)	II B	p. 932
Timosthenes (d. Exeget)	III B	354	Zenodotos	I	19
(*) Timotheos v. Athen (Theologe)	III C	800 F 8	— v. Troizen	III C	821
— v. Gaza	III C	652	Zenon (Pyrrhoshistoriker)	II B	158
†— (Schwindelautor)	III B	313	†Zenon (über Semiramis)	III C	684
Troiaroman	I (a)	p. 521	— v. Rhodos	III B	523
Troika (οἱ συντεταγότες τῶ)	Ia	48 bis	— v. Sidon	III C	791
Tullius (M.) Cicero (Tyrtaios)	II B	235	Zoilos v. Amphipolis	II A	71
	III B	580	*— ὁ Κεδραεὺς	III C	758 F 7
Uliades v. Samos	III B	538	*Zopyrion	III C	737 F 1
Ulpianos v. Emesa(?)	III C	676	Zopyros (Θησηίς)	III B	336
Uranios	III C	675	— (äutor des Kratippos)	II A	64 F 2
Varro	II B	149	— (d. Magnete?)	III B	494
Verus, historiker über —	II B	203			

ERRATA

S. 513, 2: (97; 50) 515, 1: (23; 17) 587, 21-22 app. ἑλλοισί τε 591
 seitenkopf: SKYLAX 660, 1: *Sueborum* 671 seitenkopf: DEMETRIOS
 699 seitenkopf: IUSTUS 703, 28: Wieneke 707 seitenkopf: (F 17-) 19
 714, 13 und 715 seitenkopf: CHERSONESITE 765, 7: ἐπιστή[ησιμ] 767,
 27: αἰ 776, 1 app.: λεγονται 784, 20 app.: *XCIII* 795 seitenkopf: 784
 802, 2: Φιλόστρατος 820, 10 app.: πεντεσῶλια RV πενθεσῶλια P 826, 1:
 ὁ τῶν 837, 26 app.: RV; cf. 795 F 2 838, 34 app.: ἀπόκρυφος A 856,
 23-24 app.: ὄρων - οὔσαν <οὔτος> 857, 33 app.: ἐκποδῶν 864, 26: ἀδελφόπαις
 865, 2 app.: ἡγούμενον 872, 28: ταῦτ' 881 seitenkopf: CORNELIUS 881,
 33 app.: 33-p. 882, 8 887 seitenkopf: RUTILIUS 894, 19 app.: rhome
 916, 13: <ή 930, 17: Ἑπεωνόν